

INVESTIGATING KURDISH EFL UNIVERSITY STUDENTS' AWARENESS AND PRODUCTION IN USING ENGLISH GENERIC REFERENCE IN WRITING

University of Sulaimani
College of Basic Education-English Department

Kashma Sardar Ali

MA student/ University of Sulaimani

Kashma.ali@univsul.edu.iq

Prof. Dr. Hoshang Farooq

University of Sulaimani

Hoshang.jawad@univsul.edu.iq

Abstract

This article aims to discover: (1) if Kurdish EFL students are aware of English generic referential items (2) whether Kurdish EFL students are able to differentiate between English generic and specific references, (3) whether Kurdish EFL students comprehend the correct semantic interpretations of English generic reference (4) and to discover possible students' errors in using English generic reference in writing and attribute the errors to their sources. The study draws on the assumption that Kurdish EFL students' overuse of generic reference in writing could be a contributing factor in several error sources. Therefore, a quantitative test served eighty Kurdish EFLs as the means of data collection at four distinct colleges in the Kurdistan Region for the academic year 2021–2022. The statistical analysis of the data revealed that, about half of the Kurdish EFL test takers misapplied generic reference in their writings in the areas of syntax, semantics and discourse. The reasons could be negative interlingual and intralingual transfers, lack of students' grammatical proficiency and the learning context.

Key words: generic reference, specific reference, generic forms, generic meanings.

1. Introduction

1.1 Introduction and the Statement of the Problem

Generic reference is a linguistic universal phenomenon that exists in all human languages. Regarding this, Behrens (2005, 287), for example, emphasizes the variations in generic noun phrases across languages. The following is an illustration of a French sentence that has been translated into eight different languages with the Kurdish language having been added by the researcher.

1. A boa constrictor is a very dangerous creature, and an elephant is very cumbersome.

- GERMAN: *Eine Riesenschlange ist sehr gefährlich, und ein Elefant braucht viel Platz.*
- FRENCH: *Un boa c'est très dangereux, et un éléphant c'est très encombrant.*
- HUNGARIAN: *Az óriáiskígyó nagyon veszélyes, az elefánt roppant terjedelmes.*
- GREEK: *Ο βόας είναι τρομερά επικίνδυνος κι ο ελέφαντας αρκετά ενοχλητικός.*
- ARABIC: *Al-buwwaa'u khatirun gidan, w-al-fīlu haa'ilu l-hagmi.*
- TAGALOG: *Lubhang mapanganib ang sawa at napakalaki naman ang elepante.*
- FINNISH: *Boat ovat hyvin vaarallisia, ja elefantti vie paljon tilaa.*
- VIETNAMESE: *Một con trăn thật là nguy hiểm và một con voi thì thật là lịch kịch rầy rà.*
- KURDISH: *Mary zebelah u gewre bûnewerêky metersy dare ûe fil zor gewre u qûrse. (قورسه ماری زه به لاج و در یژ بونه وه ر یکی مه تر سیداره وه فیل زور گوره و)*

In the above examples, the indefinite article has been used with singular nouns in French, English and German language to express genericity. Then, the definite singular has been used in Hungarian, Greek, and Arabic. But Tagalog, Finnish, Vietnamese and Kurdish did not use articles in making generalizations rather than bare singular nouns have been employed. As a result, significant differences were found in the degree of generic markedness. Thus, genericity in language is globally practiced and it requires different syntactic structures to construct a generalized statement.

It is obvious that, genericity is conveyed through the usage of bare singular nouns in the Kurdish language whereas in the English language, definite singular count nouns, indefinite singular count nouns, definite plural nouns, bare plural count nouns and bare mass nouns can be delivered generically (Dahl, 1975; Carlson, 1977; Quirk et al., 1985; Krifka et al., 1995). Hence, this distinction between the generic references made in the English and Kurdish languages might create an evident gap in the minds of Kurdish EFL students. Therefore, overgeneralizing the English grammar rules in making generic reference could possibly take place. Thus, the researcher found it critical to investigate potential issues that Kurdish EFL students might run into when using generalizations from the most significant to the least significant and associate them to their sources.

1.2 Aims of the Study

This study aims to:

1. Find out Kurdish EFL students' awareness of various types of English generic reference in writing,
2. Find whether Kurdish EFL students are able to differentiate between English generic and specific references in written works,

3. Determine whether Kurdish EFL students comprehend the correct semantic interpretations of English generic reference in writing.
4. Discover possible students' errors in using English generic reference in writing and attribute the errors to their sources.

1.3 Research Questions

1. Do Kurdish EFL learners recognize different English generic referential items?
2. Can Kurdish EFL students distinguish between English generic and specific references in writing?
3. Is it difficult for Kurdish EFL students to understand the meaning of English generic reference in written works?
4. What are some possible frequent errors that Kurdish EFL students could make while employing generic reference in writing?

1.4 Hypothesis of the Study

1. Kurdish EFL students might be presented with problems in recognizing different types of English generic reference,
2. Kurdish EFL students might struggle to differentiate between English generic and specific references in written works,
3. Kurdish EFL students might find it challenging to comprehend the meaning of English generic reference in written works,
4. Kurdish EFL students are predicted to make errors when employing English generic reference in writing.

1.5 Methodology of the Study

Regarding the design of the theoretical background of the study, the researcher followed an eclectic approach that employed different models for each type of generic reference. Concerning the data collection, the study is a quantitative method that used a quantitative

test to collect data from 80 Kurdish EFL students randomly at three distinct universities in the Kurdistan Region. The question designs and the data analysis were all completed by the researcher.

1.6 Limitations of the Study

The current study is limited to a generic reference with its realizations in writing, including generic articles (a, the, zero), generic NPs, generic adjectives, generic clauses, generic pronouns, generic quantifiers, generic non-finite verbs and generic anaphors. Moreover, a proportionate number of third-year students participated in the study. They were chosen from private and public universities in the Kurdistan Region. Only English department students will be used as a sample in the study for the academic year 2021-2022. Therefore, one should not generalize the conclusions to all EFL learners in the Region.

1.7 Value of the Study

1. This study helps readers to understand the concept of English generic reference, its types and classifications based on various perspectives,
2. The identification of errors made by Kurdish EFL students has a significant value for EFL instructors since it provides them with the types of errors and sources of their errors,
3. This study is significant for EFL syllabus designers and English pedagogical textbook writers to enhance EFL students' academic writing performance, particularly Kurdish EFL students.

1.8 Review of Previous Studies on Generic Reference

Generic reference has been the topic of many studies in different contexts. Hence, INVESTIGATING KURDISH EFL UNIVERSITY

STUDENTS' AWARENESS AND PRODUCTION IN USING ENGLISH GENERIC REFERENCE has not been settled yet in the Kurdistan Region. The outstanding contributors to the study of generic reference are (e.g. Wijaya, 2012; AL-Malki et al., 2014; Tomás, 2016). Wijaya's study is titled *Teaching English Generic Nouns: The Exploration of The Generic Idea in English and Indonesian and The Applications of Explicit Instruction in Classroom*. Since the Indonesian language lacks an article system, the study's objective is to examine how the generic notion is conveyed in the English and Indonesian languages. AL-Malki et al. (2014) on the other hand, published a paper entitled *Generic Reference in English, Arabic and Malay: A Cross Linguistic Typology and Comparison*. The study's objective is to investigate the acquisition and interpretation of generic references by speakers of English, Arabic and Malay languages. Tomás (2016) conducted the present thesis under the name of *Generic Reference: A Comparison between English and Catalan Languages*. The aim is to compare the similarities and differences between English and Catalan languages when dealing with generic reference through the use of articles.

The aforementioned theses are completely different from the current paper in a way that they used a comparative analysis to compare their languages to the English language in making generic references. Moreover, they merely investigated one way, namely, articles. Whereas, the present study investigated eight different generic referential items to create English generic references, including noun phrases, pronouns, articles, quantifiers, nominalized adjectives, non-finite clauses, conditional clauses and generic anaphora. Thus, it leads to different goals, methodologies, data collection, analysis, and outcomes.

2 Theoretical Background

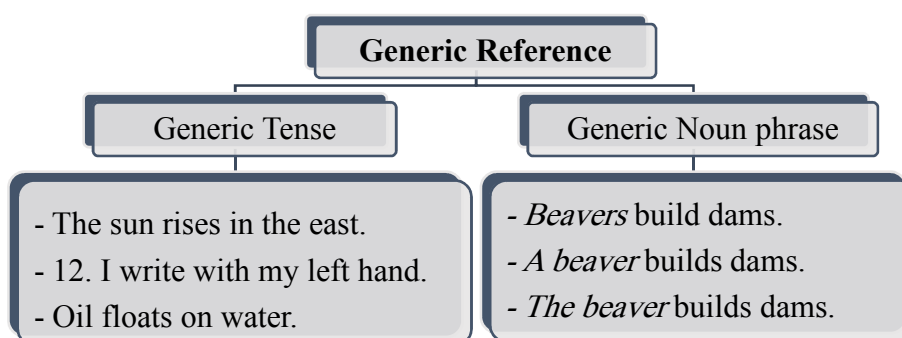
2.1 Generic Reference in the English Language

Generic reference is used to refer to all individuals within a group without mentioning any particular individuals. Quirk et al. (1985) used the term *generic reference* to refer to a collection of entities rather than a single person or thing. Correspondingly, a reference is generic when a noun phrase refers to a whole class rather than to an individual or more instances of the class (Biber et al., 2002). According to Downing and Locke (2006, 421), generic reference means “to refer to a whole class of entities, usually with regard to their typical characteristics or habitual activities.” Also, Cowan (2008) defines generic reference as a noun that commonly refers to members of a species or class, such as *trees*, *dogs* and *teachers*.

2.1.1 Syntactic Structures and Semantic Interpretations of English Generic Reference

Dahl (1975) claimed that, a reference is generic in two closely related ways; they are generic tense and generic nouns. To illustrate, see the table below provided by the researcher.

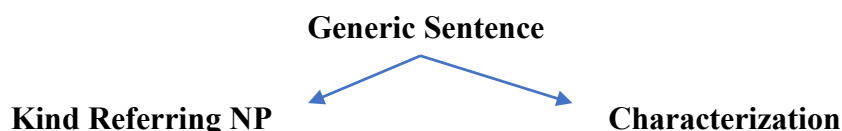
Table 1. Dahl's Classification of a Generic Reference

Regarding the generic tenses, the author referred to the actual cases that could be valid in all of the grammar tenses as long as it is habitual, such as the examples listed under the generic tense's column. On the other hand, the generic noun phrases are referred to the subjects that had been italicized and listed under the generic noun phrase's column.

According to Krifka et al. (1995), the term "genericity" has been used to describe two distinct phenomena, namely, *reference to kinds* and *characterizations* (see diagram 1). The first one focuses on the features of NP in the subject position. The second describes the regularity of events and circumstances that the subject NP involves. Carlson (1989, 167) gives some definitions of generic sentences. In one of his definitions, he affirms that, "a generic sentence expresses regularity over events or situations." Therefore, it is predicated on the entire sentence, not just on the NP. The claim was also approved by Michaelis (2006, 232). He called the former "gnomic sentence" and the latter "habitual sentence," then grouped both types under the generic sentences.

Diagram 1. The Generic Sentence by Krifka et al., 1995

In the first type, *kind referring NP*, the generic reference is conveyed by referring to the subject. Only *DS*, *BP* and mass NPs are selected as subjects because they can hold a collective reading of a kind NP while *IS*, an individual, cannot (Lyons, 1977, 196; Cohen, 1999, 43-4; Vogel & McGillion, 2002, 163). There are some specific examples of kind predicates, such as *die out or be extinct*, *be*

widespread, be common, and invent. In this case, the subject of such predicates denotes a kind with the aid of using *BP* or *DS* because they relate to an entire class of NP. Thus, the *IS* cannot be employed since an individual cannot be extinct or widespread but a class can, for instance:

1. The dinosaur is extinct.
2. Dinosaurs are extinct.
3. *A dinosaur is extinct.

In the second type, *characterizing sentences* are the regularity of events and actions in which the subject NP is involved, for example:

4. *A fish* likes water.

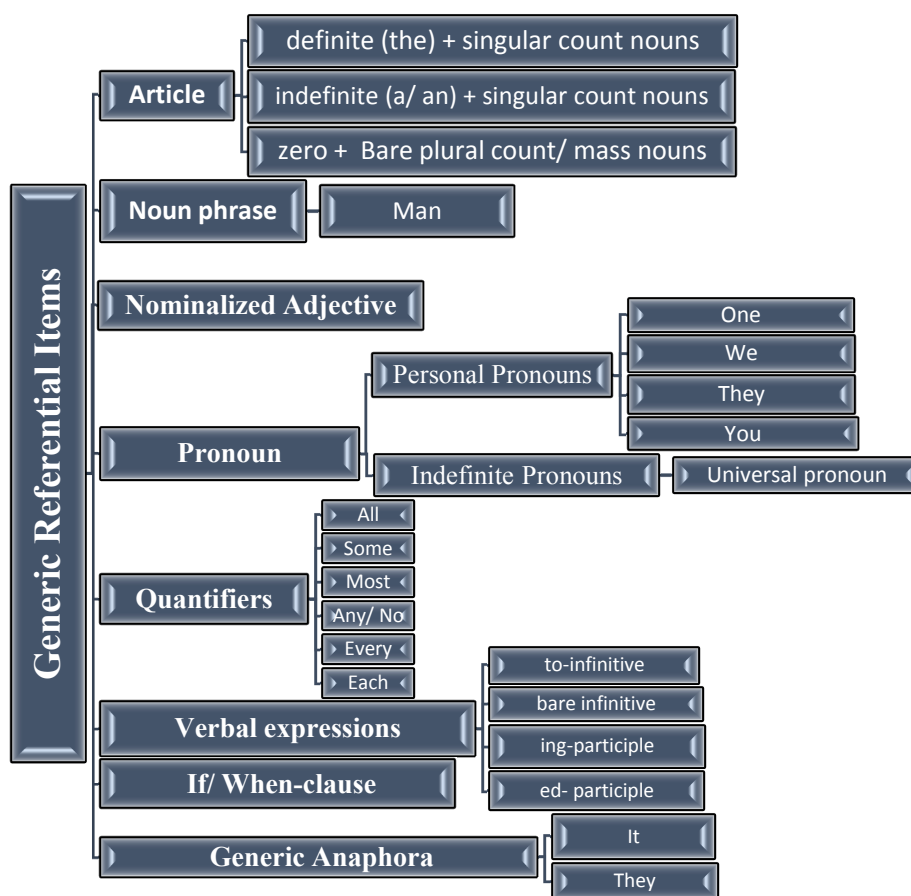
Semantically, any fish chosen at random from the group enjoys being in water. Thus, the indefinite article in a generic sense is applicable when the whole generic sentence expresses regularities and particular facts about one individual of a group that can be applied to the whole group.

2.1.2 The Generic Referential Items

Generic reference is highly important in writing since the ideas are introduced, or conveyed broadly to be tied and maintained thoroughly toward the specific point in the writing. There are various generic referential items to create generalized sentences in the English language, including nouns, pronouns, articles, nominalized adjectives, quantifiers, non-finite verbs, generic anaphors and conditional clauses (Quirk et al., 1982, 1985; Rooth, 1985; Eastwood, 1994; Krifka et al., 1995; Carlson and Pelletier, 1995; Greenbaum 1996; Biber et al, 2002; Dancygier and Sweetser, 2005; Downing and Locke, 2006; Radden and Dirven 2007; Cowan, 2008; Aarts, 2011; Murphy 2012). Each has different syntactic patterns and semantic interpretations. Therefore, it is important to identify and make appropriate use of them in writing.

Hence, the researcher adopted an eclectic approach to discuss each type of generic reference. To illustrate, see the table below provided by the researcher herself.

Table 2. The English Generic Referential Items

2.1.2.1 Articles as Generic Reference

Eastwood (1994) states that, utilizing English articles for making generic reference structures are most common and placed in the front. Biber et al. (2002) claim that, generic references are created in one of three ways: *indefinite articles, definite articles and zero articles*.

- The indefinite article (A/an) is used generically with singular countable nouns and designates any person or thing of the class.
- The zero article is used generically with plural and uncountable nouns and refers to the entire class.
- The definite article (the) is used generically only with singular countable nouns and refers to a class.

According to Downing and Locke (2006), generic reference can be expressed through articles in four different syntactic structures as in the following:

- The + singular count noun: They say *the elephant* never forgets.
- A(n) + singular count noun: They say *an elephant* never forgets.
- Zero + plural count noun: They say *elephants* never forget.
- Zero + mass noun: They say *exercise* keeps you healthy.

2.1.2.2 Man as Generic Reference

According to Krifka et al. (1995), “*man*” is an English NP that can be interpreted as a kind-referring NP when it is in the sense of the ‘human race’. Also, Quirk et al. (1985) added that, the noun ‘man’ is used without being preceded by any article when it has the meaning of the ‘human race’ rather than ‘a male human being’, for example:

- 1 *Man* has lived on the earth for ages.
- 2 This book is an attempt to trace the history of *man/mankind*.

2.1.2.3 Nominalized Adjective as Generic Reference

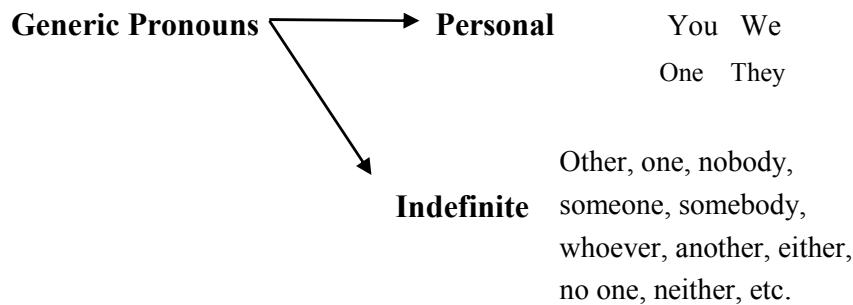
In this kind of generic reference, the phrase's head is an adjective rather than a noun, and it is preceded by the definite article "the," which is always used to refer to a class yet never to a single entity. They are constructed only from those adjectives that show characteristics and stable properties of human beings, like *the masses*, *the clergy*, *the saints*, *the rich*, *the poor*, *the blind*, and *the unemployed*

(Quirk et al. 1982; Greenbaum 1996; Radden and Dirven 2007). For example:

1. *The poor* often have a lower life expectancy than *the rich*.
2. *The old* must be respected.

2.1.2.4 Pronouns as Generic Reference

In the English language, there are different types of pronouns, such as: personal, reflexive, relative, demonstrative, and indefinite, but the ones that are used in a generic sense are: personal pronouns and indefinite pronouns (Quirk *et al.*, 1985; Eastwood, 1994; Greenbaum, 1996).

1. **You:** *You can wear anything these days.*
2. **One:** *Ice-cream is full of calories. It makes one hotter, not cooler.*
3. **We:** *We use language to communicate.*
4. **They:** *They say the earth is getting warmer.*

2.1.2.5 Quantifiers as Generic Reference

Murphy (2012) recommended using the following quantifiers to construct specific and generic sentences.

Table 3. Quantifiers as Generic and Specific Reference

Specific Reference	Generic Reference
- All the students of this class have the same problem.	- All students have the same problem.
- I don't want any of this money.	- I don't want any money.
- Most of the children at this school like playing.	- Most children like playing.
- Some of these books are very old.	- Some books are very old.

2.1.2.6 Non-finite Verbs as Generic Reference

According to Krifka et al. (1995), verb-based arguments can be used in statements to support the notion of genericity. When applied generally, these expressions have the subject position as their syntactic position. They cover three different kinds of these expressions:

- Gerundives / V.ing + NP ~ Smoking cigarettes is a bad habit.
- Infinitives / to + base verb + NP ~ To solve the crossword is difficult.
- Nominalizations / V.ing + of + NP ~ Smoking of cigarettes is a bad habit.

2.1.2.7 Conditional Clauses as Generic Reference

Quirk et al. (1985) and Dancygier and Sweetser (2005) lay claim to conditionals- *when-clauses/ if-clauses* to express the regularity of actions that express genericness. Carlson and Pelletier (1995, as cited in Rooth, 1985) believed that a sentence with an indefinite description (I-genericity) in a subject position is equivalent to an initial *when-clause/ If-clause*, for instance:

1. *A green-eyed dog* is usually intelligent.
2. When a dog is green-eyed, it is usually intelligent.

2.1.2.8 The Generic Anaphora as Kind-referring NP

Generic anaphora plays no less important in making generalizations. Carlson and Pelletier (1995) assert that a generic anaphora should be analyzed as referring back to a kind within the text, for example:

1. John killed a spider because *they* are ugly.
2. A lion is a ferocious beast, *it* has huge claws.

2.3 Generic Reference in Writing

Lee (1996), advanced the hypothesis that generic sentences are topic sentences in which a kind-of referring noun phrase is constructed as the topic. Additionally, Bailey (2015) finds it convenient to claim that, generalisations in writing are often used to introduce a topic broadly. The items that are used for making generalizations are powerful statements because they are simple and easy to understand. Nevertheless, they must be used with the provision of care to avoid being erroneous or oversimplified. To crystalize, the following topic sentences are ample examples of generalizations in writing:

1. Cats are more intelligent than dogs.
2. Earthquakes are difficult to predict.
3. There is a link between poverty and disease.
4. Women work harder than men.
5. Travel by air is faster than train travel.

It is important to mention that one cannot generalize the idea spontaneously if it is not supported by evidence or research. Eventually, generalization is essential to the early part of any academic piece of writing because it contains the most general statement of the entire writing, allowing the supporting sentences in the following part to be developed in-depth based on the generalized statements of the topic sentence.

3 Methodology

3.1 The Study's tool and Sample Selection

The study adopted a quantitative approach. A quantitative test was employed to collect data from the selected samples. Allibang (2016) defined "sample" as a carefully chosen subset of individuals from a statistical population to accurately portray the traits of the entire population. Dawson (2002) affirms that, when people are alike in some relevant respects, they are going to be randomly selected. Richards et al. (1992), the larger the sample size, the more representative of the population and decreases sampling errors. Therefore, a random selection of 80 Kurdish EFL students at the third levels in the universities of the Kurdistan Region took place for the academic year 2022-2021 (see table 4).

The researcher used a diagnostic type of test because it is primarily used to diagnose students' main difficulties in a particular aspect of language. As claimed by (Brown, 2015, p.500), "such tests offer a checklist of features for the teacher to use in pinpointing difficulties." As a result, the researcher did not instruct the students—just tested them. It is important to mention that, the researcher did not encounter any issues regarding ethical considerations.

Table 4. The Sample Selection

The Selected Universities	Class	N. of Students
Sulaimani University- College of Basic Education	Public	20
Sulaimani University- College of Languages	Public	20
Salahadin University- College of Basic Education- Erbil.	Public	20
Cihan University- College of Languages- Sulaimani.	Private	20

The test consisted of 22 items categorized into four questions; two of them were recognition questions, and they are close ended. While the other two are production questions, and they are open-ended. Heaton (1988) stated that a good type of test is the combination of “recognition-type items” and “production-type items”. In the light of this, the test questions had been designed (see appendix 2).

3.1 Validity of the Test

Allen and Davies (1977) suggested that, valid test is a test that actually measures what it is supposed to measure. Cohen (2001), added two main distinct categories of a valid test, namely, face validity and content validity. To prove the face validity of the study's test items, the jury members' feedback was incorporated into the final version of the test (see appendix 1 & 3).

3.2 Reliability of the Test

Another major characteristic of a good test is reliability that refers to the consistency of a test measurement, i.e., the test should provide the same, or similar results on two different occasions for the same student (Richards et al., 1992; Bachman and Palmer, 1996; Brown, 2000; Mackey and Gass, 2005). Kiszely (2006) contributed that, reliability has two dimensions: firstly, the consistency of the students' test results. Secondly, it is about the examiners' work. Sattler (2001) and Asaad (2004) mentioned several factors that affect test reliability, such as:

5. The Length of the Test: basically, the longer the test is, the larger a sample of the behaviour will be examined and is less influenced by random factors, including predicting or guessing.

6. Moderate Item Difficulty: instead of having entirely difficult or easy items, the test developer should spread the scores over a quarter range, i.e., if most of the students obtain the majority of the test items correct/ incorrect, the reliability is low.

7. Objectivity: when evaluating the test, socio-political beliefs must be set aside, i.e., objectively scored tests rather than subjectively scored tests show a higher reliability of a test.

8. Heterogeneity of the Students' Group: when the test-takers represent a range of different genders, intellectual levels, abilities and skills, reliability is obtained.

3.3 Pilot Test Administration

Mousavi (1999, p.284) uses various forms for pilot testing, such as “pre-test”, “trial”, and “try-out.” Douglas (2000) further reported that the finest way to understand how well a test is designed is by giving the draft of a test to a known population. The pilot test was therefore administered to 24 pupils set into two groups on two different occasions in the English Department's third stage of the College of Basic Education at the University of Sulaimani. First, it was employed with a group of 12 students on April 5, 2022. Second, on April 14, 2022 the students took the same test (see table 5)

*Table 5. The Pilot Test Scores***Group A****Group B**

Students No.	Score of Q1. (10%)	Score of Q2. (14%)	Score of Q3. (10%)	Score of Q4. (7%)	Score of Q5. (9%)	Total Score (50%)	Status
11	8	8	8	7	4	35	passed
9	8	8	8	3	6	33	passed
7	6	6	8	7	6	33	passed
6	4	10	9	6	4	33	passed
3	6	6	9	6	6	33	passed
4	8	8	7	7	2	32	passed
8	8	8	4	4	8	32	passed
5	4	8	10	5	4	31	passed
10	8	6	8	6	3	31	passed
6	8	8	9	4	1	30	passed
9	8	8	8	5	1	30	passed
3	6	12	6	4	2	30	passed
1	8	8	4	6	3	29	passed
5	6	10	8	4	1	29	passed
7	8	4	8	4	5	29	passed
4	2	8	6	8	0	24	failed
10	8	8	4	4	0	24	failed
1	0	8	4	5	6	23	failed
2	6	6	4	6	1	23	failed
12	2	6	6	5	3	22	failed
8	4	6	8	2	2	22	failed
12	4	4	6	5	2	21	failed
2	6	0	8	5	2	21	failed
11	8	0	6	4	2	20	failed

As it is indicated from the above table, 15 students passed and 9 of them failed in the test. It is

important to mention that, the last question of the test (Q5), which is an essay writing question has been ticked and graded by the researcher and two other experts in the field of ELT based on a well-fixed set of criteria designed by the researcher herself (see appendix 4) for the purpose of reliability. The final grade assigned for question five was computed as:

The researcher = T1

The 2nd marker = T2

The 3rd marker = T3

T1+ T2+ T3 = X

X/3 = x (final grade)

Table 6. The Essay Writing Score of Q/5.

No. students	T1 (9)	T2 (9)	T3 (9)	Total 27/3= 9	Status
8	7	8	8	8	Pass
1	6	5	6	6	Pass
3	5	6	7	6	Pass
9	6	6	5	6	Pass
19	6	5	7	6	Pass
7	6	5	5	5	Pass
5	4	3	5	4	Fail
6	4	3	4	4	Fail
11	5	4	4	4	Fail
10	3	3	3	3	Fail
13	4	2	3	3	Fail
24	3	2	4	3	Fail

2	2	3	1	2	Fail
12	2	2	1	2	Fail
15	1	2	2	2	Fail
16	3	2	2	2	Fail
20	1	2	2	2	Fail
23	1	2	2	2	Fail
14	1	1	1	1	Fail
17	1	1	2	1	Fail
18	1	1	1	1	Fail
21	1	1	1	1	Fail
4	0	0	0	0	Fail
22	0	0	0	0	Fail

3.3.1 Reliability of the Pilot Test

After grading the items, the statistical procedures took place to determine the reliability of the test. The researcher used a test-retest method with the aid of 'Levene's Test' which is a type of SPSS independent sample T-test that is employed to determine whether the variances of two samples, or groups are approximately equal or homogeneous (Leven's test, 2018). Loewen and Plonsky (2015, 99) defined Levene's Tests as "a test used to assess the assumption of homogeneity of variance." For example:

- Levene's Test significance will be interpreted at:
- $P < 0.05$ (is less than the hypothesis number)
- Leven's test non-significance will be determined at:
- $P > 0.05$ (is greater than the hypothesis number- null hypothesis)

Table 7. The Mean and the P. Value of the Pilot Test Sample

Mean of Group A	Mean of Group B	P. Value
29.50	28.50	0.87

The P. value of the students' responses from the both groups in the pilot test is higher than 0.05. As a result, identical variances are presumed, and the test is reliable.

3.4 Administration of the Final Test

The final test was created in light of the results of the pilot test. There were 22 items in it (see appendix 3). The test was scheduled for April 18, April 19, and April 25, 2022. The test papers were then scored by the researcher, who also calculated the percentage of errors for each item.

3.4.1 The Reliability of the Final Test

To measure the reliability of the final test of the present study, a statistical package called Cronbach's alpha was applied which is a convenient test used to estimate the reliability or internal consistency of a composite score (Nguyen, 2010). The obtained test score by eighty Kurdish EFL students in twenty-two items is 0.762 which is undoubtedly reliable (see table 8).

Table 8. The Reliability of the Final Test

Reliability Statistics		
Cronbach's Alpha	Number of Items	Valid Cases
0.762	22	80

3.5 Scoring Scheme of the Study's Test

The aim of this test is to investigate the difficulties that Kurdish EFL students might face in using generic references in writings. The whole test score is out of 100 points. It has four questions, including 22 items. The first question is a multiple-choice type of test that is used to assess the students' ability to recognize the types of generic referential items, so each item is scored either correct or incorrect. Each correct item is given one point and incorrect item is given zero.

The second question is of nine items used to assess the students' ability to differentiate between generic and specific references based on syntactic structures and meanings. Each correct item is given two points and incorrect one is given zero.

The third question is a combination of both recognition and production types of test. It consists of five sentences that need to be translated from English into Kurdish. This is important to assess students' ability to understand and utilize English generic referential items in writing. For each correct item, students obtain five points.

The last question is the most useful because it requires students to write an essay with general references. It has been graded out of 50 points, which have been divided into three sections: ten points are given for the frequency with which generic references are used correctly, and another ten are given for employing different kinds of generic references. 30 points are then awarded for accurately using generic references in relation to possible syntactic, semantic, and discourse errors. For further illustration, the researcher has provided the table below:

3.6 Measures of Central Tendency

According to Brown (1988), the measurements of central tendency are the mode, median, and mean that come under descriptive statistics.

Hatch and Farhady (2002, 54) described central tendency as "the central point in the distribution of scores in the data. Seliger and Shohamy (1989) claimed that, these measurements provide statistical data regarding the average and the typical behaviour of subjects with respect to a certain phenomenon.

Mean is a measure of central tendency calculated by summing all scores of student's test responses and dividing it by the number of students (Loewen & Plonsky, 2015, 110; Scorepak, 2005). Mackey and Gass (2005, 254) explain mode in simple words as "the most frequent score obtained by a particular group of learners". According to Burton and Miller (1998), median is a score between two halves; top half and bottom half.

4. Results and Discussion

According to Boeije (2010), raw data collected cannot be considered as research findings, therefore they need to be analyzed. SPSS has been employed to analyze the data retrieved from the students' tests. The current section deals with the discussion of the results, which are derived from the data analysis. To further illustrate, tables and figures have been used along with the analysis and presentation of the data. The total true scores of the 22 items are 3033 and the error scores are 2647. It means that the degree of mastery is 55.62%, and the errors constitute 44.38% of the sample selected for the study. This result verifies the hypothesis of the study.

4.1 Subjects' Performance at Recognition Level/ Q1 and Q2

4.1.1 Subjects' Performance/ Q1

The first set of questions, as mentioned earlier, is prepared at the recognition level. To verify the first hypothesis, which states "Kurdish EFL students might be presented with problems in recognizing

different types of English generic references,” the performance of the subjects has been investigated through descriptive statistics. The mean score of this question is (2.56) and the average percentage of correct responses is 29%. While, 71% of the 80 Kurdish EFL students gave wrong answers when asked to identify different forms of generic references. Students may not have researched this grammatical and linguistic phenomenon in the English language, or they may have had incorrect assumptions and understanding of generic references. Additionally, some students reported that, they haven't studied this topic, therefore they were uninformed. It is also possible that they didn't take the questions seriously and chose a response hastily or arbitrarily (see table 9).

Table 9. Frequency of Correct and Incorrect Responses at Recognition Level/ Q1

Items	Students' Correct Responses	Students' Incorrect Responses	Percentage of Correct Responses	Percentage of Incorrect Responses
G. Anaphora	7	73	8.8%	91.3%
N. Adjective	10	70	12.5%	87.5%
G. Noun	18	62	22.5%	77.5%
G. Pronoun	18	62	22.5%	77.5%
Non-finite C.	21	59	26.3%	73.8%
G. Quantifiers	30	50	37.5%	62.5%
Conditional C.	57	23	71.3%	28.7%
Average	23	57	29%	71%

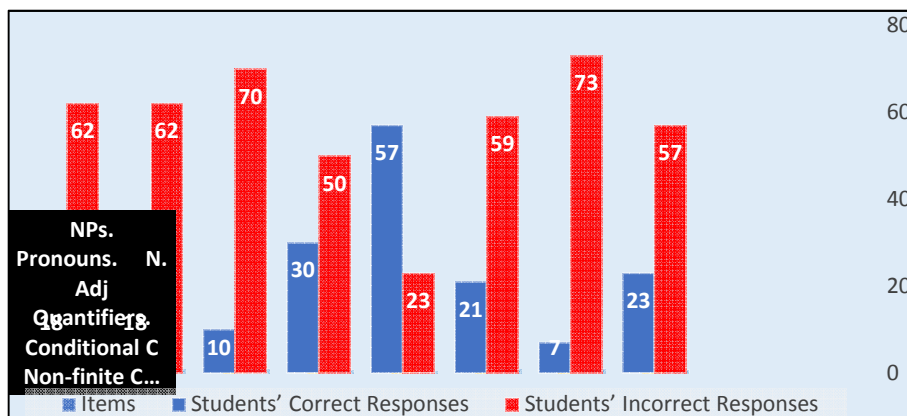

Figure 1. Frequency of Correct and Incorrect Responses/ Q1

4.1.2 Subjects' Performance/ Q2

The second set of recognition types of questions has been set to verify the second hypothesis which states “Kurdish EFL students might struggle to distinguish between English generic and specific references in written works.” The test takers were asked to choose either G (generic), or S (specific) for each sentence. The average percent of the correct responses is (58.19%). The findings showed that, out of 80 Kurdish EFL students, 41.8% of them found it challenging to distinguish between generic and specific references (see table 10). The reason could be, it is difficult to rapidly identify generic or specific since a reference is either generic or specific based on its syntactic forms, semantic interpretations, and positions within the sentences. Hence, students may not be aware of these details or may not have paid close attention to their meanings in order to understand.

Another problem might be their wrong assumptions or understanding about genericness. Students assume that the grammatical form of generic reference is always plural and the

opposite is true to the specific reference form. Hence this is not always the case because there are times when both singular and plural forms convey general meanings. The other reason might be intralingual transfer. As claimed by Richards (1974), intralingual errors are caused by the difficulty of the language itself. English generalizations have proved quite difficult to analyze semantically because the term is complex itself. In other words, English generic references may apparently express generic and non-generic readings depending on the context and how the author interprets them (Dayal V.,2005). Thus, the second hypothesis was verified as well.

1. *The potato contains vitamin C* (generic)
2. *The potato rolled out of the bag* (specific)
3. *Lions are dangerous* (generic)
4. *Lions were dangerous* (non-generic)

Table 10. Frequency of Correct and Incorrect Responses at Recognition Level/ Q2

Item Number	Students' Correct Responses	Students' Incorrect Responses	Percentage of Correct Responses	Percentage of Incorrect Responses
1	5	75	6.25%	93.75%
2	14	66	17.5%	82.5%
3	67	13	83.75%	16.25%
4	60	20	75%	25%
5	53	27	66.25%	33.75%
6	57	23	71.25%	28.75%
7	46	34	57.5%	42.5%
8	62	18	77.5%	22.5%
9	55	25	68.75%	31.25
Average	46.55	33.44	58.19%	41.8%

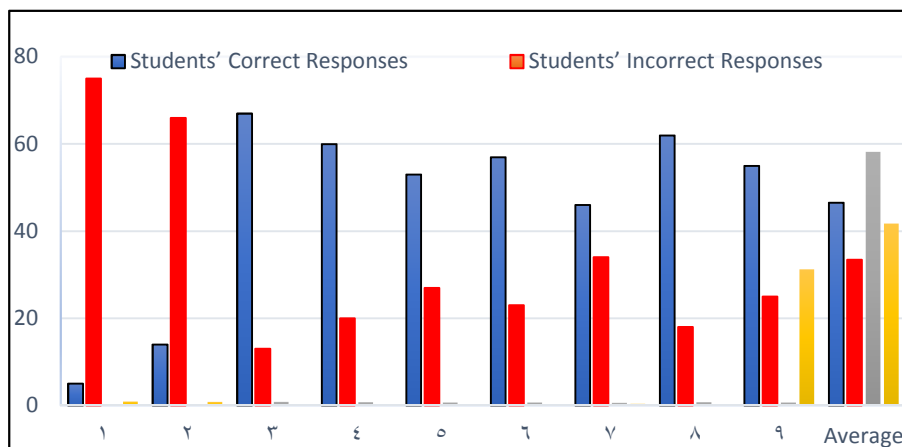

Figure 2. Frequency of Correct and Incorrect Responses/ Q2

4.2 Subjects' Performance at Production Level/ Q3 and Q4/

4.2.1 Subjects' Performance/ Q3

There are five items that make up the third question. They attempt to verify the hypothesis which states "Kurdish EFL students might find it challenging to comprehend the meaning of English generic references in written works." The test-takers were asked to translate five sentences from English into Kurdish- the students' mother tongue. The focus was on the generic words included inside the sentences to test students' comprehension and ability to accurately identify generic references in English.

In the light of the statistical results, 32% of Kurdish EFL students failed to understand the true meaning of the English generic references (see table 11). They overgeneralized in the grammar rules of the English language. The reason might be a negative interlingual transfer. To illustrate, Al-Baldawi and Saidat (2011) claimed that, overgeneralization may appear in different aspects of linguistics, such as semantic errors, syntactic errors, morphological and discourse errors, especially when two languages have different grammar

systems. Obviously, the English grammar system differs from that of Kurdish, i.e., the English language utilizes zero article with plural count nouns, whereas zero article is used with singular count nouns to achieve genericity in the Kurdish language (Hasan and Ghafoor, 2007). In fact, it is ungrammatical to use bare singular count nouns in the English language unless it is preceded by an in(definite) or zero articles (Biber et al., 2002), for instance:

○ English	● Kurdish
1. *Cow eats grass.	*Mangakan gya dexion. ✘
2. Cows eat grass.	Manga gya dexwat. ✔

Overall, the researcher intends to state that, this is a universal issue with EFL students due to the fact that English language has several ways to express genericity. As it was claimed by other researchers in the previous studies, some languages are articleless (e.g. Indonesian and Malay) while others might have only one way. Kurdish language is similar to Tagalog, Finnish and Vietnamese languages in which they do not use articles in making generalizations in subject positions. However Kurdish language could take articles in making generalizations when it comes in the object position, for instance:

1. Xwardny sêwêk hamû rojêk le dktor demanparêzêt.

Another reason might be the context of learning, as claimed by Brown (2000), the learning environment includes the classroom, the instructors, and any instructional aids that are used throughout the session. The researcher also reports that the students' lack of practice could be a significant factor in the learning environment's unfavorable effects. Therefore, interlingual transfer and the context of learning could be the reasons for Kurdish EFL students' errors, thus the third hypothesis was verified as well. The table below illustrates the correct

responses, the incorrect responses, the percentage of correct responses, and the percentage of errors of the subjects' performance on each item of this question.

Table 11. Frequency of Correct and Incorrect Responses/ Q3

Item Number	Students' Correct Responses	Students' Incorrect Responses	Percentage of Correct Responses	Percentage of Errors
1	71	9	88.75%	11.25%
2	55	25	68.75%	31.25%
3	47	33	58.75%	41.25%
4	56	24	70%	30%
5	43	37	53.75%	46.25%
Average	54.4	25.6	68%	32%

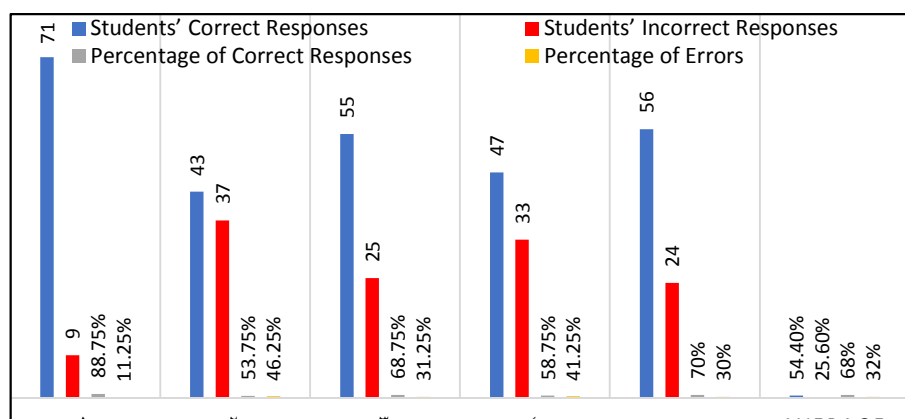

Figure 3. Frequency of Correct and Incorrect Responses/ Q3

4.2.2 Subjects' Performance/ Q4

Regarding the fourth question in the second set of production questions, it covers only one item that seeks to confirm the claim which states: "Kurdish EFL students are predicted to make errors

when they employ English generic references in their writing performance.” The examiners were asked to write an essay including generic reference in it. The statistical results of this question demonstrated that while 81% of Kurdish EFL students were able to employ generic references in their writings, only 57% of them could use generic references accurately and 37% of them could use various types of generic references in their writings. To put it another way, (61%) of them had difficulty to use generic references in their writings. (19%) of them did not use generic references at all in their writings. (20%) of them did make accurate and inaccurate use of generic references (see table 12, 14 and 15).

The sources of their difficulties, or errors could be attributed to syntactic errors- misuse of articles (25%), dropping the generic marker-s (33%), and omission of articles (18.75). Semantic confusion- literal translation (32%), discourse errors- misuse of generic anaphora (18.75%) and article redundancy (45%), (see table 13). The pupils' lack of proficiency in the language, their lack of practice, their disinterest in the language, and the learning environment may all be contributing factors to their errors. See the table below for the overall statistical data subject's performance at the production level on three bases; accuracy, variety and frequency.

Table 12. The Usage of Generic References in Writing/ Q4

N	Accuracy	Variety	Frequency
Mean	0.57	0.37	0.81
Percent	57%	37%	81%

Figure 4. The Usage of Generic References in Writing/ Q4

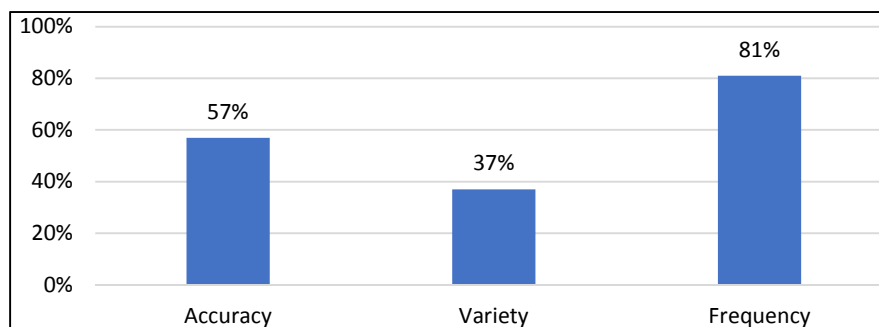

Table 13. Accurate Use of Generic Reference/ Q4

Errors		Frequency of making errors	Percent	Frequency of not making errors	Percent
4	Redundancy	36	45%	43	53%
5	Dropping generic marker-s	27	33.8%	53	66%
3	Misuse of Articles	20	25%	60	75%
2	Omission of Articles	15	18.75%	65	81%
1	Generic Anaphora	14	18 %	66	82%
6	Average	22.4	22%	57.4	57%

Table 14. Various Use of Generic Reference/ Q4

	Generic References	Variety of Using G.R.	Frequency of not Using G.R.	Mean of Using G.R.	Percent of Using G.R.
2	Articles	65	15	0.81	81%
1	NP	58	22	0.72	72%
5	Quantifier	32	48	0.40	40%
8	Generic Anaphora	30	50	0.37	37%
4	Pronoun	23	57	0.28	28%
7	Non-finite Clause	17	63	0.21	21%
6	Conditional clause	13	67	0.16	16%
3	Nominalized Adj.	5	75	0.06	6%
9	Average	30.37	49.6	0.37	37%

Table 15. Frequent Use of Generic Reference/ Q4

Generic Reference	Frequency	Mean	Percent
Accurate Use of Generic References	65	0.81	81%
Inaccurate Use of Generic References	49	0.61	61%
Frequency of Both	16	0.2	20%
Frequency of not Using Generic References	15	0.19	19%

4.3 Findings

1. Out of 80 Kurdish EFL students, 71% failed to recognize different types of generic reference. This may be the result of students' ignorance of English generic referential types. It is also possible that they gave a rash or arbitrary response.

2. 41.8% of Kurdish EFL students failed to distinguish between general and specific references. It may have been due to intralingual transfer since the term is ambiguous in the first place.

3. 32% students had trouble in understanding the meaning of generic references, it could have been the result of interlingual transfer and students' poor proficiency with the English language.

4. The statistical results demonstrated that 61% of Kurdish EFL students had difficulty to use generic references in their writings, 19% of them did not use generic references at all in their writings and 20% of them made both accurate and inaccurate use of generic references. The reasons, or sources of such difficulties could be attributed to syntactic errors: dropping the generic marker/s (33%), misuse of articles (25%) and omission of articles (18.75), semantic confusion and literal translation of 32%, discourse errors, article redundancy (45%) and misuse of generic anaphora (18.75%). This could have been the result of negative interlingual transfer, intralingual transfer, students' lack of input, grammatical knowledge of the English language, lack of practice or enthusiasm in learning, lack of instructional materials and insufficient time dedicated for teaching and learning may all be contributing factors of their errors.

5. Conclusions

The findings of the study have led to the following conclusions:

1. Nearly half of Kurdish EFL students did not adequately recognize types of generic reference,
2. Nearly half of Kurdish EFL students struggle to distinguish between generic and specific references,
3. Around half of Kurdish EFL students had trouble comprehending the meaning of English general references,
4. The majority of Kurdish EFL students were able to use generic references in writing. Nevertheless, only half of them used it accurately, even some of them did not use it at all. The possible frequent errors that Kurdish EFL students could make while employing generic reference in writing could be attributed to (1) syntactic errors: dropping the generic marker/s, misuse of articles and omission of articles, (2) semantic confusion and literal translation, (3) discourse errors including article redundancy and misuse of generic anaphora.

References

- Al-Baldawi, W. N. & Saidat, A.M. (2011). Linguistic overgeneralization: A case study. *International Journal of Academic Research in Business and Social Science*, 1, 184-194. https://hrmars.com/papers_submitted/8436/linguistic-overgeneralization-a-case-study.pdf
- Allen, P. & Davies, A. (Eds.). (1977). *Testing and experimental methods: Volume 4. The Edinburgh course in applied linguistics*. London: Oxford University Press.
- Allibang, Sh. (2016). *Research Methods: Simple, Short and Straightforward Way of Learning Methods of Research*. Sherwyn Allibang.
- Al-Malki, E. A., Abdul Majid, N., & Abidah Mohd Omar, N. (2014). Generic Reference in English, Arabic and Malay: A Cross Linguistic Typology and Comparison. *English Language Teaching*, 7(11). <https://doi.org/10.5539/elt.v7n11p15>
- Bachman, L. and Palmer, A. (1996). *Language Testing in Practice: Designing and Developing Useful Language Tests*. Oxford: Oxford University Press.
- Behrens, L. (2005). Generecity from a Cross-linguistic Perspective. *Linguistics*, 43(2). <https://doi.org/10.1515/ling.2005.43.2.275>
- Biber, D., Conrad, S., & Leech, G. (2002). *Longman Student Grammar of Spoken and Written English*. Pearson Education ESL.
- Boeije, H. (2010). *Analysis in Qualitative Research*. 2nd ed. London: SAGA publication Ltd.
- Brown, D. H. (1980). *Principle of Language Learning and Teaching*. Eaglewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Brown, D. H. (2000). *Principles of Language Learning and Teaching*. New York: Pearson Education Limited.

- Burton, A. W., & Miller, D. E. (1998). *Movement Skill Assessment: Human Kinetics*. Cambridge University Press.
- Carlson, G. and Pelletier, F.J. (1995). *The Generic Book*. (eds.), Chicago: Chicago University Press.
- Carlson, Gregory N. (1977). Reference to Kinds in English (M.A.). University of Massachusetts. New York: Garland.
- Cohen, A. (1999). *Think Generic! The Meaning and Use of Generic Sentences*. Stanford: CSLI Publications.
- Cohen, A. (2001). "Second Language Assessment". In M. Celce-Murcia (Ed.), *Teaching English as a Second or Foreign Language*. (3rd ed.). (pp.515-35). Boston: Heinle & Heinle.
- Cowan, R. (2008). *The Teacher's Grammar of English with Answers: A Course Book and Reference Guide*. Cambridge University Press.
- Dahl, O. (1975). *On generics*. In Keenan (Eds.), *Formal Semantics of Natural Language* (1st ed., pp. 99-111). Cambridge. Cambridge University Press.
- Dawson, Catherine. (2002). *Practical Research Methods: How to Choose Your Participants*. Oxford. United Kingdom.
- Dayal, V. (2005). *Semantic variation and pleonastic determiners: The case of the plural definite generic*. Proceedings of GLOW Asia.
- Douglas, D. (2000). *Assessing Language for Specific Purposes*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Downing, A. & Locke, Ph. (2006). *English Grammar: A University Course*. (2nd eds.). Abingdon and New York: Routledge.
- Eastwood, J. (1994). *Oxford Guide to English Grammar: The Noun Phrase*. (pp. 158-238). New York: Oxford University Press.
- Greenbaum, S. (1996). *The Oxford English Grammar*. Oxford: Oxford University Press.

Hasan, R. F., & Ghafoor, K. N. (2006). *Investigating Kurdish EFL Students' Errors in Using English Articles*. https://www.academia.edu/26063609/Investigating_Kurdish_EFL_Students_Errors_in_Using_English_Articles

Hatch, E. and Farhady, H. (2002). *Research Design and Statistics for Applied Linguistics*. Tehran: Rahnama Publications.

Heaton, J. (1988). *Writing English Language Tests*. England: Longman Group UK Limited.

Kiszely, Z. (2006). "How Do We Know What You Know? Foreign Language Proficiency, Teaching and Testing". In B. Richter (Ed.), *First Steps in Theoretical and Applied Linguistics*. (pp. 171-80). Budapest: Bölcsész Konzorcium.

Krifka, M., Pelletier, F. J., Carlson, G., ter Meulen, A., Chierchia, G., & Link, G. (1995). Genericity: an introduction. *The generic book*, 1-124.

Lee, Chungmin (1996). Generic sentences are topic constructions. In Reference and Referent Accessibility, Thorstein Fretheim and Jeanette K. Gundel (eds.), 213–222. Amsterdam: John Benjamins.

Loewen, S., & Plonsky, L. (2015). *An A–Z of Applied Linguistics Research Methods* (1st ed. 2015 ed.). Springer.

Lyons, J. (1977). *Semantics*. 2 volumes. Cambridge: Cambridge University Press.

Mackey, A. and Gass, S. (2005). *Second Language Research: Methodology*. New York: Routledge.

Michaelis, L. A. (2006). "Tense in English". In Aarts and McMahon (eds.). *The Handbook of English Linguistics*. Malden: Blackwell Publishing. (pp. 220-243).

Mousavi, S. (1999). *A Dictionary of Language Testing*. Iran: Rahnama Publications.

Murphy, Raymond. (2012). *English Grammar in Use A Self-Study Reference and Practice Book for Intermediate Learners of English* (4th ed.). Cambridge: Cambridge University Press.

Nguyen, Khoa D. (2010). *Cronbach's Alpha in Reliability*. Minnesota State University: Mankato.

Quirk, R., Greenbaum, S., Leech, G., & Svartvik, J. (1982). *A University Grammar of English: Reference and the articles*. Moscow: Longman.

Quirk, R., Greenbaum, S., Leech, G., & Svartvik, J. (1985). *A Comprehensive Grammar of the English Language: General Grammar*. (2nd Revised ed.). London: Longman.

Radden, G. and R. Dirven (2007). *Cognitive English Grammar*. Amsterdam: John Benjamins B.V.

Richards, J. & Platt, J., and Platt, H. (1992). *Longman Dictionary of Language Teaching and Applied Linguistics*. England: Longman Group UK Limited.

Sattler, J. M. (2001). *Assessment of children: Cognitive applications* (4th ed.). San Diego, CA: Jerome M. Sattler.

Scorepak (2005). *Understanding Item Analysis Reports OEA*. Washington: University of Washington, Seattle.

Selinger, H. W., & Shohamy, E. (1989). *Second Language Research Methods*. Oxford: Oxford University Press.

Tomás, G. Jenifer. (2016). *Generic Reference: A Comparison between English and Catalan Languages*. CORE. <https://core.ac.uk/download/pdf/78546323.pdf>

Vogel, C. & McGillion, M. (2002). "Genericity is Conceptual, not Semantics". In Alberti Gaba, Kata Balogh, and Paul Dekker (eds.). *Proceedings of the Seventh Symposium on Logic and Language*. (n.p.). (pp. 163-172).

Wijaya, D. (2012). Teaching English Generic Nouns: The Exploration of the Generic Idea in English and Indonesian and the Applications of Explicit Instruction in Classroom. *Indonesian Journal of English Language Teaching*, 8(1).
<http://ojs.atmajaya.ac.id/index.php/ijelt/article/view/92/52>

Appendix 1

No.	Jury Members	University
1.	Dr Fatimah Rashid Hasan Al Bajalani (Professor)	Salahaddin University - Erbil
2.	Dr Hussein Gargary (Professor)	Nawroz University - Duhok
3.	Dr. Lazgin Khidhir Barany (Assist. Professor)	Nawroz University - Duhok
4.	Dr Zana Mahmoud Hasan (Assist. Professor)	University of Sulaimani - Sulaimani
5.	Dr Jamal Omar Ali (Assist. Professor)	University of Raparin - Raparin
6.	Dr. Karmand Hamad (Lecturer)	Soran University - Soran
7.	Ms. Kozhin Omar Ismael (Assist. Lecturer)	University of Sulaimani - Sulaimani

Appendix 2

The Test before Given to the Jury

Q1/ A. Choose the most appropriate answer.

1. My friend picked --- magazine and began to read. (a/an/the/∅)
2. John didn't keep --- spider because they are ugly. (a/an/the/∅)
3. It is not --- easy task for her. (a/an/the/∅)
4. He found --- dodo although it was believed to be extinct. (a/an/the/∅)
5. To earn --- money is difficult. (a/an/the/∅)
6. Chewing --- tobacco is a bad habit. (a/an/the/∅)
7. What is the World Bank doing to help --- poor? (a/an/the/ ∅)
8. ---- Tigers are dangerous. (a/an/the/∅)

B. Choose the types of the referring expressions from the given table for the following examples:

Noun phrase	Pronoun	Article	Nominalized	Adjective
phrase	Verbal expressions	Quantifiers	clause	

1. Music can be soothing
2. The tiger is striped.
3. A tiger is striped.
4. Tigers are striped.
5. The young don't read newspapers.
6. Young people don't read newspapers.
7. You can find anything these days from the internet.
8. We use language to communicate.
9. They say the earth is getting warmer.
10. Man set foot on the moon in 1969.

11. All birds have wings.
12. Any tiger is dangerous.
13. Most children like playing.
14. Some books are better than others
15. If/when you heat water to 100 degrees, it boils.
16. To smoke cigarette is a bad habit.

Q2. Differentiate between the generic and specific references in the following examples: For those which are generic, write down (G), and for those which are specific, write down (S):

Note: Generic reference refers to a general class while Specific reference refers to a particular member(s) of a general class.

1. Look at that horse.
2. Yesterday I met a man.
3. Dogs are making good pets.
4. Bring in the dogs.
5. The tigers are dangerous.
6. Tigers are dangerous.
7. The tiger is a dangerous animal.
8. Hydrogen is lighter than oxygen.
9. I like the wines of France.
10. Give me a sandwich.
11. The Greeks are musical.
12. The Greeks that I know are musical.
13. We have to be faithful in life.
14. You must trust yourself in hard times.

Q3/ Write the meaning of the following sentences in Kurdish:

a. Generic reference on subject level:

1. The potato was first cultivated in South America.
2. The dinosaur is extinct. _____

3. Potatoes were introduced into Ireland by the end of the 17th century. _____
4. A female kangaroo carries its young in its pouch. _____
5. The female kangaroo carries its young in its pouch. _____
6. Man has lived on the earth for ages. _____
7. All fish like water. _____
8. A fish likes water. _____
9. Igloos were traditionally used by the people of Greenland. _____
10. Chewing tobacco is a bad habit. _____
11. To chew tobacco is a bad habit. _____
12. Chewing of tobacco is a bad habit. _____

b. Generic reference on sentential level

1. A potato contains vitamin C. _____
2. The potato contains vitamin C. _____
3. Potatoes are served either mashed or fried. _____
4. Cows eat grass. _____
5. Roses are red. _____
6. The French love eating in restaurants. _____
7. The rich help the poor. _____
8. Oil is becoming scarce. _____
9. If someone owns a dog, he must pay tax on it. _____
10. There arise typhoons in this part of the pacific. _____
11. Any tiger is dangerous _____
12. A lion is a ferocious beast, it has huge claws. _____

Q4/ Write a short essay (in no more than 300 words) and try to use as many generic references as possible:

- What characteristics must a good English teacher have? Write down as many of these characteristics as you can which you find the most important to you and provide examples for each characteristic.

Appendix 3

The Final Version of the Test

Q1/ Choose the types of the referring expressions from the given table for the following examples:

Noun phrase	Pronoun	Nominalized Adjective	Quantifiers	Conditional Clause	Non-finite clause	Generic anaphora
--------------------	----------------	------------------------------	--------------------	---------------------------	--------------------------	-------------------------

1. The young don't read newspapers.
2. We use language to communicate.
3. Man set foot on the moon in 1969.
4. All birds have wings.
5. If/when you heat water to 100 degrees, it boils.
6. Chewing tobacco is a bad habit.
7. John didn't keep a spider because they are ugly

Q2. Differentiate between the generic and specific references in the following examples: For those which are generic, write down (G), and for those which are specific, write down (S):

Note: Generic reference refers to a general class while Specific reference refers to a particular member(s) of a general class.

-
8. The tigers are dangerous.
 9. The tiger is dangerous.
 10. The tiger was dangerous.
-

11. Bring in the tiger.
12. A tiger is a dangerous animal.
13. The Greeks are musical.
14. I like the wines of France.
15. Smoking causes lung cancer.
16. Music can be soothing.

Q3/ Write the meaning of the following sentences in Kurdish:

17. Potatoes were introduced in Ireland by the end of the 17th century. -----
18. A female kangaroo carries its baby in its pouch.-----
19. Man has lived on the earth for ages. -----
20. The rich help the poor.-----
21. Cows eat grass.-----

Q4/ Write a short essay (no more than 300 words) on this following topic using as many generic references as possible:

What characteristics must a good English teacher have? Write down as many of these characteristics as you can? provide examples for each.

Appendix 4
The Test Criteria of Q5
Identifying the Errors in Writing

9 points

Requirements	Used	Not used	Mean	Percent
Frequency of using generic references				
Accuracy of using generic references				
Variety of using generic references				

Accuracy of Using Generic Reference

Overgeneralizations	Mean	Percent
Omission		
Redundancy		
Misuse/ wrong use of articles		
Dropping the generic marker –s on generic nouns		
Discourse structure-generic anaphora		

Generic Referential Item Variety

Generic Reference Types	Mean	Percent
Noun Phrase		
Pronouns		
Nominalized Adjective		
Quantifiers		
Articles		
Verbal Expressions		
Generic Conditional Clause		
Generic Anaphors		

پوخته

لینکۆلینه وهیه ک له ئاگایی و هۆشیاری وه به کارهێنانی ئاماژه گشتیه کان له لایه ن ئه و خویندکاره کورد زمانانه ی زمانی ئینگلیزی وه ک زمانی بیگانه ده خوینن

ئهم توێژینه وهیه ته رخان کراوه بۆ لینکۆلینه وه له ئاگایی و هۆشیاری وه به کارهێنانی ئاماژه گشتیه کان له لایه ن ئه و خویندکاره کورد زمانانه ی زمانی ئینگلیزی وه ک زمانی بیگانه، ئامانج له م توێژینه وهیه: (ا) هه ولده دات بزانی ت ئایا خویندکاره کورده کانی زمانی ئینگلیزی ئاشنان به م دیارده یه ی زمانی ئینگلیزی و جوړه کانی، (ب) ئایا خویندکاره کورده کانی زمانی ئینگلیزی ده توانن ئاماژه ی گشتی و ئاماژه ی تاییه ت له نووسیندا جیا بکه نه وه، (ت) ئایا خویندکاره کان ده توانن تی بگه ن له واتای ئاماژه ی گشتی زمانی ئینگلیزی له نووسیندا به شیوازیکی دروست، (ث) له کو تایدایا ده یه وی ت هه له کان بدو ژیتته وه له نا دروست به کارهێنانی ئاماژه ی گشتی له نووسیندا و بیانگه رینیتته وه بۆ سه رچاوه کانیان که ده شی ت زیاتر له سه رچاوه یه ک هۆ کار بی ت.

توێژینه وه که گریمانیه ئه وه ده کات که، (ا) خویندکاره کورده کانی زمانی ئینگلیزی ره نگه ئاشنا نه بن به م دیارده یه ی زمانی ئینگلیزی و به شیوازیکی نادروست به کاریه ی ت له نووسیندا. توێژینه وه که پشت ده به ستی ت به لینکۆلینه وه ی چه ندی تی (تاقیکردنه وه)، تاقیکردنه وه یه کی پینج پرسیا ری که له بیست و سی برگه پیکه اتو وه و ئه وه ش ئه نجام درا له سه ر هه شتا خویندکاری کوردی زمانی ئینگلیزی له کو لیجه کانی زمانی ئینگلیزی و په روه رده ی بنه رته له سی زانکو ی جیاواز له سه ر ئاستی هه ری می کوردستان بۆ سا لی ۲۰۲۱-۲۰۲۲. ده ره نه نجامه کان ئه وه ده رده خه ن به نزیکه یی نی وه ی خویندکاره کورده کانی زمانی ئینگلیزی وه ک زمانی بیگانه ئاشنا نین به م دیارده یه ی زمانی ئینگلیزی و شکستیان هی نا له تی گه یشتن و به کارهێنانی ئاماژه ی گشتی له نووسیندا به شیوه یه کی دروست. ده شی ت هۆ کاره کان بگه رینه وه بۆ ئه مانه: کاریگه ری نه ری نی زمانی دایک له سه ر زمانی مه به ست، که مه تر خه می خویندکاره کانی زمانی ئینگلیزی بۆ فی ربو ون و گه ران بۆ بابه ته کانی زمانی ئینگلیزی، پشتگو یخستی ئه م بابه ته زمانه وانیه له فی رکاری نووسینی ئینگلیزیدا له نا وه نده کانی خویندن.

وشه سه ره کیه کان: ئاماژه ی گشتی، ئاماژه ی تاییه ت، شیوازی گشتی، واتای گشتی.

الملخص

التحقيق في وعي واستخدام طلاب الجامعة الكورد الدارسين للغة الإنجليزية كلغة أجنبية للمرجع العام للغة الإنجليزية في الكتابة

تهدف هذه الدراسة إلى اكتشاف: (١) ما إذا كان طلاب الجامعة على دراية بالعناصر المرجعية العامة للغة الإنجليزية (٢) ما إذا كان طلاب الجامعة قادرين على التمييز بين المراجع العامة والمحددة في اللغة الإنجليزية، (٣) ما إذا كان طلاب الجامعة يفهمون التفسيرات الدلالية الصحيحة من المرجع العام باللغة الإنجليزية (٤) واكتشاف الأخطاء المحتملة للطلاب في استخدام المرجع العام باللغة الإنجليزية في الكتابة وعزو الأخطاء إلى مصادر الخطأ. تعتمد الدراسة على افتراض أن الإفراط في استخدام الطلاب الجامعة للمراجع العامة في الكتابة يمكن أن يكون عاملاً مساهماً في العديد من مصادر الخطأ. لذلك، استخدم الاختبار الكمي مع ثمانين طالبا كوسيلة لجمع البيانات في أربع كليات متميزة في إقليم كردستان للعام الدراسي ٢٠٢١-٢٠٢٢. وكشف التحليل الإحصائي للبيانات أن حوالي نصف العينة أساءوا استخدام المرجع العام في كتاباتهم في مجالات النحو والدلالات والخطاب. يمكن أن تكون الأسباب هي التحويلات السلبية بين اللغات، ونقص الكفاءة النحوية للطلاب وسباق التعلم.

الكلمات الدالة: مرجع عام، مرجع محدد، أشكال عامة، معاني عامة.

شانشینى ئاوان (لورستان) له سەرچاوه میخییه کاندای

پ.ی.د. موسا محمەد خضر
بهشی میژوو / کۆلیژی ئاداب
زانکۆی سه لاهه ددین
Musa.khder@su.krd

پ. ی. د. ئارام جه لال جه سه ن هه مه وه ندى
بهشی شوینیه وار / کۆلیژی ئاداب
زانکۆی سه لاهه ددین
Aram.hassan@su.edu.krd

لوقمان عه بدولوا حید عوزیر

سه نته ری ژینگه یی / شه قلاوه
abdulwaid39@gmail.com

بوخته ی توژیینه وه

(شانشینى ئاوان به یه کێک له به هیژترین شانشینیه کانى دراوسێی ولاتی دوو رووبار داده نریت له ماوه ی هه زاره ی سییه می پیش زاین، پایته ختی ئەم شانشینیه شارى ئاوان بوو، که پاشماوه که ی تا ئەمڕۆکەش نه دۆزراوه ته وه، هه ندیک له توژیهر و شوینیه وارناسه کان پێیانوايه ئەم شاره ده که ویتته که نارى رووبارى دیزفوول به و مه رجه ی نزیك بیت له شارى سووسه ، به لام هه ندیک له توژیهر و شوینیه وارناس و پسپۆرانی بواری زمانه کۆنه کان پێیانوايه پاشماوه ی ئەم شاره ده که ویتته وه ناوچه ی لورستان له کوردستانی ئێران. شانشینى ئاوان به کۆنترین شانشین داده نریت که له زه ویه کانى لورستان له ماوه ی هه زاره ی سییه می پیش زاین ده رکه وتبیت، له و ماوه یه شدا دوو بنه ماله فه رمانپه واییان کردووه، که به بنه ماله ی یه که م و دووه می ئاوان ناسراون.

بنه ماله ی یه که می ئاوان له ماوه ی سه رده می به ره به یانی بنه ماله کان فه رمانپه وای کردووه و له لیستی پاشایانی سۆمه ری ناوی هاتووه وه ک یه کێک له و شانشینیه به هیژانه ی که پاشایه تی له ولاتی سۆمه ره وه بۆ گواستراوه ته وه. بنه ماله ی

دوۋەمى ئاوان لە ماۋەى بەرەبەيانى سىيەمى بنەمالەى سۆمەرىيەكان تا دەگاتە سەردەمى ئەكەدى تا ھاتى گوتىيەكان فەرمانرەوايىيان كىردوۋە، كە تىايدا لەو ماۋەىدە ۱۲ پاشا فەرمانرەوايىيان كىردوۋە، لە بەناۋبەنگىرەن پاشاكانى بنەمالەى دوۋەمى ئاوان بىرەتەن لە (خىتا-Hita) كە ھاۋپەيمانى (نەرام-سەن) ئەكەدى بوۋە پەيمانىنامەيەكىيان لە نىۋان خۇيان بەستوۋە، ھەرۋەھا پاشا پوزور –ئەن شوشىناك كە تۋانى لە ماۋەى فەرمانرەوايەتى خۇيدا سىنوۋرى شانشىنى ئاوان فراۋان بىكات بە جۇرئەك كە گىشت ۋىلاتى ئىلام و ناۋچەكانى باكورى بابل بىخاتە ژىر كىفى خۇيەۋە .

ۋشە سەرەكىيەكان : شانشىنى ئاوان ، لوپستان ، ئىلام ، خىتا ، پۇزۇر-ئەن-

شوشىناك

پېشەكى :

لە ماوهى ھەزارەى سېيەمى پېش زاین عیلام بە يەككە لە بەھێزترین دراوسێكانى وڵاتى سۆمەر و ئەكەد دادەنرا، كە زۆر جارن بۆتە ماىەى ھەپەشە بۆ سەر وڵاتى سۆمەر و ئەكەد و دەستى بەسەر داگرتووہ یان بە پېچەوانەوہ كەوتووئەتە ژێر ركیڤى ئەوانەوہ. لە ماوهى سەردەمى عیلامى كۆن (۲۷۵۰-۱۵۰۰ پ. ز) چەندین دەسەڵاتى سىياسى لە عیلام سەريان ھەلداوہ، كە گرنگترینیان بریتین لە دەسەڵاتى بنەمائەى ئاوان (۲۷۵۰-۲۲۱۰ پ. ز)، دەسەڵاتى بنەمائەى سىماشكى (۱۹۰۰-۲۰۳۰ پ. ز) دەسەڵاتى بنەمائەى سوککال- ماخ (۱۸۵۰-۱۵۰۰ پ. ز) (أنیس، ۲۰۱۷، ۱۱۶).

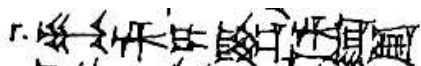
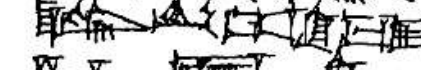

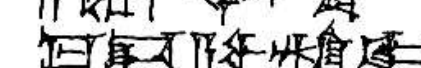
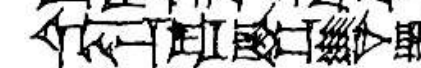
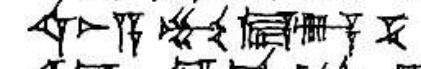

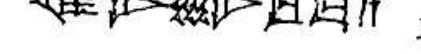

دەقى مېخى سۆمەرى و ئەكەدییەكان دەربارەى شارە عیلامییەكان زانیاریەكى زۆرمان بەدەست گەشتووہ، ئەمەش وەك لە تېكستە مېخییەكانى نووسینە شاھانەییەكانى سۆمەرى و ئەكەدییەكان ، تېكستە مېخییەكانى تايبەت بە لیستی جوگرافى شارە كۆنەكان، ئەرشىفى نامەكان ، تېكستەكانى تايبەت بە نووسراوہ ئەدەبیەكان ، كە زۆر جار زانیاری زۆر ورد و گرنگیان داوہ بەدەست سەبارەت بە وڵاتى ئیلام بە گشتى. (Potts, T, 1994, 9). لەبەر رۆشنایى ئەم زانیاریانەى ناو دەقە مېخییەكان، تیشك ئەخەینە سەر مېژوووى كۆنى شانىشىنى ئاوان (لورپستان). (Alvarez- Mon, J., 2016, 2)

شارى ئاوان كە پایتەختى شانىشىنى ئاوان بووہ لە ماوهى نیوہى يەكەمى ھەزارەى سېيەمى پېش زاین لە وڵاتى ئیلام كە تا ئیستا پاشماوہكەى نەدۆزراوہتەوہ، نەدۆزینەوہى شوئینەوارى ئەم كۆنە شارە بۆتە ھۆى ئەوہى توئژەران و پيسپۆرانى بوارى زمانە كۆنەكان و شوئینەوارناسەكان لێكدانەوہ و بېر و بۆچووونى جياوازيان ھەبیت لەسەر شوئى راستەقینەى ئەم كۆنە شارە.

ھەندىك لە توئژەران پېيانوايە ئەم شارە دەكەوئتە بەرزايیەكانى باكورى رۆژھەڵاتى جىاى زاگروس (قنبرى، ۱۳۹۱، ۴۱) ، بەلام ھەندىكى تر پېيانوايە شارى ئاوان نزيك بووہ لە شارى سووسە و تەنھا رووبارى ديز لێكى جيا كردووئەتەوہ

(FRAYNE, D., 1998, 37). گرنگترین ئەو بەلگانه‌ی که پالپشتی ئەم بۆچوونه ده‌که‌ن بریتییە له رووداوی سائی ۱۴ ی سائنامە‌ی پاشا ئی‌بی - سین / ibbi-suen که تیایدا ئاماژە‌ی بە داگیرکردنی شاره‌کانی سووسه ، ئەدهمدون (ئەدهم شاخ) ، ئاوان، یه‌ك له‌دواى یه‌ك کردوووه.

رووداوی سائی ۱۴ له سائنامە‌ی پاشا ئی‌بی - سین که تیایدا هاتوووه :

	mu ^{di} -bi ₂ - ^d suen
	lugal uri ₂ ^{ki} -ma-ke ₄
	šušan ^{ki}
	a-dam-dun ^{ki}
	ma-da a-wa-an ^{ki} -ka
	u ₄ -gin ₇ ra bi ₂ -in-gi ₄
	u ₄ 1(diš)-a mu-un-gur ₂
	u ₃ en-bi lu ₂ -a
	mi-ni-in-dab ₅ -ba-a

Is.20

مانای گشتی :

(ئه و ساله ی پاشا ئیی - سین پاشای ئوور ، شاره کانی سووسه و ئه ده مدون (ئه ده م شاخ) و ئاوان، له تهنها روژیکدا وهک ره شه با دهستی به سه رداگرتن و فه رمانه وایی گه له که شیان خسته ژیر رکیفی خویه وه). (LEGRAIN, L., 1947, (No.892).

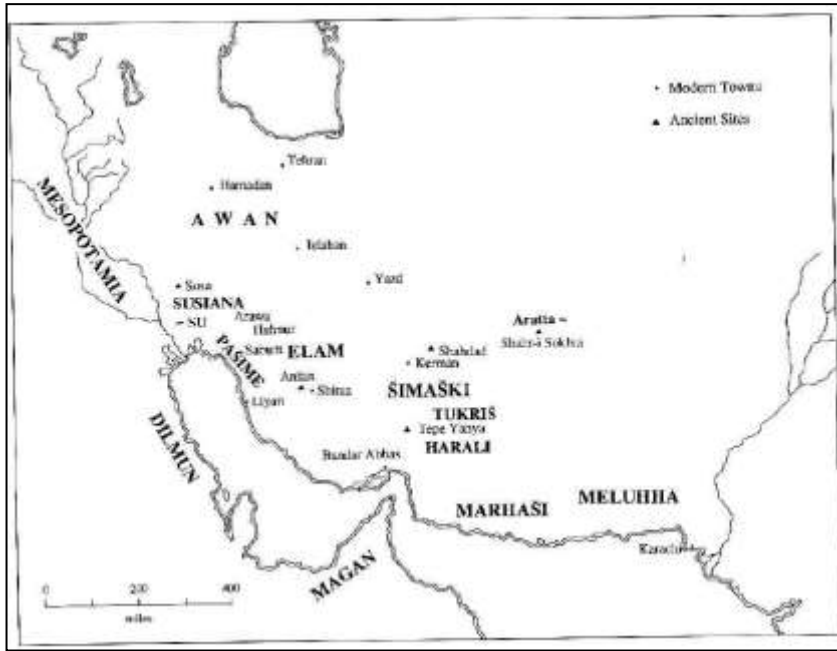
سه ره پای ئه مهش سی دانه تیگستی میخی شاهانه یی دوزراونه ته وه که بو پاشا (ریموش-Rimuš) ی ئه که دی ده گه رپته وه (FRAYNE, D., 1993, 51-58)، هه رسئ تیگست ئامازه بو شه پئکی پاشا ریموش له گه ئ نیلامیه کان ده کات که له نزیك رووباری قابلیتوم-⁽¹⁾ Qablutum روویداوه، (Hansman, J., 1967, 32) ئه م رووبارهش له نیوان شاره کانی سووسه و ئاواندا تیپه رپوه، تیگسته ئه که دییه که زور به وردی باسی له ناوچه ی شه رپه که کردووه، هه ر له سه ر ئه و بنه مایهش زوریک پئیاناویه که ئاوان زور دوور نه بووه له سووسه و پاشماوه ی شاری ئاوان ده که ویتته ده ور به ری شاری دیزفولی ئه مپرو به مه رجیک زور دوور نه بیته له سووسه. (FRAYNE, D., 1998, (37)

ههروه ها دکتور (سامی سعید الاحمد) پئیوایه شاری ئاوان ده که ویتته به شی باکوری روژهه لاتی سووسه نزیك دیزفول (الأحمد، ۱۹۷۸، ج ۱، ۲۵۴).

له لایه کی تره وه پروفیسور (ئه لشاریز مون Alvarez-mon) ده لیت هه رچه نده پاشاکانی شانیشینی ئاوان ناوی نیلامیان هه بووه و کاریگه ری نیلامیان به ئاشکرا پئوه دیار بووه به لام شاره که نزیك بووه له مه لبه نده کانی شارستانیه تی سۆمه ری به دیوی سنووری زاگروسه وه له ئیران (Alvarez- Mon, J., 2017, 5). ئه م توپزهره پئیوایه پاشماوه ی شانیشینی ئاوان ده که ویتته وه ناوچه ی لوپستانی کوردنشینه وه (Alvarez- Mon, J., 2012, Vol.1, 744).

قالات - Vallat پئیوایه شانیشینی ئاوان زور فراوان بووه و که به ناوچه کانی لوپستان ، کرماشان ، کوردستان ، هه مه دان درئیبوتته وه تا گه یشتووته ناوچه کانی

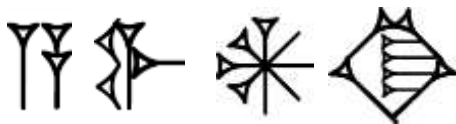
سيالك و وه رهنكه فراوانتريش بووييت به ئاراسته ي باكورييه وه (Vallat, F.,1993, CXXII f.) . پروانه نه خشه ي - ۱ -

نه خشه ي - ۱ -

دياريكردنى شويني شانشيني ئاوان به يي بوجوونه كانى پروفيسور (ئه لفاريز مون Alvarez-mon) و (فالات - Vallat) پروانه (Potts, T, 1994, 11)

سه بارهت به شيوازي هاتنى ناوى ئاوان له نووسينه ميخيه كاندا، تيبيني ده كه ين كه ناوى ئه م شانشينه ته نها به يه ك شيواز هاتوو وه كه له خواره وه هاتوو وه (Legrain, L., 1947, No. 0892):

شارى ئاوان a-wa-an^{ki}

زور جار شارى ئاوان هاوشانى

شارى ئاوال (A-wa-al^{ki}) ناوى هاتوو وه له تيكسته ميخيه كاندا كه رهنكه نزىكى يه ك

بن يان ھەردووكيان سەر بە يەك خېزانى زمانەوانى بن. (Ebeling, E. and Meissner, B.: 1932, 324) ھەرچەندە ئاوال وەك شانىشىنىكى گىرنگ لە ناوچەكانى ھەوزى ھەمىن لە دىالە لە سەردەمى بەرەبەيانى بنەمالە سۆمەرىيەكان بوونى ھەبوو و ئىستاش پاشماوھەكى بە گىردى سەلىمە (تل سلىمە) ناسراوھ. (رشيد، ۱۹۸۱، ۱۰) بەھىزترىن بەلگەى نووسراوېش لەسەر شانىشىنى ئاوان برىتېيە لە نووسىنە مېخىيەكانى سۆمەرىيەكان كە نامازەيان بۆ گواستەنەوھى دەسەللاتى پاشايەتى كىرەوھ لە نېوان شارەكان كە بە (لىستى پاشايانى سۆمەرى – Sumerian King List) ناسراوھ (Jacobsen, T., 1939, 83-97). بەپې زانىارىيەكانى ناو ئەم تىكستە بېت پاشايەتى لە دوای تۆفان بۆ يەكەم جار لە شارى كىش دابەزى دواتر پاشاي كىش ناسراوھ بە (ئىن مى باراگىسى – En mebaragisi) بە يەكەمىن پاشا دادەنرېت كە ھېرېشى كىرەوھ سەر ئىلام و دەستى بەسەر داگرتووھ (كرىمر، ۱۹۷۳، ۴۷۴)، دواتر پاشايەتى لە شارى كىش گواستراوھتەوھ بۆ شارى وەرکاء، پاشان لە وەرکاء گواستراوھتەوھ بۆ شارى ئوور، بنەمالەى يەكەمى ئوور لە دەوروبەرى ۲۵۰۰ پ. ز لە سەردەمى دواىن پاشاكەى بەناوى مىس- ئانى – پادا كۆتايى دېت و دەسەللات لە شارى ئوور گواستراوھتەوھ بۆ ئاوان-Awan، كە بە يەكەمىن دەسەللاتى سىياسى دەرەكى دادەنرېت، كە لە لىستى پاشايانى سۆمەرى داني پيادانرابېت (Stolper, M.W, 1989, 113-114). پاشان لە ئاوان دەسەللاتى پاشايەتى جارېكى تر گەپنراوھتەوھ بۆ شارى كىش. دواتر پاشايەتى لە شارى كىش جارېكى تر بە زەبرى ھېز گواستراوھتەوھ بۆ خەمازى، كە ئەمەشيان بە دووھم دەسەللاتى سىياسى عىلامى دادەنرېت كە پاشايەتى تيا كرابېت. (Kramer, S. N., 1963, 50-51).

لە راستىدا دەرکەوتنى ناوى ئاوان بە جيا لە ئىلام لە نووسراوھ مېخىيە سۆمەرىيەكان لەم قۇناغە زووھى مېژوودا گىرنگى خۆى ھەيە، كە وەك دوو دەسەللاتى سىياسى يان شانىشىنى جياواز خراونەتەرپوو، ئەمەش بە يەكەم ئىشارەت دادەنرېت بۆ جيا كىردنەوھى دەسەللاتە سىياسىيەكانى ولاتى ئىلام.

بنه‌ماله‌ی یه‌که‌می ئاوان (۲۷۵۰-۲۵۰۰ پ.ز):

بنه‌ماله‌ی یه‌که‌می پاشایه‌تی ئاوان ناوی هیچ کام له پاشاکانیان نازانریت، یان به‌لایه‌نی که‌مه‌وه تا ئیستا بۆ ئیمه نه‌زانراوه ته‌نها ئه‌وه نه‌بیت که زانیاریمان هه‌یه که پاشایه‌تی له شاری ئوور به زه‌بری هیژ گواستراوه‌ته‌وه بۆ شاری ئاوان، ئه‌م زانیاریه‌ش له لیستی پاشایانی سۆمه‌ری هاتووه، که تیایدا هاتووه پاشایه‌تی شانیشینی ئاوان بۆ ماوه‌ی ۳۵۶ ساڵ ماوه‌ته‌وه، له‌و ماوه‌یه‌ش ته‌نها سێ پاشا فه‌رمانه‌رواییان کردووه، که ناوه‌کانیان نه‌زانراوه، ئه‌مه‌ش چونکه ناوی هه‌رسێکیان له تیکسته‌که شکاوه (Jacobsen, T., 1939, 94-95). ته‌نها پاشای سی‌هه‌میان نه‌بیت که سه‌ره‌تای ناوه‌که‌ی ماوه که به (کول – ku-ul) ده‌ستپێده‌کات و ته‌نها بۆ ماوه‌ی ۳۶ ساڵ فه‌رمانه‌روایه‌تی کردووه (Ahmed, K., 2012, 61).

پروفسیسۆر (لانگدون – Langdon) پێیوایه ئه‌م سێ پاشایه ته‌نها ۱۰۰ ساڵ فه‌رمانه‌روایه‌تیان کردووه له شانیشینی ئاوان و پاشان جارێکی تر پاشایه‌تی گواستراوه‌ته‌وه بۆ کیش (Langdon, S., 1921, 135).

سه‌باره‌ت بنه‌ماله‌ی یه‌که‌می پاشایه‌تی له ئاوان زانیاری زۆر که‌م له‌به‌ر ده‌ستدایه، که هیچ یارمه‌تیده‌ر نییه بۆ ئه‌وه‌ی ناوی پاشاکان و کارو کرده‌وه سه‌ربازیه‌کانیان بزانیان، ته‌نها ئه‌وه‌ی زانراوه بریتیه له‌وه‌ی بنه‌ماله‌ی یه‌که‌می ئاوان له ماوه‌ی سه‌رده‌می یه‌که‌می به‌ره‌به‌یانی بنه‌ماله‌ سۆمه‌ریه‌کان بۆ سه‌رده‌می سی‌یه‌می به‌ره‌به‌یانی بنه‌ماله‌ سۆمه‌ریه‌کان (Early Dynastic I-III) بوونی هه‌بووه (Breton, L.E., 1957, 114).

بنه‌ماله‌ی دووه‌می ئاوان ۲۵۰۰-۲۲۵۰ پ.ز

له ماوه‌ی نیوه‌ی دووه‌می هه‌زاره‌ی سی‌یه‌می پێش زاین، به‌گه‌وره‌ترین ده‌سه‌لاتی سیاسی ئیلام داده‌نریت، ئه‌گه‌رچی زانیاریه‌کانی په‌یوه‌ست به‌م شانیشینه به‌چرپچری هاتووه، به‌لام به‌به‌راورد به بنه‌ماله‌ی یه‌که‌می ئاوان زۆر زیاتره و توانراوه تا راده‌یه‌کی باش زانیاری ده‌باره‌ی رووداوه میژوویه‌کانی بنه‌ماله‌ی دووه‌می

ئاوان له بهر رۇشنايي تيکسته ميخبييه کاني پاشاياني سۆمەري و ئەکهدي دەست بخەين. يەکیک له گرنگترین ئەو تيکستانه‌ی که له سووسه^(۲) دۆزراوه تهوه ناوی ۱۲ کهس هاتوووه که وهک پاشای ئاوان ناوزه‌ند کراون.

کۆنیگ – Konig به‌یه‌که‌مین توێژەر داده‌نرێت که ناوی ۱۲ پاشاکه‌ی خویندیته‌وه ئەویش به‌م جۆره‌ی خواره‌وه (König, FW., 1977, 1):

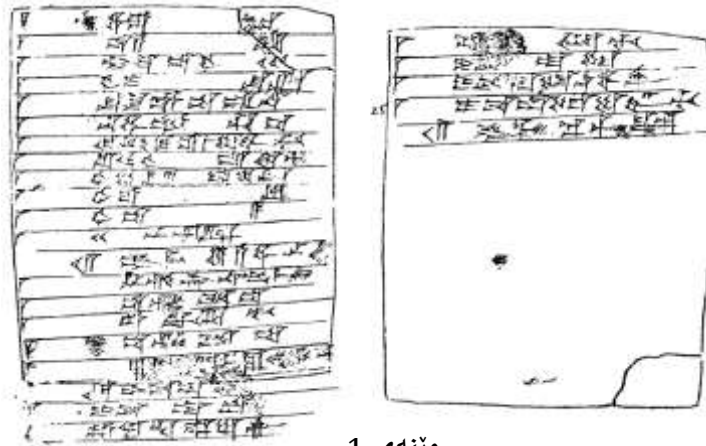
1. Pi-e ² -[l]i ²	□ پيلي
2. Ta-a-[a]r ²	۲- تار
3. Uk-ku-ta-ḫi-eš	۳- ئوککوتاخيش
4. Ḫi-i-qat-taš(-šū-ur)	۴- خيقات تاشور
5. Šu-šu-un-ta-ra-na	۵- شوشونتارانا
6. [N]a ² -pi-il-ḫu-uš	۶- ناپيلخوش
7. Ki-ik-ku-si-me-te-im-ti	۷- کيککو سي مي تيمي
8. Lu-uh-ḫi-iš-šà-an	۸- لوخيششان
9. Ḫi-še-ip-ra-te-ip	۹- خيشيب راتيپ
10. Ḫi-e ² -lu ²	۱۰- خيلو
11. Ḫi-ta-a	۱۱- خيتا
MAN ^d NINNIERIN	۱۲- پۆزۆر-ئينشوشينانک

دوازه پاشاکانی شانشینی ئاوان ۱۲ LUGAL^{MES} šà A-wa-an^{KII} دواتر Glassner دوازه کلاسنەر (۱۹۵۰) دواتر انشینی

ئاوانی به‌م شیوه‌یه خویندۆته‌وه (Glassner, 1996, 25):

1. Pi-e ² -[l]i ²	۱- پيلي / ویتی
2. Ta-a-[a]r ²	۲- تاري
3. Uk-ku-ta-ḫi-eš	۳- ئوککوتاخيش
4. Ḫi-i-qat-taš(-šū-ur)	۴- خيشور
5. Šu-šu-un-ta-ra-na	۵- شوشونتارانا
6. [N]a ² -pi-il-ḫu-uš	۶- ناپيلخوش
7. Ki-ik-ku-si-me-te-im-ti	۷- کيکوتان ته‌می
8. Lu-uh-ḫi-iš-šà-an	۸- لوخيششان
9. Ḫi-še-ip-ra-te-ip	۹- خيشيب راتيپ
10. Ḫi-e ² -lu ²	۱۰- خيلو
11. Ḫi-ta-a	۱۱- خيتا

۱۲ پۆزۆر-ئينشوشينانک
گۆفاری نه‌کاد بيمای کوردی ژماره (۹۵) *
12. MAN^dNINNIERIN
13. 12 LUGAL^{MES} šà A-wa-an^{KII} دوازه پاشاکانی شانشینی ئاوان

وتنهى 1-

كۆپى ئەو تېكىستە ميخبييهى باس له ۱۲ پاشاكهى شانشينى ئاوان دهكات.
پروانه: (Potts, T.:1994, 144).

ئەمەش بە يەكەمىن بەلگە دادەنرېت كه ناوى پاشايانى شانشينى ئاوانى تيا
هاتبېت له ناوهوى ولاتى ئىلام ، هەر وهك هيچ زانباريهكى ئەوتۆمان نيبه له سەر
حهوت پاشاى يەكەمى ئەو زنجيره پاشايه (قشقاىى، ۱۳۹۰هه تاوى، لا ۱۲) ، بەلام
ناوى پاشاى هه شتەم (لوخيشان) و نۆيهەم (خيشيپ راتيپ) له نووسينيكي تری
ميخى پاشا سەرچۆنى ئەكەدى هاتووه (FRAYNE, D. ,1993, 23). هەر له سەر ئەو
بنه مايش زۆربهى پەسپۆران واى بۆ دەچن كه ئەو حهوت پاشاى يەكەمى شانشينى
ئاوان له پيش سەردەمى ئەكەدى فەرمانرەواييان کردووه (FRAYNE, D. ,1998 , 38-
(39).

پاشا پېلى – peli پالپشت بهو تېكىستەى كه له سووسه دۆزراوه تهوه به
دامه زرينه رى بنه مالهى دووهى ئاوان دادەنرېت (Scheil, 1931, 2) ، كه له ماوهى
سەردەمى بهرەبە يانى سېيه مى سۆمه رى (Third Early dynastic period) يان به لايەنى

که م پيش هاتنی سه رجونی نه که دی فه رمانره وایه تی ئاوانی کردووه (FRAYNE, D., 1998, 38).

له دوای پیلی تا پاشای حه وته م به پیی ریزبه ندی ناوه کانیا ن بیت هیچ زانیاریه ک یان کارئکی نه م پاشایانه له بواری سیاسی یان کارگیژی و ئاوه دانکردنه وه بیت به ده ستمان نه گه یشتوووه (Cameron, G. G., 1936, 26). نه وه ی زور جی دله خوشییه نووسینیکی میخی به زمانی نه که دی نووسراوه له دوورگه ی لیان (بوشه هر) دوزراوه ته وه که بو پاشای شانیشینی ئاوان (کوکوسیوه- ته متی) ده گه رپته وه، به لام زانیاری ته واومان ده ست نه که وتوو له سه ر ناوه رۆکی نووسینه که (قشقای، ۱۳۹۰، ۱۳).

نه وه ی به ته واوه تی لی دنیاین له کاتی هاتنی سه رجونی نه که دی بو ده سه لات، شانیشینی ئاوان به ته واوه تی نیلام و مارخاشی خستبووه ژیر رکیفی خویه وه (Cifuentes, E. Q., 1997, 20).

له نووسینه میخییبه کانی پاشا سه رجونی نه که دی ئیشاره ت به ناوی چه ندین حاکم و ده سه لاتدار ده دات له نیوانیاندا ناوی لوخیشان کورپی خیشیب- راشینی پاشای نیلام، نه مه ش بریتییه له هه مان ناوی هه شته م و نویه می لیسته که ی سووسه که ده لیت لوخیشان کورپی خیشیب راتبه و له دوای باوکی هاتوو ته سه ر ده سه لات (Scheil, , 1931, 2, line 8-9).

که نه توانین ده قی خویندنه وه ی تیکسته میخییبه که به زمانی نه که دی و مانا کوردییبه که ی له خواره وه بخرینه به رده ست :

Šar-ru-gi	شه رۆکین (سه رجون)
- lugal	پاشای
_kiš	_جیهان
sag-geš-ra_	داگیرکه ری
elam ^{ki}	نیلام
u3	و

pa ₂ -ra-aḥ-šum ^{ki}	پاراخشوم
ša_dub su ₄ -a u-sa-sa ₃ -ku-ni	ئەوئى ئەم نووسىنە رەش دەكاتەوئە
^d en-lil ₂	خواوئەند ئىنليل
^d utu	خواوئەند ئوتو / شەمەش (خواوئەندى خۆر)
u ₃	وئە
^d inanna	خواوئەند انانا (ئەشتار)
suḥuš_-šū	بەنەچەكەئى
li-su ₂ -ḥa	رېشەكېش بىكات
u ₃	وئە
še-numun-šū	تۆوئەكەئى (نەوئەكەئى)
li-il-qu ₃ -ta ₂	لەناو بىبات
NIM ^{ki}	ئىلام
x [...] (شكاوئە)
[...] (شكاوئە)
nig ₂ -LA+IB	بەتاللانبردىنى
URU×A ^{ki}	شارى ئاراوا
sa-NAM-si-mu-ut	سەنام – شىموت
_ensi ₂	حاكىي (پارېزگارى)
NIM ^{ki}	ئىلام
lu-uḥ-iš-an	لوخېشان
dumu ši-ši-ib-ra-ši-ni	كوپرى خېشىب-راشىنى
_lugal	پاشاى
NIM ^{ki}	ئىلام
nig ₂ -LA+IB IB	بەتاللانبردىنى
sa-li-a-mu ^{ki}	شارى سالىئەمو
nig ₂ -LA+IB IB	بەتاللانبردىنى

kar ₃ -de ₃ -de ₃ ^{ki}	شاری کاردیدی
ul-ul	ئول-ئول
Šagina (GIR ₃ -NITA)	فه‌رمانده‌ی
pa ₂ -ra-aḥ-šum ^{ki}	شاری پاراخشوم
da-gu	داگو
_šeš lugal	برای پاشای
pa ₂ -ra-aḥ-šum ^{ki}	شاری پاراخشوم
nig ₂ -LA+IB IB	به‌تالانبردنی
ḥe ₂ -ni ^{ki}	شاری خینی
nig ₂ -LA+IB IB	به‌تالانبردنی
bu-un-ba-an ^{ki}	شاری بوونبان
zi-na	زینه
ensi ₂	حاکمی
ḥu-zi-x-x ^{ki}	شاری خوزی
ḥi-da-ri ₂ -da-x	خیده‌ریدا...
ensi ₂	حاکمی
gu-ni-la-ḥa ^{ki}	شاری گونیاخا
nig ₂ -LA+IB IB	به‌تالانبردنی
sa-bum ^{ki}	شاری سابوم
) nig ₂ -LA+IB IB	به‌تالانبردنی
a-wa-an ^{ki}	شاری ئاوان
si-id-ga-u ₃	سیدگانو
Šagina (GIR ₃ -NITA ₂)	فه‌رمانده‌ی
pa ₂ -ra-aḥ-šum ^{ki}	شاری پاراخشوم
kun ₃ -du-pum	کوندوپوم
di-ku ₅	دادوه‌ری

pa ₂ -ra-ah-šum ^{ki}	شارى پاراخشوم
nig ₂ -LA+IB IB	بەتالانبردنى
šu-ši-im ^{ki}	لە شارى شووش (سووسە)

لەبەر رۆشنایى زانیارییەکانى ناو ئەو نووسینە مێخییەى سەرچۆنى ئەکەدى بۆمان دەردەکهوێت کە سەرچۆنى ئەکەدى توانیویەتى تەواوى کەسایەتى و سەرکردە و پاشای دەسەڵاتە سیاسى و ئایى و یاساییەکانى ناو وڵاتى ئیلام دەستگیر بکات و ەك دەستکەوت رایان بگوازێتەووە بۆ ئەکەد (FRAYNE, D., 1993, , 23-24).

ئەوێ جیگەى سەرنجە سەرچۆنى ئەکەدى لوخیشانى کۆرى خیشیب راشینی ەك پاشا و دەسەڵاتى بالای ئیلام ناساندوو بەلام لە تیکستەکەى سووسە ەك پاشای ەشتەم و نۆیەمى ئاوان دەستنیشان کراون.

نووسینە مێخییەکەى سەرچۆن زانیاری وردى تبادا هاتوو لەوانە ناوى ەندیک شار و کەسایەتى ئیلامى کە پێشتر نەناسراو بوون لەوانەش، سەنەم-شیموت پارێزگارى ئیلام ، داگو ناوى براى پاشای پاراخشوم ، زینە حاکی شارى خوزى... ، خیدەریدا حاکی شارى گونیاخا ، سیدگائو جەنەرالى شارى پاراخشوم ، کوندوپوم دادوهرى شارى پاراخشوم⁽³⁾.

ئەمە جگە لەوێ ناماژە بە تالانکردن و بردنى سەرۆهت و سامان و مال و مولکی شارەکان و کەسایەتیەکان ئەکات لە گرنگترین ئەو شارانەى کە سەرچۆنى بەتالانى بردوووە بریتییە لە شارى ئاوان کە بابەتى سەرەکی ئەم تەوهرى توێژینەووەکەمانە.

لە کۆپیەکی تری نووسینە مێخییەکەى سەرچۆنى ئەکەدى زانیاری زیاتر خراوەتە روو و باس لەوێ دەکات کە ەموو ئەو کەسایەتیانەى لەسەرەووە ناویان هاتوو بەدیل گرتوووە لەگەڵ برێکی زۆر لە دار... (تیکستەکە شکاوه) و گواستوونیهتەووە بۆ شارى ئەکەد (FRAYNE, D., 1993, 25-26)) ، ئەم

سه رکه وتنه شی به ناوی یه کیچ له سائنامه کانی خوی کردوو ههروهک له خوارهوه دهیخهینه روو :

(mu šar-um-gi-ne₂ URUx.A.KI mu-ḫul-a)

ئهو سائهی شهروکین (سه رجۆن) شاری ئاراوهی کاولکرد

(mu šar-um-gi-ne₂ Elam^{ki} mu-ḫul-a)

ئهو سائهی پاشا شهرو-کین (سه رجۆن) ئیلامی کاولکرد (FRAYNE, D., 1993,)

(8).

شاری ئاراوهش بهیه کیچ له مه ئبه نده گرنکه کانی ولاتی ئیلام داده نریت که هه ر له سه ره تایی هه زاره ی سییه می پیش زاین بوونی هه بووه.

وینه-۲-

دهقی ئه و تیکسته میخییه ی باس له هه ئمه ته سه ربازییه که ی سه رجۆن ئه کات بۆ سه ر شانیشینی ئاوان.

له سه‌رده‌می پاشا ریمۆش که ته‌نها ۹ ساڵ فه‌رمانه‌روایی کردووه ۲۳۱۵-۲۰۳۷

پ. ز (سلیم، ۲۰۱۱، ۶۹)، زۆرتەر به‌کپکردنه‌وهی

1) <i>ri-m[u-ú]š</i>	راپه‌رین و یاخیبوونه‌کانی دژ به ده‌سه‌لاتی ئەکه‌دی
2) LUGAL	سه‌رقاڵ بوو، یه‌کێک له‌و ناوچانه‌ی که سه‌ربه‌خۆیی
3) K[I]Š	خۆی راگه‌یاندوووه دژ به ده‌سه‌لاتی ئەکه‌دی بریتیه‌ له
4) <i>in REC 169</i>	ئاوان، که له هه‌ندیک له تیکسته میخییه‌کان (Frayne,)
5) <i>a-ba-al-ga-maš</i>	(D.:, 1993, 56-59) ^(۴) زانیاری ته‌واومان به‌ده‌ست ده‌دات
6) LUGAL	سه‌باره‌ت به چۆنیه‌تی هه‌لمه‌ته سه‌ربازیه‌که‌ی پاشا
7) <i>pá-ra-aḫ-šum.KI</i>	ریمۆش بۆ سه‌ر ئاوان و هاوپه‌یمانه‌کانی که تیایدا به‌م
8) <i>iš₁₁-ar</i>	شیوه‌ی خواره‌وه باسی ئەکات :
9) <i>ù</i>	
10) <i>si-id-ga-ù</i>	
11) GĪR.NITA-š _u	
12) ŠU.DU ₈ .A	
13) <i>in ba-ri-ti</i>	
14) <i>a-wa-an.KI</i>	
15) <i>ù</i>	
16) <i>šu-ši-im.KI</i>	
17) <i>in ÍD</i>	
18) <i>qab_x(DA)-lí-tim</i>	

مانا‌که‌ی :

دێری ۱-۸: ریمۆش پاشای جیهان به‌زینه‌ری ئە‌بالگامیش پاشای پاراخشوم.

دێری ۹-۱۸: سیدگائو فه‌رمانده‌ی سه‌ربازی به‌دیل گرت له‌نیوان شاری ئاوان و

سووسه له‌که‌ناری رووباری قابلیتوم.

19) <i>ù</i>	دێری ۱۹-۲۳ : سه‌ره‌رای ئە‌مه‌ش لاشه‌ی
20) <i>bí-ru-tám</i>	کوژراوانی وه‌ك گرد به‌سه‌ریه‌کدا هه‌لدايه‌وه له‌شاره‌که.
21) <i>in a-ša-ar URU</i>	دێری ۲۴-۲۹: هه‌روه‌ها بناغه‌ی پاراخشومی
22) <i>al-šu</i>	وێران و ریشه‌کیش کرد له‌زه‌وییه‌کانی ئیلام.
23) <i>ís-pu-uk</i>	دێری ۳۰-۳۶ ریمۆش پاشای جیهان به‌فه‌رمانی
24) <i>ù</i>	خواوه‌ند ئینلیل بووه پاشای ئیلام
25) SUḪUŠ	
26) <i>pá-ra-aḫ-šum.KI</i>	
27) <i>in KALAM</i>	
28) NIM.KI	
29) <i>i-sú-uḫ-ma</i>	
30) <i>ri-mu-úš</i>	
31) LUGAL	
32) KIŠ	
33) NIM.KI	
34) <i>i-be-al</i>	
35) <i>en-líl</i>	
36) <i>u-kál-lim</i>	

37) ^u UTU	دېرى ۳۷-۴۳ : سوئند به خواوهندى ئوتو
38) ù	(خواوهندى خۆر) و ئىلابا
39) <i>il-a-ba₄</i>	
40) <i>ú-má</i>	ئەم زانىارىيانە راستن و درۆ نىيە.
41) <i>la sú-ra-tum₈</i>	
42) <i>lu kí-ni-íš-ma</i>	دېرى ۴۵-۵۳: ئەوهى دەستكارى ئەم نووسىنە
43) <i>ša</i> DUB	
44) <i>sú₄-a</i>	دەكات، داواكارم له خواوهند انليل
45) <i>u-sá-sà-ku-ni</i>	
46) ^u en-líl	و خواوهند ئوتو (خواوهندى خۆر) دواپراوى بكات و
47) ù	
48) ^u UTU	نەوه كانى لە ناو ببات (Michalowski, P.:1980, 237-238).
49) SUḪUŠ- <i>sú</i>	
50) <i>li-sú-ḫa</i>	
51) ù	
52) ŠE.NUMUN- <i>sú</i>	تېكستىكى تىرى ميخى هەيه كه باس له هەمان
53) <i>li-il-qù-tá</i>	
به لّام به كه ميك	1) <i>rí-mu-úš</i> رووداو دەكات
هەروەك له خوارەو	2) LUGAL زانىارىي زياترەو
	3) KIŠ دەيخەينە روو :
	4) <i>in</i> REC 169 ماناكەى :
	5) <i>a-ba-al-ga-maš</i>
	6) [LUGAL]
ریمۆش پاشای جيهان	7) <i>pá-ra-aḫ-šum.KI</i> : ۱-۸
	8) <i>iš₁₁-ar</i>
ئەبالگامیش پاشای	9) ù به زینەرى
	10) <i>za-ḫa-ra.KI</i> پاراخشوم.
	11) ù
	12) NIM.KI
	13) <i>in qab_x(DA)-lí</i>
هەريەكه له زاخارا ،	14) <i>pá-ra-aḫ-šum.KI</i> : ۹-۲۳
	15) <i>a-na</i>
پاراخشوم كۆبوونەو	16) REC 169
	17) <i>ip-ḫu-ru-ni-im-ma</i> له
ریمۆش به سهرياندا	18) <i>iš₁₁-ar</i> بو جهنگ، به لّام
	19) ù
سه رىازى ۱۶۲۱۲	20) 16,212 GURUŠ.GURUŠ و سه ركهوت و
دەستبەسەر ۴۲۱۶	و كوشت
	کرد.

- 24) ʔū¹ e-maḥ(?) -si-n[i] دپیری ۲۴-۲۷: ئیماخسینی
- 25) LUGAL NIM.KI Š[U.DU₈.A] پاشای ئیلامم به‌دیل گرت ، هه‌روه‌ها
- 26) ù kà-la-ma گشت (.....) ئیلامم به‌دیل گرت.
- 27) x x x NIM.KI ŠU.DU₈.A
- 28) ù si-id-ga-ù
- 29) GÌR.NÍTA
- 30) pá-ra-aḥ-šum.KI دپیری : ۲۸ - ۳۱ : هه‌روه‌ها
- 31) ŠU.DU₈.A سیدگائو فه‌رمانده‌ی سه‌ربازی
- 32) ù پاراخشومم به‌دیل گرت.
- 33) šar-GA-PI
- 34) GÌR.NÍTA
- 35) za-ḥa-ra.KI
- 36) ŠU.DU₈.A
- 37) in ba-rí-ti دپیری ۳۲-۳۶ : هه‌روه‌ها شار-
- 38) a-wa-an.KI گ-پی فه‌رمانده‌ی سه‌ربازی زاخارا
- 39) ù
- 40) šu-ši-im.KI ۳۷-۴۲ : له‌نیوان شاری ئاوان و
- 41) in ÍD سووسه له‌سه‌ر كه‌ناری رووباری
- 42) qáb-lí-tim نیوانیان به‌دیل گرت.
- 43) ù
- 44) bí-ru-tám
- 45) in a-ša-ar URU ۴۳-۴۷ : سه‌ره‌پای نه‌مه‌ش
- 46) al-šú¹-nu
- 47) íš-ṽpu¹-uk
- 48) ù لاشه‌ی كوژراوانی
- 49) URU.KI.URU.KI له
- 50) NIM.KI
- 51) SAG.ʔGIŠ¹.RA
- 52) ù
- 53) BÀD.BÀD-šú-nu
- 54) ÌGUL.GUL و
- 55) ù
- 56) SUḤUŠ
- 57) ʔpá-ra-aḥ-šum.KI¹
- 58) [in KALAM]
- 59) [NIM.KI]
- 60) [i-sú-uh-ma]
- ۶-۴۸: وه‌ شاره‌کانی ئیلامی داگیرکرد
- شووهری شاره‌کانی رووخاند، هه‌روه‌ك
- پاراخشومی وپران و ریشه‌كیش کرد له
- زه‌ویبه‌کانی ئیلام.

- 61) *[r̄i-mu-ús]* ٦٧-٦١: ريموش پاشای جيهان ، بهفه رمانی
 62) [LUGAL]
 63) [KIŠ]
 64) NIM.[KI]
 65) *i-be-al*
 66) ^a*en-líl* ٧٧-٦٨ : له سائی سييه م که خواوهند ئينليل
 67) *u-kál-lim*
 68) *in ša-an-tim*
 69) *ša-lí-ís-tim* دهسه لاتی پاشایه تی پیم به خشی ، کوی
 70) *ša-ti* گشتی نه وانهی که کوژراون و یان به دیل
 71) ^a*en-líl*
 72) *šar-ru_x(URU×A)-tám* گیراون بریتی بوو له ٩٦٢٤ پیاو.
 73) *i-dì-nu-šum₆*
 74) ŠU+NÍGIN 9,624
 75) GURUŠ.GURUŠ
 76) *a-dì mi-qi₄-tim*
- 77) *a-dì LU×ÉŠ*
 78) ^aUTU ٧٨-٨٣: سویند به خواوهندی ئوتو (خواوهندی
 79) *ù* خور) و ئیلابا
 80) *il-a-ba₄*
 81) *ú-má* ئەم زانیاریانە راستن و درۆ نییە.
 82) *la sú-ra-tum₈*
 83) *lu kí-ni-ís-ma*
 84) *ì-nu*
 85) REC 169 ٨٤-٩٢: له ماوهی ئەو جهنگه دا په یکه ریکی خوی
 86) *š_u-a* دروست کرد و له په رستگای خواوهند ئینلیلی دانا له
 87) DŪL-š_u پیناو خوشگوزهرانی ژیان خوی.
 88) *i[b-ni]-ma*
 89) *a-na*
 90) ^a*en-líl*
 91) *ša-lí-mi-š_u*
 92) A.MU.RU

- 93) *ša* DUB هه ر كه سيك ده ستكاري ئه و ۹۳-۱۰۳
- 94) *šu₄-a* نووسينه بكات هيواخوازم خواوهند ئينليل له
- 95) *u-ša-sà-ku-ni* بناغه وه ريشه كيښي بكات و دوابراوي بكات.
- 96) ^d*en-líl*
- 97) *ù*
- 98) ^dUTU
- 99) SUḪUŠ-*šu*
- 100) *li-sú-ḫa*
- 101) *ù*
- 102) ŠE.NUMUN-*šu*
- 103) *li-il-qù-tá* هه ركه سيك ناوي پاشا ريموش ۱۱۵-۱۰۴
- 104) *ma-na-ma* بسرپته وه و ناوي خوئي له شويني له سه ر په يكه ري
- 105) MU ريموش بنووسيت و بليت نه وه په يكه ري منه.
- 106) *ri-mu-ús*
- 107) LUGAL
- 108) KIŠ
- 109) *u-ša-sà-ku-ma* ۱۱۶-۱۳۰: هيواخوازم له خواوهند ئينليل، خاوه ني
- 110) *al DÜL* نه و په يكه ره ، وه خواوهند ئوتو (خواوهندي خوړ) له
- 111) *ri-mu-ús* بناغه وه ريشه كيښي بكات و دوابراوي بكات، هيواخوازم
- 112) MU-*šu* هيچ نه وه يه كي له پاش خوئي نه مينيت تا شويني بگريته وه
- 113) *i-ša-kà-nu-ma*
- 114) DÜL-*mi-me*
- 115) *i-qá-bi-ù* ، هيواخوازم نه توانيت له پيش په يكه ري خواوهنده
- 116) ^d*en-líl* كه سيه كه ي خوئي پروات.
- 117) *be-al*
- 118) DÜL *šu₄-a*
- 119) *ù*
- 120) ^dUTU
- 121) SUḪUŠ-*šu*
- 122) *li-sú-ḫa*
- 123) *ù*
- 124) ŠE.NUMUN-*šu*
- 125) *li-il-qù-tá*
- 126) NITA
- 127) *a i-dì-na-šum₆*
- 128) *maḫ-ri-ís*
- 129) *i-lí-šu*
- 130) *e* DU ۱۳۱-۱۴۴
- 131) 30 MA.NA له و کاته ی
- 132) KÜ.GI
- 133) 3,600 MA.NA
- 134) URUDU گۆشاری نه کادی میای کورا
- 135) 300 IR₁₁ GÉME
- 136) *i-nu*
- 137) NIM.KI
- 138) *ù*
- 139) *pá-ra-[aḫ]-šum.KI*
- 140) SAG.GIŠ.RA-*ni*
- 141) *u-ru-a-am-ma*
- 142) *a-na*
- 143) ^d*en-líl*
- 144) A.MU.RU

هه لمه تي سه ربازي بو سه ر

ئىلام و پاراخشوم ئەنجامدا ، بېرى ۳۰ مەنا زېر ، ۳۶۰۰ مەنا زىو ، ۳۰۰ كۆيلەى ژن و پىاوى لە ئىلام و پاراخشوم ھېنا و پېشكەشى خواۋەند ئىنلىلى كىرد (Frayne , (D. ; 1993, 52-55).

ماناى گىشتى تېكىستەكە :

((رىمۆش پاشاى جىھان بەزىنەرى ئەبالگامېش پاشاى پاراخشوم. ھەرىيەكە لە زاخارا ، ئىلام لە پاراخشوم كۆيونەۋە بۆ جەنگ ، بەلام رىمۆش بەسەرياندا سەرکەوت و ۱۶۲۱۲ سەربازى كوشت و ۴۲۱۶ دەستبەسەر كىرد ، ئىماخسىنى پاشاى ئىلام بەدىل گىرت ، ھەروەھا گىشت (.....) ئىلام بەدىل گىرت. ھەروەھا سىدگانو فەرماندەى سەربازى پاراخشوم بەدىل گىرت، شار-گا-پى فەرماندەى سەربازى زاخارا لەنىۋان شارى ئاوان و سووسە لەسەر كەنارى رووبارى قابلىتوم بەدىل گىرت ، لاشەى كوژراوان لە شارەكە ۋەك گىرد بەسەرىيەكدا ھەلداۋىيەۋە. شارەكانى ئىلامى داگىركىرد و شوۋرى شارەكانى رووخاند، ھەروەك پاراخشوم وئىران و تەخت كىرد لە ۋلاتى ئىلام .

رىمۆش پاشاى جىھان ، بەفەرمانى خواۋەند ئىنلىلى بوۋە فەرماندەۋاى ئىلام. لەسالى سىيەم كە خواۋەند ئىنلىلى دەسەلاتى پاشايەتى پى بەخشىم ، كۆى گىشتى ئەوانەى كە كوژراوان و يان بەدىل گىراوان بىرىتى بوۋ لە ۹۶۲۴ پىاۋ. سوئىند بە خواۋەندى ئوتو (خواۋەندى خۆر) و ئىلابا ئەم زانىارىيەنە راستن و درۆ نىيە. لەماۋەى ئەو جەنگەدا پەيكەرىكى خۆى دروست كىرد و لە پەرسىتگى خواۋەند ئىنلىلى دانا لە پىناۋ خۆشگوزەرانى ژيانى خۆى ، ھەروەك دوغى لە ۋەك سە كىردۋە كە دەستكارى ئەو نووسىنە بىكات ھىواخووزم خواۋەند ئىنلىلى لە بناغەۋە رىشەكىشى بىكات و دوابراۋى بىكات ، يان ھەركەسىك ناۋى پاشا رىمۆش بسىرتەۋە و ناۋى خۆى لە شوپىنى لەسەر پەيكەرى رىمۆش بنووسىت و بلىت ئەۋە پەيكەرى منە. ھىواخووزم لە

خواوه ند ئینلیل ، خواوه نی ئه و په یکه ره ، وه خواوه ند ئوتو (خواوه ندی خۆر) له بناغه وه ریشه کیژی بکات و دوا برای بکات ، هیواخو از م هیچ نه وه یه کی له پاش خۆی نه مینیت تا شوینی بگریته وه ، هیواخو از م نه توانیت له پیش په یکه ری خواوه ند ه که سییه که ی خۆی بروات.

سه ره پای ئه مه ش پاشا له کۆتایی تیکسته که ی شانازی به وه ده کات که دیاری زۆر گرنگی پیشکesh کردوه به په رستگای خواوه ند ئینلیل که تیایدا ده لیت : ((له وکاته ی هه لمه تی سه ربازی بو سه ر نیلام و پاراخشوم نه جامدا ، بری ۳۰ مه نا زیڕ، ۳۶۰۰ مه نا زیو، ۳۰۰ کۆیله ی ژن و پیای له نیلام و پاراخشوم هینا و پیشکeshی خواوه ند ئینلیلی کرد)) (Frayne, D., 1993, 52-55).

له م دوو تیکسته ی ریمۆش که له سه ره وه خستوو مانه ته روو له تیکستی به که میان ده لیت فه رمانده ی سه ربازی سیدگائو له که ناری رووباری قابلیتوم له نیوان شاری ئاوان و سووسه ده ستگیر کردوه ئه مه ش وادیاره دوا ی شکانی سوپای نیلامی له به رامبه ر سوپای ئه که دی بووه. به لام له تیکستی دووه م ناوی سه رکرده یه کی سه ربازی و شاریکی تر ده هینیت که ده لیت شارگاپی فه رمانده ی سه ربازی شاری زه خارا به دیل گرتوه له که ناری رووباری قابلیتوم له نیوان شاری ئاوان و سووسه .

ئه م جیاوازییه ش له زانیارییه کان بو ئه وه ده گه رپته وه که چه ندین تیکست دۆزراونه ته وه که باس له هه مان رووداو ده که ن هه ندیکیان شکاون و زانیارییه کانیا ن پچر پچره به لام هه ندیکیان ساغ و نه شکاون و زانیاری ته واو ئه دهن ، هه روه ک نابیت ئه وه مان بیرچیت که هه ندیک له تیکسته کان له سه رده می بابلی کۆن دووباره نووسراونه ته وه و کۆپیکراونه ته وه له سه ر نوسخه ی کۆنتر.

به وردبوونه وه له م تیکسته میخییبه ی ریمۆش زانیاری زۆر وردمان بو ده رده که ویت له سه ر زۆرێک له شار و بنکه شارستانیه ته کانی و لاتی نیلام له لایه ک ، هه روه ها زانیی ناوی که سایه تی و سه رکرده نیلامیه کان و یه کگرتنیا ن دژی فراوانخو از ی و هه لمه تی ئه که دییه کان له لایه کی تره وه ، ئه مه جگه له وه ی که له زانیارییه کانی ناو ئه و تیکسته بو مان ده رده که ویت که و لاتی نیلام زۆر ده وله مند بووه

به زیږ و زیو و بهردی به نرخ که پاشا ریمۆش شانازی پیوه کردووه به وهی بریکی زۆر له زیږ و زیو و ههروهها کۆیلهی هیئاووتهوه بو ولاتی نه که د و پیشکەشی خواوهند ئینلیلی کردووه. ههروهها له چه ند نووسینیکی تری میخی بۆمان دهرده که ویت که ریمۆش له دواى ههلمه ته سه ربازییه سه رکه وتوو ه که ی سه ر ئیلام چه ندین که لوبه لی دروستکراو له بهردی به نرخ پیشکەش به هه ریه که له په رستگای خواوهند ئینلیل و خواوهند سین، خواوهند ئوتو (شه مه ش) پیشکەش کردووه (Frayne, D.:1993, 60-69)⁽⁵⁾

هه رچی له سه رده می پاشا مانشتوسو که براگه وره ی ریمۆش بو، بو ماوه ی ۱۵ ساڵ فه رمانه وایه تی کردووه (اوبنهايم، ۱۹۸۱، ۴۴۳)، له یه کێک له نووسینه کانی ئەم پاشایه باس له شه رتیکی گه وره ده کات دژ به ولاتی ئیلام و شیرخوم (شیراز) که تیایدا ده لیت سی و دوو پاشا یه کیان گرتوو له ولاتی ئیلام دژ به ده سه لاتی مانشتوسو، که تیایدا ده لیت:

"هه لمه تیکی سه ربازیم دژیان کردووه که به که شتی له ریگه ی که نداوی فارسه وه که گه یشتمه چی له که ناراو ه کان پاشای ۳۲ شاری بو ئه وه ی له دژی من بجه نگن، به لام توانیم به سه ریاندا زال بم، پاشاکانیان له ده سه لات به یئمه خواره و، هه روه ک ده لیت له م هه لمه ته سه ربازییه دا توانیم بریکی زۆر له زیو و بهردی ره شی دایۆرایت له قوولایی چیاکان دهر به یئم و به که شتی بیگوازمه وه بو به نده ری شاری ئه که دی پایته خت" (Frayne, D.:1993, 75-77).

پسپۆران پیاوانویه خیلو - helu له سه رده می ریمۆش دا پاشای شانشینى ئاوان بووه، سه رکر دایه تی ئەم یاخیبوونه ی شاره ئیلامیه کانی کردووه دژ به ده سه لاتی ئه که دی؟ (Hinz, W.:1972, 74-75).

ده قه میخیه کانی سه رده می پاشا نه رامسین (۲۲۹۱-۲۲۵۵ پ. ز) (روو، ۱۹۷۹، ۲۱۴) ئاماژه به وه ده که ن که توانیویتی گشت زه وییه کانی ئیلام داگیر بکات (Elizabeth, C.:1943, 14) هه روه ک خو ی ناوزه ند کردووه به فه تحکردنی زه وییه کانی

بۆ ئەو دەگەن که خیتای شانشینى ئاوان له ساڵی ۲۲۸۰ پ.ز. پهیماننامه یه کی له گه‌ڵ نهرامسینی پاشای ئەکه‌د به‌ستوو، که به‌یه‌که‌مین پهیماننامه دادەنریت له‌میژووی مرۆفایه‌تی که له‌نیوان شانشینى وڵاتی دوو رووبار (ئەکه‌د) له‌گه‌ڵ شانشینى دهره‌کی (شانشینى ئاوان) ببه‌ستریت (زاده، ۱۳۷۰هـ، ۸-۹). ئەم پهیماننامه‌یه به‌زمانی ئیلامی و نووسینی میخی نووسراوه‌ته‌وه له‌سەر هه‌ردوو رووی تاته‌قورپک (الأحمد، ۳۶، ۱۹۸۳).

ده‌قی ئەو پهیماننامه‌یه‌ش له‌په‌رستگای خواوه‌ند ئین- شوشیناک / IN-Šušinak ی له‌ سووسه‌ی پایته‌خی ناینی ئیلام دانراوه، ئەمه‌ش به‌لگه‌یه له‌سەر گرنگی و به‌نرخى پهیماننامه‌که، که تبادا هاتوو نهرامسین پاشای ئەکه‌دی خۆی و داروده‌سته‌که‌ی هاتوونه‌ته سووسه‌ بۆ به‌ئەنجام گه‌یانندی ئەم پهیماننامه‌یه له‌گه‌ڵ خیتای پاشای شانشینى ئاوان، له‌و پیناوه‌ش په‌یکه‌رینکیان بۆ نهرامسین دروست کردوو و له‌ په‌رستگای خواوه‌ند ئین شوشیناک دانراوه بۆ مه‌به‌ستی ته‌مه‌ن درپژێی پاشا نهرامسین (حسان، ۲۰۰۶، ۱۳۷).

یه‌کێک له‌ گرنگترین هۆکاره‌کانی به‌ستنی ئەو پهیماننامه‌یه له‌نیوان شانشینى ئەکه‌دی و شانشینى ئاوان بریتی بووه له‌ هه‌وڵی نهرامسین بۆ دوورخستنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی سیاسی و سه‌ربازی شانشینى ئاوان له‌ گووتیه‌کان که له‌ ناوچه‌ چپاییه‌کانی باکوری ئیلام له‌ هه‌مه‌دان ده‌ریاچه‌ی ورمی تا ده‌گاته‌ ناوچه‌کانی سلیمانی بۆلۆببونه‌وه (رشید، ۱۹۹۰، ۵۳-۶۶) به‌داخه‌وه به‌شی زۆری ده‌قه میخییبه‌که‌ی که باس له‌ هاوپه‌یمانیه‌ته‌ ده‌کات شکاوه به‌لام له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا زانیاری زۆر گرنگی تیا هاتوو، که له‌ سه‌ره‌تای دپژێکی شکاوه هه‌یه که تیایدا هاتوو:

" من (خیتا) هه‌وڵده‌ده‌م شه‌رانگیزێ و خراپه‌کاری له‌ زه‌وییه‌کانی ئەکه‌د ده‌ربکه‌م" (Hinz, W, 1972, 75)

هه‌روه‌ها له‌ سه‌ره‌تای ئەو پهیماننامه‌یه‌ ناوی خواوه‌نده‌کان هاتوو، که نزیکه‌ی ناوی ۳۷ خواوه‌ند هاتوو، وه‌ک خواوه‌ند (بیینیکر، خوبان، ناخونتێ، ئین- شوشیناک، شیموت، خورپی، خوتران، نارونتێ، ئامال، ئەنکاراک، ...)، هه‌روه‌ها

خواوه‌ند نه‌نورتا که وه‌ک تاکه خواوه‌ندی بیانی (واته دهره‌وه‌ی ئیلام) ناوی له په‌یماننامه‌که هاتوو (Cameron, G. G, 1962, 35).

هه‌روه‌ها له پرگه‌یه‌کی تری تیکسته میخییبه‌که هاتوو :

(ته‌نانه‌ت پاشاکانیش ده‌نگیان ده‌خه‌نه پال خواوه‌نده‌کان)

هه‌روه‌ک له پرگه‌یه‌کی تر له ستوونی دووه‌م له تیکسته‌که هاتوو :

" پاشا ده‌بیت به‌وه‌فا بیت بو خواوه‌ندی خوړ (ناخونتی)

پاشا ده‌بیت ملکه‌چی خواوه‌ند ئین- شوشیناک بیت (Hinz, W, 1972, 76).

ئه‌م زانیارییه‌ی سه‌روه‌ه ئه‌و راستیه‌مان بو دهرده‌خات که پاشا نه‌رامسین ده‌بیت دان به‌گه‌وره‌ی خواوه‌ند ئین- شوشیناک بیت ، هه‌ر ئه‌مه‌شه وایکردوو که په‌یکه‌ری خو‌ی له په‌رستگای ئه‌م خواوه‌نده له سووسه‌ دابنیت.

له ستوونی سییه‌می نووسینه میخییبه‌که له‌سه‌ر زاری پاشا خیتای ئاوانی هاتوو :

" دوژمنه‌کانی نه‌رامسین دوژمنی من، دوسته‌کانی نه‌رامسین دوستی من")

زاده، ۱۳۷۰ هـ، ۸)

وادیاره پاشای ئه‌که‌دی نه‌رامسین زوړ متمانه‌ی به لایه‌نی دووه‌می په‌یماننامه‌که (شانیشینی ئاوان) نه‌بووه، له‌به‌ر ئه‌وه بو مه‌به‌ستی زامنکردن و دنیایی وهرگرتن له جیبه‌جیکردنی په‌یماننامه‌که چه‌ندین که‌سی نزیک له پاشا خیتای شانیشینی ئاوان وه‌ک بارمه‌له‌گه‌ل خو‌ی بردوو بو شاری ئه‌که‌د (حسان، ۲۰۰۶ ، ۱۳۷).

له ئه‌نجامی ئه‌م زانیارییه‌ی که له ناو تیکسته میخییبه‌که‌ی تایبه‌ت به په‌یماننامه‌که به ده‌ستمان گه‌یشتون بو‌مان دهرده‌که‌ویت که خیتا پاشای ئاوان سه‌ر به ده‌سه‌لاتی ئه‌که‌دی بووه ، ئه‌مه‌ش به به‌لگه‌ی :

۱- سوئند خواردنى خىتا بەۋەى كە دوژمنە كانى نەرامسىن دوژمنى منن ، دوستە كانى نەرامسىن دوستى منن ، بەلام لە بەرامبەردا ھىچ دەربېرىنكى لەم جورەى نەرامسىن بۇ خىتا نىيە .

۲- بەبارمتە بردنى ھەندىك لە كەسايەتى گرنكى ئىلامى رەنگە (خزم و كەسە نىكە كانى پاشا خىتا) بۇ ئەكەد و ۋەك زەمانە تىك و كارتىكى فشار لەسەر خىتا بۇ ئەۋەى بە ناچارى پابەندى ھاۋپەيمانىيەتە كە بىت بە پىچەۋانەۋە ژيانى كەسە نىكە كانى خۇى ئەخاتە مەترسىيەۋە.

ئەم كارەش بەيەكەمىن ھەۋالى بردنى بارمتە دىت بۇ دىنبايى ۋەرگرتى لايەنى يەكەم لە پىناۋ پابەندىۋونى لايەنى دوۋەم بە رىككەۋتنى نىۋانىان (محان ، ۲۰۱۱ ، ۷۱).

لە دىرى دواز دەھەم لەسەر زارى خىتاي پاشاي ئاوان ھاتوۋە :

" ۋەك پالپشتىيەك بۇ نەرامسىن قوربانىم پىشكەش بە خواۋەند - ئىنشوشىناك كىرۋە بۇ ئەۋەى نەفرەت و نەعلەتى خواۋەند بەھەركەسىك بىكەۋىت كە بىيەۋىت دەقى ئەۋ ھاۋپەيمانىيەتە لە پەرستگا دەربىنپىت يان بدزىت " (ھىنتس ، ۱۳۷۱ ش ، ۸۱).

لەكاتى داننان بە ھاۋپەيمانىيەتە كە بە شىۋەيەكى فەرمى پاشا نەرامسىن خۇى ھاتوۋەتە سوۋسەى پايتەختى ئابىنى ئىلامى ، لەرپىگەى ۋەزىر و كاھنى تايبەتى خۇيەۋە (شادرىش تەكال – Šadriš-takal) پەيكەرىكى خۇى لە پەرستگاي خواۋەند ئىن- شوشىناك دانناۋە بۇ مەبەستى تەمەن درپىژى و سەلامەتى پاشا نەرامسىن^(۷). ئەم كارەش واىكرد كە شانشىنى ئاوان و ھاۋپەيمانىيەتە كانى واجب بىت لەسەريان بەرگى لە نەرامسىنى ھاۋپەيمانىيان بىكەن كە لە بىرگەيەكى تىكستە كە ھاتوۋە :

تەنانەت وارخاشى (مارخاشى) و ھاۋپەيمانىيەتە كانى ئىلام پىۋىستە لەسەريان بىگەرپنەۋە ژىر دەسەلاتى پاشاي ئەكەد ، ئەۋ پاشايەى كە ھەلسا بە قۇلبەست كىردنى پاشا خوپشوم- كىمبى....، ھەرۋەھا ھەمان چارەنۋوس چاۋەرپى فەرمانپەرۋا

یاخیبووه کانی ناوچهی چیاکان له باکوری رۆژئاوای ئیلام دهکات، له وانه فه رمانپه وای ئارمان ، به تاییه تی ساتوونی پاشای لولوبی (Hinz, W, 1972, 76-77).

له پیناوی پته وکردنی زیاتری هاوپه یمانه تیه که پاشا خیتای شانشینى ئاوان کچی خۆی داووته نه رامسین ، ئەمەش له به شیکی هاوپه یمانه تیه که هاتوووه که پاشا نه رام-سین دیاریی زۆری به خشیوه به خیتای پاشای شانشینى ئاوان ، ئەم دیارییهش بریتی بووه له دیاری (مارهپی) هاوسه رگیری (الأحمد و الهاشعی ، ، ۱۹۸۵، ۵۴) . ههروهها له سه ر زاری خیتای ئاوانی هاتوووه :

" دیارییه کهم له نه رامسین وه رگرت، هه ر له بهر ئەمەشه نه ته وهی ئیلام گشتیان به رگری له نه رامسین ده کهن" (محان، ۲۰۱۱، ۷۳).

ههروهها له برگه یه کی تری هاوپه یمانیه ته که هاتوووه که پاشای ئاوان ئاواته خوازه منالیکی له خیزانه کهی (کچه کهی خیتا) بینیت بو ئه وهی بیته میرانگری ته ختی پاشایه تی له نه که د که تیایدا هاتوووه :

" ئایا ده کریت خیزانه کهت نه وهی تۆی بیته .

ده مه ویت نه ته وه کهت دلخۆش بیته" (مه ران، ۱۴۹، ۱۹۹۰).

له کۆتاییدا له زانیارییه کانی ناو ئه و په یماننامه یه بۆمان ده رده که ویت که لایه نی ئەکه دی مه رچی زۆر زیاتری سه پاندوووه به سه ر لایه نی ئیلامی ئەمەش ره نگه نه نجامدانی ئه و په یماننامه یه له دوای سه رکه وتنی لایه نی ئەکه دی بیته به سه ر لایه نی دووهم (شانشینى ئاوان) هه ر بۆیهش به م جوړه دارپزراوه .

ئەم په یماننامه یه له پال ئه وهی زانیاریی میژوویی زۆر گرنگی تیا هاتوووه ، ههروهها به سه رچاوه یه کی گرنگی وه رگرتنی زانیاری ده رباره ی زمانی ئیلامی داده نریت (علی، ۲۰۱۹، ۲۴۸). ده قی تیکستی میخی ئەم په یماننامه یهش له مۆزه خانه ی لۆقه ر پارپزراوه (Hinz, 1972, 76). کوتیک - ئین شوشیناک (پۆزۆر - ئین - شوشیناک) رینه لابات، ۲۰۰۴، ۵۳)^(۸) برای خیتای پاشای ئاوان بووه له ماوه ی ۲۲۴-

۲۲۲۰ پ.ز فه رمانپه وایه تی کردوووه ، وه حاکی شاری سووسه بووه له سه رده می پاشا نه رامسین (الأحمد و الهاشعی ، ، ۱۹۸۵، ۵۴). به لام هه ندیک له توئینه وه کان ئاماژه

بۇ ئەۋە ئەكەن كە ئامۇزاي پاشا خىتا بوۋە، ھەرۈەك پۈزۈر-ئىن شوشىناك خۆي لە يەككە لە نووسىنەكانى خۆي دەلپت كورپى شىمبى -ئىششوكم (Cameron, G.G., 1962, 36) ھەرچۆنىك بپت كوتىك ئىن شوشىناك بە بەھىزتىرىن و بەناۋبانگترىن پاشاكانى شانشىنى ئاوان دادەنرپت(عصفور، د.ت، ۴۰۲-۴۰۳). كوتىك-ئىن شوشىناك ھەر لە سەرەتاۋە ۋەك فەرماندەيەكى سەربازى بەھىز دەرکەوتوۋە لە سووسە، لەۋكاتەي كە خىتاي براى پاشاي ئاوان بوو، لە پىناۋ پاراستى بەرژەۋەندىيەكانى دەۋلەتى ئەكەدى و شانشىنى ئاوان چەندىن ھەلمەتى سەربازى ئەنجامداۋە بۇ سەر ھەريەكە لە ناۋچە چىيايەكانى باكورى رۇژئاۋا، تۋانى ياخيپوون و راپەرىنەكانى ناۋچەكانى كىماش و خورتى دژ بە دەسەلەتى ئەكەدى دابمركىنپتەۋە (Stienkeller, 2017, 126). بەھەمان شپوۋە بەفەرمانى نەرامسىن بە كپ كردنەۋەي ياخيپوونەكانى ھەريەكە لە شارەكانى خوپشانا لە ئىلام و خوخنورى و شىلوان و موتوران (على، ۲۰۱۹ ، ۲۵۱). ھەرۋەھا تۋانىۋىيەتى ھەلمەتى سەربازى بۇ ناۋ جەرگەي ۋلاتى گووتىيەكان ئەنجام بدات (الأحمد و الهاشمي، ۱۹۸۵، ۵۵).

بەھاتنى پاشا شاركەللى شارى بۇ سەر تەختى ئەكەد (۲۲۰۶-۲۱۸۱ پ.ز) كۆتىك ئىن -شوشىناك زۇر زياتر دەسەلەتەكانى خۆي فراوان كرد و تۋانى سووسە و ئەنشان بەتەۋاۋەتى بختە ژپر ركىفى خۆيەۋە ، پاشان سنوورى شانشىنى ئاۋانى فراوان كرد تا گەيشتە سىماشكى لە بەشى رۇژھەلەتى سووسە ، بەلام لە بەشى رۇژئاۋا گەيشتە باكورى بابل. ئەم پاشايە بە دواھەمىن پاشاي بنەمالەي دوۋەمى ئاوان دادەنرپت(Potts, T.,1994, 122) ، چەندىن دەقى تىكىستى مېخى لەدۋاي خۆي بەجپھلشتوۋە سەرەتا تىكىستەكانى بە زمانى ئەكەدى نووسىۋە بەلام لە قۇناغەكانى دواتر تىكىستەكانى بە زمانى ئىلامى نووسىۋە ۋەك زمانى فەرمى شانشىنى ئاۋان بەكارپھىناۋە، ئەمەش بەۋاتاي بەدەستھىناني سەربەخۆي و رزگارپوون لەژپر ھەژموونى دەسەلەتى ئەكەدى لە سەردەمى شاركەللى شارى (Cameron, G.G. 1962., 36). ئەم پاشايە لە نووسىنەكانى خۆي چەندىن نازناۋى مەزن و گرنكى داۋەتە پال ناۋى خۆي لەۋانەش " پاشاي ۋلات ، ھەلبژاردە (المختار) ، سەرکەوتوو (المنتصر) ، گۇقارى ئەكادىمىيەي كوردى ژمارە (۵۵) (۲۲۲۳ ك - ۲۰۲۳ ز)

پاشای به‌هیز ، پاشای چوار لاکانی جیهان ، پاشای ئاوان " ، نه‌مانه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر به‌هیزی ئه‌و پاشایه و فراوانی سنووری ده‌سه‌لاتی شانیشینی ئاوان له سه‌رده‌می خۆیدا پیدایان ده‌دات (Javier, 2016, p173). هه‌ندیك له سه‌رچاوه‌کان وا پیدایان ده‌ده‌ن كه پوزور ئین شوشیناك بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر فه‌رمانه‌په‌ویه‌تی كردووه ته‌نانه‌ت دوا‌ی رووخانی ده‌وله‌تی ئه‌كه‌دی له‌سه‌ر ده‌ستی گووتیه‌یه‌کان، هه‌ر مابوویه‌وه له‌سه‌ر ته‌ختی پاشایه‌تی شانیشینی ئاوان، هه‌روه‌ك ئاماژه به‌ مانه‌وه‌ی ناوچه‌کانی باکوری بابل له‌ژێر ده‌سه‌لاتی شانیشینی ئاوان ده‌که‌ن له‌و کاته‌ی ئوتو حیکال فه‌رمانه‌په‌ویه‌تی شاری وه‌رکای ئه‌کرد. هه‌ندیك له‌ توێژه‌ران میژوویه‌کی تازه‌تر ئه‌ده‌ن به‌ پۆزۆر ئین – شوشیناك و نه‌لین هاوسه‌رده‌م بووه‌ له‌گه‌ڵ گو‌دیا و ئورنه‌ممۆ ، به‌لام ئه‌مه‌یان هه‌یج به‌لگه‌یه‌کی زانستی و پاشماوه‌ی شوینه‌واری و نووسینی میخی نییه‌ تا ئه‌و بۆچوونه‌ پشتراست بکاته‌وه (قشقایی ، ۱۳۹۹ ، ۲۲۲).

وادیاره‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی گووتیه‌یه‌کان سه‌رکه‌وتوو بوونه له‌ رووخاندنی ده‌وله‌تی ئه‌که‌دی و داگیرکردنی به‌شیکی زۆری وڵاتی دوو رووبار توانیویانه له‌و دیوی زاگروسیشه‌وه هه‌رش بکه‌نه سه‌ر شانیشینی ئاوان و ئه‌ویش برپووخی‌ن به‌م جوهره‌ش هه‌واڵی پۆزۆر ئین شوشیناك دوا پاشای بنه‌مائه‌ی ئاوان کۆتایی دیت و شانیشینی ئاوانیش ده‌رووخیت (Stienkeller, P.: 2017, 126).

لیستی سه‌رچاوه‌کان

یه‌که‌م : سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بیه‌یه‌کان

- ۱- الأحمّد ، سامی سعید (۱۹۷۸)، المدخل الى تاريخ العالم القديم (العراق حتى العصر الأكدي) ، ج ۱ ، بغداد
- ۲- الأحمّد، سامی سعید ، رضا جواد الهاشمي (۱۹۸۵)، تأريخ الشرق الأدنى القديم ایران و الأناضول، بغداد.
- ۳- اوبنهايم ، ليو (۱۹۸۱)، بلاد ما بين النهرين ، ت: سعدي فيضي عبدالرزاق، بغداد.

- ۴- حسان ، أحمد عبدالرحمن عابدين محمد (۲۰۰۶)، المعاهدات الدولية ، دراسة في تأريخ العراق القديم في الألفين الثالث والثاني قبل الميلاد، اطروحة دكتوراه ، جامعة الزقازيق.
- ۵- الجميلي ، عامر عبدالله (۲۰۰۵) الكاتب في بلاد الرافدين القديمة، دمشق،
- ۶- راشد، اديب أنيس (۲۰۱۷)، عيلام " الأهواز " ارض الصراعات منذ فجر التاريخ حتى دخول البويهيين الى بغداد سنة ۳۳۴هـ/ ۹۴۶م ، ط ۱، بيروت
- ۷- رشيد ، جمال (۱۹۹۰)، تأريخ الكرد القديم ، أربيل .
- ۸- رشيد ، فوزي (۱۹۸۱) اقدم الكتابات المسمارية المكتشفة في حوض حميرين، بغداد
- ۹- روو ، جورج (۱۹۷۹)، العراق القديم ، ت: حسين علوان حسين ، الموصل.
- ۱۰- كريمر ، صموئيل نوح (۱۹۷۳) السومريون، ترجمة ، فيصل الوائلي ، الكويت.
- ۱۱- عصفور ، محمد ابوالمحاسن (د.ت)، معالم تأريخ الشرق الادنى القديم من اقدم العصور الى مجيء الاسكندر، بيروت.
- ۱۲- علي ، سعاد عبدالجبار (۲۰۱۹)، العيلاميون تاريخهم الحضاري والسياسي، رسالة ماجستير غير منشورة ، جامعة واسط .
- ۱۳- غيث سليم (۲۰۱۱)، أكد و اور الثالثة من النشأة حتى السقوط ، ط ۱، دمشق، ۱۹۸۱.
- ۱۴- لابات ، رينيه (۲۰۰۴) ، قاموس العلامات المسمارية ، ترجمة الأب البير ابونا وآخرون، مطبعة المجمع العلمي ، بغداد.
- ۱۵- مهران ، محمد بيومي (۱۹۹۰)، "تاريخ العراق القديم" في مصر والشرق الأدنى ، الإسكندرية.

دووهم : سەرچاوه فارسيهه كان

- ۱- قشقاوي ، حميد رضا (۱۳۹۰هـ)، گاهنمای تاريخ ايران ، ايلاميان، تهران ۱۳۹۰هه تاوى

- ۲- قشقایی، حمید رضا (۱۳۹۹هـ)، بازنگری در تاریخ ایلام (دوران آوان) ، مجله کندوکاو ، شماره ۱۱ ، تهران.
- ۳- قنبری، لیلا (۱۳۹۱هـ)، تاریخ ایران باستان (فرهنگ و تمدن ایلام) دانشگاه آزاد اسلامی، تابس‌ا.
- ۴- هینتس ، والتر (۱۳۷۱هـ)، دنیای گمشده ایلام، ترجمه: فیروز فیروزینا، تهران.

سپیه‌م: سه‌رچاوه بیانیه‌کان

- 1- Ahmed, K. (2012), the beginnings of Ancient Kurdistan (2500-1500 B.C), Leiden.
- 2- Alvarez- Mon, J. (2012), "Elam: Iran's First empire" in Archaeology of Ancient Near East, USA; Vol.1,
- 3- Alvarez- Mon, J. (2016) 'the elamite civilization' from Ancient History Vol.46, Maquire university
- 4- Alvarez – mon, J. (2016), "Puzur-Inšušinak", the last king of akkad text, 2016.
- 5- Alvarez- Mon, J.(2017), Elamite Civilization , from " ancient History", Vol.64, maquire university, ,
- 6- Breton, L.E.(1957), the Early Period at Susa, Mesopotamian Relations, Iraq, Vol.19, No.2, London.
- 7- Bringman, j. and Others. (1989). Chicago Assyrian Dictionary, CAD, vol.Š1
- 8- Cameron , G. G. (1936), History of early Iran , Chicago.
- 9- Cifuentes, E. Q. (1997), Historia de Elam, El Vecino Mesopotamico, Murcia.
- 10-Ebeling, E. and Meissner B.(1932), Realllexikon der Assyriologie, RLA, Vol.1, Leipzig.
- 11-Elizabeth, C. (1943), Elam: surveys of political history and archaeology. (University of California publications. Near Eastern studies; vol. 25.
- 12-FRAYNE, D. . (1993), Sargonic and Gutian period , London, RIME 2,
- 13-FRAYNE, D.(1998), Presargonic period , London , RIME, Vol. 1.
- 14-Glassner, . J. (1996), Les Dynasties D'awan Et De Shimashki. Un Document De Suse." Nouvelles Assyriologiques Brèves et Utilitaires(1)., Germany 1996

- 16-Hansman, J.(1967), Charax and the Karkheh, Iranica antiqua, Vol.7,
- 17-Jacobsen, T. (1939), The Sumerian King List, Assyriological Studies, Chicago.
- 18-Hinz, W (1967), "Elams Vertrag mit Naram-Sîn von Akkade," ZA 58
- 19-Hinz, W. (1972), the lost word of Elam, London.
- 20-König, FW. (1977) Die Elamischen Königsinschriften. Osnabrück, Biblio Verlag
- 21-Kramer, S. N.(1963), Sumerians, Their History , culture and Character, Chicago.
- 22-Langdon, S.(1921), the Early chronology of Sumer and E-gypt and similarities in their culture, Journal of Egyptian of Archaeology, vol.7, No.3/4, USA.
- 23-LEGRAIN, L. (1947) Business Document of the Third Dynasty of Ur, London , UET 3
- 24-Michalowski, P. (1980), New Sources concerning the Reign of Naram-Sin, JCS, Vol.32, no.4, USA.
- 25-Nasrabadi, B. M.(2004), Elam: Archeology and History, Bochum.
- 26-Potts, T. (1994) Mesopotamia and the East an Archaeological and Historical study of Foreign relations 3400-2000B.C, Oxford.
- 27-Scheil,R. (1931) Revue d'Assyriologie et d'Archéologie Orientale (Paris Vol.20.
- 28-Selz, G.J. (1991), "'Elam' Und ' Sumer'" - Skizze Einer Nachbarschaft Nach Inschriftlichen quellen der vorsargonischen Zeit, RAI, Vol. 34 , 1991
- 29-Stienkeller, P.(2017), the birth of Elam in history, the Elamite world,routledge, New York.
- 30-Stolper, M.W.(1989), Awan , from Encyclopaedia Iranica, vol..3,
- 31-Tinney, S. (1995), 'A new look at Naram-Sin and the "Great Rebellion"', USA, JCS, Vol. 47
- 32-Vallat, F. (1980), Suse et 1'Elam, Recherche sur les grandes civilizations, Memoire 1, Paris.
- 33-Vallat, F.(1993) Repertoire Geographique de Textes Cuneformes, Vol.11, Wiesbaden.

پەراۋىزە كان:

(¹) رۇبىرى قابلىتوم-Qablutum : ئەم رۇبىرە كە لە نووسىنە مېخىيە شاھانەيىھە كانى پاشا رىمۇش ناۋى ھاتوۋە برىتتېيە لە رۇبىرى (دېزى) ئەمپۇ، بۇ زانىبارى زىاتىر برۋانە :

Hansman, J.: Charax and the Karkheh, Iranica antiqua, Vol.7, 1967, p.32

(²) لە سەردەمى بابلى كۇن نووسە رە كان ھەلمە تىكى زۇر گىرنگى دەست پىكىرد كە برىتى بوو لە كۆپىكىردنە ۋەي ئەو تىكىستانەي كە بۇ سەردەمە كانى زۇر كۇنتىر و پىش خۇيان دەگەرتتە ۋە ، ئەۋەش بۇ ئىمەي توپۇر سوود و قازانچىكى زۇرى ھەبوۋە ، ھەندىك جار تىكىستىكى كۇن دۇزراۋەتە ۋە كە مېژوۋە كەي بۇ ھەزارەي سىيەم دەگەرتتە ۋە باس لە روودوتك ئەكات بە ھەمان شىۋە تىكىستىكى تر دۇزراۋەتە ۋە كە مېژوۋە كەي بۇ ھەزارەي دوۋەم دەگەرتتە ۋە بەلام باسى ھەمان رووداۋ ئەكات. لە كۇمەلگاي كۇنى ۋلاتى دوو رۇبىر كە سان و نووسەرى تايەتە ھەبوون كە پىشەيان برىتى بوو لە كارى لە بەرگرتنە ۋە يان كۆپىكىردنە ۋەي تىكىستە كان كە ناۋبانگيان بە (نووسەرى لە بەرگرتنە ۋە) دەرگىر دوو كە لە زامانى سۇمەرى بە (DUB. SAR. GEŠTU₂. SU) بۇ زانىبارى زىاتىر بگەرتتە بۇ : (الجميلى، ۲۰۰۵، ص ۹۷)

(³) بۇ يەكەمىن جار ناۋى ئەم كە سايەتى و شارە ئىلامىيانەي سەر بە شانىشىنى ئاوان لەم دەقە مېخىيە ھاتوون ۋە تا ئىستا زانىبارى زىاتىر يان دەر بارە نازانرېت.

(⁴) ئەو تىكىستانەي بە دەستمان گە يىشتوون برىتتېيە لە چەند دانە يەك كە وادىارە دوۋبارە لە سەردەمى بابلى كۇن نووسراۋنەتە ۋە و كۆپى كراۋنەتە ۋە. بۇ زانىبارى زىاتىر برۋانە : (Frayne, 1993, RIME, Vol.2, 56-59).

(⁵) بۇ زىاتىر زانىبارى دەر بارەي تىكىستە مېخىيە كان بگەرتتە بۇ :

(Frayne, 1993, RIME 2, 60-69).

(⁶) GIR₃.NITA₂ : وشە يەكى سۇمەرىيە ھاو واتاكەي لە زامانى ئەكەدى پى دەلېن (شەكاناككو-šakkanakku) كە بە واتاى سەرلەشكر يان فەرماندەي سەربازى سويا دېت (حاكم عسكرى). بۇ زانىبارى زىاتىر برۋانە :

(Bringman, CAD, vol.Š1, 170).

(⁷) ئەم كارەي نەرام سىن بە رامبەر بە خواۋەند ئىن – شوشىناك گەۋرە خواۋەندى ئىلامى برىتتېيە لە داننان بە گەۋرەي و مەزنى و دەسەلاتى ئەم خواۋەندە.

(^۸) ناوہ بنەرەتیە ئېلامیە کە بریتیە لە کوتیک – ئین شوشیناک بەلام لە تیکستە ئەکەدیەکان بە پۆزۆر ئین – شوشیناک / Puzur-En-Šušinak) ئاماژەى بۆ کراوہ کە ناوہکەى بە مانای (نەنپى خواوہند ئین – شوشیناک) دیت. بۆ زانیاری زیاتر لە سەر مانای ناوہکە بروانە : (لابات ، ۲۰۰۴ ، ص ۵۳).

المخلص

مملكة أوان (لورستان) في المصادر المسماية

تعتبر مملكة آوان من اقوى الممالك المجاورة لبلاد الرافدين في الألف الثالث قبل الميلاد، وكانت عاصمتها مدينة آوان التي لم تكتشف موقعها لحد الآن، هناك آراء عديدة حول موقع المدينة، ومنها حسب رأي بعض الباحثين انها تقع بالقرب من نهر ديزفول على ان لا تكون المدينة بعيدة عن مدينة سوسة ، ويعتقد البعض الاخر ان بقايا المدينة تقع في منطقة لورستان والتي تمثل عاصمة مملكة آوان.

شهدت منطقة لورستان ظهور اقدم مملكة عيلامية في الالف الثالث قبل الميلاد، حيث حكمت فيها سلالتين حاکمتين، عرفت باسم سلالة آوان الأولى والثانية، سلالة آوان الأولى كانت تحکم من خلال عصر فجر السلالات السومرية، وقد ذكرت في قائمة الملوك السومريين كأحد الدول والمدن التي انتقلت اليه ملوكية بلاد سومر .

في حين سلالة آوان الثانية حكمت في عصر فجر السلالات الثالث مرورا بالعصر الأكدي وتستمر الى مجيء الكوتيين للحكم في بلاد الرافدين ، حيث حكم فيها ١٢ ملكا. ومن اشهر ملوك سلالة آوان الثانية الملك خيتا التي قام بأتفاقية سلام مع نرام سين الأكدي ، و الملك بوزور - ان-شوشيناك التي وسع من حدود مملكة آوان ليشمل كل بلاد عيلام والمناطق الشمالية لبلاد بابل.

الكلمات الدالة : مملكة آوان ، لورستان ، عيلام ، خيتا ، بوزور-ان-

شوشيناك

Abstract

Kingdom of Awan (Loristan) in the cuneiform sources

The Kingdom of Awan is one of the most powerful neighboring kingdoms of Mesopotamia in the third millennium BC, and its capital was the city of Awan, whose location has not yet been discovered. There are many opinions about the site of the city, Some researchers believe that it is located near the Dizful River, provided that the city is not far from the city of Susa, Others believe that the city's remains are located in the region of Luristan, which represents the capital of the Kingdom of Awan..

The region of Lurestan witnessed the emergence of the oldest Elamite kingdom in the third millennium BC, where two dynasties ruled, known as the first and second Awan dynasties, the first Awan dynasty that was ruling during the Early Sumerian dynastic period, and it was mentioned in the Sumerian king list as one of the countries and cities that the kingship of Sumer passed to him.

While the second Awan dynasty ruled in third dynasties period through the Akkadian period and continued until the Gutians came to rule in Mesopotamia, where 12 kings ruled. One of the most famous kings of the second dynasty of Awan, was King Hita, who made a peace agreement with akkadian king Naram-Sin. And another famous King was Puzur-En-Šušinak, who expanded the borders of the Kingdom of Awan to include all the countries of Elam and the northern regions of Babylonia.

Key words:

Kingdom of Awan, Luristan, Elam , Hita, Puzur-En-Šušinak

جۆراوجۆرى زمانى

له رۆمانى (حىكايه تەكانى باوكم)ى فەرهاد پىرباندا

د. عومەر ئەحمەد عەبدولرەحمان

بەشى زمانى كوردى / كۆليژى پەروەردە / شەقلاو
زانكۆى سەلاحەددىن - ھەريمى كوردستان، عىراق
Omer.abdulrahman@su.edu.krd

پوختە:

ئەم لىكۆلئىنەويە دەچىتە بواری كۆزمانەوانى، ھۆكارەكانى بوونى جۆراوجۆرى زمانى له كۆمەلگادا پووندەكاتەو، كه دياردەيه كه لەناو كۆمەلگاكاني مرۆفایەتیدا ھەيه، لەبەرئەوھى ھەموو كۆمەلگايەك لەپرووی كۆمەلایەتییەو پىكھاتوو لە چەندىن چىن و توێژى كۆمەلایەتى و تاكەكانى بەگشتى بریتىن لە ژن و پیاو و تەمەنى جیاواز و كەسى رۆشنىر و جوتيار و نەخویندەوار و ...تد، ھەر يەككىش لەمانە زمانىكى تارادەيهك جیاوازيان ھەيه، كه بە وشە و زاراو تايبەتەكانيان دەناسرێنەو. لىكۆلئىنەوھەكه رۆمانى (حىكايەتەكانى باوكم)ى وەكو نمونە وەرگرتوو تەوھكو بزائى ئايا جۆراوجۆرى زمانى لە زمانى كارەكتەرەكانى ناو رۆمانەكەدا بەرجەستە بوو؟ ئايا لەناو رۆمانەكەدا ژن وەكو ژن و پیاو وەكو پیاو و مندال وەكو مندال و رۆشنىر وەكو رۆشنىر قسەيكدوو لەپرووی زمانەوھ؟ ئايا جیاوازی پىشە و پىگەى كۆمەلایەتى و بارى رۆشنىرى و ...تد كاریكردۆتە سەر زمانى كەسايەتییەكان؟ ياخود ھەموويان بەيەك رىتم و شىواز و زمان قسەدەكەن. لىكۆلئىنەوھەكه لە دوو بەش پىكھاتوو، لە بەشى يەكەمدا پەيوەندى نىوان زمان

و كۆمەل پوونكر اوته وه، له گەل خستنه پرووى په يوه ندىي زمان به چەند دياردهيه كه وه، له بهشى دووه مدا ئه م لايه نه به سەر زمانى رۆمانه كه دا پراكتيزه كراوه.

وشه سه ره كيه كان: جۆراوجۆرى زمانى، كۆزمانه وانى، كۆمه لگای نموونه يى، شيوازي ده ربرين.

پيشه كى:

- ناو نيشانى ليكۆلينه وه كه: برىتيه له (جۆراوجۆرى زمانى له رۆمانى (حىكايه ته كانى باوكم)ى فەرهاد پىربالدا)، كه تىيدا باس له زمانى كاره كتاره كانى ناو رۆمانه كه كراوه به پىي بار و پيشه و ره گەز و ته مەن و پله و پايه ي كۆمه لايه تيان.

- سنوور و بوارى ليكۆلينه وه كه: سنوورى ليكۆلينه وه كه برىتيه له رۆمانى (حىكايه ته كانى باوكم)ى فەرهاد پىربال، ههروه ها ليكۆلينه وه كه ده چىته بوارى (كۆزمانه وانى)يه وه، چونكه جۆراوجۆرى زمانى يه كيكه له بابه ته گرنگه كانى زمانه وانىي كۆمه لايه تى،

پرسىارى ليكۆلينه وه كه: ليكۆلينه وه كه هه ولده دات وه لامى ئه م پرسىاره بداته وه، كه ئايا جۆراوجۆرى زمانىي له زمانى كاره كتاره كانى ناو رۆمانه كه دا به رجه سته بووه؟ ئايا له ناو رۆمانه كه دا ژن وه كو ژن و پياو وه كو پياو و مندا ل وه كو مندا ل و رۆشنىير وه كو رۆشنىير قسه ي كردووه له پرووى زمانه وه؟ ئايا جياوازي پيشه و پىنگه ي كۆمه لايه تى و بارى رۆشنىيرى و ...تد كاري كردۆته سه ر زمانى كه سايه تيه كان؟ يا خود هه موويان به يه ك رىتم و شيواز و زمان قسه ده كه ن.

- رېيازى لىكۆلېنەو: لىكۆلېنەو كە بە پېي رېيازى (وەسفى - شىكارى)

ئەنجامدراو.

- ناوەرۆكى لىكۆلېنەو كە: لىكۆلېنەو كە وپىراى ئەنجام و لىستى

سەرچاوەكان، له دوو بەشى سەرەكى پىكدىت، بەشى يەكەم تەرخانكراو بۆ لايەنى تىۆرى، كە تيايدا پەيوەندىي نىوان زمان و كۆمەل رۆونكراو تەو و لەگەل كارىگەرى هەريەك له زمان و كۆمەلگا لەسەر يەكترى، دواتر چەمكى جۆراوجۆرى زىمانى رۆونكراو تەو، لەگەل ھۆكارەكانى ھاتنەئاراي جۆراوجۆرى، پاشان پەيوەندىي زمان بە چەند بار و دياردەى كۆمەلايەتییەو رۆونكراو تەو، وەك: زمان و رەگەز، زمان و تەمەن، زمان و پيشە، زمان و شىواز، ... تە. لە بەشى دوو ھەمدا ھەموو ئەو پەيوەندى و كارىگەرىيانە بەسەر زىمانى كارەكتەرەكانى ناو رۆمانە كەدا پراكتيزەكراون، پاشان چەند ئەنجامىك خراونەتەر و لەگەل لىستىكى سەرچاوەى بەكارھاتوو.

۱- بەشى يەكەم: پەيوەندىي زمان و پىكھاتە كۆمەلەيە تىيەكان:

۱/۱. سەرەتا: زۆربەي ھەرەزۆرى ئەو پىناسانەي لەلايەن لىكۆلەرەنەو سەبارەت بە زمان خراونەتەرەو، بەشپەيە راستەوخۆ يان ناراستەوخۆ ئامارە بە پەيوەندىي نيوان زمان و كۆمەلە دەكەن.

بابەتى سەرەتاي سەرھەلەدان و دروستبوونى كۆمەلەگاي مەوقايەتى، بابەتپەكە بەشپەيەكە راستەوخۆ لەم لىكۆلەنەو پەيە جىنگاي نايىتەو، بەلام پىويستە تىيىنى ئەو بەكرىت، كە ھەر لەو كاتەي لە ھەر شوپىنك دوو مەروڤ بەيەكەو كۆبوونەتەو، ئەو پىويستىيان بە ھۆكارىك بوو بۆ لەيەكترگەيشتن، كەواتە ھەر لە قۇناغە سەرەتايەكانى ژيانى مەروڤ (كاتىك كۆمەلەك مەروڤ لە ئەشكەوتىك ژيان) پىويستىيان بەزمان ھەبوو بۆئەو پەيەكترى تىيەگەن، ئەمەش بەروونى لە بەشى دوو پىناسەكەي (بارك و تراگەر) دا ھەستى پىدەكرىت، كە دەلەي: ((زمان برىتپە لە چەند رەمزىكى لەخۆو كە بەھۆيەو كۆمەلە دەتوانى ھەرەو زى بكات)) (فتاح، ۲۰۱۱، ۱۱).

دواي گەشەسەندن و پىشكەوتنى مەروڤ و دروستبوونى كۆمەلەگاي مەوقايەتى، ھەر يەكەك لە كۆمەلەگاكان بەسەر چەند پىكھاتەيەك دابەشبوون، ھەك (خويىندەوار و نەخويىندەوار، لادىي و شارستانى، ...تد) ھەر ھەك كۆمەلەك پىشەي جياوازي ھەك (مامۇستا، دكتور، فیتەرى، ...تد) دروستبوون. ھەر ھەك بوونى دوو رەگەزى جياوازي (نير و مئ) يەكەكى ترە، كە كارىگەرىي خۆي ھەيە لەم بواردە، (جياوازي يان ھەمەچەشنى كۆمەلەيەتى دياردەيەكى زۆر روونە و ھىچ كۆمەلەي لىي بەدەر نىيە، زۆر شتىش ھەيە كە ئامارە بۆ ئەو جياوازيە دەكات، ھەندىكىيان پەيوەندىيان بە نەژاد و رەچەلەك و ھەندىكى تريان بە سامان، يان روخسارى دەرەو لە جلوبەرگ ... ھەندىكى تريان پەيوەندىيان بە پىشە يان تەمەن يان رەگەز يان ئاين يان ... تد ھەيە) (خەرما،

۲۰۱۳، ۲۹۵). ھەر چىن و توئىژىكىش لەوانەى، كە لە پىشەو ە باسکران شىۋازى قسە كرنى تايبەت بەخۆيان ھەيە و بەشىۋەيەك لە شىۋەكان لە ئەوانى تر جيايدە كاتەو، چونكە زمان (ھەويەى كۆمەلايەتى قسەكەر دياريدە كات) (فتاح، ۲۰۱۰، ۱۳۷). لىكۆلئىنەو ە لەم دياردەيە دەچىتە چوارچىۋەى زانستىك پىيدەوترىت كۆزمانەوانى (زمانەوانى كۆمەلايەتى).

۲/۱. كۆزمانەوانى (زمانەوانى كۆمەلايەتى):

لە كوردیدا لە بەرامبەر (علم اللغة الاجتماعي - Sociolinguistic) دا زاراۋەى (كۆزمانەوانى) يان زمانەوانى كۆمەلايەتى بۆ بەكارھاتوۋە. كۆزمانەوانى پەيوەندىي پراستەوخۆى بە ھەردوو زانستى كۆمەلناسى و زمانەوانىيەو ە ھەيە، ئەو ەى يەكەميان لە سەرەتادا لەلايەن (دۆركايم) ەو ەو ەكو زانستىكى سەر بەخۆ دەر كەوت، دوو ەميشيان بەھەمان شىۋە لەلايەن سۆسىرەو ە ەك زانستىكى سەر بەخۆ بەتايبەت زمانەوانىي نوئ ناسىنرا، چونكە ھەموو ئەو لىكۆلئىنەوانەى پىش سۆسىر، كە لەبارەى زمانەو ە ئەنجامدراون بەگشتى لەبارەى سىستەمەكانى ناو زمانەو ە بوون، بەلام سۆسىر ئەم رپرەو ەى گۆرپى و زياتر گرنكى بە پەيوەندىيەكانى زمان دا بەدەرەو ەى خۆى، لەوانەش پەيوەندىي زمان بە كۆمەلناسىيەو ە يان بە (كۆمەل) ەو ە، بەم پىيە ھەردوو زانستى (كۆمەلناسى و زمانەوانى) لەسەر دەستى ئەم دوو زانايە گەيشتنە لووتكە. (موحسین، ۲۰۰۸، ۱۱۳).

ھەولەكانى سۆسىر كاريگەرىي زۆريان ھەبوو لەسەر دەر خستنى پەيوەندىي بەتىنى نيوان ھەردوو زانستى زمانەوانى و كۆمەلناسىدا. ھەر لەو سەردەمەشدا، زانستەكان بەگشتى بەرەو تايبەتەتى و تايبەتەتى ورد دەپرويشتن، بۆيە ويستى سەرھەلدانى لقيكى گرنكى زمانەوانى كە برىتى بوو لە (كۆزمانەوانى) چەكەرەى كرد، سەرەتاي ئەمەش لە كارەكانى (مالينوفسكى و

فیرت) دا له ساله كانى بیست و سییه كانه وه سه ریپه لدا. زمان له پروانگه ی ئەمانه وه بریتیه له هه لباردنی په وشتی له نیوان سه دان په وشت، كه له ژیر ده سه لاتی مرۆفدان به پیتی بارى كۆمه لایه تی) (فتاح، ۲۰۱۰، ۱۳۶) دواى ئەمانه زۆر له لیکۆله ران و زانایان رۆلی گرنگیان هه بووه له به ستانه وه ی زمان به دیارده كانى دهره وه ی خۆی، ههروه ها په یوه ندیى زمانه وانى به زانسته كانى تره وه، له وانه (ساپیر) په كینك بوو له و لیکۆله رانه، كه داواى ئەوه ی ده كرد زمانه وانى به زانسته كانى تره وه گریبدریت، ههروه ها (بايك) له ئەمه ریکا له كاره كانیدا هه ولێكى زۆرى داوه بۆ دۆزینه وه ی په یوه ندی له نیوان پریمان و بارى كۆمه لایه تی قسه كه رانه وه (حه مه غه رب، ۲۰۱۷، ۱۶).

به مه ش ده تانین بلیین كۆزمانه وانى له سه ره تاي سه ره ه لدا نییه وه تا گه شه كردن و نه شونماى، كارى ته نیا كه سینك نه بووه یان كارى ته نیا لیکۆله ریک نه بووه، به لكو كارێكى ده سه ته جه معیه و به ره ه م و هه ول و ماندوو بوونى كۆمه لیک لیکۆله ره له ماوه یه كى تاراده یه ك درێژی میژوویدا، كه سه ره تاكه ی له كاره كانى (مالینۆفسكى و فیثره وه) ده سپیده كات و دواتر به هه وله كانى (سۆسیر و فندریس و هالیدای و یسبرسن و هاریس و ... تد) ده گاته مه نزل و شوینپیی خۆی قايم ده كات وه ك زانستیک به ته واوى جیگیر ده بیت (نهر، ۱۹۸۸، ۲۳).

كۆزمانه وانى وه كو لقیكى گرنگی زمانه وانى په یوه ندیى نیوان تاكه كانى كۆمه لگا له پرووى زمانیه وه لیکده داته وه، له گه ل به یه كه وه گریدانى په یوه ندیه كۆمه لئاسى و زمانیه كان (موحسین، ۲۰۰۸، ۱۱۲). یاخود كۆزمانه وانى لیکۆلینه وه ی زمانه له و لایه نانه ی په یوه ندىان به هۆكاره كۆمه لایه تییه كانه وه هه یه (سعید، ۲۰۱۱، ۲۰).

۱/۲/۱. سنوورى كۆزىمانەوانى: بەشىۋەيە كى گىشتى لىكۆلئىنەۋە زىمانىيە كان

دوو ئاراستە ى سەرە كى ۋەردە گرن، يە كە ميان برىتتە لە ۋ رىگا و ياسا يانە ى كە لە ناۋە ۋە ى زىماندا بە كاردە ھىترىت بۆ لىكدا نە ۋە ۋ رىكخستى پەيۋەندى نىۋان دەنگە كانى زىمان و ناۋە رۆكى ۋ شە و تا دە گاتە ئە ۋ واتايە ى كە دروستى دە كەن، دوو ميان برىتتە لە لىكۆلئىنەۋە لە ۋ لايە نە ى، كە پەيۋەندى بە ئەركى زىمان لە كۆمە لگادا ھە يە، واتە پەيۋەندى نىۋان زىمان و كۆمە ل و كاريگەرى ھەريە كىكان لە سەر ئە ۋى تردا (برزو ، ۲۰۱۱ ، ۱۹-۲۰). كە ئە ۋە ى دوو ميان بابە تى لىكۆلئىنەۋە كە ى ئىمە يە .

بەشىۋەيە كى گىشتى كۆزىمانەوانى لە تە ۋاۋى ئە ۋ پەيۋەندىيانە دە كۆلئىتە ۋە ، كە لە نىۋان زىمان و كۆمە لدا ھەن ۋەك: رۆلى زىمان لە كۆمە ل و كاريگەرى لايەنى ژيانى كۆمە لايە تى خە لك لە سەر زىمان، ھەستى قسە پىكە رانى زىمانىك بە رامبەر بە زىمانىكى تر، ھەستىيان بە رامبەر ھە مان زىمان، تىروانىنيان بە رامبەر پايە ى كۆمە لايە تى ئاخىۋە رانى زىمانە كە يان يان زىمانە كانى تر... تد، لىكۆلئىنەۋە لە ھۆكارە كانى بازدانى زىمانى لە شىۋە يە كە ۋە بۆ شىۋە يە كى تر يان لە زىمانىكە ۋە بۆ زىمانىكى تر و چەندىن بابە تى تر (فتاح ، ۲۰۱۰ ، ۱۳۹-۱۴۳). ھەروەھا لىكۆلئىنەۋە لە دابە شكردن و كىشە و پۆلنىكردى دىيالكتە جوگرافىيە كان و دىيالكتە كۆمە لايە تىيە كان و كۆمە لگاي دووزىمانى و ئە ۋ لايە نانە ى پەيۋەندىيان بە چىن و توپژە كانى كۆمە لگاۋە ھە يە، ۋەك رە گەز، تە مەن، پىشە، بنە چە ى ئىتتى... تد (سعيد ، ۲۰۱۱ ، ۲۰). ھەموو ئە مانە ش ھۆكارە كە ى بۆ ئە ۋە دە گە رىتە ۋە ، كە كۆزىمانەوانى پىيوايە جىاۋازى لە نىۋان كۆمە لە كان ھۆكارىكى سەرە كىيە بۆ دروستبوونى جىاۋازى لە نىۋان زىمانە كاندا، لە بە رامبە رىشدا پەيدابوونى جۆراوجۆرى و ھە مە چە شنى لە زىماندا دە گە رىتە ۋە بۆ ھۆكارى كۆمە لايە تى (شەمس ، ۲۰۰۶ ، ۲۴).

۳/۱. په يوه ندى نىوان زمان و كومه لگا: په يوه ندى به تىن له نىوان زمان و كومه لگادا هه يه، به جۆرىك كه هه ريه كيكيان كارىگه رى ته واوى له سه ر ئه وىتردا هه يه، له خواره وه دا هه ولده ده ين په يوه ندى به كان ده ستىشان بكه ين:

۱- محمد معروف پىوايه زمان هه ويه كومه لايه تى قسه كه ر ديارى ده كات (فتاح، ۲۰۱۰، ۱۳۷). واته ئيمه له رىگه ي زمان يان قسه كردنه وه ده توانىن ناسنامه و كه سىتى قسه كه ر ئاشكرا بكه ين، له پرووى ئه وه ي، كه سه ر به چ چىنىكى كومه لايه تيه و بارى ده روونى چۆنه و پله وپايه ي كومه لايه تى چيه و له چ ته مه نىكدايه؟ ده توانرئت ئه مانه هه مووى له رىگه ي زمانه وه ئاشكرا بكرين.

۲- زمان به شداريه كى كارا له ئه ركه كومه لايه تيه كاندا ده كات، چونكه يه كىك له داهىتانه هه ره گه وره كانى مرؤف برىتبه له زمان، هه ر به هوى زمانيشه وه له گيانداره كانى تر جيا ده كرئته وه و به هوى زمانيشه وه توانويه تى ده سه لاتى به سه ر جيهان و ده وروبه رى خويدا هه بىت. هه موو تاكه كانى كومه لگاش له رىگه ي زمانه وه بىرورا ده گورنه وه و له يه كترى تيده گن (برزو و عه زىز، ۲۰۱۹، ۴).

۳- دابونه ريته كومه لايه تيه كانى تاك له ناو كومه لگادا به هوى زمانه وه پاريزراو ده بن و له نه وه يه كه وه بو نه وه يه كى تر ده گوازيئنه وه، به مه ش زمان رۆلىكى گرنكى ده بىت له پاراستنى ئه و دابونه ريتانه و هيشته وه و به زىندوو راگرتيان (حه مه غه رىب، ۲۰۱۷، ۹).

۴- په يوه ست به په يوه ندى نىوان زمان و كلتور، ساپىر پىوايه زمان فاكتهرىكى گرنكى و كارىگه ره له په يوه ندى به كومه لايه تيه كاندا، له م باره يه وه پىوايه، كه بونىادى زمان ئه و چوارچىوه و رىگايه ده ستىشان ده كات، كه ئايا قسه كه رى زمان چ جۆره تىروانىن و وينا كرنىكى هه يه به رامبه ر جيهانى

دهوروبەر (سليم، ۲۰۱۰، ۱۱-۱۲). ههروهها له رېگه‌ى زمانهوه كلتور و ره‌وشته
كۆمه‌لايه‌تیه‌كان له نه‌وه‌یه‌كه‌وه بۆ نه‌وه‌یه‌كى تر ده‌گوازرینه‌وه (هدسن، ۱۹۸۷،
۱۷۶).

۵- هه‌ر كۆمه‌لگايه‌ك ده‌شیت به‌هۆى چه‌ند تايه‌تمه‌ندیكه‌وه له
كۆمه‌لگايه‌كى تر جيا بكریته‌وه، واته‌ كۆمه‌لگايه‌كى شتى هاوبه‌ش هه‌ن ده‌توانن
كۆمه‌لگا بخه‌نه‌ ناو بازنه‌یه‌ك و سنوورى بۆ دابنن و له‌ ئه‌وانى ترى جيا بکه‌نه‌وه،
یه‌كینه‌ له‌ هۆكار و تايه‌تمه‌ندیانه‌ش بریتیه‌ له‌ زمان، به‌مه‌ش زمان له‌ توانیدا
هه‌یه، كه‌ (یه‌كیتی كۆمه‌لايه‌تى پیکه‌ینیت و به‌ گرنگترین بنه‌ماى كۆمه‌لايه‌تى
داده‌نریت (عارف، ۲۰۱۲، ۵). له‌ باره‌ى په‌یوه‌ندی نیوان بونیادی زمان و
كۆمه‌لگادا ((ئه‌نتوان میه‌ پیوايه‌ پیویسته‌ له‌ گه‌ل دیاریکردنی بنیادی هه‌ر
كۆمه‌لگايه‌ك بنیاده‌ زمانیه‌كه‌شى دیاری بكریت)) (محمد، ۲۰۰۹، ۹). به‌مه‌ش
په‌یوه‌ندی نیوان هه‌ردوو بنیاده‌كه‌ روونده‌بیته‌وه، به‌ شیوه‌یه‌ك، كه‌ هه‌رگۆرانیه‌ك
له‌ بنیاده‌ كۆمه‌لايه‌تیه‌كان ده‌بیته‌ گۆران له‌ بنیادی زماندا.

۶- بۆ گوزارشتکردن له‌ بۆنه‌ و بواره‌ جیاوازه‌كاندا كۆمه‌لگا داواى ده‌ربهرین
و به‌كارهینانی جیاواز ده‌كات، له‌م باره‌شدا زمان ده‌كه‌ویته‌ ژیر کاریگه‌رى
كۆمه‌لگاوه، چونكه‌ ده‌بیت داواكاریه‌كانى بۆ جیه‌جی بکات، جۆراوجۆرى و
هه‌مه‌چه‌شینی زمانیش به‌پیی هه‌ر بار و بۆنه‌یه‌كى كۆمه‌لايه‌تیه‌وه دیته‌ ئاراوه
(برزو و عه‌زیز، ۲۰۱۹، ۵).

۴/۱. جۆراوجۆرى زىمانى: له‌ كوردیدا زاراوه‌ى (هه‌مه‌جۆرى و
هه‌مه‌چه‌شنى)یشی بۆ به‌كاردیته‌. كۆمه‌لگاكان به‌گشتی دابه‌شده‌بن بۆ سه‌ر
چه‌ند چین و توێژ و گرووپ و ... تد، هه‌ریه‌كینه‌ له‌و چین و توێژه
كۆمه‌لايه‌تیانه‌ زمانیه‌كى تاراوده‌یه‌ك جیاواز به‌كارده‌هینن، كه‌ ده‌كریت به‌هۆى
ئه‌و زمانه‌وه‌ بناسرینه‌وه، واته‌ هه‌ریه‌ك له‌مانه‌ كۆمه‌لگايه‌كى زمانى دروستده‌كات

و له ههرىهك لهو كۆمه لگا زامانياندا جۆراوجۆرى زمانى ههستى پىده كریت، گوتن يان شىوازی قسه كردنى ئەندامانى كۆمه لگا كه به پى شويى جوگرافى و ته مهن و ره گهز و كار و پيشه و چين و پله و پايه ي كۆمه لايه تى ده گۆرپت (سعيد، ۲۰۱۱، ۲۴۳).

سه بارهت به ناساندنى جۆراوجۆرى زمانى و ئەو چه مكلانه ي ده كه ونه ناو سنوورى ئەو بابته وه، زمانه وانان پىناسه ي زۆريان بۆ كردووه، له وانه (وشه ي جۆراوجۆرى زمانى يان جۆراوجۆرى ئاخوتن ههر شىوازیكى جياوازی ئاخوتن ده گرپته وه، كه له لايهن ئاخيوه ريكه وه يا خود گرووپىكى ئاخيوه رانه وه به كاردپت) (شه ريف، ۲۰۱۰، ۹).

وه كو گوتمان كۆمه لگاكان له كۆمه لىك چين و توپىرى كۆمه لايه تى جياواز پىكهاتوون، كه ههر يه كىكيان ئاخوتنى جياوازيان ههيه، ئەم جياوازيانەش (زمان به كۆمه له هۆكارىكى وهك: كۆمه لگا، نه ته وه، چىنى كۆمه لايه تى، ره گهز، ته مهن، پيشه و چه ندين هۆكارى تر ده به ستيته وه) (حه مه غه ريب، ۲۰۱۷، ۵۰). ههروه ها رىكخستنى په يوه ندى نيوان جۆراوجۆرى زمانى و رۆل و ئه ركه كه ي له ده ستىشان كردنى كۆمه لىكى زمانى و په يوه ندى له گه ل قسه پىكه رانى و ئاخيوه رانيدا ئه ركى زمانه وانى كۆمه لايه تيه (هلبش، ۲۰۰۷، ۳۶۶).

۵/۱. به كارهتانی زمان له بۆنه و بواره كۆمه لايه تيه جياوازه كاندا:

وهك له پيشه وه ئاماژه مان پىكرد جياوازی و جۆراوجۆرى له پرووى كۆمه لايه تيه وه ديارده يه كى روونه و هيج كۆمه لگايه ك لى به ده رنيه، ئەم جياوازيانەش په يوه ندىيان به چه ندين ديارده وه ههيه، له وانه (جلوبه رگ، هه لسوكه وت، سامان و پايه ي پيشه يى، ره گهز، ئاين ... تد) (خه رما، ۱۹۸۷، ۲۹۵). له بهرته وه ي په يوه ندىيه كى به تين له نيوان زمان و كۆمه لگا دا ههيه، بۆيه

ئەم جياوازييانەش پەيوەندىيەكى بەتنيان لەگەل زىماندا دەبىت، بەشيوەيەك، كە زىمانى ئاخاوتنى ھەريەك لەم گرووپانە جياوازه لەگەل ئەوى تر. كۆزىمانەوانى لە دوولايەن ياخود بە دوو ئاراستە لە زىمان دەكۆلئىتەو، ئەوانىش برىتىن لە لايەنى ئاسۆيى و ستوونى. نموونە بۆ لايەنى ئاسۆيى برىتىيە لەوھى دوو دەووروبەر و جوگرافىاي جياواز كاردەكەنە سەر دوو زارى زىمانىك و لايەنە جياوازه كانيان زەقتەر دەكەنەو، لايەنە ئاسۆيەكەش بۆ نموونە بابەتى جياوازيى زىمانى ئاخاوتنى كۆمەلەيەكى زىمانى وەك زىمانى چىنى دەولەمەند و ھەزار و رۆشنىر و ژن و پياو و ھەرزەكار و مندال و ... تە دەگرىتەوھە لەم لايەنەو پەسنى ئەم بابەتە دەكات (موھسىن، ۲۰۰۸، ۱۱۴).

ھەروھە پىويستە تىيىنى ئەو بەكرىت، كە ئەم دياردە و بوارە كۆمەلەيەتيانە لەسەرىكى ترەو دەبن بە ھۆكارى دروستكردنى گۆرانكارى لە زىماندا، چونكە وەكو ئاشكرايە دوو كۆمەلە ھۆكار دەبنە ھۆى گۆرانى زىمان بەگشتى، يەكەمىيان ھۆكارە زىمانىيەكانن، كە دەكەونە چوارچىوھى گۆرانى ناوھەكى (Internal ehangel)، كە ئاستەكانى زىمان (دەنگ، رىزىمان، ... تە) دەگرىتەوھە، دووھەمىشان ھۆكارە كۆمەلەيەتياھەكان (نازىمانى) يەكانن، كە ئەوئىش لە چوارچىوھى گۆرانى دەرەكى پۆلن دەكرىت، ھۆكارەكانى وەك تەمەن، رەگەز، پىشە، چىن و توئىزى كۆمەلگا، ... تە دەگرىتەوھە (بىرزو و عەزىز، ۲۰۱۹، ۷). دەستە ھۆكارى دووھەم (نازىمانىيەكان - كۆمەلەيەتياھەكان) بابەت و باسى ئەم لىكۆلئىنەوھە، بۆيە ھەولدەدەين يەكەيەكە باسيان بەكەين و پەيوەندىيى زىمان لەگەل بوار و پىكھاتە و دياردە كۆمەلەيەتياھەكاندا روونبەكەينەو، بۆ ئەوھى بزىنن ئەو پىكھاتە و بوارانە چ بەركەوتنىكان لەگەل زىماندا ھەيە و شىواز و ئاخاوتنى ھەريەك لەم گرووپانە روونبەكەينەوھە.

٦/١. زمان و بوار و بۆنه و پىكها ته كۆمه لايه تيه كان: بۆ ده ستىشان كردنى شىوازى ئاخاوتنى گرووپىكى كۆمه لايه تى و ده رخستى جياوازيه كانيان له پرووى ئاخاوتنه وه، زانسته كان هاوكارى يه كترى ده كه ن، بۆنموونه له م بواره دا كۆزمانه وانى و ده روونزانى و كۆمه لئاسى به شدارى ده كه ن (خه رما، ١٩٧٨، ٢٩٧).

١/٦/١. زمان و ره گه ز: ده شىت په يوه ندى نىوان زمان و ره گه ز به دوو شيوه ليك بدرينه وه، يه كى كان ئه وه يه كه له هه ندىك زماندا ره گه زى نىر و مى له يه كتر جياكراونه ته وه، به وه ي كه ئه و مۆرفيمانه ي بۆ قسه كردن له گه ل ره گه زى مي دا به كاردىن جياوازن له وه ي بۆ ره گه زى نىر به كاردىن (له و زمانه كوردىيه ي كه ئىستا وه ك ستاندارد خۆى چه سپاندووه) ئه م جياوازيه نه ماوه. ئه وه ي ترىشان برىتبه له جياوازي شىوازي قسه كردنى هه ردوو ره گه ز، كه هه ريه كه يان شيوه يه كى تايبه ت به خۆيان هه يه و پىي ده ناسرينه وه. له هه ر كۆمه لگايه كدا تا تىكه لاوى نىوان ئه م دوو ره گه زه زياتر بىت ئه وا جياوازيه كان كه متر ده بنه وه، پىچه وانه كه شى راسته (الوافى، ٢٠٠٧، ٢١٣). بوونى جياوازي له شىوازي قسه كردن له نىوان ژنان و پياواندا ديارده يه كه كه م و زۆر له هه موو زمانه كاندا بوونى هه يه، به لام جياوازيه كان رىژه بىن و له زمانى كه وه بۆ زمانىكى تر جياوازن (حه مه غه رىب، ٢٠١٧، ٥٦). زۆر ده برىن هه يه له زماندا تايبه ته به يه كى كه له م دوو ره گه زه و ره گه زه كه ي تر به كارى ناهىننى چونكه كۆمه لگا رىگاي پىنادات و وه ك ديارده يه كى نامۆ سه يرى ده كات (شه مس، ٢٠٠٦، ٤٣).

له كوردىدا كۆمه لىك ده سته واژه هه ن تايبه تن به ژنان، ئه وان زياتر له ئاخاوتنه كانياندا به كارى ده هىنن وه ك (ئه يه رۆ، جه رگت نه سووتى، به سه رى كاكم، كۆره بم، وه شىره ...تد)، به هه مان شيوه كۆمه لىك ده سته واژه و ده برىنى

ترىش هەن زياتر تايبەتن بە پياوان، وهك: (بەشەرەفم، ئەو مووه له پياوان
نەهاتىي ئەگەر... ، بەنامووسم ... تەد)

هەر لەبارەى بوونى جياوازی له زىمانى ژنان و پياواندا پىويستە ئاماژە بەوه
بەدەين، كه له كاتى قسە كردندا ژنان دەنگيان تىژترە و تەبەقەى زياترى تىدا له
هەى پياوان، ئەمەش زياتر دەگەرپتەوه بۆ هۆكارى بايۆلۆژى، هەر وهها ژنان
بەشپۆهيه كى روونتر و وردتر قسە دەكەن له پياوان (خەرما، ۱۹۷۸، ۳۰۸). وهك
ئاماژەمان پىكرد شپۆهى قسە كردنى هەر يەككە له رەگەزى نىر و مى كۆمەلەك
وشە و دەستەواژە و دەربىرىنى له خۆگرتووه، كه جياوازه له ئەوى تر، ئەم
جياوازيه بەگشتى له زۆر بەى بۆنە و بواره كۆمەلە لايەتتیه كاندا بەدیده كریت، بۆ
نمونه:

أ- بۆنەى پرسە: پياوان له كاتى پرسە گىراندا زياتر ئەم دەستەواژانە
بەكار دەهينن (خودا عەفووى بك، هاوبەشى خەمتانين، دوا ناخۆشيتان بىت،
بۆخۆتان خۆشبن ... تەد) ژنانيش له هەمان بۆنەدا بەم شپۆهيه قسە دەكەن (چاوم
كوپىرى، بريا من بوومايه، جەرگى پوورت كونكونبى، ... تەد) ئەم شپۆهيه له ناو
ژنانى بەسالاچوودا زياتر هەستى پىدە كریت.

ب- بۆنەى مندالبوون:

- پياوان: تەمەن درىژبى، ئىشاللا منداللىكى سالىح دەبى، ... تەد.

- ژنان: بەنازى داىك و باوكى گەورەبىت، حەيرانى، بى چاويى بى ... تەد.

ج- بۆنەى ميوانداری:

- پياوان: رىژتان هەيه، بەخىرىين سەرچاوان ... تەد.

- ژنان: چاومان روونبووهوه، ئەوه چ شتىك روويداوه ... تەد.

هەر وهها له كۆمەلەك بۆنە و بوارى كۆمەلە لايەتتیه تردا ئەم جياوازيانە

بەدیده كرین (برزو و عەزیز، ۲۰۱۹، ۱۰). وهك ژن و ژنخوازى و بووك

گواستنه وه ... تەد.

ھەندىك جار ئەم جياوازيانە بەپىي تەمەن و بارى رۆشنىرى و ... تد دەگۆرپىن (گەر سەرنجى شىوازی ئاخاوتنى كەسىكى تەمەن (۷۰) سال بەرەوژوور بدريت (بەتايبەتى نەخويندەوارەكان)، ھەندى زاراوہ و دەرپرین دەبيستري كە لەلای گەنجىكى تەمەن (۲۰) سالى ھەمان پرەگەز نايستريتەوہ) (شەمس، ۲۰۰۶، ۴۱). واتە جياوازيەكان لە ھەمان كاتدا پەيوەنديان بە كۆمەليك دياردەوہ ھەيە و ھەر دياردە و لە ھەلۆيستيكدە كارىگەرى زياترە، بۆ نمونە مەرج نيبە ژنيكى تەمەن (۷۰) سالى ھەمان ئەو دەستەواژانە بەكاربەنييت كە كچىكى تەمەن (۱۵) سالى بەكاريدەھييت، واتە پەيوەنديەكان تىكچرژاوانە تە ناو يە كترى.

۲/۶/۱. زمان و تەمەن: زىمانى مروف بەپىي گەشەسەندنى قوناغەكانى تەمەن دەگۆرپيت (ھەموو كەس ھەست بەوہ دەكات، كە ھەرە پيرەكان وەكو ھەرە گەنجەكان قسە ناكەن و بوشايەكى زىمانى لەنيوان نەوہ كاندا ھەيە) (فتاح، ۲۰۱۱، ۱۰۷)، ئەمەش ئەوہ دەگەيەنى، كە كاتيك لەرووى تەمەنەوہ مروف گەشەدەكات و گۆرانی بەسەرداديت، بەھەمان شيوە زمانەكەشى گەشەدەكات و گۆرانی بەسەردا ديت، ھەر قوناغىكىش لەو قوناغانەى تەمەن شىوازيكى تايبەتى ھەيە لە ئاخاوتندا، چونكە (زمان لەگەل تەمەنى تاكدە پەرەدەسيينى، بۆ ھەموو ئەو تەمەنانە تايبەتییى زىمانى وا ھەيە لەوانى تر جياى دەكاتەوہ كە ھەموو كەسيك لە كاتى گەشەكردنى لە منداليیەوہ تا دەگاتە گەشى تەواو پييدا تىپەردەبيت) (خەرما، ۱۹۷۸، ۳۰۷). دەشيت لەم رووہوہ لايەنى بايولوجى يان جەستەيى كارىگەرى ھەبيت، چونكە مندال (لە ھەولدانداىە بۆ لاسايىكردنەوہى جوولە بە بىركردنەوہ بەشيوەيەك كە دەرەنجام دىاليكتيكي تايبەتى بۆ دروستدەبيت) (خوشناو، ۲۰۱۳، ۴۶).

ئەم پەيوەندىيەش بە ھەمان شىوہى پەيوەندىيى نيوان زمان و پەگەز لەناو کۆمەلگا داخراوہ کانددا زياتر ھەستى پىدە کرىت وەك لەوہى لەناو کۆمەلگا کراوہ کانددا. تاکەکانى ھەر کۆمەلگايە کىش بەوردى پەپرەوى ئەو ياسا کۆمەلگايە تىيانە دەکەن کە کۆمەلگا پابەنديان دەکات و لادان لىي دەبىتە ماىەى دروستکردنى گرفت بۆ تاکەکە، بۆيە دەبىنين مندال وەکو مندال و ھەرزەکار وەك ھەرزەکار و پىر وەکو پىر قسە دەکەن. ئەگەر کۆمەلگاي کوردى وەکو نمونە وەربگرين دەبىنين تاکەکانى بەوردى بايەخ بە تەمەنى خۆى و بەرامبەرەکەى دەدات لەکاتى گفتوگۆکردندا و تەمەنە جياوازەکان بەھەند ھەلدەگرىت (حوسىن، ۲۰۱۰، ۳۵). بەمەش ئەگەر يەكکى ئەو دەستوورانە فەرامۆش بکات کە کۆمەلگاي کوردى دايانون بۆ گفتوگۆکردن لە نيوان تەمەنە جياوازەکاندا، ئەوا پرووبەرووى پەرخنە دەبىتەوہ (وہك ئەوہى پياويكى تەمەن چل سال، وەك گەنجىكى ھەرزەکار قسە بکات، يان گەنجىكى ھەرزەکار وەك ... مندالىكى تەمەن ھەوت سال قسە بکات) (خەرما، ۱۹۷۸، ۳۰۷). بۆ نمونە کۆمەلگاي پياوى بەتەمەن لە گفتوگۆکانياندا زاراوہى (OK) بەکاربەيتن، يان کۆمەلگاي مندال لەکاتى چاکوچۆنيدا دەستەواژەى (خوا عەفوت بکات) بەکاربەيتن، ئەوا لەناو کۆمەلگادا پرووبەرووى پەرخنە دەبنەوہ.

۳/۶/۱. زمان و پيشە: پيشە چالاکىيەكى کۆمەلگايە تىيە و تاکەکانى کۆمەلگا
ئەنجامى دەدەن و پشت بەو زانيارى و پىسپۆرييە دەبەستن، کە ھەيانە لەبارەى پيشەکانيانەوہ. وەك ھەموو دياردەکانى تر پيشەش کارىگەرى لەسەر ئەو کەسانە ھەيە، کە سەر بە پيشەيەكى ديارىکراون، واتە بەھۆى زمان و شىوازى قسەکردنە دەتوانرىت لە گرووپىكى تر يان پيشەيىكى تر جيا بکرىنەوہ.
ھەر کار و پيشەيەك زمانىكى تايبەتى ھەيە و تارادەيەك جياوازە لە پيشەيەكى تر لە پرووى بەکارھىتانی زاراوہى تايبەت بەو پيشە ديارىکراوہ، بۆ

نمونه ئەو زمانەى يان ئەو شىوازەى له بواری سەربازیدا بەکاردههینریت جیاوازه لهو زمانەى يان شىوازەى له بواری پیشەى مامۆستایه تیدا بەکاردههینریت، ئەو ەى یه که میان له بهرئەو ەى بواریکی تا رادهیهك توند و تیژە بۆیه شیوهى قسه کردنه که شی به توندی ده بێت و جیاوازه له گەل ئەو زمانەى له بواری دوو ەم بەکاردههینریت، که مامۆستایه تییه و سەروکاری له گەل نەرمى و نیانى و پەروەردەو ە هەیه، بۆیه ده بینین شىوازی قسه کردنه که شی نەرم و نیان ده بێت. هەربۆیه ناکریت ئەو دوو شىوازه يان زمانەى له م دوو بواره دا بەکاردههینرین هەمان زمان و شىواز بن (حه مه پره شید، ۲۰۱۳، ۲۶۷). مه به ستیش لهو جیاوازیه زمانیهى نیوان دوو پیشه که جیاوازی بابه ته كانى ئاخاوتیان نییه، به لکو جیاوازیه که له شىوازی ده برین يان ئەو که رسته و وشه و زاراوانه دایه که تابه تن به بواریکی جیاواز يان کینلگه ی پیشه یی هه ر یه کینک لهو دووانه (مو حسین، ۲۰۰۸، ۱۱۸).

که واته ده توانریت به هۆى شىوازی قسه کردن و به کارهینانى وشه و زاراوه تابه ته کانه وه بزانی، که ئەو چ پیشه یه کی هه یه له کۆمه لگادا، بۆ نمونه به هۆى زمانه که یه وه ده توانریت دکتۆریک و فیتهریک يان شوانیک و سیاسیهك يان مامۆستایهك و جوتیاریک له یه کتر جیا بکری نه وه، به لام ده بێ تیبینی ئەوه بکه ین، که کاتیک ئەندامانى سەر به پیشه جیاوازه کان (له بۆنه کۆمه لایه تییه کاندایه به شدارده بن، هه ندیک جار ئەو جیاوازییانه له ده ستده دن و ده بنه وه به تاکیکى کۆمه لایه تی و وه کو ئەندامیکى تری کۆمه لگه قسه ده که ن (برزو و عه زیز، ۲۰۱۹، ۱۶). واته فیتهریک له بۆنه یه کی کۆمه لایه تی وهك پرسه دا هه مان ئەو ده برینانه به کارناهینیت، که له کاتى ئەنجامدانى کارى فیتهرى له ناوچه ی پیشه سازیدا به کاریان ده هینیت، ئەمه ش زیاتر په یوه ندی به بابه تی ئاخاوتنه وه هه یه.

٤/٦/١. زمان و شىواز: كۆمەلگەكان دابەش بوونە بۆ سەر چەندىن چىن و توپىرى كۆمەلايەتى ، كە ھەر يەككىيان لە قسە كردندا شىوازيكى تا راددەيەك جياواز لەوانىتر بەكار دەھىنن ، چونكە پەيوەندىيەكى بەتىن لەنيوان زمان و كۆمەلدا بەدەيدە كرىت و (جۆرى ھەلسوكەوت و بىر كەردنەوھى مرۆفەكان بەگشتى لە شىوازي قسە كردن و زىمانى تاكە كاندا رەنگ دەداتەوھ) (نەر ، ١٩٨٨ ، ٢٨). بۆ دەستنىشان كەردن و پۆلىن كەردنى شىوازي قسە كردن مارتن جۆز (Martn Joos) بەگشتى شىوازي دابەش كەردۆتە سەر پىنج جۆرى سەرەكى (١- شىوازي وشك ٢- شىوازي فەرمى ٣- شىوازي راپوژكارى ٤- شىوازي سادە ٥- شىوازي ھۆگرى) (خەرما ، ١٠٧٨ ، ٣٠٠). كەواتە زمان برىتيە لە كۆمەلەك شىوازي جياجيا ، كە ھەر يەكەك لەم شىوازانە بۆ ھەلويستىك يان بارىك بەكار دىت . بەمەش دەكرىت بگوترىت (شىواز برىتيە لەو زمانە يان شىوھ قسە كەردنە تايبەتيەي كە كۆمەلەك تايبەتمەندىي خۆي ھەيە و بەھۆيەوھ دەتوانرىت لە جۆرەكانى تر يان شىوازه كنى تر جيا بگريتەوھ) (مصطفى لطفى ، ١٩٧٦ ، ١٩٨). تاكەكانى كۆمەلگا ھەر يەكەيان بەشىوھك لە شىوھكان سەر بە چەندىن كۆمەلە و گرووپى جياوازن ، بۆيە ئاسايە ئەگەر بگەونە ژىركارىگەرى ئەو كۆمەلە و گرووپانە لەرووي زمانەوھ ، بۆنموونە كاتىك لەناو خىزاندا كە كۆمەلەكى بچوو كە شىوازيكى تايبەتى قسە كردن كارىگەرى لەسەرى ھەيە ، ھەمان كەس لەلايەكى تر تىكەلاوى لەگەل كۆمەلەك خەلكى تردا ھەيە بۆ نمونە لە رىگەي پىشەكەي ، كەواتە بە جۆرىك لە جۆرەكان جارىكى تر زمانەكەي دەكەويتە ژىر كارىگەرى ئەو كۆمەلە خەلكە ، ھەر وھەمان كەس لە سەرىكى ترەوھ سەر بە ئاينىكى جياوازه ديسان جارىكى تر كارىگەر دەبىتەوھ بە گرووپىكى تر ، جا بەشىوھيەكى گشتى (ئەو زمانە باوھى ئەو كۆمەلەنە كەردە كاتە سەر زمانەكەي يان شىوازه تايبەتيەكەي) (خەرما ، ١٠٧٨ ،

۲۸۹). بەمەش واى لىدەكات كە چەند شىۋازىكى تايبەتى قسە كىردنى ھەبىت و لەگەل ھەر يەككىك لەم گرووپانە يان لە ھەر ھەلۋىستىك لەو ھەلۋىستانە بە شىۋازىكى تايبەت پەيوەندى بىكات.

ھۆكارى ئامازە كىردن بە شىۋازى قسە كىردنى خەلك يان گرووپە كۆمەلە تايبەت كەن بۇ ئەو دەگەرپىتەو، كە ئەو كەسانەى سەر بە كۆمەلە يەكى تايبەتن چاۋەرۋانى ئەو يان لىدە كىرىت شىۋازى تايبەتى ئەو كۆمەلە يە لە قسە كىردندا بە كاربەتتىن (فتاح، ۲۰۱۰، ۸۸). لادان لە ھەلسوكەوتى كۆمەلە كە لە پرووى زىمانىيەو بە شىۋە يەكى نائاسايى دىتە بەرچاۋ، كە واتە (شىۋاز ئەو كۆمەلە تەكىكە يە كە ئاخاوتنى كۆمەلە كە سىك لە ئاخاوتنى كۆمەلە كە سىكى تر جىادە كاتەو) (فتاح، ۲۰۱۰، ۸۸).

مىرۋقە كان لە ھەر ھەلۋىستىكى يان بارىكى تايبەتدا شىۋازى جىاۋازى قسە كىردن بە كاردە ھىتتىن، ۋەك ئەو ھى ئەو دەرپىرپانەى تاكىك لە دانىشتىكى كىشتى لەگەل ھاۋرىپىكانىدا بە كارىدە ھىتتىت، جىاۋازە لەو دەرپىرپانەى لە بەردەم ماىكى مىدىيەكى فەرمىدا بە كارىان دە ھىتتىت. بۇ نىمۋونە شىۋازى فەرمى و نافەرمى لە كاتى چاكوچۇنى و ھەۋالپىرسىندا لە نىۋان تاكە كاندا بەم شىۋە يەى خوارەو دەبىت.

– شىۋازى فەرمى: ئەم كاتە تان باش، بەرپىرتان چۇنن، ئاسايە پىرسىارىك بىكەم. بە ئەرك نەبى ئەمەم بۇ دەخوئىتەو.

– شىۋازى نافەرمى: باشن، ھا چۇنن، ئەرى پىرسىارىكت ھەبوو؟، ھا ئەو ھەم بۇ بىخوئىتەو. (بىرزو و عەزىز، ۲۰۱۹، ۹).

۵/۶/۱. زىمان و پلەۋپايەى كۆمەلە يەتى: ھەر تاكىك لە ناو كۆمەلگەكەى خۇيدا پلەۋپايە يەكى دىارىكراۋى ھەيە، بۇ نىمۋونە ئەگەر لە پرووى چىنى كۆمەلە يە تىيەو، سەيرى كۆمەلگە بىكەين، دەبىنن لە سى چىنى (سەروو،

ناوھ پراست، خواروو (پىكھاتوو، ئەمە دەكرىت له پلە و ئەركى كاركردىش بەرجەستە بكرىت، وەك له دەزگايەكى بەرپۆھەرن بەرپۆھەبەر و جىگرى بەرپۆھەبەر و فەرمانبەرى ئاسايى و كارگوزار و ... تد هەن، كە ھەر يەككىيان پىگەى خۆيان ھەيە، جا ھەريە كىك له و پلە و پايە كۆمە لايەتییانەش كارىگەرى دەبىت لەسەر شىوازی ئاخاوتنى تاكدا، (محمد رەزای باتىنى پىپوايە خویندەوارى يان نەخویندەوارى دەتوانى جۆرە زمانىكى تايەت له تاكى خویندەوار و نەخویندەوار بىنیتە كايەو) (موحسین، ۲۰۰۸، ۱۱۹)، دەكرى دیوھەكى تری ئەم قسەيە وەربگرين، وەك ئەوھى له شىوازی ئاخاوتندا دەتوانىت پلەى خویندەوارى و نەخویندەوارى كەسىك دەسنیشان بكەين. (ھەمان سەرچاوە و ھەمان لاپەرە). بۆ نموونە: ئەگەر ھات و كەسىك له چوارچۆھى ئاخاوتندا وشەكانى (جوعمە، يفتيدائى، ... تد) بەكارھىنا ئەوا دەزانىت كە كەسىكى نەخویندەوارە.

ھەموو ئەوانەى لەسەرەوھە باسکران و كۆمەلەك دياردەى تری وەك (ئاستى رۆشنىرى و شوینی جوگرافى و نەژاد و زارى كۆمەلایەتى و ... تد) كارىگەرى ديارىكرائیان دەبىت لەسەر شىوازی ئاخاوتن، كارتىكردنەكەش دوو لايەنەيە. دەتوانىت بەھۆى زمانەوھە جياوازی بكرىت له نىوان توێژەكانى وەك قوتابى زانكۆ و خەلكى ناو بازار و پياوى ئاينى و كادىرى سياسى و پزىشكان و مامۆستايان و ژنان و پياوان و گەنجان و بەتەمەنەكان و ... تد) (حەمەغەرىب، ۲۰۱۷، ۶۲).

۲- بەشى دووھم: رەنگدانەوھى جۆراوجۆرى زىمانى

لە رۆمانى (حىكايە تەكانى باوكم) دا

۱/۲. دەروازە: رۆمان وەك ژانرىكى ئەدەبى ناوەرۆكەكەى باس لە كۆمەلگە كىشە و گرتى كۆمەلگە دەكات. كارەكتەرەكانى ناو رۆمان بەگشتى برىتىن لە ھەمان ئەو كەسايەتییانەى، كە لەناو واقىعى كۆمەلگادا بەشپۆھەكى راستەقىنە بوونيان ھەيە بە ھەموو چىن و توۋژ و تەمەن و رەگەز و ... تەد . دەتوانىن بلىن رۆمان وىناى ژيانى واقىعى كۆمەلگە دەكات، بۆيە پىويستە كارەكتەرەكانىشى ھەمان ئەو كەسانە بن، كە لەناو كۆمەلگادا ھەن. بەپىيى ئەوھى زىمان و شپۆھى قسەكردنى خەلك لەناو كۆمەلگادا جياوازە، بۆيە واپىويستە ئەم جياوازيە لە ئاخاوتنى نيوان كارەكتەرەكانى ناو رۆمانىشدا بەرجەستە بكرىت و رەنگبەتەوھە. واتە واپاشترە مامۆستايەك وەك مامۆستا، پزىشك وەك پزىشك و ھەرزەكارىك وەك ھەرزەكار و جوتيارىك وەك جوتيار ... تەد قسەبەكەن.

بەوپىيەى رۆمان كۆمەلگەيەكى نمونەيە (واتە لاسايىكردنەوھى كۆمەلگەى راستەقىنەى و وەك نمونە دروستكراوھە) ناكرىت لەویدا ھەموو تاكەكان بەيەك رىتم و يەك شپۆھە گەتوگۆ بەكەن، ئەگەر واپىت ناتوانرىت ئەوھە بسەلمىنرىت كە رۆمان گۆزارشت لە كۆمەلگە دەكات و برىتییە لە كۆمەلگەيەكى نمونەيەى، چونكە لە كۆمەلگادا ھەموو ئەوانە ھەريەكە و بە شپۆھە تايەتییەكەى خۆى قسەدەكات. لەم بەشەدا ھەولدەدەين ئەو پەيوەندىيەى كە لە نيوان زىمان و دياردە كۆمەلگەيەكاندا ھەيە لەسەر كارەكتەرەكانى ناو رۆمانى (حىكايە تەكانى باوكم) ى فەرھاد پىربالدا پراكتىزە بەكەين، بۆ ئەوھى بزائىن ھەر يەكەيك لە كارەكتەرەكان بەزىمانى خۆى قسەيكردوھە؟ تاوھەكو رادەى رەنگدانەوھى جۆراوجۆرى زىمانىمان لەناو ھەمان

رۆماندا بۆ روونبیتته وه، كه ئايا جۆراوجۆرى زمانى له كۆمه لگايه كى نمونهيى وهك (حىكايه ته كانى باوكم) دا ههيه؟

به شيوه يه كى گشى رۆمانه كه باسى هه نديك بابته و رووداوى ميژويى ده كات له سالانى بيسته كان و سيه كانى سه دهى رابردوو، كه له ههولير رووياندا وه، كۆمه لگايه قسه و باسى تيدا يه له نيوان كاره كته ره كان، كه سايه تيه كان بريتين له خه لكى هه مه جۆر و جياواز له پرووى كۆمه لايه تيه وه، بۆ نمونه خه لكى كاسبكار، رۆشنير، مندال، ژن، نووسهر، هونه رمه ند، پياوى ئاينى و ... تد. له م به شه دا هه ولده دهين بزائين ئه م كاره كته رانه هه ريه كه و به شيوازي تايه تى خۆى قسه ده كات، يا خود هه موويان يه ك شيوازي قسه كردنيان هه يه؟ چونكه وه كو گوتمان رۆمان كۆمه لگايه كى بچوو كراوه و نمونه ييه و پيوسته جۆراوجۆرى زمانى تيدا به رجه سته كرابيْت، بۆ ئه م مه به سته ش هه ولده دهين لايه نى تيورى ئه م ليكۆلينه وه يه به سه ر كاره كته ره كاندا پراكتيزه بكه ين.

٢/٢. جۆراوجۆرى زمانى و په يوه ندييه كۆمه لايه تيه كان له رۆمانى (حىكايه ته كانى باوكم) دا:

١/٢/٢. زمان و ره گه ز: ره گه ز بابته تيكي تره كه په يوه ندييه كى پته وى له گه ل زماندا هه يه، به واتاي ئه وهى به پيى ئه و ليكۆلينه وانهى له و باره يه وه ئه نجام دراون، به هۆى زمانه وه ده توانريْت ره گه زه كان له يه كتر جيا بكريته وه، چونكه زمانى ژنان و زمانى پياوان تا راده يه ك له يه كتر جياوازن. هه ولده دهين بزائين ئه م باره له رۆمانى (حىكايه ته كانى باوكم) دا به رچاو ده كه ويْت؟ بۆ ئه م مه به سته چه ند ده قينك وه كو نمونه ده خه ينه پروو:

- زينه ت به خو شه ويستى و سۆزيكى دا يكانه وه پرووى له خونچه كرد.

- ويش ... بۆچى ده بيه محامى؟

- بۆ ئه وهى به رگرى له مافى فه قيران بكم .
- خونچه له و ده مه دا بۆ خو نواندن ... به نازي كه وه ... لي مي پرسى
- باب ته ي كه يه كى ناو گو قاره كه شت بۆ بخوي نه وه ؟
- زينه تى خي زانم خه نى بوو ... رووى كرده خونچه و :
- هه ي به قوربان ت ب م ده بي خو ي نه وه ده ي . (پيربال ، ۲۰۰۷ ، ۲۲۷-۲۲۸)
له م ده قه دا ئه وان ه ي هيليان به ژيردا هاتو وه ئه وه نيشان ده ده ن كه ئاخواتنه كه
ه ي ره گه زى مي ه ، چونكه شيوازي قسه كردنى ئافره ت به م شي وه يه يه ، به تاييه ت
ئافره تى نه خو ي نه وه وار واته ده توانين به هو ي زمانه كه وه بزائين كه خا وه نى قسه كه
ئافره ته .

چهن د نمو ونه يه كى تر :

- ئى ئه دى لو قمانى به سته زمان ؟ (پيربال ، ۲۰۰۷ ، ۲۵۸)

.....

- پيربال له راهى خوا ي نه كه ي بچيه ناو حيزب و ميزبان ؟ (پيربال ، ۲۰۰۷ ، ۲۲۶)

.....

- ئه يه رۆ پيربال ... پۆليس ه ! (پيربال ، ۲۰۰۷ ، ۲۷۶)

.....

- يا خوا سه رت له هه شى نين پيربال ... لو من (پيربال ، ۲۰۰۷ ، ۲۷۶)

.....

- ئه يه رۆ پيربال مه جيدۆ كيشيان له گه له . (پيربال ، ۲۰۰۷ ، ۲۷۶)

.....

- سو يندم به مه رقه دى كا كى هيرانى . (پيربال ، ۲۰۰۷ ، ۲۸۷)

.....

- وهیش به قوربانی بم. (پیربال، ۲۰۰۷، ۲۹۶)

.....

- نابی ئه و مه جیدۆ که ئیسکگرانه ی له گه لئانه بیته ژووری. (پیربال، ۲۰۰۷،

۲۹۱)

.....

- وه شیره. (پیربال، ۲۰۰۷، ۲۹۱)

.....

- نه چی پیربال ... خه ونم دیتییه. (پیربال، ۲۰۰۷، ۳۱۰)

.....

- پیرۆرتان بی ... زه ماوه ندی فهرهادی تیدا بگین ... یاخوا. (پیربال، ۲۰۰۷،

۳۲۴)

.....

- ئه یه رۆ ... یه عنی پیربال له گه ل مه تی میانه ی هه یه؟ (پیربال، ۲۰۰۷، ۲۷۱)

ئه مانه ی سه ره وه هه موویان ده رخه ری ئه وه ن که نو سه ر جۆرا جۆریی زمانی پیره و کردووه، چونکه له ریگه ی زمانه که وه ده توانریت ئه وه بزانی ت که خاوه نی قسه کان ئافره تن. به لام ده بی تیینی ئه وه بکه ین که له چه ندین شوینی ناو رۆمانه که دا و ته یه ک که ئافره ت گو توویه تی به لام هیچ ئاماره یه کی تیدا نییه بۆ ئه وه ی بتوانریت به هۆیه وه خاوه نه که بناسریتته وه که ئافره ته، واته زمانه که له گه ل زمانی پیاواندا جیاوازی نییه، وه ک:

- چونکه خه ون په ره به هه ست و بیرو که کانی بیداریش ده دا، خه ون عه ینه ن شیر په نجه یه رۆژ به رۆژ بیر و هه سه ته کانی بیداری ده گه شینیته وه و په ره یان پیده دا. (پیربال، ۲۰۰۷، ۲۹۵)

- تۆ له سەفەر و رېگا وازه كانى بەردەم خۆت دەترسیت، ئەم رېگا و تۆله رېيانە ژيانى تۆن، كەچى تۆ سلیان لی دەكەیتەوه. (پىربال، ۲۰۰۷، ۳۳۲)
جگە لەمەش حالەتیکى تر هەستى پیدە کریت لەبارەى جۆراوجۆرى زمانییەوه له رۆمانى (حىكايه ته كانى باوكم)دا پیچەوانەى ئەو تیۆر و بۆچوونانەیه، كە لەبارەى ئەم بابەتەوه نووسراون. ئەویش بریتییە لەوهى كە لە هەندیک شویندا قسە كە لەلایەن رەگەزى نیرەوه كراوه بەلام بە زمان و شیوازی مینەوه، بۆ نموونه:

- عەلى فلیح و حەمەدەمین گەدۆ و ئەحمەدە رەشى پاسەوانە كانى شەهابە دەگێرنەوه و دەلین:

- بەلام حەیفیک و سەد مخابن شەهابە هەتا گەیشتنەوه هەولیر هەر دەپارایەوه بۆ ئەوهى ئازادى بکەین وەك کۆترۆكەیه كى بریندار هەر نووزەنووزى بوو. (پىربال، ۲۰۰۷، ۲۱۱)

- مام موراد دەیگوت نا من ژنم ناوی

- حاجى پووشۆ دەیگوت

- من حەزەدەكەم ئاخرت خیریت و و جاغت رۆشن.

لەم دەقەى سەرەوهدا دەربرینە كانى (كۆترۆكەیه كى بریندار، نووزەنووز)، (ئاخرت خیر بیت) ئەمانە شیوازی دەربرى ئافرەتن، كەچى له رۆمانەكەدا قسەى كاراكتەرى پیاون، كەواتە لیڕەدا بەهۆى زمانەوه نەك هەر كەسەكە نانا سربیتەوه، بەلكو دەبیتە هۆى دەستخەلەتدانیش، بۆیه دەشیت بووتریت نووسەر لیڕەدا پەیرەوى جۆراوجۆرى زمانى نەكردوووه له زمانى قسەكردنى كارەكتەرەكاندا.

- وەرە پىربال ئەم ئیوارەیه پیکەوه سەریكى دیوه خانى مەلافەندى بدەین

... چونكە لەمێژە نەچووینە ئەوی لای ئەو پیاوه عالمە. (پىربال، ۲۰۰۷، ۱۰۷)

ئەم دەقەى سەرەو ئەو نیشان دەدات كە لەسەر زمانى پياويكەو و تراو،
دەكرىت لەرېگەى زمانەكەو هەست بەو بەكرىت .

۲/۲/۲. زمان و تەمەن: وەكو گوتمان زمان بەپىي تەمەنە جياوازه كان
دەگۆرپىت و ھەر قۆناغىكى تەمەن شىوازيكى قسە كردنى تايبەتى ھەيە، لە
خوارەو ھەندىك نموونە لە گفتوگۆى نيوان كارەكتەرەكان دەھىنەنەو بەپىي
تەمەنە جياوازه كان.

- بۆچى خوا خەون ناخاتە مېشكى ھەموو كەسىكەو

- چونكە خوا دەزانى كى دەتوانى بچى خەونەكەى جىبەجى بكات و
كى ناتوانى خەونى خۆى جىبەجى بكات

- يەعنى سەھيۆن ئازابوو، بەلام عەزە توورگە ترسنۆك بوو؟ (پيربال،

۲۰۰۷، ۱۰۰-۱۰۱)

ئەم دەقەى سەرەو گفتوگۆيەكە لەنيوان كور و باوكىك، باوكەكە پىيوايە
كە ھەركەسىكە بتوانى كار بۆ بەدبەھىنانى خەونەكانى بكات و بەراستيان بگىرپى
ئەوا كەسىكى بەتوانا و لىزان و عاقلە، تا ئىرە ئاسايە بەلام ئەو لاي مندالەكە
واتە لاي كورەكەى بە شىوہيەكى تر دەبىنرپىت، ئەويش ئەوہيەكە كورەكەى
پىيوايە ئەوہى نەتوانى خەونەكانى بەدبەھىنپىت ئەوا كەسىكى (ترسنۆكە) و
ئەوہى خەونەكانىشى بەدبەھىنپىت ئەوا كەسىكى (ئازايە)، مندالەكە بۆ ئەم بابەتە
وشەى ترسنۆك و ئازاي بەكارھىناوہ كە ئەمەش لەو دەورووبەرەدا ئەوہ
دەگەيەنپىت كە ئەوہى ئەم قسەيەى كردووہ لەوانەيە مندال بپت يان ھەرزەكار
بپت. بەمەش دەتوانين لە رېگەى زمانەكەيەو بەگەينە ئەو ئەنجامەى كە ئەوہى
ھىلى بەژىردا ھاتووہ قسەى مندال يان ھەرزەكارىكە.

نموونەيەكى تر:

- پرووس زالم بوون کوردیان خه لاس کرد، نێزه یان پیبوو، ر میان پیبوو، تفهنگی (بن به گپ) و (کلیلی) و (پهشکه) یان پیبوو ... به لام خه لکی ئیمهش زۆریان له وان کوشت.

- به راست ئیمه ئازاتر بووین یان ئه وان؟ (پیربال، ۲۰۰۷، ۱۰۵)

باوکه که باسی شه پری نیوان له شکری پرووسه کان و خه لکی ناوچه ی ره واندوز بو کوره که ی ده گپ یتته وه، له دواییدا کوره که ده پرسیت ئیمه ئازاتر بووین یان ئه وان، ئه م جۆره ش له پرسیارکردن به م شیوازه ئه وه ده گه یه نیت که قسه ی که سیکی هه رزه کاره.

ئنجبا باوکه که زۆر باسی ئه م شه پره ی بو ده کات، منداله که ش له ناکاو پرسیار له باوکی ده کات و ده لیت:

- باوکه تو عه زه توورگه ت خوشر ده وئ یان سه هیۆن؟ (پیربال، ۲۰۰۷،

۱۰۵)

به مه ش ئه وه روونده بیته وه که ئه مه قسه ی مندالیکه هیشتا باش له بابه ته کان تیناگات و یه کسه ر ناوه روکی بابه ته که ده گوریت.

نموونه یه کی تر:

- بابه سه هیۆن به چه ند پوژ گه یشته ئه سفه هان؟

- نازانم به لام ماوه یه کی پیچوو

- ئه سفه هان چی لیه؟ (پیربال، ۲۰۰۷، ۴۲-۴۳)

له مه ی سه ره وه به وردبوونه وه له زمانی هه ردوو ده قه که ی که هیلیان به ژیردا هاتووو بۆمان ده رده که ویت که خاوه نی قسه کان منداله، چونکه شیوازی قسه کردنی مندال به م شیوه یه یه.

له هەندىك شوينى رۆمانه كه پىچەوانه ى ئەم باره ى سەرەوه هەستى پىدەكرىت، واتە منداڵه كه قسه ده كات به لام شىواز و دەرپرین و زمانه كه ى وه كو هى گهوره كان وايه، بۆيه ناتوانریت به هۆى زمانه كه ى بناسریته وه، وهك:

- رۆژيكيان مام مورادى چايه چى عهزه توورگه ى بردبووه لای (عهبده باروخ) و (سليمان قه لعه چى) و (حسقىل ردين سوور) ى هەرسىكيان جووله كه بوون، پىي گوتبوون بيكه نه شاگرد... كه چى عهزه توورگه گوتبووى لای جووله كان ئيش ناكه م.

- عهزه توورگه ى قوربه سهر؟ (پىربال، ۲۰۰۷، ۲۳۳)

دهسته واژه ى (قوربه سهر) كه متر له شىواز و زمانى منداڵان ده چىت، هەر شىوازه كه ش زياتر له شىوه ى قسه كردنى ئافره تان ده چىت، واته ناتوانين به هۆى ئەو زمانه وه ناسنامه ى كه سه كه بزائين .

نموونه يه كى تر:

- باوكم به نه فره ته وه گوتى

- ناتوانى ته نانه ت خه ونيش بيئى!

- من له دلى خووما گوتم ((ئهمه ماناى وايه ئە گەر خه ونيش بيئى خه ونى

هيچ و پوچ و گه نده ل ده بيئى)) (پىربال، ۲۰۰۷، ۲۳۵)

به كارهيئانى وشه ى (گه نده ل) چ بۆ ئەو سهرده مه چ بۆ مندا ل شياو نيه، چونكه مندا ل كه متر ئەو جۆره وشانه به كارده هيئن. هەر له باره ى ئەو شىواز و قسانه ى له هى مندا ل ناچن، كه چى نووسه رى رۆمانه كه له سهر زارى مندا ل وه ده رپريون له رۆمانه كه دا، سهرنجى ئەم گفتوگو يه ده ده ين:

- هەر چۆنىك بيت ... من واتىده گم ئەو به ره مه عه قلىيه ى خه ون

پيشكه شى ده كات ده گه رپيته وه بۆ هه مان ئەو هيژه ده روونيانه ى له رۆژدا به ره مه ى هاوشيوه يان هه يه ... تد.

– له وانه ئه و توخمانه ي گرفته رۆژانه كه پهره پیده ده ن، هه له و بى به لگه
بن ئى ئه و كاته خه ونه كه ش مایه پوچ ده بىت و خه وىنين سه رچىج ده بات،
وانییه بابه. (پىربال، ۲۰۰۷، ۳۰۸-۳۰۹)

له م ده قه ی سه ره وه دا ئه وه ی هیللى به ژیردا هاتوو قسه ی منداله كه یه، به
هچ شیوه یه كه له زمانى مندال ناچى واته شیواز و زمانه كه هى ئه و ته مه نه نییه،
بۆیه ناتوانریت له ریگه ی زمانه كه یه وه ناسنامه ی خاوه نه كه ی بزانیرت له رووی
ته مه نه وه. ئه مه ش ئه وه ده گه یه نی كه نووسه ر زۆر به وردى جۆراوجۆرى زمانى
په یرو نه كرده وه له گىرانه وه ی رووداوه كاندا، له هه ندیک شویندا وه ك
كاره كته ره كه قسه ی كرده وه و له هه ندیک شویندا وه كو نووسه ر (خۆی)
قسه ی كرده وه.

– من له وه ته ی هه م و به بیرم دى .. هه ولیر شه ږى تیدا نه براوه ته وه.

– ئه م شه ږه ش ته واو بىت .. شه ږىكى دىكه ديسان یه خه ی ئه م هه ولیره
ده گریته وه. (پىربال، ۲۰۰۷، ۱۳)

له مه ی سه ره وه به هۆى زمانى قسه كرده كه وه ئه وه روونده بىته وه كه قسه كه
هى كه سىكى كامله یان به ته مه نه، به تايبه ت به هۆى رسته ی (من له وه ته ی هه م و
به بیرم دى)

۳/۲/۲. زمان و پيشه: زمان په یوه ندى پته وى به بارى كۆمه لایه تیه وه
هه یه، به هه مان شیوه پيشه ش په یوه سته به لایه نی كۆمه لایه تیه وه، به مه ش
ده شىت هه ردووکیان كاریگه ریان له سه ر یه كترى هه بىت. زۆر جار ده توانین له
ریگه ی زمانه وه كار و پيشه ی كه سه كان بزانین، به وپییه ی هه ر پيشه یه ك
كۆمه لىك وشه و زاراوه ی تايبه ت به خۆى هه یه. هه ولده ده ین ئه م بابته به سه ر
رۆمانى (حىكايه ته كانى باوكم) دا جیبه جى بكه ین و شىبكه ینه وه له ریگه ی
هینانه وه ی چه ند ده قىك وه كو نمونه:

- مام پىربال سىبحان الله .
- چى ؟
- ئەو كۆرە چەند بە كۆرە كەى حاجى ئەلىياسى بازىرگان دە چى
- كۆرە كەى حاجى ئەلىياسى شىكۆمەند و چاپووكە .
- مام موراد بە پىش من كەوت
- خەلكى ئىرەش نىيە
- له رىنگە يە كى دوورىشەو هاتووە
- برسى ديارە
- پارەشى هىچ پىنىيە . (پىربال، ۲۰۰۷، ۸۸)
- لەم دەقەى سەرەو دە ئەوەى هەلى بە ژىردا هاتووە قسەى كەسىكە كە
- پىشەى چايە چىيە، بەلام ناتوانرەت بە هۆى زمانە كە يەوە بناسرەتەوە چونكە
- هەرەك كەسىكى ئاسايى قسەى كەردووە .
- نمۇنە يە كى تر:
- من يە كسەر گوتم
- ئەرى بەرەست ئەوە مە لافەندى مە لايە كى دواز دە عىلم و هەندە
- ئىماندارە چۆنى لى قوبل دە كات .
- حاجى پووشو گوتى
- مە لافەندى شەهابەى خۆش دەوئى، چونكە وەك كورى خۆى لە
- مندا لىيەو بە خىوى كەردووە، هەر لە مالى خۆى و لە ناو دىوە خانى خۆى
- گەورەى كەردووە . (پىربال، ۲۰۰۷، ۱۰۸)
- ئەمەى سەرەو دەقى يە كەم قسەى كەسىكە كە پىشەى قەسابە و هى
- دووەم قسەى كەسىكە پىشەى بازىرگانە، كە چى هىچ جىاوازىيەك لە شىواز و
- زمانە كە ياندا نايىنرەت، ناتوانرەت بە هۆى زمانە كەوە لە يە كتر جىابكرەتەوە .

٤/٢/٢. زمان و (شېواز و پله و پايه كۆمه لايه تى): هەندىك جار تاكىك
له ناو كۆمه لگادا له يەك كاتدا دەكەوتتە ژىر كاريگەرى چەندىن ھۆكار، بۆيه
ھەريەكىك لەو ھۆكارانە كاريگەرى لەسەر زمانەكەى دەبىت، بۆ نموونە
يەكىك لە ماله وە لەژىر كاريگەرى خىزانەكەيدايە، لەلايهكى تر سەربە
گرووپىكى رېكخراوھىيە يان تىكەل بە گرووپىكى رۆشنىرى يان سىياسى
دەبىت، ئەمانە ھەموويان كاريگەرييان لەسەر زمانەكەى دەبىت، بەمەش
شېوازی قسەكردنى جياواز دەبىت، ئەم بارە لە رۆمانى (حىكايه تەكانى باوكم)
دا پرەنگى داوھتەو، وەك:

- بۆچى من دەبى ئەو ھەموو جەنگ و برسەتى و دەربەدەرى و گرانى و
شەرو شۆرە يەك لە دواى يەكترانەش بىنم بەلام بۆم نەبى بتوانم بەلاى كەمىيەو
سەفەرىك بكم؟ ھىچ نەبى ژنىك بەدلى خۆم بەيتم. (پىربال، ٢٠٠٧، ٣٧)

من بىرم لەو دەكردەو كە قسەكەى شەھابە راستە

- نە ئاغاىان ھەيە بەرى ماندووبوونىان لى بسەنئەتەو، نە سەرۆك
عەشیرەتەيان ھەيە مال و سامان و ناموس و كەرامەتەيان پىشیل بكا، نە مەلايان
ھەيە بەناوى غەزاوھ بىانئىرئەتە جەنگەكان و يەكتر قەربكەن و ... تد (پىربال،
٢٠٠٧، ٣٣٤)

- شەھابە راستى دەكرد ھەولير بەخۆى و قەلاكەيەو لە دوورەو لە
دەمەكانى خۆرئاواو بووندا نوقمى تەپوتۆزىكى خۆلاوى و دىرىن، عەينەن
كتىبىكى گرمۆلەى كۆن و پەرپوت لەسەر پىشتى خۆى پاكشابی پر لە
حەسەت و دەرد و ھاواری تاسا و بەلام بەھىچ شىوھەيەكەش دەنگى لىوھ نەيەتە
دەرى.

- لەم ھەوليرە ھەموو رېگاكانى بەردەم ئىنسان پرە لە كۆسپ و چال و
چەوئىل. (پىربال، ٢٠٠٧، ٣٣٨)

ئەم دەقەى سەرەووە گەفتوگۆى نىوان دوو كەسايەتى ناو رۆمانە كە يە يە كىيان هونەر مەند و ئەو وىترىان قەساب، ئەو دەقەى تۆخكراو قەسى كە سىكى هونەر مەندە، ئەو وەى تىرش هى پىاوئىكى قەسابە بەلام له رىكخراوئىكى سىاسى كاردەكات، جا لە بەرئەو وەى يە كىيان بەهۆى هونەرە كە يەو و ئەو وىترىان ئەندامى رىكخراوئىكى سىاسى (حزبى شىوعى عىراق) يە ، بۆيە هەست بەو دەكرىت كە شىوازى قەسە كىردىان جىواو و پەلە و پاىە و گرووپە كان كارىان كىردۆتە سەر زىمان و شىوئەى ئاخوتنىان.

نمونه يه كى تر:

- ئىنجا دىنۆ بە ژنىكى ئەسمەرى ... گوت

- هەجەسە ... حەمايل. (پىربال، ۲۰۰۷، ۳۲۸)

- وازبىنە جانم من بەو تەمەنەو وە ژنم بۆ چىيە (پىربال، ۲۰۰۷، ۳۰۰)

- مندالە ئىشتەم (پىربال، ۲۰۰۷، ۲۹۱)

بەكارهينانى دەستەواژەى (هەجەسە) رىگامان بۆ خۆش دەكات بۆ ئەو وەى ئەو وەمان بۆ روونبىتەو وە كە ئەمانە سەر بە تاخمىكن يا عەشیرەتئىكى جىواو، چونكە ئەم دەرپرینە لەلای دۆمەكانى هەولئىر بە كاردىت واتە (بىشۆ)، هەروەها بەكارهينانى دەرپرینى (جانم، ئىشتەم) ئەو وە دەگەيەنئىت كە خاوەنى قەسە كان هەولئىرین چونكە ئەم شىوازە لەلایەن هەولئىرىيە كان بە كاردىن.

هەندىك جار ئەمەى سەرەو وە لە ناو رۆمانە كە دا پىچەوانە بۆتەو وە، واتە بەهۆى زىمانەو وە ناتوانرئىت پەلە و پاىەى كەسە كە بزائىت. چونكە كەسە كە پەلە و پاىەى كە كۆمەلایەتى تايبەتى هەيە بەلام شىوئەى قەسە كىردنى هەر وەكو هى خەلكى ئاسايە. وەك:

- گوئىكرن ئىو هەرسىكتان ، قەرە بە قەرە، بەردەوام لە گەل شەهابە دەبن

... بە تايبەتى دواى ئەو وەى كە ئاهەنگە كە تەواو دەبىت و دەپرئەتەو وە، ئاگادارى

شەهابە دەبن، شەهابە كورپى خۆمە و ئىو لەوئى پاسەوانى لئىدە كەن ... (پىربال،

۲۰۰۷، ۲۰۰-۲۰۱)

ئەم دەقەى سەرەووە قسەى مەلافەندىيە كە يەكئىكە لە كارەكتەرەكانى ناو رۆمانەكە، بەلام دەبينىن شىۋازى دەربرىن و زمانى دەقەكە لەو ناچىت ھى مەلايەك بىت، بەتايبەتى مەلافەندى كە جگەلەوھى پىشەكەى مەلا بوو، لە ھەمان كاتدا كەسايەتییەكى كۆمەلايەتى ديار و خاوەن پلە و پاىە بوو، بەلام زمانى قسەكردنى ھەرۆھەكو زمانى كارەكتەرەكانى ترە.

چونكە پياوانى ئاينى لە كۆندا وشەى عەرەبىيان زۆر لە زمانەكەياندا بەكارھىناو، بۆ نموونە ئەگەر ئەم دەقە لەسەر زارى مەلايەك بىكرىت لەو سەردەمەدا دەبى بەم شىۋەيە بىت:

(مستەمپر لەگەل شەھابە دەبن خصوصەن دواى ختامى حەفلەكە، ئىحتىفازى پىبەكن چونكە شەھابە ئەولادى خۆمە و ئىوھ لەوئى حىمايەتى بىكەن)

ئەنجامەكان:

۱- نووسەر لە چەندىن شوئىنى ناو رۆمانەكەدا ھەولیداوھ بەزمانى كارەكتەرەكان ۋەك خۆيان قسە بىكات و شىۋازى ئەوان بەكاربھىنىت، ۋەك ئەوھى كاتىك رۆوداۋىكى لەسەر زارى ئافرەتتىك يان مندالىك يان كەسىكى خويئندەوار گىراۋەتەوھ، ھەولیداوھ بە زمانى ئەوان قسە بىكات، واتە جۆراوجۆرى زمانى بەكارھىناوھ.

۲- لە ھەندىك شوئىنى ترى ناو رۆمانەكەدا پىچەوانەى ئەنجامى يەكەم ھەستى پىدەكرىت، واتە جۆراوجۆرى زمانى لە شىۋاز و زمانى كارەكتەرەكاندا رەنگى نەداۋەتەوھ و بەرجەستە نەبووھ، لە ھەندىك باردا ئافرەت و مندال و گەورە و بازركان و ... تد ھەموويان بەيەك زمان لەگەل يەكتر گفوتوگۆ دەكەن و زمانەكەش برىتییە لە زمانى نووسەر خۆى.

۳- له هەندىك شوينى تىرى ناو رۆمانه كەدا جۆراوجۆرى زمانى به پىچەوانه پەنگى داووتەوه، واتە جارى وا هەيه خەلكى نه خویندەوار به شىواز و زمانىك قسەي كەردوو، له زمانى كەسيكى رۆشنير و خویندەوار دەچى، ياخود پياويك به زمانىك قسەي كەردوو ئەگەر سەرنجى زمانه كەى بدرىت وه كو زمانى ئافرهت دىته بهرچاوه.

۴- ئەمانهى سەرەوه ئەوه رۆونده كەنهوه، كه نووسەر به شىويه كى ورد و بهرنامه بۆدارپىژراو پەپرەوى جۆراوجۆرى زمانى نه كەردوو له زمانى كارەكتەرە كاندا، بەلام له گەل ئەمەشدا ئەم قسەيه ئەوه ناگەيه نى كه نووسەر به تەواوى پيشىلى ئەو بابەتهى كەردىت، چونكه هەردوو باره كه واتە (پەپرە و كەردن و پەپرە ونە كەردن) ى جۆراوجۆرى زمانى له زمانى قسە كەردنى كارەكتەرە كاندا هەستى پىدە كرىت.

ليستى سەرچاوه:

كوردىيه كان:

۱. ئەلوفى، عەبدولواحد (۲۰۰۷)، زانستى زمان، و/ ئىبراهيم عەزىز ئىبراهيم، چاپخانهى رۆشنيرى هەولير.
۲. برزو و عەزىز، ئوميد بەرزان، عومەر ئەحمەد (۲۰۱۹)، هۆكاره كۆمه لايەتتیه كان و هەمه جۆرى له زماندا، مجلة العلميه لجامعة جيهان - السليمانية، المجلد (۳)، العدد (۲)، كانون الاول.
۳. برزو، ئوميد بەرزان (۲۰۱۱)، زمانه وانى، چاپى يەكەم، چاپخانهى گەنج، سليمانى.
۴. پىربال، فەرهاد (۲۰۰۷)، حىكايه تەكانى باوكم، رۆمان، چاپى يەكەم، چاپخانهى شقان، هەولير.
۵. حەمەرەشىد، ئارام عبدالواحد (۲۰۱۳)، ريزگرتن له زمانى كوردیدا، چاپخانهى لەريا.
۶. حەمەرەش، شالو سألح (۲۰۱۷)، زمانى ئاخوتنى هەندى پيشهى جياواز له هەريمى كوردستاندا، نامەى ماستەر، كۆليرى زمان - زانكۆى سەلاحەددين، هەولير.

۷. حوسين، رېژنه مه عروف (۲۰۱۰)، رۆلى شيوه زاره كۆمه لايه تيبه كان له دهوله مند كردنى فه رههنگى كورديدا، نامهى ماستهر، كۆليژى زمان - زانكۆى سه لاهه دين، هه ولير.
۸. خه رما، نايف (۱۹۷۸)، چه ند تيشكين بۆ سه ر ليكۆلينه وه زمانه وانبيه هاوچه رخه كان، و. شهاب شيخ طيب، چاپخانهى شهيد نازاد هه ورامى، كه ركوك.
۹. خۆشناو، نه ريمان عه بدوللا (۲۰۱۳)، زمانى ستانداردى كوردى، چاپى يه كه م، چاپخانهى هيفى، هه ولير.
۱۰. سليم، په يمان حسن محمد (۲۰۱۰)، په يوه ندى نيوان زمان و كه لتوور، نامهى ماستهر، كۆليژى زمان زانكۆى سه لاهه دين، هه ولير.
۱۱. سه عيد، يوسف شهريف (۲۰۱۱)، زمانه وانى، چاپى يه كه م، چاپخانهى رۆژه لات، هه ولير.
۱۲. شهريف، بيريشان محمد (۲۰۱۰)، جۆراوجۆرى زمانى ل ده قه را به دينان زمانى پيشه يى وه ك نمونه، نامهى ماستهر، كۆليژا نادابى - زانكۆيا ده وكى.
۱۳. عارف، زوبير على (۲۰۱۲)، ئيديه م له شيوه زارى هه وراميدا، نامهى ماستهر، سكولى زمان / فاكه لتي زانسته مروفايه تيبه كان، زانكۆى سليمانى.
۱۴. فتاح، محمد معروف (۲۰۱۰)، ليكۆلينه وه زمانه وانبيه كان، چاپى يه كه م، چاپخانهى رۆژه لات، هه ولير.
۱۵. فتاح، محمد معروف (۲۰۱۱)، زمانه وانى، چاپى سييه م، چاپخانهى حاجى هاشم، هه ولير.
۱۶. موحسين، به هزاد (۲۰۰۸)، كۆزمانه وانى، گۆفارى رامان، ژماره (۱۲۹)، هه ولير.
۱۷. محمد، به هار زاھير (۲۰۰۹)، زمان و ياسا كۆمه لايه تيبه كان، نامهى ماستهر، كۆليژى زمان - زانكۆى سه لاهه دين، هه ولير.

عه ره بيه كان:

۱. لطفي، مصطفى (۱۹۷۶)، اللغة العربية في اطارها الاجتماعي، دراسة في علم اللغة الحديث، معهد انماط العربي، بيروت.
۲. نهر، هادى (۱۹۸۸)، علم اللغة الاجتماعي عند العرب، الطبعة الاولى، بيروت.
۳. هدسن (۱۹۸۷)، علم اللغة الاجتماعي، ترجمة محمود عبدالغني عياد، بغداد.

المخلص:

التنوع اللغوي في رواية (حكايات والدي) لفرهاد بيربال:

اللغة ظاهرة اجتماعية ، وهي بوصفها هذا تؤلف موضوعا من موضوعات علم اللغة الاجتماعي ، هذه الدراسة ركزت على الأسباب الرئيسة لوجود لهجات متنوعه في المجتمع ، إذ لا تخلو المجتمعات الإنسانية منها ، ذلك أن المجتمعات تتكون من أفراد مختلفة الأجناس ، والافراد بصورة عامة تتمثل في فئات منها: النساء ، الرجال، الاطفال ، تباين العمر، شخصيات مثقفة، الفلاحون، وغير المتعلمين ...الخ، ولكل فئة من هذه الفئات لغة خاصة بها تختلف عن الاخرى، واتخذ البحث رواية (حكايات والدي) نموذجا لمعرفة مدى تجسد اللغات المختلفة في لغة شخصيات الرواية، هل تنوعت لغة الشخصيات داخل الرواية؟ وهل أثرت الاختلافات المهنية والمكانة الاجتماعية والثقافية ...الخ في لغة الشخصيات؟ أم أنها تحدثت بنفس الوتيرة والأسلوب واللغة. هذا البحث تضمن مبحثين اثنين ، الاول تمثل في الجانب النظري، والثاني تمثل في بيان الجانب التطبيقي

الكلمات الدالة: التنوع اللغوي، علم اجتماع اللغة، المجتمع النموذجي،

اسلوب التعبير .

Abstract

Language Varieties in Farhad Pirbal's Novel 'My Father's Tales'

This research, which shows the phenomenon of language varieties in society, is a sociolinguistic study. The phenomenon exists in all languages all over the world. This is because any society consists of some social classes which may include genders, different ages, educated and uneducated, etc. It is obvious that each individual has his/her own particular language which is distinguished by specific terms. The study has chosen an typical sample, which is 'My Father's Tales'. The researcher intends to know whether the story has benefitted from the varieties or not. The study aims to find out if women speak like women, farmers like farmers, and so on. Another objective of the study is to know if the social and cultural difference have any impact on their languages. The study comprises two parts: the first part is theoretical and the second part is practical.

Key words: Language Varieties, Sociolinguistics, Exemplary society, Speech Style

مۆنۆلۆگ و جۆره‌کانی له کۆمه‌له چیرۆکی (ته‌نیاپی) شیرزاد حه‌سه‌ندا

م. ی. نایینه یاسین محهمهد

به‌شی پاراستنی پروهک، په‌یمانگه‌ی ته‌کنیکی خه‌بات،

زانکۆی پۆلیته‌کنیکی هه‌ولیر

amin.mohammad@epu.edu.iq

پوخته

مۆنۆلۆگ به‌یه‌کیک له‌ته‌کنیکه‌گرنگه‌کانی چیرۆک هه‌ژمار ده‌کریت که له‌لایه‌ن چیرۆکنووسانی سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌وه‌گرنگی زۆری پیندراوه، به‌تایبه‌تی له‌بواری پۆمان و چیرۆکه‌کانی (جیمس جۆیس، فیرجینیا وه‌لف و مارسیل پرۆست) دا ئه‌م ته‌کنیکه‌یان به‌کاره‌یناوه. پاشان له‌به‌شیکێ زۆری چیرۆکی جیهاندا په‌نای بۆ براوه و (شیرزاد حه‌سه‌ن) یش بایه‌خیکێ زۆری به‌م ته‌کنیکه‌ داوه. بۆ ئه‌وه‌ی لایه‌نی شاره‌وه‌ی ناو ده‌روونی کاره‌کته‌ره‌کانی چیرۆکی پێ ئاشکرا بکریت. ئیمه‌ له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا له‌رووی تیۆرییه‌وه‌ باسی ئه‌م ته‌کنیکه‌مان کردوو و دوا‌ی ئه‌وه‌ هه‌ولمانداوه له‌کۆمه‌له‌ چیرۆکی (ته‌نیاپی) ئه‌م نووسه‌ره‌دا جۆره‌کانی شیکه‌ینه‌وه‌ به‌نمونه‌بخه‌ینه‌ به‌رچاو و له‌کۆتاییدا توێژینه‌وه‌که‌ به‌چه‌ند ئه‌نجامیکێ گرنگ گه‌یشتوو، که‌ دیارترینیان مۆنۆلۆگی راسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆ له‌کۆمه‌له‌ چیرۆکی ناوبراودا هه‌یه، که‌چی خۆدواندن به‌کارنه‌هاتوو.

وشه‌ سه‌ره‌کیه‌کان بریتین له‌: (مۆنۆلۆگ، مۆنۆلۆگی راسته‌وخۆ، مۆنۆلۆگی

ناراسته‌وخۆ، خۆدواندن).

پيشه كى

١-٠: ناو نيشان و سنوورى باسه كه :

ئهم تويزينه وهيه به ناو نيشانى (مۆنۆلۆگ له كۆمهله چيروكى ته نيایی شيرزاد حه سه ن) دايه و سنوورى باسه كه ش تايبه تكراره بهم كۆمهله چيروكه .

٢-٠: ميتۆدى تويزينه وهيه كه :

بۆ ئهم تويزينه وهيه سوودمان له ميتۆدى ره خه نى ده روونى (فرۆيد) وه رگرتووه و له رووى تيورى و پراكتيكيه وه باسى ته كنيك و جۆره كانى مۆنۆلۆگمان له چيروك به گشتى و له كۆمهله چيروكى (ته نيایی) (شيرزاد حه سه ن) دا به تايبه تى كردووه .

٣-٠: كه ره سه تى تويزينه وهيه كه :

بۆ ئه نجامدانى ئهم تويزينه وهيه سوودمان له چه ندين سه رچاوى تايبه ت به ره خه نى چيروك وه رگرتووه و پاشان كۆمهله چيروكى (ته نيایی) مان كردووه ته كه ره سه تى سه ره كى تويزينه وهيه كه .

٤-٠: به شه كانى تويزينه وهيه كه :

به شى يه كه م : مۆنۆلۆگ له رووى تيوريه وهيه كه ئهم ته وه رانه ي له خۆ گرتووه :

(پيناسه ي مۆنۆلۆگ، ماناى زاراوه ي مۆنۆلۆگ، گرنكى مۆنۆلۆگ له چيروكدا). له به شى دووه مدا جۆره كانى مۆنۆلۆگ له كۆمهله چيروكى (ته نيایی)، كه برى تين له: (مۆنۆلۆگى راسته وخۆ، مۆنۆلۆگى ناراسته وخۆ، خۆ دواندن) ه، ههروه ها ئهم تويزينه وهيه به گرنگترين ئه نجام و ليستى سه رچاوه كان و پوخته به زمانى عه ره بى و ئينگليزى كۆتايى پى هاتووه .

۱-۱: بهشی یه کهم : مۆنۆلۆگ له پرووی تیۆرییه وه

۲-۱: پیناسهی مۆنۆلۆگ :

مۆنۆلۆگ له ئه نجامی (خه م، ترس، شه رم، ته نیايي، دلّه پراوکی و دوودلی، رق، کینه، تۆله، خه مۆکی، بی چاره یی، ئه رک، (Stress) فشاری ده روونی و کاتی دژوار ...هتد) دروست ده بی، ئه م باره ده روونییه له ناو چیرۆکدا تایبه تمه ندی خۆی وه رده گری و به شیوه یه کی هونه ری ده بیته هۆکاری ئه وه ی به شیوه یه کی کاتی به شیک له خه م و ته نیايي و ئازاره کان بره وینه وه، واته: ده رگایه که بۆ کاره کته ری چیرۆک کاتی له ناو پرووداوه کاندایه ئالۆزی دروست ده بی پرووی تیده کات. ئه م کاریگه ریه ش له م چیرۆکانه په نگی داوه ته وه، ئه مه ش وایکردوو ئه م ته کنیکه له م په گه زه ئه ده بییه دا گرنگی زۆری هه بی، چونکه هۆش و نه ستی کاره کته ره کانمان بۆ ئاشکرا ده کات. هونه ری مۆنۆلۆگ بریتیه له بیرى شاراوه ی ناو ده روونی کاره کته ره کان به شیوه ی جیاواز ده خریته پروو، ههروه ها (جیمس جویس) ده لی: ((مۆنۆلۆگ گفتوگۆیه کی فراوانه له لایه ن یه ک که سه وه ئه نجامده درئ، ئه م زاراوه یه ش زۆر مانای له یه ک نزیکى هه یه، له وانه ش (ته نیايي یان خودی)، ئه وه ش به شیکه له مۆنۆلۆگ که کاره کته ر تیايدا راسته وخۆ و ناراسته وخۆ له ریگای چیرۆکگیره وه له ناو چیرۆک و رۆماندا بۆ خوینه ر، یان بۆ بینه ر ده دوئ له کاتی کدا کاره کته ره کانى تر بی ده نگ ده بن)). (<https://www.britannica.com>)

(Encyclopedia Britannic art monologue.)

به شیوه یه کی گشتی مۆنۆلۆگ واته: تاک دووانی، له گه ل خۆ دووان، له به رخۆدوان و نواندن له لایه ن یه ک ئه کته ره وه. ئه مه ش دیارده یه کی ده روونییه له ئه نجامی پرووداویک یان هه رشتیکى کاریگه ر په نگدانه وه ی له سه ر لایه نی ده روونی کاره کته ره کان ده رده که ویت و له گۆرانی په نگى

روخسارى ئەواندا خۆى دەنوینى. مۆنۆلۆگ به هۆى فشارى دەروونى دروست دەبى. به شیوهیه كى گشتى (مۆنۆلۆگ) له ژيانى رۆژانه ماندا ههیه، هه ندی جار به هۆى تهنگه ژه دەروونیه كانه وه سه ره ه لده دات جارى واههیه بۆ پتر قوولبوونه وه و تینگه یشتن و به ستنه وه ی زانیاری دیکه فراوانکردنى بابه ته كه دەبى. ئەم هونه ره له درامادا به شیوهیه كى راسته وخۆ به دنگ به رزکردنه وه پیشكه ش ده كرىت كه چى له چيروك و رۆماندا كاره كته ر بى دنگ به رزکردنه وه له ناو ناخى خۆیدا ده دوى و پاشان حه كایه تخوان به شیوهیه كى راسته وخۆ یان ناپراسته وخۆ پیشكه شى خوینه رى ده كات. له سه ر شانۆ له گه ل دیمه نه كان پیشكه ش ده كرى، ئەمه ش جیاى ده كاته وه له (چيروك و رۆمان) هه روه ها چيروك گيره وه له زارى كاره كته ره وه پیشكه شى ده كات.

بەم پێیە ((مۆنۆلۆگ ئامرازى كى گرنگى رۆماننووسه (چيروكنووسه) بۆ ئەوه ی تايه تترين بير و ههسته شاراوه كانى كاره كته ر له زينه وه پیشكه ش به خوینه ر بكات)) (ئه لوه نى، ۲۰۱۷، ۱۵۶). كه واته مۆنۆلۆگ نیاز و مه به ستى ناخى كاره كته ر له چيروكدا له ريگه ی حه كایه تخوانه وه ئاشكرا ده كات، هه روه ها چيژ و رازاندنه وه دروستده كات، ئەمه ش له ته كنيكیه كانى دیکه ی ناو چيروكى جیا ده كاته وه. ((مۆنۆلۆگ ئەو هونه ره یه كه به مه به ستى پیشكه شكردنى دیوى ناوه وه ی كه سه كان به كار ده هیندری)) (همفرى، ۲۰۰۰، ۳۶).

(مۆنۆلۆگ) یه كيكه له هونه ره پيوسته كانى ناو چيروك، چونكه له رپى ئەم ته كنيكه لایه نه شاراوه كانى ئاشكرا ده كرى و له زارى كاره كته ر و له ريگای چيروك گيره وه ی (من و ئەو) هه وه ده گيردریته وه، بۆنموونه: ئەگه ر له چيروكدا نهینیه كانى (بیر و هۆش) ی كاره كته ر له رپى (مۆنۆلۆگ) هه وه نه زانرا، ئەوا ئەو چيژ و جوانیه ی هه یه تی نامینى، له هه مان كاتدا مروڤه كان زۆربه ی زۆرى

هه زده كه ن لايه نه شاراوه كان بزنان به هه ر شيويه ك بى، له بهرته وهى ئاشكر كردنى نهينيه كان چيزيان پى ده به خشى و سه رنجى خوينه ر بو خوى راده كيشى، بويه سروشتى مرؤف له گه ل ئه م هونه ره نزيكايه تيبه كى هه يه، ئه مه ش وايكردوو له لاي خوينه ر خو شه ويست بى، هه روه ها خوينه ر به خويندنه وه كه په يوه ست ده كات، زورجاريش هه زده كات به دواى نهينيه كان بگه رى تا له ريگاي (مۆنۆلۆگ) هوه ده دۆزيتته وه، ئه مانه هو كاري ئه وه ن ئه م هونه ره له ناو چيروكدا جى بى بو كراوه ته وه.

۱-۳: ماناي زاراوه ي (مۆنۆلۆگ):

زاراوه ي مؤنۆلۆگ زاراوه يه كى جيهانيه له لاي نه ته وه كان به شيويه جياواز به كارد هه يندرئى . (محمود فلكى) ده لئى: ((زاراوه ي (مۆنۆلۆگ) وه ك زوربه ي زاراوه كاني ديكه ي بواري ئه ده بى و ره خنه ي ئه ده بى زاراوه يه كى گريگيه كه له ليكدانى هه ردوو : وشه ي (monos) (تاك) و (logos) (قه كردن دروست بووه)) (حاجى، ۲۰۰۸، ۱۸۳).

ئه م پيتاسه ي سه ره وه جه خت له وه ده كاته وه كه يونانيه كان زاراوه ي (monologos) يان به كار هيتاوه، به شيويه كى گشتى له ناو سه رچاوه كان ئه م زاراوانه هه يه و به ريتانيا و ئه مريكاش زاراوه ي (monologues) يان به كار هيتاوه، به لگه ي ئه م بوچوونه ش بو فه ره نه نكي ئه ده بى زمانه كه يان و تويزينه وه كانيان ده گه ريتته وه.

هه روه ها عه ره به كانيش زاراوه ي (مونولوج، حوار داخلى، مونولوج داخلى) يان به كار هيتاوه، بۆنموونه: له سه رچاوه كاني (ابراهيم محمود خليل، نقد الادب الحديث من المحاكات الى التفكيك، ابراهيم ابوطالب، تطوير الخطاب القصصية... هتد) به كار هاتوو. به هه مان شيوه كورده كانيش هه نديكيان (monologs) و هه نديكيشيان (monologues) به كار هيتاوه. بۆ نمونه:

ههروه کو له سه ره تا ئاماژه مان پيدا (سه نگه ر قادر حاجی) له نامه ی ماسته ره که ی (مۆنۆلۆگ و monologs) ی به کاره یناوه .

(نه جم خالید ئه لوه نی) له سه رچاوه جیا جیا کانی وه کو: (تیۆری کۆمه لناسی پۆمان) (ئه لوه نی، ۲۰۱۷، ۱۴۷)، کاره کته رسازی له (ئیواره ی په روانه ی به ختیار علی) (ئه لوه نی، ۲۰۰۹، ۱۵۹) دا، ته کنیکی دیا لۆگ له هه ندی نموونه ی هاوچه رخی کورته چیرۆکی کوردیدا، ... (ئه لوه نی، ۲۰۰۵، ۲۹۱) زاراوه ی (مۆنۆلۆگ) ی به کاره یناوه .

(په ریز صابر) به م شیوه ی به کاره یناوه ((جۆریکی گفتوگو په یدا بو که ته نانه ت یه ک که سیش توانای سازدانی هه بووه ئه ویش مۆنۆلۆژه (monologue)) (محمد، ۱۹۹۲، ۲۶۱). ههروه ها ((مه نه لۆگ و monologue)) (خدر، ۲۰۰۷، ۱۸) به کاره اتوووه و ((monologs - مه نه لۆگ)) به کاره یناوه . (خورشید، ۲۰۰۸، ۱۳).

ئه مه ش ئه وه ده گه یینی که کورد له توێژینه وه کان و سه رچاوه کانیاندا په یه وه ی زاراوه یۆنانی و ئینگلیزی و فۆرمه کوردیه که یان کردوووه، به لگه ی ئه م بۆچوونه ش له سه رچاوه کاندا په نگه داوه ته وه، ههروه ها ئه مانه هه مووی بۆ هۆکاری به هیزی زاراوه ستانده ره جیهانییه که ده گه پریته وه جگه له مه ش توێژه ران پییان باشه به هه رشیه وه یه ک بیته هه ر زاراوه ستانده ره که به کاره یین، بۆیه ئیمه له روانگه ی خۆمانه وه وا به باش ده زانین یان زاراوه جیهانییه کان به کاره یین یان زاراوه که به فۆرمی کوردی به کاره یین، چونکه زاراوه یه کی جیهانییه و جیگه ی خۆی کردۆته وه. له ئه نه جامدا نووسه رانی کورد وه کو نووسه رانی جیهانی هه مان زاراوه ی مۆنۆلۆگیان به کاره یناوه، بۆنموونه : وشه ی مۆنۆلۆگ له وشه ی لیکه دراوی (mono + logue) پیکه اتوووه، که واته هه ردووکیان هاومانای یه کترن (وشه یۆنانیه که = وشه ئینگلیزییه که) .

- mono واحد- يه ك - تاك، (پيشگره)
- logue (مۆنۆلۆگ) گفتوگۆ، (پيشگره)
- monologue گفتوگۆى تاك دوانى يان (له گه لّ خو دوان)
- mono فقط- ته نهـا- يه ك - تاك، (پيشگره)
- logos سبب - سه به به كان، (پيشگره)
- monologos الحوار الداخلى - مۆنۆلۆج
- (mono + logs)= (mono + logue)
- (monologs) = (monologue) (Google translation)

٤-١: گرنكى مۆنۆلۆگ له چيروكدا :

دهتوانين بلين (مۆنۆلۆگ) به شيويهيه كى گشتى له زۆربهى ژانره كانى ئەدهه بى گرنكى خوئى ههيه وهك: (شيعر، رۆمان، چيروك...هتد)، به لام ئەوهى ئيمه كارى له سه ر ده كهين له ناو (چيروك)ه، چونكه له دهروونى مروقه كان/كاره كته ره كان نزيك ده بيتته وه ((ئه ديب ناتوانيت داهينانى ئەدهه بى خوئى بكات له پيناو ده ربرپينى ئاره زوووه كپكراوه كانى، به لكو بو به رگرى كردن له سه ره لدانى ئەم جۆره ئاره زوووانه له دهروونيدا به شيويهى بى ئاگا له خوئيه وه كه له رپيگاي به ره هه مه ئەدهه بيه كه وه ره زامه ندى خوئينه رى پى وه ده ست دههينى)) (خليل، ٢٠٠٣، ٥٩).

ئه ديب ناتوانى داهينانى خوئى ئەنجام بدات له پيناو ده ربرپينى ئاره زوووه كپكراوه كانى، بويه بو به رگرى كردن و خو پاراستن له سه ره لدانى ئەو ئاره زوووه كپكراوانه دا له ناو دهروونيدا به شيويهيه كى بى ئاگا و له رپيگاي چيروكه وه باسى ده كات و ئەوه ش له ئەنجامدا ره زامه ندى خوئينه رى پى به ده ست دههينى، به لام ئەمه ئەوه ناگه يينى كه ته واوى چيروكه كه (مۆنۆلۆگ)ى به سه ردا زال بووه، له هه مان كاتدا گرنكى (مۆنۆلۆگ) مه به ست و ئامانجى لايه نى دهروونى

دهخاته پوو، وهك هونه رىكى گرنكى چىرۆك، ههروهها له رىي ئهم هونه رى نووسه رى چىرۆك باس له كيشه كانى تاك به تايبه تى و كۆمه ل به گشتى دهكات، كه له ئه نجامى كۆمه لى هۆكارى وهكو: (ئابوورى، كۆمه لايه تى، كهلتوورى، داب و نه ريت، سياسى، ئاينى ..هتد) دروست بووه و له ناو چىرۆكدا رهنگى داوه ته وه. ههروهها ((يه كىكى تر له سيما گرنكه كانى مۆنۆلۆگ گواسته وهى رووداوه له دهروهه بۆ ناو زهينى كاره كته ر بهمه ش زهين ده بىته مملانى دژواره كانى ناو دهروونى كاره كته ر)) (ئه لوه نى، ۲۰۰۹، ۱۵۹). واته: يه كىك له سيما ديارو گرنگيه كانى ئهم هونه ره ئه وه يه كه رووداوه كان له دهروهه بۆ ناو زهينى كاره كته ر ده گوازيته وه ئه مه ش ده بىته هۆكارى ئه وهى كه زهين بىته مملانى دژواره كانى ناو دهروونى كاره كته ر.

گرنكى مۆنۆلۆگ له وه ده رده كه وي ت، كه: ((مۆنۆلۆگ ئاخاوتنىكى دهروونى داخراوه، گوزارشت له هه لچوون و تىكچوون و شله ژانى دهروونى كاره كته ر دهكات له ژىر كاريگه رى رووداوه كانى ناو ژينگه ي دهقه كه، ياخود له مه يدانى مملانى نيوان كاره كته ركان دروست ده بن، به بير كرده وه له و رووداوانه و گه ران به دواى چاره سه رى كيشه كاندا)) (ئه لوه نى، ۲۰۰۵، ۲۹۱).

به م پيه يه كىكى تر له گرنگيه كانى هونه رى (مۆنۆلۆگ)، له ناو چىرۆكدا ئه و كيشه و گرفتانه يه كه به شىوازيكى ئه ده بى جوان په خنه ي پىده گى رى و له رىي ئهم ته كنىكه وه ده خريته پوو، ههروهها داواى چاره سه رى له لايه نى په يوه ندى دار به باب ته كه، يان كيشه كه دهكات، ههروهها (مۆنۆلۆگ) لايه نى (زيره كى بىرى) نووسه رمان له ناو زهينى كاره كته ره كانى ناو چىرۆك بۆ ده رده خات، كه ((به هۆى مۆنۆلۆگه وه شته تايبه تيه كانى ناو دهروونى كاره كته ر له چوار چىوه ي داخراودا ده رده كه ون)) (ئه لوه نى، ۲۰۰۵، ۲۹۱) و گرنگيه كى ترى ئه وه يه: ره هه ندى فكري هه ندىك له كاره كته ره كان به هۆى ئهم بارى

دهروونيه وه گۆراني به سه ردا نايه ت، هه ر وه كو خۆى ده مي نيه ته وه، به لام له هه نديكى تريان ئه م په هه نده ده روونيه گۆرانكارى به سه رداديت، وه ك له چيروكى (ترس) ي (شيرزاد حه سن) كاره كتهر رق و كينه ي به رامبه ر به (سه گ) بو خو شه ويستى ده گۆرپت.

گرنگترينى ئه وه يه كه ئاستى (بيري، زيره كى) نووسه رى چيروك له لايه نى ده روونيه وه ده رده خات و ((په يوه نديه كه له وينه و پرووداودا وه كو هيليكى په رش و بلاوه ده روات بو سنوورى نيوان له وان هيه و نابى، شته كان هه ندى بو هه نديكى تر ده گۆرپ و هه نديكىش ناگۆرپت و هيج شتيك له زنجيره ي هه بوون له كام جياكارى له نيوان (رووه ك، مرؤف، گياندار ...) و له م كاته دا رابردوو له ناو ئيستا و به داها توو ده گات هه روه ها به ژيري يژى نامۆ ده گات)) (ايليا الحمادى، ١٩٧٩، ٢٨).

ئهمه ش ئه وه ده گه يينى كه به هۆى ئه م هونه ره له چيروكدا به شيوه يه كى زۆر هونه رى گه مه ي كاتى تيدا ئه نجام ده رى، ئه وه ش شتيكى جوانه و هه م ده روزه يه كه بو ئه نجامدانى ئه م گه مه كاتيه له ناو چيروكدا، ئهمه ش ئه وه ناگه يينى كه هونه ره كانى تر رۆليان نيه، به لكو ئه وانيش گرنگى خويان هه يه، به لام ئيمه كروكى باسه كه مانه، بۆيه زياتر جه خت له سه ر ئه م هونه ره ده كه ينه وه. سه باره ت به مۆنۆلۆگ (Ed Merhoff Hans) ده لى: ((مۆنۆلۆگ له چيروكدا بو ئه وه به كارديت تا له رپى ئه وه وه ناواخنى ده روونى كاره كتهر و باره ده روونيه كانى بى قسه كردن كه م يان زۆر پيشكه ش بكرپت، چونكه مۆنۆلۆگ بريتيه له پيشكه ش كردنى ناواخنى هه ست پيش قوناغى ته واوبوون و ده ربرين)) (ئه لوه نى، ٢٠٠٥، ٢٩٢).

له ئه نجامدا گرنگى هونه رى (مۆنۆلۆگ) له وه ده رده كه وي ت كه ده روزه ييكى باشه بو ئاشكرا كردنى نه ينى دلى و بير كاره كتهره كان، له

چاره سه ر كردنى كيشه كان به وردترين رينگه له ناو هوشى كاره كته ره كانه وه له سه ر زارى حيكايه تخوانه وه له ژير كاريگه رى كۆمه لپك پالنه ر ده رده كه ون، بويه (تزييان تودوروف) ده لپت: ((مۆنۆلۆگ شيكردنه وهى هوشى كاره كته ره)) (حاجى، ۲۰۰۸، ۱۸۳) هه روه ها ئه م ته كنيكه به سى جورى جياواز له يه كتر پيشكه ش ده كرين. ئه مه ش تايبه تمه ندييه كانى گرنگى مۆنۆلۆگمان بو ده رده خات.

۱-۲: به شى دووهم : جۆره كانى مۆنۆلۆگ له كۆمه له چيروكى (ته نيایى) دا:

مۆنۆلۆگ به شيوه كى گشتى برىتييه له (حاله تى ده روونى قسه كه ر) ئه گه ر كه سيك له ناو گيژاويكى سه ختدا بى به (مۆنۆلۆگ) له ناو خويدا به دوای چاره سه ردا ده گه رى و له گه ل خوى ده دوى، ئه م ته كنيكه له پرووى ده روونى به گشتى و له ناو چيروكدا به تايبه تى به كار ده هينريت، هه ر وه كو گوتمان سه رتا له ناو شانۆ بووه دواتر ناو بواری ئه ده بى (چيروك) گوزراوه ته وه و به شيوهى مۆنۆلۆگ به كارده هينري و له گه ل پيكهاته كانى ترى ناو چيروكدا تايبه تمه نديى چيروكى وه رگرتووه، كه واته: (مۆنۆلۆگ)، برىتييه : له هونه ريك له پيكهاتهى بنياتى چيروك ئه مه ش له لايه ن چيروكنووسه وه له سه ر زارى چيروكگيره وه و له گه ل (كات، شوين، رووداو، كاره كته ره كان...هتد) هونه ريانه به كارها تووه، له هه مان كاتدا جوانيه ك به م به ره مه ئه ده بيه ده به خشى، له گه ل بنياته كانى ترى ناو چيروكدا به نه ينيه شاراوه كان و وردترين چاره سه ر ده گه ن. (رؤبرت همفرى) ده لپ: ((مۆنۆلۆگ له ناو چيروكدا (ته كنيكيكه بارى ده روونى كاره كته ر و كرداره ده روونيه كان - كه م و زور به بى قسه كردن ده خاته روو، چونكه برىتييه له خسته نه رووى ناواخنى هه ست پيش قوناغى ته واوبوون و ده ربرين هه ر ئه مه شه له خۆدواندى جيا ده كاته وه)) (مسته فا، ۲۰۰۷، ۱۷۱).

به م شيوهيه كاره كتهر بارى دهروونى و كرداره كانى كه م و زور به بى قسه كردن له جيهانى خویدا له سهر زارى حيكايه تخوان له ريگاي (راناوه كان يان شه پۆلى هوش) هوه ده خاته روو، له باره ي رووداو و كيشه كان به بى قسه كردن به دواي ريگه چاره ده گه پرى و له ژير فشارى دهروونى ههولئى دوزينه وهى ده دات، يا خود رووداو يك له ناكو رووده دات ههستى كاره كتهر ده ورووژيني، ئەمەش له ناو چيروكه كه زور جار گه مەى هونه رى پى ئەنجامده دريئ، له هه مان كاتدا ره هه ندى دهروونى و كۆمه لايه تى به سه ردا زال ده بى، بۆ نموونه : له وانه يه له ژير كاريگه پرى رووداو يك پيشيني بۆ داها توو بكات و به دواي چاره سه ر بگه پرى، به مەش ته كنيكى جوانى هونه رى و تيگه لاو كردن دروست ده بى، ده كرى بلين ئەمه ئازاديه به چيروكنووس ده درى له رى ئەم هونه ره له و كاته دا له ژير بارى ياسا و ريساكان رزگارى ده كات، به لام كاتى ته و او بوو بۆ بارى ئاسايى خوئى ده گه رپته وه .

به كورتى مۆنۆلۆگ ((ته كنيكىكه په يوه ندى به جيهانى دهروونى كاره كته ره وه هه يه، چيروكنووس به كارى ده هيني بۆ پيشاندانى هزر و بىرى شاره وى ئەوان، به تايه تى ئەوه ي ناكري به ديا لۆگ، يا خود گه توگو باسيان بكرى، چونكه ئەو هزر و بىرانه تايه تن و هه موو كه سيك بۆى نيه زانيارى له باره ي ئەوه هه بيت)) (ئه لوه نى، ۲۰۱۵، ۷۶) جۆره كانى مۆنۆلۆگيش به پى خه سلەت و تايه تمه ندى له يه كترى جيا ده كرپته وه، له وانه : ((مۆنۆلۆگى راسته وخۆ، ناراسته وخۆ، خۆدواندن)) (ئه لوه نى، ۲۰۱۷، ۱۶)، وه كو:

۲-۲: مۆنۆلۆگى راسته وخۆ :

ئەم جۆره به شيوهيه كى راسته وخۆ چيروكگيره وه له زارى كاره كته ره وه له ريگاي پاناوى كه سى يه كه مى تاك (من) زانياريه كان بۆ خوينه ر ده گوازيته وه واته، به بى دەنگ به رزكردنه وه له به ر خوئى ده دوئ، ههروه ها زور نزيكى له نيوان حيكايه تخوان و كاره كتهر هه يه، وا ههست ده كه ي حيكايه تخوان

كاره كتهرى چيروكه كه يه، به لام خوشى وانىيه، به لكو له سه زارى حيكايه تخوان
ئه م كارىگه رىيه ده گيردريته وه و رووداوه كانى ده ره وه ئه م كارىگه رىيه
دروسته كه ن و بو ناخى كاره كتهر ده گوازيته وه، بويه ئه م ته كنيكه
دروسته بيت ((له م گفتوگويه راسته وخو جوري بيركردنه وهى كه سه كان
ده رده برى)) (محمد، ۱۹۹۲، ۲۷۳). كه واته: مه به ست له م جوره يان ئه وه يه كه
چيروكگيره وهى هه مان شتران رووداوه كان بى دستكارى له زه ينى
كاره كتهر كه ن به شيوه ي راسته وخو له ريگاي راناوى (من) وه پيشكه شى
خوينه رى ده كات، وه كو كاتى ده لى: (له دلى خو مه وه گوتم، وام گوتم، وام
بيركردنه وه)، ليره دا ئاماده بوونى چيروكنووس ته نيا وه كو رى پيشانده ر
ده رده كه ويته وه كو (رؤبرت همفرى) ده لى: ((ئه وه اى گوتم، ئاواى
بيركردنه وه)) (همفرى، ۲۰۰، ۴۴). ئه مه ش ماناى ئه وه ده گه يىنى كه هه نديك
جار چيروكنووس وه كو رى پيشانده ر ده رده كه ويته.

۲-۳: مۆنۆلۆگى ناراسته وخو:

ئه م جوره يان له ريگاي راناوى (ئه وى) كه سى سييه مى تاك
به شيويه كه ناراسته وخو حيكايه تخوان پيشكه شى خوينه رى ده كات، به هه مان
شيوه ي جورى يه كه م به بى ده نگ به رزكردنه وه، به لام جياوازى له گه ل جورى
يه كه م ئه وه يه، كه رووداوه كان له زه ينى كاره كتهر وه به دستكارىيه وه
پيشكه شى خوينه رى ده كات. هه روه ا كاتى تيدا پاريزراوه ((قه سه كه ر
راسته وخو قسه كانى ناگاته وه رگر له ده ره وهى كه سيكى ديكه وه قسه كانى
ده گه يىنريته وه رگر)). (محمد، ۱۹۹۲، ۲۷۲) هه ر له باره ي جوره يان ده لى:
((مۆنۆلۆگى ناراسته وخو ئه و جوره مۆنۆلۆگه يه كه نووسه ريكي فره زان
حيكايه تخوانى هه مووشتزان بابه تيك پيشكه ش ده كات كه باس نه كرابى))
(ئه لوه نى، ۲۰۱۷، ۱۶۳). هه ر ئه مانه شه له جورى يه كه ميانى جياده كاته وه و به
ناراسته وخو داده نريته.

٤-٢: خۆدواندن (ئاخاوتن) :

ئهم جۆره شيان له ريگه ي خۆدواندن (ئاخاوتن) دا پيشكەش ده كرى، وه كو: ((خۆدواندن پرۆسه ي گواستنه وه ي ناواخنى كيشه و گرفته ده روونيه كانى كاره كتهره، كه به هۆي فشارى ده ره كى قهيرانه كانى ئه و كۆمه لگه وه دروست ده بيت كه كاره كتهره كه تيدا ده ژى و ده بيته هۆكارى پچراني په يوه ندييه كانى له گه ل ده ره وه ي خۆيدا. حيكايه تخوان وه كو خۆي بي ده ست تيوهردان ئه م ناواخنه بو خوينهر ده گوازيته وه)) (ئه لوه ني، ٢٠١٧، ١٦٦)، كه ئه مه ش ده چيته ناو (شه پۆلى هۆش) وه وه، واته ئه وه ي له جۆره كانى تر جياي ده كاته وه ئه وه يه، كه به ده نكي به رز پيشكەش ده كرى، يه كيك له تايه تمه ندييه جيا كه ره وه كانى ئه م جۆره ئه وه يه كه بنياتي كاتي تيدا شيواوه ههروه ها له زنجيره ي ئيستا و رابردوو و داها توو گه مه ي تيدا ئه نجام ده دات، ئه مه ش كاريگه ري شه پۆلى هۆشى ده كه ويته سهر ((هۆش ته كنيكيكي كۆنى شانۆگه ريه له مناجات (به ليين دانه خۆ - رازيكردي خۆ) و شيكردنه وه ي ناوه وه)) (ابو طالب، ٢٠١٧، ١٢٠).

رابه راني ئه م هونه ره وه ك: (جيمس جويس، فيرجينيا وه لف و مارسيل پرۆست ...) كه وتنه خۆ له گواستنه وه ي له ناو شانۆ و ده رووناسي و فه لسه فه بو ناو بواري ئه ده بي به گشتي و چيروك به تايه تي، چونكه له ريگه ي ئه م هونه ره نووسه ر هه ولى خۆ رازيكردن و شيكردنه وه ي رووداوه كان ده دات و پيشكەشي خوينه ري ده كات: ((خۆ دواندنه كه و شيويه ك شيواوي پيوه دياره به تايه تي له رووي زه مه نه وه. ههروه ها كاره كتهر ئاگاي له بوون و ناماده يي ئه واني تر نيه)) (ئه لوه ني، ٢٠١٥، ٦٨). كه واته: مه به ست له خۆدواندن ئه وه يه كه كاره كتهر به ده نكيكي به رز ده ريان ده برى بي ئه وه ي گوى به وه بدات كه كه سانيك له ده وروبه ري هه ن، وه ك: منداليك كاتي گه مه له گه ل

بووكه له كهى ده كات بچ ئه وهى گرنگى به وه بديات كه له نرك دايك و باوكيه وهيه و گوڤيان له قسه كانى ده بيت.

۵-۲: شىكر دنه وهى پراكتىكى چيروكه كان :

هونه رى مۆنۆلۆگ له كۆمه له چيروكى (ته نيایی) (شيرزاد حه سه ن)

بريتين له :

۱-۵-۲: نمونه ي مۆنۆلۆگى راسته وخۆ :

به شيوه يه كى گشتى ئه گه ر سه يرى ناوى چيروكه كانى (شيرزاد حه سن) بكه ي، له ناوه كانى (ترس، گرى، بيوه زن، شاعير، ته نيایی شه ويكى باران ...) لايه نى ده روونى له ناو نيشانى چيروكه كان رهنگيداوه ته وه باس له ده روونى كاره كتاره كان ده كهن، چونكه ژينگه ي ده ورو به ريان كارى گه رى له سه ر ئه و باره ده روونيه دروست كردووه و له به ره مه كانى رهنگيداوه ته وه به هۆى (كه لتوور و داب و نه ريت، ئابوورى، كۆمه لايه تى، سياسى، ئاينى، ... هتد)، بۆ نمونه: له رووى ده روونيه وه ترس له ئه نجامى ناخۆش و دلّه پراوكى و فشارى ده روونى دروست ده بچ ههروه ها هه ر ناوى كۆمه له چيروكه كه (ته نيایی) يه، ئه مه ش ئه وه ده گه يينى كه له ژير كارى گه رى بارىكى ده روونى به ره مه كه ي به ره مه هيناوه، بۆيه رهنگدانه وهى له سه ر كاره كتاره كان ده ركه وتوووه و چيروكه گيره وه كان له زارى كاره كتاره كانه وه بۆ ئيمه ي ده گيره ته وه، له نمونه ي شىكر دنه وهى پراكتىكى چيروكه كانيشدا ده لى:

ههروه ها له چيروكى (ئه و شه وهى سه گى كم تيا خۆش ويست) يش باس له كاره كتاره رىك ده كات پابردوو يكى ناخۆشى له گه ل (سه گ) هه يه، بۆيه هه زى پچ ناكات و رقى ليده بيتته وه و ده كه ويته ژير ئه و باره ده روونيه ي ناو ناخى خۆى و رووداوه كانى ناو چيروكه كه به هۆى سه گه كه وه، ئه مه ش كارى گه رى ده روونى له سه ر دروست ده كات، بۆيه چيروكه گيره وه ده لىت :

((چهند دل پر له كينه بووم ... ئەم دوژمنايه تيبهش بو سهردهمى مناليم دهگه پيتهوه ... ههر شهويك گويم له وهپين و لوورهى سهگيك بئ ... به تهواوى خهوم لئ دهزري)) (حهسن، ۲۰۰۲، ۳۰).

چيروكگيرهوهى هه مان شتزان به گه رانهوهى (فلاش باك) بو ناو رابردووى كارهكتهرى سهرهكى دهگه پيتهوه و له ريگه راناوى كهسى يه كه مى تاك (من) له ناو زهينى كارهكتهرى بئ دهست تيوهردان باس له و رووداوهى كه له سهردهمى مندالى به سهرى هاتوو دهكات، كه له گه ل سهگه كهيه و ئەو كات باوكى له بهر چاوى خه لك لئى داوه ههروهها به سهرخويدا شكاوتهوه ئەمهش كارىگه رى له سهر دهروونى دروستكردوو بهويه له گه ل خوى گفتوگو دهكات، له ئەنجامى ترس و و رق و كينه گريى دهروونى بهرامبهه به سهگ بو دروستبووه، ئەمانهش واى كردوو كارهكتهرى سهرهكى به شيويهكى راستهوخوۆ مؤنۆلۆگ ئەنجامبدات .

له چيروكى (خوشكه كان) چيروكنووس باس له سئ خوشك دهكات، كه دووانيان شوو دهكهن و ئەوهى تر ماوتهوه ته مهنى گه وريه پئى ده لئى (قهيره)، به هوى ته نيايهوه له ژووهره كهى خويدا بارىكى دهروونى ناخوش تئده پهرئى، ههروهها كهس نيه گوئى لئى بگرئ، بويه چيروكگيرهوه ده لئى : ((بو له م دنيايه دا ياسايه ك بو ناشرين و سهقهت و په ككه وته كان نيه؟! كئى خاوهنى چيروكى ئەم گالته غه مگينهيه ... ؟)) (حهسن، ۲۰۰۲، ۴۳). كهس نيه ولامى بداتهوه و گوئى لئى رابگرئ .

هه مان شتزان به مؤنۆلۆگى راستهوخوۆ له ناو زهينى كارهكتهرى سهرهكويهوه بو ناشرين و سهقهت و په ككه وته كان به دواى ريگه چارهيه ك دهگه رئ، چونكه كارهكتهر خوى يه كيكه له وانه، بويه بو پرسياره كانى به دواى (وه لاميك دهگه رئ)، كه چى دهستى ناكه وئى ئەمهش له ريگه راناوى كهسى

يه كه مى تاك (من) پيشكهش كراوه. كهواته ناشرينى و ته نيایى و ته مه نى گه و ره يى ئه و باره ده روونيه ي دروست كر دووه .

ههروه ها چيروكى (بيوه ژن) باس له بيوه ژنيك ده كات، كه كه لتوور و داب و نه ريتى كۆمه لگا كاريگه رى له سه ر برياره كانى هه يه و له ژير كاريگه رى ترسى خزم و كه سى خۆى و كوره كه ي گريه كه ي له ناو ده روونى ئه و كاره كتاره به شيوه يه كه ي نه ينى دروست كر دووه و ده لى: ((له دلى خۆيه وه گوتى: يه كه م سا ل ئيمه ش هه ر وا بووين ... هه ر ئه م سا له و هيجى تر ...!)) (حه سه ن، ٢٠٠٢، ٨٧).

له م چيروكهش هه مان شتران له ريگه ي راناوى كه سى يه كه مى تاك (من) وه له زه نى كاره كتاره ي سه ره كييه وه و بى ده ست تيوه ردان به مۆتۆلۆگى راسته وخۆ و گه پانه وه ي (فلاش باك) وه پيشكهش كراوه ، به هۆى رووداوى هاوسه رگيرى كوره كه ي (بيوه ژن) هاوسه رگيرى خۆى بير ده كه ويته وه . ئه مه ش گوزارشت له هه ز و ئاره زوووه كانى ده كات، بۆيه بى ده ننگ به رزكر دئه وه له دلى خۆيه وه به شه رمه وه باسى ده كات.

چيروكى (گرى) باس له كاره كتاره يك ده كات، كه (نايينايه) چاوه رپى مندال يكى چاو ساغ له (مه نيچ) ي خيزانى ده كات، له م كاته دا كاره كتاره ي سه ره كه ي له ژير كاريگه رى ده لپاوكى و بارىكى ده روونى سه ختدايه، كاته كه له ژير كاريگه رى ترس و ده لپاوكى و خه فه ت و فيلى ژنه كه ي نا روا ت، بۆيه پيشينى بو له دايكبوونى منداله كه ي ده كات بۆنموونه: له داها توو چۆن ده بى ؟ و چى ده كا ؟ و دايكى چۆن په روه رده ي ده كات ؟ چيروك گيره وه ش ده لى ت: ((كى به خه مى كى ده زانى ... ؟ ئه م خه لكه زۆر له وه بى ئابرووتره كه من تيده گه م ... ؟ چ دۆزه خيكه تى كه وتووم چيم بو ده كرى ... ؟ مالى ته نيا و كا براهه كى كو يريان نه وتوووه ...)) (حه سه ن، ٢٠٠٢، ١٠٠).

هه مان شتران به مۆنۆلۆگى راسته و خو له ريگاي پاناوى (من) ي كهسى يه كه مى تاكه وه پرووداوه كانى دهره وه بو ناو ناخى كاره كتهر به دهست تيهردانه وه پيشكهش ده كات، ئه ويش له ئه نجامى (نايينا) ي كاره كتهرى سه ره كى ترس و دلپراوكي و چاوه پروانى له داىكبوونى مندا له چاوساغه كه ي دروست بو وه و بى دهنگ به رزكردنه وه ئه و گفتوگوو شاراوه يه ئه نجامده دات .

له دريژه ي چيروكه كاندا چيروكى (ته نيایی شه ويكى باران) باس له كاره كتهرىك ده كات له شه ويكى ته نيایی له هوتيليكدا ده چيته سه ر شه قام هه روه ها له ويى باران ده بارى و خه يال جورا و جور ده كات، له ژير كاريگه رى هه ژارى و ته نياييدا هه ر شيعرى شاعير گوران ده لي بو ئه وه ي له و باره ده روونيه ناخوشه رزگارى بى . حيكايه تخوان ده لىت : ((خه ريكه له روحي خو م ون ده بم و تى ناگه م وشه يه ك نيه بو ن كپرووزى ئه م دل و ده روونه سووتاوه م بدا ... هه روه ها ده لىت من كي م ... ؟ ته نيام ...)) (حه سه ن، ۲۰۰۲، ۱۲۳).

كه واته : هه مان شتران له ريگاي (من) ي پاناوى كهسى يه كه مى تاك پيشكه شى كرووين، له ئه نجامى ته نيایی و هه ژارى و پرووداوه كان ئه م باره ده روونيه دروست ده بىت، كاره كتهر بى دهنگ به رزكردنه وه به مۆنۆلۆگى راسته و خو دا به دواى ريگه چاره ي خه مه كان ده گه رى .

چيروكى (شاعير) له چيروكه كانى تر جياوازه، چونكه چيروكه كه به شيكى زورى له ريگه ي خه ون و خه يال پيشكهش كراوه هه روه ها ده لىت : ((بوچى مروف بالى لى نه پرواوه ... ؟ نابى ... ئه وسا سه رى به هه موو كون و كه له به ريكى شارا داده گرت ... هه ر روژه و چه نده ها مروفى بالنده له ئاسمانا به پرووى يه كديدا ده كه وتن ... له سه ر تاق و په نجه ره و بانى حه مامى ژنان باليان ده شك ... ئاى مروف ... ؟ مووچر كيك سه رتا پاي جه سه ته ي گرت ه وه ... دوورتر كه وته وه له شار ... شار يا ... زه لكاوى ليك و خو ين ... ؟)) (حه سه ن، ۲۰۰۲، ۳۲).

له چيروكى ناوبراو مۆنۆلۆگى راسته وخۆيه، رووداو هه كانى ده ره وه به بى دهنگ به رزكردنه وه بۆ ناو ناخى كار هه كته ر گواستراونه ته وه، چيروك گيره وهى هه مان شتزان له ريگه ي راناوى كه سى يه كه مى تاك (من) له ناو زه ينى كار هه كته ر بى ده ست تيوه ردان پيشكه شى كردووين كه له ئه نجامى ته نيايى و هه ژارى و به جيهيشتنى (چيمه ن)ى خۆشه ويستى... هتد دروستبووه، چونكه ئه مه واى كردووه نه توانى رۆمان بخويينته وه، بۆيه بىر له فرين ده كاته وه بۆ سه ر تا ق و په نجه ره كانى هه مامى ژنان و ((ريكه وتى كى گه لى سه يره تووشى بووم... كى ده لى ده مناسيته وه ؟ خه يالىكى پووچه ... ئه م خه ون و خه ياله له زوو يكه وه به سه رچوو)) (حه سه ن، ۲۰۰۲، ۱۱۶). ئه مه ش راسته وخۆيه له ريگه ي تووشى بووم (م) واته (من) چيروك گيره وهى هه مان شتزان له ريگه ي راناوى كه سى يه كه مى تاك (من) له ناو زه ينى كار هه كته ر بى ده ست تيوه ردان پيشكه شى كردووين له ئه نجامى ته نيايى و غوربه ت و برسبه تى.

كه واته: مۆنۆلۆگى راسته وخۆ كار يگه ريه كه به هيزى له ره وتى گيرانه وه و رووداو هه كانى ناو چيروكه كان هه يه، به هۆيه وه پرسيا ره سه ر سو رپه ينه ره كان، يان ئاراسته ي خو ينه ر كرا وه، يان به شي وه ي ئاسايى پيشكه ش كرا وه .

۲-۵-۲: نموونه ي مۆنۆلۆگى ناراسته وخۆ :

چيروكى (ريشۆله) باس له خيزانىك ده كات، كه كور هه كيان لىيان زىز بووه و بيوه ژنىكى هينا وه، هه ره ها كچه كه شيان تازه شوى كردووه، باوكى هه ژاره ژيانى رۆژانه ي به را وه ريشۆله به سه رده بات و (هه مين) يش له گوندى رۆژانه هيلكه بۆ مالى ئاغا ده بات، به م شيويه بژيو يى ژيانىان په يدا ده كه ن، به هۆى ئه و چا وه پروانسه ي كه له را وه ريشۆله دا يه گومانى جيا جيا ده كات، باس له وه ده كات زستانىكى سارده و ده چى بۆ را و و چيروك گيره وه له چيروكه كه دا ده لىت: ((چۆن له بىرت ده چىته وه؟! ئه وساي كه ئه سپ و تانجى ئا غايه كان

دهوريان ده دا ... ئه و كاته ي باسى جوانى هه مين شه و چه ره ي شه وانى كو پر گه لى
ئو گونده بوو ... زور له تو به پشته وه تر ده لى ان بو راده خست ... خه لكى
به دواى سي به ري دا رايان ده كرد ... ئه و يش هات و خو ي به دواى تو دا عه ودال
كرد ... ! چه نا گه ي چوار برا و باوكى له قورنا ... سه رى هه مو وانى شو پر كرد ...
كه وتيان (ئه وه نايى ت و نا كر ي ت!) شو پر شي كى به رپا كرد ... گو يى له كه س
نه گرت و په دووت كه وت (...)) (حه سه ن، ۲۰۰۲، ۱۵).

كه واته له چيرۆكى ناوبراو هه مو وشتران له رپى گاي راناوى (ئه و) ي كه سى
سي به مى تاك باس له جوانى (هه مين) ده كات، ناو زه ينى كار ه كتەر (ده رو يى ش
بايز) وه به ده ست تيو ه ردانه وه پيش كه ش كرا وه، تاي به تمه ندى ئه م چيرۆكه
له وه دا يه به مۆنۆلۆگى ناراسته وخۆ له رپى گاي (فلاش باك) وه باسى نه ينى
ر ا بر دووى (هه مين) به بى ده نگ به رز كرنه وه ده كات. هه رو هه كه ره سه ته كانى
واتا دارن .

حى كايه تخوان له چيرۆكى (خوشكه كان) دا ده لى ت: ((به دري ژايى قه رو يله
خۆى را كيشا ... كه وته سه ر پشت ... غه لبه غه لى خه لكه كه كپ نه ده بوو ...
ئاژا وه ي دواى زه ما وه ند ... نا رۆن و ما له گو رستانه كه ي بو به جى ناهي ل ...! ته نيا
ته رمى - زور بى نازى - ئه و ما وه ته وه (...)) (حه سه ن، ۲۰۰۲، ۴۳).

ئه مه ش مۆنۆلۆگى ناراسته وخۆيه، چيرۆك گيره وه ي هه مو وشتران له
رپى گه ي راناوى (ئه و) ي كه سى سي به مى تاك روودا وه كان له زه ينى كار ه كتەر وه
به ده ست تيو ه ردانه وه به بى ده نگ به رز كرنه وه پيش كه ش ده كات،
روودا وه كه ش بر ي تيه له : قه ي ره يى و ته ني ا يى و خوشكى گه وره هه رو هه
خوشكه بچووكه كه ي ها وسه ر گيرى ده كات، ئه مه ش كار ي گه رى له سه ر بارى
ده روونى كار ه كتەر كه دروست ده كات . به م هونه ره بى ده نگ به رز كرنه وه
به دواى چاره سه ر ده گه رى، به لام ده ستى نا كه وى به هۆى قه ي ره يى و ته ني ا يى و
ها وسه ر گيرى خوشكى و به ته ني ا يى مانه وه ي ئه و بارو دۆخه دروست بووه .

حيكايه تخوان له چیرۆكى (ترس) دا ده لیت: ((قلیشى پاژنهى ههردووکیان که له ژیر لینه وه به دهره وه بوون ... خوشکه کهى فهراهدى هاوړپى وه بیر هیناوه ... ئه و پوژهى به کراسیكى تهنكى سووره وه له ناو چیمه نه کهى خویان یاری ده کرد ... پاژنهى وه ک هیلکه ده بریسکاوه ... ههزى ده کرد به دهست بیگرى...)) (حهسهن، ۲۰۰۲، ۵۶).

مۆنۆلۆگى ناراسته و خۆیه، هه مووشتزان له ریگای خوشكى (فهراهاد) هه وه رووداوه كانى ناو زهینى کاره کتهر به دهست تیوه ردانه وه ده گوازیته وه، ههروه ها کاره کتهر به بی دهنگ به رزکردنه وه بیر له خوشکه كانى خۆى و خوشكى (فهراهاد) ده کاته وه به راوردیان ده کات، ئه مهش گوزارشت له (ههژارى و دهوله مهندى) ی ههردوو خیزان ده کات. ههروه ها به هۆى ئه و رووداوه ی که (مام عهولا) دیته ههوشیان وا ده زانێ دز هاتووه، له گه ل رووداوه كانى تر ئه و باره دهروونیه له سه ر کاره کتهر دروستده کهن .

چیرۆکگێره وه له چیرۆكى (بیوه ژن) هه وه ده لیت: ((بیری کهوته وه ... شهویکیان کورپه کهى چی پیکرد ... زانیووی مامه عه به ی تووتنچى داواى کردووه ... ئه و شه وه ههزار جار توایه وه ... هه ر ئاپرووی برد...)) (حهسهن، ۲۰۰۲، ۸۷). به شیوه ی مۆنۆلۆگى ناراسته و خۆیه، حیکایه تخوانى هه مووشتزان رووداوه کان له ناو زهینى کاره کتهر به دهست تیوه ردانه وه پیشکهش کراوه، ههروه ها بی دهنگ به رزکردنه وه دهیخاته پروو، کاتێ بیوه ژن داخوازی هاتووه کورپه کهى کاردانه وه ی خرابی هه بووه، ئه مانه کاریگه رى له سه ر بارى دهروونى کاره کتهر دروستکردووه .

ههروه ها چیرۆکگێره وه له چیرۆكى (گرى) دا ده لیت: ((ترسیكى مهزنتر به سه ر دل و دهروونتا ده بارینى ... نه ک مهزنتریش له خه م و نه هامه تى چاوه پروان نه کراوى ئه م ژانه خامۆشه ی ئه م شه و ... خوانه کا ... وابی تو ده مریت

... وهك ماسى له ئاو ده ربهينين هه ناسهت له بهر ده برى)) (حه سه ن، ۲۰۰۲، ۹۳). ئەم جۆره شيان مۆنۆلۆگى ناراسته وخۆيه، به هۆى پرووداوى ناو زهينى كاره كتهر كه برىتبه له : مه لا كه نا بينايه و چاوه پروانى له داىكبوونى مندا له كهى ده كات، ئەم چاوه پروانيه گرمانه ي جياجيا له ناو دهروونى دروسته كات، له وانه : ترسى له ده ستدانى مندا له كه يتى، ئەمانه ش دوودلى و گومان و فشارى دهروونى دروسته كه ن، ههروه ها حيكايه تخوانى هه مووشتزان پيشكه شى كردووين، كاره كتهر بى دهنگ بهرزكردنه وه ئەنجامى داوه .

له دريژه ي كۆمه له چيرۆكه كان حيكايه تخوان چيرۆكى (ته نيایی شهويكى باران) دا ده لىت : ((ئاخۆ ده بى (هودا) ي ئەسمه ر و چاوپره ش له كوئى بى ...؟ كى ده لى ئىستا ميڤردى نه كردووه ...؟)) (حه سه ن، ۲۰۰۲، ۱۱۶). ئەمه ش مۆنۆلۆگى ناراسته وخۆيه له ريگاي (هودا) وه و پرووداوه كانى ناو زهينى كاره كتهر هه مووشتزان به ده ست تبه وردانه وه پيشكه شى كردووين، كاره كتهر بى دهنگ بهرزكردنه وه بۆ ته نيایی خۆى به دواى چاره سه ريك ده گه پرى. بۆيه خه يالى (هودا) ده كات، ئەمه ش به هۆى (فلاش باك) وه باس له رابردووى ده كات، كه كچيكي جوان بووه و شهيداي بووه، نه ينى دلى خويمان بۆمان ئاشكرا ده كات .

هه ر له هه مان چيرۆكدا ده لىت : ((به لام به دل تير ده گرى ... پروهه پر ئازاره كه ي ده كه ويته سه ر له ره ي خه م ... دنياش وهك ئىستا چه ند تاريك تاريكتريش دا بى ... ئەو ئەوه نده زه ي زهنگى خه ميك و كاره ساتيک له گويدا ده زرنگيته وه ... كه دنياى غه ريبي و ته نيایی ده گيريه باوه ش - زهنگى زويڤرى (گوران) ي بىر ده كه ويته وه :

ئه وا ديسان له گوشه ي ناديارى (...)) (حه سه ن، ۲۰۰۲، ۱۱۷).

ئهمه ش مۆنۆلۆگى ناراسته وخۆيه، رووداوه كان بى دهنگ بهرزكردنه وه، له زهينى كاره كتهر پيشكهش ده كرى، ئه وهى له چيروكه كانى تر جياى ده كاته وه ئه وهيه حيكايه تخوان له ريگه ي شيعرى شاعير (گوران) ه وه بۆمان ده گيرپته وه و گوزارشت له بارى دهروونى خۆى ده كات .

ههروه ها له چيروكى (شاعير) دا ده گوترى: ((شيعريكى ئه و كاره ساته ي بۆ نه هاتوه ... ده ستىكى بۆ قهرويله كه ي برد ... شلتري كرده وه ... هه موو ئه و پردانه ي رووخاند كه ئه ميان بۆ شارى پر له يادى ترش و تال ده برده وه ... هه زار نه فرته ي له و حه زه ش كرد ... رايه پينا كه شه و نيوه شه و و سه ر به باره كاندا بكا ... له و رۆژه وه نه فه سى كورت بووه ... رۆمانىكى ته واو بۆ نه خوينا راوه ته وه ... مانگي كه كۆتايى به (به رزاييه كانى ويژرينگ) نه هينا و ... كه ي وا ته مه ل بووه ...)) (حه سه ن، ۲۰۰۲، ۱۳۰).

كه واته مۆنۆلۆگى ناراسته وخۆيه چيروك گيره وه ي هه موو شتران له ناو زهينى كاره كتهر به ده ست تيوه ردان، بۆمان ده گيرپته وه ئه مه ش به هۆى (چيمه ن) ه وه ئه م باره دهروونيه دروستبووه، بۆيه كاره كتهر له ناخى خويدا بى دهنگ بهرزكردنه وه به دواى چاره سه ريك ده گه رى تا له بيرخۆى بباته وه، ئه مه كاريگه رى له سه ر دهروونى كاره كتهر دروستكردوه، بۆيه (رۆمان و چيروك ...) ي بى ناخويندريته وه، له بهر ئه وه ي به خوينا نه وه يان يادگاريه كانى ئه وى بير ده كه ويته وه .

۲-۵-۳: نموونه ي مۆنۆلۆگى راسته وخۆ و ناراسته وخۆ به يه كه وه واته

ئاويته ي به كتر كراون :

ههروه ها له ده قى چيروكى (له و ديوى ده رگا ئاسنينه كه وه) باس له گه نجىك ده كات، كه بۆ ژوان مالى خو شه ويسته كۆنه كه ي ده چى، به لام پيش ئه وه ي بچى له گه ل خۆى مۆنۆلۆگيكي قوول ئه نجامده دات، له كۆتايى له پشت ده رگا ئاسنه كه وه ده رده كه وى كه مالى (نه سرين) له شويني خۆى نه ماوه .

چيرۆكگير هوه ده لیت: ((كهوتیتته خه یال : ئەم ئەم دیدهنییه م ... گەر
خه مناك بئ ... چاوه پروان نه كراوه ... يا پر كاره سات و فهرته نه بئ ... دووره
له وهی ئاسایی بئ ... كتوپر و سهیر لای ئەو ده كه ویتته وه كۆلان نه بوایه ...
سوورم ده خوارد... دواى ئەوه نده ساله ... زۆر شتم لئ گۆراوه ... دهشی من
ههست به خۆم نه كه م ... ئەو ئاگادار بئ ... كاتی خۆی پیم ده گوتی تۆ
ئاوینهمی ...)) (حه سه ن، ۲۰۰۲، ۱۷).

ئەگەر سهیری ئەم كۆپلهیه بکهین ههردوو جۆری مۆنۆلۆگی تیدایه، زۆر
هونه ریا نه به كارها توه سه ره تا له رینگای هه مان شتران (من) هوه مۆنۆلۆگی
راسته وخۆیه ، دواتر ده بیته ناراسته وخۆ و له رینگای (ئەو) هوه له هه مان كاتدا
دیتته وه سه ر (من) به شیوهیه کی زۆر هونه ریا نه ئەم گه مه ی ئەنجامدا وه،
ههروه ها له ژیر کاریگه ری ئەو باره دهروونییه، سه ره تا روودا وه كان ده گوازیته وه
بۆ ناو ناخی كاره كته ر و دواتر روودا وه كان به دهست تیه وردانه وه له ناو زهینی
كاره كته ره وه پیشكهش ده كات. كه واته له م چیرۆكه دا هه ژاری یه كێكه له و
هۆكارانه ی له ده ستدانی یاره كه ی و ئەو باره دهروونییه ی له سه ر كاره كته ری
سه ره کی دروست كرده وه. ئەم فشاره دهروونییه ی به هۆی هه ژاری و ترس و
دلەپراوكی و دابرا ن... دروستبووه، ئەمانهش هۆكارن بۆ ئەوه ی ئەم
پیشكهش كرده به م شیوازه ئەنجام بدری .

ههروه ها چیرۆكگير هوه له چیرۆکی (ئەو شه وه ی سه گیکم تیا خۆش
ویست) ده لیت: ((ههستم كرد دوو چاوه زهرد و خۆشه ویسته كانی
ده ستگیرانه كه من ... له باتی ههردوو چاوی سه گه كه ... دوو چاوی ((ئەو)) هاتنه
به ر دیده ی خه یال م ... ئەو دوو چاوه ی بۆی ده ژیم و ده مر م و شیت ده بم و
به شه ر دیم و ده خۆم و ده خۆمه وه و خه ونیا ن پیوه ده بینم ...)) (حه سه ن،
۲۰۰۲، ۳۳).

ئەم چىرۆكە له رېڭاي چىرۆكگىرەپەوهكانى ھەمووشتزان و ھەمان شتزان بەشىۋەى راستەوخۆ و ناراستەوخۆ له رېڭاي (م) واتە: من و (ئەو) ھەو دەگىردىتەو، له ناو زەينى كارەكتەر بى دەست تىۋەردانەو بە مۆنۈلۈگى راستەوخۆ و ناراستەوخۆ بەدوای يەكەو پېشكەشى ئىمەى دەكات، كە له رېڭاي سىحرى دوو چاۋەى (ئەو) ناراستەوخۆيە، كە دەستگىرانەكەيەتى خۆشەويستى بۆسەگ پەيدا دەكات، ئەمەش دەبىتە ھۆى ئاشكراکردنى نەپىنى زانىارى ناو دەروونى كارەكتەرى سەرەكى، كە برىتتە لەورق و كىنەى بەرامبەر بەسەگەو لە كۆتايى بەھۆى چاۋە زەردەكانى سەگەگە دەكەويتە مۆنۈلۈگە و لە ئەنجامدا ئەورق و كىنەى لە رابردوو بەرامبەر بەسەگ ھەيەتى بەھۆى چاۋە زەردەكانى بۆ خۆشەويستى گۆرانى بەسەردا دى، ئەمەش يەككە لە تايبەتمەندىەكانى ئەم ھونەرەيە.

كەواتە مۆنۈلۈگى ناراستەوخۆش كارىگەرىيەكى بەھىزى لە رەوتى گىرەنەو و پروداۋەكانى ناو چىرۆكەكان ھەيە، كە پرسىيارە سەر سورپھىنەرەكان، يان ناراستەى خوينەر كراۋە، يان بەشىۋەى ئاسايى پېشكەش كراۋە، بەھۆيەو ھەندى لە پرسىيارەكان بە ۋەلام گەيشتون و ھەندىكىشيان رووداۋەكانيان درىژكردۆتەو و ئەمەش چىژى خويندەنەو چىرۆكەكان لاي خوينەر زياتر دەكات.

۲-۵-۴: نمونەى مۆنۈلۈگى خۆدواندن / ئاخاوتن :

بە گوڤرەى ئەو شىكردنەوانەى كە ئەنجاممان داوون... ئەم جۆرە مۆنۈلۈگە (خۆدواندن - ئاخاوتن) لەناو ئەم كۆمەلە چىرۆكە، بۆنموانە: (رېشۆلە، ئەو شەۋەى سەگىكم تيا خۆش ويست، خوشكەكان، ترس، لە ديوى دەرگا ئاسننەكەو، بىۋەژن، تەنبايى شەۋىكى باران، گرى و شاعىر) نىيە.

تەنجام

له كۆتاييدا تويژينه وه كه بهم تەنجامانهى خواره وه گەشت:

۱- له چىرۆكى (خوشكه كان) مۆنۈلۈگ به شىوهى راسته وخۆ و ناراسته وخۆ به جيا له ريگهى (من، ئەو) پيشكهش كراوه، بههۆى قەيره يى و تەنبايى خوشكه گه وره كه يان ئەم باره دەرروونيه دروستده يى.

۲- له چىرۆكى (ترس) دا مۆنۈلۈگ به شىوهى راسته وخۆ پيشكهش نه كراوه، تەنبا به شىوهى ناراسته وخۆ له ريگاي (ئەو) هوه پيشكهش كراوه، ئەمەش له تەنجامى (ترسى باوك و مامۆستا، هەژارى، رووداوى مام عەولا... هتد) ئەم باره دەرروونيه سەريهه لداوه.

۳- له چىرۆكى (بىوه ژن) و (شاعير) دا مۆنۈلۈگ به شىوهى راسته وخۆ و ناراسته وخۆ له ريگاي (من، ئەو) پيشكهش كراوه، به لام راسته وخۆ به (فلاش باك) پيشكهش كراوه، كه بىوه ژن بههۆى زەماوه ندى كوره كهى زەماوه ندى خۆى بىر ده كه ويته وه، ئەمانەش له تەنجامى (ترس، شەرم، كهلتور، دابونه ريتى كۆمه لگا) ئەم باره دەرروونيهى بۆ دروستبووه و له چىرۆكى (شاعيرى) شدا له تەنجامى خەم و تەنباييدا ئەم باره دەرروونيه دروستبووه.

۴- له چىرۆكى (گرى) دا مۆنۈلۈگى راسته وخۆ له ريگاي (من) پيشكهش كراوه (كاره كته رى نابينا) كه چاوه پروانى له داىكبوونى مندا له كهى ده كات ده كه ويته ئەو بارودۆخه، به لام به شىوهى ناراسته وخۆ پيشكهش نه كراوه.

۵- له چىرۆكى (تەنبايى شەويكى باران) دا به شىوهى جياواز پيشكهش كراوه، له وانه: مۆنۈلۈگى راسته وخۆ له ريگاي (من) پيشكهش كراوه، هەروهها پەناى بۆ شيعرى (گۆران) شاعير بردووه، به لام به شىوهى ناراسته وخۆ بههۆى (فلاش باك) هوه باس له رابردووى (هودا) ده كات كه له كاتى خويدا كاره كته ر شەيداي بووه، واتە له رپي ئەم مۆنۈلۈگه نەينيه كهى ئاشكرا دەبیت و له چىرۆكى (ريشۆله) دا (مۆنۈلۈگى) ناراسته وخۆيه و پاناوى (ئەو) هوه

به كارها تووه، ئەمەش پهيوه ندى به بارى دهروونى كاره كتهرى سه ره كى چيروكه كه و (هه مين) هوه ههيه، كه بههوى بارى هه ژاريه وه تووشى دله پراوكه بووه، ههروهها بههوى ئەو گومانهى كه له سهه (هه مين) دروست بووه، به (فلاش باك) باسى پابردووى ده كات، كه پيشتر په دووى (دهرويش بايز) كه وتوووه .

٦- له چيروكى (له ديوى ده رگا ئاسنينه كه وه، ئەو شه وهى سه گيكم تيا خوش ويست) مۆنۆلۆگ به شيوه ي راسته وخۆ و ناراسته وخۆ له پريگاي (من، ئەو) به شيوه ي ئاوپته پيشكهش كراوه. ئەمەش له ئەنجامى دله پراوكى و ترسى كاره كته ره كان دروست ده بى، چونكه ده چى بو ژوانىك له پشت ده رگا كه يه و نازانى چى رووده دات و ئەوه ي تريان بههوى ئەو چيروكه ناخوشه ي له رابردوودا به رامبهه به سهگ ههيه تى كه له ئەنجامدا كوتايى به رق و كينه كه هاتوووه و بو خوشه ويستى گوراني به سه ردا هاتوووه، كه ئەمەش يه كيكه له تايه تمه نديه كانى ئەم هونه ره.

٧- له ئەنجامدا بۆمان ده ركه وت، كه (خۆدواندن) به كارنه هاتوووه، چونكه چيروكنووس هه وليداوه ته نيا له پريگه ي هه ردوو جۆره كه ي تره وه ناخى كاره كته ره كان بخاته به رچاو.

٨- به شيكى ئەم مۆنۆلۆگانه به شيوه ي پرسيار ناراسته ي خوينه ره كراوه، وه كو له چيروكه كانى (شاعير، خوشكه كان، ته نيایی شه ويكى باران)، ههروهها له چيروكى (پيشۆله) ش به شيوه ي پرسيار و سه رسورمان پيشكهش كراوه، به لام ئەوانى تر به شيوه ي ئاسايى پيشكهش كراوه، ئەمانهش كاريگه ريه كى به هيزيان له سهه ره وتى گيپانه وه و پرووداوه كان هه بووه.

٩- له دريژه ي شيكردنه وه ي كۆمه له چيروكى (ته نيایی) دا بۆمان ده رده كه ويته كه (٨) جار به شيوه ي راسته وخۆ و (٨) جار يش به شيوه ي ناراسته وخۆ پيشكهش كراوه، كه چى به شيوه ي ئاوپتهش (٢) جار پيشكهش كراوه.

لىستى سه رچاوه كان

۱- سه رچاوه كوردىيه كان

أ- په رتووك:

- حسن، شىرزاد (۲۰۰۲). كۆمهله چىرۆكى (ته نىايى)، چاپه مەنى تىشك، چاپى دووهم، سلىمانى.
- خدر، رىزان ره حمان (۲۰۰۷)، ته كنىكى گىرانه وه له رۆمانه كانى (عه بدوللا سه راج)، كۆلىژى زمان، زانكۆى سه لاهه ددين، هه وليتر.
- خورشيد، به هزاد فه تاح (۲۰۰۸)، هونه رى مۆنۈلۈگ له رۆمانه كانى (رىواس ئه حمه د) دا، كۆلىژى زمان، زانكۆى سه لاهه ددين، هه وليتر.
- ئه لوهنى، نه جم خاليد (۲۰۱۷)، تىورى كۆمه لئاسى رۆمان، چاپخانه ي زانكۆى سه لاهه ددين، چاپى يه كه م، هه وليتر.
- ئه لوهنى، نه جم خاليد (۲۰۱۵)، ده سه لاتى حىكايه تخوان له كۆ چىرۆكدا به نمونه چىرۆكى: كى وه ستا كه ريمى كوشت له نووسىنى (موحسين چينى)، چاپى يه كه م، هه وليتر.
- ئه لوهنى، نه جم خاليد (۲۰۰۹)، كاره كته رسازى له ئىواره ي په روانه ي (به ختیار على) دا، چاپخانه ي موكرىان، چاپى يه كه م، هه وليتر.

ب- نامه ي ئه كادىمى:

- حاجى، سه نگر قادر (۲۰۰۸)، بنىاتى گىرانه وه له داستانى (مهم و زين) ي ئه حمه دى خانى و رۆمانى (شارى مۆسىقاره سىپيه كان) ي (به ختیار على) دا، نامه ي ماسته ر، كۆلىژى ئاداب، زانكۆى سه لاهه ددين، هه وليتر.
- محمد، په رىز صابر (۱۹۹۲)، بيناى هونه رى چىرۆكى كوردى و نامه ي ماسته ر، كۆلىژى ئاداب، زانكۆى سه لاهه ددين، هه وليتر.
- مسته فا، رىزان عوسمان (۲۰۰۷)، بنىاتى جۆره كانى رپوداو له رۆمانه كانى باشوورى كوردستان، نامه ي ماسته ر، زانكۆى سه لاهه ددين، هه وليتر.

ج- گۆفار :

- ئه لوه نی، نه جم خالید (۲۰۰۵)، ته كنیکی دیالۆگ له هه ندی نموونه ی هاوچه رخێ كورته چیرۆکی كوردیدا، گۆفاری (زانكۆ)، زانكۆی سه لآحه دین - هه ولیر، ژماره (۲۴).

۲- سه رچاوه عه ره بییه كان

أ- په رتووك :

- ابوطالب، ابراهیم (۲۰۱۷)، تطویر الخطاب القصصي (من التقليد الى التجريب القصة الیمنیة نموذجا)، دار غیداء للنشر والتوزیع، ط ۱، القاهره .
- الحاوي، ایلیا (۱۹۷۹)، في النقد و الادب، دار الكتاب اللبناني، ط ۴، بیروت .
- خلیل، ابراهیم محمود (۲۰۰۳)، نقد الادب الحديث من المحاکات الى التفکیک، ط . اولی، دار المسیره، الاردن .
- همفری، روبرت (۲۰۰۰)، تيار الوعي في الرواية الحديثة، ت. محمود الربيعي، دار غریب، القاهره .

۳- سه رچاوه ئیگلیزییه كان :

1-Explore the fact-checked online encyclopedia . From Encyclopedia Britannica with hundreds of thousands of objective articles cl.braran) [https://www.Britannica . Com](https://www.Britannica.Com) – monologue)

المخلص

مونولوج وانواعها في مجموعة من قصة (شيرزاد حسن)

تعدد المونولوج إحدى التقنيات المهمة في القصص الذي اهتم بها كاتب القصة في بداية القرن العشرين خصوصاً في مجال الرواية والقصص ل(جيمس جويس، فيرجينيا ولف و مارسيل بروست) فقد استخدمت هذه التقنية ومن ثم فقد لجأ إليها في كثير من القصص العالمية كما اهتم (شيرزاد حسن) بهذه التقنية ليكشف الجانب المختفي في نفوس الشخصيات القصصية وقد تكلمنا في هذا البحث عن هذه التقنية من النظر، ثم حاولنا ان نطبق هذه التقنية على مجموعة قصص (ته نيايي) للكاتب من خلال طرح الانموذج المختار وقد توصلنا في نهاية البحث الى مجموعة من الاستنتاجات ومن ابرزها المونولوج المباشرة و غير مباشرة في مجموعة القصص المذكورة، في حين ان الحوار الذاتي لم يستعمل فيها.

كلمات الدالة: (المونولوج، المونولوج المباشرة، المونولوج غير مباشر، الحوار الذاتي).

Abstract

A monologue and types in a collection of the story (Sherzad Hassan)

Monologue is one of the most crucial narrative devices stressed by storytellers in the early 20th century. James Joyce, Georgina Woolf, and Marcel Proust all incorporated this method into their novels and stories. This technique has been applied in several stories all around the world to disclose the characters' innermost thoughts. This strategy has also caught the attention of Sherzad Hassan. This academic study discusses this approach, and the researchers use Sherzad Hassan's collection of short stories (Loneliness) to illustrate the several varieties of this technique. Finally, this scientific study concluded that there are direct and indirect monologues in his collection of stories, but no self-talk is used.

Keywords: (monologue, direct monologue, indirect monologue, self-talk) .

بۆنەكانى دەشتى ھەولير

بە نموونەى بۆنەى كارکردن و دەقە فۆلكلورىيەكان

مەسعود عەبدوئلا مستەفا
قوتابى ماستەر لە زمانى كوردى
كۆليژى زمان، زانكۆى سەلاحەددىن
masoudabdullah32@gmail.com

پ. د. مەولود ئىبراھىم حەسەن
كۆليژى زمان، بەشى كوردى
زانكۆى سەلاحەددىن
mawlud.hassan@su.edu.krd

پوختە:

ھەموو گەلانى دونيا بۆنەى تايبەت بە خۆيان ھەيە، گەلى كوردىش
كۆمەلەىك بۆنەى تايبەت بە خۆى ھەيە، ليرەدا مەبەستمان بۆنەكانى دەشتى
ھەوليرە، ئەوھش بە نموونەى بۆنەكانى كارکردن وەك (دروپتە، شەنەبا،
دەورکردنەوھى گەنم و جۆ، ساواركوتان، مەشكەژەنين، تەشى پىسى).
ھەموو ئەم بۆنانە تايبەتمەندىي خۆيان ھەيە، ھەندىك لە بۆنەكان
سالانەن، بۆنەمان ھەيە وەرزىنە، كۆمەلەىك بۆنەشمان ھەيە گشتىنە، لە ھەموو
بەشەكانى كوردستان و دونياش ھەروايە.

بۆنەكان بەخۆشى و ناخۆشيان لە كوردستان تام و چيژىكى كوردەوارىي
تايبەت دەبەخشن. بۆنموونە كاتىك ژيانىكى نوئ دەست پىدەكات لە نيوان
كوپ و كچىك، يان مندالىك لەدايك دەبى، ياخود كەسىكى ئازىز لە
دەستدەھىن، ئەمانە ھەموو بۆنەيە و پىورەسى تايبەت بە خۆيان ھەيە.
ديارە ژيانى سادە و پر كۆشى دەشتى ھەولير وای كردوو، فۆلكلورى
ئەم دەقەرە دەولەمەند بىت بە كۆمەلەىك بۆنەى تايبەتى و گشتى، بۆيە لەم
تويژىنەوھەيدا مەبەستمانە تيشك بخەينە سەر ھەندىك لەو بۆنانە.
وشە سەرەكەيەكان: (دەشتى ھەولير، بۆنەكان، كارکردن، فۆلكلور).

پيشەكى

كاركردن ھۆكارىكى سەرکەوتنى مروڤه و ھۆيهكى چالاک و زيندووه له کۆمەلگای کوردیدا ، له دەشتى ھەوليردا بەھۆى كەمى ئامپىرى كشتوكال له رابردوودا زۆربەى كارەكان بە دەست ئەنجام دراون وەك (دروينە و شەنەبا و دەورکردنەوھى گەنم و جۆ و ساواركوتان ،).

بەھۆى ئەوھى شتىكى كەم لەم بوارەدا نووسراوه و كەم ئاوپرى ليدراووتەوھ، ئەمە ھۆكارىك بوو واى ليكردين، تويزينهوھەكەمان بۆ ئەم ناونيشانەى سەرەوھ تەرخان بکەين. بۆ ئەوھى له ئاستى كۆشش و بنياتى زمان و بير و ريشەيى ئەو رابردووه تيبگەين.

ئەو ريبازەى له تويزينهوھەكەماندا پەيرەومان کردووه، ريبازى وەسفى –

شيكاريه.

بەھۆى كەمى ليكۆلينەوھ لەسەر ئەم بوارە، دەستكەوتنى سەرچاوھ كەميك ئەستەم بوو. بۆيه ھەولمانداوھ كەسانى بە ئەزموون و پير بدوينين، كە ئەم جۆرە كارانەيان ئەنجامداوھ.

پيکھاتەى تويزينهوھ:

ئەم تويزينهوھ پيکھاتووھ له پوختە و پيشەكى ، دوو بەش و ئەنجام، ليستى سەرچاوھەكان ، ناونيشانەكە بریتییه له (بۇنەكانى دەشتى ھەولير بە نموونەى بۇنەى كاركردن و دەقە فۆلكلۆريهكان).

بەشى يەكەم تايبەتە بە باسيكى بۇنەكان بە شيوھى تيورى، له چوار تەوهرە پکھاتووھ، بەم شيوھيه: تەوهرەى يەكەم: پيناسە و چەمكى بۇنە، تەوهرەى دووھم: زمانى دەقى بۇنەكان، تەوهرەى سييەم: ئەدەبياتى بۇنەكان، تەوهرەى چوارەم: جۆرى بۇنەكان و گرینگيان. ھەموو ئەمانە باسکراون.

ھەرچى بەشى دووھەمە، تيشك دەخاتە سەر (بۆنە كانى كارکردن) ليرەشدا ئەو بۆنانەمان باسکردوو لە دەفەرەكە ئامادەيى بەردەواميان ھەبوو . لەم تەوەرەنە پیکھاتوو: (تەوەرەى يەكەم: کارەكانى دروینە، تەوەرەى دووھەم: شەنەبا، تەوەرەى سێھەم: دەورکردنەوہى گەنم و جۆ، تەوەرەى چوارەم: ساواركوتان، تەوەرەى پینچەم: دەستار، تەوەرەى شەشەم: مەشكە ژەنين، تەوەرەى ھەوتەم: تەشى رېسى) باسکراوہ.

لە دواى ئەمانە تويزینەوہ گەيشتۆتە چەند ئەنجامیک لە چوار خال خراوہتەر وو. لیستی سەرچاوہ کان دوا بەشى تويزینەوہ کەيە ، بەپيى ئەلف و بيى ناوى نووسەرەکان ريزکراوہ.

بەشى يەكەم

تەوەرەى يەكەم: چەمك و پیناسەى بۆنە:

بۆنە لە فەرھەنگى ھەنباھە بۆرینەى مامۆستا ھەژارى موکریانى بە واتای (ھۆ، سەبەب، سۆنگە، بەھانە، بیانوو) ھاتووہ. (ھەژار، ۱۳۴۹ ھەتاوى، ۸۴).

لە فەرھەنگى (ئەناھیتا) ش بۆنە بە واتای (بەھانە، بۆ خاترى بیانوو، لەبەرمايە، ھۆ) ھاتووہ. (مالپەرى ئەلیکترۆنى، یوسف رەشید).

لە فەرھەنگى خال مامۆستا شېخ محەمەدى خال بەم شېوہ باسى بۆنەى کردووہ: (بۆنە: ھۆى شت: بە (بۆنە)ى تۆوہ ھاتم. (خال، ۲۰۰۵، ۳۸).

بەلام لە پرووى زاراوہییەوہ: بۆنە ھەموو یادەوہرییەكى شیرین، یان تال، شادى یان کارەسات دەگریتەوہ، کە بە سوورپانەوہى سأل، بە دەورى خویان زەخت کەنەوہ زۆرجار کۆر و ئاھەنگى تايبەتییان بۆ دەگپیرى.

لەلایەكى ترەوہ بۆنە بە واتای یادەوہرى پيشە جۆراوجۆرەکانیش دى، وەکو ئەو بۆنانەى بەھۆى دروینە یان ساواركوتان زۆرى تر.

(خەلك له قۇناغىكى سەرەتايى گەشە كىردنەو، بۆنە خۆشەكان و پرووداوه كۆمەلايەتتەيەكانى ناسيون). (الحداد، ۱۹۹۵، ۷۸).

كاتىك مرؤف ھاتۆتە سەر زەوى سەرەتا بە تاك ژياوه، دواتر بە كۆمەل له ئەشكەوتەكان ژياوه، سەرەتا بىريان له ئايىن كىردۆتەو بۆ پاراستنى خۆيان و ئەو شتانەى دەستيان دەكەوت، كەواتە كۆنترىن بۆنە، بۆنەى ئايىنە.

تا واى لىھاتووه، بۆنەكان بوونەتە زانست. جەليل القدره و ژمارەيك له زانايان ئاماژەيان بە گىرنگى زانستى بۆنە كىردووه، ديارترىنيان (العفر الرازى) دەللىت (زۆربەى وردىنەكانى قورئان له رىكخستن و پەيوەندىيەكان دادەندىت) وىب سايىتى www.hefzmoyaser.cor.

ئەلسويىتى دەللىت (زانستى ئەو بۆنەيە زانستىكى شەرەفمەندە).

جەژن و بۆنەى ئايىنى و كۆمەلايەتتەيەكان له ھىزرى ئىسلامىدا و كارىگەرى عەقىدەيە بە جۆرىك، كە فەرمانى حوكمى لەسەر پىويستى بە بوونى سوودىك ھەيە، يان بە پەرچدانەوھى خراپەيەكى رەوا.

ابن عاشور لەبارەى بۆنەكان دەللىت (واتايەك له يەككىك له كىردارەكانى خەلكدا، كە وا دەخوازىت ئەو كارە واجب بىت، حەرام بىت يان شەرەعتى ئىسلام رىگەى پىداىت). (وسو، ۲۰۱۶، ۷۰).

بۆنەكان بۆ ئەدەبىيات و شاعىران (دەرفەتلىك بوو، بۆ ئەوھى ھەست و سۆزى بىر كىردنەوھى خۆيان بەتال بكنەنەو، پىنگە و دىدگاي خۆى بۆ خودى ژيان و گەردوون پىناسە بكات). (وسو، ۲۰۱۶، ۸).

ھەموو بۆنەكان گىرنگى و تايبەتمەندىيى خۆيان ھەيە، كاتىك بۆنەيەكى كۆمەلايەتى ياد دەكەينەو، پىويستمان بە ئامادەكارى دەبىت وەك: (ئەو خەلكانەى دىاريان دەكەى بۆ بانگھىشتكردن، بودجەيەكى دىارىكرەوى دەوئ، كات و شوئنى بۆ دىارى دەكرىت. لەگەل ئەو خواردنانەى پىشكەش دەكرى، دانانى بەرنامەيەك بۆ يادەكە،).

كەواتە بۆنە خۆش و ناخۆشەكان كۆبۈنە ھەي خەلكەكان و شوينى ديارىكراو، ئەم بۆنە لە پابردوو پرويانداو، لە داھاتوو ياد دەكرينەو. ۋەك بۆنە كۆمەلايەتى و ميژوويەكان (لەدايكبوون، ھاوسەرگيرى، جەژنەكان، نەورۆز، مردن،.....).

تەوەرەى دووھەم: زمانى بۆنەكان:

ھەر بۆنەيەك شىوازيكى تايبەت بە خۆى ھەيە، بۆ نمونە (شىوازي بابەتتىكى زانستى جياوازە لە شىوازي بابەتتىكى ئەدەبى، يان ياسايى، يان دلدارى شىواز و پيشوازيکردن لە ميوان جياوازە، لە شىوازي دەرکردنى كەسپك). (شەمس، ۲۰۰۶، ۸).

ھەموو ئەو كۆبۈنەوانەى كە لە بۆنەكان ئەنجام دەدرين تايبەتمەندىيى خۆيان ھەيە، لە پرووى زمانەو جياوازن، بۆ نمونە: كاتىك يادى بۆنەيەكى ماتەمىنى دەكرينەو، زمانى گفتوگو و قسەکردنى جياوازە لەگەل بۆنەيەكى لەدايكبوون. ئەو وشە و دەستەواژانەى لە بۆنە ماتەمىنىيەكان بەكارديت دل خەمناك دەكات، مەرفۇھ ھەست بە بىزارى و بى بەھايى ژيان و دونيا دەكات. بەلام لە بۆنەيەكى لەدايكبوون نويبۈنەو و دلخۆشى دەبيستري.

كاتىك بۆنەيەكى سەربەخۆيى ولات دى، ھەموو خەلكى ئەم ولاتە بە ئاھەنگ و خۆشى بەشداردەبن. شىوازي قسەکردنىان بۆ پاراستنى نىشتيمان و خۆبەختکردنە بۆ نىشتيمان.

لەكاتى جەژنەكانى ئايىنى لەگەل جەژنەكى نەتەوھيى نەورۆز لەمانەش شىوازي قسەکردن جياوازە.

بۆ نمونە لە يادى كارەساتى ھەلەبجە دەگوتري: (ھەلەبجە زامىكە و تيمار نايت). ئەم زمانە زمانى ھەسرەت و خەمىكى قول چىويەتى، ھيچ ئوميدىكى نەھيشتۆتەو، بەلام لە بۆنەى ژنھياندا، بەگەرمى پيرۆزبايى لە بووك

و زاوا دەكرىت، ئەوھى بەشدارە لە ئاھەنگە كە دەلن: (ياخوا پىرۆزى يەك بن، لە گەل يەك پىر و خەرۆين، بەختەوهر بژين،....).
دەبينن ئەم زمانە ھەمووى ئومىد بەخشە، ھەمووى لە دەروونى پر لە
خۆشى دەرچوو، ھەمووى پەيامى شادومانى ھەلگرتوو.
كەواتە ھەر بۆنەيەك شىواز و زمانى قسە كردنى تايبەت بەخۆى ھەيە.

تەوھرەى سىيەم: ئەدەبىياتى بۆنەكان:

مەبەست لە ئەدەبىياتى بۆنەكان، (ئەم گوتار و نوكتە و شىعر و پەند و
كىنايە و گوتە ئامادانەى سەر زارانن، كە لە ھەر يەكە لەو بۆنانەدا دووبارە
بوونەتەوھ و بەردەوام دەولەمەندىش كراون، بۆ نمونە:
ھەدروونە دروونە دروونە

دەسكى داسم بە روونە). (عەباس، ۲۰۰۸، ۳۸)

ئەم ھۆنراوھەيە وەكو دەقيكى ئەدەبى دروونە كردن دروست نەدەبوو،
ئەگەر ئەم بۆنە گشتىيە بوونى نەبووايە.
يانىش:

ھەياران و مەياران

ياخوا بيكاتە باران

بۆ فەقىر و ھەزاران

ئەگەر جووتيار و تۆكردن نەبووايە، ئەم دەقەش دروست نەدەبوو.
يانىش دەقيكى وەك: ((ژنم دەوى ژنانە پىستەى بكاتە ھەمبانە)).
(لەك، ۲۰۰۶، ۳۶)

ئەو گوتە شىعرييەش، وەكو دەقيكى ئەدەبى دروست نەدەبوو، ئەگەر
بۆنەى مەردارى و بەرھەمھينانى سىيەمەنيەكان بۆ بەردەوامبوونى ژيان بوونيان
نەبووايە.

كەوابىخ ھەر بۆنەيەك ئەدەبىيىكى مەعقولى جوانى تايىبەت بەخۆى بەرھەمھىتاو، بە ھەموو ئەو ھەش دەلېن خاوەنى فۆلكلۆرىيىكى دەولەمەندىن.

تەوەرەى چوارەم: جۆرى بۆنەكان و گرنىيان:

ھەموو بۆنەكان لەناو كۆمەل ئەنجام دەدرين. ھەر بۆنەيەكىش گرنىكى و تايىبەتمەندىيى خۆى ھەيە، ئىمە پۆلىنى بۆنەكانمان كرددوو بەم شىوہيە: بۆنەكانى سال، جەژنەكان، شەوى بەرات، لەدايكبوونى پىغەمبەر (د.خ) مەولوودى نەبەوى، نەورۆز.

– بۆنەكانى وەرزی، چوار وەرزەكەى سال.

– بۆنەكانى كۆمەلايەتى: لەدايكبوون، ژنگواستەو، خەنەبەندان، مردن، شىنگىرى،.....).

– بۆنەكانى كارکردن: وەك: درويئە، شەنەبا، دەورکردنەوہى گەنم و جۆ، ساواركوتان، مەشكەژەنين، تەشى پىسى،.....).

لە رۆژگارى ئەمرومان بۆنە بۆتە زانستىك – زۆر فراوانە – بۆ ھەموو شتىك بۆنەيەكى بۆ داندراو، بە شىوہيەك لە ھەموو جىھان پەيرەودەكرىت.

وەك: بۆنەى رۆژى داىك، زمانى داىك، رۆژى مندالان، باوكان، خوشكان، رۆژى پەرستاران، رۆژى نەخۆشىيەكان بە گشتى،) ھەر يەك لەم بۆنانە لەلايەن دەستەيەك و كۆمەلەيەكى ديارىكراو ياد دەكرىتەو.

بەشى دووھم

بۆنه كانى دهشتى ھەولير

دهشتى ھەولير دەشتىكى پان و فراوانە، خەلكە كەى ماندوون، بە بەردەوام كاريان دەكرد، تاوھ كو بژيوى ژياني خويان و منداليان دەستبخەن. ھەموو بۆنەكان تايبەتمەندى خويان ھەيە، ھەموو بۆنەكان تىكستى تايبەت بەخويان ھەيە، ھۆنراوھى فۆلكلورى بيت يان ھەيران و لاوك يان بەيت بيت. يان ھەكايەت و بەسەرھاتى خوش بيت. لە بەشى دووھم بۆنەكانى كارکردن وەرەگريش و باسى جۆرى كارەكان دەكەين.

– بۆنەكانى كارکردن:

تەوھەرى يەكەم: درويئە:

لە كۆتايى وەرزی بەھار و سەرەتاي وەرزی ھاوین دەستدەكرا بە درويئەكردن لە دەشتى ھەولير، جوتيارەكان لەگەڵ چەند سەپانتيك دەستيان بە درويئەكردن دەكرد، ژمارەى سەپانەكان چەند زۆربايە ئەوھندە باشترە بۆ كارکردن. زۆرجار يەك بە ھەرەوھەزى ھاوکارى يەكتريان دەكرد، سەرەتا جۆ دەدوووراوھ و دروونە دەكرا، دواتر گەنم.

ئەو ئاميرانەى بەكاريان دەھينا بۆ درويئە: (داس، قەرانگ، قەيناغ، مەرەغان، كارتىخ... ھيتر)، قەيناغ، لەسەر پەنجەكان دەكرا. ئەم قەيناغەش دوو جۆرە: (لە پيست دروستدەكرا، يان لە ئاسن دروستدەكرا). (شيخانى، ۲۰۰۳، ۳۰).

زۆر جار پياو و ژن بەشدار دەبوون لەكاتى درويئەكردن، پياو لە پيشەوھ وەك سەپان بەدەست درەويان دەكرد، ژنەكانيش لە دواوھ گولەكانيان ھەلدەگرتەوھ (تيلەگيشە يان گيشەكار)، بوون، دەسك دەسك بەرھەمەكە كۆدەكريتەوھ، گوريسىكى دەستيان شيوھى قولابى پيوھوو، داسىكى بچووکیان

لە دەست بوو بۆ كۆكردنەو، پياندەوت داسووكە، دەيانكردە (شەغره) لەسەر پىشتى ولاخى بەرز دەيانگواستەو، بۆ سەر جۆخين. لەپيش نوپىزى بەيانى دەهاتن، نوپىزى بەيانىان لەسەر تەبارە دەكرد، دواتر دەستيان بە درويئە دەكرد، تاوھەكو چيشتەنگاو، يان چيشتان كاريان دەكرد، دواتر پشويان دەدا، كەمىك خواردنيان دەخوارد، خواردنيان برىتى بوو لە ھەندىك (دۆيان قەسپ و پياز لەگەل نان)، كۆتك بۆ ئاو و دۆ خواردنەو بە كاردەھات، ھەروھەا كوندەيان دەبرد بۆ ئاوتىكردن و ساردبوونى ئاو دۆدان بۆ ئەو دۆيەى دەيانبردە پەريز و درويئەكردن.

كە داسەكانيان كول دەبوون، بە جۆريك لە بەرد تيزيان دەكردەو، ناوى بەردەكە (ھەسان) بوو يان بە چەورى رۆنى ھەيوان چەوريان دەكرد. سەپانەكان كالاوى خوريان لەسەر دەكرد، تاوھەكو لە گەرمای رۆژ پىستى سەريان و دەموچاويان نە سووتى.

سەخترين كار لە گوند درويئەكردنە، ماندووبوونى زۆرى تىدايە، مروفي دەست و بازو بەھيزى دەوى، زۆرجار بەھوى بەھيزى سەپانەكان پكابەرى دروستدەبوو، كامەيان زۆرترين ماوھە پىشتى بەرز نەكاتەو، بەردەوام بيت لە درويئەكردن، ئەو براوھە بوو. ھەندىك جار پشپەكيان دەدا ناويان دەنا (جغارە خۆريك)* دواتر دەستيان دەكردەو بە كاركردن.

ئەم كارە درويئەكردن بە كۆمەل ئەنجامدراوھە، تاوھەكو كەمىك ماندووبوونى خويان لەبىر بكەن، لەگەل ئاوازی داس و قەيناغ و جۆرى رۆشتيان، گۆرانبيان دەوت، دل و دەروونيان پى نارام دەبوو. يەكىك لە پيشەوھە گۆرانبيەكەى دەوت ئەوانىتر لە دواوھە ديان وتەو. ئەم جۆرە گۆرانبيە لە ھەموو كوردستان باو بوو، بەتايبەت لە دەشتى ھەولير. بەھوى زار و بنزارەكەى تايبەتمەندى خوى ھەبوو.

* (جغاره خۆرىك). ئىديوئىكى دەشتى ھەوليرە، بۆ ۋەستانى كاتىكى كورت، ماۋەى پشودان كورته.

ئەمەش بە شىك لە تىكستە كانى گۆرانى درويئە كردنە:

درويئەى گەنم

ھى برا سەرى من دىشى

كاكە سەرم زۆر دىشى

دەردى لە درم دەرنایى

دەردى لە درم دەرنایى

كانى سەيد عوبىدى

كاكە لە بن كەندارى

ئاشقان دەستى لى بشۆن

خانمەكى چەند نازدارى

ئەو كەرىم و ستىنە.**

چەند ئاشقى يە كدىنە... (فيچەرى رووداۋ ۲۰۲۰، ۳۷)

ياخود ھەندىك جار بە شىۋازىكى تر گۆرانى دەلین، بە ئاۋازىكى تر،

پىھەلدانىان بە سەر ئافرەتان دەبىت، بۆ نموونە:

سەرى بەندانم ستىيە

زەندى سىپى پر بازن

ھەتىم ۋەرە مار ئىمە

بابم چوۋىتە ھەوليرى

ئەوان لە ماری نەبن

دەوم لە گەردەنى نا

لەدوا بەندان ستىيە

ۋەك بالىفى ماریيە

بنى لە من سەرىيە

كاكم لە كىن مەرىيە

داكىشم بى قەيدىيە

دوو ماچم لى كردىيە.....

(شىخانى، ۲۰۱۰، ۱۷۳).

پاش ماندووبوونىكى زۆر و كۆتايىھاتن بە درويئە كردن، جا بۆ ھەر كەسىك يىت، پيويست بوو ھەيوانىك سەربېرى، شيوھك بۆ سەپانەكان بكات، ياخود گۆشتەكەى دابەش دە كرد لە نيوان سەپانەكان، دەيانبەدەو، لە گەل مال و مندالەكانى پىكەو دەيانخوارد. (چاوپىكەوتن، كانەبى زاھير، كۆليژى زمان، ۲۰۲۱/۱۱/۱۴)*.

* (ھەموو چاوپىكەوتنەكان تايبەت بوو بەكارەكانى دەشتى ھەولير، ئەم جۆرە كارەيان كردووە)

** (كەريم و ستى دوو ئاشقى يەكتر بوون لە دەشتى ھەولير، مامۆستا عومەر شىخەللا دەشتەكى زۆر بەدرىژى باسى كردووە، لە كتيبي گۆرانى فۆلكلورى كوردى).

لەسەر جۆخىنان بەھۆى جەنجەر بەرھەمەكە دەكوتراو، تاوھ كو گەنم يان جۆتیکەلى يەك دەبوون. جەنجەر ئاميرىك بوو بەرھەمى گەنم و جۆى پى دەكوترا. مندالىك يان ئافرەتىك لەسەر جەنجەرەكە دادەنيشت، بە دوو ئازەل جا كەر يىت، يان ھيستر جەنجەرەكەيان رادەكيشا. (جەنجەر لەم بەشانە پىكھاتوو، ۱- حوشترۆكە، دارىكى چەند پارچە بوو لە شيوھى لەشى حوشتر بوو لەولائى ئەولائى جەنجەرەكە دەبەسترا. ۲- شىرۆكە، رووى پيشەوھى حوشترۆكەكە بوو. ۳- تيرەى حوشترۆكە. دارىكى پتەوى لوولەيى بوو ھەردوو لائى حوشترۆكەى لە رووى پيشەوھە بەيەك دەبەستا. ۴- پالته: دوو تايەى لوولەيى نزيكەى مەترىك دريژ بوون. ۵- تۆپ: تەنھا بە دارە لوولەكەى پالته دەگوترا.) (قادر، ۲۰۲۲، ۲۲۸)

لە كۆمەلگاي كوردى ھەر كارىك ئەنجامى دەدەى دابونەريتى خۆى ھەيە، درويئەش كۆمەللىك داب و نەريتى تايبەت بە خۆى ھەيە، بۆ نمونە: كاتىك سوارىك بە ميوانى دەھاتە سەر تەبارەى، گيشەكەر يان سەپان،

سوارە كەيان رادە گرت، كەمىك دۆيان پيشكەش دە كرد، دە بوو سوارە كەش لە پای ريز گرتنى بە خشيش يان خورما يان قەسپ وەك ديارى پيشكەش بكات. ھەندىك جار گيشە كەر رقى لە سەپان دە بوو، ياخود بە پيچە وانە وە روويدا وە، ئە گەر ھاتوو كەسەك لە كار كردن تەمبەل بووايە، كارى تريان پي دە كرد. ھەندىك جاريش بە رىە ككە وتن لە نيوان سەپانە كان و گيشە كەرە كان دروست دە بوو، دەمە قالى يان ليكيان دە دا.

ھەندىك جار سەپانىك لە كار كردن زور ئازا بوو، لە كاتى كار كردن بە سەر سەپانە كانى تر دە سوورپا وە، ئەمەش شەرم بوو بو سەپانە كانى تر بە سە ريدا بسوورپىنە وە.

زور جار وا ريك دە كەوت، دوو چىنى درويئە كردن دە بوون، ھەر يە كەيان بو جوتيارىكى جياواز كار يان دە كرد، پييان دە و ترا ھاوپە ريز. پاش نيو ە رۆيان لە دروونە دە بوونە وە، يان چيشتانان كاتىك بو پشوو دە ستيان ھەل دە گرت، دە رۆيشتن بو لای يە كترى، زور جاريش يارمە تى يە كيان دە دا، پييان دە و ترا (زبارەى ھاوپە ريز). (شىخانى، ۲۰۱۰، ۱۸۰).

ھەندىك زاراوەى تايبەت بە درويئە:

– تە بارە: ئەو دە غلەى تە واو پيگە يشتى ھيشتا نە دوورا پيئە وە.
– بەر: درويئە كردنى بە شىكى تە بارەى دە غل بە پيى تواناى سەپانە كان.
– دوورنە بە گاز: برىتى بوو لەو جوړە درويئەى، كە دوو كەس يان سى كەس بە گوړانى درويئە يان دە كرد. پشتيان راست نە دە كرده وە، ھە تا خە تە درويئە كەيان تە واو دە كرد.

– بەرە دروونە: برىتییە لەو بە شە دە غلەى، كە لە لايەن سە رپالە دا برا وە.
– سوارە، سوآلە: ئەو قامكە گەنم و جوړیە دوورا وانەى لە ناو دە ست و پەنجەى سە پاندا، كە پر بە قامكى سە پانيیە و دوايى دايدە نيئە سەر زە وى.

– گيشه كەر: بەو ئافرەتە دە گوترا لە دوای (٤_٥) سەپانان بوو سوآله ی خرپ
دە کردەوہ.

– تیلە گە کیش: بەو ئافرەتە دە گوترا، کە گیشە ی بە پشتی خۆی دادەدا و
دە یهیناوە سەر جۆخین.

– وشى: ھیشوو: ئەو قەلە گەنمە دووراوانە یە، لە دوای سەپان بە جیماون.
– دەستەرنە: سآل ھەبوو باران کەم بوو، گەنم و جۆ بەلآی زۆر کورت بوو،
کەمیش شین دەبوو، جوتیار ناچاربوو بە دەستی بېرنی بە خاوخیزانی، تاوہ کو
کەمیک بەرھەمی دەستبکەوئ.

– بەرکوت: وادەبوو ھەندیک جوتیاری خیزاندار باراشی لە سەرەتای
دروونان لیدەبرا و دەچوو لە (تەبارە) ی جۆ یان گەنم، بەقەدەر پێویست
دە دووریەوہ و بەگێرە دەیکوتا و بە بای دە کرد.

ئەمە بەرکورتی پێ دە گوترا ئەوجا دەبیردە ئاش، (مەلای رەش، ٢٠١٢،

(٥٧)

– قەلەخەرمان: گەنمی رەشگۆل لە کاتی قۆناغی شیرى، ھەندیکیان
دروینە دە کرد و دەیان کردە گورزە و گورزە گۆلە کانیان لە سەر ئاگر دادەنا و
دەیان برژاند، دوایی دەنکە کانیان لە قرچکە کان دەردەھینا و دەیان کوتا و
دەیان کردە شیو و دەیان خوارد. کەواتە قەرەخەرمان فەریکە دەغلی رەشگۆلە. لە
ھەندیک فەرھەنگاندا، دە گوتریت، (فەریکە دەغلی برژاو). (مەلای
رەش، ٢٠١٢، ٥٨)

– زبارە: ئەگەر جووتیارەك نەخۆش بوایە یان دروینە ی دوابکەوتایە،
پیاوانی گوند کۆدەبوونەوہ و ھاوکارییان دە کرد، بۆ دروینە کردنی تەبارە کە ی،
ژانیش ھاوکارییان دە کرد. (چاویپکەوتن، خەجیجە رەشید، ٢٠٢١/١١/١٥
ھەولیر).

– شهرت: گریبستی نیوان سهپان و خاوهن زهوییه، له یه کهمین پۆژی دوورنهی تا کۆتایی دروینه. جا داواکاری سهپان بیست یه که له دهغل و دانه کهیه. یان سواقدانی له وده و خانووی ماله، ئەمانهش شهرتی خاوهن کار بوو. شهرتیش چه ند جوړیکی ههیه، له وانه:

– شهرتی زستانه: ههشت مانگ، له سه رهتای مانگی نو (ئهیلول) تا مانگی نیسان، کۆتایی مانگی (٤)، زیاتر بۆ جوتیاریه و کاری کێلان ده کهن.

– شهرتی هاوینه: چوار مانگه له سه رهتای ئایار دهست پێده کات تا کۆتایی مانگی ئاب. زیاتر بۆ سه پانییه.

– شهرتی ههرات: ته و او بوونی ماوهی کارکردنی پینجههر له لای ئاگاهکی (خاوهن کاره کهی). (نادر، پڕۆژهی بلاونه کراوه).

ته وهره ی دووهم: شه نه با:

دوای دروینه کردن و گواستنه وهی بۆ سه ر جوخین، کوتانه وهی به ره مه که به جه نه چر. به ره مه که و کایه که تیکه ل ده بوو. بۆیه جوتیار پیویست بوو، به ره مه که شه نه با بکات، تا لیکیان جیا بکاته وه. جووتیاره کانمان زۆر شاره زابوون، ده یانزانی چ شوینه ک بۆ جوخین باشه، چونکه جوخین نابیت شوینیک بیت ناو دهشت و دۆل بیت، ده بیت شوینه کهی تهخت بیت با بیگریته وه، هه ندیک جار و ابوو بای نه ده هات، ده بوو چاوه رپی با بکه ن. تا وه کو شه نه بای بکه ن. کاتیک پۆژ خو ش بایه، بای به اتبایه، به دوو که س یان سی که س شه نه بایان ده کرد. ئەو ئامیرانه ی له م کاره به کاریان ده هینا بریتی بوو له (شه نه) ئەمیش دوو جو ره، یه که میان زۆر کۆنه، له دار دروست کراوه به هۆی سیرمه ی پیسته به شه کانی چه سپ کراون و پیشی ده لین سیلکه، ئەوه ی دیکه یان نو ییه و له ئاسن دروست کراوه، دوو که س به رامبه ر یه کتر ده وه ستن و ورده که که کاودانی تیدایه به شه نه کان به با ده کهن، بۆ پاک کردنه وهی زیاتر

سەرەند و بېژنگ بەکار دەھات. ئەم کارەش گۆرانى تايبەت بە خۆى ھەبوو. مرۆف لە کاتى گۆرانى وتن دلى ئارام دەبیت. ھىلاكى لەسەر جەستە کەم دەبیتەو. (چاوپیکەوتن، رەسول قادر، ۲۰۲۱/۱۱/۸).
بۆ نمونە دەیانوت:

(بايى شەمار)

بايى شەمار بايى شەمار چەن رەنگینە
دەیدا لە رەوسە و جۆخینە
گە لە گەرمە ئەو ھاوینە
بايى شەمار بايى شەمارى پايزە
دای لە ھىزارى نازیزە
ئەورۆ کچەتیم لە من زیزە

بايى شەمار بايى شەمار بەو بواری
دەیدا لە گەرايى دارى
خەو خۆشە لە گەر نازدارى

بايى شەمار بايى شەمار بەو زستانى
دەیدا لە کىلى کىستانى
خەو خۆشە لە گەر گۆستانى (سوجادە، ۲۰۲۱، ۱۱۱)

ئەگەر سەیربکەین، دەبینین، وەك گۆرانى دروینە يەك ئەلى، ئەوانىتر
لەدواى دەلینەو، بەلام ئاوازەكەى ھىواشترە، يان خاوترە. لە ھەموو گۆندەكانى
دەشتى ھەولير ئەم شىوہیە پەیرەوكراوہ، بە گویرەى رادەى زيرەكى مىشكىان

وشەى جۋانتر و ناسكتريان بەكارھيئاو، بەھەمان ئاوازي خاۋ گۆرانى تريان وتوو، بۆ باى شەمال، ھەريەكە و بە شيوازي خۆى گۆرانى وتوو، بۆ نمونە جار ھەبوو بەم شيۋەيە وتراو:

كاكە پرۆننە شەمارى

كاكە پرۆننە شەمارى دەمەك دى و دەمەك نايى

دەيدا لە گورينگەى تۆرى گوران دیننە سەمايى

شازولفان دەھەژينى لە بۆ كەيفى دونيايى

سينگ قاليچەى خۆراسانى لۆم ھات لەلاى بەغدايى

(شيخانى، ۲۰۱۰، ۳۸۸).

تەوەرەى سېيەم: دەورکردنەوہى گەنم و جۆ:

بە ژميريارى دەشتى ھەولير بچووكترين پيۋەر بۆ گەنم و جۆ (رۋبە)يە، گەورەترينيش پيى دەگوترا (عەرەبە)، لەو نيوانەش پيۋەريكى تر ھەبوو پييان دەوت (قەزناغ).

يەك رۋبە بە پيوانەى ئيستا (۹) نۆ كيلۋيە.

ھەر يەك قەزناغ چوار رۋبەيە.

يەك عەرەبە (۳۲) رۋبە بوو، واتا ۸ قەزناغ.

ئەو كەسەى گەنم يان جۆى دەپيوا، پيياندەوت (كەيار) لە وشەى (كيال)ى عەرەبى ھاتوو. كاتيك گەنم يان جۆيان دەور دەكردەو، ئەم دەورکردنەوہيە بۆ جووتيار زۆر پيويست بوو تا بزاني داھاتى چەندە، تاوہكو زەكاتى مالى خوداي لييدات، مافى خاوەن زەوى بدات، ئەوہى بۆى دەميتتەوہ بۆ مال و مندالى بەكارى بەيئى. بە گۆرانى ژمارەكانى دەگوت، بۆ نمونە رۋبەى يەكەم پر دەكرا، دارىكى بەسەر رۋوبەكە دەھات و راست دەكرا و دەيگوت:

يېك بابم يېك يېك يېك
لە شەيتانى بشكى نېك
نېكى لى بېتە سى يېك
دوو بابم دوو دوو دوو
خوایەكە و نابى بە دوو
بەرەكەت بى لەكنە توو
لە شەيتانى پەش بى روو
لى بشكى نېك و ئەستوو
سى بابم سى سى سى
بەرەكەت بىكەوتە رەوسى
خوایەكە و پىغەمبەر بنووسى

ھەسوود ھەناوى بېسى (چاوپېكەوتن، عەباس نادى).

ئىتر بەم شېۋەيە دەور دەكراۋە، ھەممو ژمارەكان بەم شېۋەيە بوو، تا دەگەشتە ژمارەى (۱۳)، لەلايان ژمارەيەكى شووم بوو، دەيان وت زيادە، كاتىك دەگەشتە ژمارە (۲۰) دەيان وت دارىيە. دارىيە بە واتاى (۵) قەزناغ. لەو كاتە يەككە لە سەپانەكان بە چەقۇ خەتى لە كلكە شەنەى دەكرد. پاش تەواوبوون خەتەكانى كلكە شەنەيان دەژمارد. (پروژەى بلاونەكراۋە، عەباس نادى).

تەۋەرەى چوارەم: ساۋار كوتان:

دوای دروینە و شەنەبا، ئىتر بەرھەمەكە ئامادەيە بۇ خۇراك، جا گەنم بېت يان جۇ. بۇ ساۋار كوتان لە بەرھەمى گەنم دروستدەكرد. ئەم كارەش بەم شېۋەيە بوو، قۇرتەكى گەورەيان لىدەدا بە ئەندازەى سى بۇ چوار تەنەكە گەنم بگرى، چوار كەس بە كوتەك لىياندەدا، دوو كەس دوو كەس بەرامبەر يەك

دەۋەستان، كوتكى داريان پېبو، دەسكى كوتەك يەك مەتر و نيوپك دريژ دەبو، سەر كوتكەكە ئەستور و گەورە بو. لە ساۋارەكەيان دەدا، جار جار ساۋارەكەيان تەر دەكرد. زۆر جار ئەم كارە شەوان دواى نوپژى (عیشا) ئەنجامدەدرا، بە ھەرەۋەزى بو، گەنجەكان كۆ دەبوونەۋە، تا درەنگانى شەۋ بەردەوام دەبوون، كاتىكى خۆشيان بەسەر دەبرد، لەلايەن خاۋەن مال ھەندىك شتى سادە پېشكەش بە ئامادەبووان دەكرا، ۋەك چاى، دۆ، يان قەسپ، ھتد جۆرىكى تر ھەيە بەم شىۋەيە بو، ساۋەر دەكرايە نيو جەۋالى قايمى لە موو دروستكراۋ، گەنجە كوتك بەدەستەكان لە دەۋرى جەۋالەكە كۆدەبوونەۋە و بەدەۋرى جەۋالە گەنمەكە دەسوۋرپانەۋە و بە نۆرە كوتكەكانيان دەۋەشانەد و گۆرانىيان دەگوت.

ئەم كارە گۆرانى تايبەت بە خۆى ھەيە، يەككە گۆرانىيەكەى دەۋت، ئەۋانېتر دەيان ۋتەۋە، بە ئاۋازىكى خۆش، دل و دەروونى مرققى پى ئارام دەبو. بەم شىۋەيە دەلېن:

ساۋار كوتانەۋە

ئەۋ ساۋارە گەنمى پارە

لۆ ئەۋ سارە كابان ھارە

دەلېى دە ھەى دەبكوتە ئەى بېكە كا

ئەى بى دەبا ئەى كىژ لى نى ئەى كورپ بخوا

ئەۋ ساۋارە چەند بى كەسە

چەندى لىدەن نارى بەسە، (سوجادە، ۲۰۲۱، ۳۱۷)

جارى واش ھەبو ئاۋازى گۆرانىيەكەيان دەگۆرى، بە شىۋازىكى تر دەيانوت بۆ نمونە، لە چاۋپېكەۋتەنم لەگەل ئەزۋەر كەرىم لەك، ئەمىش بە گور و تىنىكى گەنجى بۆى باسكردم، بەم شىۋەيە:

ساوار کوتانه وه

ئاوى غازر ورشه ورشه
گهر خۆى ده بيا دار و قرشه
ئاوى غازر هاره هاره
گهر خۆى ده بيا دار و باره
مه مکی ياری وهك هه ناره (چاوپينكه وتن، ئەزوهه كه ريم لهك).
جاری واش هه بوو زياتر باسى ژن و جهستهى ژنيان ده كرد، كۆپى
كار كردنيان پي گهرم ده كرد، بۆ نمونه:
چاوت وه كى چاوى ماری
خۆم لۆ هه رده سهر ديوارى
ماچت ده كه م پر به زارى
چاوت وه كى چاوى بۆقى
له دووت ده كه م گورگه لۆقى
ماچت ده كه م در بترۆقى
يا ئە لالا، يا ئە لالا (حه ويز_ ٢٠٠٨، ١٠٣)

له كۆتايى وه رزى هاوين و سه ره تاي وه رزى پايز گه نمه كه يان ده كو لاند،
دواتر هه ريان ده خست به تيشكى رۆژ وشك ده بۆوه، كابان ده بوو رۆژى دوو
جار گه نمه كه تيكبدات، تاوه كو نه ترشى و تيكنه چي، ئەوكات ئاماده ده بيت بۆ
كوتانى ساوار، هه ر له وه گه نمه ساوار و برووش و پيرخه نيان لى دروسته كرد.

ته وه ره ي پينجه م: ده ستار:

ئهم شيوازه كار كردنه تايهت بوو به ئافره تان، هه نديك جار دوو ئافره ت،
هه نديك جار يهك ئافره ت كاره كه ئەنجام ده دات، ده ستار به م شيويه
دروستكراوه: به رديكى پان و ئەستور له ژيره وه داده ندرا، له ناوه پراستي

نيركه كى ھەبوو لە سەرھوھ بەردىكى ئەستور، ناوھراستى كون بوو، لەسەر يەكيان دادەنا، ئەوھى سەرھوھ دەسكىكى دارى ھەبوو، ئافرەتەكان بەرامبەر يەك دادەنيشتن ھەر يەكە و لايەكى دەسكى دارەكەى دەگرت، گەنميان دەخستە ناوھراستى كوني بەردەكە، دەيان خولاندەوھ، ھيواش ھيواش، تاوھكو گەنمەكەى دەھارى.

لەكاتى كارکردن ئافرەتەكان بۆ دلخۆشى خۆيان ھەندىك گۆرانی تايبەتییان دەوت، لەسەر ھەمان شىوازی ئاوازی گۆرانىيەكانى درويئە و ساوار کوتان گۆرانىيان دەچرى، بۆ نمونە گۆرانی (دەستار) دەلین:

دەستار لە ماری كى و كى؟

گر گر لە كى و كى؟

دەستار لە ماری مەلايە

گر گر لە ماری مەلايە

لە مەلازنى دەست بازن

كیژەكەيان كور دەيخوازن (شىخانى، ۲۰۱۰، ۷۰).

تەوهرەى شەشەم: مەشكە ژەنين:

لە پيستی ئازەل دروستدەكرى، بەتايبەت ئازەلى نيرى، لە پيستی ئازەلى ميبە باشترە، ھەندىك جار لە پيستی گۆلك دروستدەكرا، كە ئازەلەكە سەر دەبرا بە شيوەيەكى زور زانا گۆشتەكەيان لە پيستی كە جيا دەكردەوھ، پاشان پيستیكەيان خۆشدەكرد، پاشان دەبيتتە ھەمبانە، ئەو ھەمبانەيە دەكریت بە كوندەى ئاويان مەشكە، ئيمە مەبەستمان دروستکردنى مەشكەيە. چۆنيەتى دروستکردنى مەشكە، سى داريان لە زەوى دەچەقاند و بەرزيان دەكردەوھ پيیان دەگوت (سى پيك)، ھەر سى دارەكەيان لە سەرھوھ يەكيان دەگرتەوھ، بە پارچە گوريستىك لە دارەكەيان دەبەستەوھ كە شور دەبووھ بۆ خوارەوھ،

پيسته كەيان پي دەبەستەو ھەندىك ماست و كەمىك ئاويان لەناو پيسته كە دەكرد، سەرى پيسته كەيان دەبەست، تاو ھەكو دۆيە كە و كەرە كە دروستدەبوو. ئافرەتە كان مەشكە كەيان دەژەنى لە بەرامبەر يەكترى دەوستان. بەم شيوە يە دۆ و كەرە كەيان لىك جيا دەكرانەو ھە. بەلام لە گوندە كان زۆر جار لە بن ھەيوانى مالى ھە دروستدەكرا، لە دارى كارىتە كانى بنمىچى ھەيوان ھەلدەخرا و دەژەندرا. (چاوپىكەوتن، رەسول قادر، نەخويىندەوارە، كارى كاسىيە). ئەم جۆرە كارە گۆرانى تايبەت بەخۆى ھەيە ژنە كان دەيلين. بەلام بە ئاوازی ئەو ھەژاندنەو ھى مەشكە گۆرانىيە كانيان دەلین، بۆ نمونە:

مەشكە

ھەي مەشكە مەشكە مەشكە

مەشكە مەشكە ي بەرانی

دەيژينم لە تەلانى

نان و كەرە ي شوانى (شيخانى، ۲۰۰۳، ۱۲۵).

ھەندىك جار ئافرەت بەسەر پياو ھەلدەدا، چونكە گۆرانىيە كان ئافرەت

دەيلين، بۆ نمونە: لە مەشكە ھەژاندن بەم شيوە يە باسى پياو دەكات:

مەشكە مەشكە ي مانگايە

لۆلەپ لە دار خورمايە

لەبەر روونى ھەرنايە

ھەي ماری يابم مەشكە

ھەي ەمرو چاوم مەشكە

ھەتيم دەستان مەبزيو ھە

بازن لە قۆلم دەشكى

ئاوى سيروان دەكيشي

شان و پیلیم پێ دیشی
ھە ی ماری بابی من بی.....(ئیبراھیم، ۱۹۸۴، ۱۲۳)

تەوەرە ی ھەوتەم: تەشی پرسی..

ئەم جۆر کارەش ھی ئافرەتە، یەك ژن ئەنجامی دەدات، کاتیک مەردارەکان مەریان دەپریهوه (جەوپریان پێ دەوت)، خوری مەپەکانیان کۆ دەکردەو، دواتر خوریەکە دەشوورایهوه، وشک دەکراوه، ئەو کاتانە ی ئەو ئافرەتانە ی لە مأل بوون و کاریان نەدەما، خۆیان بە تەشی پرسی خەریک دەکرد، خوریەکەیان دەپریست، ئەو کات بۆ زۆر شت بەکاردهات، وەك دەسزە ی مندالان، جیخ دروستکردن، بەرمال و جاجم لەلای جۆلا دروستدەکرا. من پیم وایه ئەو پەندە ی کوردیش ھەر لەو ھاتوو، کاتیک دەلی (پرسیە کەم لی مە کە بە خوری). یە کیک کاریک ئەنجام دەدات، لە کۆتایی کەمیک کیشە ی بۆ دروست دەبیت، خاوەن کار دەلیت (پرسیە کەم لی مە کەو بە خوری) لەم کارەش ئافرەت گۆرانی تاییهتی دەوت، بۆ نمونە:

(تەشی پرسی)

تەشی پرسی بە شلکە رانی
شۆ ی دەدایهوه بە گۆل و رەیحانی
بۆ رانک و چۆغەری دەسگیرانی
تەشی دەپرسی ورد باریکانی
شۆ ی دەدایهوه بە گۆل و رەیحانی
بۆ کراس و کەواکە ی دەستگیرانی (شیخانی، ۲۰۱۰، ۳۵).

ئەنجام

- ۱- بۆنەكانى كاركردن لە دەشتى ھەولير وایانكردووه، ئەدەبىياتىكى تايىبەت بە زەوق و تىگەيشتن و بىرکردنەوھى دەشتى ھەوليرىان دروستكردووه.
- ۲- شىعر لەو ئەدەبىياتەى دەشتى ھەولير پشكى شىرى بەركەوتووه.
- ۳- ھەر ئەو ئەدەبىياتە بۆتە ھۆى ئەوھى شىوھزارى دەشتى ھەولير لە فەرھەنگىكى زمانى ناوازه، قۇناغەكانى پىشكەوتنى خەلكى پارىزيەتى بېرى و بە سەلامەتى خۆى بگەيەنیتە ئەمرو، ئەگەر ئەو ئەدەبىياتە نەبووايە، ئىستا ئەو شىوھزارە دەچووه رىزى زمانە مردووهكان.
- ۴- كاركردن و دەقە فۆلكلورىيە گۆرانىيەكان ھۆيەك بوون بۆ ھەست نەكردن بەماندوو بوون و كاركردن و بىزارنەبوون و زوو تەواو بوونى كارەكان.

لىستى سەرچاوەكان:

سەرچاوەى كوردى:

۱. ئىبراھىم ، شوكرىيە رەسول (۱۹۸۴)، ئەدەبى فۆلكلورى كوردى بەشى دووھم. چاپخانەى زانكۆى سەلاحەددىن،
۲. ھەويژ. شىركۆ ئەحمەد (۲۰۰۸)، گۇفارى ئاسۆى فۆلكلور، ژمارە ۳۸، خاوەنى وەزارەتى رۆشنىرى، ھەولير
۳. خال، شىخ محەمەد (۲۰۰۵)، فەرھەنگى خال، وەزارەتى رۆشنىرى . ھەولير.
۴. سوچادە، زەينب خان مەلا خادەم (۲۰۲۱)، كۆمەلىك ھۆنراوھى فۆلكلورى كوردى دەشتى ھەولير و وراتى كۆيە، چاپخانەى فېربوون، ھەولير.
۵. شىخانى، حاجى سەدالله (۲۰۱۰)، (جۆخىنى خەرمان) چاپخانەى پۆژھەلات، ھەولير.
۶. شىخانى، ھەنگاۋ ئەنوەر (۲۰۰۳)، جۆرەكانى گۆرانى لە دەشتى ھەولير، ئىنستىتوتى كەلەپوورى كوردەوارى ھەولير.
۷. عەباس نادر، پۆژھەى بلانۆنەكراوھ.
۸. عەباس، محەمەد سلېمان (۲۰۰۸)، گۆرانى كاركردن و خاسىيەتەكانى. ئاسۆى فۆلكلور، ژمارە (۳۸).
۹. فەرھەنگى ئەناھىتا، مالىپەرىكى ئەلىكترۆنىيە، يوسف رەشىد سەرىپەرشتى دەكات.

۱۰. لەك، ھۆشيار نوري (۲۰۰۶)، گولبژيريك له پهندي كوردى، چوارچرا، ھەولير.
۱۱. موكریان، ھەزار (۱۳۴۹) ھەتاوى (فەرھەنگى ھەنبانە بۆرينە و كوردى - فارسى) چاپخانەى سروشت، تەھران.
۱۲. مەلاى رەش عەزىزى (۲۰۱۲)، خورچەك، چاپخانەى حاجى ھاشم، ھەولير.

ليستی سەرچاوەى نامە ماستەرەكان.

- ۱- شەمس، ھيمن عەبدولحەميد (۲۰۰۶)، شيوازو دەربرين له بۆنه كۆمەلايەتییەكان، نامەى ماستەر زانكۆى كۆيە،
- ۲- وسو، عبدالله ابراهيم (۲۰۰۶)، الاعياد والمناسبات الدينية والاجتماعية في الفكر الاسلامي واثرها العقدي، نامەى ماستەر زانكۆى سلیمانى.

ليستی سەرچاوەى عەرەبى:

- ۱- الحداد، عبدالرحمن يحيى (۱۹۹۵)، الاخلاقيات الاجتماعية بالسلوك، دار الشروق للنشر والتوزيع، عمان الاردن.

ليستی وێب سايەت.

- ۱- سايەتى گوگل www.hefzmoyaser.com.
- ۲- كەنالى رووداو . بەرنامەى فيچەر لەسەر درويئە كوردنى گەنم بە داس، (رێكەوتى ۳.۷.۲۰۲۰)

ليستی چاوپێكەوتنەكان:

- ۱- حاجى عومەر پەحمان، كەسێكى بە تەمەنە، ۲۰۲۱/۱۱/۵، گەرەكى پۆشنبيرى، نەخويندەوارە، خۆى كارى درويئەى كردوو.
- ۲- خەجيجە حەمە پەشيد، ۲۰۲۱/۱۱/۲۰، كات ۹ى شەو، گوندى قەرەچناغە، نەخويندەوارە، ژنى مالهەويه، خۆى كارى درويئە و مەشكە ژەنين و تەشى رېسى كردوو.
- ۳- پەسول قادر ۲۰۲۱/۱۱/۸ كات ۱۱ى بەيانى، پيشە كاسب، نەخويندەوار، گەرەكى پۆشنبيرى، لە شارى ھەولير.
- ۴- عەباس نادر، ۲۰۲۱/۱۰/۱۱ گەرەكى نەورۆز، ھەولير، كات ۳ى پاش عەسر، پيشەى مامۆستايە لە ئامادەبى كشتوكال، لە شارى ھەولير.
- ۵- كانەبى زاھير، ۲۰۲۱/۱۱/۱۴، كات ۱۰ى بەيانى، كۆليژى زمان، نەخويندەوارە، خۆى كارى درويئەى كردوو بە داس.
- ۶- مام ئەزوەر كەريم لەك، ۲۰۲۱/۱۱/۱۰، كات ۷ى شەو، شارۆچكەى دارەتوو، لە شارى ھەولير، نەخويندەوارە، پيشەى جووتيارە، ئىستاش خەرىكى چاندنى گەنم و جۆيە.

المخلص

مناسبات العمل في سهل أربيل - مناسبات العمل ونصها انموذجاً

هذا البحث محاولة للتعريف بالمناسبات وانعكاساتها على سهل أربيل. من الشائع أن تحتفل الدول في جميع أنحاء العالم بالأحداث الخاصة بها ، والشعب الكوردي ليس مختلفاً. في هذا البحث يركز الباحث على أحداث سهل أربيل وهذا مأخوذ من مناسبات العمل مثل الحصاد وتنظيف غبار القمح ووزن القمح وسحق القمح إلى (كسكس) وخليط الحليب وغزل الصوف إلى خيوط. قد تكون المناسبات نصف سنوية أو موسمية أو دولية قد تكون شخصية أو عامة، مثلاً عندما يتم الزواج أو يولد طفل أو يموت شخص ما، سواء كانت سعيدة أو حزينة، فإن كل المناسبات في كردستان لها نكهة وطعم وطابعها الكوردي. من الواضح ان الحياة البسيطة والهادئة في سهل أربيل قد أثر على التراث الشعبي للمنطقة من عادات والتقاليد الشعبية.

هذا البحث يتكون من المقدمة وفصلين، والخلاصة والنتائج وقائمة المصادر. الفصل الأول نظري وهو مخصص لتعريف وتصور اللغة والثقافة وأنواع هذه المناسبات.

الفصل الثاني وهو تجريبي يبحث في أهم الأحداث في سهل أربيل. لقد أدت مناسبات العمل في سهل أربيل إلى خلق طريقة خاصة في التفكير وفهم خاص بالسهل وله دور كبير في الأدب من هذه المناسبات.

نتيجة لذلك، أصبح هذا الأدب وسيلة الحفاظ على لهجة سهل أربيل من خلال مراحل تطور حياة الناس و له دور كبير في ايجاد قاموس لغوي فريد. مكن الادب وثقافة هذه اللهجة من البقاء حتى يومنا هذا، وبدونهم كانت هذه اللهجة قد عفا عليها الزمن.

الكلمات الدالة (المناسبات ، العمل ، سهل أربيل ، الفولكلور)

Abstract

Occasions of the Erbil plain – work occasions and folklore texts as examples

Massoud Abdullah Mustafa

This thesis, titled "Occasions in Erbil Plain - Work Occasions as an Example", is an attempt to introduce the occasions and their cognitive impacts on Erbil Plain.

It is common for nations all over the world to celebrate their own events, and Kurdish people are no different. In this article the researcher is focusing on the events of Erbil Plain. And this is taken from work occasions such as harvesting, wheat-dust cleaning, weighing wheat, crushing wheat to couscous, milk churning, and spinning the wool into thread.

The occasions may be annual, seasonal, international, or they may be personal or public, such as when a couple gets married, a baby is born, or someone passes away.

Whether joyous or sorrowful, all occasions in Kurdistan have and provide a traditional Kurdish flavour and meaning.

It is obvious that the simple and effortful life in the Erbil plain has enriched the folklore of the area with several specific and general occasions.

The current study is consisted of the following sections; abstract, introduction, two sections, study results and reference list. The first section is theoretical which is specific to defining and conceptualizing the language, culture and types of these occasions. In the second section, which is empirical, the most important events in Erbil plain are illustrated.

The work occasions in Erbil Plain have led to creating a special way of thinking and understanding specific to Erbil Plain. Poetry has a major role in the literature of such occasions in Erbil Plain. As a result, this literature has become a means to preserve the Erbil Plain dialect through the phases of development of people as a unique lingual dictionary. Literature and culture have enabled this dialect to survive until the present day, and without them this dialect would have been an obsolete dialect.

Keywords. Erbil plain – occasions – to work - folklore

رهنگه دانا گریئا ئودیپی

د حیکایه تا نه فسانه یا کوردیدا

(تو کوری منی، برای منی، میری منی) وهکو نمونه

م. ه. أفراز سلیمان حاجی
Avraz.mzory.82@gmail.com

پوخته:

زانستی دهروونی و نه خاسمه قوتابخانا دهروونشیکاری گرنگیه کا زور دایه بهرهمین ئهدهبی و چەندین فه کولین ل سەر رومان و شانوگه ریان کرینه، پیخه مهت سه لماندنا هه بوونا گریئا ئودیپ و بهرهم کرینه به لگه نامه، بو دروستیا بوچوونین خو، ب هه مان شیوه ره خنه گرین ئهده بیژی مفا ژ فی فه دیتنا دهروونی دیتینه و تیکستی ئهدهبی ئیخستیه ژیر پیقه ری گریئا ئودیپ، ل دهستیکی بو ئاشکرا کرنا دهروونی نفیسه ری، پاشی بو دیار کرنا کارتیکرنا بهرهمی ب ریکا هه بوونا فی گرییی ل سەر دهروونی وه رگری و ل دوماهیی لیگه ریان ل قان ئاماژین ب خودا، فه کولینا مه هه وله که بو شروفه کرنا حکایه ته کا ئه فسانه بی وه کو نمونه، ل دویف ئاماژه و زمانی نهستی، ئهوی ده برینی ب شیوه یه کی نه راسته وخو ژ گریئا ئودیپی دکه ت.

په یفین سه ره کی: زانستی دهروونی، گریئا ئودیپ، ره خنه یا ئهده بی، زمانی نهستی، نه ستا تیکستی.

پیشه کی:

پرسیارا چەندین جاران دەیتە ئاراستە کرن ئەو، بوچی بەرەهەمەین ئەدەبی و بەرەهەمەین فولکلوری کارتیکرنه کا تاییهت ل سەر وەرگری هەیه و هەر چەند دەم ب سەردا ببووریت، هەر دەمینتە زیندی و سەرنجراکیش، ئەو چ تشته دبیته ئەگەرئ جودا کرنا وئ ژ بەرەهەمەکی دی یئ نه ئەدەبی؟ بی گومان چەندین هەولین رژد و هویر ل سەر بەرسقدا نا فەن پرسیاران هاتینه دان و هەر هەولەکی لایەنەکی راستی دایە بەرچاف، بەلی ب دیتا مه ئیک ژ ئەگەرین گرنگ ئەو هە کو ئەف جورە تیکستە گونجانده کی ل گەل نەستا وەرگری دکەت و حەزین وی یین فەشارتی دنازرینیت، بەلکو بیی ئەو ب خوئی چەندی بزانیته.

ل دویف بوچوونا دەروونناسان، ئیک ژ وان حەزین کویر و فەشارتی د دەروونی هەر تاکە کەسە کیدا (گریئا ئودیپی) یه، تیکستی ئەدەبی ب شیوهیه کی نهیئ ئەفی حەزا کپکری ب شیوهیه کی ژ شیوهیان تیردکەت و دبیته جهی تام وەرگرتی ل دەف وەرگری. لەورا مه ب فەر دیتیه ئەفی فەکولینی ل دویف فی پەیرهوی ئەنجام بدەین و ل باسی ئیکی پشتی ب کورتی ل سەر ئەفسانی راوہستیاین، گریئا ئودیپ شروقه کەین و پاشی رولی وئ ل دەف رەخنەگران بدەینه بەرچاقرن و د باسی دوویدا ل سەر حیکایه تە کا فولکلوری پراکتیک بکەین، کو بیته ریخوشکەرەك بو هەر فەکولەرە کی بهیت، چ رەخنی ل ئەفی فەکولینی بگریته، یانژی وه کو پرەکی مفای ژئ وەرگریته و فەکولینا خو پینگا فە کا دی پیشقە تر بیته.

ئەف فەکولینە ژ پوخته و دەستپیک و باسی ئیکی و باسی دووی و ئەنجام و لیستا ژیدەران پینکدەیت.

۱- باسی ئیکێ: گریئا ئودیپی و ره‌خه:

۱-۱: ئه‌فسانا ئودیپ:

به‌ری به‌حسی ئه‌فسانا ئودیپ بکه‌ین، هه‌ژی ئاماژیه‌ بیژین کو په‌یوه‌ندیه‌ کا موکوم دناقه‌ه‌را به‌ره‌می ئه‌ده‌بی و ده‌رووناسییدا هه‌یه، به‌لکو به‌ری په‌یدا‌بوونا زانستی ده‌روونی ب شیوه‌یی خۆ یی سه‌ره‌خۆ ب ده‌مه‌کی درێژ ئه‌ف په‌یوه‌ندیه‌ هه‌بوویه و شروفه‌کرن و هه‌لسه‌نگاندنا به‌ره‌می ئه‌ده‌بی ل دویش کارتیکرنا وی یا ده‌روونی ل به‌رچاڤ هاتیه‌ وه‌رگرتن (حاجی ، ۲۰۱۵، ۵-۱۹).

چه‌ندین زاراڤین ده‌روونی ژ به‌ره‌می ئه‌ده‌بی هاتینه‌ وه‌رگرتن و چه‌ندین جارن ده‌رووناسان بو شروفه‌کرن و سه‌لماندنا تیورین خۆ پشتبه‌ستن ل سه‌ر به‌ره‌می ئه‌ده‌بی کریه. ئیک ژ ئه‌قان زاراڤان (گریئا ئودیپ)یه، ئه‌وا ژ ئودیپ پاشا هاتیه‌ وه‌رگرتن کو ئیک ژ نافدارترین تراجیدیین (سوفوکلیسی - Sophocle)یه و کورتیا فی شانوگه‌ریی ئه‌وه‌ کو (نه‌ینیزانا دلف پیشینی کر دی پاشایی (تیه - Thèbes) (لایوس - Laiu) ل سه‌ر ده‌ستی کورئ خۆ هیته‌ کوشتن و کورئ وی دی دایکا خۆ (جوکاست - Jocaste) ئ ل خۆ ماره‌که‌ت. ده‌می پاشای کوره‌ک هه‌بووی، جوکاست ترسیا و پیین وی ب ده‌رزیکێ کونکرن و گریدان و هافیته‌ چایی (سیترون) و ئه‌و شفانین ئه‌ف زاروکه‌ دیتی ناڤی وی کره (ئودیپ - Oedipus) ب رامانا (پیین وه‌رمتی) و پیشکیشی پاشایی (کورته) ئه‌وی ب ناڤی (پولیپی - Polybe) کر و پاشای ئودیپ وه‌کو کورئ خۆ یی تایبه‌ت ب خودان کر و دووباره‌ نه‌ینیزانی پیشینیا خۆ بو (کورته - Corinthe) ئودیپی گوته‌فه، له‌ورا ئودیپ ب ترسقه‌ ژ ویرئ دویره‌که‌فت و د ریکیدا ریڤینگه‌کی نه‌نیاس که‌ته‌ به‌ر سینگێ وی و هه‌فرکی دناقه‌ه‌را واندا په‌یدا‌بوو و ئودیپی ئه‌و کوشتن و ده‌می گه‌هشتیه‌ به‌ر ده‌رگه‌هی

تیبه، ل سهر وی پیدفی بوو هه مبهری (سفنکس - Sphinx) (ئه بولهولی) ئه وی ده فهر ویرانکری راوه ستیت و شیا به رسقا نهینیا وی یا ناقدار بدهت و ب مرنا ئه فی دریندی ب ترس و رزگارکنا باژیری ژ فی دهرده سه ری، وه کو خه لاتکرن ئودیپ جوکاستی ماره دکهت و دبته پاشایی تیبه و چوار زاروک ژ جوکاستی هه بوون، به لی پشتی دهمه کی ئه و راستیه دیاردیت کو ئودیپی بابی خو یی کوشتی (ئه و زه لامی نه نیاسی) و ئه و ژنکا ماره کری ژی دایکا ویه، له ورا جوکاست خو سیداره ددهت و ئودیپ چافین خو کوره دکهت و ژ تیبه دهیته ده رکن و ل دویف سه ری خو دچیت و کچا وی (ئه نتیگون - Antigone) دبته رینشانده را وی. (سوفیلیس ، ؟، ۹۷-۱۴۷).

بابه تی (ئودیپی پاشا) بو ماوه یه کی دریز (ههر ژ سه رده می ئه رستوی هه تا ئه فرو) (صبحی ، ۱۹۸۸، ۱۱۸) چه ندین جارن هاتیبه وه رگیان و نفیسین و ب چه ندین شیوه یان هاتیبه دارژتن، بو نمونه (فولتیر) ی ل سالا ۱۷۱۸ شانوگه ریبه ک ب نا فی (ئودیپی پاشا) ده رهینا و ل سهر ده پی شانوی نمایش کر (دیوران، ۱۹۹۴، ۲۴۳) و کلود لیفی شتراوس فه کولین ل سهر کریبه (فرنان و باکیه، ۲۰۰۱، ۱۶) و (ئه ندریه جید ب نا فی ئودیپ و تیسوس) نفیسیه (جید، ۲۰۱۴) و (ته و فیک لحه کیم) ب نا فی (پاشا ئودیپ) نفیسیه (الحکیم، ۱۹۳۵). زیده باری (سینیکا و کورنی و دی سیس و... هتد.) ئه ف به رهه مه نفیسینه فه (جید، ۲۰۱۴، ۱۵).

۲-۱: تیگه هی گریئا ئودیپ (عقدة أودیب - oedipus complex):

گریئا ئودیپ ئیک ژ زارافین قوتابخانا ده روونشیکاریه و ئیکه م کهس ئه ف زارافه فه دیتی و بکارئینای (سیگموند فروید) بوو، به لی فه دیتنا ئه فی گرییی بو ده ستییکا کارین وی فه ناگه رییت، به لکو ((فرویدی هه تا سالا ۱۹۱۰ی ده می گوتارا خو یا ب نا فی (جورین تایبه تین هه لبارتنا بابه تی کو

زه‌لام بکار دئینن – A special type of choice of object made by men – تیورا ئودیپی دروست نه‌کربوو، هه‌ر چه‌نده نیشانین وی ل ده‌مه‌کی گه‌له‌ک زوی ل ده‌ف په‌یدا بپوون، ده‌می ده‌روونی نه‌خوشین خۆ شروقه دکر و ب تایبه‌تی ده‌می ده‌روونی خۆ ب خۆژی شروقه کری، کو دبیتیت، ئه‌وی ئه‌ف چه‌نده فه‌دیت ده‌می بابی وی مری و ده‌روونی خۆ شیکار کری کو وی کویرترین هه‌ست بۆ بابی خۆ هه‌بوون، به‌لی قیان بۆ دایکا خۆ هه‌بوو و ل سالای ۱۸۹۷ی بۆ هه‌قالی خۆ (فلیس) نفیسیه و تیدا دیاردکه‌ت کو ئه‌وی هیزه‌کا مه‌زنا فی گرییی یا هه‌ی و تیگه‌هشتنا وی بۆ شانوگه‌ریا ئودیپی پاشا رونکر)) (الحنفی، ۲۰۱۵، ۱۴۲). به‌لی پشتی فی چه‌ندی فرویدی د گه‌له‌ک به‌ره‌مه‌ین خۆدا به‌حسی گریئا ئودیپی کریه و کریه بناغه‌کی سه‌ره‌کی یی چاره‌سه‌ر کرنا گه‌له‌ک نه‌خوشین خۆ و ریکه‌ک بو ب هیزکرنا تیورا خۆ^(*). بۆ نمونه ((فروید دووپاتدکه‌ت کو هه‌ر مروقه‌ک چ نیر یان می بیت، دی تووشی زالبوونا گریئا ئودیپ بیت و خۆ ل هه‌مبه‌ری وی بینیت و د پهرتوکا خۆدا ئه‌وا ب نافی (توتم و تابو) ۱۹۱۳ رویدانا کوشتنا بابی سه‌ره‌تایی دکه‌ته خالا سه‌ره‌کی بۆ په‌یدا بوونا مروقایه‌تی و ئه‌فسانه‌که گرنگیا هه‌بوونا بشکوشکا ئودیپی ل ده‌ف هه‌ر که‌سه‌کی وه‌ردگیت)) (الحنفی، ۲۰۱۵، ۱۴۲). به‌لی باشتین نمونه‌یا شروقه‌کرنا فی گرییی د ((به‌ره‌مه‌ی ویدا ئه‌وی ب نافی دوخی هانزی بچویک)) (الحنفی، ۲۰۱۵، ۱۳۳) دیاردیت، ئه‌ف پهرتوکا وی د بنه‌مادا چاره‌سه‌ریا ئیک ژ نه‌خوشین وی یین زاروک بوو و شیا ب فه‌دیتنا گریئا ئودیپی ل ده‌ف فی زاروکی وی ب سه‌رکه‌فتیانه چاره‌سه‌ر بکه‌ت. هه‌ژی ئاماژییه کو ((ئه‌ف چه‌نده ل ده‌ف کچان ژی په‌یدا دیت کو دبیتنی گریئا ئودیپی یا میان یان گریئا ئیلکترای و ئیلکترایی د ئه‌فسانیدا هه‌زا بابی یا هه‌ی و دایکا خۆ نه‌دقیه‌تا وی راده‌ی دایکا خۆ دایه‌ کوشتن)) (الحنفی، ۲۰۱۵، ۱۴۰) کو ئه‌ف ئه‌فسانه‌ژی ژ لایئ (سوفوکلیس) هه‌روه‌سا (یوریدیس)^(**) یقه‌هاتیه نفیسین.

بابەتێ (گریئا ئودیپ) گەلەك سەرنجا فرویدی راکیشا، هەتا وی رادەى کو ((فروید شانازیی ب فەدیتنا فێ گرییی د بەت و دیبژیت ئەگەر دەروونشیکاریی چ تشت نەبیت شانازیی پی بەت، دئ شیت شانازیی ب گریئا ئودیپی بەت، چونکی ئەفە ب تئ تیرا هندی هەیه کو بەیتە هەژمارتن ئیک ژ دەستکەفتین زانیی بین کو مروقایەتی ب دەستفە ئینای.)) (الحنفی، ۲۰۱۵، ۱۶۰) دیارە ئەف چەندەیه بوویە ئەگەری رەنگفەدانا فێ هزری ب بەرفرەهی د ئاف بەرەمێن ویدا.

ئەگەر ب کورتی پیناسەیه کئ ب دەینه زارافی (گریئا ئودیپ) دئ ب فئ شیۆهی بیت کو: ((کومە کا هەست و سوزانە ژ فیان و دوژمنکاریی بین کپکری ل دەف زاروکی بو دایک و بابان)) (سیلامی، ۲۰۰۱، ۱۶۶۳) بەلئ د راستیدا ئەف پیناسەیه هەمی لایەنئ فئ گرییی ئاشکرا ناکەت، دەمی پەیدا بوونی و شیۆاز و ئاست و جور و کاریگەریا وی هەمی دئاشکرانین، زیدەباری فئ چەندی، دبیت ئەفە گشتیتین پیناسە بیت، بەلئ بو تینگەهشتن و فەدیتنا وی ل دەف کەسین دی، ئیک لا نەبوویە و هەمی زانا وە کەهەف سەرەدەریی ل گەل ناکەن.

ب دیتنا فرویدی پینچ سالین دەستپیککی بین ژیا نا زاروکی کارتیکرنی ل سەر ژیا نا وی هەمی دکن و ((فروید قوناغین تەمەنی ل دویف زالبوونا هەندە دەفەرین سیکی یان دەفەرین خوشیبه خەش دابەش دکەت... کو ئەف دەفەرە ب بارگەیه کا لییدی دەینە بارگە کرن و دیبژنی غەریزین سیکی بین لاوه کی.)) (الحنفی، ۲۰۱۵، ۸۴) و ئەفی ماوهی دابەشی چەند قوناغە کان دکەت:

۱- قوناغا دەفی (المرحلة الفموية – Oral phase): قوناغا شیرخوارنییە و هەر ژ دایکبوونی دەستپیدکەت هەتا تەمەنی هەژدە هەیفی.

- ۲- قوناغا قنگی (المرحلة الشرجية - Anus phase): ژ هه‌ژده هه‌یقی ده‌ستیدکه‌ت هه‌تا سی سالی.
- ۳- قوناغا ئەندامی نیر (المرحلة القضيبية - Phallic phase): سالا سی و چواری ژ ته‌مه‌نی زاروکی ب خو‌فه‌ دگریت.
- ۴- قوناغا ئودیپی - Oedipal phase: دکه‌فیته‌ دناقه‌را سالا چواری و شه‌شیدا.
- ۵- قوناغا که‌مون فه‌شارتی (**): (مرحلة الكمون - Latency phase): قوناغا ته‌مه‌نی قوتابخانییه.
- ۶- قوناغا زاوژی - Genital phase: دبیزنی ته‌مه‌نی پیگه‌هشتنی - ب رامانا سیکولوجی - کو قوناغا سنیله‌یی ب خو‌فه‌ دگریت (هیلز و هیلز، ۱۹۹۹، ۲۵۳).

وه‌کو یا دیار، ((هه‌ر ئیک ژ ئەقان قوناغان کارتیکرنا خۆ ل سه‌ر ره‌فتار و که‌سایه‌تیا مروفی یا هه‌ی و ئەف کارتیکرنه‌ ب دریزاها ژانا مروفی فه‌دکیشیت)) (الحنفي، ۲۰۱۵، ۱۱۳) و ل دویف بۆچوونا فرویدی گریئا ئودیپ ل ده‌ف هه‌ردوو ره‌گه‌زان په‌یدادبیت و سی جوران ب خو‌فه‌ دگریت کو د فه‌ره‌نگا ده‌روونشیکاریدا ب فی شیوه‌ی به‌حس دکه‌ت: ((کور و کچ پشتی ژدایکبوونی ب دایکیقه‌ ده‌ینه‌ گریدان، به‌لی ل ته‌مه‌نی دوو یان سی هه‌تا پینج سالی هه‌لوستی ئودیپی پیقه‌ دیار دبیت، ئانکو هه‌ستین هه‌فدژ ده‌رباره‌ی دایک و بابان ل ده‌ف په‌یدا دبن، کور ئیره‌یی ژ بابی هه‌لدگریت و چه‌زدکه‌ت خو‌ژی رزگارکه‌ت و جه‌ی وی بگریت، به‌لی کچ چونکی خه‌ساندن ل ده‌ف خو‌فه‌دینیت، به‌ره‌ف بایقه‌ دچیت و ب نیراتیا وی یا ته‌مام قه‌ره‌بوویا خو‌ دکه‌ت و گریدانا وی ب بایقه‌ زیده‌ دبیت و ئیره‌یی ژ دایکا خو‌ هه‌لدگریت و وه‌کو هه‌فرکا خو‌ ده‌ه‌ژمیریت. [ل ده‌ف کوری] هه‌لوستین و ژدانی یین هه‌فدژ بۆ بابی و فیانا توند بۆ دایکی دبنه‌ پیکه‌اته‌یا نافه‌روکا گریئا ئودیپی یا ئه‌رینی یا

ساده، دیسان هه‌لویستین وژدانی یین هه‌قدژ بۆ دایکی و فیان بۆ بابی نافه‌روکا گریئا ئودیپی یا نه‌رینی یا ساده یان گریئا ئودیپی یا به‌روفازی پیکدئینیت و دبیت هه‌ردوو گریئا ل ده‌ف کوری هه‌بن کو دبیته گریئا ئودیپی یا ته‌مام و ده‌لیقا هه‌بوونا فی چهندی ل ده‌ف هه‌ر زاروکه‌کی یا هه‌ی، چونکی دووانیا سیکیسی (الثائیه‌ الجنسیه) یا ل ده‌ف هه‌ی، ئانکو فیانا دایک و بابان ل ده‌ف کوری هه‌بیت و ب شیوه‌یه‌کی وژدانی ده‌باره‌ی هه‌ردوو یان یی هه‌قدژ بیت. ب رمانه‌کا دی ئه‌و فیان و نه‌فیانی دکه‌ت، دیسان ئیره‌یی و دژمنکاری بۆ هه‌ردوو یان یا هه‌ی و پتیریا جارانی ئیک ژ فان ره‌گه‌زان یی دیاره و یی دی یی فه‌شارتیه. د ئه‌نجامدا دی زاروکه‌ک هه‌بیت، ژ لایه‌کیفه گریئا ئودیپی یا نه‌رینی ل ده‌ف هه‌بیت و ژ لایه‌کی دیفه گریئا ئودیپی یا نه‌رینی ل ده‌ف هه‌بیت. د نافه‌را هه‌ردوو لایه‌ناندا هنده‌ک که‌سین نافین هه‌نه‌ کو گریئا ئودیپی یا ته‌مام ل ده‌ف هه‌یه و ئیک ژ ره‌گه‌زان ب شیوه‌یه‌کی سڤک ب سه‌ر یی دی دکه‌فیت.)) (الحنفی، ۲۰۱۵، ۱۴۰) ل دویف فی شروفه‌کرنی گریئا ئودیپی یا نه‌رینی و نه‌رینی و ته‌مام یا هه‌ی، به‌لی د راستیزیدا هه‌لویستی زاروکی بۆ دایک و بابان ژ فان سی جوره‌ره‌فتاران ده‌رباز نابیت و به‌لکو مه‌ زیده‌تر چ هه‌لویستین دی نین، له‌ورا بۆ که‌سی نه‌ بسپور یا بسانه‌ی نابیت بشیت ده‌ستیشانا سنورین فی گریئا ل ده‌ف زاروکی بکه‌ت.

به‌لی هه‌ر چه‌وا بیت زانا وه‌سا بۆ دچن کو ((گریئا ئودیپی قوناغه‌کا سروشتیه ژ گه‌شه‌بوونا ده‌روونی یا وژدانی یا زاروکی، ئه‌ف گریئه‌ ل بلندترین ئاستی خو د نافه‌را سالین سی و پینجدا ژ ته‌مه‌نی زاروکی دیار دبیت و ل ته‌مه‌نی شه‌ش هه‌تا هه‌فت سالیی به‌رف خوارئ دچیت و (قوناغا فه‌شارتی) ده‌ستپیدکه‌ت، به‌لی ل قوناغا پینگه‌هشتنی ب جوره‌کی دی یی نوی دیار دبیته‌فه)) (سیلامی، ۲۰۰۱، ۱۶۶۴). ئه‌گه‌ری نزمبوون و به‌رزه‌بوونا فی گریئا،

زیده‌باری گه‌شه‌بوونا ده‌روونی زاروکی و ده‌ربازبوونی ژ قوناغی، فه‌دگه‌رییته هندی کو ((گریئا ئودیپی ل ده‌ف کوری ب دوماهی دهیت ده‌می ژ خه‌ساندنی دترسیت و باب هه‌ره‌شا فی چه‌ندی لی دکه‌ت و ئه‌وژی چاف ل بابی خو دکه‌ت (چاف لی‌کرنا دوژمنکاری) و ره‌وشتی وی وه‌ردگریت و ئه‌ف چافلێکرنه هانده‌ره‌کی ل ده‌ف په‌یدا دکه‌ت، داکو وژدان یان ئه‌زی بالال ده‌ف ئاقابیت)) (الحنفی، ۲۰۱۵، ۱۶۱). هه‌ژی ئاماژییه بیژین هه‌ر ژ ئه‌نجامی فی ترسی (گریئا خه‌ساندنی) په‌یدا دبیت کو ئه‌ف گرییه ((ئاماژی ب ترسا نه‌ستدار دکه‌ت یا ژ ترسا ژ ده‌ستدانا ئه‌ندامی زاوژی یی نیری په‌یدا دبیت، ده‌می تاکه‌که‌س هنده‌ک کریارین سیکی یین تابو ئه‌نجامده‌ت، یان (پتريا جاران) ده‌می هه‌ست ب هنده‌ک پالده‌رین سیکی به‌رامبه‌ر بابه‌تی سیکی دکه‌ت)) (التونجی، ۱۹۹۹، ۶۵۱). به‌لی ئه‌گه‌ر ئه‌ف قوناغه ب دوماهی هات و نیشانین وی ل سه‌ر زاروکی نه‌مان، کاریگه‌ریا وی هه‌ر دمینیت، چونکی ((د فی ماوه‌یدا هنده‌ک هه‌ست و سوزین ئالوز په‌یدا دبن و د میشکی زاروکیدا دمزاوی و هه‌فدژن کو دبیته ئه‌گه‌ری په‌یدا بوونا گرژبوونه‌کا ناخجویی و ب شیوه‌یه‌کی نمونه‌یی ده‌یته چاره‌سه‌رکرن، ئه‌وژی ده‌ستبه‌ردانه ژ بابه‌تی تابو (غشيان المحارم - Incest)، یان ب شیوه‌یه‌کی خراپتر، فان حه‌زان کپ دکه‌ت. له‌ورا گریئا ئودیپ ب هه‌می هیزا خو‌فه د نه‌ستیدا ده‌یته پاراستن و پشتی هینگی هه‌ر ده‌لیقه‌یا هه‌بیت، دی سه‌ر هله‌ت و ب شیوه‌یی نه‌خوشیی دیاربیت)) (سیلامی، ۲۰۰۱، ۱۶۶۴). ب رامانه‌کا دی د شیاندایه بیژین: ((چونکی ئه‌ف هه‌ست و سوزه د خرابن و رازیبون ل سه‌ر نینه، له‌ورا هه‌ر زوی ده‌ینه کپکرن و گریئا ئودیپی ژ په‌یدا دبیت.. ئانکو گریئا ئودیپی ژ ئه‌نجامی کپکرنا هه‌ست و سوزین زاروکی په‌یدا دبیت کو دایکی ب ده‌ستخو‌فه بینیت و ئیره‌یی ژ بابی هه‌بیت)) (ربیع، ۲۰۱۳، ۱۲۶) و بو کچی

به‌روفاژییه. دیسان ئه‌گه‌ر زاروک ب شیویه‌کی ئاسایی ژ فی قوناغی ده‌رباز نه‌بیت، ده‌می دگه‌هسته ژیی پیگه‌هستهیی، دی ره‌نگه‌دانا فی گرییی ل سه‌ر هنده‌ك ره‌فتارین وی دیارین و ئه‌گه‌ر کاریگه‌ری یا ب هیزبیت، دی جوره نه‌خوشیه‌کا ده‌ماری ل ده‌ف په‌یدا‌بیت، چونکی چه‌زین فی گرییی ل زاروکیینی هاتینه‌کیکن.

ئه‌فی قوناغا زاروک تیدا دبووریت، چه‌ندین لایه‌نین ئه‌رینیژی هه‌نه‌کو ((ب دیتا فرویدی گریئا ئودیپی دبیته‌ئه‌گه‌ری دروستبوونا گریئا ئا‌قه‌کی ئه‌وا که‌سایه‌تی ل دور ده‌سته‌ریک‌خستن، چونکی ئه‌وه‌یا چه‌زا مروفایه‌تی ئاراسته‌دکه‌ت و بابه‌تی ئه‌فینی هه‌لدبژیریت و ئه‌وه‌یا دبیته‌مه‌رجی پیگه‌هسته‌نا زاوژی (پیگه‌هسته‌نا بیولوجی ژی مه‌رجه، به‌لی ده‌می ب تتی بیت، تیرا فی چه‌ندی ناکه‌ت) و ل دوماهی هه‌ر ئه‌وه‌د پشکا خو‌یا مه‌زندا دبیته‌ئه‌نجامی ئا‌فا‌بوونا (ئه‌زی ل به‌رخۆ‌کۆن - أنا التماهي) و (ئه‌زی بالا) رازیبوون ب یاسایا بابی یان ره‌تکرنا وی و (نموونه‌یا ئه‌ز) بلن‌دبوونا هنده‌ك چه‌ز و وی‌نه‌یین باینیی)) (سیلامی، ۲۰۰۱، ۱۶۶۴). ئانکو خالا ده‌سته‌پیککی یا په‌یدا‌بوونا (ئه‌زی بالا) ژ گریئا ئودیپی ده‌سته‌پیکه‌ت، پاشی رینمایین دایک و بابان و کاریگه‌ریا جفاکی و ئاینی و... هتد. ده‌ین، هه‌ر ژ به‌ر هندی ژی ((فروید دبیزیت کو ئه‌زی بالا میراتگه‌ری گریئا ئودیپه‌)) (هول، ۱۹۷۱، ۷۸). دیسان ژ ئه‌رکین دی یین گرنگ ((فروید دبیت کو گریئا ئودیپ د ئا‌فا‌کرنا که‌سایه‌تییدا روله‌کی گرنگی هه‌ی ب ری‌کا (ئه‌زی نموونه‌یی) ئه‌وی جهی فی گرییی دگریت و ته‌که‌زی ل سه‌ر ره‌گه‌زی مروفایه‌تیا وی دکه‌ت، ئانکو ئه‌ف گرییه‌ل ده‌ف هه‌ر که‌سه‌کی و هه‌ر که‌لتووره‌کی یا هه‌ی، هه‌ر چه‌نده‌ه‌نده‌ك که‌سان ئه‌ف چه‌نده‌ره‌تکریه‌کو د هنده‌ك جفاکاندا بابی چ رول د په‌روه‌رده‌کرنا زاروکاندا نینه، له‌ورا گریئا ئودیپ د فان جفاکاندا چ جه‌نینه‌)) (الحنفی، ۲۰۱۵، ۱۴۱) هه‌ر ژ به‌ر فی رولی

گرنگى زاروك تیدا دبووریت و ((ل دويف دیتنا قوتابخانا دەروونشیکاری، گریئا ئودیپى پەيوەندیە کا موکوم ب دروستیونا وژدان و رهوشتی مروفیقه هەى و ئەو بەرى بنیاتی و نافەندا تیکچوونین دەروونیه)) (ربیع، ۲۰۱۳، ۱۲۵). سەرەرای قى چەندی ئەف تیورە ژ رهخنى رزگار نەبوویە (فرنان و باکیە، ۲۰۰۱، ۱۵-۳۲) و ژ چەندین لایانفە رهخنە لى هاتیه گرتن، بۆ نمونە هندەك زانا دبێژن: ((ئەم ل وى باوەرینه پەيوەندی د نافەرا قان قوناغاندا و ب تايه تی هەردوو قوناغین ئیکى و د نافەرا رهوشین سیکی بین پینگەهشتیاندا کارەکی ب زەحمەتە بۆ تیکەهشتنى. ب تنى فەخواندەنە کا گشتگیر بۆ دەماریان و قاریبوونین سیکی دشین مە رازیکەن کو بۆچوونین فرویدی تشتەکی ئەندیشەیی نینە)) (زانجویل، ؟، ۱۴۸). ئانکو رەنگفەدانا کاریگەریا قان قوناغان ب شیویەکی ئاشکراتر ل دەف وان کەسان دیاردیت بین نەخوشین دەماری هەین، یان ژى کەسین ژ لایى سیکیسيفە دقاری.

دیسان لایەنەکی دی یی رهخنى فەدگەریتە گونجانا زارافەى بۆ بابە تی کو زاناین دەروونشیکاری بەرهفانیی ژ خو دکەت و دبێژن: ((دیت هندەك رهخنى ل تیورا ئودیپى بگرن کو نافەرۆکا وى وه کو نافەرۆکا ئەفسانى نینە، چونکی د ئەفسانیدا ئودیپ نزانیت کو ئەو زەلامى ل سەر دەستى وى هاتیه کوشتن بابى وى بوو و ئەو ژنا مارە کرى دایکا ویه، بەلى د شیاندا نینە ئەف جورى لادانى د فەگیرانا وى یا شعریدا و بەحسکرنا وى ب شیویەکی هونەری بهیته دەربازکرن و نەزانینا ئودیپى ژ لایى شروفەکرنا دەروونيفە رەنگفەدانا وینەیی لایەنى نەستیە کو کەسین پینگەهشتى د قى سەربووریدا خو ب قى ریکى فەدشیرن و بى گونەهیا وى سەلماندەنە کە ل سەر دادیا قەدەرى کو پیدفیه هەر زاروکەك د قى ئەزموونیدا ببووریت)) (الحنفي، ۲۰۱۵، ۱۳۹). هەلبەت ئەف جورى بەرهفانیی و بەرسفدانى پتريا رهخنەگرین دەروونی کریه بناغى شروفەکرنا

تیکستین ئه‌ده‌بی و فه‌دیتنا کاریگه‌ریا گریئا ئودیپیه، بۆ نمونه (ئیرنست جونز) ده‌رباره‌ی تراجیدیا (هاملت) دیژیت: ((ئه‌ف شانوگه‌ریه ب شیوه‌یه‌کی گه‌له‌ک هویر وینه‌یه‌کی رازیکه‌ره ل سه‌ر فیانا کوری بۆ دایکی و ده‌رئه‌نجامی فیانی نه‌فیان و ئیره‌یی بۆ بابی په‌یدا‌بوویه)). (سویف، ۱۹۸۱، ۷۵) یان ب شیوه‌یه‌کی دی ((شانوگه‌ریا هاملیتی ب هه‌مان شیوه‌ بوو و تراجیدیا هاملیتی فه‌دگه‌رییته‌ خو‌گریدانا وی ب‌ه‌زین خو‌یین لیسیدیفه‌ ده‌رباره‌ی دایکا خو‌و ب‌ریکا که‌سایه‌تیا مامی خو‌تولین خو‌ژ بابی خو‌فه‌دکه‌ت)). (الحنفی، ۲۰۱۵، ۱۴۰) ب‌فی شیوه‌ی ده‌رووناسان ل وان کارتیکرنین نه‌ستی گه‌ریانه، ئه‌وین ب شیوه‌یه‌کی فه‌شارتی ژ ئه‌نجامی گریئا ئودیپی په‌یدا‌بووین، ب هه‌مان شیوه‌ (بیر داکو) هژماره‌کا ره‌فتارین پینگه‌هشتیان دادریژیت کو ئه‌ف ره‌فتاره‌ هه‌می ره‌نگه‌دانا کاریگه‌ریا گریئا ئودیپیه ئه‌وا ل زاروکینی هاتیه‌ کپرن (داکو، ۲۰۰۴، ۴۲۴-۴۲۸). گه‌له‌ک ژ ئه‌قان ره‌فتاران دبنه‌ جهی حییه‌تی بۆ نمونه: ((ژ ره‌فتارین گریئا ئودیپی ل ده‌ف مه‌زان ئه‌وه‌ کو دی هه‌فژینی ل گه‌ل ژنه‌کا ژ خو‌مه‌زتر پیکینیت یان وه‌کو دایکا وی بیت، دیسان دی دووبه‌ره‌کیا دیار یان یا فه‌شارتی ل گه‌ل بابی هه‌بیت، یان هه‌ر که‌سه‌کی وه‌کو وی بیت)) (ربیع، ۲۰۱۳، ۱۲۶). دیسان کچ ژ ی ب هنده‌ک ره‌فتارین ب‌فی شیوه‌ی رادبیت، به‌لی کاریگه‌ریا فی چه‌ندی ل سه‌ر کوری پتریا دیاره.

۳-۱: گریئا ئودیپ و ره‌خنا ئه‌ده‌بی:

ل گه‌ل سه‌ره‌لدانا زانستی ده‌روونی ل سه‌ر ده‌ستی (سیگموند فرویدی)، به‌ره‌مین هونه‌ری ب‌گشتی و یین ئه‌ده‌بی ب‌تایه‌تی گرنگیه‌کا تایه‌ت د فه‌کولینین ویدا هه‌بوو، به‌لی د هه‌مان ده‌مدا ((ئه‌وه‌ ده‌رگه‌هی فرویدی ل سه‌ر نه‌ینین ده‌روونی فه‌کری، کاریگه‌ریه‌کا مه‌زن ل سه‌ر ئه‌ده‌ب و هونه‌ری هه‌فچه‌رخ هه‌بوو)) (وه‌به‌ و المهندس، ۱۹۸۲، ۱۵۹). نه‌خاسمه‌ پشتی

((فرۆیدی گریئا ئودیبی بو شروفه کرنا شانوگه ریا هاملیت و رومانا برابین کارامازوف بکارئینایه)) (امبرت، ۱۹۹۳، ۱۷۳). ئه ف ئه کولینین وی بوونه دهستپیکه ک کو زانابین دهروونی به رهف شیکارکرنا به رهه مین ئه ده بی بچن و زارافی (سیکولوجیا ئه ده بی - Literary Psychology) په یدا بوو کو ب فی شیوه ی دهیته پیناسه کرن: ((بواره که فه کولینین ل سهر په یوه ندیا د ناقهه را ناقهه روکا به رهه می ئه ده بی و جیهانا دهروونی یا نه ستداریا نفیسه ریدا دکه ت. ل دهستپیکین ل سهر دهستی فرۆیدی و قوتابین وی ل دو ماهیا سه دی نوزدی دیار بوویه و به رهه می وه کو به لگه نامه کا زانینی ده ژمیریت وه کو وتار و بیرنامه بین تایبه ت و فه شارترین جیهانا دهروونی نفیسه ری ئاشکرا دکه ت و بابه تی جوانیا به رهه می ئه ده بی ل بهرچاف وه رناگریه)) (حجازی، ۲۰۰۱، ۱۰۶). وه کو یا دیار ژ ئه فی پیناسی کو مه به ست ژ هه لسه نگاندا به رهه می ئه ده بی دیارکرنا به مابین دهروونیه و ب تایبه ت کارفه دان و کاریگه ریا نهستی ل سهر ده برینی، به لی لایه نین جوانکاری و بهایی بلند و نرمی ئه ده بی و زمانی وی چ بهایی خو نینه، چونکی ئه ف که سین د فی بواریدا کاردکه ن، خو وه کو ره خه گرین ئه ده بی نابین و خزمه تا به رهه می ئه ده بی ناکه ن، به لکو وه کو زانابین دهروونی کاردکه ن و خزمه تا دهرووناسی و فه دیتنا زمانی نهستی دکه ن. دیسان ته که زی ل سهر دهروونی نفیسه ری دکه ن و کارتیکرنا به رهه می ل سهر دهروونی خوینده قانی و شعریه تا به رهه می ئه ده بی ل بهر چاف نا هیته وه رگرتن. له ورا ده می ره خه گرین ئه ده بی هه ولدای مفای ژ به مابین فی زانستی نوی بین، هه مان په ره و ل سهر به رهه می په سه ندر و ئه ده ب وه کو رهنگفه دانا نهینین دهروونی نفیسه ری دیت و پشتبهستن ب وی بوچوونی دکر ئه و دبیژیت: ((فرۆید ئه ده ب و هونه ر وه کو ده برین ژ نه ستا تاکه که سی ده ژمیریت و کارلیکین خو دی و مملانیین نافخوی تیدا دیاردیت)) (فضل،

٢٠٠٧، ٣٩). ئه‌ف چه‌نده ب دیتنا ره‌خه‌گران هیزا به‌ره‌می دیاردکته و چه‌ند به‌ره‌می ئه‌ده‌بی پتر ده‌برینی ژ کویراتیا ناخی مروقی بکته، بهایی وئ بلندتر لی دهیت، ل سهر هه‌مان به‌کوک (ره‌خنا ده‌روونی - Psycho criticism) ل سهر دهستی (شارل مورون) ی سهرهلدا کو ((ئیک ژ ئاراستین ره‌خنا نویه، ئارمانجا وئ شروقه‌کرنا زمانئ تیکستی ئه‌ده‌بییه، داکو بگه‌هیته فه‌شارتیین نه‌ستدارین ده‌روونی یئ نقیسه‌ری، ب ریکا خواندنا توره‌کا خوازه و وینین ره‌وانیژی یئ د بنیاتی به‌ره‌میدا ده‌شارتی. ئه‌ف ئاراستیه کومه‌کرنه‌کی دناقبه‌را به‌مایین ده‌روونی و به‌مایین ره‌خه‌میدا دکته، داکو بگه‌هیته راستیا لوجیکی یا نهستی ب ریکا زمانئ تیکستی و زمانئ نهستی)) (حجازی، ٢٠٠١، ١٠٧). ب فی شیوه‌ی ده‌رووناسی پتر نیژیکی خزمه‌تکرنا به‌ره‌می ئه‌ده‌بی بوو کو ئه‌ف چه‌نده ب ئاشکرای د به‌ره‌می (مورون)یدا دیار دبوو ده‌می په‌رتووکه‌ک ب ناخی (مالارمیه) (مورون، ١٩٧٩) به‌لافکری.

ب شیوه‌یه‌کی گشتی ((شروقه‌کارین ده‌روونی وه‌سا بو دچن کو د ههر دوخه‌کیدا ئه‌و تشتئ نقیسه‌ری باوه‌ری پی هه‌ی نه‌نقیسیه، به‌لکو ئه‌و یئ نقیسی ئه‌وئ کویراتیا شکه‌فتان (نهستی) نیشا وی دای، به‌ره‌م زه‌نگینتر و ئاماره‌دارتر لی دهیت، ده‌می پتر بو مه‌لایه‌نین نافخویی دیارکته، ئه‌وین نقیسه‌ری ب خو نه‌فیت دیارکته، یان ئه‌و ب خو نه‌زانیت یئ هه‌ین)) (أمبرت، ١٩٩١، ١٣٨). له‌روا پیدفیه ره‌خه‌گر وان هنده‌ک بابه‌تان د ناخ به‌ره‌میدا ببینیت کو نقیسه‌ر ب خو نه‌زانیت ئه‌ف بابه‌ته یئ د ناخ نقیسیین ویدا هه‌ی کو ههر ئه‌فه‌ژی مه‌ره‌ما فرویدی بوویه ده‌می د په‌رتووکا خو‌دا ئه‌وا ب ناخی (توتم و تابو) دبیتیت: ((د هونه‌ریدا مروقی دکه‌فیه ژیر فشارا هه‌زین خو یئ نه‌ستدار و دبیته ئه‌گه‌ری په‌یدا بوونا جوهره‌کی تیرکرنا فان هه‌زان)) (سویف، ١٩٨١، ٧٤). مه‌به‌ست ژ هه‌زین نه‌ستدار ئه‌و هه‌زین یئ نه‌هاتینه تیرکرن ههر وه‌کو (رینیه

ویلک) ئاماژێ ب بوچوونا فرویدی ددهت ئه‌وا دبێژیت: ((هونه‌رمه‌ند ب ریڤکا ئافرانندی خۆ ژ هه‌لوه‌شیانا ده‌روونی دپاریژیت... و ئه‌ف ئه‌ندیشه (ئه‌ندیشا هونه‌رمه‌ندی) ل سهر سه‌ربووڕین زاروکینی و گریپین وی رادوه‌ستیت و دبیت ب شیوه‌یه‌کی هیمایی د ئاف خه‌ون و ئه‌فسانه و حیکایه‌تان و هه‌تا د ئاف پیڤکه‌نینین کریتزیدا دیاریت و ب فی شیوه‌ی ئه‌ده‌ب عماره‌کا ده‌وله‌مه‌نده بو دیارکنا ژیا نا مروفی یا نه‌ستدار)) (حماده، ۱۹۸۲، ۱۵۹). ب رامانه‌کا دی ئافراندا هونه‌ری و ئه‌ده‌بی ریڤکه‌که‌ نه‌قیسه‌ری دگه‌هینیه‌ ئارامیه‌کا ده‌روونی و وی گرتبوونا ل ده‌ف په‌یدا دبیت هیمن دکه‌ت، ژ لایه‌کی دیفه ((فروید هه‌می کریار و هه‌ز و هونه‌ران بو غه‌ریزا سیڤسی فه‌دگه‌رینیت، چونکی هونه‌ر د به‌که‌کا خۆدا ده‌نگه‌دانا هه‌زا سیڤسیه)) (الخفاجی، ۱۹۹۵، ۱۳۷). سه‌ره‌رای هندی کو فروید ل سهر فی خالی گه‌له‌کی رژد بوو، به‌لی گه‌له‌ک ره‌خه‌ن ل فی چه‌ندی هاته‌ گرتن و ژ لایه‌ گه‌له‌کانه‌ هاته‌ ره‌تکرن، هه‌تا کو هنده‌ک قوتاییین وی وه‌کو (ئه‌دلهر) و (یونگ) ی ب خۆژی ئه‌ف تیوره‌ په‌سه‌ند نه‌کریه.

هه‌ر ژ فه‌دیتنا نه‌ستی و هه‌تا ئه‌فرو فه‌کولین ل سهر فی بواری د به‌رده‌وامن و چه‌ندین لایه‌نین وی هاتینه‌ دیارکرن، به‌لی سه‌ره‌رای فی چه‌ندی نه‌ست هیشتا جیهانه‌کا تاری و ئالوز مایه، به‌لی ب کورتی ((نه‌ست وه‌سا کاردکه‌ت کو تاکه‌که‌س که‌تواری خۆ ب په‌یوه‌ندیین سه‌ره‌کی ل گه‌ل هه‌زین خۆ یین کپکری و ترسین خۆ ئافادکه‌ت، له‌ورا هه‌ر ده‌ربرینه‌ک (ره‌فتار، زمان، ئه‌ندیشه) کومه‌کا په‌یوه‌ندیین ئالوزه و تیڤه‌لی وی چه‌ندی دبن یین تاکه‌که‌س هه‌ز دکه‌ت ئه‌و یی پێ رادبیت یان دبێژیت یان د خه‌ودا دبینیت و ره‌هین نه‌ستی دگه‌هه‌ بنیاتین هه‌ست و سوز و له‌شی یین ژیا نا سیڤسی ئه‌وین کو پیدفیه‌ یان به‌ینه‌ تیرکرن یان کپکرن)) (الرویلی و البازعی، ۲۰۰۲، ۳۳۳). ل دویف فی بوچوونی به‌ره‌می ئه‌ده‌بی ژ ئه‌گه‌ری کپکرن هه‌زان په‌یدا دبیت، به‌لی هنده‌ک

زانايىن دى وەسا بۆ دچن كو ((ئەدەب پلە ئىك دياردە كا بيولوجيا دەروونىيە و قەرەبوو كرنە كا بەرزەبوويە بۆ حەزىن تىرنەبووي، چونكى بى بەهرى ب ژانىن خۆفە سروشا ئەدەبى چالاک دكەت)) (الحنفي، ۲۰۱۵، ۱۶). ئانكو بەرهەمى ئەدەبى دكەفیتە د خاننا بەرزبوونى (بالابوونیدا) و وەكو چالاکىە كا پوزەتيفقا دەروونى دەيتە دیتن، ب رامانە كا دى ((هوزانا باش بەرزبوونە، نەك كپكرن و وەكو هەر پىكگورە كى جەي تىركرنا حەزىن كپكرى دگريت)) (نيوتن، ۱۹۹۶، ۲۲۳). ديسان دەمى حەز ژ ئەگەرە كى ئاينى، يان قەدەغە كرنە كا جفاكى، يان دابونەريتان نەهيتە تىركرن، ل وى دەمى دى هيتە كپكرن و د نەستیدا هيتە قەشارتن، بەلى ب هەر رەنگە كى بيت، دقیت ئەف حەزە ب شىوہىە كى ژ شىوہيان بەيتە تىركرن، لەورا ئەف حەزە ب چەندىن فيلە كان خۆ كەفلوژانك دكەت و ژ سانسورا چاقدىرى دەروونى (ئەزى بالا) رزگار دكەت و ئەف فيلە ب سى جوران دروست دبن:

أ. چركرن: ژىبرنا چەندىن پارچەيان ژ كەرەستى نەستى و تىكەلكرنا وى ل گەل چەندىن كەرەستىن دى دىە كەيە كا تەمامدا.
ب. لادان: گوهورينا بابەتى حەزى يى نەستدار و قەدەغە كرى ب ئىكى دى يى ژ لاى جفاكى و نەريتانقە رى پى دى.
ت. هىما: نوينەراتى يان پىشكىشكرنا بابەتى كپكرى (پتريا جاران بابەتە كى سىكسىيە) ب رىكا بابەتتىن نە سىكسى، بەلى وەكو يى كپكرىە و ئاماژى پى دكەت. (الرويلى و البازعى، ۲۰۰۲، ۳۳۴).

ل سەر فى بنەماى دەربرىن و رەفتارىن مە ب شىوہىە كى زەلال و بى گونەھ ژ هەستا مە دەرناكەفن، بەلكو حەزىن مە يىن كپكرى دبنە هاندەرىن وان بى ب ئاشكرابى خۆ دياركەت. هەژى ئاماژىيە كو ((رومان ياكبسون و جاك لاكان فان كرىاران بەرامبەر خواستن و دركى يىن رەوانىيىژى ددانن))

(جفرسون و روبی، ۱۹۹۲، ۲۱۲)، ئانکو به‌ره‌مه‌مێن ئه‌ده‌بی ده‌برینا راسته‌وخۆ ناده‌نه ده‌ست، به‌لکو شیوازه‌کی جودا بۆ مه‌به‌ستا سه‌ره‌کی ئاراسته‌ دکه‌ت.

ژ لایه‌کی دیقه په‌یوه‌ندییا ده‌رووناسیی ل گهل به‌ره‌مه‌می ئه‌ده‌بی ل فی ئاستی رانه‌وه‌ستییا، به‌لکو چه‌ندین چه‌قین دی ژئ سهرهلدان و ره‌خنه‌گران ب ریكا فی زانستی به‌ری خۆ دا وه‌رگری، یان خوینده‌فانی به‌ره‌مه‌می ئه‌ده‌بی و ئه‌ف چه‌نده کره‌پیقه‌ری هه‌لسه‌نگاندنا به‌ره‌مه‌می، بۆ نمونه ((ره‌خنا ده‌روونی یا هه‌فچه‌رخ هه‌ولده‌ت کاریگه‌ریا تیکستی ل سهر ده‌روونی خوینده‌فانی (فه‌کولیت)) (نیوتن، ۱۹۹۶، ۲۱۲). چونکی هه‌روه‌کو ((ئی. ئه. ریچارد دبیریت: ده‌روونی کریارا خواندنی ژ ده‌روونی کریارا نقیسنی نیژیکتره بۆ ره‌خنا ده‌روونی)) (امبرت، ۱۹۹۱، ۱۲۹). دیاره ب دیتنا (ریچاردی) د شیاندایه به‌ره‌مه‌می ئه‌ده‌بی چه‌ندین ره‌نگفه‌دانین نه‌ستی ژ ده‌روونی خوینده‌فانی بده‌ته ده‌ست و هه‌ر خوینده‌فانه‌ک ل دویف به‌کگراوند و سه‌ربووین خۆ ده‌برینی ژ ئاماژیه‌یین نه‌ستی دکه‌ت. دیسان زانایین ده‌روونی ب خوژی ل وی باوه‌رینه کو ((فه‌گوه‌استنا ئه‌فسانه و فولکلور و حیکایه‌ت و په‌ندان ژ به‌ره‌بابه‌کی بۆ ئیکی دی فه‌دگه‌ریته هندی کو به‌رسفدانا ده‌روونی فان ملله‌تان دکه‌ت، چونکی نینه‌راتیا پارچه‌کا راستیا ده‌روونی یا فه‌شارتی دکه‌ت و هه‌می ل وی خالی دگه‌هنه ئیک)) (حب الله، ۲۰۰۴، ۱۴۳). ئانکو ده‌می خوینده‌فان به‌ره‌ف خواندنا به‌ره‌مه‌می دچیت (یان وه‌رگر به‌ره‌مه‌می ئه‌ده‌بی وه‌ردگریت)، ل وی ده‌می کارلیکه‌ک د ناقه‌را چه‌زین وی یین فه‌شارتیدا و ئاماژین فه‌شارتی یین د ناف به‌ره‌مه‌میدا په‌یدادبیت و دبیته جوهره تیرکرنه‌ک بۆ چه‌زین وی. ل سهر فی بنه‌مای و ب تایبه‌تی پشتی (رولان بارت)ی مرنا نقیسه‌ری راگه‌هاندی، بیا فه‌کی دی یی په‌یوه‌ندییا ده‌رووناسیی و به‌ره‌مه‌می ئه‌ده‌بی هاته دیارکرن کو ئه‌وژی ئاماژی دده‌ته هه‌بوونا (نه‌ستا تیکستی) هه‌روه‌کو ره‌خنه‌گر وه‌سا بۆدچن کو

((نهینیا راسته‌قینه یا تیکسته‌کی ژ ئیککی دی جودا دکهت و بهایی وئی یی بی پایان ددهتی یی د ناف ریژین ویدا هه‌ی و پیدقیه ب تنی د ناقبه‌را ریژین تیکستیدا ل وئی نهینیی بهیته گه‌ریان و خوینده‌فانی راسته‌قینه ئه‌وئی په‌یوه‌ندی ب نفیسه‌ریقه نه‌هه‌ی، به‌لکو په‌یوه‌ندی ل گه‌ل تیکستی ب تنی هه‌ی، فی چه‌ندی باش دزانیته)) (غالو، ۲۰۱۳، ۷۰). ژ بهر فی چه‌ندی پیدقیه هه‌لسه‌نگاندنا به‌ره‌می پشتبه‌ستنی ل سهر تیکستی ب خو بکهت و نفیسه‌ری بده‌ته لایه‌کی و سهرکیشی فی ره‌خنی (جان بیلمان نویل) ه‌ئوئی د به‌ره‌مین خو یین ره‌خه‌بیدا ((لوجیکه‌کی شروقه دکهت نه لوجیکه‌کی نفیسه‌ریه ئه‌وئی ب هه‌ستداری تیکست نفیسی، به‌لکو به‌حسی نه‌سته‌کی دکهت فه‌دگهریت بو کاری ئه‌ده‌بی)) (غالو، ۲۰۱۳، ۷۹). ل فیژی تیکست ب خو - نه‌خاسمه تیکستین ئه‌ده‌بی - نه‌ستی د ناف خو‌دا هه‌لدگرن و ئه‌ف نه‌سته ب ریژه‌یه‌کا باش ژ ده‌روونی نفیسه‌ری ده‌رکه‌فتیه، به‌لی بوویه ئیک ژ بنه‌مایین پیکه‌اتا تیکستی و سهربه‌خو سهره‌ده‌ری ل گه‌ل دهیته کرن و دیته پیقه‌ری هه‌لسه‌نگاندنا به‌ره‌می.

زیده‌باری فه‌دیتنا گریئا ئودیپی د به‌ره‌مین ئه‌ده‌بیدا ل سهر ده‌ستی فرویدی چه‌ندین زانا و ره‌خه‌گران ئه‌ف کاره ل سهر به‌ره‌مین ئه‌ده‌بی کریه وه‌کو (ماری پوناپرت) ل سهر چیروکا (کتکا ره‌ش) یا ئه‌دگار الان پوی (جفرسون و روبی، ۱۹۹۲، ۲۱۳) و جان بیلمان نویل ل سهر (دوماهیا ئه‌رمایس) یا ستاندالی (غالو، ۲۰۱۳، ۷۶) و وه‌کو به‌ری نه‌و مه‌ئامازه پی کری کو مورونی ل سهر مالارمی و عدنان حب الله ل سهر چیروکه‌کی ژ (هزار شه‌ف و شه‌فه‌ک) (حب الله، ۲۰۰۴، ۱۴۳-۱۵۰) و جورج ته‌رایشی ل سهر چوار رومانین عه‌ره‌بی (طرایشی، ۱۹۸۷).

۲- باسی دووی: ره‌نگفه‌دانا گریئا ئودیپی د حیکایه‌تا: (تو کوری منی،

برایی منی، میری منی)دا

ئهم دی هه‌ولده‌ین کورتیا کورت یا فی حیکایه‌تی داریژین، داکو هزره‌کا گشتی ل سهر پیقه‌ژوو یا رویدانان په‌یدابیت، به‌لی د ماوه‌یی شروقه‌کرنیدا و ل دویش پیدفیا بابته‌تی دی ئاماژی ب په‌یف، یان بویه‌رین هویر و گرنه‌گ ده‌ین، چونکی ههر په‌یفه‌ک و ههر ئاماژه‌یه‌کی گرنه‌گیا خو یا هه‌ی و وه‌کو ده‌رووناس دبیزن چ تشته‌ک د ناف تی‌کستیدا ههر چه‌ندی ساده و لاوه‌کی بیت، یی بی بها نینه، له‌ورا دبیت ئاماژه‌یه‌کا بچویک، یان یا سه‌رنجی رانه‌کیشیت گرنه‌گیه‌کا مه‌زن هه‌بیت و مه‌به‌ستین نه‌ستی بده‌ته به‌رچاف کرن.

أ. کورتیا حیکایه‌تی:

کورتیا حیکایه‌تی ب فی شیوه‌یه: (مه‌لایه‌کی خودان علم ل مسری هه‌بوو و کچه‌ک هه‌بوو ئه‌ویژی گه‌له‌ک علم هه‌بوو و ژ بابی خو وه‌رگرتبوو، بابی وی نه‌خوش دبیت و (خلته‌ک) له‌شی وی دگریت و کچ گه‌له‌ک هه‌ولان دده‌ت چاره‌سه‌ریا نه‌خوشیا وی بکه‌ت، به‌لی چ پیقه‌نه‌هات، هه‌تا روژه‌کی دختوره‌ک (نوژداره‌ک) و شاگرده‌ک هاتن، کچ دچپته‌ده‌ف دختوری، به‌لی دختور دبیزیتی من ده‌رمانه‌کی هه‌ی، ده‌می ئه‌ز دده‌مه‌نه‌خوشان، یان پشتی ده‌مژمیره‌کی دی چاره‌سه‌ر بیت، یانژی دی پی مریت، کچ فی ده‌رمانی بو بابی دبه‌ت و داخوازی ژ دایکی دکه‌ت کو فی ده‌رمانی بده‌تی، پشتی ده‌مه‌کی ده‌می دایکا کچی یا ئاماده‌نه و کچ ب تنی ل گه‌ل بابی خو دمالیدا، بابی فی ده‌رمانی فه‌دخوت ده‌ستدریژی ل سهر کچا خو دکه‌ت و پاشی ب ده‌مه‌کی کیم دمريت و پشتی مرنا وی ب شه‌ش هه‌یفان دایکا ویژی دمريت و ژ ئه‌گه‌ری ده‌ستدریژیا بابی وی، ب دوو گیان دکه‌فیت، به‌لی ئه‌و د مالدا یا ب تنیه و که‌سی نائینته‌ده‌ف خو، داکو که‌س چ ژئی نه‌زانیت و دوو گیانیا خو فه‌شارت،

خودی زاروک دا و نیشانه ک ل بهری چافی وی بوو و ئیکا مهزن ل سینگ وی بوو، کچ رادبیت و فی زاروکی ههر زوی دپیچیت و بهری نقیژا سپیدی دبه ته مزگه فتی و دبیزیت به لکو که سه ک بو خو بیته و بخودان که ت، حاکم دهیته نقیژا سپیدی و زاروکی دبیت و دبه ته مال و حاکمی ب خوژی چ زاروک نین، له ورا فی زاروکی ب خودان دکه ت، هه تا دبیته گه نج، حاکم و وه زیر و ئەف گه نجه دهیته مالا کچی داکو بو کوری خو بخوازیت، پشتی کچی نه رازیبونا خو دیارکری، حاکمی ئەو نه چارکر کو شوی ب فی کوری بکه ت، پشتی دهیته فه گوهاستن و شه فا سیی کچ نیشانا بهری چافی کوری و نیشانا سینگ وی دبیت و دزانیته کو ئەف گه نجه کوری وییه و راستی بو دبیزیت، ئەفجا کور خو دکوژیت و سولتان (حاکم) کوری دشوت و ل گه ل خه لکی دبه نه گورستانی فه دشیرن و کچ چل روزان دمینیته د ناف گورستانیدا و سه ری خو ب کیلیا کوریفه دنیت، پاشی فه دگه ریته مال و دمینیته ب تنی) (بامه رنی، ۲۰۰۹، ۱۲۳-۱۳۱).

ب. شروقه کرنا حیکایه تی:

که سایه تیین سه ره کی ل دویف گرنکیا وان د فی حیکایه تیدا (کچا مه لایه) پله ئیک کو قاره مانا سه ره کییه و رویدان هه می ل دور وی دزقرن و که سایه تیین پله دوو (مه لا، کوری حاکمی، یان کوری قاره مانا سه ره کی) و که سایه تیین دی ل پله سی (دایکا کچی، دختور و شاگرده، ژنا حاکمی، بازرگان) ههر که سایه تیه کا فی حیکایه تی ب رولی خو یی تاییه ت رادبیت و بهایی خو د شروقه کرنیدا بی هه ی.

ههر ژ نافونیشانی دیاردبیت کو کریارا تابو د فی بابه تیدا هه یه، ههر چه نده دبیت ل ده ف خوینده فانی (یان گوهداری) هزره ک په یدابیت کو نافونیشانی ده لیقا رامانین خوازه ییژی هه یه، له ورا د سه ری ویدا دبیته جهی پرسیری و

حه‌زه‌کا ده‌ستپیککی په‌یدا دبیت کو نافه‌روک بهیته‌ زانین و مه‌به‌ست بهیته‌ ئاشکراکرن. د ماوه‌یی خواندنا فی حیکایه‌تیدا وی (گوهداریکرن وی)، سالوخدان و بویه‌ریډ ده‌ستپیککی سه‌رنجی رادکیشن و ب زمانه‌کی ساده و سفک هاتیه‌ فه‌گیران و دبیته‌ ئه‌گه‌ر کو وه‌رگر به‌رده‌وامیی بده‌تی و پیغه‌ بچیت هه‌تا دگه‌هیته‌ دوماهیی. دی هیته‌ تییینیکرن کو دوو وه‌رچه‌رخانیډ سه‌ره‌کی د رویداناندا په‌یدا دبن و د شیاندایه‌ ئه‌ف حیکایه‌ته‌ بهیته‌ دابه‌شکرن بو دوو پارچه‌یان، ب فی شیوه‌ی:

۱- پارچا ئیککی: ژ ده‌ستپیککی هه‌تا مرنا بابی کچی.

۲- پارچا دووی: پستی مرنا بابی کچی هه‌تا دوماهیی.

هه‌ر ل سه‌ر فی دابه‌شکرنی دی فه‌کولینا خو که‌ینه‌ دوو پارچه‌ و هه‌ر ئیک ژ وان سه‌ربه‌خو ده‌ینه‌ روونکرن.

۱-۲- پارچا ئیککی: ژ ده‌ستپیککی هه‌تا مرنا بابی کچی.

ئه‌گه‌ر ژ نیریک ته‌ماشه‌که‌ین، دی بینین کو پارچا ئیککی گریئا ئودیپ یا میانه‌ (گریئا ئیلکتر) ب خو‌فه‌ دگریت و پارچا دووی گریئا ئودیپ یا نیرانه‌ ب خو‌فه‌ دگریت و د هه‌ردوو پارچه‌یاندا هه‌می هیما و ئاماژه‌ بو هندی دچن کو ناخی حیکایه‌تی که‌فتییه‌ ل ژیر کاریگه‌ریا هه‌زین فه‌شارتی د نه‌ستیدا. بو نمونه‌ حکایه‌ت دبیزیت ((مه‌لایه‌ک ل مسری هه‌بوو، دگوتنی مه‌لا یه‌حیا، گه‌له‌ک علمی خودی خواندبوو)) (بامه‌رنی، ۲۰۰۹، ۱۲۳). وه‌کو یا ئاشکرا مروقی دیندار و خودی نیاس هه‌ولدده‌ت ل سه‌ر ریکا ئینی بچیت و خودان ره‌وشته‌کی به‌رزبیت، نه‌خاسمه‌ ئه‌گه‌ر مه‌لا بیت و ژ مه‌لایان زی ئیککی گه‌له‌ک علمی خودی خواندبیت و د شه‌ریعه‌تیدا شه‌ره‌زاییت. حیکایه‌ت به‌رده‌وامیی دده‌تی و دبیزیت ((مه‌لایی کچه‌ هه‌بوو، چو زیده‌هیا دی نه‌بوو ژ بلی وی کچی، کچا وی زی هندی بابی خو علمی خودی خواندبوو ل ده‌ف بابی خو))

(بامهرنی، ۲۰۰۹، ۱۲۳)، ئانکو پیدفیه کچا مه‌لای ژی وه‌کو بابی خۆ خودان ره‌وشته‌کی بلند بیت. ئه‌ری مه‌لایی مسری د ناف حیکایه‌ته‌کا فولکلوری یا کوردیدا چ دکه‌ت؟ دیسان مه‌به‌ست ژ (علمی خودی) چیه و بوچی مه‌لای ب تنی ئیک کچ هیه و ئه‌ف کچه ل سهر ده‌ستی وی فی‌ری (علمی خودی) بوویه. ئه‌گه‌ر ب نیرینه‌کا ده‌روونی به‌رسفا فان پرسیارا بده‌ین، دی بابه‌ت ئاشکرا تر بیت.

سه‌باره‌ت پرسیارا ئیک، هه‌بوونا زانیاریان ل سهر مسری د ناف ملله‌تی کورددا، بو دیروکه‌کا که‌فن دزقریت و به‌رده‌وام په‌یوه‌ندی دناقه‌را کوردا و مسریان هه‌بوویه، به‌لی زیده‌باری فی چهن‌دی په‌یوه‌ندی کوردان ل گه‌ل گه‌له‌ک ده‌فرین دی ژی هه‌بووینه وه‌کو شام و حه‌له‌ب و دیاربه‌کر و به‌غدا و... هتد. له‌ورا دووباره پرسیار ئه‌وه بوچی حیکایه‌تی وه‌لاتی مسری ب تایبه‌تی هه‌لبژارتیه؟ ئه‌گه‌ر ئه‌م بزاین کو د مسرا فیرعه‌ونیدا، ئانکو ل مسرا که‌فن، پیکه‌ینانا هه‌فرینی د ناقه‌را ئه‌ندامین خیزانیدا کاره‌کی ئاسایی بوو (اشتون، ۲۰۱۷، ۳۷-۳۹)، هه‌روه‌کو ئه‌ف چهنده ل ده‌ف کیلوباترای دیاردیت و ئه‌ف چهنده رویدانه‌کا سه‌ره‌کیه د حیکایه‌تا مه‌دا. له‌ورا ئیک ژ ری‌کین نه‌ستی بکارینای بو هه‌لبژارتنا جهی حیکایه‌تی وه‌لاتی مسریه، بی هه‌ست (هوش) ب شیوه‌کی راسته‌و خۆ تی‌ینیا فی چهن‌دی بکه‌ت.

سه‌باره‌ت (علمی خودی) ئه‌م ب دریزاها حیکایه‌تی رول فی زانستی (علمی) نه ل ده‌ف مه‌لای و نه‌ژی ل ده‌ف کچا وی ناینین، به‌لکو ره‌فتارا مه‌لای به‌روفازی فی زانستیه، ئانکو مه‌به‌ست ژ هه‌بوونا فی زانستی ئه‌و رمان نینه یا هوش (هه‌ست) دناسیت، به‌لکو ئه‌و ژی هیمایه که نه‌ستی مه‌به‌سته‌کا خۆ پی‌فه‌شارتی و زانستی خودی ئه‌فی پشتبه‌ستنی ل سهر وی سروشی دکه‌ت یا بو پی‌غه‌مبه‌ری (س) هاتی، ب دیتنا ده‌رووناسان (نه‌خاسمه یونگی) ژ نه‌ستی

ده‌ردکه‌فیت، ب رمانه‌کا دی سروش ژ ئاسمانی ناهیتته خوار، به‌لکو هه‌ر نه‌ستا مروفیه ب تایه‌تی نه‌ستا کومیه یا فی زانینی دده‌ته مروفی، ئه‌ف چه‌نده دبیتته پره‌کا دی دناقه‌ه‌را ناهه‌روکا سه‌رغه یا حیکایه‌تیدا و کاریگه‌ریا نه‌ستی ل سه‌ر فی ناهه‌روکی.

ژ لایه‌کی دیتته دی بینین حیکایه‌تی جیهانه‌کا سنووردار بو که‌سایه‌تیان دروستکریه کو ئه‌وژی ب تنی ژ دایک و باب و کچی پیکده‌یت، هه‌ر چه‌نده رولی دایکی گه‌له‌کی لاهه‌کیه و ب تنی ل دوو رویدانان دیاردبیت و هه‌ر زوی د ئامازه‌یا سییدا دمريت. ئانکو سنوورین فی جیهانی ژ ده‌روونی کچی ده‌رباز نابن، ب تنی خو و بابی خو دبینیت و دایک وه‌کو که‌ره‌سته‌کی ساده دبینیت و چ روله‌کی گرنگ ناگیریت کو ئه‌ف سه‌قایه هه‌ر ئه‌وه یی د گریئا ئودییدا هه‌ی، باب ب مه‌زنی و بها ده‌یتته دیتن و دایک ده‌یتته لادان و کچ ب ئه‌رکی وی رادبیت، له‌ورا دی بینین ئه‌وه (کچ) یا ل چاره‌سه‌ریا نه‌خوشیا بابی خو دگه‌رییت و ئه‌وه یا ژ نیزیك سه‌خبیریا وی دکه‌ت و ئه‌وه یا ده‌رمانی دو‌ماهیی بو دابین دکه‌ت.

ب هه‌مان شیوه هژماره‌کا ئامازین نه‌ستی د ئاف حیکایه‌تیدا هه‌نه‌کو ل فیروئ ده‌لیقه‌ نینه هه‌میان شروفه بکه‌ین وه‌کو (خلتی له‌شی مه‌لای، هه‌ودان و دامریان گه‌ریان ل چه‌ندین ده‌فه‌ران بو چاره‌سه‌ریی، شاگردی ل گه‌ل نوژداری و هه‌تا جورئ ده‌رمانی و کچ ده‌رگه‌هی ل سه‌ر خو و بابی خو دادئییخت و ل ته‌نشت دروینیتته خوار)، به‌لی ئه‌م دی ل سه‌ر رویدانا دو‌ماهییا پارچا ئیکی راوه‌ستین، ده‌می کچ چاره‌سه‌ریا دو‌ماهیی دبینیت و ئه‌نجامی وی دی ئیک ژ دوو هه‌لبژارتان بیت، یان باب دی مريت، یان ژ دی نه‌خوشیا وی چاره‌سه‌رکه‌ت، هه‌ر وه‌کو حکایه‌ت ل سه‌ر زاری دختوری دبیتت: ((.. من ده‌رمانه‌کی روهنی هه‌ی، ئه‌ز دده‌مه نه‌ساختین خو، ئان دی پی مريت، ئان دی

پى ساخ بىت)) (بامەرنى، ۲۰۰۹، ۱۲۴) يا سەرنجراكىش ئەوھ كچ داخووزى ژ داىكى دكەت ئەو ب دەستى خۆ دەرمانى بدەتە بابى وى، ھەر وەكو كچ دىبىزىت: ((حال و مەسەلىت فى دەرمانى ئەفەنە، فىجار توب دەستى خۆ بدى، ھەفگيانى تەيە بەلكەى ب دەستى تە فەخۆت)) (بامەرنى، ۲۰۰۹، ۱۲۵) ئانكو ل فىرى كچ يا ھەولددەت بابى خۆ ب رىكا داىكى چارەسەرکەت، ديسان وەكو ئاماژەکا نەستى (داىك) كرىيە پەردەيەك، داکو حەزا كچى پى بفقە شىرىت. ب رامانەکا دى د نەستىدا كچى دقیت ل گەل بابى خۆ ب رولى داىكا خۆ رابىت و نەخوشيا وى دابمىنىت، د ئەنجامدا ئەو رویددەت يا د نەستا كچىدا وەكو حەزەکا فەشارتى ھەى، پشتى فەخوارنا دەرمانى باب دەستدرىزى ل سەر دكەت و (دمرىت). رویدانەکا نىشكافىە و چ ئەگەرىن لوجىكى بۆ فى كرىارى نىن، ژ بلى ھندى كو بىتە وینەيەكى كەفلوژانككى بۆ مەرەما حەزا نەستى. پشتى ئارمانج ب دومامى ھاتى بابى چ رولى خۆ نەما و پىدقىيە بابەت ب دومامى بھىت، لەورا باشترىن رىك ئەوھ ھەر زوى بمرىت و ئىدى ئاستەنگ نەماينە و پىدقى ب بزاقان نەمايە داکو حەزا فى گرىيى بدەستفە بھىت، لەورا ھەر كچ ب خۆ دىبىزىت ((يا رەبى من ژ تە مننەتە ئەو رەنگى تە داىە من)) (بامەرنى، ۲۰۰۹، ۱۲۶). مەبەستا سەر فە ئەوھ كو كچ يا سوپاسدارى خودىيە و سەرەراى فى ئارىشى يا خۆ راگرە، بەلى ئەف سوپاسدارىە رامانا وى يا فەشارتى ئاشكراتر لى دكەت .

۲- پارچا دووى: پشتى مرنا بابى كچى ھەتا دومامىيى.

د ئەفى پارچا حىكايەتیدا ئاراستا رویدانان ھەمى دەينە گوهورىن و كەسايەتیین بەرى نھو (داىك و باين كچى و نوژدار و شاگرده) دەينە لادان و د ناقەرۆكىدا دووبارە نابن، بەلكو كچ ب تنى دىمىنىت و ھندەك رویدانین نوى ل دور وى پەيدا دىن و ھندەك كەسايەتیین دى ئامادەدىن. ب ھەمان شىوھ

ئاراستا نه‌ستی ژ ده‌روونی کچی دهیته گهورین بو ده‌روونی کوری و ده‌برینی ژ گریئا ئودیپی (یا نی‌رانه) دکه‌ت.

وه‌کو د کورتیا حیکایه‌تیدا دیاره کچی کوره‌ک دیت و حاکم (سولتان) ئه‌فی کوری دینیت و دبه‌ت بخودان دکه‌ت، هه‌تا دیته زه‌لام و دهیته فی کچی دخوازیت. کچ ل ده‌ستیکی رازی نایت، به‌لی ((سولتانی گوت: ئه‌ز سولتانی باژی‌ری مه، هه‌که تو بی دلیا من بکه‌ی (ده‌ستی خو دا خه‌نجه‌ری)) و گوتی: دئ خو ل فیره کوژم!)) (بامه‌رنی، ۲۰۰۹، ۱۲۸)، ژ ئه‌فا بوری دیاردیت کو (سولتان و وه‌زیر) نوینه‌راتیا (ئه‌زی نمونه) یی کوری دکه‌ن، وه‌کو ده‌سته‌لات و شیان و زله‌یزیا کوری و ژ خو رازیوون و زیده‌باری نی‌رینیا کوری ده‌ردکه‌فن، ئانکو د رامانا خو یا ئاشکرادا رولی فان که‌سایه‌تیا چا‌فدی‌ریا فی کوری جحیله و دبه‌ وینه‌کی ری‌پیدا یی جفاکی و کاودانه‌کی ئاساییه، به‌لی نه‌ستی ئه‌ف که‌ساتیه‌ژی کرینه په‌رده‌ک بو ده‌برینی ژ نی‌رینیا کوری بو خو‌دی خو، له‌ورا دئ رژیا سولتانی ل سه‌ر شویکرنا فی کچی بینین، هه‌ر وه‌کو ئه‌و یی بو خو دخوازیت، هه‌تا وی راده‌ی یی ئاماده‌یه ژیا نا خو ب دو‌ماهی بینیت، ئه‌گه‌ر نه‌گه‌هسته ئارمانجا خو.

دیسان هزرکرنا کچی ل سه‌ر داخوازا سولتانی ئاماژه‌یین نه‌ستی د نا‌فخو‌دا هه‌لدگریت، بو نمونه حیکایه‌ت دبی‌ژیت: ((کچکی هزریت خو کرن، گوت: یاره‌بی ئه‌ز شووی پی نه‌که‌م، سولتان خو دخانی من فه بکوژیت، دئ هه‌تکا من چیت، دئ خرابتر لی هی‌ت، ئه‌ز شووی پی بکه‌م، ئه‌زا ب عه‌ییم...)) (بامه‌رنی، ۲۰۰۹، ۱۲۸). کچ که‌فتیه ده‌رافه‌کی به‌رت‌ه‌نگ و بو وی هه‌لبژارتن یا ب ساناهی نایت، یان دئ ل دویف داخوازا سولتانی بیت، یانژی ((دئ هه‌تکا من چیت))، به‌لی وه‌کو یا زانا خو کوشتنا سولتانی دئ پیدفی ب سزایه‌کی توندتر و دژوارتر بیت ژ (هه‌تک چوونی)، له‌ورا مه‌به‌ستا فه‌شارتی یا

نه‌ستی خۆ کوشتنا سولتانی نینه، به‌لکو ده‌برینه ژ وی گرزبوونی ئه‌وا ژ ئه‌نجامی بده‌ستفه نه‌هاتنا ئارمانجی په‌یدادیت. هه‌روه‌سا هه‌لبژارتنا په‌یقا ((ئه‌زا ب عه‌ییم)) ئاماژێ دده‌ته هه‌مان هه‌لویست، راسته‌ په‌یقا (ب عه‌یب) بۆ رامانا هه‌بوونا کیماسیه‌کی ده‌یت، به‌لێ په‌یوه‌ندیین وی یین خوازیا ل گه‌ل په‌یغین (شه‌رم، هه‌تک، شه‌رمزاری و عه‌یب... هتد) دگونجاینه. یانژی د شیاندایه‌ بیژن د ده‌برینا نه‌ستیدا هه‌ر وه‌کو کچ دیژیت: ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستا سولتانی بجه‌ نه‌ینم دی هه‌تکا من چیت و هه‌که بجه‌ بینم دی کاره‌کی ب شه‌رم و عه‌یب بیت. دیسان به‌رگرییا کچی ژ شوپکرنی هه‌مبه‌ری سانسورا (ئه‌زی بالا) د ده‌روونی کوریدا ده‌یت، به‌لێ سولتان ب قی کچی رازی دیت ب هه‌می کیماسیین ویغه، ئانکو هه‌زا نه‌ستی ئه‌وا د ده‌روونی کوریدا هه‌ی، هه‌ولده‌ت ب هه‌ر ریکه‌کی و ده‌ربازبوون ژ هه‌ر ئاسته‌نگه‌کی بگه‌هسته‌ تیرکرنا خۆ، ب قی شیوه‌ی نه‌ستی ریگر ئیخستینه د قالبه‌کی جفاکیدا و کرینه شیوازه‌کی ریپیدا. ب رامانه‌کا دی، شوپکرنا کچی ب هه‌بوونا کیماسیه‌کا ب قی شیوه‌ی ئاریشه‌کا هنده مه‌زن نینه و ده‌لیقا هه‌بوونا فان جوهره کیماسیان نایسته ئاسته‌نگه‌کا گه‌له‌کا مه‌زن. به‌لێ هه‌زا ئودییی نه‌شیت ب شیوه‌یه‌کی ئاشکرا و راسته‌وخۆ ده‌برینی ژ خۆ بکه‌ت، له‌ورا په‌نایی ده‌ته‌ به‌ر روخسارین گوهوری. ژ رژدیا سولتانی چه‌ند ئاماژه‌یین دی ژ گریئا ئودییی دیاردبن، هه‌روه‌کو ده‌رووناس دیژن کو هه‌لبژارتنا کوری بۆ کچی پیدفی ب چه‌ند پیقه‌رایه، ئیک ژ وان پیقه‌ران کور پتر به‌ره‌ف وی کچی دچیت یا سه‌روسیمایی وی نیزیکی بی دایکا وی بیت (کو د قی حیکایه‌تیدا دایکا وی ب خۆیه)، له‌ورا سولتان (ئانکو ئه‌زی نمونه‌یی د ده‌روونی کوریدا) ب قی کچی رازی دیت، سه‌ره‌رای هندی کو دشیت کچه‌کا دی هه‌لبژیریت، بیی چ ئاسته‌نگ و کیماسی هه‌بن. ژ ئاماژه‌یین دی ئه‌وه کو ئه‌وه که‌سی گریئا ئودییی ب شیوه‌کی

ئاشکرال سهر ره‌فتارین وی دیاردبیت، ب ژنه‌کا ژ خو مه‌زنتر داخبار دبیت، ب فی شیوه‌ی ئەف هه‌ردوو ئاماژه‌دبته به‌لگه‌یه‌ک ل سهر هه‌بوونا فی گریئی. هه‌ژی ئاماژییه‌ کو بابی کوری یی راسته‌قینه (مه‌لا) د فی پارچیدا نینه (چونکی یی مری) و ئەف چه‌نده ب خو وه‌کو پیدفیا ده‌روونی دقت ئەو نه‌بیتته ئاسته‌نگ د ریکا چه‌زیدا، له‌ورا یا گرنگ بوو (باب) د ناڤ رویداناندا نه‌بیت، ئەگه‌ر بویه‌ر ب ئاراسته‌کا دی چووبان و بابی کوری یی ساخبا، دا هه‌مان رولی دایکا کچی ئەوا د پارچا ئیکیدا وه‌رگرت و چ بهایی خو نه‌دبوو، چونکی د فی پارچیدا نه‌ست (کو نه‌ستا کوریه) ته‌که‌زی ل سهر کچی (دایکا خو) دکه‌ت.

راسته‌ گریئا ئودیپی د ته‌مه‌نی (۳ هه‌تا ۵) سالی‌دا په‌یدا دبیت و ئەف که‌سایه‌تیه د فی ته‌مه‌نیدا ل گه‌ل دایکا خو نه‌زیایه و پیدفیه ئەف چه‌نده ل سهر ره‌فتارا وی دیارنه‌بیت، به‌لی ل جهی فی راستیا ده‌روونی، حیکایه‌تی هنده‌ک سالوخه‌تین دی ل جهی وی داناینه، وه‌کو هه‌بوونا نیشانان ل به‌ری چافی کوری و ل سنگی وی، ئانکو نیشان ئەو هوکاره یی کوری بو دایکی دده‌ته نیاسین، دیسان جهی نیشانان ب خوژی گرنگیا خو هه‌یه، ئەڤا ل به‌ری چافی هیمایه بو کریارا دیتنی و وه‌رگرتا وینه‌یی وی ئافره‌تی یی پی داخبار دبیت و نیشانا سنگی وی هیمایی هه‌ست و سوزین د دلیدانه، ب رامانه‌کا دی ئەف هه‌ردوو نیشانه بوینه ئەگه‌ری هندئ دایک کوری بنیاسیت و ل سنوره‌کی رپیدای رابوه‌ستینیت، نیاسینا کچی بو کوری ب ریکا نیشانین وی د شه‌ڤا سیدا رویدده‌ت و کوری رادوه‌ستینیت و راستی بو دیاردکه‌ت. پشتی دیاربوونا راستی، کور دوماهی ب ژیا نا خو دئینیت. دی تیینی که‌ین کو ئەنجامی دوماهیا کوری وه‌کو یا (مه‌لا)یه، ئانکو پشتی ئارمانج ب ده‌ستقه ده‌یت، پیدفی ب چ مملانییین دی نابیت، ب رامانه‌کا دی ئەو کرژبوونا گریئا ئودیپی په‌یدا کری دادمریت و تیر دبیت.

خۆ کوشتنا کوری و ئاگه هداربوونا سولتانی ل سهر رویدانی ئاماژه کا دی ددهته دهست کو ((سولتان رابوو شوژنهك و هندهك چله ئینا، ئهوب خۆ رابوو روئیکیکی وی کرنه د زکی ویدا و زکی وی فهدری و ئاف گهرم کر، کورک شویش و کفن کر و دروست کر،...)) (بامهرنی، ۲۰۰۹، ۱۳۰). رامانا وی یا سهرقه دلوقانی و باشیا سولتانی دیاردکهت، بهلی وه کو بهری نهو مه دیارگری، سولتان و رهفتار و ههزین وی پهردیه که نهستی بکارئینای، داکو جهی لایه نهکی دی یی دهروونی کوری بگریت کو ئهوژی لایه نی (ئهزی نمونهیی)یه، لهورا رهفتارا وی پشتی رویدانی خۆ ب سهروبه رکن و ئاماده کرنه بو چوونا جیهانه کا دی، ههر ئهوب خۆیه برینا خۆ فه ددریت و خۆ تافیلدکهت و جلکین سپی (کفن) ل بهرخۆ دکهت، چونکی ئهوه ههزا کپگری یا د دهروونی ویدا هاته تیکن. ههر دیسان ژ گوتهن سولتانی دهمی دبیت ((تشتی خودی ههسگری دی بیت، کهس تهقدیر و موقهدهرین وی بهتال ناکهت)) (بامهرنی، ۲۰۰۹، ۱۳۰). ئهف گوته وه کو وی بهرگرییه یا مه د باسی ئیکیدا دایه دیارکن کو بو ئودیپی دهاته گوتهن. ب هه مان شیوه ههسکرنا خودی و قهدهرا وی ههسگری بو فی خیزانا ئالوز ئهوه کو ههر کهسهك ههزبکهت یان ههزنه کهت دی د گریئا ئودیپیرا بووریت و دی کارتیکرنه کا نهستدار ل سهر رهفتارین وی هه بیت.

حیکایهت ل فیڕی ب دوماهی ناهیت، بهلکو کور ل ناف گورستانی دهیته فهشارتن و (کچک) دچیه سهر گوری وی و سهری خۆ ب کیلیا وی فه دنیته و بو ماوهیی چل روزان دمینیته ل سهر گوری وی. ههژی ئاماژییه کو ب دریاها حیکایهتی ههتا فهشارتنا کوری و چوونا (کچی) بو سهر گوری وی، ل هه می جهان ب نافی (کچ) بهحسی فی که سایه تی دهیته کرن، بهلی پشتی بازرگانهك د بهر گورستانیرا دبووریت، دبیت (سهری ژنکهکی یی ب

کیلیی فه). دیاره‌ژی هه‌تا دوماهیک کاری کوری، سیمایین که سایه‌تیا سه‌ره‌کی یین کچی بوون و وه‌کو کچ دهاته دیتن و ب نافی کچ (نه ژن) دهاته به‌حسکرن، به‌لی ب نیرینا بازرگانی (ژن)ه کو ئه‌ف وه‌رچه‌رخانه هیمایه‌کی دی یی نه‌ستداره د نافی حیکایه‌تیدا و ب شیوه‌کی بی هه‌ست یی به‌یتنه کرن هاتیه گوهورین. هه‌روه‌سا ژماره چل ب خوژی هیمایه‌کی دی یی نه‌ستییه کو قاره‌مانا سه‌ره‌کی بو ماوه‌یی (چل) روژان مایه ل سه‌ر گوری کوری، ئه‌وژی بو هندئی فه‌دگه‌ریت کو ئارمانجا گریئا ئودیپی ئه‌وه فه‌گه‌ریته هه‌مبیزا دایکی و ئارامیی وه‌رگرت، د فی حیکایه‌تیدا گور هیماییی مالبجویکی دایکییه و چل روژ چلکین پشتی زاروکبوونینه کو ب فی دوماهیی ئارمانجا حه‌زا کپکری ب ده‌ستفه هاتیه.

ئه‌ری رولی بازرگانی د فی حیکایه‌تیدا چییه؟ بازرگان پتريا جاران ئه‌و که‌سه یی کرین و فروتنی دکه‌ت و ئه‌وه یی قازانج و زیانی ژمیریا دکه‌ت و یی بهای ب تشتی دده‌ت و تشتی هه‌لدسه‌نگینیت، له‌ورا سه‌روکی بازرگانان پرسیارئ ژ کچی دکه‌ت و دبیزیت: ((ئه‌ری خویشکی تو نابیزئی ئه‌فه چه یی تیه؟ ئه‌فه چل روژه بازرگانی مه‌ دفییره‌را بووری و سه‌ری ته ب فی کیلیی فه‌بوو، ئه‌م زفرینه‌فه هیشتا سه‌ری ته یی پیفه‌..)) (بامه‌رنی، ۲۰۰۹، ۱۳۰). پرسیارکرنا وی چه‌په‌یوه‌ندی ب کریارا بازرگانیه‌فه نینه، به‌لکو رامانا وی یا سه‌رفه ئه‌وه کو بازرگان وه‌کو دل پیفه‌مان و کاره‌کی مروفایه‌تی و جوړه مایتیکرنه‌ک پرسیارئ ژ که‌سایه‌تیا سه‌ره‌کی دکه‌ت و ده‌می به‌رسفی گوه‌لی دبیت، میشکی وی نه‌شیت به‌رسفی شروفه‌که‌ت و دمینیته ئالوز و هزر دکه‌ت کو فی (ژنی) میشکی خو‌یی ژ ده‌ستدای و دین بووی، به‌لی ئه‌گه‌ر ب زمانئ نه‌ستی شروفه‌که‌ین، دی رامان ب فی شیوه‌ی بیت: ئه‌گه‌ر ره‌فتارین ل ژیر کاریگه‌ریا نه‌ستی ب شیوه‌یه‌کی لوجیکی یان (هه‌ستدار) به‌یتنه دیتن، دی ژ

راستی و رهفتارا ئاسایی گه لهك ددویربن و نهست چ یاسا و سنوور و لوجیکان ل بهرچاڤ وهرناگریت و چهزین خو ب ههر ریکه کا هه بیت تیر دکهت و ئهوا ئه م دبیژینی ئاقلداری و رهوشت و نه ریت و یاسا و... هتد. د پیه رهین نه ستیدا نین. له ورا ئه گهر ئه م ب هوشا خو ته ماشه ی گریئا ئودیپی بکهین، تیگه هشتنا وئ و ئه گهری دبیته هاندهری ئازراندنا وئ و رهفتارین ژ کاریگه ریا وئ په یادبن دئ بو مه گه لهك د سهیر بن و پتر نیزیکی ئه ندیشی بن و دئ ژ راستی ددویربن.

ئه انجام:

پشتی ئه انجامدانا ئه فی فه کولینی ئه م گه هشتینه چه ند ئه انجامه کان:

- ۱- د شیاندایه مفا ژ به رهه مین فولکلوری بهیته وه رگرتن بو مه به ستین دهرووناسی و بینه سه لماندن بو بینه مایین وئ.
- ۲- زمانی حکایه تین ئه فسانه یی، زمانه کی سفک و ساده یه، به لی ل گه ل هندئ نه ست دشیته ب ریکا فی زمانی ده برینی ژ چه زین خو بکهت.
- ۳- ئیک ژ ئه گهرین بهایی دده ته به رهه مین فولکلوری و ههر ب زیندی دمینیت، هه بوونا زمانه کی فه شارته د پشت په یقین ویرا، کو وه رگر ب شیوه کی نه ستدار دکه فیه ژیر کاریگه ریا وئ و تامی ژئ دینیت.
- ۴- ئه گهر ب شیوه کی لوجیکی (هه ستدار) ته ماشه ی زمانی نه ستی بکهین، شروه کرن و زانینا وئ دئ بو مه یا ئالوز بیت، له ورا پیدقی ب شروه کرنین دهروونیه داکو د مه به ستا فی زمانی (زمانی نه ستی) بگه هین.

لیستا په‌راویز و ژیده‌ران:

- * پشته‌ی سالان (۱۹۱۰)، فرویدی هیلین سه‌ره‌کی یین قه‌دیتنا گریئا ئودیپی دانان و به‌ره‌مین وی یین دویندا ئه‌ف قه‌دیتنه ئاشکراتر و باشتر دا نیاسین، بو پتر پیزانینان بنیره:
- فروید، سیغموند (۱۹۸۳)، الطوطم والتابو، ت: بو‌علی یاسین، دار‌الحوار للنشر والتوزیع، اللاذقیة.
- فروید، سیغموند (۱۹۸۲)، إبلیس فی التحلیل النفسي، ط ۲، دار‌الطلیعة للطباعة والنشر، بیروت، ص ۱۸-۳۱.
- فروید، سیغموند (۱۹۷۵)، التحلیل النفسي والفن دافنشی و دوستویفسکی، ت: سمیر کرم، دار‌الطلیعة للطباعة والنشر، بیروت.
- فروید، سیغموند (۲۰۰۰)، الموجز فی التحلیل النفسي، ت: سامی محمود علی و عبدالسلام القفاش، مکتبة الاسرة.
- فروید، سیغموند (۱۹۸۳)، ثلاث مباحث فی نظریة الجنس.
- فروید، سیغموند (۱۹۸۴)، التحلیل النفسي لره‌اب الاطفال (هانز الصغیر)، ت: جورج طرابیشی، دار‌الطلیعة للطباعة والنشر، بیروت.
- فروید، سیجمند (۱۹۸۲)، الأنا والهو، ت: د. محمد عثمان نجاتی، ط ۴، دار‌الشروق، بیروت.
- ** سوفوکلیس یان (سوفوکل) دناقه‌را (۴۹۶ هه‌تا ۴۰۵ پ.ز) ژیايه و زیده‌باری شیائین وی یین شانویی، چهن‌دین چالاکیین دیزئی هه‌بوون وه‌کو چالاکیین وه‌رزش و موزیک و سیاسی و له‌شکهری و ئایی. چهن‌دین به‌ره‌مین هه‌نه وه‌کو فیلوکیت، ئودیپ ل کولون، ئه‌جاکس، ئه‌نتیگون، ئودیپی پاشا و ئیلکترا و... هتد.
- یوربیدیس ل سالان ۴۸۵ یان ۴۸۰ پ.ز ژدایک بوویه و ل سالان ۴۰۶ مریه و هه‌قده تراجیدیین وی گه‌هشتینه ده‌ستی مه وه‌کو هیبولیت، هیکوب، ئه‌ندروماک، هرکلیس و ئیلکترا، به‌لی گرن‌گترین و کاریگه‌رتین به‌ره‌مینی وی ب‌نافی (میدیا)یه. بو پتر پیزانین بنیره: (فرنان، ۱۹۸۳، ۵۳، ۵۸).
- *** هه‌ژی ئامازییه کو وه‌رگیئانا فان زارافان و پتریا زارافین فی قه‌کولینی مه ژ فهره‌نگی پزیشکی ده‌وه‌ن وه‌رگرتینه بو پتر پیزانین بنیره: (فهره‌ج ۲۰۲۱، ۵۵).

لیستا سه رچاوه کان:

۱. إمیرت، إنریک أندرسون (۱۹۹۱)، مناهج النقد الادبي، ت: د. طاهر مكي، مكتبة الاداب، القاهرة.
۲. اشتون، آن سالی (۲۰۱۷)، کلیوباترا ملکه مصر، ت: زینب عاطف، هنداو، المملكة المتحدة.
۳. التونجی، د. محمد (۱۹۹۹)، المعجم المفصل في الادب، ط ۲، ج ۱، دار الکتب العلمیة، بیروت.
۴. بامه رنی، مههدی (۲۰۰۹)، دیتن هزارئ چهند ده قین فولکلورئ کوردی، ئه نستیتوتا که له پورئ کوری، دهوک.
۵. جفرسون، آن؛ روبي، ديفيد (۱۹۹۲)، النظرية الادبية الحديثة تقديم مقارن، ت: سمير مسعود، منشورات وزارة الثقافة، دمشق.
۶. جيد، أندريه (۲۰۱۴)، أوديب و ثيسوس من أبطال الأساطير اليونانية، ت: طه حسين، مؤسسة هنداو للتعليم والثقافة، القاهرة.
۷. حاجی، ئه قراز سلیمان (۲۰۱۵)، کارتیکرنا ره هه ندين دهروونی ل سهر زمانئ شعریئ ئه حمه دی نالهند، ناما ماسته رئ بۆ جفاتا فه کولتیا زانستین مروفايه تی، سکولا ئاداب، زانکویا دهوک، پشکار زمانئ کوردی.
۸. حب الله، عدنان (۲۰۰۴)، التحليل النفسي للرجولة و الأنوثة، دار الفارابي، بیروت.
۹. حجازي، د. سمير سعيد (۲۰۰۱)، قاموس المصطلحات النقد الادبي المعاصر، دار آفاق العربية، القاهرة.
۱۰. الحکیم، توفیق (۱۹۳۵)، الملك اوديب، دار مصر للطباعة، مصر.
۱۱. حمادة، د. إبراهيم (۱۹۸۲)، مقالات في النقد الادبي، دار المعارف، القاهرة.
۱۲. الحنفي، الدكتور عبدالمنعم (۲۰۰۵)، موسوعة عالم علم النفس، المعجم الموسوعي للتحليل النفسي، مجلد ۲، دار نوبليس، بیروت.
۱۳. الحنفي، د. عبدالمنعم (۲۰۰۵)، موسوعة عالم علم النفس المعجم الموسوعي للتحليل النفسي، مجلد ۳، دار نوبليس، بیروت.
۱۴. الحنفي، د. عبدالمنعم (۲۰۰۵)، موسوعة عالم علم النفس، الموسوعة النفسية - علم النفس والطب النفسي في حياتنا اليومية، مجلد ۱، دار نوبليس، بیروت.
۱۵. الحنفي، د. عبدالمنعم (۲۰۰۵)، موسوعة عالم علم النفس المعجم الموسوعي للتحليل النفسي، مجلد ۱، دار نوبليس، بیروت.
۱۶. الخفاجي، د. محمد عبدالمنعم (۱۹۹۵)، مدارس النقد الادبي الحديث، دار المصرية اللبنانية، القاهرة.

١٧. داکو، بیری (٢٠٠٤)، انتصارات التحليل النفسي، ت: وجیه أسعد، ط٢، مؤسسة الرسالة، بیروت.
١٨. دیورانت، ول (١٩٩٤)، قصة الفلسفة، ت: أحمد الشیبانی، ط٢، دار القارئ العربي للنشر والاعلان والتوزيع، القاهرة.
١٩. ربیع، محمد شحاتة (٢٠١٣)، علم النفس الشخصية، دار المسيرة للنشر والتوزيع والطباعة، عمان.
٢٠. الرویلی، د. میجان؛ البازعی، د. سعد (٢٠٠٢)، دليل الناقد الادبی، ط٣، المركز الثقافي العربي، الدار البيضاء.
٢١. زانجویل، أ. ل.، مدخل الى علم النفس الحديث، ت: عبدالعزيز توفیق جاوید، أقلام عربية للنشر والتوزيع.
٢٢. سوفقلیس، التراجیدیات اليونانية تراجیدیات، ت: د. عبدالرحمن بدوي، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بیروت.
٢٣. سویف، الدكتور مصطفى (١٩٨١)، الأسس النفسية للإبداع الفني في الشعر خاصة، ط٤، دار المعارف، القاهرة.
٢٤. سیلامی، نوربیر (٢٠٠١)، المعجم الموسوعي في علم النفس، ت: وجیه اسعد، ج٤، منشورات وزارة الثقافة، دمشق.
٢٥. صبحی، محي الدين (١٩٨٨)، النقد الادبی الحديث بين الأسطورة والعلم، دراسات مترجمة، الدار العربية للكتاب، ليبيا.
٢٦. غالو، إلیزابیت غافو (٢٠١٣)، مناهج النقد الادبی، ت: یونس لشهب، عالم الكتب الحديثة، الاردن.
٢٧. فرنان، جان بیار؛ ناکیه، بیار فیدال (٢٠٠١)، أودیپ و أساطيره، ت: سمیرة رشا، المنظمة العربية للترجمة، بیروت.
٢٨. فضل، د. صلاح (٢٠٠٧)، في النقد الادبی، منشورات اتحاد كتاب العرب، دمشق.
٢٩. مورون، شارل، مالارمی، ١٩٧٩، ت: حسیب نمر، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بیروت.
٣٠. نیوتن، ك. م. (١٩٩٦)، نظرية الادب في القرن العشرين، ت: عیسی علی العاکوب، عید للدراسات والبحوث الانسانية والاجتماعية.
٣١. هول، ك.؛ لندزی، ج. (١٩٧١)، نظريات الشخصية، ت: د. فرج أحمد فرج و آخرون، الهيئة المصرية العامة للتألیف و النشر.
٣٢. هیلز، د. ديانا؛ هیلز، د. روبرت (١٩٩٩)، العناية بالعقل والنفس، ت: د. عبدالعلي الجسماني، دار العربية للعلوم، بیروت.
٣٣. وهبه، مجدي؛ المهندس، كامل (١٩٨٢)، معجم المصطلحات العربية في اللغة والادب، ط٢، مكتبة لبنان، بیروت.

الملخص:

انعکاس عقدة أوديب في الحكاية الخرافية الكوردية

(انت ابني، اخي، زوجي) نموذجاً

لقد أهتم علم النفس و بالأخص مدرسة التحليل النفسي اهتماماً بالغاً بالانتاج الأدبي وأجروا العديد من البحوث على عدة روايات ومسرحيات واشعار في سبيل إثبات وجود عقدة أوديب، وعاملوا الانتاج الأدبي معاملة سيرة تثبت صحة أعتقادهم، وعلى غرارهم استفاد النقاد من هذا الاكتشاف النفسي واخضعوا النص الأدبي تحت مقياس عقدة أوديب، بدايةً لمعرفة نفسية الكاتب، ثم لبيان تأثير الانتاج على نفسية المتلقي بسبب وجود هذه العقدة في النص، وأخيراً للبحث عن أشارات اللاشعور في النص بالذات. هذا البحث محاولة لتحليل الحكاية الخرافية نموذجاً، حسب أشارات ولغة اللاشعور الذي يعبر بشكل غير مباشر عن عقدة أوديب.

الكلمات الدالة: علم النفس، عقدة اوديب، النقد النفسي، لغة اللاشعور، لاشعور النص.

Abstract

Reflection of Oedipus complex in the Kurdish fairy tale

Psychology, especially the school of psychoanalysis, has taken great interest in literary production and conducted many researches on several novels, plays and poems in order to prove the existence of the Oedipus complex. Psychological and subjected the literary text under the scale of the Oedipus complex, first to know the psychology of the writer, then to show the effect of production on the psychology of the recipient due to the presence of this complex in the text, and finally to search for unconscious signals in the text itself. This research is an attempt to analyze the fairy tale as a model, according to the signs and language of the unconscious, which indirectly expresses the Oedipus complex.

Keywords: Psychology, Oedipus complex, Psycho criticism, language of the unconscious, unconscious of the text.

هه‌لوه‌شانه‌وهی کۆمه‌لایه‌تی له چه‌ند نموونه‌یه‌کی رۆمانی کوردیدا

د. عه‌بدوئلا ره‌حمان عه‌ولا

به‌شی زمانی کوردی

کۆلیژی په‌روه‌رده - مه‌خمور / زانکۆی سه‌لاحه‌ددین

abdulla.awla@su.edu.krd

پوخته

هه‌لوه‌شانه‌وهی کۆمه‌لایه‌تی بریتیه له پرۆسه‌یه‌ک که کار له‌سه‌ر بنیاته کۆمه‌لایه‌تییه‌کان ده‌کات و سه‌ر له‌نوی دایانده‌ریژیته‌وه، ئه‌و دارشتنه‌وه‌یه گه‌لێک جار ژیانی مرۆفه‌کان له دۆخیکه‌وه بۆ دۆخیکێ دیکه ده‌گوازیته‌وه، ئه‌م بارودۆخه‌ش له ئه‌نجامی کێشه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان دێته ئاراوه و ئه‌و کێشانه‌ی به‌هۆی گۆرانکاری و گه‌شه‌ی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه دروست ده‌بن و چاره‌سه‌رکردنیان به‌هۆی هه‌لوه‌شانه‌وهی کۆمه‌لایه‌تی ده‌بێت. ئه‌گه‌رچی هه‌لوه‌شانه‌وهی کۆمه‌لایه‌تی به‌شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان چاره‌سه‌ری گرفته‌که ده‌کات، به‌لام له هه‌مان کاتیشدا ره‌نگه‌ کۆی گشتی حاله‌ته‌که نه‌رینی بکه‌ویته‌وه. بۆیه خودی چه‌مکی هه‌لوه‌شانه‌وهی کۆمه‌لایه‌تی خۆی به‌ نه‌رینی پیشان ده‌دات و گه‌لێک جار ریگه‌ چاره‌یه‌کی نه‌ویستانه‌یه بۆ چاره‌سه‌رکردنی کێشه‌کان. له‌م روانگه‌یه‌وه رۆمان له چاو ژانره‌کانی دیکه زیاتر توانای نمایش و به‌رجه‌سته‌کردنی حاله‌ته‌کانی هه‌لوه‌شانه‌وهی کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه، چونکه رۆمان به‌سروشتی خۆی که ژانریکی سه‌رده‌مییه، ئه‌وا له ریگه‌ی فره‌ ته‌کنیکه‌کانی و درێژی قه‌واره‌که‌ی ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ ده‌په‌خسینیت که به‌وردی ته‌واوی لایه‌ن و ره‌هه‌نده‌کانی حاله‌ته‌کانی هه‌لوه‌شانه‌وهی کۆمه‌لایه‌تی باس بکات و وینایه‌کی ته‌واو له‌لای خویته‌ر دروست بکات له‌مه‌ر کاریه‌گری و

کارتیکردنه‌کانی ئه‌و حاله‌تانه‌ی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی له‌سه‌ر تاك و کۆمه‌لگه‌.

وشه‌ سه‌ره‌کیه‌کان: رۆمان، هه‌لۆه‌شانه‌وه‌، هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی، بارودۆخی سیاسی، بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی

پیشه‌کی

هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی پرۆسه‌یه‌که‌ دووچاری سیسته‌می کۆمه‌لایه‌تی ده‌بیته‌وه‌ و له‌دۆخیکه‌وه‌ بۆ دۆخیکێ دیکه‌ی جیاواز ده‌یگوازیته‌وه‌ که‌ ئه‌مه‌ش کاریگه‌ری و کارتیکردنی له‌سه‌ر تاکه‌کانی کۆمه‌لگه‌ دروست ده‌کات و رێه‌وی ژیا‌نیان ده‌گۆریت. هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی کار له‌سه‌ر بنیاته‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان ده‌کات و دووباره‌ به‌شیاواییکی نوێ دایانده‌رێژیته‌وه‌. ئه‌و کارکردنه‌ش له‌ ئه‌نجامی ئه‌وه‌ دیته‌ ئاراوه‌ که‌ بنیاده‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ دووچاری کیشه‌ بۆته‌وه‌ و که‌موکورییه‌ک له‌ رێه‌وی کارکردنی دروست بووه‌ و چه‌سپاوی له‌ده‌ستداوه‌ و به‌رده‌وامی وه‌ستاندووه‌، هه‌لۆه‌شانده‌وه‌ دیت دووباره‌ به‌رده‌وامی له‌رێگه‌ی پارچه‌کردنی بنیاته‌که‌ی بۆ ده‌گه‌رینیته‌وه‌. ئه‌ده‌ب و له‌نیویشیدا رۆمان وه‌کو ژانریکی سه‌رده‌میانه‌ که‌ به‌هۆی پانتاییه‌ فراوانه‌که‌ی توانیویه‌تی پرۆسه‌ی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی به‌رجه‌سته‌ بکات و رۆماننووس له‌ دووتوویی رووداوه‌کان تانوپۆی بابه‌ته‌کانی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی بکات و به‌هۆیه‌وه‌ ره‌هه‌ندی کاره‌کته‌ره‌کان ده‌ستنیشان بکات.

سنووری توێژینه‌وه‌که‌مان : له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا کار له‌سه‌ر (١٢) رۆمان کراوه‌ که‌ به‌نموونه‌ هینراوه‌ته‌وه‌ و هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تیان کردۆته‌ بابه‌تی رووداوه‌کانیان.

رێبازی توێژینه‌وه: میتۆدی سه‌ره‌کی توێژینه‌وه‌که‌مان، میتۆدی ره‌خنه‌ی کۆمه‌لایه‌تییه، که له چوارچۆیه‌ی کۆمه‌لناسی رۆماندایه، هه‌روه‌ها بۆ خستنه‌پرووی لایه‌نی تیۆری لیکۆلینه‌وه‌که سوودمان له میتۆدی وه‌سفی وه‌رگرتوه و له‌پیناو شیکردنه‌وه و کارکردن له‌سه‌ر ده‌قی رۆمانه‌کانیشدا بۆ میتۆدی شیکاری گه‌راینه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی لایه‌نی تیۆریه‌که له‌کۆتاییدا له‌ناو ده‌قه‌کاندا پراکتیزه‌بکه‌ین.

هۆکاری توێژینه‌وه‌که: هۆکاری سه‌ره‌کی توێژینه‌وه‌که بۆ ئه‌وه ده‌گه‌رێته‌وه که تاكو ئیستا له‌پروانگه‌ی ئه‌ده‌بیه‌وه له‌بوارێکی گرینگی وه‌کو چه‌مکه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان نه‌کۆلراوه‌ته‌وه و هه‌روه‌ها په‌یوه‌ندی نیوان ئه‌ده‌ب و کۆمه‌لگه‌ به‌شیوه‌ گشتیه‌که‌ی که‌مترین توێژینه‌وه‌ی له‌ ئه‌ده‌بی کوردی له‌سه‌ر کراوه.

پێکهاته‌ی توێژینه‌وه‌که: ئه‌م توێژینه‌وه‌یه له‌ دوو به‌ش پێکهاته‌وه، له‌ به‌شی یه‌که‌مدا چه‌مک و زاراوه‌ی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و په‌یوه‌ندی به‌ ئه‌ده‌ب و ژانری رۆمانه‌وه شیکراوه‌ته‌وه و تیشکی خراوه‌ته‌سه‌ر. له‌ به‌شی دووه‌میشدا باس له‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی له‌ رۆمانه‌کاندا کراوه.

به‌شی یه‌که‌م
هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی

چه‌مک و زاراوه

مروّف ناتوانیت به‌ته‌نیا بژیت، به‌لکو له‌ناو توّریکی شیوه‌جالجالبوکه‌بیدا له‌گه‌ڵ مروّفه‌کانی ده‌وروبه‌ری ده‌ژیت. بۆیه به‌رده‌وام له‌په‌یوه‌ندیاده‌یه‌ له‌گه‌ڵ ده‌وروبه‌ره‌که‌ی، ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ جوّراو‌جوّرانه‌ش وایان کردووه‌ مروّف به‌رده‌وام سه‌رقالی به‌رده‌وامیدان بێت له‌گه‌ڵ ئه‌وانی دیکه‌. ئه‌مه‌ش وایان کردووه‌ که‌ ئه‌و په‌یوه‌ندیانه‌ هه‌موو ده‌م له‌ بارێکی دیاریکراودا نه‌مینه‌وه‌، واته‌ په‌یوه‌ندییه‌کان جیگر و چه‌سپاو‌نین، به‌لکو به‌پیی رۆژگار و داب و نه‌ریت و کولتوور و ئاین و ئابووری ...تاد، گۆرانکاریان به‌سه‌ر دیت و له‌دۆخیک به‌ره‌و دۆخیک دیکه‌ شیوه‌ وه‌رده‌گرن. ئه‌م گۆرانکاریانه‌ رهنگه‌ ئه‌رینی، یان نه‌رینی بێت. به‌و واتایه‌ی ده‌کریت مروّف له‌ بارێکی دیاریکراودا کۆتایی به‌ په‌یوه‌ندییه‌که‌ له‌ په‌یوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان به‌پینیت، رهنگه‌ ئه‌و کۆتایی هینانه‌ به‌ره‌زامه‌ندیی خۆی، یان به‌ناچاری و فه‌رزکردن بێت له‌سه‌ری. گرینگ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تیانه‌ شیوه‌یه‌کی جیوه‌بیان هه‌یه‌ و هه‌یج کاتیک له‌ بارودۆخیک ده‌ستیشانکراو نامینه‌وه‌. ئه‌وه‌ی لیره‌دا تیشکی ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تییه‌، به‌واتای هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی به‌شیک له‌و په‌یوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تیانه‌ی که‌ له‌نیوان مروّفه‌کان دروست ده‌بیت، که‌ به‌ ئه‌رینی بێت یان نه‌رینی هه‌لده‌وه‌شپه‌وه‌ و به‌هۆیه‌شه‌وه‌ شیده‌کریته‌وه‌ و هۆکار و ئامانج و لیکه‌وته‌کانی باس ده‌کریت، به‌تایبه‌تیش له‌ ئه‌ده‌ب و له‌ژانری رۆماندا که‌ هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی کاریه‌گری له‌سه‌ر کاره‌کته‌ر و رووداوه‌کانی ناو ده‌قه‌که‌ ده‌بیت و رپه‌وه‌ی ئامانج و مه‌به‌ستی رۆماننووس دیاری ده‌کات.

هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی چه‌مکیکی کۆمه‌لایه‌تییه و لایه‌نی ئه‌رینی و نه‌رینی په‌یوه‌ندییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان نیشان ده‌دات، له‌رووی زاراوه له دوو به‌ش پیکهاتوو (هه‌لوه‌شاندنه‌وه) و (کۆمه‌لایه‌تی). بیگومان (کۆمه‌لایه‌تی) ئه‌و سیسته‌مه‌یه که له‌په‌یوه‌ندی نیوان تاکه‌کان و چالاکیه‌کانی کۆمه‌لگه ده‌کۆلیته‌وه و ئاماژه‌یه که بۆ هه‌موو ئه‌و په‌یوه‌ندییه ئالوگۆرانه‌ی که له‌نیوان تاکه‌کان و گرووپه‌کانی کۆمه‌لگه‌وه ئه‌نجام ده‌درین. سیفه‌تی کۆمه‌لایه‌تی ئاماژه‌یه‌کیشه بۆ کاریگه‌ربوون به‌ ره‌فتار، جا ئه‌و ره‌فتاره تاکه که‌س بیت به‌ که‌سانی دیکه، یان گرووپیک، ئه‌و سیفه‌ته‌ش واتای شیوه‌ی ئه‌و په‌یوه‌ندیانه ده‌گه‌یه‌نیت که له‌نیوان تاکه‌کانی کۆمه‌لگه دروست ده‌بن له ئاسته‌کانی به‌رده‌وامیدان و هاوکاریکردن و پیشبرکی و مملاتییدا، بۆیه سیفه‌تی کۆمه‌لایه‌تی په‌یوه‌ست ده‌بیت به‌لایه‌نی ئابووری و چالاکیه ئابوورییه‌کان و کاریگه‌ری سیسته‌می ئابووری له‌سه‌ر به‌ها و ره‌فتاری تاک و هه‌روه‌ها لایه‌نی سیاسی و به‌شداربوونی سیاسی و کاریگه‌ری سیسته‌می سیاسی و لایه‌نی رۆشنیری و کولتووری و داب و نه‌ریت و هزری کۆمه‌لگه‌کان پیشان ده‌دات (سمیر ابراهیم حسن، ۲۰۱۲، ۱۷۸-۱۷۹). له‌به‌رانه‌ردا هه‌لوه‌شاندنه‌وه به‌واتای له‌به‌ریه‌ک چوون و پارچه‌بوون دیت (هه‌ژار، ۱۳۸۴، ۱۰۰۰) هه‌روه‌ها به‌مانای (له‌به‌ر یه‌ک بردن) یش دیت (محمد صالح پیندرۆیی، ۲۰۱۰، ۵۹۴)، جیا له‌مانه‌ش به‌واتای (له‌یه‌ک بوونه‌وه و دران) یش دیت (شه‌وکه‌ت مه‌لا ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۹۲۳)، ئه‌م زاراوه‌یه له‌عه‌ره‌بیدا (تفکیک - تفکک) ی بۆ به‌کار دیت (رزگار کریم، ۲۰۰۷، ۸۸) و له‌زمانی فارسییدا (ازهم باز شدن، متلاشی شدن) ی بۆ به‌کار دیت (هه‌ژار، ۱۳۸۴، ۱۰۰۰). له‌ئینگلیزیدا (disunited) ی بۆ به‌کار دیت (منیر البعلبکی، ۲۰۰۳، ۹۹).

به‌گشتی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی شتیك ده‌به‌خشیت و گه‌راندنه‌وه‌ی ئه‌و شته‌ بۆ پارچه‌ پیکه‌ینه‌ره‌کانی ده‌گه‌یه‌نیت، واته‌ دیارده‌ی هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ ((رووخانی یه‌که‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و هه‌ژاندنی بونیاته‌که‌ی و تیکچوونی ئه‌رکه‌که‌ی و سیسته‌مه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌نیت، جا ئه‌و یه‌که‌یه‌ تاکه‌ که‌سیك بیٔ، یان گرووپ و دامه‌زراوه‌یه‌ك بیٔ، یان سه‌رتاپای نه‌ته‌وه‌یه‌ك بیٔ، ئه‌مه‌ش پێچه‌وانه‌ی په‌یوه‌ستبوون و به‌یه‌که‌وه‌بوون و یه‌که‌گرتنه‌)) ((ایدیو لیلی، ۲۰۱۳، ۴۵). له‌لایه‌ن خۆیه‌وه‌ (دریدا) ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌دات که‌ مه‌رج نییه‌ هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ واتای رووخان و وێرانه‌یی به‌خشیت و رای وایه‌ که‌ هه‌یچ واتایه‌کی دیارکراو بۆ کرده‌ی هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ (تفکیك) نادات، چونکه‌ ((پینوایه‌ هه‌ر مانایه‌ك به‌خشیته‌ ئه‌م چه‌مکه‌ خودی ئه‌و مانایه‌ بۆی هه‌یه‌ لیکه‌ه‌لۆه‌شینریٔ)) (ریبوار سوه‌یلی، ۲۰۰۰، ۲۵۴). یان له‌ میانه‌ی دایه‌لۆگه‌کانیدا ئه‌و راستیه‌ ده‌خاته‌ روو که‌ مه‌به‌ست له‌ هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ به‌ واتای وێرانه‌یی نییه‌، ته‌نانه‌ت به‌و مه‌به‌سته‌ش کار ناکات که‌ په‌رنسیپه‌کان تیکبشکینٔ، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ی که‌ واتادار نییه‌، بۆیه‌ لێره‌دا زیاتر به‌و واتایه‌ ده‌گه‌ین که‌ هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ ((له‌ کاولکردن دووره‌ و له‌ رافه‌کردن و توێکاری (تحلیل)یه‌وه‌ نزیکتره‌)) (بابک احمدی، ۱۳۸۶، ۳۸۸). ئه‌مه‌ ده‌کرٔ به‌ دیویکی دی لیکبه‌ینه‌وه‌، کاتیک هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ خه‌ریکی کرده‌ی هه‌لکۆلین و که‌رتکردنه‌کانیه‌تی له‌ هه‌ر هه‌نگاوێکدا پارچه‌یه‌کی ئاماژه‌ بۆکراوی لٔ ده‌ترازی و ون ده‌بیٔ به‌مه‌ش سیسته‌می ئه‌و شته‌ی کاری له‌سه‌ر ده‌کات یان هه‌لیده‌وه‌شینیتته‌وه‌، یان دووباره‌ ریکیده‌خاته‌وه‌. به‌م کاره‌ش هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ چ به‌لایه‌نی ئه‌رینی و چ به‌لایه‌نی نه‌رینی کار له‌سه‌ر دووباره‌ دروستکردنه‌وه‌ی به‌ها و واتای نؤ ده‌کات. له‌ دووتوی کتیبه‌که‌ی دریدا (نووسین و جیاوازی) ئه‌وه‌مان بۆ ئاشکرا ده‌بیٔ که‌ ئه‌م ده‌سته‌واژه‌یه‌ ستراتیژیه‌تیکی جیوه‌یه‌، ئه‌ویش به‌پیی ئه‌و دانپێنانه‌ی خۆی کاتیک ئاماژه‌ به‌وه‌

ده‌کات که ((هه‌لوه‌شانده‌وه (Dconstruction) نه‌ره‌خه‌یه و نه‌میتۆده و نه‌کرده و پرۆسیسه)) (جاک دریدا، ۱۹۸۸، ۶۱). ته‌نانه‌ت پێ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ش داده‌گرێ که ته‌نانه‌ت شیکردنه‌وه‌ش نییه، تا به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌ بۆ پیکهاته‌ رووت و ساده و نا ئه‌کتیفیه‌که‌یه‌وه‌ پیکهاته و رایه‌له‌کانی بونیاد رووه‌و ئه‌و ئاکامه‌ ئاراسته‌ی بکات که هه‌لویه‌شینیته‌وه، به‌لکو به‌پێچه‌وانه‌وه‌ ره‌هه‌ندی شیکاریی خۆشی به‌جۆریک له‌جۆره‌کان گۆرایه‌ل و ملکه‌چی ستراتیزیه‌تی هه‌لوه‌شانده‌وه‌ ده‌بیت. واته‌ چه‌مکی هه‌لوه‌شانده‌وه‌ دواجار خۆشی هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه و ئه‌وه‌ی که به‌ده‌ستی هیناوه‌ دووباره‌ دووچاری هه‌لوه‌شانده‌وه‌ ده‌بیت. به‌م پێیه‌ هه‌لوه‌شانده‌وه‌ ستراتیزیه‌تیکه‌ به‌شوین هیرشکردنیک بونیاده‌ ناوه‌کیه‌کانه‌ جا هه‌ر بونیادیک بیت، ته‌نانه‌ت هیرش ده‌کاته‌ سه‌ر فه‌زای داموده‌زگا‌کان وه‌ک په‌روه‌ده‌یی و کۆمه‌لایه‌تی و ئابوووری و رامیاری و ئاینی و کلتوووریه‌کان...تاد، به‌لام نه‌ک به‌مه‌به‌ستی ویرانکردنیان، به‌لکو به‌مه‌به‌ستی دووباره‌ دروستکردنه‌وه‌یان، دووباره‌ پیدانی ریگه‌ی دیکه‌ی ژیانکردن، بۆیه‌ دریدا پینوایه‌ که ((ئێستا که ئیتر هه‌لوه‌شانه‌وه‌ خاوه‌نی واتای نیگه‌تیف نییه، به‌لکو به‌جۆره‌ پرۆسیسیکی راقه‌یی ده‌ژمیردری، که‌چی په‌یقی ویرانکاری هایدگه‌ری که له‌ دووتۆی به‌ره‌هه‌ماکانی نیچه و هایدگه‌ر به‌کارهاتوون، له‌ رووی په‌رسییه‌تی خۆیه‌وه‌ خاوه‌ن واتایه‌کی نیگه‌تیفه)) (بابک احمدی، ۱۳۸۶، ۴۳۷).

هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی کار له‌سه‌ر بنیاته‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان ده‌کات و دووباره‌ به‌شیوازیکی نوێ دایاندریژیته‌وه. ئه‌و کارکردنه‌ش له‌ئه‌نجامی ئه‌وه‌ دیته‌ ئاراوه‌ که بنیاده‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ دووچاری کیشه‌ بۆته‌وه و که‌موکوریه‌ک له‌ رپه‌وه‌ی کارکردنی دروست بووه و چه‌سپاوی له‌ده‌ستداوه و به‌رده‌وامی وه‌ستاندووه، هه‌لوه‌شانده‌وه‌ دیت دووباره‌ چه‌سپاوی و به‌رده‌وامی له‌ریگه‌ی

پارچه‌کردنی بنیاته‌که‌ی بۆ ده‌گه‌رێنیتته‌وه. سه‌رچاوه‌کانی ئه‌و میتۆده بۆ هه‌ردوو لیکۆله‌ر (ئه‌میل دورکایم) و (فردیناند تونیز) ده‌گه‌رێته‌وه، که دوو جوهره هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ده‌ستنیشان ده‌که‌ن که یه‌کیکیان بۆ هه‌لۆه‌شانه‌وه‌یه‌کی سه‌ره‌تایی و کۆن ده‌گه‌رێته‌وه که (دورکایم) به‌هاوکاری میکانیکی ناوی ده‌بات و (فردیناند)یش به‌ (کۆمه‌لگه‌)ی داده‌نیته‌. ئه‌وی دیکه‌یان که زۆر ئالۆزتره و نوێباوه که به‌هاوکاری ئه‌ندامی، یان (کۆمه‌لگه‌ی مه‌ده‌نی) ناسراوه. ئه‌و هۆکارانه‌ی که وا ده‌که‌ن سیسته‌می کۆمه‌لایه‌تی دووچاری هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ی بیته‌، گۆرانکاری کۆمه‌لایه‌تییه، چونکه هه‌میشه ژیان له‌پێشکه‌وتندایه و سیسته‌می کۆمه‌لایه‌تیش به‌رده‌وام له‌نوێبوونه‌وه و خۆ گونجاندندایه، سه‌ره‌رای ئه‌مانه‌ش گه‌شه‌کردنی کۆمه‌لایه‌تیش هۆکاریکی دیکه‌یه، چونکه به‌ها و په‌یوه‌ندییه‌کان هه‌میشه به‌ر ئه‌و گۆرانکاریانه ده‌که‌ون و دووچاری نۆرمیکی نوێی گه‌شه‌کردنی کۆمه‌لایه‌تی ده‌بنه‌وه. ئه‌مه‌ش وا ده‌کات هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی بیته‌ هۆکاری دووباره‌دارشته‌وه‌ی گۆرانکاری و گه‌شه‌کردنی کۆمه‌لایه‌تییه‌کان (د. امل ابراهیم ملاح، ۲۰۲۲، ۱). ئه‌وه‌ی لێره‌دا تییینی ده‌که‌ین ئه‌وه‌یه که چه‌مکی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی زیاتر لایه‌نه نه‌رێنیه‌که زاتر ده‌بیته‌ له‌سه‌ری، لایه‌نه ئه‌رێنیه‌که که‌متر به‌دیار ده‌که‌ویته‌، به‌تایه‌تیش کاتیکی له‌چوارچۆیه‌ی په‌یوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان کاره‌کانی رایی ده‌کات، چونکه هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی له‌ ئه‌نجامی کیشه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان دێته‌ ئاراوه و ئه‌و کیشه‌نه‌ی به‌هۆی گۆرانکاری و گه‌شه‌ی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه دروست ده‌بن و چاره‌سه‌رکردنیان به‌هۆی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ده‌بیته‌. ئه‌گه‌رچی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی به‌شیوه‌یه‌که له‌ شیوه‌کان چاره‌سه‌ری گرفته‌که ده‌کات، به‌لام له‌هه‌مان کاتیشدا ره‌نگه‌ کۆی گشتی حاله‌ته‌که نه‌رێنی بکه‌ویته‌وه. بۆیه خۆدی چه‌مکی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی

کۆمە‌لایە‌تی خۆی بە نە‌رینی پێشان دە‌دات و گە‌لێک جار رینگە چاره‌یه‌کی نە‌ویستانه‌یه‌ بۆ چاره‌سه‌رکردنی کێشه‌کان. گۆرانه کۆمە‌لایە‌تییه‌کان چە‌ندین جۆر له هە‌لۆه‌شانە‌و‌ه‌ی کۆمە‌لایە‌تی دروست دە‌کە‌ن، هە‌ندیکیان به پلان و به‌رنامه داڕێژراوه و هە‌ندیکی دیکه‌یان هه‌رپه‌مه‌کی دروست ده‌بن. له هه‌ردوو حاڵه‌ته‌که‌دا هە‌لۆه‌شانده‌وه کار له‌سه‌ر په‌یوه‌ندییه کۆمە‌لایە‌تییه‌کان ده‌کات و که‌سه‌کان دووچاری لیکه‌وته‌کانی ده‌بنه‌وه (معن خلیل، ۲۰۰۵، ۱۱۹). ئە‌و که‌سانه له‌ژيانى گشتى و تايه‌تياندا دووچاری کيشه‌و گرفتێک ده‌بنه‌وه که به‌هۆیه‌وه ئازادى و سه‌قامگيرى ده‌روونی و کۆمە‌لایە‌تیان ده‌شیوێت و بێرکدرنه‌وه‌يان ده‌شله‌ژێ، ئە‌مه‌ش وا ده‌کات هە‌ندیک جار به بریاری خۆیان ئە‌و سیستمه کۆمە‌لایە‌تییه‌ی که بووه‌ته هۆکاری ئە‌و کیشانه هە‌لبه‌شینه‌وه، هە‌ندیک جارى دیکه‌ش به‌شیوه‌یه‌کی هه‌رپه‌مه‌کی ئە‌و سیستمه دووچاری هە‌لۆه‌شانده‌وه دێت، به‌تایه‌تیش ئە‌گەر ئە‌و سیستمه کۆمە‌لایە‌تییه‌ به‌هۆی پێشکه‌وته‌کانه‌وه نە‌توانیت پێداویستیه هه‌نووکە‌یه‌کان پر بکاته‌وه. به‌شیوه‌یه‌کی گشتی هە‌لۆه‌شانە‌و‌ه‌ی کۆمە‌لایە‌تی پرۆسه‌یه‌که دووچاری سیستمی کۆمە‌لایە‌تی ده‌بیته‌وه و له‌دۆخیکه‌وه بۆ دۆخیکى دیکه‌ی جیاواز ده‌یگوازێته‌وه که ئە‌مه‌ش کاریگه‌رى و کارتێکردنی له‌سه‌ر تاکه‌کانی کۆمە‌لگه دروست ده‌کات و رێه‌وی ژيانیان ده‌گۆرێت.

په‌یوه‌ندی هە‌لۆه‌شانە‌و‌ه‌ی کۆمە‌لایە‌تی و ئە‌ده‌ب، له چوارچۆیه‌ی په‌یوه‌ندی گشتی نێوان ئە‌ده‌ب و کۆمە‌لناسی خۆی ده‌بینیته‌وه، ئە‌و په‌یوه‌ندییه‌ش، په‌یوه‌ندییه‌کی دێرین و له‌میژینه‌یه و په‌گ و ریشه‌یه‌کی قوولیان هه‌یه و کاریگه‌رییان به‌سه‌ر په‌کدیه‌وه هه‌یه. بێگومان ده‌قی ئە‌ده‌بی له‌ بۆشاییه‌وه دروست نابێت، سه‌ره‌رای ئە‌وه‌ش که داھینانیکی تاکه‌که‌سییه، له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌شدا به‌ره‌مه‌میکى کۆمە‌لایە‌تییه‌ش و له‌ناو جهرگه‌ی کۆمە‌لگه‌وه دێته‌ بوون و ره‌نگدانه‌وه‌ی ته‌واوی لایه‌نه‌کانی تاک و کۆمە‌لگه به‌رجه‌سته ده‌کات.

به‌م شیوه‌یه‌ش ئه‌ده‌ب له‌ریڤگای به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه‌کانه‌وه‌ به‌شداریه‌کی کارا له‌ گۆرانی‌کاریه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان ده‌کات و هه‌ولێ ئه‌وه‌ش ده‌دات ئه‌و گۆرانی‌کاریانه‌ به‌شیوه‌یه‌کی ئه‌رینی کاریگه‌رییان به‌سه‌ر تاك و کۆمه‌لگه‌ هه‌بیته‌، به‌واتایه‌کی دیکه‌ له‌ریڤگای به‌رجه‌سته‌کردنی حاله‌ته‌کانی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی هه‌ول ده‌دات که‌موکوری و خه‌وشه‌کان بخاته‌ پیش‌چاو و که‌لینه‌ نه‌رینییه‌کان پر بکاته‌وه‌، چونکه‌ ((گرنگی ئه‌ده‌ب ته‌نها له‌ چێژه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی نه‌گرتوه‌، که‌ له‌ریی ده‌قه‌ ئه‌ده‌بییه‌کانه‌وه‌ پیمان بگات، به‌لکو ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ ئه‌و رۆل و کاریگه‌رییه‌ی که‌ له‌ کۆمه‌لگادا هه‌یه‌تی)) (دانا ئه‌حمه‌د، ۲۰۰۷، ۵۲) بۆیه‌ ئه‌ده‌ب له‌ریڤگای په‌یوه‌ندی به‌ لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌، ژانر و فۆرمه‌کانی خۆی به‌شیوه‌یه‌کی نوێ ده‌کاته‌وه‌ که‌ پێداویستییه‌کان و داخواییه‌کانی کۆمه‌لگه‌ به‌رده‌ست بخات و دابینی بکات، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیته‌ که‌ ئه‌ده‌ب به‌گشت به‌ش و پیکهاته‌کانیه‌وه‌ له‌گه‌ڵ گۆرانه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان له‌سه‌ر یه‌ک هیلدا ده‌رۆن و به‌یه‌که‌وه‌ هه‌نگاوه‌کانیان ده‌هاوێژن، دیاره‌ له‌م سۆنگه‌یه‌شه‌وه‌ لیکۆله‌ر و ره‌خنه‌گران جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ده‌که‌نه‌وه‌ که‌ ((له‌گه‌ڵ هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی گۆرانی کۆمه‌لایه‌تیدا، پێویسته‌ شیوه‌ی هونه‌ری نوێ سه‌ره‌له‌بدات، بۆیه‌ لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک بانگاشه‌ی بابه‌تیوون بکات، پێویسته‌ جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌و یاسایانه‌ بکاته‌وه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌له‌دانی گۆرانه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کاندا ریڤگه‌ خۆشکه‌ر بوون)) (عبدالرحمن ابو‌عوف، ۱۹۹۶، ۶۱). له‌م روانگه‌یه‌وه‌ رۆمان له‌ چاو ژانره‌کانی دیکه‌ زیاتر توانای نمایش و به‌رجه‌سته‌کردنی حاله‌ته‌کانی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه‌ ((رۆمان زیاتر و وردتر په‌نجه‌ ده‌خاته‌ سه‌ر سیما و بنه‌مای ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تی، هه‌ر بۆیه‌ کۆمه‌لناسان هونه‌ری رۆمان له‌ شیع‌ر به‌ گرنگتر داده‌نیین)) (حه‌سه‌ن یوسف، ۲۰۱۲، ۱۸)، چونکه‌ رۆمان به‌سروشتی خۆی که‌ ژانریکی سه‌رده‌مییه‌، ئه‌وا له‌ ریڤگه‌ی فره‌ته‌کنیکه‌کانی و درێژی قه‌واره‌که‌ی ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ ده‌ره‌خسینیته‌ که‌ به‌وردی ته‌واوی لایه‌ن و ره‌هه‌نده‌کانی حاله‌ته‌کانی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی

کۆمه‌لایه‌تی باس بکات و وینایه‌کی ته‌واو له‌لای خوینەر دروست بکات له‌مه‌ر کاره‌گه‌ری و کارتیکردنه‌کانی ئه‌و حاله‌تانه‌ی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی له‌سه‌ر تاك و کۆمه‌لگه‌ جیه‌یه‌لیت. بۆیه رۆمان به‌تایبه‌تی به‌جۆریك له‌ توێژینه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی له‌قه‌له‌م ده‌دریت، له‌کاتیکدا هه‌ندیک له‌ زانایانی کۆمه‌لایه‌تی درکیان به‌وه کردووه که به‌شیک له‌ دیارده کۆمه‌لایه‌تییه‌کان به‌بی ئه‌ده‌ب ناتوانریت شیبکریته‌وه و لیکدانه‌وه‌ی دروستی بۆ بکریت (امل حسن احمد، ۲۰۱۵، ۴۰۱-۴۰۲) له‌به‌ر ئه‌مه‌شه ئه‌ده‌ب له‌ناویشیدا رۆمان به‌ته‌واوکاری کۆمه‌لایه‌تی له‌قه‌له‌م ده‌دریت، به‌تایبه‌تیش که رۆمان له‌ سه‌ره‌تای سه‌ره‌له‌دانیه‌وه تا ئیستا ئه‌رکه کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ی گۆرانکاری به‌سه‌ردا هاتووه و کارکردنی له‌ وه‌سفی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه گۆراوه بۆ شیکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی. به‌و واتایه‌ی رۆمانیش له‌باره‌ی کیشه کۆمه‌لایه‌تییه‌کانه‌وه به‌شداری له‌ ئه‌نجام و راسپارده‌کان ده‌کات، ئه‌مه‌ش له‌ریگای ئه‌و ته‌کینیکانه‌ی که به‌کاری ده‌هینیت بۆ دیارخستنی په‌یوه‌ندییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان به‌و پێیه‌ی که دیارده‌ی راسته‌قینه‌ن و کاره‌کته‌ره‌کان به‌و پێیه‌ی که خودیک و کائینیکن. به‌م جۆره‌ش رۆمان په‌یوه‌ندییه تیکچرژاوه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان که جیاواز و جۆراوجۆرن ده‌خاته‌په‌روو (میشیل زیرافا، ۲۰۰۵، ۲۳-۲۵). ئه‌و په‌یوه‌ندیانه‌ش گه‌لێک جار رووبه‌په‌رووی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی ده‌بن و رپه‌وه‌ی که‌سایه‌تییه‌کان به‌جۆریکی دیکه‌ دیاری ده‌که‌ن. له‌م روانگه‌یه‌شه‌وه رۆماننووس سوود له‌ حاله‌ته‌کانی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ده‌بینیت و له‌ چوارچیه‌ی ته‌کنیکه‌کانی رۆماندا ته‌وزیفیان ده‌کات، به‌تایبه‌تیش له‌ ریگای رووداوه‌وه، به‌شیک له‌ رپه‌وه‌ی رووداوه‌کان به‌هۆی حاله‌ته‌کانی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی به‌رپه‌وه‌ده‌چن و له‌ریگای وه‌سف و کرده‌کانی هه‌لوه‌شاندنه‌وه، رووداوه‌کان به‌رده‌وامی خۆیان درێژه پێده‌ده‌ن، به‌مه‌ش کاره‌گه‌ری و کارتیکردنیان له‌سه‌ر ته‌واوی رووداوه‌کانی رۆمانه‌که‌ ده‌بیت و به‌هۆیه‌شه‌وه گه‌لێک جار رۆماننووس گۆرانکاری له‌ناو رووداوه‌کان دروست ده‌کات. سه‌ره‌پای ئه‌مانه‌ش له‌په‌رووی کاره‌کته‌ره‌وه گه‌لێک

جار رۆماننووس بۆ دیاریکردنی چاره‌نووسی کاره‌کته‌ر په‌نا بۆ حاله‌ته‌کانی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ده‌بات و به‌هۆیه‌وه‌ گۆرانکاری له‌ گۆرانه‌کانی کاره‌کته‌ر ده‌کات، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش به‌هۆیه‌وه‌ رۆماننووس ره‌هه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی کاره‌کته‌ر روون ده‌کاته‌وه‌ و ده‌ستکراوه‌ ده‌بیت له‌وه‌ی که‌ زیاتر بایه‌خ به‌ باکگراوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی کاره‌کته‌ره‌که‌ی بدات. بۆیه‌ (لۆسیان گۆلدمان ۱۹۱۳-۱۹۷۰) پای وایه‌ که‌ ((رۆمان ئه‌و فۆرمه‌ ئه‌ده‌بیه‌یه‌ که‌ زۆرتترین بایه‌خ به‌ ویناکردنی مرۆف و په‌یوه‌ندی به‌ کۆمه‌لگه‌که‌ی ده‌دات به‌و پێیه‌ی که‌ کارێکی ئه‌ده‌بی هه‌ره‌ واقعییه‌)) (ا. د. محمد سعید فرح، ا. د. مصطفى خلف عبدالجواد، ۲۰۰۹، ۳۶)، ئه‌مه‌ش ده‌رخه‌ری ئه‌وه‌یه‌ که‌ رۆمان په‌یوه‌ندییه‌کی پته‌وی به‌ ژبانی مرۆف و چالاکیه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی هه‌یه‌. سه‌ره‌پای ئه‌مانه‌ش رۆماننووسیش وه‌کو تاکێکی ناو کۆمه‌لگه‌که‌ی له‌پریگای ده‌قی رۆمانه‌وه‌ په‌یام و بیرو بۆچوونی خۆی له‌مه‌ر حاله‌ته‌کانی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی دیار ده‌کات، به‌و پێیه‌ی که‌ ((رۆماننووس خولقینه‌ری ئه‌ده‌بیه‌، ده‌توانین له‌لایه‌که‌وه‌ وه‌کو میژوونووسیکی کۆمه‌لایه‌تی و له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ وه‌کو ره‌خه‌گرێکی کۆمه‌لایه‌تی سه‌یری بکه‌ین)) (امل حسن احمد، ۲۰۱۵، ۴۰۲)، به‌م جۆره‌ش رۆماننووس ده‌ستکراوه‌ ده‌بیت له‌ گوزارشتکردنی راو بۆچوونه‌کانی له‌باره‌ی حاله‌ته‌کانی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و هه‌ول ده‌دات لایه‌نه‌ نه‌رینه‌یه‌کانی له‌سه‌ر کاره‌کته‌ر و رووداوه‌که‌ دیاری بکات و له‌ دوا جاریشدا کاریگه‌ری و کارتێکردنه‌ نه‌رینه‌ی و ئه‌رینه‌یه‌کانی له‌سه‌ر تاك و کۆمه‌لگه‌ روون بکاته‌وه‌ و هه‌ول بدات و شیاڕیه‌یه‌کی گشتی له‌باره‌ی ئه‌و حاله‌تانه‌ی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی بپنێته‌ کایه‌وه‌ و کاره‌ راسته‌کان په‌ره‌ پێدات و که‌موکورتیه‌کانیش به‌ره‌و نه‌مان بیات.

به‌شی دووهم

ره‌نگدانه‌وهی هه‌لوه‌شانه‌وهی کۆمه‌لایه‌تی له رۆمانه‌کاندا

هه‌لوه‌شانه‌وهی کۆمه‌لایه‌تی وه‌کو بابته و حاله‌تیک له ده‌قی رۆمانی کوردیدا به‌دی ده‌کریت وه‌کو به‌شیک له لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تی کۆمه‌لگه‌ له‌لایه‌ن رۆماننووسان ئاویری لیدراوه‌ته‌وه و له دووتوی رۆداوه‌کاندا به‌کاریانیه‌تاوه. دياره به‌هۆی ئه‌و به‌کاره‌یتانه‌شه‌وه له‌لایه‌که‌وه ره‌وتی رۆداوه‌کانیان به‌رده‌وامی پێداوه و له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه رۆداوه‌کانیان له‌ دۆخیکه‌وه بۆ دۆخیکي دیکه‌ی ته‌واو جیاواز گواستۆته‌وه، به‌و واتایه‌ی رۆداوی رۆمانه‌کان له‌ رینگه‌ی هه‌لوه‌شانه‌وهی کۆمه‌لایه‌تی گۆرانکاریان به‌سه‌ردا هاتوو و له‌ هه‌ندیک باردا چاره‌سه‌ری کیشه‌یه‌کی گرینگی ناو ده‌قی رۆمانه‌کانی پیکراوه، له‌هه‌ندیک دۆخی دیکه‌شدا رۆداو به‌هۆیه‌وه ده‌وله‌مه‌ندتر بووه به‌ لایه‌نه‌کانی کیشه‌ی سه‌ره‌کی رۆمانه‌که و به‌هۆیه‌شه‌وه زیاتر بووته هۆکاری ئه‌وه‌ی خویننه‌ر به‌خۆیه‌وه هۆگر بکات. سه‌ره‌رای ئه‌مانه‌ش کاره‌کته‌ر به‌هۆی به‌کاره‌یتانی بابته و حاله‌ته‌کانی هه‌لوه‌شانه‌وهی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه زیاتر لایه‌نی ده‌روونی و کۆمه‌لایه‌تی به‌دیارخراوه، رۆماننووس ده‌ستکراوه بووه له‌وه‌ی که زیاتر بۆ ناخی کاره‌کته‌ره‌کان رۆبچیت و بارودۆخی ناوه‌وه‌یان ئاشکرا بکات و گوزارشت له‌ هه‌لکه‌وته و پینگه‌ی کاره‌کته‌ر بکات. به‌هۆی ئه‌مانه‌شه‌وه رۆماننووسانی کورد توانیویانه زیاتر بۆچوون و هزری خۆیان له‌مه‌ر کیشه و گۆرانکارییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و بابته و حاله‌ته‌کانی هه‌لوه‌شانه‌وهی کۆمه‌لایه‌تی به‌خه‌نه‌پوو و لایه‌نه خراپه‌کانی به‌خه‌نه به‌ر تانه و ته‌شه‌ر، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی هۆشیارییه‌کی گشتی له‌لای خویننه‌ر و تاکی کوردی له‌هه‌مبه‌ر باشتکردنی ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تیان دروست بپیت. لیره‌دا ئاماژه به‌ بابته و حاله‌ته‌کانی هه‌لوه‌شانه‌وهی کۆمه‌لایه‌تی له‌ناو ده‌قی رۆمانه‌کاندا ده‌که‌ین و له‌ چه‌ند

گۆشه‌یه‌که‌وه هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی له‌ کۆمه‌لگه‌ی کوردیدا به‌هۆی رۆمانه‌وه‌ی دیاری بکه‌ین:

یه‌که‌م - بارودۆخی سیاسی:

بارودۆخی سیاسی کاریگه‌ری گه‌وره‌ی له‌سه‌ر دروستبوونی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه، به‌تایبه‌تیش ئه‌گه‌ر ئه‌و بارودۆخه‌ به‌ره‌و شه‌ر و نه‌هامه‌تییه‌کانی بچیت. بێگومان هه‌ردوو لایه‌نی سیاسه‌ت و کۆمه‌لایه‌تی کاریگه‌ری گه‌وره‌یان له‌سه‌ر یه‌کدی هه‌یه. کاریگه‌ری و کارتیکردنی بارودۆخی سیاسی له‌سه‌ر داموده‌زگا کۆمه‌لایه‌تییه‌کان راسته‌وخۆیه و به‌شپۆه‌یه‌که‌ که‌ له‌ حاله‌تی جه‌نگدا به‌شیکێ زۆری ئه‌و داموده‌زگا کۆمه‌لایه‌تیانه‌ دووچاری شیوان و هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ ده‌بن و به‌ناچاری دۆخیان ده‌گۆریت و به‌ره‌و دۆخیکی بێ ویستانه هه‌نگاو ده‌نێن، که‌ گه‌لێک جار ئه‌و هه‌لۆه‌شانه‌وه‌یه نه‌ریتی ده‌که‌ویته‌وه و کاره‌ساتی به‌دوادا دیت. ئه‌م باوردۆخه‌ له‌ رۆماندا باشت‌ر گوزارشتی لێ ده‌کریت و رۆماننوس له‌ چوارچۆیه‌ی رووداو و کاره‌کته‌ره‌کانه‌وه مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کات و هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ ده‌بیت به‌شیک له‌ گێرانه‌وه. له‌م روانگه‌یه‌وه له‌ رۆمانی (ژانی گه‌ل) ی (ئیبراهیم ئه‌حمه‌د)دا، پانتایی ده‌ق له‌ سه‌ر هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی بنیادناوه، ئه‌و هه‌لۆه‌شانه‌وه‌یه به‌هۆی سیاسه‌ت و شه‌ر و نه‌هامه‌تییه‌کانیانه‌وه هاتۆته‌ کایه‌وه، به‌و واتایه‌ی جه‌نگ و سیاسه‌ت کاریگه‌رییه‌کی نه‌رینیان له‌سه‌ر بنیاده‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان هه‌بووه و به‌ره‌و هه‌لۆه‌شاندنه‌وه و لیکداپرانیا بردووه. له‌م چوارچۆیه‌یه‌دا رۆماننوس له‌ ریگه‌ی پیشاندانی ره‌وش و ژیا و گوزه‌رانی خانه‌واده‌ی (جوامیر)ه‌وه رۆشنایی له‌سه‌ر ئه‌و جۆره هه‌لۆه‌شانه‌وه‌یه داده‌نیت، کاتیک که‌ (کالی)ی خێزانی له‌سه‌ر مندالبوونه و ئه‌ویش به‌دوای ماماندا ده‌چیته‌ ده‌ره‌وه، به‌لام له‌و کاته‌دا خۆپیشاندانیکی گه‌وره له‌ناو شاره‌که له‌دژی ده‌سه‌لات به‌رپۆه‌ده‌چیت و (جوامیر)یش به‌تۆمه‌تی به‌شداربوون تیدا ده‌گیریت و زیندان

وا ده‌کات له ره‌وشی خه‌یزانه‌که‌ی به‌دوور بکه‌وێته‌وه، کاتی‌کیش له‌ زیندان‌ ئازاد ده‌بیت، به‌دوای‌ خانه‌واده‌که‌ی خۆیدا ده‌گه‌ریت ((من حالّم خراپه، نازانم ژن و مالّه‌که‌م چیان لی هاتووه؟ نازانم چیان لی بکه‌م؟ زۆر بیکه‌س و بی ده‌ره‌تانن گه‌لی کوی‌ره‌وه‌رییان دیوه له‌ناوچه‌وانی منه‌وه، ئەوه‌نده هه‌قیان له‌سه‌رم هه‌یه که هه‌ر هه‌چ نه‌بی دووچاری ده‌رد و مه‌ینه‌تی که‌یان نه‌که‌م؟)) (ژانی گه‌ل، ۱۲۵)، ئەم جۆره‌ دا‌برانه‌ له‌رووی ده‌روونی و کۆمه‌لایه‌تییه‌وه کاریگه‌رییه‌کی خراپیان له‌سه‌ر کاره‌کته‌ر کردووه و له‌ هه‌ولێ ئەوه‌دایه‌ قه‌ره‌بووی ئەو زه‌حمه‌تی و ئیش و ژانه‌ بکاته‌وه، به‌لام دوا‌جار بۆی روون ده‌بیتته‌وه که خه‌یزانه‌که‌ی به‌هۆیه‌وه مردوون و به‌مه‌ش هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی هاتۆته‌ کایه‌وه ((کالی مرد، به‌لام به‌سه‌ر مناله‌وه، خۆی و کوره‌که‌ی هه‌ر ئەو رۆژه‌ مردن که تۆی تیا بریندار کرایت، بێگومان گونا‌ه‌کاری گه‌وره و سه‌به‌ب‌کاریش له‌مردنیان‌ ئەو دوژمنه زۆرداره‌ خوێنخۆریه‌ که تۆی به‌ ناهه‌قی نا گونا‌ه‌ بریندار و چه‌پس کرد و ئەوانی به‌و حاله‌وه هه‌یشه‌وه و هاتوچۆی تیا قه‌ده‌غه‌کرد که خه‌لک خواش نه‌توانن دکتۆری‌کیشی بگه‌یه‌نن به‌سه‌را)) (ژانی گه‌ل، ۱۸۳). ئەم جۆره هه‌لوه‌شانه‌وه‌یه به‌ده‌ستی خودی که‌سه‌کانه‌وه دروست نه‌بووه، به‌لکو به‌هۆی ئیراده و هه‌زیکی گه‌وره‌ دوور له‌ ده‌سه‌لاتی ئەوانه‌وه به‌سه‌ریاندا سه‌پاوه و ده‌رئه‌نجامی ئەو سیاسه‌ته‌ زولم و زۆردارییه‌یه که له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاته‌وه په‌یره‌و ده‌کریت و کاریگه‌ری ده‌روونی و کۆمه‌لایه‌تی خراپی لیکه‌وتۆته‌وه، هه‌روه‌ها ئەو هه‌لوه‌شانه‌وه‌یه له‌ چوارچۆیه‌ی خه‌یزاندایه و بارودۆخه‌ سیاسییه‌که‌ بووته هۆکاری ئەوه‌ی داموده‌زگایه‌کی وه‌کو خه‌یزان هه‌لبه‌شیتته‌وه، بێگومان ئەو هه‌لوه‌شانه‌وه‌یه پلان بۆ دا‌ریژراو نه‌بووه، به‌لکو به‌شیوه‌ی ریکه‌وت و هه‌رپه‌مه‌کی هاتۆته‌ کایه‌وه، که ئەمه‌ش کاریگه‌ری گه‌وره‌ی له‌ په‌وتی رووداو و چاره‌نووسی کاره‌کته‌ر داناوه.

له‌ دیمه‌نیکی دیکه‌شدا رۆمانووس باس له‌ هه‌لۆه‌شانه‌وه‌یه‌کی دیکه‌ی هاوشیوه‌ی رووداوه‌ سه‌ره‌کیه‌که‌ ده‌کاته‌وه‌، کاتیك له‌ گه‌ران و سۆراخکردنی خانه‌واده‌که‌ی (جوامیر)ی کاره‌کته‌ری سه‌ره‌کی له‌ ریگای سه‌ردانیکردنی بۆ گونده‌که‌ی، له‌ چایخانه‌یه‌ک لا ده‌دات، که‌ تاکه‌ چایخانه‌یه‌ له‌ و ریگایه‌دا مابیت و بۆردومان و ویران نه‌کرایت، ئه‌و خانه‌واده‌یه‌ی که‌ خاوه‌نی چایخانه‌که‌ن، به‌هۆی ئه‌و بارودۆخه‌ ناهه‌مواره‌ی سیاسی و شه‌رو شوپروه‌ دووچاری هه‌لۆه‌شانده‌وه‌یه‌کی سه‌خت ده‌بنه‌وه‌. له‌لایه‌که‌وه‌ به‌تۆمه‌تی مانه‌وه‌ی چایخانه‌که‌یان که‌ گومانی سیخوڕپیکردنی لێ که‌وتۆته‌وه‌، له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاتی شوپرشه‌وه‌ پیاوه‌که‌یان ده‌ستگیرکراوه‌، ئه‌مه‌ش له‌سه‌ر زاری ئافره‌تی خانه‌واده‌که‌وه‌ ناماژه‌ی بۆ ده‌کریت: ((ریبوار و هاتوچۆکه‌رمان نه‌ماوه‌، ئیمه‌ش و ئه‌وانیش برسی که‌وتووین، ئه‌گه‌ر وا بروا هه‌موو ئه‌مرین له‌ برسانا. تۆ یه‌که‌م که‌سی له‌م هه‌فته‌یه‌دا روومان تی بکه‌یت، تا می‌رده‌که‌شم نه‌گیرابوو هه‌ر باشت بوو.... بۆ به‌ده‌بختی می‌رده‌که‌م له‌لایه‌ن (ل.ا.ن)ه‌وه‌ گیراوه‌)) (ژانی گه‌ل، ۱۴۳).

له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ به‌هۆی به‌رده‌وامی بۆردومانه‌که‌وه‌ ئافره‌ته‌که‌ش گیان له‌ده‌ست ده‌دات و منداله‌کان به‌ته‌نیا ده‌میننه‌وه‌ ((په‌لی مناله‌کانی گرت، بچووکه‌که‌یانی هه‌ر له‌لانکه‌که‌یا جی هیشت له‌سه‌ر کانیه‌که‌ که‌ هاته‌ سه‌ر به‌رزاییه‌که‌ ته‌ماشای کرد چایخانه‌که‌ وا هه‌لته‌کاوه‌ و داری له‌سه‌ر به‌ردییه‌وه‌ نه‌ماوه‌، له‌به‌ر ده‌میا ژنه‌ چایچییه‌که‌ش که‌وتوو)) (ژانی گه‌ل، ۱۴۶). بیگومان ئه‌م بارودۆخه‌ کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌ی له‌ سه‌ر کاره‌کته‌ره‌کان داناوه‌. کاره‌ساته‌کان وه‌کو ده‌سه‌لاتیکی سته‌مکار کاریان له‌سه‌ر هه‌لۆه‌شانده‌وه‌ و لیکترازانی کۆمه‌لایه‌تی خه‌زانه‌کان کردوو. ئه‌م جووره‌ لیکترازانه‌ دوور له‌ ویست و ئاره‌زووی که‌سه‌کانه‌ و ئازار و ئه‌شکه‌نجیه‌کی گه‌لیک سه‌خته‌ که‌ رووبه‌رووی کۆمه‌لگه‌ بۆته‌وه‌. له‌م رۆمانه‌دا هه‌لۆه‌شانده‌وه‌ چه‌قی کارکردنی

رۆماننووس بووه، به‌و واتایه‌ی رۆماننووس له‌سه‌ر چه‌مکی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی بنیاتی رۆمانه‌که‌ی دارشتوو و ته‌واوی رووداوه‌کانی ناو رۆمانه‌که‌ له‌سه‌ر بنچینه‌ی کاریگه‌ری و کارتی‌کردنه‌کانی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی دامه‌زراون و رێره‌وی خۆیان به‌رده‌وام پێده‌ده‌ن.

له‌ رۆمانی (سه‌گوه‌ر)ی (محهمه‌د موکری)دا به‌هۆی هه‌مان هۆکاری سیاسی و شه‌ر و وێرانه‌کانه‌وه‌ کاره‌کته‌ری سه‌ره‌کی به‌هۆی زیندان و دواتریش له‌سێداره‌دانه‌وه‌ له‌گه‌ڵ ماله‌وه‌دا دووچاری هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ده‌بیته‌وه، ئه‌و هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ له‌ ئه‌نجامی ئه‌و باره‌ ناهه‌مواره‌ی سیاسیه‌ هاتۆته‌ ئاراوه، که‌ کاری کردۆته‌ سه‌ر لایه‌نه‌کانی دیکه‌ی کۆمه‌لایه‌تی له‌ناو کۆمه‌لگه‌دا. لێره‌شدا به‌بێ وێستی کاره‌کته‌ر ئه‌و هه‌لۆه‌شانه‌وه‌یه‌ روویداوه و داموده‌زگایه‌کی کۆمه‌لایه‌تی وه‌کو خێزان هه‌لۆه‌شاوه‌ته‌وه‌ و ئه‌ندامه‌کانی له‌یه‌کتر دا‌براون و لیک‌ترازون، ئه‌م هه‌لۆه‌شانه‌وه‌یه‌ پلان بۆ دا‌رێژراو نه‌بووه، له‌ هه‌مان کاتیشدا بووه‌ته‌ چه‌قی پیکه‌یتانی رووداو و گێرانه‌وه‌ له‌ رۆمانه‌که‌دا و رۆماننووس چه‌مکی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی وه‌کو بنیاتی ده‌قه‌که‌ به‌کارهێناوه. هه‌ر له‌و رۆمانه‌دا ئاماژه‌ به‌ رووداوێک ده‌دری‌ت، کاتی‌ک به‌سه‌رپه‌رشتی کاره‌کته‌ری سه‌ره‌کی پلاتی هێرشێک بۆ سه‌ر بنکه‌ و پینگه‌کانی دوژمن و ته‌قاندنه‌وه‌ی بۆرپیه‌ نه‌وتیه‌کان داده‌نری‌ت، یه‌کێک له‌و پێشمه‌رگانه‌ که‌ ناوی (دل‌شاد)ه‌ داوا ده‌کات له‌و کرده‌وه‌ سه‌ربازییه‌دا به‌شدارێ پیکری‌ت. له‌ دوا جاریشدا له‌و کرده‌وه‌یه‌دا شه‌هید ده‌بیت، کاتی‌ک ته‌رمه‌که‌ی دیننه‌وه‌ و دایکی ده‌گاته‌ سه‌ری و دوا‌جار مال‌ئاوایی لیده‌کات، له‌و ساته‌دا ((دوو فرۆکه‌ی (میگ) درێ پێدان، شه‌ستیر، بێده‌نگیه‌که‌ی شه‌قار کرد. په‌نا به‌رد و کونه‌ ته‌یاره‌ و که‌ند بووه‌ قه‌ل‌خانتان.. یه‌ک دوو‌جار ئه‌مه‌سه‌رو ئه‌وسه‌ریان کرد و ئه‌وجا به‌ساروخ تێتان به‌ربوون، له‌نزیکه‌ی هه‌ریه‌ک له‌ ئیوه‌ ئاگر و دوو‌که‌ڵ به‌رز بووه‌وه‌)) (سه‌گوه‌ر، ۵۵) به‌هۆیه‌وه‌

سه‌ره‌پرای شه‌هیدبوونی (دلشاد)، دایکیشی له‌ته‌کیدان ئاگری له‌جسته‌ی به‌رز ده‌بووه‌وه‌ ئه‌ویش له‌ته‌ك جسته‌ی کورپه‌که‌ی شه‌هید ده‌بیت ، ئه‌و کاره‌ساته‌ بووه‌ هۆکاریك بۆ هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی که‌ خانه‌واده‌که‌ی (دلشاد) دووچاری بوون و ئه‌و رووکار و کاریگه‌رییه‌کانی ئه‌و لیکترازانه‌ش له‌ باوکیاندا ره‌نگی دابۆه ((پاش ئه‌و رووداوه‌، هه‌ر یه‌ك دوو مانگ جارێ باوکی دلشادت ده‌بینی. گه‌لێ شه‌و تا به‌ره‌به‌یان، له‌ پانی گۆرپه‌که‌دا داده‌نیشت، تا‌قه‌ فرمی‌سکی له‌ چاوانی نه‌ده‌هاته‌ خوارێ.. ئه‌وه‌نده‌ بێده‌نگ بوو وه‌ك ئه‌وه‌ی زمانی له‌ بیر چوویته‌وه‌ . ئاوها ده‌هاته‌ به‌رچاو جگه‌ له‌ (ئا) و(نه) به‌ولاوه‌ هیچی دی نه‌ده‌وت..)) (سه‌گه‌ر، ل ۵۶). ئه‌م هه‌لۆه‌شانه‌وه‌یه‌ به‌ باره‌ نه‌رێنیه‌که‌یدا وای کردووه‌ رۆمانووس له‌ناو رووداوه‌کاندا به‌کاری به‌ینیت و به‌شیک له‌ په‌یام و مه‌به‌سته‌که‌ی پێ بگه‌یه‌نیت. له‌ هه‌مان کاتیشدا ئه‌و هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ دووچاری خیزان وه‌کو یه‌که‌یه‌کی سیسته‌می کۆمه‌لایه‌تی بۆته‌وه‌ و کاریگه‌رییه‌کی بێ وینه‌ی له‌سه‌ر چاره‌نووسی ئه‌و خیزانه‌ی داناوه‌ و ره‌وتی گێرانه‌وه‌ و رووداو و کاره‌کته‌ره‌کانی له‌ دۆخیکه‌وه‌ پێ گواستراوه‌ته‌وه‌ دۆخیکێ دیکه‌، به‌مه‌ش هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی وه‌کو ته‌کنیکیک به‌شداری له‌ بنیاتی رۆمانه‌که‌دا کردووه‌ و ده‌ستی رۆمانووسی کراوه‌تر کردووه‌ بۆ ئه‌وه‌ی باشت‌ر بارودۆخی سیاسی باس بکات و کاریگه‌ری ئه‌و بارودۆخه‌ش له‌سه‌ر لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تی باس بکات و بیکاته‌ چه‌قی پیکه‌یتانی رووداوی سه‌ره‌کی رۆمانه‌که‌ی.

له‌ رۆمانی (کێوی مه‌زن)ی (کاروان عه‌بدو‌للا)دا هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی له‌ چوارچۆیه‌ی مملاتییه‌ سیاسی و نه‌ته‌وه‌یی و چینیایه‌تییه‌کانه‌وه‌ خراوه‌ته‌ روو. به‌و واتایه‌ی که‌ ئه‌و هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ کۆمه‌لایه‌تیانه‌ به‌هۆی کیشه‌ و گرفتێ خیزانییه‌وه‌ نه‌بووه‌، به‌لکو لیکه‌وته‌ و ده‌رهاوێشته‌ی ئه‌و ره‌وش و بارودۆخه‌ ناهه‌مواره‌ی سیاسیه‌ که‌ دووچاری کۆمه‌لگه‌ بووه‌ته‌وه‌. له‌م

روانگه‌شه‌وه رۆماننووس ئه‌وه‌هه‌لوه‌شانده‌وه‌وه‌ کۆمه‌لایه‌تیانیه‌ی خستۆته‌ پروو که‌ رووبه‌رووی کاره‌کته‌ره‌کان بۆته‌وه‌. له‌وانه‌ش (هیوا) که‌ کاره‌کته‌ری سه‌ره‌کی ده‌قه‌که‌یه‌ و به‌هۆی ئه‌وه‌ ره‌وشه‌ سیاسی و ئه‌منیه‌ی که‌ له‌ کۆمه‌لگه‌دا هه‌یه‌، هه‌لوه‌شانده‌وه‌ و لیکترازانیکی کاره‌ساتبار رووی له‌ مالباته‌که‌ی کردووه‌. ئه‌وه‌تا باوکی به‌هۆی دووبه‌ره‌کی و شه‌ری براکوژییه‌وه‌ لیبان ده‌ترازی‌ت و ده‌بیته‌ قوربانی ئه‌وه‌ سیاسه‌ته‌ هه‌له‌یه‌... ((ئه‌وان باوه‌ریان به‌ قسه‌کانی باوکت نه‌ده‌کرد. یان نه‌یانده‌ویست باوه‌ری پێ بکه‌ن... ئه‌وه‌بوو له‌ شوپینیک که‌مینیک بۆ داده‌نینه‌وه‌ و ده‌ستگیری ده‌که‌ن، جله‌کانی له‌به‌ر داده‌که‌ن. دوایی له‌ په‌نای تاویره‌ به‌ردیک رابده‌گرن. یه‌کینک پێی ده‌لی: تۆبه‌ی ده‌که‌ی؟ باوکت نه‌یده‌زانی تۆبه‌ له‌ چی بکا. خۆی له‌وان به‌که‌متر نه‌ده‌زانی، هه‌ربۆیه‌ هیچی نه‌گوتبوو)) (هه‌ژان، ۱۲۳) کوشتنی باوکی به‌ده‌ستی دۆست و هاوڵاتی وڵاته‌که‌ی کاریگه‌رییه‌کی نه‌رینی له‌سه‌ر ده‌روونی داده‌نی‌ت، سه‌ره‌رای ئه‌مانه‌ش دایکی دووچاری ئیفلیج‌بوون ده‌بی‌ت و له‌ هه‌مووشی کاره‌ساتتر (شلی‌ری) خۆشه‌ویسته‌که‌ی له‌لایه‌ن رژیمه‌وه‌ ده‌ستگیر ده‌کریت و له‌ زینداندا بێ سه‌روشوین ده‌کریت، سه‌ره‌رای ئه‌مانه‌ش (هیوا) دایکی خۆی به‌جێ هێشتووه‌ و به‌هۆی ئاشکرا‌بوونی ریک‌خسته‌کانی ناو شاره‌وه‌ رووی له‌ شاخ کردووه‌. ئه‌م بارودۆخه‌ وای له‌ (هیوا) کردووه‌ له‌ناخیدا هه‌ست به‌ لیکترازانیکی گه‌وره‌ بکات و هه‌میشه‌ دایک و خۆشه‌ویسته‌که‌ی له‌ یاد بی‌ت، ئه‌وه‌تا له‌ مه‌نه‌لوژی‌کدا (هیوا) ناخی خۆی ده‌خاته‌روو ((من تا ئه‌م‌پۆش به‌نه‌یتی بۆ ده‌سته‌ مه‌زنه‌کانت ده‌گریم، تۆ ئیستا پپو‌یستیت به‌ منه‌، منی دوور له‌تۆ دایه‌! ده‌بێ جارێکی دیکه‌ به‌یه‌کتر بگه‌ینه‌وه‌! به‌وه‌ ده‌ستانه‌ت، ئه‌وه‌ ده‌سته‌ ئارامه‌بخش و گه‌رمانه‌ت ئامیزم بۆ بگریته‌وه‌ ده‌روونی پێ له‌ ژان و ناسۆرم، کێ بکه‌یته‌وه‌، به‌چاوی پێ له‌ فرمیسکی سوپرت، روومه‌تی شه‌قار‌بووم تیمار بکه‌یت و سۆزی نه‌مانی

باوکیشم پێ بدیه‌ته‌وه، دایه! ئه‌وه شلیتریش رووی له سه‌فه‌ریکی ناله‌بار کردووه. جارێ دلت به‌وه خۆش بوو. له روخساری ئه‌ودا منیشت ده‌دۆزییه‌وه. به‌لام ئیستا چی ده‌که‌یت؟ روو له کوێ ده‌که‌یت؟)) (هه‌ژان، ۹۵) ئه‌وه هه‌سته‌ی (هیوا) هه‌سته‌یکه له دابرا و لیکترازانیکی گه‌وره‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه. ئه‌وه هه‌لۆه‌شانه‌وه‌یه به‌هۆی ره‌وشی سیاسی و کار و چالاکیه‌ سیاسییه‌کانه‌وه رووبه‌رووی خانه‌واده‌ی (هیوا) بوته‌وه و ئه‌مه‌ش کاریگه‌ری ئه‌وه شه‌ر و نه‌هه‌ماتیانه له‌سه‌ر کۆمه‌لگه‌ به‌دیار ده‌خات. ئه‌وه هه‌لۆه‌شانه‌وه‌یه‌ی که دووچاری مالباتی (هیوا) بوته‌وه، له‌ده‌سه‌لاتی ئه‌واندا نه‌بووه و چاوه‌ڕێی وه‌ها چاره‌نووسیکیان نه‌کردووه، ئه‌وا سیاسه‌ت و شه‌ر و سیسته‌می دیکتاتۆری سیاسی کاریگه‌ری گه‌وره‌ی له‌سه‌ر سیسته‌می کۆمه‌لایه‌تی داناوه و خانه‌واده‌که‌یانی هه‌لۆه‌شاندۆته‌وه، ئه‌مه‌ش وای له رۆماننوس کردووه بنچینه‌ی رووداوه‌که‌ی له‌سه‌ر چه‌مکی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی دابریژیت و هه‌ولێ ئه‌وه بدات له ریگای هه‌لۆه‌شاندنه‌وه قه‌باره‌ی ئه‌وه نه‌هه‌مه‌تیانه باس بکات که رووبه‌رووی تاك و کۆمه‌لگه‌ بوته‌وه.

له‌لایه‌کی دیکه‌وه رۆماننوس له ریگه‌ی باسکردنی ئه‌وه کاره‌ساته‌ی که به‌سه‌ر خانه‌واده‌ی (گولێ) دا هات، هه‌لۆه‌شانه‌وه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی ده‌خاته روو که به‌هۆیه‌وه گولێ و دایکی باجه قورسه‌که‌یان داوه. ئه‌م کاره‌ساته‌ش له‌سه‌ر زاری کاره‌کته‌ریکی وه‌کو (ریبوار) هه‌وه ده‌گیریته‌وه ((به‌ره به‌ره به‌هیزی خه‌یال و داغه قووله‌کانی له‌وێ نه‌ما. رویشت بو رۆژانی چه‌ند سالیك به‌ر له ئیستای گه‌رایه‌وه، له نزيك كه‌لاوه‌یه‌ك وه‌ستا، كه‌لاوه‌ی مالى (گولێ) خانووه رووخاوه‌که‌ی ئه‌وه جووتیاره‌ی که له رقی ئاغا گونديان به‌جیه‌په‌شتبوو، هاتبوونه شار، له شاریش به‌ته‌گییر و پیلانی ئاغا، شه‌وی له شه‌وانی به‌هار چه‌کداریک لێیان به‌ژوور ده‌که‌وی و هه‌ر له‌نیو جینگادا

جووتیاره‌که ده‌کوژی. ئیدی (گۆلێ) بی باوک ده‌میتته‌وه و ئه‌و شوینه‌ش به‌جی دێلن و کۆنه‌ خانوویه‌کی به‌قور دروستکراو له‌ نزیک مآلی هیوا به‌کرێ ده‌گرن)) (هه‌ژان، ۱۲۷). بیگومان لیره‌دا به‌هۆی مملاتییه‌ چینایه‌تی و زوڵم و زۆرداری ئاغا‌کانه‌وه ئه‌و مالبا‌ته رووبه‌رووی هه‌لوه‌شاندنه‌وه و لیک‌ترازانی کۆمه‌لایه‌تی بوونه‌ته‌وه. ئه‌و هه‌لوه‌شانه‌وه‌یه‌ی که رۆماننوس باسی لیه‌وه‌ ده‌کات له‌ ئه‌نجامی مملاتییه‌ چینایه‌تی نیوان جو‌تیار و ئاغا‌هاتۆته‌ کایه‌وه و به‌هۆیه‌وه خیزان وه‌کو داموده‌زگایه‌کی کۆمه‌لایه‌تی دوو‌چاری هه‌لوه‌شاندنه‌وه هاتووه. ئه‌وه‌ی تییینی ده‌که‌ین لیره‌دا زۆربه‌ی ئه‌و هه‌لوه‌شاندنه‌وانه‌ که به‌هۆی بارودۆخی سیاسیه‌وه هاتوونه‌ته‌ ئاراوه، به‌باری نه‌رینیوونه و له‌ هه‌مووشی گرینگتر به‌شیوازیکی زۆر توندوتیژ که بریتیه‌ له‌ کوشتن و خوین‌پرشتن هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌کان روویانداوه و به‌هۆیه‌شه‌وه کاریگه‌ریه‌کانیان گه‌لێک سه‌خت و دژوار بووه له‌سه‌ر کاره‌کته‌ره‌کان.

دووهم - بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی:

هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی به‌شیکێ دانه‌براو له‌ سیسته‌می کۆمه‌لایه‌تی، بیگومان گۆرانی کۆمه‌لایه‌تی له‌ناو کۆمه‌لگه‌دا کیشه‌ی کۆمه‌لایه‌تی به‌دوای خۆیدا ده‌هینیت و ئه‌و کیشه‌نه‌ش به‌شیکیان له‌ ریگای هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی چاره‌سه‌رییان بۆ ده‌دۆزریته‌وه. دیاره هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی جیا له‌وه‌ی که چاره‌سه‌ری به‌شیک له‌ کیشه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان ده‌کات، له‌ هه‌مان کاتیشدا حاله‌تیکێ نه‌رینی دروست ده‌کات و کاریگه‌ری گه‌وره‌ی له‌سه‌ر خودی سیسته‌مه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌که و تاکه‌کانی کۆمه‌لگه‌ش ده‌کات. لیره‌دا چهند حاله‌تیکێ کۆمه‌لایه‌تی ده‌خه‌ینه‌روو که راسته‌وخۆ هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی دیننه‌ ئاراوه:

أ- ته‌لاق:

یه‌کیك له‌وه‌وکارانه‌ی که ده‌بیته هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی دیارده‌ی (ته‌لاقدان)ه که ئه‌ویش واته هه‌لۆشانده‌وه‌ی ئه‌و گریبه‌سته‌یه که به‌هۆیه‌وه دوو مرۆف ژیا‌نی هاوسه‌ری‌تیا‌ن پیکه‌یتاوه و بریاریا‌نداوه خیزان دروست بکه‌ن و نه‌وه بخه‌نه‌وه، که‌واته ته‌لاق ((پروسه‌ی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی گریبه‌ستی هاوسه‌رگرییه، که هه‌ریه‌ک له‌پیاو و ژن به‌ر له‌وه‌ی بچه‌ناو په‌یوه‌ندیه هاوسه‌رگرییه‌کانه‌وه واژویان کردووه، ئه‌م پروسه‌یه یارمه‌تی هه‌ردوو لاده‌ات پیکه‌یه‌کی تاکه‌که‌سیان هه‌بیته)) (د. ئیحسان محمه‌د ئه‌لحه‌سه‌ن، ۲۰۱۲، ۱۵۶) له‌م باره‌یه‌وه ته‌لاقدان ئه‌و گریبه‌سته هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه و هه‌ر لایه‌ک سه‌ربه‌ست ده‌بیته له‌دیاریکردنی رپه‌وه‌ی ژیا‌نی و هیچ هاوبه‌شییه‌ک له‌ژیا‌ندا له‌نیوانیا‌ندا نامینیته ئه‌و هه‌لۆه‌شانه‌وه‌یه‌ش به هه‌لۆه‌شانه‌وه‌یه‌کی هه‌میشه‌یی داده‌نریته که له‌وانه‌یه دووباره ئه‌و جو‌ره په‌یوه‌ندیه کۆمه‌لایه‌تیه دروست نه‌بیته‌وه، ئه‌و هه‌لۆه‌شانه‌وه‌یه زیاتر لیکه‌وته‌ی ده‌بیته که له‌نیوان هه‌ردوو لادا مندا‌ل هه‌بیته که کیشه‌ی لیکترازانه‌که گه‌وره‌تر ده‌کات. له هه‌مان کاتدا ئه‌و چه‌مکه (ته‌لاقدان) راسته‌وخۆ دژ به چه‌مکی (خیزان)ه و له‌بنه‌ره‌ته‌وه خیزان وه‌کو ده‌زگا و دامه‌زراوه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه، بۆیه ئه‌و چه‌مکه به‌تیکده‌ر و رووخاندنی ده‌زگای خیزان له‌قه‌له‌م ده‌دریته.

له‌م پرووه‌وه له‌رۆمانی (پیشمه‌رگه‌)ی (ره‌حیمی قازی)دا، حاله‌تیکی نامۆ باس ده‌کریت و زیاتر په‌یوه‌ست به داوینپسی کراوه و بابه‌ته‌که له‌نه‌گونجان و لیک تینه‌گه‌یشتی دوو مرۆف ده‌رچوووه و په‌یوه‌سته به لادانی کۆمه‌لایه‌تی، ئه‌ویش له‌و دیمه‌نه‌دا خراوه‌ته‌پروو که (مینه‌ئاغا) ئاستی داوینپسییه‌که‌ی گه‌یشته‌ته ئه‌و راده‌یه‌ی که شیواوی کۆمه‌لگه و له‌ناوچوونی به‌ها و چه‌مکه‌کانی پیکه‌یتانی خیزان و هه‌روه‌ها شیواندنی ریوشوینه‌کانی ته‌لاقدانی

لێبکه‌وێته‌وه ((شیرکو و خوشکه‌که‌ی ده‌یانزانی که عیشق و حه‌زلێکردویی مینه‌ئاغا هه‌ر چهند رۆژیکه‌ و هه‌تا ئه‌وی ده‌می جیا له‌ ژنه‌ دایمییه‌کانی چهند کچه‌ کرمانجی‌شی ماره‌ کردبوو و هه‌ریه‌که‌ی چهند رۆژیک راگرتبوون و ته‌لّافی دابوون)) (پیشمه‌رگه، ٤٧)، ئه‌م جۆره‌ کاره‌ی (مینه‌ئاغا) راسته‌وخۆ په‌یوه‌ست کراره‌ به‌ داوینپییسی، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا لیکترازانیکی قوولی کۆمه‌لایه‌تی‌شی به‌دوای خۆیدا هێناوه‌ و شیواوییه‌کی کۆمه‌لایه‌تی بۆ کۆمه‌لگا خولقاندووه‌ و هه‌روه‌ها بی‌ریزییه‌کی گه‌وره‌شه‌ له‌به‌رامبه‌ر ده‌زگایه‌کی گرنگی وه‌کو خیزان، جیا له‌مانه‌ش به‌ که‌م سه‌یرکردنی ئافره‌تی چینه‌کانی دیکه‌یه‌، به‌تایبه‌تیش چینی زه‌حمه‌تکیش و هه‌ژار و به‌کارهێنانیانه‌ وه‌کو کالایه‌ک بۆ تیرکردنی ئاره‌زووه‌کانیان. له‌ به‌رامبه‌ریشدا به‌دوو جار ئه‌و ئافره‌تانه‌ دووچاری چه‌وساندنه‌وه‌ بوونه‌، له‌لایه‌که‌وه‌ بۆ دامرکاندنه‌وه‌ی هه‌زی (مینه‌ئاغا) به‌کارهێنراون، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ ئافره‌تی ته‌لّاق‌دراو له‌ناو کۆمه‌لگه‌ی کوردی به‌چاویکی نزم سه‌یری ده‌کریت و به‌ختیکی باشی نییه‌ دووباره‌ ژیانی هاوسه‌ری پیکه‌هێنیتته‌وه‌. بۆیه‌ ده‌بینین (مینه‌ئاغا) بۆ چاره‌سه‌رکردنی ئه‌و کیشه‌یه‌ش دووباره‌ رووبه‌رووی هه‌لّوه‌شانه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌تریان ده‌کاته‌وه‌ کاتیک به‌زۆر به‌شوویان ده‌دا بۆ ده‌ست و پێوه‌نده‌کانی ((به‌لام کاره‌که‌ به‌وه‌ش ته‌واو نه‌بووبوو، مینه‌ئاغا بۆ ئه‌وه‌ی که‌ ژنه‌ ته‌لّاق‌دراوه‌کانی مێرد به‌ غه‌یره‌ نه‌که‌ن ئۆکه‌ره‌(مه‌حره‌مه‌کانی) خۆی مه‌جبور ده‌کرد کۆنه‌ ژنه‌کانی وی بێنن)) (پیشمه‌رگه، ل ٤٧). که‌واته‌ ئۆکه‌ره‌کانی‌شی به‌زۆری زۆرداری ناچار به‌هێنانی ژنه‌ ته‌لّاق‌دراوه‌کانی ده‌کرد، به‌مه‌ش خیزان ده‌بووه‌ ده‌زگا و دامه‌زراوه‌یه‌کی شیواو و پر له‌ لیکترازانی کۆمه‌لایه‌تی، که‌ ئه‌مه‌ش کاریگه‌رییه‌کی مه‌ترسیداری له‌سه‌ر کۆمه‌لگه‌ هه‌یه‌.

له‌ رۆمانی (شاری) (حوسین عارف)دا له‌ دیمه‌نیکدا رۆماننووس له‌ باسکردنی کاره‌کته‌ریکی وه‌کو (ده‌رویش که‌ریم) ئاماژه‌ به‌ بنه‌ماله‌که‌ی ئه‌و

ده‌کات، کاتیك که هاتوونه‌ته داخوازی (خورشه‌ی خوشکیه‌وه، ئه‌و داوای ژن به‌ژنی ده‌کات و ئه‌وه‌ش به‌باوکی راده‌گه‌یه‌نیت، به‌لام باوکی رازی نابیت، له‌به‌رانبه‌ریشدا ئه‌و ته‌شقه‌له‌یان پیده‌کات، بۆیه‌باوکی تووره‌ده‌بیت و داوای لیدانیکه‌ی باش، له‌ماله‌وه‌ش ده‌ری ده‌کات. به‌هۆیه‌شه‌وه (ده‌رویش که‌ریم) بۆ ماوه‌ی شەش سال له‌ماله‌وه‌ده‌ترازیت و داوای مردنی باوکی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه ((له‌و کاتوه‌سه‌ری خۆی هه‌لگرت و بۆ ماوه‌ی شەش سالی ره‌به‌ق، که‌س هه‌یچی له‌باره‌وه‌نه‌یسته‌وه‌تا له‌پر، داوای مردنی باوکی به‌چوار مانگ په‌یدا‌بووه‌وه، ئه‌وساش خۆی، هه‌ر هه‌یچی بۆ که‌س نه‌گه‌رپه‌ته‌وه)) (شار، ۹۰). لێره‌دا ئه‌و لیکترازانه‌کاتی بووه‌و به‌هۆی ده‌رکردنه‌وه‌بووه، کاتیکیش باوکی که‌ده‌ری کردووه، ده‌مریت، ئیتر ریگای گه‌رانه‌وه‌خۆش ده‌بیت. ئه‌و هاته‌وه‌شی ده‌بیته‌هۆکاری ئه‌وه‌ی مالباتی (خورشه‌ی خوشکی دووچاری هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی بیه‌ته‌وه، چونکه‌هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌دژی (عه‌زیز)ی می‌ردی (خورشه‌) ده‌جوولایه‌وه‌و ژیانانی لی کردبووه‌دۆزه‌خ، هه‌رچه‌نده (خورشه‌) له‌سه‌ره‌تاوه‌به‌لینی ئه‌وه‌ی پیدا که‌ته‌گه‌ر (ده‌رویش که‌ریم) ناخۆشی کرد و داوای خانوو و هه‌ر شتیکی دیکه‌ی لی کردن، ئه‌وان به‌یه‌که‌وه‌به‌جی به‌یلن و بچنه‌وه‌مالی (عه‌زیز) و له‌وی بژین، به‌لام ((کاتی ده‌رویش ژیانانی له‌عه‌زیز کرده‌دۆزه‌خ و ئه‌م دوا‌پریاری خۆی دا، خورشه‌وای نه‌کرد، وه‌کو ده‌رویش له‌و ماوه‌یه‌دا گه‌رۆده‌ی جادوویه‌کی کردبێ، زۆر به‌بیاکیه‌وه‌له‌پرووی پریاره‌که‌دا وتی: نه‌ه‌ نایه‌م... تو ده‌ته‌وی من بۆ دۆزه‌خیک به‌ریت، گوايه‌بیم کاره‌که‌ری دایکت و خوشکه‌کانت؟! نایه‌م. عه‌زیز هه‌ولێ زۆر له‌گه‌لدا قایلی بکا، که‌هه‌ر بی سوود بوو وتی: -ئاخر خراپت به‌سه‌ر دێ.

- خراپم به‌سه‌ر دێ، بۆ نیازی چیت هه‌یه؟! سه‌رم ده‌پریت!؟

- نه‌ه... له‌سه‌ر برین خراپتر ... ته‌لاقت ده‌ده‌م.

- بیده .. باکم نیه. عه‌زیر له‌و ساته‌دا، ته‌وژمی به‌زه‌یه‌یه‌کی قوول زۆری بۆ هینا و به‌سۆزه‌وه‌ وتی: خورشه.... هۆشت بینه‌وه‌ به‌رخۆت.. من تۆم خۆش ده‌وی... من خیر و خۆشیم بۆ تۆ ده‌وی.. به‌قسه‌م بکه و زهره‌ر ناکه‌یت... به‌قسه‌م بکه. که‌چی ئه‌و لووتی لێ کرده‌ ئاسمان و وتی: به‌قسه‌ت ناکه‌م. ئیتر ئه‌وه‌ دوا ساتی ژن و مێردایه‌تیان بوو)) (شار، ۹۴-۹۵). لێره‌دا هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی به‌هۆی ته‌لاق‌دانه‌وه‌ هاتۆته‌ کایه‌وه‌، هۆکاری ئه‌و ته‌لاق‌دانه‌ش ئافره‌ته‌که‌ بووه‌، بگره‌ بیاوه‌ که‌ گه‌لێک پارایته‌وه‌ تا نه‌گاته‌ ئه‌و هه‌لوه‌شاندنه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌، که‌چی سووربوونی ئافره‌ته‌که‌، ئه‌و هه‌لوه‌شانه‌وه‌یه‌ی هیناوه‌ته‌ کایه‌وه‌. دياره‌ لێره‌دا هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌که‌ به‌ویستی لایه‌ک بووه‌ و به‌ویست و ئاره‌زووی لایه‌کی دیکه‌ش نه‌بووه‌، زیانه‌که‌شی بۆ هه‌ردوو لا گه‌راوه‌ته‌وه‌، چونکه‌ مندالیان نه‌بووه‌ تاوه‌کو شوینه‌واری ئه‌و هه‌لوه‌شانه‌وه‌یه‌ زیاتر به‌ده‌ریکه‌ویت، به‌لکو هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌که‌ ته‌نیا بۆ خۆیان به‌زیان گه‌راوه‌ته‌وه‌. ئه‌و هه‌لوه‌شانه‌وه‌یه‌ له‌ ئه‌نجامی پێداگیری ئافره‌ته‌که‌ بووه‌ و بیانووه‌که‌شی زۆر به‌هیز نه‌بووه‌، ته‌نانه‌ت هاوسه‌ره‌که‌ی زیاتر له‌ خه‌می مانه‌وه‌ی خێزانه‌که‌ی بووه‌، دياره‌ لێره‌دا هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی خێزانه‌که‌ له‌ ئه‌ستۆی ئافره‌ته‌که‌ بووه‌ و ره‌چاوی بارودۆخی ده‌روونی و کۆمه‌لایه‌تی هاوسه‌ره‌که‌ی خۆی نه‌کردوه‌.

له‌ رۆمانی (توانه‌وه‌) ی (غه‌فور سالح عه‌بدووللا) دا له‌ دیمه‌نی‌کدا به‌هه‌مان شیوه‌ی (قاره‌مان)، باس له‌ کاره‌کته‌ریکی دیکه‌ ده‌کریت، که‌ ئه‌ویش (ده‌رویش سالح) و به‌ته‌نیا له‌ گه‌له‌خانه‌که‌دا ژووریکی به‌کرێ گرتووه‌، ئه‌ویش دووچاری هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی هاتووه‌ و له‌ خێزانه‌که‌ی جودا بوویته‌وه‌، ئه‌مه‌ش له‌گه‌فتوگۆی نیوان ئه‌و و (حه‌مه‌مین) به‌رچاوخراوه‌ ((ئێ باشه‌ ده‌رویش ئه‌م هه‌موو عومره‌ ژنت نه‌هیناوه‌؟ به‌خه‌فه‌تباریه‌وه‌: - به‌لێ، ته‌نیا مانگی‌ک پیمه‌وه‌ دانیش، زۆرم هه‌ولدا پیمه‌وه‌ دانیشی، به‌لام بێ سوود بوو، ناچار ته‌لاقم دا))

(توانه‌وه، ۲۳۹)، لێره‌دا هۆکاری ئه‌وه‌ هه‌لۆه‌شانده‌وه‌ که‌ به‌هۆی نه‌گونجانیانه‌وه‌ بووه‌ و له‌سه‌ر داوای خه‌یزانه‌که‌شی به‌ ته‌لاقدان له‌یه‌کتری جودابوونه‌ته‌وه‌، به‌لام رۆماننووس هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی باسکردووه‌ و هۆکاره‌کانی ئه‌وه‌ نه‌گونجانه‌ی نه‌خستۆته‌ پوو، ئه‌گه‌رچی له‌ شیوه‌ی باسکردنی زیاتر ئافره‌ته‌که‌ خه‌تایار به‌دیار ده‌که‌وی‌ت و هاوسه‌ره‌که‌ی زیاتر به‌ خه‌مخۆری مانه‌وه‌ی خه‌یزانه‌که‌ی پيشان دراوه‌.

له‌ رۆمانی (کانگه‌ی به‌لا)ی (حسام به‌رزنجی)دا له‌ دیمه‌نیکدا ئاماژه‌ به‌ هه‌لۆه‌شانه‌وه‌یه‌کی دیکه‌ی خه‌یزان ده‌کات، ئه‌ویش لیکترازانی (ژاله‌)ی هاوڕی (دارا)یه‌ و به‌م شیوه‌یه‌ پیکه‌پینانی ژبانی هاوسه‌ری و دواتر لیکترازانی خۆی و مێرده‌که‌ی بۆ (دارا) ده‌گێڕێته‌وه‌ ((پیش ئه‌وه‌ی بۆ ئیره‌ بيم، گه‌لی شاری تریش گه‌راوم. دوايه‌ له‌ گه‌ل یه‌کن یه‌کترمان ناسی، جا به‌ ته‌واوی فیری زمانی ئیوه‌ بووم، وای لێ هات بووین به‌مخوازی یه‌کتر، به‌لینی پێ دام که‌ بمخوازی، منیش به‌رامبه‌ر به‌مه‌وه‌ چ مال و سامانی هه‌مبوو زۆربه‌ی زۆریم پێدا. دواي ئه‌وه‌ی بۆ ئیره‌ هینامی... و ماله‌که‌ی هه‌موو له‌ ژیر ده‌ستی ده‌ره‌ینام، ئینجا وه‌ك چه‌قه‌لی گه‌ر لیم هه‌نگه‌رايه‌وه‌...)) (کانگه‌ی به‌لا، ۱۳۵-۱۳۶). لێره‌شدا مادده‌ و پاره‌ و پوول بووه‌ته‌ هۆکاری ئه‌وه‌ی که‌ هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی له‌نیوانیاندا رووبدات، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش که‌ پیاوه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌فیل بووه‌ و ته‌نیا بۆ پاره‌و پووله‌که‌ هیناویه‌تی. کاتیکیش (دارا) په‌رسیاری ئه‌وه‌ی لێ ده‌کات که‌ سکا‌لای لیکردبا و به‌یاسا مافه‌کانی خۆی لێ وه‌رگرتبا، که‌چی به‌وه‌ وه‌لامی ده‌داته‌وه‌ که‌ پشتی به‌هیز بووه‌ و نه‌یتوانیوه‌ به‌یاساش مافه‌کانی خۆی وه‌رگرتیه‌وه‌ ((ویستم به‌ یاسا تو‌له‌ی خۆمی لێ بکه‌مه‌وه‌، به‌لام زانیم بۆم ناچیتته‌ سه‌ر و پشتیوانی به‌هیزی هه‌ن، خۆم لێ کپکرد)) (کانگه‌ی به‌لا، ۱۳۶) ئه‌مه‌ش له‌ پروویه‌که‌وه‌ نه‌بوونی سه‌روه‌ری یاسا له‌ ولات به‌دیار ده‌خات و

بوونی کهسانیک پیشان ده‌دات که له سه‌رووی یاسان و کهس ناتوانیت لێچینه‌وه‌یان له‌گه‌لدا بکات، که به‌هۆی ئه‌وانه‌وه له‌رووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه کاره‌ساتی له‌و شیوه‌ی لێ که‌وتۆته‌وه، له‌همان کاتیشدا رووی چه‌وساندنه‌وه‌ی هاو‌لاتیانی له‌مه‌ر بوونی ئه‌و جو‌ره که‌سانه که له سه‌رووی یاسان پیشان ده‌دات که ته‌نانه‌ت شوینه‌واری ته‌نیا له بوونی نه‌بوونی یاسادا نییه، به‌لکو له‌رووه کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌شه‌وه کاریگه‌ری و کارتی‌کردنی هه‌یه .

له رۆمانی (په‌رستگه‌ی دل‌داری) ی (ئیسماعیل ره‌سول)دا رۆماننوس له رووداوه سه‌ره‌کییه‌که‌ی ده‌قه‌که‌یدا که بریتیه له په‌یوه‌ندییه‌کی خو‌شه‌ویستی له‌نیوان (سه‌عید و سو‌فیا)دا، چهند هه‌لوه‌شانه‌وه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی باس ده‌کات که رووبه‌رووی خانه‌واده‌که‌ی (سو‌فیا) بوونه‌ته‌وه، چونکه (سو‌فیا) هاوسه‌ر و سه‌ی منداڵی هه‌یه، به‌لام هاوسه‌ره‌که‌ی (لویس) له‌گه‌لدا خراپه، بۆیه به‌هۆی ئه‌و خراپیه‌وه دووچار ی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ده‌بیته‌وه ، ئه‌مه‌ش له زاری (کاترین)ه‌وه گوزارشتی لێ ده‌کریت ((دوینی شه‌و ئه‌و نه‌فره‌ت لێ کراوه‌ی باوکیان پاش شه‌ره‌ شه‌قیکی زۆر هه‌موویانی برد و به‌زۆر له سو‌فیای سه‌نده‌وه! ئه‌و نه‌گریسه ده‌ی قیزاند و ده‌ی گوته‌وه: ئه‌مانه کچی من نامه‌وی له پانسیونیکه‌ی خراپه‌ی وه‌کو ئیره‌ بمینه‌وه و دایکیکه‌ی وا په‌روه‌رده‌یان بکات)) (په‌رستگه‌ی دل‌داری، ۱۶۵-۱۶۶)، له‌و دیمه‌نه‌دا کاریگه‌رییه‌کانی دوا‌ی لیکترازان و ته‌لاق روونکراوه‌ته‌وه و کاریگه‌رییه‌ نه‌رییه‌کانی له‌سه‌ر منداڵان به‌تایبه‌تی خراوه‌ته‌روو، که چۆن له‌نیوان دایک و باوکیان سه‌رگه‌ردان ده‌بن و له ژیانیکه‌ی ته‌ندروست و سه‌قامگیر بی به‌ش ده‌بن، له‌همان کاتیشدا هه‌ست و سو‌زی دایکایه‌تیش پیشان ده‌دات کاتیک به‌زۆر له منداڵه‌کانی دوور ده‌خه‌ریته‌وه. ئه‌و کاریگه‌رییه‌ نه‌ریانه له ئه‌نجامی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ دینه‌ کایه‌وه کیشه‌ی دیکه‌ی کۆمه‌لایه‌تی دروست ده‌که‌ن.

لە رۆمانی (ئەندێشەیی مروفیک)ی (حوسین عارف)دا جۆریک لە هەلۆه‌شانەوێ کۆمە‌لایەتی دەبینرێت ، که بوو تە بزویئەری رووداوێ سەرەکییە که و تەوەر و بنچینەیی دەقەکی پیکهێناوێ. ئەو هەلۆه‌شانەوێ کۆمە‌لایەتیە لە سەرەتای رۆمانە که دا شیوەییەکی شاراوێ وەرگرتووێ و خویئەر هەستی پیناکات، هەرچەندە بوونی چەند هیمایه‌ک ریگە خۆشکەر و زەمینە‌سازی بۆ ئەو دە‌کەن که ئەو هەلۆه‌شانەوێ کۆمە‌لایەتیە ئاشکرا بکەن، وەکو هاتنی (سابیر) بۆ لای (سەبری)ی کارەکتەری سەرەکی و هەرۆه‌ها ئەو سندوو‌قه‌ی که لە باوکی بۆ (سەبری) مابووێ و که نههێنیەکانی ئەو هەلۆه‌شانەوێ کۆمە‌لایەتیە لە خۆ‌گرتوو. ئەو رەمز و هیمایانە بە‌شیک بوون لە ئامارە‌دان بەو هەلۆه‌شانەوێ کۆمە‌لایەتیە که کرۆکی رووداوێ و گریه‌ سەرەکییە که رۆمانە که لە خۆ‌دە‌گرت. بۆیە لە کۆتایی رۆمانە که دا ئەو هەلۆه‌شانەوێ کۆمە‌لایەتیە که به‌نهێنی ماوێ تەوێ ئاشکرا دە‌بیت و لایە‌نه‌کانی روون دە‌بنێ. ئەویش لەو کاتە‌دا یە که (سەبری) لە ریگەیی دۆزینەوێ پارچە کاغە‌زیک لە‌ناو سندوو‌قه‌ که دا ئەوێ بۆ روون دە‌بیتێ و که باوکی کاتی خۆی ژنیکی دیکە‌ی هیناوێ و لە‌ویش کورپیک‌ی بوو که ناوی (سابیر)ە ((بۆم روون بوو تەوێ بابە... باش باشم بۆ روون بۆ تەوێ تۆ هاتیت مە‌نیجە ناویکی بە‌سە‌زمانت لە‌خشته‌ برد.. ئاخۆ بزانه‌ چ کچیک‌ی کلۆلی بی‌ دەرە‌تان بوو و وە‌ک نیچیریک‌ که‌وتوو تە بە‌ر‌دە‌ست. که لە‌خشته‌ت برد. کچە‌ سکی پڕ بوو. ئینجا تۆی میرزا و مە‌لازادە‌ی وە‌چە‌ی میرزا و مە‌لازادە‌کان . هاتیت لە‌ترسی ئابروو‌چوونی خۆت نە‌ک ئەو. بە‌لاکۆ‌لان لە‌لای مە‌لایە‌ک مارت کرد)) (ئەندێشەیی مروفیک، ٢٤١). لێ‌رە‌دا هۆ‌کاری ئەو ژنهێ‌تانه‌ روون دە‌بیتێ و که بە‌هۆی داوینییسی بوو و بە‌ناچاری باوکی ئەو ژنە‌ی هیناوێ، بە‌تایه‌تیش که‌ سکی پڕ بوو، بە‌لام دوا‌ی ئەوێ که کارە‌کە‌ی لە بە‌رژە‌و‌ندیی خۆی تە‌واو

کردوو، ژنه‌ی ته‌لاق داوه ((دوا‌ی ئه‌وه چۆنت ماره کرد. وه‌هاشت ده‌ست پیه‌نا و ته‌لاق دا. ئه‌ی دیاره . مه‌نیجه‌یه‌کی که ره‌نگه کاره‌که‌ریک .. یا ره‌نگه کچی نانکه‌ر و جلشۆریکتان بووبی. چۆن ده‌شی بیته هاوسه‌ری جه‌نابی میرزا و میرزازه! له‌مانه‌ش هه‌مووش به‌جه‌خاتر، هاتن مه‌نیجه هه‌ش به‌سه‌ره سک پره‌که‌تان ، له‌سۆفی عه‌بدو‌ل‌لایه‌کی ده‌سته‌وستانی له‌چه‌شنی مه‌نیجه‌که‌خۆی ماره‌کرد ، ئینجا که مه‌نیجه‌ی ژنی سۆفی عه‌بدو‌ل‌لایه‌که‌ی له‌مه‌ر تۆی بوو، سایره‌که‌ی کاکی له‌مه‌ر منی لی‌ ده‌رچوو)) (ئه‌ندیشه‌ی مرۆفیک، ۲۴۱-۲۴۲).

که‌واته‌ لیره‌دا دوو‌چاری دوو‌جۆره هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ده‌بینه‌وه:

۱- هه‌لوه‌شانه‌وه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی نیوان (سه‌بری) و (سایر) دا که هه‌ردووکیان زه‌برای یه‌کن و له‌یه‌که‌خیزاندان، به‌لام به‌هۆی شاردنه‌وه‌ی ئه‌و زانیاریانه‌وه به‌وه‌یان نه‌زانیوه، به‌مه‌ش هه‌لوه‌شانه‌وه‌یه‌کی خیزانی روویداوه و کاریگه‌ر و کارتی‌کردنه‌کانی ته‌وه‌ری سه‌ره‌کی رووداوی رۆمانه‌که‌یان پیکه‌یتاوه.

۲- به‌هۆی ئه‌وه‌ی باوکی دوا‌ی ماره‌کردنی دایکی (سایر)ه‌وه، هه‌ر زوو ته‌لاقی داوه، ئه‌مه‌ش هه‌لوه‌شانه‌وه‌یه‌کی دیکه‌ی کۆمه‌لایه‌تی لیکه‌وتوته‌وه. ئه‌و هه‌لوه‌شانه‌وه‌یه‌چه‌ند هۆکاریکی وه‌کو لادانی کۆمه‌لایه‌تی له‌پشتی بووه و شیوازی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌که‌ش ته‌لاقدان بووه. که وه‌کو گریه‌کی سه‌ره‌کی رۆمانه‌که‌له‌سه‌ره‌تاوه تاکو کۆتایی به‌نه‌ینی ماوه‌ته‌وه و له‌دو‌اجاردا رۆمانووس وه‌کو خالی وه‌رگه‌ران و وه‌رچه‌رخانی رووداوه سه‌ره‌کییه‌که‌ ئاشکرای ده‌کات. که‌واته ده‌کرێ بلیین ئه‌و رۆمانه له‌سه‌ر بنچینه‌ی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی چینی رووداو و گێرانه‌وه‌که‌ی بۆ کراوه و هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی بووه به‌پیکه‌یتنه‌ری سه‌ره‌کی ده‌ق و له‌پانتایی ده‌قدا رایه‌له‌کانی په‌خش کراوه‌ته‌وه و له‌ریگه‌ی هیماره‌ی ئاماژه‌ی بۆ کراوه و دو‌اجاریش

راسته‌وخۆ ئاشکرا کراوه و که کاریگه‌ریه‌کی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر کاره‌کته‌ره‌کان هه‌بووه.

ب - کۆچکردن:

حاله‌تیکی دیکه که بووه‌ته هۆکاری هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی دیارده‌ی (کۆچکردن) ، کۆچکردنیش واته پچران و لیکتزازانی مروفتیک له‌خیزان و هاوڕێی و گه‌رپه‌ک و شار و ولاته‌که‌ی ، به‌هۆی کۆچکردن و دوورکه‌وتنه‌وه‌ لێیان، نه‌ته‌وه‌ یه‌کگرتووه‌کان وه‌ک دیارده‌یه‌کی جیهانی، کۆچکردنی به‌م شیوه‌یه‌ پیناسه‌ کردووه ((بریتیه له‌ جموجۆلی جوگرافی خه‌لک یان تاکه‌ که‌س له‌نیوان ناوچه‌ و هه‌ریمه‌کاندا، که‌ گۆرانی جینگه‌ی نیشته‌جیوون بگریته‌وه‌، له‌میان‌ه‌ی کات و ماوه‌یه‌کی دیاریکراودا، به‌واتایه‌کی دیکه‌ بریتیه له‌ کۆچکردن و به‌جیهیشتنی نیشتمانی دایک و رومان له‌ جینگا و هه‌ریمیکی دیکه‌ به‌مه‌به‌ستی مانه‌وه‌ و درێژه‌دان به‌ ژیان له‌و جینگایه‌دا)) (راستگۆ محهمه‌د، ک ٢٠٠٨ ، ٣٨٤) بێگومان له‌مه‌شدا کۆمه‌لایه‌تی هۆکاری سیاسی و ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی رۆلی خۆی ده‌گێریت و گه‌لێک جار ئه‌و که‌سانه‌ ناچار به‌ کۆچکردن ده‌که‌ن که‌ ره‌نگه‌ ئه‌وه‌ به‌حه‌ز و ئاره‌زووی خۆیان نه‌بووبیت. ئه‌و هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ی که‌ له‌مه‌شدا دیته‌کایه‌وه‌، ئه‌گه‌رچی ماوه‌که‌ی درێژ بیت، به‌لام به‌هه‌لوه‌شانه‌وه‌یه‌کی کاتی له‌قه‌له‌م ده‌دریت، چونکه‌ که‌سه‌که‌ هه‌میشه‌ خانه‌واده‌ و هاوڕێی و گه‌رپه‌ک و شار و ولاته‌که‌ی له‌یاده‌ و چاوه‌پروانی ئه‌وه‌ ده‌کات ئه‌و هۆکارانه‌ی که‌ وایان کردووه‌ کۆچ بکات بپه‌ویته‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی دووباره‌ بگه‌رپه‌ته‌وه‌ و له‌و هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ رزگاری بیت. یه‌کێک له‌ رووکاره‌کانی ئه‌و هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ی که‌ له‌ ئه‌نجامی کۆچ دیته‌کایه‌وه‌ لیکتزازانه‌، به‌و واتایه‌ی لیکتزازان له‌ خانه‌واده‌ و هاوڕێی و گه‌رپه‌ک و شار و ولاته‌ ئه‌گه‌ر کاته‌که‌ی هه‌ر چه‌نده‌ بخایه‌نیت، جوړیک له‌ هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی به‌شیوه‌ی کاتیش بیت دینیته‌کایه‌وه‌.

لەم پرۆوه وه له رۆمانی (پیشمه رگه) ی (ره حیمی قازی) دا جوړیک له وه هه لۆه شانده وه کۆمه لایه تییه ی تیدا به دی ده کریت، کاتیک (پیرۆت و شیرکۆ) به هۆی زولم و زۆری ئاغا و دواتر تۆله کردنه وه یان به کوشتنی (مینه ئاغا) ناچار ده بن کۆچ بکه ن و به ره و شاری مه باد برۆن، به مه ش لیکنترازانیک له گه ل بنه ماله که یان و گوند و هاوړیه کانیا ن دیته کایه وه. له وه جوړه هه لۆه شانده وه کۆمه لایه تییه دا به هۆی ئازاره کانی دوورکه وتنه وه هه ست و سۆزه کان ده ورووژین و پله ی نامۆبوون به خویانه وه ده بینن و هه میسه له یادگه یاندا وینه ی ئەندامانی مال و دۆست و هاوړیه کانیا ن ره نگه داته وه، ئەوه تا (پیرۆت) که له شاری مه باد هه میسه هه ست به گه رانه وه بۆ گوند و مالبا ته که ی ده کات و له یادی ناچنه وه ((پیرۆت له وه کاته وه که له کانی سه وزه ده رکه وتبوو هیچ کاتیک باب و دایک و خوشک و براکانی له بیر نه چووبوو)) (پیشمه رگه، ۱۱۹). به لام ئەو لیکنترازانه زۆر ناخایه نی ت و پیرۆت و هه قاله کانی به سه رکه وتوو به ره و گوند و مالبا ته که یان ده گه رینه وه. ئەم کۆچکردنه که له م رۆمانه دا خراوه ته پروو، کۆچکردنی ناوه خۆیی و کاتی بووه و له دو اجاردا گه راونه ته وه و کۆتایی به هه لۆه شانه وه ی کۆمه لایه تییه که هاتوو ه.

ئەم حاله تی کۆچکردنه له رۆمانی (ناشتی کوردستان) ی (محمه مد سالح سه عید) ی شدا خراوه ته پروو کاتیک خیزانی (مام زۆراب) به هۆی کۆچکردنه وه دوو چاری هه لۆه شانه وه یه کی دلته زینی کۆمه لایه تی ده بنه وه. ئەو کۆچکردنه ی (مام زۆراب) به زۆره ملییه و به ئاره زووی کویخایه و مه به ست لینی پیشاندانی ده سه لاتنی خۆی و چاوترساندنی خه لکی گونده که یه ((ئیسته ش تووشی گونره شی خۆم بووم، پینی لینی کردوو مه ته که وش و ده لیت هه ر ده بی ت برۆیت و دی به جی به یلی ت ده لیت سه ی لیره بمینیته وه، به یه ک گو لله ساردت ده که مه وه ... منیش به ناچاری بریارم داوه بچم بۆ شار، بار ناکم، هه ر خۆم

ده‌پروم)) (ناشتی کوردستان، ۱۳) ئەم کۆچکردنه ده‌بیته هۆکاری لیکتزازانی (مام زۆراب) له‌ منداڵه‌کانی به‌تایبه‌تیش (پیزه) که‌ بی‌ که‌س و بی‌ سه‌رپه‌رشت ده‌می‌نیتته‌وه و له‌ئهنجامدا له‌لایهن (رۆسته‌مه سوور)ی کوی‌خا و (مینه‌ی) کورپیه‌وه ده‌ستدریژی ده‌کریته سه‌ری و سکی پر ده‌کریت و له‌ئهنجامیشدا به‌دهستی براه‌که‌ی ده‌کوژریت و ئه‌ویش کۆچ ده‌کات و خۆی ده‌شاریتته‌وه ((ده‌با پروم... ته‌واو... کارم لیره‌ نه‌ما... تا نه‌گیراوم.... هیشتا چه‌ره‌دووکه‌ل و زه‌هری هه‌لایی چه‌ند سا‌ل دیلی و سه‌ربازی له‌سنگم ده‌رنه‌چووه، تا ده‌ردی زیندانیکردنیشی بچیتته‌وه سه‌ر. جا بزائم له‌کوی جیم ده‌بیته‌وه؟! ئەمجا به‌گریانه‌وه (باوکم ده‌ریه‌ده‌ر، تو شاربه‌ده‌ر و ئه‌نگیوراو، منیش خاک به‌سه‌ر)) (ناشتی کوردستان، ۱۷۶). دواییش باوکیشی له‌ شار له‌ساتی کارکردنیدا گیانی ده‌سپیریت. ئەم هه‌لۆه‌شانده‌وه کۆمه‌لایه‌تییه‌ی له‌م رۆمانه‌دا له‌گه‌ل ره‌وتی رووداوه‌کان تیکه‌ل بووه و ئه‌رکی به‌ریوه‌بردنی رووداوه‌کانی له‌ئسته‌و گرتووه، له‌ هه‌مان کاتیشدا کاریگه‌ری و کارتیکردنی له‌سه‌ر ره‌فتار و کرده‌وه‌ی کاره‌کته‌ره‌کانه‌وه هه‌یه. به‌م شیوه‌یه‌ ئه‌و هه‌لۆه‌شانه‌وه‌یه، هه‌لۆه‌شانه‌وه‌یه‌کی قوول و پر له‌ناسۆر و تراژیدیایه که‌ دواچار له‌ خزمه‌تی مملاتییه‌ چینیایه‌تییه‌که‌دا خراوه‌ته‌ پروو و به‌هۆیه‌وه زو‌لم و سته‌می ئاغا و ده‌ره‌به‌گ و له‌پشتیانه‌وه‌ش ده‌سه‌لات پیشان دراوه.

له‌ رۆمانی (په‌رستگه‌ی دلداری) ی (ئیسماعیل ره‌سول)دا (سۆفیا) کاره‌کته‌ری رۆمانه‌که‌ دووچاری هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ده‌بیته‌وه، کاتیک بریاری ره‌دووکه‌وتن ده‌دات له‌گه‌ل کورپیکی خه‌لکی میسر به‌ناوی (سه‌رحان) و کۆچیش ده‌کات بۆ ئه‌و وڵاته ((بریاریک بوو دای، نه‌شی ده‌ویست پاشه‌کشیی لی بکات.. ئیستا له‌جاران ئازا و جه‌سوورتره! هه‌ردووکیان به‌وردی هه‌موو هه‌نگاوێکی خۆ ناماده‌کردنیا خسته‌ به‌ر لیکۆلینه‌وه، له‌وانه‌ش

موسلمانبوونی سۆفیا و ماره‌پرینی.. هه‌موو شتیکیان به‌نهیته‌ی کۆتایی پێ هینا دانیشتوانی په‌نسیونه‌که‌ به‌هیچ شتیکیان نه‌زانی، که‌ کاتی رۆیشتن داهاات، سه‌رحان ده‌ستی دایه‌ جانتا‌که‌یی و سۆفیاش به‌خۆی و جانتا‌که‌ی به‌گه‌لی که‌وت. نامه‌یه‌کی به‌سۆزیان بۆ پووره‌ کاترین به‌جێ هیشت، تێیدا هه‌موو شتیکیان بۆی روون کرده‌وه‌ پاکانه‌ی ئه‌م هه‌نگاوه‌ی هاویشتوویانه‌ کرد و داوای لێبووردنیان لێ کرد)) (په‌رستگه‌ی دلداری، ۱۷۹). ئه‌م جۆره‌ هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ لیکترازانیکی هه‌میشه‌یی به‌خۆیه‌وه‌ بینیه‌، چونکه‌ کۆچکردنه‌که‌، کۆچکردنی ده‌ره‌کی بووه‌ و دوورکه‌وتنه‌وه‌ له‌ ولات بووه‌، جیا له‌مه‌ش به‌نهیته‌ی خانه‌واده‌که‌ی بووه‌ و ئه‌وان پێیان نه‌زانیوه‌، سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ش کاریگه‌ری ئایینیش یه‌کیک بووه‌ له‌ هۆکاره‌کانی ئه‌و هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ که‌ رۆمانه‌که‌ کاری له‌سه‌ر کردووه‌. به‌م شیوه‌یه‌ هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ به‌هۆی کیشه‌ و گه‌رفتی کۆمه‌لایه‌تی و گه‌رفته‌ ئایینیه‌کان و کۆچکردنه‌وه‌ له‌ناو رۆمانه‌که‌دا خراونه‌ته‌ روو و شیکردنه‌وه‌یان بۆ کراوه‌.

ج. نه‌خۆشی و مردن:

نه‌خۆشی یه‌کیکه‌ له‌و گه‌رفتانه‌ی که‌ رووبه‌رووی مرۆف ده‌بیته‌وه‌ و ((حاله‌تیکه‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی سروشتدایه‌ که‌ دووچاری ئه‌ندامانی جه‌سته‌ و ده‌روونی مرۆف ده‌بیته‌وه‌، که‌ ده‌بیته‌ هۆکاری ئه‌وه‌ی کار و چالاکییه‌کانی ئه‌ندامه‌کانی مرۆف چ له‌ ماوه‌یه‌کی کورت و چ له‌ ماوه‌یه‌کی درێژدا بوه‌ستینه‌، له‌ئه‌نجامیشدا که‌سی تووشبوو هه‌ست به‌ ماندووبوون و لاوازیبوون ده‌کات و توانای ئه‌وه‌ی نامینیت کاره‌کانی رۆژانه‌ی خۆی به‌شیوه‌ی دروست و سروشتی (په‌رینیت)) (فداء ابو حسن، ۲۰۱۵، ۱). به‌م شیوه‌یه‌ نه‌خۆشی یه‌کیکه‌ له‌و هۆکارانه‌ی که‌ کاریگه‌رییان له‌سه‌ر هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه‌، چونکه‌ که‌سی نه‌خۆش له‌ رووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ سروشتی نابیت و گه‌لیک جار

له‌ ده‌وره‌به‌ره‌که‌ی داده‌پرێت، یاخود به‌هۆی نه‌خۆشی درێژخایه‌ن و کوشنده‌وه‌ دووچاری لیکترازان و هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ده‌بیته‌وه‌. رۆماننووسان بۆ پیشاندانی رۆل و کاری کاره‌کته‌ره‌کانیان به‌شپۆه‌یه‌کی واقعی زۆر جار په‌نا بۆ نه‌خۆشی ده‌به‌ن و به‌شیک له‌ رووداوه‌کانیان پێ ده‌گیرنه‌وه‌.

له‌م سۆنگه‌یه‌وه‌ له‌ رۆمانی (هه‌ره‌س) ی (موکری) دا هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر ره‌وتی رووداوه‌کاندا هه‌یه‌ و به‌هۆیه‌وه‌ رووداوه‌کان له‌ ویستگه‌یه‌که‌وه‌ بۆ ویستگه‌یه‌کی دیکه‌ هه‌نگاو ده‌نێن، به‌هه‌مان شیوه‌ ئه‌و هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ کۆمه‌لایه‌تیانه‌ کاریگه‌ری و کارتیکردنیکی گه‌وره‌شیا له‌سه‌ر ژیان و گوزه‌رانی کاره‌کته‌ره‌کانه‌وه‌ هه‌یه‌. له‌ سه‌ره‌تای رۆمانه‌که‌شدا رووبه‌رووی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی ده‌بینه‌وه‌ که‌ دووچاری بنه‌ماله‌ی (حه‌مه) ده‌بیته‌وه‌، له‌کاتی‌کدا ئه‌وان به‌هۆکاری سیاسیه‌وه‌ له‌ رۆژه‌لاتی کوردستانه‌وه‌ کۆچیان کردووه‌ و هاتوونه‌ته‌ شاری که‌رکوک له‌ باشووری کوردستان و له‌ویش ژیانیکه‌ مه‌مه‌وه‌ مه‌ژی به‌سه‌ر ده‌به‌ن، (حه‌مه) له‌گه‌ڵ (سمایل) ی برای ده‌بن بۆ دا‌ینکردنی بژیویان خه‌ریکی کاری حه‌مبالی، هه‌ر به‌هۆی ئه‌و کاره‌و لیکه‌وته‌کانیه‌وه‌ دووچاری هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ده‌بنه‌وه‌، ئه‌مه‌ش له‌کاتی‌کدا یه‌ که‌ (حه‌مه) به‌دوای (سمایل) دا ده‌چێته‌ مه‌یدانی کرێکارانه‌وه‌ له‌ویش تووشی گره‌ویک ده‌بیته‌وه‌ له‌ هه‌لگرتنی فه‌رده‌وه‌ و له‌ئه‌نجامدا پێی ده‌خزێت و ده‌که‌ویته‌ خواره‌وه‌. ئیدی له‌گه‌ڵ ئه‌م که‌وته‌یدا (حه‌مه) پستی ده‌شکێت و ره‌وانه‌ی نه‌خۆشخانه‌ ده‌کرێت بۆ چاره‌سه‌ری وه‌رگرتن ((حه‌مه‌ له‌خۆ چووبوو.. بردیانه‌ خه‌سته‌خانه‌... مانگی دووان سیان چوار، حه‌مه‌ له‌ نه‌خۆشخانه‌دا مایه‌وه‌ له‌ خراپه‌وه‌ بۆ خراپتر ده‌چوو.. هیتایانه‌وه‌ بۆ مال نه‌یده‌توانی بیزوێت)) (هه‌ره‌س، ٦٧). ئه‌م نه‌خۆشکه‌وته‌ی (حه‌مه) و له‌ناو جیگا‌دا که‌وتنی، هۆکاری سه‌ره‌کی

هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ده‌بیته‌ی ده‌وچارێ ئه‌و خانه‌واده‌یه‌ ده‌بیته‌وه‌ و لێکی هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه‌، چونکه‌ له‌ئه‌نجامی ئه‌وه‌ی که (حه‌مه‌) سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی به‌هۆی نه‌خۆشیه‌که‌وه‌ له‌جیگا که‌وتبوو، دلێشی زۆر ناسک ببوو هه‌میشه‌ بیانووی به‌ (سمایل)ی برای ده‌گرت ((حه‌مه‌ له‌ هه‌موو شتی ناپزای بوو، له‌ خۆی، له‌ خه‌جی، هه‌تا له‌ گریان‌که‌ی ئه‌حه‌مه‌دیش.. هه‌ر ده‌بیۆلاند، توورپه‌ ده‌بوو، هه‌رچییه‌کی به‌رده‌ست که‌وتبا تێیانی ده‌گرت، ده‌یشکاند، جێپۆی ده‌دا، رۆژی سمایل دیقی کرد و هاته‌ زمان: کاکه‌ ناشکور مه‌به‌... هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م له‌ده‌س دی، خۆ تۆ به‌ته‌نه‌ایت... تۆ و خه‌جی و ئه‌حه‌مه‌د و ... حه‌مه‌ نه‌یه‌پشت سمایل قسه‌که‌ی ته‌واو بکات: - به‌لێ... به‌لێ.. سمایل حاڵی بووم... ئه‌مه‌ دنیا به‌... وا چاو له‌ ده‌ستی تۆم! خوا به‌مه‌رگ)) (هه‌ره‌س، 67-68)، ئیدی له‌و رووداوه‌وه‌ که‌ لێکه‌وته‌ی نه‌خۆشیه‌که‌ی بوو، دلێ ده‌شکیت، بۆیه‌ له‌ ده‌رفه‌تیکدا له‌گه‌ڵ (خه‌جی) و (ئه‌حه‌مه‌د)ی کورپیدا به‌جێی ده‌هێلێت و ده‌چنه‌ شاری به‌غدا، له‌ به‌ران به‌ریشدا رۆماننووس دیمه‌نه‌کانی گه‌رانه‌وه‌ی (سمایل) پێشان ده‌دات که‌ ئه‌و کاته‌ی له‌ده‌ره‌وه‌ بووه‌، ئه‌وان رۆیشتون و لێکدا بپرانه‌ ((که‌ سمایل گه‌رپایه‌وه‌ سه‌ر هه‌واری خاڵی! شپه‌زه‌یی زمانی به‌ست، به‌ لاله‌ په‌تییانه‌وه‌ له‌ هاوسپیه‌کانی پرسی، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یان پێ و ت: نازانین (فرایمه‌ - جووله‌ که‌ مان بینی، شته‌کانی ده‌گواسته‌وه‌، پاشان خه‌جی کرێ خانووه‌که‌ی دایه‌ خاوه‌ن هه‌وشه‌که‌ به‌ هه‌ناسه‌ سواری و گریان‌وه‌ خوا حافیزی و گه‌ردن ئازادی لێ کردین... رۆیشتن... سمایل سه‌ری لێ تیکچوو، بۆیه‌ که‌م جار هه‌ستی بێ مانایی و بێ تامیی ژیان کرد)) (هه‌ره‌س، 75) ئیدی به‌ شاراندا به‌دوایدا گه‌را، بۆ ئه‌وه‌ی بیدۆزیه‌وه‌ و داوای لێبووردنی لێ بکات و ئاشت بینه‌وه‌، به‌لام کار له‌ کار ترازابوو، کاتیک له‌ شاری به‌غدا ئه‌وانی دۆزییه‌وه‌، (حه‌مه‌) بارودۆخی زۆر تیکچوو بوو له‌ نه‌خۆشخانه‌ خه‌ویندرا بوو، خۆشی تووشی نه‌خۆشی بوو له‌

نه‌خۆشخانه‌خه‌ویندرا، بۆیه‌که‌سیان به‌وه‌رانه‌گه‌یشتن گه‌ردن ئازاییش له‌یه‌کدی بکه‌ن و کۆچی دواییان کرد. لێره‌دا ئه‌وه‌ هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌ له‌سه‌ر ژیا‌نی (خه‌جی) و کوره‌که‌ی به‌جی ده‌هی‌لێت و قورسایی باری گوزه‌رانی ژیا‌ن ده‌که‌ویته‌سه‌ری و کاریگه‌ری له‌سه‌ر رووداوه‌کانی دواتریشدا ده‌بی‌ت. له‌مه‌شدا رۆماننوس سوودی له‌چه‌مکی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی وه‌رگرتووه‌ بۆ کار و کرده‌وه‌کانی کاره‌کته‌ره‌کانی و پێشاندانی لایه‌نی چه‌وساوه‌یی و بی‌وه‌ی بوونیان.

له‌ رۆمانی (کوینخا سیۆی) ی (عه‌زیزی مه‌لای په‌ش) دا له‌ دیمه‌نی‌کدا رۆماننوس ئاماژه‌ به‌ جوړی‌کی دیکه‌ی ئه‌وه‌ هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ ده‌کات که له‌ناوخۆی خێزانه‌وه‌ روویانداوه‌، ئه‌ویش خێزانی (حاجی مام شیخ) ه‌ که له‌وپه‌ری ده‌وله‌مه‌ندییه‌وه‌، هه‌ژار ده‌بنه‌وه‌ و هه‌لۆه‌شانه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌ش له‌ناو خودی بنه‌ماله‌که‌ی دێته‌کایه‌وه‌. هۆکاره‌کانی ئه‌وه‌ هه‌لۆه‌شانه‌وه‌یه‌ش له‌لایه‌که‌وه‌ به‌هۆی بلا‌وبوونه‌وه‌ی (نه‌خۆشی گرانه‌تا) یه‌ که له‌ناوچه‌که‌ بلا‌وبوو‌یته‌وه‌ و به‌هۆیه‌وه‌ به‌شیک له‌ ئه‌ندامانی خێزانه‌که‌یان له‌ده‌ست داوه‌. ئه‌مه‌ش له‌سه‌ر زاری (به‌گم) ی ژنه‌ گه‌وره‌ی (حاجی) یه‌وه‌ ده‌خریته‌پروو ((له‌مالی ئیمه‌ مندا‌له‌کانمان به‌ بتوونی که‌وتن. پینجی من و دووی کابانی هه‌ویم. ته‌نیا من و حاجی و کابان به‌ پێوه‌ ماین)) (کوینخا سیۆی، ۱۶۸).

له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ به‌هۆی داوینپییسی ژنه‌ بچووکه‌که‌ی (حاجی) که‌ ناوی (کابان) بوو ئه‌وه‌ لیکترازانه‌ دروست ده‌بی‌ت. ئه‌نجامی ئه‌وه‌ لادانه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ش به‌کوشتنی هه‌ردووکیان ته‌واو ده‌بی‌ت، لێره‌وه‌ ده‌بینین هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی به‌هۆی نه‌خۆشی و لادانی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ بنه‌ماله‌یه‌ک سه‌رگه‌ردان ده‌که‌ن و وا‌هه‌ژاریان ده‌که‌ن تا سو‌اڵ بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی ژیا‌ن و گوزه‌رانیان به‌پری بکه‌ن. به‌ واتایه‌کی دیکه‌ هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی سه‌ره‌پرای لایه‌نه

رۆحیه‌که‌یه‌وه. کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌شی له‌سه‌ر لایه‌نی ماددی داناوه و له‌ ده‌وله‌مه‌ندییه‌وه به‌ره‌و هه‌ژاری بردوون و ته‌واوی ژیانانی گۆرپوه و ناچاری به‌ سوال‌کردنیش کردوون، لیره‌شدا رۆماننووس سه‌رکه‌وتووانه شوینه‌واره‌کانی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی نیشان داوه و کاریگه‌ری و کارتیکردنه‌کانی له‌سه‌ر ئەندامانی خه‌زانه‌که‌ روونکردۆته‌وه.

ئه‌نجامه‌کان

گرنگترین ئه‌و ئه‌نجامانه‌ی له لیکۆلینه‌وه‌که‌دا به ده‌ستمان هیناون، له‌م خالانه‌ی خواره‌وه‌دا ده‌یانخه‌ینه‌ی رۆو:

۱- هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی وه‌کو چه‌مکیک له‌ناو رۆوداوی رۆمانه‌کاندا به‌کارهاتوو و کاریگه‌ری و کارتی‌کردنه‌کانی خراوه‌ته‌ رۆو، رۆمانووس سوودیان لێ وه‌رگرتوو و له‌ناو رۆوداو و گێرانه‌وه‌کاندا مه‌زرایاندووین و شوین‌ه‌واره‌کانی له‌سه‌ر کاره‌کنه‌ره‌کانیان رۆون کردۆته‌وه‌.

۲- هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی بووه‌ته‌ بنچینه‌ و بناغه‌ی پیکه‌یتانی رۆوداوی سه‌ره‌کی به‌شیک له‌ ده‌قه‌کانی رۆمانی کوردی و به‌هۆیه‌وه‌ سه‌رجه‌م رایه‌له‌کانی رۆوداوه‌که‌ له‌سه‌ر لیکه‌وته‌کانی ئه‌و هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ دارپێژراوه‌، له‌وانه‌ش رۆمانی (ئه‌ندیشه‌ی مرۆفیک)ی (حسین عارف).

۳- بارودۆخی سیاسی کاریگه‌ری هه‌بووه‌ له‌سه‌ر لایه‌نه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌، ئه‌و کاریگه‌رییه‌ش له‌ بوونی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تیدا به‌دیار که‌وتوو. به‌و واتایه‌ی بارودۆخی سیاسی هۆکاریک بووه‌ بۆ دروستبوونی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی.

۴- هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی له‌ناو سیسته‌می کۆمه‌لایه‌تی کار ده‌کات و بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی کاریگه‌ر ده‌بیت به‌ ده‌رئه‌نجامه‌کانی ئه‌و هه‌لۆه‌شانه‌وه‌یه‌، له‌ زۆریک له‌و رۆمانانه‌ی که‌ وه‌رگیراون، ته‌لاق یه‌کیک بووه‌ له‌ زۆرتین ئه‌و هۆکارانه‌ی که‌ بوونه‌ته‌ دروستبوونی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی، له‌ به‌رانبه‌ردا (نه‌خۆشی) که‌متر ئه‌و رۆله‌ی گێراوه‌، هه‌ر چه‌نده‌ نه‌خۆشیش وه‌کو هۆکاریکی گرینگ رۆلی له‌ دروستبوونی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی هه‌بووه‌.

۵- کۆچکردن وه‌کو دیاردیه‌ک له‌لایه‌ن رۆمانووسانه‌وه‌ ئاوپری لیدراوه‌ته‌وه‌ و هۆکار و ئه‌نجامه‌کانیان له‌ دووتوویی رۆوداوه‌کاندا خستۆته‌رۆو،

به‌تایبه‌تیش‌ لیکه‌وته‌کانی‌ ئه‌و‌ کۆچکردنه‌ که‌ بووه‌ته‌ هۆکاریک‌ بۆ‌ هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی‌ کۆمه‌لایه‌تی‌ و‌ هۆکار‌ و‌ ئه‌نجامه‌کانیان‌ خستۆته‌پروو.

٦- نه‌خۆشکه‌وتن‌ و‌ مردن‌ کاریگه‌رییان‌ له‌سه‌ر‌ چاره‌نووسی‌ کاره‌کته‌ره‌کان‌ هه‌بووه‌، هه‌ر‌ چه‌نده‌ له‌ناو‌ رۆمانه‌کاندا‌ رۆلی‌ نه‌خۆشکه‌وتن‌ له‌چاو‌ فاکته‌ره‌کانی‌ دیکه‌ که‌متره‌، له‌گه‌ڵ‌ ئه‌وه‌شدا‌ له‌ به‌شیک‌ له‌ رووداوه‌کاندا‌ وه‌کو‌ هۆکاریک‌ بۆ‌ هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی‌ کۆمه‌لایه‌تی‌ به‌شداربوونه‌.

سه‌رچاوه:

یه‌که‌م-به‌زمانی کوردی:

أ: کتیب:

١. ئەحمەد، ئیبراهیم (٢٠١٠)، ژانی گەل، دەزگای چاپ و بڵاوکردنه‌وه‌ی ئاراس، چاپی پینچهم، هه‌ولێر.
٢. ئەلحه‌سەن، د. ئیحسان محەمەد (٢٠١٢)، ئینسایکلۆپیدیای کۆمه‌لناسی، دەزگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی.
٣. ره‌سول، ئیسماعیل (١٩٩٠)، په‌رستگه‌ی دلداری، دار الحرية للطباعة، بغداد.
٤. به‌رزنجی، حسام (١٩٨٨)، کانگه‌ی به‌لا، مطبعة الحوادث، بغداد.
٥. عارف، حسین (٢٠١١)، ئەندیشه‌ی مرۆفیک، دەزگای چاپ و بڵاوکردنه‌وه‌ی ئاراس، چاپی دووهم، هه‌ولێر.
٦. عارف، حسین (٢٠١١)، شار، دەزگای چاپ و بڵاوکردنه‌وه‌ی ئاراس، چاپی دووهم، هه‌ولێر.
٧. کریم، رزگار (٢٠٠٧)، فه‌ره‌ه‌نگی ژیر، سلیمانی.
٨. سیوه‌یلی، ریبوار (٢٠٠٠)، سوڤیسته‌کان له‌ ستایشی فه‌لسه‌فه‌ی که‌مایه‌تیدا، چ ٢، دەزگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی.
٩. قازی، ره‌حیمی (٢٠٠٨)، پێشمه‌رگه، دەزگای چاپ و بڵاوکردنه‌وه‌ی ئاراس، چاپی سێهه‌م، هه‌ولێر.
١٠. مه‌لا ئیسماعیل، شه‌وکه‌ت (٢٠٠٧)، فه‌ره‌ه‌نگی شوان، التفسیر بۆ بڵاوکردنه‌وه‌ و راگه‌یانندن.
١١. مه‌لای ره‌ش، عه‌زیزی (١٩٨٦)، کویخا سیۆی، الأمانة العامة للثقافة و الشباب، هه‌ولێر.
١٢. عه‌بدوڵلا، غه‌فور سالح (٢٠٠٩)، توانه‌وه، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی رۆشنی، چاپی دووهم، هه‌ولێر.

۱۳. عه‌بدو‌ل‌لّا، کاروان (۲۰۰۳)، هه‌ژان، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، هه‌ولێر.
۱۴. پیندرۆیی، محمد سألح (۲۰۱۰)، فه‌ره‌ه‌نگا کانی، هه‌ولێر.
۱۵. موکری (۲۰۰۸)، سه‌گوهر، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، چاپی شه‌شه‌م، هه‌ولێر.
۱۶. سه‌عید، محمه‌د سألح (۲۰۰۴)، ناشتی کوردستان، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، چاپی دووهم، هه‌ولێر.
۱۷. موکری (۱۹۹۸)، هه‌ره‌س، چاپخانه‌ی بیسارانی، چاپی سییه‌م، سلیمانی.
۱۸. هه‌ژار (۱۳۸۴)، هه‌نبانه‌ بۆرینه - فه‌ره‌ه‌نگی کردی - فارسی، چاپی چوارهم، چاپخانه‌ی انتشارات سروش، تاران.

ب: رۆژنامه و گوڤار:

۱۹. ئه‌حمه‌د، دانا (۲۰۰۷)، چه‌مکی کۆمه‌لگا و کۆمه‌لگای به‌جیهانییوون، گوڤاری (رۆشنگه‌ری)، ژ (۲۱).
۲۰. محمه‌د، راستگو (۲۰۰۸)، کۆچ: کاردانه‌وه له‌به‌رانبه‌ر کیشه و گرفته هه‌مه‌جوهره‌کانی دنیای گه‌نجان و لاوان، گوڤاری (کۆچ) ژماره (۹).

ج: نامه‌ی ئه‌کادیمی:

۲۱. یوسف، حه‌سه‌ن (۲۰۱۲)، ره‌هه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی له‌ رۆمانه‌کانی (عه‌تا نه‌هایه‌ی) دا، نامه‌ی ماسته‌ر، کۆلیژی زمان - زانکۆی سه‌لاحه‌دین.

دووهم - به‌زمانی عه‌ره‌بی:

أ: کتیب:

۲۲. احمد، امل حسن (۲۰۱۵)، علم الاجتماع المعرفة، دار المسيرة للنشر والتوزيع والطباعة، عمان.
۲۳. دریدا، جاك (۱۹۸۸)، الكتابة والاختلاف، ت: كاظم جهاد، دار توبقال، المغرب.

٢٤. حسن، أ.د. سمیر ابراهیم (٢٠١٢)، تمهید فی علم الاجتماع، دار المسیره للنشر و التوزیع و الطباعة، الطبعة الأولى.
٢٥. ابو عوف، عبدالرحمن (١٩٩٦)، فصول فی النقد و الأدب، الهيئة المصرية العامة للكتاب، ص ٦١.
٢٦. خلیل، معن (٢٠٠٥)، التفکک الاجتماعي، دار الشروق للنشر و التوزیع، ط.
٢٧. فرح و عبدالجواد، ا.د. محمد سعید، ا.د. مصطفى خلف (٢٠٠٩)، علم اجتماع الأدب، دار المسیره للنشر و التوزیع و الطباعة، عمان.
٢٨. البعلبکی، منیر (٢٠٠٣)، د. روجی البعلبکی، المورد القریب، دار العلم للملین، الطبعة الثانية عشر، بیروت - لبنان.
٢٩. زیرافا، میشل (٢٠٠٥)، الادب القصصي الروایة و الواقع الاجتماعي، الطبعة الأولى - بغداد.

ب: رۆژنامه و گۆفار:

٣٠. لیلی، ایدیو (٢٠١٣)، التفکک الأسري و اثره على البناء النفسي و الشخصي للطفل، مجلة العلوم الأنسانیة و الاجتماعية، العدد الحادي عشر / جوان.
- سییه‌م: به زمانی فارسی:
٣١. احمدی، بابک (١٣٨٦)، ساختار و تاویل متن، چاپ نهم، تهران.

چواره‌م: ئینته‌رنیټ:

٣٢. ابو حسن، فداء (٢٠١٥)، تعريف المرض.
- <https://mawdoo3.com>.
٣٣. ملاح، د. امل ابراهیم (٢٠٢٢)، التفکک الاجتماعي.
- <https://www.almothaqaf.com>.

ملخص البحث

التفكك الاجتماعي في الرواية الكوردية

التفكك الاجتماعي عبارة عن منهج يعمل على البنيان الاجتماعي وسوف يعيد بناءها من جديد، وفي احيان كثيرة يحول حياة الإنسان من حالة الى حالة أخرى. وهذه الظروف تتكون من نتيجة المشاكل الاجتماعية ويمكن علاج هذه الحالات بواسطة التغير والنمو الاجتماعي. مع العلم (التفكك الاجتماعي) بنوع من الأنواع يعالج المشاكل، لكن وفي نفس الوقت يمكن ان يعكس الحالة السلبية. لذا فأن مفهوم التفكك الاجتماعي يظهر نفسه بشكل سلبي، وفي احيان كثيرة يكون علاج لا ارادي في حل المشاكل الاجتماعية.

ومن هذا المرصد للرواية من حيث الأنماط الأخرى لها دور اكبر في عرض وتجسيد حالات التحليل الاجتماعي. لان الرواية وبطبيعتها نمط متجدد (عصري) عن طريق التكنيكات الكثيرة وطول كيانات يسهل هذه الفرصة، حيث وصفا بدقة كاملة الأطراف وابعاد التفكك الاجتماعي. ويرسم صورة واضحة لدى القارئ، من حيث فعالية وتأثير هذه الحالات من التفكك الاجتماعي على الفرد والمجتمع.

الكلمات الدالة: الرواية، التفكك، التفكك الاجتماعي، الأوضاع السياسية،

الأوضاع الاجتماعية

Abstract

Social disintegration in the Kurdish novel

Social disintegration is a method that works on the social structure and will rebuild it again, and in many cases, it transforms human life from one state to another. These conditions consist of the result of social problems and these cases can be treated by change and social growth. Knowing (social disintegration) of a kind that treats problems, but at the same time can reverse the state of negativity. Therefore, the concept of social disintegration manifests itself in a negative way, and in many cases, it is an involuntary remedy in solving social problems.

From this observatory, the novel in terms of other styles has a greater role in presenting and embodying cases of social analysis. Because the novel and by its nature a renewed (modern) style through the many techniques and the length of the entities facilitates this opportunity, as they describe with complete accuracy the parties and dimensions of social disintegration. And draws a clear picture for the reader, in terms of the effectiveness and impact of these cases of social disintegration on the individual and society.

Key words: the novel, disintegration, social disintegration, political conditions, social conditions

المسألة القومية في ضوء خطاب الإسلام السياسي

أ.م.د. سربست نبي

أستاذ الفلسفة السياسية، كلية التربية، جامعة كوية

sarnabi@gmail.com

الملخص

تكشف تلك المفارقة الصارخة حجم وعمق المأساة، التي تعرّض لها الكورد تاريخياً من قبل أنظمة سياسية، اتخذت من الدين الإسلامي ومن خطابه المقدّس منهجاً ومبرراً لممارسة سياسات الإنكار والقهر والإبادة حتى الآن. وفي الوقت نفسه انخرطت معظم التيارات وأحزاب وحركات الإسلام السياسي وتوحدت خلف تلك الأنظمة في تبرير ممارساتها السياسية القمعية بحق الشعب الكوردي في كل مكان والتنكر للمحنة الإنسانية للكورد، بل وتمادى رموزها وقادتها في تكفيرهم لأنهم ناهضوا الاستبداد وانتفضوا بوجه القمع.

يجادل هذا البحث في أن البنية الأيديولوجية للتفكير السياسي السائد لدى الإسلاميين والمصادر العقديّة، التي تستبد بخطابهم، تتعارض مع متطلبات الخطاب الديمقراطي والتحرري للقضية الكوردية ومع أهدافها السياسية، وأن الانحياز إلى مطالب خطاب الإسلام السياسي والقبول بمصادراته الأيديولوجية يشكّل استلاباً للوعي القومي بالضرورة.

إن ما يرنو إليه هذا النقاش هو الإجابة على السؤال التالي: هل يفني خطاب الإسلام السياسي بمتطلبات المسألة القومية للأمة الكوردية وأهدافها في التحرر والمساواة والتقدم؟ تقول الفرضية المعاكسة، التي ينحاز إليها، إن

المرجعية السياسية والأيدولوجية، التي اعتمدها التيار الإسلامي الكوردي لا تنطوي على أيّ اعتراف جادٍ وحقيقي بحق الأمة الكوردية في تقرير مصيرها بنفسها وبمعزل عن الوصاية السياسية والأيدولوجية لمشروع (الأمة) الإسلامية، التي تشكّل الدول الشريكة في ممارسة سياسات القمع والإنكار بحق الهوية الكوردية، جزءاً كبيراً ومهيماً منها.

الكلمات الدالة:

إسلام سياسي، كوردستان، القضية الكوردية، الإخوان المسلمين، الحركات الإسلامية، الخطاب القومي، الحداثة، التعددية.

- مقدمة.

هل يمكن عزل مظاهر انحرافات وعي الانتماء لدى جمهور المسلمين وبعض التيارات السياسية، التي نشهدها كثيراً في المجتمعات الكوردستانية عن رحمها الأيدولوجي الأصلي المسمى بالإسلام السياسي؟ وهل مسوّغٌ، بالمعنيين المعرفي والسياسي، الحديث عن إسلام سياسي قومي تتسق مطالبه الأيدولوجية والعملية مع المصالح السياسية والتاريخية للقومية الكوردية؟ وهل يقدم خطاب الإسلام السياسي عموماً بديلاً تاريخياً وحلاً عادلاً للمسألة القومية في المجتمعات الإسلامية، وبوجه خاص مسألة الأمة الكوردية، التي تدين في معظمها بالدين الإسلامي، باختلاف عقائده المذهبية وتعاني، في الوقت نفسه، قهراً قومياً وتنكراً من قبل أنظمة سياسية (عربية، فارسية، تركية) لطالما احتكرت في نفسها شرعية الحديث باسم الدين الإسلامي؟ إن المفارقة التراجيدية التي أثارَت انتباه الكثير من المهتمين، هي تلك الناشئة عن حقيقة أنه منذ أكثر من قرن وحتى هذه البرهة، تمارس تلك الأنظمة، حروب إبادة بحق الكورد، لا هوادة فيها "وكأنهم جسم غريب وشاذ لا يستحق البقاء" أمام أنظار الدول

والمجتمعات الإسلامية، دون أية استنكار أو إدانة، ودون أن تتحرك ساكناً، في الوقت، الذي سارعت فيه الدول والمجتمعات التي حاربها الكورد أنفسهم في وقت من الأوقات، باسم الإسلام، للدفاع عن الكورد وحمايتهم من دول "أمة الإسلام" التي ينتمون إليها. كما منحوا حريات ثقافية ولغوية واعترافاً بهويتهم في تلك الدول "ديار الكفر" كما لم يمنحوا مثلها في أية دولة من دول "ديار الإسلام" المتسلطة على أرضهم ووطنهم المجزأ! (انظر: العبدولي، ٢٠٠٧، ١٠) تكشف تلك المفارقة الصارخة حجم وعمق المأساة، التي تعرّض لها الكورد تاريخياً من قبل أنظمة سياسية، اتخذت من الدين الإسلامي ومن خطابه المقدّس منهجاً ومبرراً لممارسة سياسات الإنكار والقهر والإبادة حتى الآن. وفي الوقت نفسه انخرطت معظم التيارات وأحزاب وحركات الإسلام السياسي وتوحدت خلف تلك الأنظمة في تبرير ممارساتها السياسية القمعية بحق الشعب الكوردي في كل مكان والتنكر للمحنة الإنسانية للكورد، بل وتمادى رموزها وقادتها في تكفيرهم لأنهم ناهضوا الاستبداد وانتفضوا بوجه القمع. فقد صرّح مأمون الهضيبي المرشد العام للإخوان "في المؤتمر العام للمرشدين أثناء حرب الخليج الثانية بأن الكورد انقلبوا على الدين الإسلامي وخرجوا منه" (سويلي، وآخرون، ٢٠١١، ٨١)

كذلك وصف زعيم ومنظر حركة النهضة التونسية، الإخواني راشد الغنوشي، القضية الكوردية بـ **الفتنة الكوردية**. وهذا ما كان عليه موقف الإسلام السياسي بوجه عام من انتفاضة الكورد ضد نظام صدام حسين القمعي عام ١٩٩١م. ثم حين أعلن البرلمان الكوردي عام ١٩٩٢م، المشكل حديثاً، الفيدرالية سارعت معظم قوى الإسلام السياسي في العالم العربي إلى شيطنته والوقوف ضده. وتكمن السخرية الصارخة في موقف الإخواني الفلسطيني أحمد ياسين، مؤسس حركة حماس، الذي استمات في سبيل إعلان دولة على

مساحة أقلّ من ربع مساحة إقليم كردستان، في الوقت الذي استنكر فيه على الكورد إعلان إقليم فيدرالي قائلاً "إن الشيء الذي يحدث في "شمال العراق" هو إسرائيل ثانية في المنطقة، وعلى العرب أن يكونوا على علم بذلك ويكونوا حذرين" (انظر: البوتاني، ٢٠٢٢، ١١٤)

لقد أطلق أحمد ياسين صرخته التحذيرية تلك بصفته إسلامياً عروبياً، من الطراز البعثي، لا يجد أيّ مبرر للفصل بين العروبة والإسلام لديه، والحال حين قتل هذا الأخير على يد القوات الإسرائيلية لم يأبه قطّ إسلاميو كردستان بتصريحه المناهض لحق الشعب الكوردي في تقرير مصيره واستطاعوا بسهولة تعليق العمل بموجب إنتمائهم القومي، وانحازوا بشدّة لإسلاميتهم الكوزموبوليتكية، فأقاموا المآتم وسرادق العزاء لمصرعه، وهذا الموقف له مغزاه العميق على صعيد تفكيك ووعي الإسلام السياسي الكوردي بالانتماء.

يجادل هذا البحث في أن البنية الأيديولوجية للتفكير السياسي السائد لدى الإسلاميين والمصادر العقديّة، التي تستبد بخطابهم، تتعارض مع متطلبات الخطاب الديمقراطي والتحرري للقضية الكوردية ومع أهدافها السياسية، وأن الانحياز إلى مطالب خطاب الإسلام السياسي والقبول بمصادراته الأيديولوجية يشكّل استلاباً للوعي القومي بالضرورة، لأن هذا الموقف في الأصل يقتضي التخلي وحتى التبرؤ من المرجعيّات الفكرية والتقاليد السياسية التي تكرّس وعباً بالانتماء القومي. كما إن استخدام الصفة القومية أو اللغة في التعريف بهذا الخطاب والترويج له لا ينتج خطاباً قومياً وسياسياً- تحررياً في الإسلام، مختلفاً عن مرجعيّته الكوزموبوليتكية. والدليل على ذلك إن هذا الخطاب الذي يُعاد إنتاجه والترويج له في المجتمع القومي يتأسس على أرضية أو بنية أيديولوجية وقومية مركزية لا تسمح بأي انزياح أو توليد رؤية متميزة تؤسس لتفكير قومي مستقل، ولوعيّ بالهوية مغاير عن الوعي بالانتماء للجماعة

الإسلامية، ولربما يسمح بتنوع نسبي في الأسماء والمحمولات، لكن هذه الأخيرة تظلّ مقيدة إلى المصدر في نهاية المطاف، وتستمد عن أصل أيديولوجي واحد.

إن ما يرنو إليه هذا النقاش هو الإجابة على السؤال التالي: هل يفني خطاب الإسلام السياسي بمتطلبات المسألة القومية للأمة الكوردية وأهدافها في التحرر والمساواة والتقدم؟ نقول الفرضية المعاكسة، التي ينحاز البحث إليها، إن المرجعية السياسية والأيدولوجية، التي اعتمدها التيار الإسلامي الكوردي لا تنطوي على أيّ اعتراف جادّ وحقيقي بحق الأمة الكوردية في تقرير مصيرها بنفسها وبمعزل عن الوصاية السياسية والأيدولوجية لمشروع (الأمة) الإسلامية، التي تشكّل الدول الشريكة في ممارسة سياسات القمع والإنكار بحق الهوية الكوردية، جزءاً كبيراً ومهيماً منها.

فضلاً عن ذلك، فإن من شأن اعتماد هذا النسق الأيدولوجي من المفاهيم السياسية أن يحدث انقساماً في الوعي القومي بالانتماء وتمييزاً على أساس الهوية الدينية والمذهبية في المجتمع القومي، ويكرّس هيمنة هوية أكثرية مذهبية وتفوقها على حساب وعي الانتماء القومي الشامل، لاسيما وأن خطاب أحزاب الإسلام السياسي يمنح في هذا السياق أهمية للانتماء الديني والمذهبي وأولوية على أيّ انتماء آخر، بحيث يفرز دينامية تواصلية وتضامن نحو الآخر، غير الكوردي، لكن المسلم السني، خارج حدود الهوية القومية، باتجاه التماه معه سياسياً ووجدانياً، على حساب التضامن القومي مع (النحن) المختلف دينياً ومعتقداً. وتعكس هشاشة التضامن الإنساني والسياسي من قبل تيارات الإسلام السياسي ولامبالاتها إزاء المحن والمآسي، التي تعرضت لها الأقليات الدينية في كوردستان على يد الجماعات المتطرفة، هذه الازدواجية المعيارية في وعي الانتماء لديها، في الوقت، الذي كانت لا تتردد فيه بإثارة مظاهرات من

الاحتجاج الصاخب في الشارع الكوردي تضامناً مع معاناة مسلمي الروهينغيا أو غزة!!

- مفهوم الإسلام السياسي .

مفهوم (الإسلام السياسي) مفهوم فضفاض ينسحب على طيف واسع من التيارات والحركات السياسية المنظمة، التي تعتقد بالإسلام لا كمجرد دين أو معتقد آخروي، إنما أبعد من ذلك كنظام سياسي شامل للحكم. ويستلهم هذا الخطاب رؤيته للحكم والسياسة من الشريعة الإسلامية، التي نجد ترجمة نظرية لها لدى السنة في مفهوم (الحاكمية الإلهية) وكذلك لدى الشيعة في مفهوم (ولاية الفقيه) مثلاً. يعترف مؤلف كتاب "الإسلام السياسي" في مقدمة الطبعة الثالثة (العشماوي، ١٩٩٦، ٦) قائلاً: إنه استخدم في هذا الكتاب عنوان "الإسلام السياسي" لأول مرة، كصفة للجماعات والهيئات التي تهدف إلى السياسة أساساً، وترمي إلى الحزبية أصلاً، وإن غلّقت أهدافها بأردية من الدين وبأقنعة من الشريعة، فتقول تارة إن السياسة جزء من الإسلام أو تقول تارة أخرى إن العمل السياسي فريضة على المسلم، وهي مقولات يهدف الكاتب إلى تفنيدها في كتابه، كما يصرّح. يظلّ هذا التوصيف صحيحاً إذا اقتصرنا لدى النظر إلى الإسلام السياسي بوصفه ظاهرة حركية منظمة، دون الاهتمام به كظاهرة فكرية وأيديولوجية تستبد باتجاهات التفكير لدى شطر كبير من المؤمنين المسلمين دون أن ينخرطوا قط في أيّ نشاط سياسي أو تنظيمي معين. ويتجلّى ذلك لديهم في أشكال التضامن العفوي وفي المشاعر وأنماط السلوك الرمزية، التي تعكس شكلاً من أشكال الحنين النوستلجي إلى استعادة أمجاد السلطة أو الخلافة الإسلامية. وهذا الشكل الأولي من الوعي السياسي الثاوي في الوعي الاجتماعي المشترك هو الذي يفسر الحماسة، التي أبدتها بعض القطاعات أو

البيئات الاجتماعية في سوريا والعراق للعيش بظلّ سلطة الدولة الإسلامية (داعش).

الإسلام السياسي هو ظاهرة أعمّ من مجرد تنظيم حركي يستلهم عمله من برنامج سياسي وعقائدي معين، إنه خطاب أيديولوجي وسياسي شامل يتناول أسئلة وتحديات معاصرة مقيّدة إلى قيم وأجوبة تنتمي إلى القرن السابع الميلادي وما بعده بقليل، ويحاول أن يجد حلولاً لتحديات عصره وصراعاته عبر الإحالة إلى صراعات ذلك الزمن وخبراته المتوارثة. ومع ذلك ينبغي الحذر من التقرير والأحكام المتسرعة بهذا الخصوص "فالإسلام السياسي، ليس مجرد ظاهرة غريبة ونائية عن الزمان والمكان، فهي مرتبطة ارتباطاً حميمياً مع قضايا معاصرة، سياسية واجتماعية واقتصادية، وأخلاقية ذات اهتمام قريب من الاهتمام العالمي الشامل." (فولر، ٢٠٠٦، ١٨)

حريّ بنا إذن أن نبحث عن الجذور الحقيقية لهذه الظاهرة في الحياة الاجتماعية والسياسية الراهنة وتناقضاتها، فهي وإن ارتدت إهاب معضلات فوق تاريخية وراحت تبحث عن شرعيتها التاريخية بوصفها امتداداً لقداسة المشروع الأولي ومواصلة له، تبقى منتمة إلى واقعها الراهن، ويظلّ السؤال الأهم بنظرنا، هو لماذا اتخذت تلك التناقضات والصراعات الواقعية شكلاً دينياً وعقيدياً في خطاب الإسلام السياسي؟ ولمّ مثلّ الدين سردية خلاصية في نظر جمهور واسع من المؤمنين، تنافس بشدة السرديات والعقائد السياسية الأخرى في المجتمعات الإسلامية؟ وبوجه خاص باتت تشكل تحدياً أمام نفوذ الخطاب القومي الكوردي، لاسيما في كردستان الجنوبية والشمالية؟

من جانب آخر، ينسب عدد من المؤرخين إلى المستشرقين الإنكليز الفضل في صياغة مفهوم الإسلام السياسي الحديث لمآرب أيديولوجية واستعمارية، وبموازاته يعزو عدد آخر إلى الدور الأمريكي الأهمية الكبرى في

تشجيع حركات الإسلام السياسي وانتشارها في عصرنا. ولعل إحدى أهم تلك المقاربات هي لمؤلف كتاب " لعبة الشيطان " الذي عرف الإسلام السياسي بأنه "نسخة مشوهة من العقيدة الدينية، إنه أيديولوجيا متحولة شجعتها الولايات المتحدة ودعمتها ونظمتها وأسست لها. وهذا الكيان هو الذي يمثله الإخوان المسلمون وإيران في عهد آية الله الخميني. والوهابية المتشددة في السعودية وحماس وحزب الله والمجاهدون الأفغان وأسامة بن لادن" (دريفوس، ٢٠١٠، (١١)

بالطبع لا يعني هذا الحديث أن الإسلام قبل هذا التاريخ كان بمنأى عن السياسة كفكر وكممارسة، على العكس من ذلك يمكن رد الكثير من الخلافات التاريخية في الإسلام، وحتى الفقهية منها، إلى تناقضات في المصالح السياسية. فالإسلام، كدين وكأيديولوجية، لم يكن في يومٍ من الأيام بمعزل عن الصراعات السياسية وعن تحولاتها. إلا أنه وبالمقابل لا يمكن إنكار واقع إن الإسلام السياسي لم يكن في يومٍ من الأيام، ومنذ نشأته، بعيداً عن إرادات مراكز القرار الأمنية والسياسية في الغرب الرأسمالي، ولم يكن بعيداً عن مصالحه السياسية وتوجهاته. فقد انخرط منذ نشأته مع الاستخبارات البريطانية والفرنسية والألمانية، وبعد الخمسينيات من القرن الفائت عقدت الجماعات الإسلامية قرانها المقدس مع الاستخبارات الأمريكية لمواجهة النفوذ الشيوعي والمد الديمقراطي في الشرق الأوسط والعالم الإسلامي. ولم يتردد الأمريكيان في تقديم كل العون اللوجستي والإعلامي لها في كل الأوقات. توجت تلك العلاقة وبلغت ذروتها في الثمانينيات، من القرن الفائت، حين شبه الرئيس الأمريكي الأسبق رونالد ريغان لدى استقباله في البيت الأبيض قادة الجماعات الإسلامية المسلحة في أفغانستان، بالآباء المؤسسين لأمريكا، وأطلق على المحاربين الإسلاميين وقتئذ اسم " المحاربين من أجل الحرية " ضد الديكتاتورية الشيوعية، كما رعت

الولايات المتحدة والعديد من الدوائر السياسية والأمنية نشاط جماعات الإسلام السياسي في سوريا ومصر. ويبقى هاماً ألاّ نسهو بهذا الخصوص، عن حقيقة إن العامل الخارجي لا يصنع حدثاً أو ظاهرة داخلية، ولا يكون مؤثراً ما لم تكن الشروط الداخلية مهيأة لاستقبال مثل هذا التأثير والتفاعل معه على النحو المنشود. فالعامل الخارجي الغربي، كان مؤثراً ومعزّزاً لصعود الإسلام السياسي وانتشاره ولم يكن صانعاً له.

انبثقت ظاهرة الإسلام السياسي عن حالة الاستقطاب الفكري والسجالي في العالمين العربي والإسلامي بين التيار الإسلامي الداعي للدولة الدينية والمبشر بمشروع الخلافة الإسلامية، والتيار العلماني من طرف ثان، الذي نادى بضرورة الدولة الديمقراطية العلمانية كحلّ وحيد للخروج من حالة التبعية والتخلف والاستبداد السائدة. فقد ساد هذا الجدل منذ الربع الأول من القرن العشرين، وبخاصة بعد سقوط دولة الخلافة العثمانية على يد مصطفى كمال أتاتورك عام ١٩٢٤م، وما خلفه من صدع أنطولوجي وقلق في وعي المسلمين بالهوية والمصير. فللمرة الأولى وجد المسلمون أنفسهم بعد قرون يعيشون في ظل سلطة غير معهودة بالنسبة لهم، هي ليست خلافة إسلامية، واكتسب هذا الشعور طابع الصدام الفكري بين المثقفين والمفكرين الإسلاميين مع غيرهم في محطات عديدة لعل أهمها الجدل المشهور، الذي جمع فرح أنطون والشيخ محمد عبده (١٨٤٩-١٩٠٥م) ورشيد رضا (١٨٦٥-١٩٣٥م) على صفحات مجلتي "المنار" و"الجامعة" (١٩٠٢م) في حوارات ظلّت معلقة ومفتوحة بين الأجيال التالية. من هنا انبثق خطاب الإسلام السياسي كخطاب تعويضي، ناجم عن هذا الشعور بالإخفاق وأسفر تالياً عن طموحه الحقيقي في احتكار السلطة وفرض أيديولوجية شمولية متشددة عليها تمهيداً لإقامة الدولة الدينية، واستعادة الخلافة الإسلامية.

ومن وجهة نظر معينة يمكن اعتبار جمال الدين الأفغاني (١٨٣٨-١٨٩٧م) الجدّ الأبعد لكل منظري الإسلام السياسي، فقد ألهم الأفغاني الشيخ محمد عبده، الذي تتلمذ على يده، وساهم الأخير بدوره في إعداد التكوين الفكري للسوري رشيد رضا، الذي أثر بعمق في آراء وتفكير حسن البنا (١٩٠٦-١٩٤٩م) الأب المؤسس لحركة الإخوان المسلمين في مصر عام ١٩٢٨م، وبفضل آراء هذا الأخير بشرّ الهنديّ أبو الأعلى المودودي (١٩٠٣-١٩٧٩) بمفهوم (الإسلام السياسي) ونظّر له، وأسّس الجماعة الإسلامية في باكستان. ثم خرج من عباءة حسن البنا عدد من التلاميذ والأتباع، الذين أثروا بعمق في مسار التطور الفكري والتنظيمي أمثال سيد قطب، وأسامة بن لادن، عبد الله عزّام، أيمن الظواهري... الخ ويعدّ هؤلاء جميعاً الإسلاميين الأوائل و" المنظرين الأكثر تشدداً وربما الأكثر تأثيراً، فقد كانوا مدفوعين في جزء كبير من نشاطهم بالانهيار الظاهر للنظام الإسلامي في فترة ما بعد الحرب العالمية الأولى. كانوا يريدون أولاً، وقبل كل شيء، استعادة المجتمع الإسلامي إلى مكانته الحقيقية في العالم، ولأنهم وجدوا أن الخلل في المجتمع الإسلامي تسبب فيه التخلي عن الدين في حدّ ذاته، فقد سعوا لإعادة الإسلام إلى دوره الأساس في الحياة من أجل تحسين الحالة العامة للمجتمع المسلم" (فيلدمان ٢٠١٤، ١٣٩)

لم يكن أبو الأعلى المودودي بعيداً عن تأثير آراء المستشرقين الغرب بشأن أسلمة السياسة، الذين كان هدفهم من وراء ذلك - كما يشير سمير أمين- هو " إثبات أن المسلم المؤمن بالإسلام لا يستطيع العيش في دولة غير إسلامية- وبهذا كانوا يمهدون لتقسيم البلاد- لأن الإسلام لا يعترف بالفصل بين الدين والدولة حسب زعمهم. من هنا تبني أبو الأعلى المودودي فكرة الحاكمية لله، رافضاً فكرة المواطن والشعب، الذي يسنّ التشريعات لنفسه، مؤكداً أن الدولة عليها أن تطبق القانون الساري للأبد" الشريعة" وتخضع لها. ولتبرير هذه القناعة

ألقى المودودي في عام ١٩٣٩م محاضرة تحت عنوان "نظرية الإسلام السياسية" في مواجهة النظرية القومية الهندية، التي كان يدعو لها حزب المؤتمر الوطني الهندي، محاولاً دحض الآراء الوطنية والقومية، التي عدّها المودودي زائفة وتنافي مع القيم الإسلامية، وكانت تلك المحاضرة بمثابة مانيفستو تأسيسي لخطاب الإسلام السياسي. (المودودي، ١٩٦٧، انظر المقدمة)

من وجهة نظر ما، يمكن التأريخ للإسلام السياسي، خطاباً وممارسة، طبقاً للتحويلات الفكرية والسياسية الكبرى التي طبعت الظاهرة بطابعها الخاص، وتقسيمه إلى أربع مراحل رئيسة:

أولاً، مرحلة الولادة، أو الرحم النظري للعقيدة وتبدأ في نهايات القرن التاسع عشر مع أفكار جمال الدين الأفغاني والشيخ محمد عبده ورشيد رضا وتنتهي مع حسن البنا. حيث بدأ وعي الهوية يتبلور في شكل وعي ديني جنيني يازاء تحدّي هذا الوافد الغربي - الآخر - المسيحي - وفجر لدى النخب الإسلامية الهواجس الذاتية المتركمة عن الهوية، وأثار فيهم حدساً مباشراً بها، عكس حساسيتهم المفرطة في التفاعل مع هذا القادم الغريب. كان الأفغاني من أشدّ المتوجسين من التوسع الأوروبي بين رواد النهضة "ولم تشغله قضية نهضة الأمة الإسلامية بقدر ما كانت تشغله قضية الحفاظ على هويتها، عبر جعل المسلمين يفهمون دينهم ويمارسونه بصورة صحيحة وفق تعاليمه، وهذا وحده، برأيه، كفيل بجعلهم أمة قوية ومتماسكة. ولا يمكن للمسلمين حماية هويتهم واستعادة قوتهم في مواجهة هذا الآخر إلا بالرجوع للإسلام وقيمه الأخلاقية. فالشعوب الإسلامية، بحسب الأفغاني، ازدادت ضعفاً، لأن موجات متتابعة من الضلال قد أفسدت حقيقة الإسلام" (حوراني، ١٩٦٨، ١٦١)

هكذا تشكّل الوعي الذاتي لدى رواد الإسلام السياسي بفعل الصدمة، التي نجمت عن الاتصال الحتمي مع الآخر الأوروبي، ولكن الغزو التركي أيضاً

كان بمعنى من المعاني آخرَ بالنسبة للعرب، إلا أنه لم يثر لديهم هذا الوعي بالتمايز. إذ كان التحدي الغربي- المسيحي هو الذي يثير وعياً عمومياً، مشتركاً ومجرداً، قوامه العصبية الإسلامية على حساب الوعي بالانتماء التاريخي القومي المتأخر نسبياً، وقد وجد هذا الوعي ترجمته السياسية في مطلب الأخوة الإسلامية-العثمانية.

يمكن التأريخ للمرحلة الثانية بسقوط دولة الخلافة العثمانية على يد مصطفى كمال أتاتورك عام ١٩٢٤م وتأسيس جماعة الإخوان المسلمين في مصر عام ١٩٢٨ على أثر إلغاء الخلافة العثمانية. ويمكن تسمية هذه المرحلة بمرحلة التأسيس الأيديولوجي والحركي والممارسة السياسية المباشرة، إذ شرع الإخوان المسلمون بترجمة هواجس الأفغاني الفكرية، والأسئلة، التي سبق وأن طرحها هو ومحمد عبده ورشيد رضا، إلى هواجس أيديولوجية تمت صياغتها في السؤال التعبوي التالي: ما السبيل إلى تعبئة مواردنا الأيديولوجية الذاتية لتنظيم المقاومة في وجه تنامي الهيمنة الغربية؟" (قارن: بورغا، ٢٠١٨، ١٥)

ظهر جلياً خلال هذه المرحلة التأثير العملي لأفكار حسن البنا على النخب الإسلامية، التي أخذت ترتاب بعمق في دور المؤسسات الوطنية التي نشأت في ظل الانتداب، واتكأت في نشاطها على الطابع الدعوي وعلى الممارسات السلوكية والأخلاقية في التبشير بآرائها. ومن المفيد تأكيد القول بأنه "رغم ادعاء حسن البنا باستلهاهم أطروحات رشيد رضا في آخر أيامه، إلا أنه كانت هناك فروقٌ مهمة تُبعد الرجلين، الواحد عن الآخر في طرائقهما التبشيرية ومقاصدهما: الأول اعتمد النشاط الفكري والتنظيري، بينما نقل البنا ومعه حركة " الإخوان المسلمين " الفكرة الدعوية التبشيرية إلى مجال الممارسة الاجتماعية... وهذا هو ما يميّز بين الإصلاحية الإسلامية وحركة الإخوان" (إمهال، وآخرون، ج١، ٢٠١٦، ٢١٣) على صعيد تاريخ الإسلام السياسي.

تبدأ المرحلة الثالثة بحرب فلسطين ١٩٤٨م واستقلال الكثير من الدول العربية وحتى ثمانينيات القرن العشرين، كان عنوانها الرئيس هو شعار الحاكمية، الذي طغى على كل الشعارات، وقد رفعه الإسلاميون في مواجهة الدول الوطنية القطرية، التي عدت مداميك في تشرذم الأمة الإسلامية وضعفها. فالحدود والشعوب التي أصطنعها الغرب الكولونيالي- المسيحي، هي التي تسببت في إخفاق الأمة الإسلامية ومهدت لنشوء الدولة العبرية في قلب العالم الإسلامي. كانت فكرة الحاكمية التي نظّر لها المودودي تمثل خطاب القطيعة مع الدولة الوطنية في الهند، ومبرراً لتأسيس أمة ودولة على أساس الهوية أو الرابطة الدينية الإسلامية في باكستان، وقد أدت دوراً وظيفياً مماثلاً وأشدّ تطرفاً في العالم العربي. حيث عمد سيّد قطب، المنظر الأبرز في هذه المرحلة، إلى الاتكاء على مفهوم الحاكمية لتكفير جميع الدول الوطنية ومجتمعاتها الإسلامية القائمة، لا تجهيلها فحسب كما فعل المودودي، ومن هذا المنطلق دعا إلى الجهاد ضدها.

المرحلة الرابعة، هي تلك التي تبدأ مع الجهاد الأفغاني في أواخر السبعينات من القرن الفائت ضد التدخل السوفييتي في أفغانستان. حيث اتسمت هذه المرحلة بالجهاد العابر للحدود والقوميات ونشوء التنظيمات الراديكالية، الأممية الطابع، التي اكتسب الخطاب الجهادي لديها بعداً عالمياً. أما على صعيد الممارسات فقد ارتدت نشاطاتها الجهادية طابعاً دمويّاً عنيفاً، مثل المجازر الدموية في الجزائر في التسعينيات، حيث بتنا نشهد تدويلاً للعنف المقدس (هجمات سبتمبر ٢٠٠١)، ولعل أهم وأبرز الجهاديين ممن طبعت هذه المرحلة بأسمائهم، أسامة بن لادن، أيمن الظواهري، سيف الإسلام خطاب، وعبدالله العزام، وصولاً لأبي بكر البغدادي... الخ

- محددات الخطاب ومنطلقاته.

اعتبر حسن البنا الإسلام نظاماً شاملاً و كلياً ينظّم شؤون الدنيا والآخرة. إنه دين ودولة، مصحف وسيف " حكومة وأمة، حسب تعبيره، خلق وقوة، أو رحمة وعدالة، وهو ثقافة وقانون، أو علم وقضاء، وهو مادة وثروة، أو كسب وغنى، وهو جهاد ودعوة، أو جيش وفكرة. كما هو عقيدة صادقة وعبادة" (١٩٦٥، ٢٧٢) وعدّ علاقة الدين بالسياسة من العقائد الأساسية في الإسلام وليس فرعاً من الفروع الفقهية، ومن هذا المنطلق رفض البنا النظر إلى جماعة الإخوان على أنهم مجرد جماعة دعوية وإرشادية فقط، بل أيضاً معنيين بالشأن السياسي، الذي هو من صميم العقائد الإسلامية ومن الواجبات التي تفرض عليهم التزاماً بها، وإن أيّ اعتراف، في هذا السياق، بالفصل بين الدين والسياسة يعدّ خروجاً على العقيدة وعلى المرجعية القرآنية. كان حسن البنا يمهد بهذا الإقرار لفكرة الحاكمية ولتسوية المطالبة بالدولة الإسلامية واستعادة سلطتها، حيث أسنخ باجتهاداته " طابعاً قدسياً على تلك العلاقة بين الدين والدولة... حتى تحولت لديه إلى أصل من أصول الاعتقاد" (راجع: الخطيب، وآخرون، ٢٠١٦، ١٧٩-١٨٠) وأصبح شعار " الإسلام دين ودولة" شعاراً مركزياً ثابتاً ومسلماً به لدى أغلب تيارات الإسلام السياسي ومنظريه بعد هذا التاريخ.

وكما بات معروفاً، فإن العقيدة المركزية التي انطلق منها الإسلام السياسي كانت فكرة الحاكمية، التي تقوم على إيمان راسخ بشمولية الإسلام و كليته، فهو دين ودنيا، مصحف وسيف، ينظّم شؤون الدنيا والآخرة. ويتخذ معظم المؤرخين والباحثين في تاريخ الإسلام السياسي لحظة الداعية الباكستاني أبو الأعلى المودودي، كنقطة انطلاق لمفهوم الحاكمية، بدلالاته ومحمولاته الأيديولوجية المعاصرة، وإن كان البعض يعيد ولادة المفهوم إلى لحظة الخوارج، قبل أن تنتقل المقولة إلى سيّد قطب، التي ستخضع لتنظير مكثّف

تحوّلت على يديه إلى مفهوم مفتاحي في خطاب الإسلام السياسي المعاصر. (انظر: إمهال، وآخرون، ج ٢، ٢٠١٧، ١١٢).

سوَّغ المودودي مفهوم الحاكمية وضرورتها في أواخر الأربعينيات من القرن الفائت انطلاقاً من واقع مأزوم كانت تعيشه المجتمعات الإسلامية، وصفها المودودي بالجاهلية، إلا أنه تجنب تكفيرها، بيد أنه مهّد لذلك تالياً على يد سيّد قطب وبقية التكفيريين. وفي معظم ما كتب رأى المودودي أن المجتمع الإسلامي قد تفهقر في عصره إلى حالة أشبه ما تكون بالجاهلية التي سبقت زمن النبي العربي محمد (ص)، وانطلاقاً من هذه القناعة وجد ضرورة للخروج على هذه الحالة عبر الجهاد ضدها وإقامة شرع الله فيها. وهكذا "وظّف المودودي مفهوم "الجاهلية" للتعبير عن إدانته أنماط العيش، التي لا تتطابق مع الهداية الإلهية... فأصبحت الجاهلية لديه مساوية للابتعاد عن المنهج الرباني، وهو ما وجده ينطبق على العالم ككل، إذ تختلط ألوهية الله بغيره، حين يُحكم بمنهج غير منهج الله". (إمهال، وآخرون، ج ٢، ٢٠١٧، ١١٣)

رفض المودودي، من هذا الموقف العقائدي، جميع أشكال التنظيم السياسي والاجتماعي وأدانها، وبخاصة تلك المستعارة من النظم الغربية، كالدولة الوطنية، والحكم الديمقراطي، والعلمانية.. الخ لأنها لا تحكم بشرع الله وتقود إلى الشرك به في نهاية الأمر، يقول المودودي (١٩٨٠، ٦٤-٦٥) واصفاً هذا الموقف "إن دين الله قد رزئ وغلب على أمره بيد الكفر وأهله، وإن حدود الله ما انتهكت واعتدي عليها فحسب... بل إنها تكاد أن تنعدم من الوجود لأجل غلبة الكفر، وأن شريعة الله قد أهملت ونبذت وراء الظهور، لا عملاً فقط بل بموجب القانون أيضاً، وإن الأرض قد اعتلت فيها كلمة أعداء الله وأن المجتمع الإنساني العام... غلب عليه نظام الكفر، والأمة الإسلامية نفسها قد رُزئت ولا تزال تُرزأ بكثير من الضلالات.."

وهكذا، غدت الأرض، من وجهة نظر المودودي، دار الضلال والكفر، إذ أمست خاضعة لسلطة البشر، لا لإرادة الله. ويبقى الخلاص من هذا الموقف الجاهلي متمثلاً في استعادة حكم الله كمنهج، حاكمية الله الواحد الأحد، الذي لا شريك له في المشيئة أو العناية بمصير البشر على الأرض كلها. فهو المتصرف الوحيد وصاحب الأمر في الحكم والتشريع دون البشر. أما المهمة العاجلة راهناً، بنظر المودودي، فتتمثل في الدعوة إلى الجهاد في كل العالم، حتى يُقام حكم الله وتسود إرادته بسيادة الحاكمية الإلهية، حيث لا مكان للديمقراطية ولا لإرادة الشعب أو سيادة الأمة، وتفقد الدول القومية أو الوطنية مبرر وجودها بقيام الخلافة الإسلامية، التي ستكون خلافة إلهية. هكذا يربط المودودي مفهوم الحاكمية ووحداية الله بمفهوم "الاستخلاف" ويلزم المؤمن/ المسلم بضرورة الإذعان لتلك السلطة المقدسة، إذ يُقرن إيمان الأخير بالوحداية بضرورة الانصياع لها، لأن من شأن خضوعه لسلطة أخرى غيرها، مثل السلطة القومية أو الديمقراطية أو العلمانية، أن يعدّ عصياناً وشركاً.

إن الحكومات والدول التي اتخذت من دون الله مصدراً لشرعيتها أو طاعتها، أو زعمت لنفسها السيادة دون الله، وحكمت بقوانين غير قوانين الله وشرعه هي "الطاغوت" كما يصفها المودودي. فالله وحده هو خالق الكون وحاكمه الأعلى، ولهذا لا بد أن يكون كل نظام سياسي خاضعاً وتابِعاً لهذا السيد الأعلى وحده، وألاً يشرك معه أي شيء آخر. هذا المفهوم عن الحاكمية، يوضحه المودودي بالقول: إن تصوّر الحاكمية والخلافة يعني أن يكون مرجع الطاعة هو الخالق وقوانينه وشرائعه، وأن تتبع كافة الطاعات في الدولة هذه الطاعة الأساسية... ويضيف: إن من ترضاه حاكماً مطلقاً غير الله فهو "طاغوت" كما اصطاح القرآن على تسميته، وهذا ضد "العبدية لله"... فالإيمان بالله وكتابه يقتضي أن يرفض الإنسان التسليم بهذه المحاكم والحكومات، لأن الإيمان بالله

والكفر بـ"الطاغوت" أمران متلازمان في نظر القرآن، وطاعة الله والطاغوت في آن واحد هي النفاق بعينه" (المودودي، ١٩٨٠، ب، ٨١-٨٢) وبناءً على ذلك، يحكم المودودي على المجتمعات الإسلامية في زمنه ويصفها بأنها مجتمعات إسلامية قولاً وليست فعلاً، فلا يمكن لمجتمع ما، برأيه، أن يكون إسلامياً ويتبع نظاماً غير إسلامي أو منهجاً في حياته يند عن الإسلام.

يشكل الطرح الأخير مقدمة كبرى وتأسيسية لتكفير المجتمعات والدول وأنظمة الحكم غير الإسلامية، يبرر استخدام العنف اللامحدود ضدها، فلا تكفي أن تكون المجتمعات مسلمة حتى يكف المودودي وأتباعه عن تجهيلها أو تكفيرها تالياً، إنه يطمح إلى ما هو أبعد من ذلك، فهو يطالب أن تكون إسلامية ليس في هويتها فحسب، وإنما في أسسها وبنيتها ونظامها الشاملين أيضاً. وعلى هذا الأساس صار ممكناً التمييز بين "المسلم" و"الإسلامي" وتسويغ إطلاق تسمية "إسلاموي- إسلاموية" على التنظيمات والحركات التي تتبنى خطاب الإسلام السياسي. وبات لزاماً على الإسلامويين "الأكثر جذرية، تلامذة سيد قطب والإمام الخميني، واجب التمرد على الدول والأنظمة المسلمة الفاسدة، وتكفير الحاكم، الذي يُعتبر مرتدًا." (روا، ١٩٩٦، ٤٢)

إن التزاوج بين أطروحة البناء في شمولية الإسلام "ديناً ودولة" وبين مطلب الحاكمة لدى المودودي سيجد ترجمته كخطاب جهادي تكفيري على يد سيد قطب، الذي طور أهم أفكاره الراديكالية في كتابه الشهير "معالم في الطريق" وبموجب معايير عديدة يعدّ هذا الكتاب في "نظر الباحثين في الجماعات الإسلامية" إنجيل الثورة الإسلامية الأصولية في القرن العشرين... والوثيقة الأيديولوجية الأساسية للحركات الإسلامية المعاصرة" (المولى، ٢٠١٢، ١٩٤-١٩٥) حيث لم تعد الدولة أو النظم السياسية موضوعاً للتكفير فقط، وإنما شمل التكفير المجتمع أيضاً، ولم يعدّ الجهاد مقتصرًا على دار الحرب أو الكفر

فحسب، وإنما بات واجباً في كلِّ مكان دون النظر في الحدود الجغرافية، وضد كل نظام أو سلطة لا تدعن لإرادة الله أو حاكميته ولا تقيم شرعه، فالجهاد غداً ملزماً وفرضاً على كلِّ إسلامي أينما وُجدَ وحيثما كانت هنالك جاهلية.

على هذا النهج باشر سيّد قطب اجتهاداته في التكفير الشامل من حيث انتهى البناء والمودودي، مستعيراً الثنائية أو التناقض، الذي افترضه المودودي بين عالمي الجاهلية والحاكمية، ليخلص قطب بدوره إلى تكفير جميع المجتمعات القائمة، وحتى المجتمعات الإسلامية منها، لأنها لا تخضع لحاكمية الله، فالمجتمع الجاهلي، بنظره " هو كل مجتمع لا يخلص عبوديته لله وحده.. متمثلة هذه العبودية في التصوّر الاعتقادي وفي الشعائر التعبدية وفي الشرائع القانونية، وبهذا التعريف تدخل في إطار المجتمع الجاهلي جميع المجتمعات القائمة في الأرض فعلاً." (قطب، ١٩٧٩، ٨٨-٨٩) ثم يمعن في تكفيرها على نحو أكثر تحديداً وتخصيصاً " فهذه المجتمعات، هي كافرة، وإن صلّت وصامت وحيّت إلى البيت الحرام" هي كافرة" حتى لو أقرت بوجود الله سبحانه، ولو تركت الناس يقدمون الشعائر لله" طالما أنها تخضع لشرعية غير شرع الله ولحاكمية البشر. ثم يبرر سيّد قطب كل ذلك بالقول: وهنالك مجتمعات تزعم لنفسها أنها " مسلمة" وهذه المجتمعات لا تدخل في هذا الإطار- إطار المجتمع الجاهلي- لا لأنها تعتقد بألوهية أحد غير الله، ولا لأنها تقدّم الشعائر التعبدية لغير الله أيضاً، ولكن تدخل في هذا الإطار لأنها لا تدين بالعبودية لله وحده في نظام حياتها. فهي- وإن لم تعتقد بألوهية أحد إلا لله- تعطي أخصّ خصائص الألوهية لغير الله، فتدين بحاكمية غير الله" (قطب، ١٩٧٩، ٩١)

إن إعلان ربوبية الله وحده للعالمين هي الغاية المطلقة والأسمى، التي برر بها سيّد قطب الدعوة إلى الجهاد والثورة الشاملة على كل أشكال حاكمية البشر، وفي كلِّ مكان نصب فيه البشر حكماً أو سلطة أو فرضوا قانوناً من دون الله،

وذلك لأجل استعادة السلطان المقدس الذي اغتصب من قبل البشر. فكل سلطة مدنية أو نظام سياسي وطني - قومي أو ديمقراطي، وكل سيادة منسوبة للأمة، هو بمثابة اغتصاب لسلطان الله على الأرض. ثم إن الجهاد الواجب ضد هذه الأوضاع الجاهلية يعني تحطيم مملكة البشر تمهيداً لقيام مملكة الله في الأرض، أي "انتزاع السلطان من أيدي مغتصبيه من العباد وردّه إلى الله وحده... وسيادة الشريعة الإلهية وحدها، بإلغاء القوانين البشرية." (قطب، ١٩٧٩، ٦٠) وهنا يخلص سيّد قطب إلى نتيجة أساسية، تتمثل في ربط الإيمان الصحيح بالإيمان بضرورة الحاكمية، حيث لا إسلام ولا إيمان بغير هذا الإقرار بالحاكمة.

مثّلت أفكار وعقائد سيّد قطب هذه معيّناتاً أيديولوجياً لا ينضب لأجيال من الجهاديين الشباب فيما بعد. فقد ألهمت تلك القنوات الجميع بتقديم موارد نظرية وعقدية لتزكية نهجهم التكفيري ولممارسة العنف المفرط في محيطهم، وفي ضوئها راح هؤلاء يكفّرون كلّ من حولهم، فجميع المجتمعات باتت بنظر هؤلاء جاهلية وكافرة، تستوجب الجهاد ضدها، وأصبح بموجب عقيدتهم "كلّ من لم يكفر الكافر فهو كافر" الانتخابات، البرلمانات، الديمقراطيات، الانتماء القومي أو الوطني، كلها كفّر لأنها ليست في القرآن. وتمادى هؤلاء التكفيريين إلى حدّ اعتبار المساجد القائمة "معابد للجاهلية لأن الذين يصلون فيها ارتدوا عن الإسلام" وغداً "الصلاة معهم شهادة لهم بالإيمان مع أنهم كفرة". وتحت شعار تحطيم مملكة البشر الجاهلية، التي أوجبها سيّد قطب، أخذت حركات الإسلام السياسي تتحوّل شيئاً فشيئاً إلى العنف المقدس تحت عنوان (الجهاد) لأجل إقامة حكم الله. (انظر: العلام، ٢٠١٤، ٨٠)

- إسلام المجتمعات الكوردستانية.

الإسلام هو دين الغالبية العظمى من الكورد، نعني الإسلام بجميع أنساقه المذهبية، الإسلام السني، الإسلام الصوفي، والإسلاميات الإمامية والباطنية، أهل الحق (اليارسان)، الاثني عشرية، وغيرها. ليس هنالك مذهب نموذج- نمطي سائد بين الكورد، بحيث يمكن القول عنه أنه يمثل معتقد الغالبية العظمى منهم ويعبر عن رغباتهم الروحية تماماً. ليست هناك من أيديولوجية إسلامية واحدة تتمثل فيها جميع المعتقدات المقدسة والأنساق، دون اختلاف أو تعارض، ويمكنها أن تعمم في المجتمعات الكوردستانية الراهنة، من شأنها أن تحقق وحدة قومية سياسية وأدبية متمثلة في الدين الإسلامي. مثل هذا الاعتقاد هو وهم يستلج له الكثير من الكورد ممن يدعون إلى مجتمع سياسي إسلامي كوردي، بزعم أن الغالبية العظمى من الكورد هم من مذهب واحد. من هنا ينبغي الحذر من مثل هذه الدعوات والتأكيد على أهمية فصل الإسلام كدين ودعوة سماوية عما هو سياسي وديني يتعلق بالسلطة.

الكورد هم من الأمم الخصبة في التعددية الدينية وفي التنويع النسقية - المذهبية، فإذا ما دعا أحدهم إلى أسلمة الكورد والمجتمعات الكوردستانية سياسياً، أو إلى تماه الخطاب القومي في الإسلام، نسأله في الحال: أي إسلام تقصد وتعنيه من الإسلاميات المختلفة؟ هل هو الإسلام الشيعي، أو السني، أم اليارساني.. الخ؟ هل تريد النسق الإسلامي السياسي طبقاً لسيد قطب وابن لادن أم وفق عقيدة آية الله الخميني؟ بالطبع لا بدّ له من أن يحدد نمطاً معيناً لمقاربة الإسلام الذي يبشر به. حالئذ يدخل هذا الإسلام السياسي في تعارض فعلي ومباشر، عند التطبيق، مع معتقدات أكثرية الكورد، دونكم بالعقائد الدينية كالمسيحية والأزدائية، المختلفة معها أصلاً. ولا بدّ أن تصبح الأكثرية من الكورد ذميين من منظور هذا الإسلام، أيّاً كانت طبيعته وهويته ومرجعياته. ومن

هنا تبرز أهمية وضرورة التمييز والفصل الحاسمين بين الكرودة (الانتماء للكردايتي) والإسلام على مستوى التمثيل السياسي. ففي كردستان إيران يدين حوالي نصف الكورد تقريباً بالإسلام الشيعي واليارسانية، وبهذا الخصوص انسقت بعض القوى القومية الكوردية في إيران إلى مأزق أيديولوجي معاكس وخطير، على النقيض من أي خطاب قومي تعددي، حين تبنت أطروحة تقول إن القمع والاضطهاد الذي مارسه ويمارسه النظام الإيراني بحق الكورد هو اضطهاد مزدوج، ديني / مذهبي وقومي، والحال أن مثل هذا التعريف للاضطهاد القومي ينطوي على مصادرة واعتراف مضمّر بأن نصف الكورد فقط في كردستان إيران هم ممن لديهم معضلة مع سياسات النظام الإيراني، الذي لا يبالي بالهوية القومية للنصف الآخر. بينما النصف الآخر الذي يعيش بانسجام مع هويته وانتمائه المذهبي مع العقيدة السائدة للسلطة، لا تشكل معاناته بسبب الاضطهاد القومي شيئاً بالنسبة إليه، ولا تعدّ تحدياً سياسياً مصيرياً.

ويشكل الكورد العلويون في شمال كردستان (تركيا) نسبة كبيرة، لا يستهان بها، من المجتمع القومي، ورغم وجود تضارب في نسبتهم الحقيقية، فإن التقديرات تشير إلى أنهم يشكلون حوالي ٣٥٪ من مجموع المجتمع الكوردي. وهؤلاء على الدوام كانوا في مقدمة المقاومة والنضال التحرري القومي، وتعرضوا لسياسات إبادة وإنكار ومحو الهوية طوال التاريخ، سواء في عهد الدولة العثمانية، أو في عهد الجمهورية التركية العلمانية، التي أسسها مصطفى كمال أتاتورك على أنقاض دولة الخلافة العثمانية. ففي أعقاب ثورة ديرسم (١٩٣٧-١٩٣٩م) التي انتفضت فيها قبائل الزازا العلويين الكورد، ضد سياسات التهجير القسري للدولة الكمالية، لجأت الأخيرة إلى سياسة القمع بالحديد والنار لإخماد انتفاضة الأهالي، انتهت بمجازر جماعية راحت ضحيتها عشرات الآلاف من المدنيين الكورد إعداماً أو قتلاً. كذلك تعرض الكورد

العلويون في مرعش، أواخر ١٩٧٨م، لمجازر من قبل المتطرفين السنة وبالتعاون مع حركة "الذئاب الرمادية" القومية اليمينية، وبتحريض من الجيش التركي والمؤسسات الأمنية، لتهيئة الأجواء لانقلاب كنعان إيفرن ١٩٨٠م. بلغ عدد ضحايا العنف المنظم ضد الكورد العلويين خلال تلك الفترة القصيرة المئات من القتلى وتهجير الآلاف منهم.

كانت سياسة الدولة التركية تستهدف على الدوام تحييد الكورد العلويين عن عمقهم القومي واقصائهم بشتى الأساليب لثيهم عن التواصل المجتمعي والسياسي مع هويتهم. ففي عام ١٩٥٠م حينما تقدّم الديمقراطيون برئاسة الإسلامي عدنان مندريس ببرنامجهم للانتخابات حثّ الشيخ الكوردي سعيد النورسي أتباعه على دعمهم، انطلاقاً من توقعاته بأن الديمقراطيين سيمنحونه نفوذاً دينياً وسياسياً مركزياً في المجتمع الكوردي. ثم ما لبثت حكومة مندريس أن انقلبت على الأخير وخيبت آماله، وعمدت إلى إحياء الإسلام التقليدي تحت وصاية الدولة ورقابتها في كوردستان، وذلك عبر دعم شيوخ الكورد المحليين، بحيث بات "الأكراد السنة يشعرون أنهم قريبون من الأتراك السنة أكثر من الأكراد العلويين." (مكدويل، ٢٠٠٤، ٥٩٣)

اتجهت نسبة هامة من هؤلاء الكورد العلويين، وبسبب من الثقافة الدينية والمذهبية السائدة للأحزاب القومية التركية، ولاسيما في حقبة صعود حزب العدالة والتنمية الإخواني، إلى دعم الأحزاب القومية التركية المتطرفة، ذات التوجه العلماني، مثل حزب الشعب الجمهوري، الذي أسسه مصطفى كمال أتاتورك. مثلما انصرف عدد كبير من الكورد السنة، وبدواع مذهبية، إلى دعم سياسات حزب العدالة والتنمية الحاكم والانخراط في صفوف كتلته النيابية، رغم سياساته العدائية، الظاهرة والمكشوفة، للكورد في كل مكان. وفي الحالتين نجد أن الاصطفاف السياسي على أساس الانتماء الديني والمذهبي كان، على

الدوام، سبباً في خلق انقسام وصدع في المجتمع على حساب الانتماء للهوية القومية المشتركة، وكان تغليب الوعي بالانتماء المذهبي علةً تغيب الوعي بالانتماء القومي.

ورغم العقيدة العلمانية الراديكالية، التي طبعت السياسة الداخلية للجمهورية التركية، فقد حرصت المؤسسات الأمنية والتربوية فيها منذ البداية على دعم الفرق الدينية والطرق الصوفية والمشايخ المحليين في المجتمع الكوردستاني. حيث سعت لتعزيز نفوذهم ومكانتهم كي يحتفظوا بهيمتهم على وعي الناس وتوجيههم على نحو يخدم أجندة السياسة التركية اتجاه المسألة الكوردية. وبالفعل فقد اتسمت الكمالية، التي تمّ فرضها من قبل الجيش التركي في كوردستان، بخاصة بعد انقلاب ١٩٨٠م، بطابع إسلاميٍّ مترمّت، تأسست على توليفة سميت إسلامية- تركية (انظر: بوزرسلان، ٢٠٠٩، ٢٠٩) وانسجاماً مع هذا النهج فقد تمكنت العديد من مراكز النفوذ الديني والطرق الصوفية المنتشرة في شمال كوردستان من تحقيق الكثير من المقاصد والتوجهات الأيديولوجية الصرفة للدولة التركية، وذلك من خلال المصادرة على وعي الناس السياسي دينياً وصرفها أنظارهم بعيداً عن واقعهم الاجتماعي والقومي ومتطلباته.

لم تقتصر سياسات الدولة التركية في توظيف الدين عند هذا المستوى فحسب، إنما، أبعد وأعمق من ذلك، سعت أيضاً منذ أواخر السبعينيات إلى توظيف المشاعر والخبرات الدينية تلك، الطاغية في المجتمع الكوردي على نحو سياسي منظم، وشرعت برعاية جماعات دينية كوردية متشددة ودعمها لمواجهة النفوذ المتنامي للقوى والأحزاب القومية اليسارية بين الشباب الكوردي. فقد تأسس في مدينة "باتمان" عام ١٩٧٩م "حزب الله الكوردي" بزعامة حسين ولي أوغلو، كجماعة سنية متشددة داخل المجتمع الكوردي. وثمة مفارقة جديرة بالذكر هنا، وهي أن مؤسس هذا الحزب وهو خريج كلية

العلوم السياسية كان زميل مقاعد الدراسة، خلال سنوات عديدة، لزعيم ومؤسس حزب العمال الكوردستاني عبد الله أوجلان، العدو اللدود لحزب الله. ومع أن هذا الأخير، حزب الله، نشأ بداية ككيان سياسي وتيار ثقافي مؤيد للثورة الإسلامية الإيرانية وكامتداد لها داخل الحدود التركية، إلا أن انتشار نفوذه وتنامي قوته لم يكونا بمنأى عن رعاية المؤسسات الأمنية والعسكرية التركية ودعمها.

رفع الحزب شعار "تطبيق الشريعة الإسلامية" وكفّر أنصار ومؤيدي حزب العمال، ثم ما لبث أن انخرط هذا الحزب في موجات منظمة من العنف الدموي المسلح، شملت معظم مدن شمال كوردستان ضد الأحزاب القومية واليسارية ولاسيما حزب العمال الكوردستاني، ومن هنا تصاعدت أهمية هذا الحزب بالنسبة للأجهزة الأمنية، لاسيما بعد انقلاب كنعان إيفرن ١٩٨٠م، التي سارعت إلى دعمه سرّاً والتواطؤ معه في تصفية النشطاء والمثقفين الكورد. إذ فاق عدد ضحايا الاغتيالات والتصفيات، التي قام بها الحزب ثلاثة آلاف ناشط معارض ومثقف في مدن كوردستان. وقد أدين زعيم الحزب محمد صالح كولج، فيما بعد، بقتل ٩١ شخصاً وكان مسؤولاً عن ١٥٧ هجوماً إرهابياً، بحسب اعترافاته، ومع ذلك فقد أعفي عنه وعن العشرات من رفاقه المتورطين في جرائم الاغتيال، إثر مقايضة سياسية وتسوية تمتّ بينه وبين الرئيس التركي رجب طيب أردوغان عام ٢٠١٣م.

تعمل السياسة التركية، في ظلّ حكم حزب العدالة والتنمية، بدأب الآن، في الخفاء والعلن، على تحريف الوعي المجتمعي الكوردي وتكريس الانقسام فيه على أساس الهوية الدينية أو المذهبية، ومصادرة وعيه بالانتماء القومي، عبر المنظمات والجمعيات الدينية الإخوانية، التي بدورها تتوسل دعم المشايخ المحليين ومراكز النفوذ الديني وتعتمد عليها.

أما في جنوب كردستان (العراقي)، فقد هيمنت النخب الاجتماعية التقليدية على واجهة الحراك السياسي للأحزاب العلمانية الكوردستانية. وهذه النخب لم تكن في نشأتها، وبسبب من تنضيدتها الاجتماعي التقليدي، متحررة تماماً من إرثها المعتقدي والمذهبي السائد، وفي الغالب طبع ممارساتها العملية وخطابها السياسي بطابعه الخاص، في تعاطيها مع أبناء المعتقدات الدينية والمذهبية في كردستان، كأتباع الديانة المسيحية والأزديين، فضلاً عن المسلمين الكورد كالفيليين (الشيعة) واليارسان والشبك، الذين يشكلون بمجملهم حجماً سكانياً لا يستهان به من المجتمع الكوردستاني. فقد عجزت هذه النخب الحزبية إلى حد كبير، سواء على المستوى الشعبي أو الرسمي، أن تجسّد بصورة مبدئية في سلوكها المبادئ القومية العلمانية المعلنة لديها لدى تعاطيها مع الأقليات الدينية، وخيم ذلك الإرث الاجتماعي التقليدي والمذهبي على تعاملها الفوقي معها. (للمزيد يُنظر في: برونيسن، ٢٠٠٧، ج ١) ورغم وجود منظومة قوانين رصينة، وتمثيل سياسي وقانوني - ولو شكلي - لأبناء الأقليات في المؤسسات الحزبية والإدارية للإقليم، إلا أن كل ذلك لم يمنع حدوث تباينات في المكانة والدور بين هؤلاء المواطنين والمتممين لهوية الأكثرية الدينية والمذهبية.

لقد ناخت ثقافة الأكثرية الدينية وإرثها في مدن الإقليم بثقلها على المجال العام والمشارك، مما فرض على أبناء الأقليات الدينية اللجوء مكرهة إلى ميكانيزمات للتكيف عند الحضور في المجال العام، واضطرت في أحيان كثيرة إلى تقديم مُداهنات وتسويات سلوكية لدى التعامل في بيئة الثقافة الدينية والمذهبية السائدة. ولّد هذا الموقف لدى الأقليات الدينية والمذهبية شعوراً نكوصياً بالتهميش والاعتراب وانقساماً في الوعي بالانتماء على المستوى الاجتماعي، وتكرّس أيضاً هذا الشعور على المستوى السياسي، عبر غياب

دورها في المشاركة وصناعة القرار السياسي بصورة فعلية. وبموازاة ما سبق، فرض المشهد باباً خلفياً مفتوحاً، أمام اختراقات سياسية واجتماعية في المجتمع القومي، وأثار شهية قوى الإسلام السياسي الشيعي، من جانب أول، في الاستحواذ على إرادة الكورد الفيليين (الشيعة) ومعظم (الشبك) واحتكار أصواتهم، ومن ثم ادعاء تمثيلهم، وذلك من خلال الاستثمار في مآسيهم وذاكرة مظلوميتهم في ظلّ نظام البعث، رغم أن الجذر الحقيقي لها كان انتماؤهم القومي بالدرجة الرئيسة. وهكذا بات المجتمع الكوردي، الفيلي والشبكي، عملياً مجرداً على المستوى السياسي من انتمائه، وغداً غريباً تماماً، في أغليته، عن هويته القومية، بسبب التهميش وسياسات الاختراق بالمقابل.

وبالمثل، فقد ظلّ شطر كبير من المجتمع الكوردي الأزيدي يشعر بأنه لم تعد له أية صلة انتماء قومي مع الكرودة (الكوردائي)، ليس فقط بسبب البنية الذهنية والثقافية السائدة في المجتمع الكوردستاني، الذي غدا بنظره مجرد آخر (مسلم سني) لا تجمع به أيّ رابط أو هوية، وإنما كذلك بسبب شعوره بهامشيته السياسية وغياب أيّ دور له في القرار القومي. عمّق هذا الشعور لدى الأزيدين بالعزلة والاعتراب المأساة الكبيرة، التي تعرضوا لها على يد إرهابيي تنظيم الدولة سنة ٢٠١٤م، تجلّى ذلك في ردّات عنيفة ودعوات إلى اعتبار الأزدائية هوية قومية مستقلة، وليست مجرد عقيدة دينية، فهي ليست كوردية بمقدار ماهي ليست عربية.

بالطبع، لم تكن البنية الذهنية والثقافية السائدة في الإقليم، بخاصة في المدن الرئيسة، وحدها السبب في شعور الأقليات الدينية بالاعتراب والهامشية، إنما أيضاً عزز فشل القوى والإدارة الكورديتين، وبسبب المشاكل البينية العالقة، خلق فضاءً سياسي مشترك ومفتوح للمساهمة السياسية، وبالتالي شعوراً جمعياً ومشاركاً بالمواطنة.

من جانب آخر، أتاح هذا الوضع لتيار الإسلام السياسي وقواه الحزبية التحايل على الموقف واستغلاله أفضل استغلال، بهدف خلق سلطة اجتماعية موازية لنفسه في الظل. إذ عمد عبر مخاطبة المهمشين والفقراء، والمتضررين من النزاع الداخلي، والساخطين على مظاهر الفساد المتفشي في مؤسسات الإقليم، إلى خلق نفوذ شعبي قوي له، مُتَكَنّاً في ذلك على المشاعر الدينية التقليدية السائد في الشارع الإسلامي السني. فقد استعان بالدين وخطابه الاجتماعي لبلورة وعي سياسي واجتماعي ناقم على السلطة وهوية خطابها القومي، ولتأسيس وعيٍ جنح بعيداً عن مطالب الهوية القومية واهتماماتها في التحرر والديمقراطية، ولا يبدو خطابها السياسي حتى اليوم مستقلاً وبمناى عن تأثير مرجعياتها الأيديولوجية الإقليمية (بخاصة التركية والإيرانية منها) وموقفها من المسألة القومية الكوردية في المنطقة. وبالنتيجة استطاعت قوى وأحزاب الإسلام السياسي خلق أرخبيل من النفوذ في مؤسسات التعليم والتربية والقضاء والإدارات العامة، وفرضت هيمنتها الرمزية في أكثر من مكان في الحياة العامة. وبالرغم من أن النخبة الحزبية التقليدية في الإقليم لم تكن على وفاق مع قوى الإسلام السياسي، التي نبتت كالفطر بعد انتفاضة آذار ١٩٩١م، فقد اضطرت إلى التعاطي الانتهازي معها أثناء النزاع الدموي، الذي شهده الإقليم خلال سنوات التسعينيات، بين الحزبين الرئيسيين المهيمنين على الإقليم. ومن ثم عمد هذان الأخيران إلى مدهنتها وتقديم التنازلات المبدئية والميدانية لها على حساب شعاراتها ومبادئها السياسية المعلنة، بغرض كسبها إلى جانبها وتقاسم نفوذها الشعبي في المجتمع المحافظ. ويبدو أن تسوية ما، غير معلنة، فرضت نفسها لاحقاً على الطرفين، بعد صدمات دامية ومتفرقة في أواخر التسعينيات مع أحزاب السلطة الكوردية، قوامها القبول المتبادل بالأدوار وتقاسم مساحات النفوذ والهيمنة بين الأحزاب القومية وتيارات الإسلام السياسي.

وبموجب هذه التسوية صار الحزبان القوميان الرئيسان يهيمنان على مصادر القرار السياسي والإداري والأمني والاقتصادي، مقابل قبولها بهيمنة ونفوذ الأحزاب والجماعات الدينية على شطر كبير من الحياة المدنية والاجتماعية، وعلى ضمائر الناس لقاء اعتراف الأخيرة بشرعية نفوذ تلك الأحزاب على أجسادهم.

ولعل من أبرز مفارقات طبيعة الهوية الإسلامية للكوورد، تتمثل في غرب كوردستان (سوريا) حيث يشكّل الكوورد المسلمون السنة أغلبية ساحقة، ويكاد أن يكون المجتمع الكوردي موحداً في هويته المذهبية، ومع ذلك فشلت تيارات الإسلام السياسي طوال عقود من إيجاد موطن لها في المجتمع الكوردي، بل وعجزت حتى في تأسيس خلية واحدة لها.

مع اندلاع الاحتجاجات في سوريا، في العقد الأخير، والتي اتخذت مظهراً دموياً وعنيفاً، سطت خلالها جماعات الإسلام السياسي المتشدد على واجهة الأحداث بقيادة الإخوان المسلمين السوريين، وبدعم تركي وقطري صريح وواضح، وطبعتها بطابع إسلامي وطائفي متشدد، عمدت تركيا عبر أذرعها الإسلامية إلى تأسيس واجهات وعناوين للإسلام السياسي الكوردي في كوردستان سوريا، كي تشكل بدائل أيديولوجية وسياسية للحركة السياسية القومية ولخطابها العلماني في التغيير، وبهدف أسلمة الخطاب السياسي والقومي الكوردي. إلا أن تلك الكيانات أخفقت مرة أخرى في تسجيل أي حضور سياسي ملموس في الشارع الكوردي السوري، وظلت شبه مجهولة بالنسبة إليه. منها جبهة العمل الوطني لكورد سوريا، برئاسة د. مصطفى مسلم، شقيق صالح مسلم الرئيس المشترك لحزب الاتحاد الديمقراطي. الحزب الإسلامي الكوردي، برئاسة إبراهيم رمضان الشدادي. حركة الحق والعدالة الإسلامية الكوردية في سوريا... الخ (للمزيد: جسور للدراسات، ٢٠١٧، ١٣-١٤-١٥)

إجمالاً، يمكن التمييز، من وجهة نظر النمطية الاجتماعية، بين مظهرين للإسلام في المجتمع الكوردستاني عموماً، وبخاصة في الجنوب والشمال، يغلبان على إسلام الكورد في وقتنا الراهن، وبالتالي بين نوعين من الممارسات الاعتقادية والتعبدية التي تطبع إسلام الكورد بطابعها الخاص. الأول هو إسلام المجتمعات الريفية-الزراعية، حيث تسود بوجه عام، الطريقتان الصوفيتان، القادرية والنقشبندية، في كوردستان عموماً. ويتسم تدين الأفراد في هذه المجتمعات المحلية بالاعتدال والتسامح ويقبل التعايش المشترك مع الأديان الأخرى، كالمسيحية والأزدائية واليارسانية... الخ ويكتسب الإيمان الديني لدى هؤلاء مظهراً جماعياً قائماً على التضامن القبلي، ويخضع للأعراف القبلية في العلاقة مع الآخر، فتختلط القيم الدينية مع العادات ومظاهر السلوك القبلية، وتتبع المؤسسة الدينية، ممثلة بالشيخ أو الملا، لسلطة القبيلة ويستجيب لأعرافها.

النمط الثاني، هو إسلام المدن الكبرى، وبخاصة في الحواضر الكوردستانية الحديثة الازدهار والنمو السكاني مثل آمد (ديار بكر) وهولير (أربيل) والسليمانية... الخ. هنا يسبق الإيمان الفردي التضامن القبلي، وتتركس القراءة الأيديولوجية للدين بديلاً عن الالتزام بالأعراف والتقاليد القبلية. وتطغى القراءة السياسية النفعية والفردية للدين، التي تستجيب للاهتمامات السياسية اليومية المباشرة، على حساب التزهد والتعبد الصوفي الجماعي، حيث تختلط ذرائعية المدينة مع الفهم الذاتي للدين، وتهيمن بإفراط المظاهر والطقوس الشكلية للدين على سلوك الأفراد، فضلاً عن النزعة "الأخلاقية" المبالغ فيها، التي تقوم على ادعاء مناقبية طهورية مضادة لأشكال السلوك المتهتك والانحرافات، التي تسود حياة المدينة حسب وصف الإسلاميين. وفي العادة يكون التدين لدى الطبقات الاجتماعية الوسطى والدنيا في المدن أقل تسامحاً وقبولاً للآخر من التدين البراغماتي للطبقات العليا، وكذلك من تدين المسلمين في الأرياف

الزراعية. وتستجيب قراءات رجال الدين وخطابهم لمتطلبات المؤسسات السياسية أو البيروقراطية أو لمصالح السوق أكثر من أي اعتبار آخر. إن هذا الموقف هو الذي يفسّر جزئياً انتشار خطاب الإسلام السياسي وشيوعه في بيئة المدن الكوردستانية أكثر من أريافها.

- إشكالية وعي الذات بالهوية ومسألة الانتماء.

تعالّت أصوات كوردية راديكالية، خلال العقود الثلاثة الأخيرة، في مواجهة تجاهل الإسلام السياسي للمآسي القومية للكورد، بخاصة بعد مجازر الأنفال وحلبجة، وغياب أيّ تضامن ملموس مع الضحايا من جانب الإسلاميين، تدعو إلى إعلان قطيعة ثقافية وتاريخية مع الإسلام والمسلمين، واعتبار الأنظمة الإسلامية شريكة في قهر الكورد وقمعهم، وسبباً رئيساً في حرمانهم من الحقوق، وبالمقابل سوّغ الكثير من هؤلاء تلك الدعوة بضرورة العودة إلى الأديان والعقائد القومية قبل الإسلام لتأكيد أصالة الهوية الكوردية وتمييزها.

ليس من المنطقي والإنصاف دعوة الكورد راهناً إلى قطيعة ثقافية وتاريخية حاسمة مع الإسلام، فهذه فانتازيا متخمة بالنزعة الدوغمائية التي تصادر على التاريخ، ومثل هذه الدعوة لا تخلو من العسف والقسر ومن الرغبة في لبي عنق التاريخ استجابة لمآرب أيديولوجية أخرى. فقد أمضى الكورد شطراً طويلاً وكثيفاً من سيرورة تاريخهم في الإسلام، بحيث أمس الإسلام جزءاً أصيلاً من هويتهم التاريخية ويات الكورد أنفسهم يشكلون إحدى أهم مكونات هذا التاريخ وصانعيه. وأياً كانت طبيعة هذا التاريخ، فلا يعقل أن تدعو الكورد إلى أن يتلفوا أربعة عشر قرناً من تاريخهم الخاص في الذاكرة، ويتخلوا عنه لمجرد الرغبة في إثبات الذات، بطريقة منحرفة وقسرية، بمواجهة نزعة ما أو خطاب معاكس. عوضاً عن ذلك الكورد بأمس الحاجة اليوم إلى وعي تاريخي بالإسلام. هنا تبرز أهمية التمييز بين المقدس في الدين وبين الدين كجملة

معاملات وعلاقات دنيوية، نعني العقل العملي في الدين. أما المقدس فيظل هو واحد إلى حدّ كبير بالنسبة لجميع الأديان. وحتى هذا الأخير في مقدورنا أن ندرجه في سياق الممارسة الاجتماعية والتاريخية. المقدس يمكنه أن ينخرط في الصراعات بحيث يغدو مقدساً دنيوياً في طبيعته ويمارس دوراً مركزياً في المنظومة القيمية. ثم إن الإسلام يحثّ بنفسه على ما هو خاص وذاتي ويسوّغ قراءته وفهمه انطلاقاً من السياق التاريخي الدنيوي. ولا تتعارض هذه الرغبة في التشخيص التاريخي للإسلام وتخصيصه بقراءة كوردية، واستجابة للحاجات الواقعية والتاريخية الراهنة، مع قيم فقه المعاملات في الإسلام، لأنها ستشكل مقدمة لإنتاج وعي قومي بالإسلام، غير مستقل عن الإيمان العميق والمشارك لجميع الكورد المسلمين.

إن الوعي التاريخي النقدي بجدل الهوية والإسلام هو في جوهره وعي تنويري، يتمثل في سؤال الراهن والمصير، هذا هو سؤال التنوير كردياً، سؤال راهن الكورد الذي هم عليه. أي السؤال، ما الذي يجعلهم على مستوى التاريخ؟ بحيث يرقى الكورد إلى مستوى الأمم الأخرى، ويتزامنوا معها في درجة حريتهم وتقدمهم، ليس في تقرير المصير فحسب، ولكن قبل ذلك - وهذا شرط رئيس - في القدرة على التفكير بحرية وممارسة النقد، دون هوادة، إزاء ماضيهم وحاضرهم وهويتهم الإسلامية.

الوجه النقيض لمثل تلك الدعوات هو خطاب الإسلام السياسي في الهوية، الذي بدوره هو نتاج ردة فعل وعي مأزوم إزاء ظهور الشكل الحديث للتنظيم السياسي كالدولة على أنقاض سلطة الخلافة، ونشوء المجتمعات القومية الحديثة وتطور الوعي المجتمعي بالانتماء القومي على حساب الانتماء للملّة أو الجماعة الدينية، بحيث غدا خطاب الإسلام السياسي الملاذ الأخير للتعبير عن آلام وعي يعاني مخاض الانتقال من المجتمع التقليدي إلى المجتمع

الحديث، وعيٌّ منشطر بين ماضٍ خسره ولم يعد ممكناً استعادته وحاضرٍ يعجز هذا الوعي عن السيطرة على سيروراته. هذا الخطاب إذن هو نتاج وعيٍّ عاجزٍ في مواجهة الحداثة والنظام الكولونيالي، الذي أورثه دولة قومية حديثة وفرض معها مفاهيم ومؤسسات سياسية ونُظم كالديمقراطية والحياة البرلمانية، والعلمانية وسيادة الأمة... الخ ومن هنا انبثقت فكرة "الدولة الإسلامية" وارتفع شعار "الإسلام دينٌ ودولة".

تتوحد معظم جماعات الإسلام السياسي في العالم حول قناعة أيديولوجية مشتركة، تتخطى الوعي بالانتماء القومي نحو وعي كوزموبوليتي (كوني) مجرد، قوامه الإيمان بالحقيقة الشاملة والمطلقة للإسلام. وفي هذا تزدي الجماعات الإسلامية، ومنها الكوردية، بخصوصيتها القومية وتعدُّ الهوية القومية هرطقة أيديولوجية غريبة مضادة لروح الإسلام، يبرر أحد مثقفي التيار هذا الموقف بالقول "إن الفكر القومي الكوردي وإن كان نقيضاً للفكر القومي العربي والتركي والفارسي في الأهداف، إلا أنه ينهل من منبع واحد، وهو الفكر اللاديني الغربي، كما أن له خصائص ومنطلقات فكرية مماثلة للحركة القومية العربية والتركية والفارسية." (انظر: البوتاني، ٢٠٢٢، ١١٩) وهذا الرأي يتسق تماماً مع عقيدة آباء الإسلام السياسي وموقفهم إزاء المسألة القومية. فقد سبق أن أكد أبو الأعلى المودودي على أن الإسلام قوِّض أسس الجاهلية المادية والحسية والوهمية، التي كانت تبنى عليها مختلف القوميات في العالم... وبذلك التقويض بنى الإسلام قومية جديدة على أسس تعتمد في أصلها على الاختلاف الروحي والجوهري، الذي قوامه الإيمان والعبودية لله وطاعته. (انظر: المودودي، ١٩٨٠، ب، ١٦٦-١٦٧).

ثم يتحدث المودودي بازدراء شديد عن أولئك المسلمين الذين يعتقدون بخصائص هويتهم، ويتحمسون لتراثهم القومي ورموزهم الوطنية الدالة بالقول

(١٩٨٠ب، ١٧٧) " وترتفع اليوم بين المسلمين في كل مكان أناشيد " الجنسية " و"الوطنية" بعد أن تلقوا دروسها من الغرب.. وهؤلاء الجهلاء الحمقى لم يفهموا ثقافتهم ولا الثقافة الغربية... ولا يعلمون أن ما هو بالنسبة للقومية الغربية ماء الحياة، هو للقومية الإسلامية السم الزعاف." وعلى نفس المنوال والمنطق الهجائي يهزأ عمر عبدالرحمن، القيادي في الحركة الإسلامية في كردستان عام ١٩٩٢م، بأي التزام قومي ويستخف قائلاً (نحن لا نقف موقفاً قومياً نخسر فيه العمق والانتماء الروحي، لنكسب كوردياً علمانياً تربى في خانات الخمر ومراقص الغرب، وعلى حثالة الفكر العلماني) (انظر: البوتاني، ٢٠٢٢، ١١٨)

ضمن أفق هذا الخطاب، الذي يقيم تعارضاً شبه مطلق بين الانتماء القومي والانتماء للإسلام، يمكننا أن نستنتج أيضاً مغزى رفض بعض النواب الإسلاميين في برلمان كردستان الوقوف تقديراً للنشيد القومي الكوردي. ففي مثل هذه المواقف نكتشف الجذر العميق لوعي الانتماء لدى بعض الإسلاميين الكورد، الذين يسارعون عند أيّ استحقاق قومي في مواجهة خطاب الإسلام السياسي، إلى التخليّ، حدّ التبرؤ، عن انتمائهم القومي، والتضحية به على مذبح الخطاب الإسلاموي، لإثبات جدارتهم بالانتماء الجديد. ويعكس التزام إسلامي كردستان الصمت إزاء ممارسات القتل والتهجير والقسر، التي تعرض لها الكورد في عفرين وبقية مقاطعات كردستان سوريا على يد الميليشيات الإسلامية، بدعم ورعاية الرئيس التركي وحزبه الإخواني، اتساقهم الفكري والسياسي مع هذا الخطاب.

إن ظهور القومية العلمانية، التي وصفها المودودي " بالعصية الجاهلية " ستؤول حتماً إلى محو القومية الإسلامية وتفتيتها، التي نافح عنها وبشر بها بديلاً عن تلك، وهي التي عمادها وأساسها العمل والإيمان، لا الجنس والوطن. وحسب رأيه ينبغي على المسلمين في أرجاء العالم كله أن يكونوا شركاء

ومتعاونين تحت ظلّ هذه القومية بلا اختلاف أو تمايز، عوضاً عن الاشتراك في الهوية القومية والانتماء لها. (انظر: المودودي، ١٩٨٠ب، ١٧٨)

بدوره نزه سيّد قطب النظام السياسي والاجتماعي الإسلامي عن بقية النظم التي عرفتها البشرية في تاريخها، كالرقّ والإقطاع والرأسمالية، مؤكداً على فريدة وتمييز هذا النظام، لأنه بحسب عقيدته، نتاج شريعة خاصة وليس العكس، كما نعه لدى المجتمعات التي تضع شرائعها بنفسها وعلى نحو يلبي خصائصها وحاجاتها، فهذه الشريعة هي في الأصل شريعة لا تاريخية "غير مدرجة تاريخياً، بل وسابقة على التاريخ وتتخطاه. ويصف قطب المجتمع الإسلامي الناجم عن هذه الشريعة، بأنه عالمي، يندّ عن الدول الوطنية والقومية، التي يمكن أن تحدّ من حدوده، فهو مجتمع "لا قومي، وغير قائم على الحدود الجغرافية"، وبهذا الاعتبار يتخطى مفاهيم السيادة ولا يعترف بها، كما أنه يتنكر لمفاهيم الوطنية والمواطنة، لأنه يقوم "على الأخوة الإسلامية، بدلاً من مقام الجنس ومقام الوطن. (انظر: قطب، ١٩٩٣، ٩٢-٩٩)

أيضاً، فإن الوطن الذي تصوّره قطب، ويتعين على المسلم أن يتفانى ويمنحه كلّ ولاء ممكن، هو ليس الوطن المحدود بحدود سياسية أو المعرّف بهويّة قومية أو ثقافية. إنه الوطن الذي يخضع لحاكمية الله وتسوده شريعة الله وتقام فيه حدوده، ويتولّى فيه المسلمون بعضهم بعضاً كإخوة في الإيمان، إنه وطن واحد، غير متعدد، وهو دار الإسلام، وما عداها فهو دار حرب وقتال، كما وصفها سيّد قطب. إذن "فلا وطن للمسلم إلاّ الذي تقوم فيه شريعة الله، فتقوم الروابط بينه وبين سكانه على أساس الارتباط في الله، ولا جنسية للمسلم إلاّ عقيدته، التي تجعله عضواً في " الأمة الإسلامية"، في دار الإسلام... " (قطب، ١٩٧٩، ١٣٨)

ويفرض مطلب الإخوة الإسلامية، الذي يعلنه الإسلام السياسي، علاقة تضامنية دينية بين الأفراد بديلة عن علاقة المواطنة السياسية أو الحقوقية في الوطن الواحد، أو العلاقة القومية القائمة على وعي الاشتراك بالهوية والمصير، ويكرّس انتماءً أفقياً يتخطى الحدود الجغرافية. إنه انتماء لا أرضي قائم على الولاء للسماء والبراءة من الأرض، يشكّل الإيمان المشترك هويته الوحيدة. ولهذا الغرض أقام المودودي تضاداً بين مواطني البلد الواحد وأبناء الهوية القومية الواحدة، على أساس التضاد بين المسلمين منهم وغير المسلمين، يقابله تضامنٌ على أساس الولاء الديني يتعدّى المجتمع الواحد، حيث قال (١٩٨٠ب، ١٧٨) مخاطباً "إن عاطفة القومية الإسلامية تقتضي أن تعتبروا المسلمين أتباعكم وغير المسلمين أغياركم، على حين تستلزم عاطفة القومية أو الوطنية أن تعدّوا من يشارككم الوطن أو الجنس صنواً لكم وحليفاً." من هذا المنظور بوسعنا أن نقيّم حماسة الإسلاميين الكورد وتأهبهم الدائم للخروج في مظاهرات صاخبة تضامناً مع محن المسلمين والمسلمات في شتى أصقاع الأرض، من ماينمار، مروراً بكشمير، ووصولاً لغزة، في الوقت الذي يبدو فيه لامبالاة وفتوراً، في أوقات كثيرة، إزاء محن شركائهم الأقربين في الأرض والهوية القومية، كالمسيحيين والأزديين، أو حتى إزاء مآسي أبناء جلدتهم الكورد وكفاحهم في مواجهة قمع الأنظمة المتأسلمة في إيران أو تركيا.

الإيمان، المؤمن، وجماعة المؤمنين، تلك هي القوائم الثلاث الأساسية التي يتكئ عليها خطاب الإسلام السياسي في الهوية والانتماء. وهي تنوب، على التوالي، عن المفاهيم الحديثة (الوعي بالمصير، المواطنة، الشعب أو الأمة) في الهوية. إنها تحتل مكانة مركزية في الأيديولوجيا الإسلامية وتعدّ الحوامل لمشروع استعادة الخلافة وإقامة الشريعة الإسلامية، الهدف الأسمى، الذي تطمح حركات الإسلام السياسي في كل مكان إلى تحقيقه وتبرر به وجودها. وهذا

العمل يعدّ بمثابة تكليف بالنسبة لها، والذي بموجبه ستعمل على تطبيق الشريعة الإسلامية وسيادتها في الأرض، وبالتالي ستضمن إعلاء كلمة الله وتستعيد الجماعة الإسلامية وحدتها، كجماعة مؤمنين.

وطالما أن الأمر يتعلق بتأسيس مجتمع ديني، مجتمع أمة دينية، تحت سلطة إلهية فإن جماعات الإسلام السياسي لا تكثر بمشاريع التحرر القومي والدولة الوطنية، أو بالنضالات لأجل الديمقراطية والمساواة. فمثل هذه المشاريع "الجاهلية" تصرف اهتمام المؤمنين عن الهدف الأهم المتمثل بإعادة بعث الأمة الإسلامية واستعادة مجد الخلافة، التي ستقوم بصهر جميع القوميات والأمم في الكل الديني على أساس الإيمان المشترك، الهوية الوحيدة للمسلم. إن النزعات القومية، تعدّ بهذا المعيار، مضادة لنزعة القومية الإسلامية، التي نظّر لها المودودي، وتتناقض مع المبدأ الأسمى في الأخوة الإسلامية، ولهذا وجب تكفيرها مع جميع المذاهب السياسية الحديثة والأيدولوجيات بدءاً من الديمقراطية، مروراً بالعلمانية والعقلانية، وانتهاءً بالقومية والوطنية، كما أفتى بذلك المفكر الإخواني المعاصر محمد قطب. (راجع: البلوشي، ٢٠١٦، ١٢٤)

وفقاً لهذا الخطاب يتبنى الإسلام السياسي مدخلاً عقدياً إلى مفاهيم الأمة- الشعب- والمواطنة بدلاً من المدخل السياسي والحقوقى، فالأمة أو الشعب، الذي يقدمه هذا الخطاب، هي الأمة الدينية، التي تُختصر في مفهوم "الجماعة الإسلامية"، بحيث تتماهى الأمة مع مفهوم الدين والهوية المعتقدية للجماعة. إنها ليست الجماعة القومية، أو مجموع المواطنين، كما نعهدنا في مفاهيم القاموس السياسي المعاصر، بل الجماعة السياسية التي توحدنا العقيدة والإيمان الديني، ويعرّف انتماء الفرد إليها بدرجة الولاء للإيمان المشترك. وبهذا الاعتبار تشترط هذه الجماعة انسجاماً في الهوية الدينية لكل وتطابقاً قلماً يتحقق في الجماعات السياسية المعاصرة. إن معظم المجتمعات السياسية اليوم، كما هو

الحال في مجتمع إقليم كردستان، الذي تأسس على رابطة سياسية، تنطوي على تعددية معتقدية بين مكوناتها، تغدو معها الرابطة الدينية غير صالحة في تعريف هوية المواطنة فيها أو الانتماء لها. إن اللجوء إلى الخطاب السياسي الديني في تحديد العلاقة بين الأفراد في المجتمع الواحد أو تعريف المواطنة بموجب مصادراته وقيمه، لا يعدّ حلاً سياسياً، شاملاً وصالحاً إزاء معطيات العصر الراهن، بخاصة في المجتمعات القومية المركبة من تعدديات عقدية ودينية. ثم إن تكريس الولاء فيها على أساس العصبية الدينية، بدلاً من الانتماء السياسي والمواطنة المشتركة، من شأنه أن يفضي إلى انشطار مجتمعي خطير وانقسام يخلق تبايناً بين مكونات المجتمع في المكانة والدور، في الحقوق والواجبات، وبالأخصّ في الواقع القومي الكوردستاني.

لابدّ لمثل هذا النمط من الخطاب أن يتأسس على الاقصاء وإلغاء الآخر المختلف معتقداً، وهذا يتعارض مع متطلبات التحرر القومي وتحدياته في الوحدة والمساواة بين مكونات الأمة الواحدة، ولا ينسجم تماماً مع غاياته. إن الجماعة أو الأمة الإسلامية، التي تنشدها حركات الإسلام السياسية، تتأسس على غاية ما ورائية في نهاية الأمر، هو الخلاص الآخروي للفرقة أو الملة الناجية، وهو الهدف المسبق الذي يحدد مبرر وجودها والغاية من أجلها، بينما يتطلع الخطاب القومي إلى التحرر الدنيوي من قهر الجماعات القومية وعبودية النظم السياسية الأخرى، حتى لو اشتركت معها في الإيمان الديني، وتهدف إلى تحقيق المساواة معها على أساس من الندية والجدارة في الكرامة الإنسانية، التي من دونها يبدو محالاً الحديث عن أية حرية دينية أو معتقدية لأي دين من الأديان ومساواته، إن التحرر القومي والمجتمعي هو شرط حتمي للحرية الدينية ولحرية الضمير وليس العكس.

تقوم تصوّرات معظم حركات الإسلام السياسي في الهوية والتحرر القومي على هذه المقدمات الأيديولوجية ومصادراتها، ولا يشدّ عنها خطاب حركات الإسلام السياسي الكوردي عموماً، ولهذا يغيب عنها اعتبار مسألة التحرر القومي الشامل كأولوية فكرية وسياسية، كما تغيب عنها فكرة التضامن القومي بين المجتمع الكوردستاني المجزأة، وعلى وجه التحديد التضامن مع كفاح كل جزء ضدّ ممارسات القهر القومي للأنظمة الدينية والقومية المتسلطة على رقاب الشعب الكوردي في كلّ مكان. وفي هذا السياق لا ترى السردية الأيديولوجية للأحزاب الإسلامية في الواقع القومي المجزأة للأمة الكوردية شراً سياسياً أو أخلاقياً، ينبغي تجاوزه، بحدّ ذاته، بقدر ما هو قدرٌ مترتب على الشرّ الأعظم، الذي هو سقوط الخلافة الإسلامية، وانشطار الأمة الإسلامية، التي فقدت بذلك مجدها وعظمتها. كما أن مسألة الوحدة القومية لا تحظى بأية أهمية سياسية ودينية لديها، ما لم تشكل خطوة في سياق الوحدة الأسمى والأعم، وحدة الجماعة أو الأمة الإسلامية.

وبالمقابل تعكس كثافة حضور مظاهر ومواقف التضامن في خطابها وسلوكها مع الشعوب والأمم الأخرى، المسلمة، نزوعاً نحو التبرؤ من هويتها القومية والنماء مع المشروع الكوني، الكوزموبولتيكي، للأخوة الإسلامية، القائم على وحدة الإيمان، وهذا يرجع إلى قناعة الإسلاميين الراسخة بسمو المطلب الديني على أيّ مطلب بشريّ آخر مهما كانت حيويته الإنسانية وضرورته.

ويُستنتج في نهاية التحليل إن حركات الإسلام السياسي في كوردستان لا تؤمن، حتى لو ادعت بانتمائها للحراك السياسي الكوردستاني، بموضوعية السيرورة التاريخية للحراك القومي الكوردستاني وضرورته، إنما تجد مبرراً لادعائها بهذا الانتماء للهوية القومية وحراكها السياسي في مصادفة تاريخية غريبة انحرفت عن روح الاجتماع الإسلامي، وهذا ما يمكن أن نخلص إليه من

قول أحد مثقفيها بأن "الكورد والعرب تعايشا أخوياً في ظلّ دار الإسلام، وليس في العراق، وكان عندما دعى العرب إلى العروبة في بدايات القرن العشرين وحطّموا الخلافة بالتعاون مع اليهود والغرب، ورضوا بدويلات قومية، أنهوا بذلك تلك العلاقة الأخوية... أما إذا عاد الجميع إلى الخلافة الإسلامية، وانفقوا على إزالة الدويلات الناشئة على أرض الإسلام، عندئذ سوف لا يكون هناك داع للمطالبة بحقهم وكوردستانيتهم.." (انظر: سويلي، وآخرون، ٢٠١١، ٦٦)

هنا يكمن سرّ المشكلة إذن، فحتمية الحراك السياسي القومي للكورد وشرعية مطالبهم القومية في التحرر كأمة ومساواتهم مع الأمم الأخرى، هي نتاج كيد تاريخي ومكر تدبره اليهود الأشرار مع الغرب لأجل إسقاط الخلافة وتفتيت الأمة، وما أن تُستعاد الخلافة وتقوم قائمتها حتى تفقد تلك المطالب والحقوق، وحتى كوردستانية القوميين، مبرر وجودها وتتلاشى معانيها. ووفق هذه القناعة فإن قداسة وشرعية الحقوق القومية الفلسطينية وألوية تحرير الأرض هي أكثر مكابدة وإحاحاً من تحرير كوردستان ومن إنجاز أيّ حقّ قومي للكورد، إن فلسطين وقضيتها تحتل مكانة دالّة مركزية في السردية الإسلامية، فهي تعدّ خميرة الدسيسة التي أعدها اليهود وأرادوا بها إسقاط الخلافة وتفسخها، إنها تمثّل أوّل وأهم علامات سقوط الخلافة الإسلامية، وهذا ما يفسّر لنا كثافة وزخم حضور القضية الفلسطينية في أدبيات الإسلام السياسي عموماً.

تنبثق هنا ملاحظة تتعلق بالوعي التاريخي لدى تيارات الإسلام السياسي. فهي عموماً حين تعاود قراءة تاريخها القومي الخاص، إنما تنطلق في النظر إليه طبقاً لمجموعة مصادرات أيديولوجية ومعتقدية، غير قومية، ولهذا نجدتها تكفّر كل تاريخها ما قبل الإسلام وتبترأ منه تماماً. وبموجب تلك المصادرات تقوم بتأويل تاريخ الشعوب والحضارات السابقة على الإسلام وتفسّرها. هذا التأويل هو شكل آخر مقلوب للرؤية الإسلامية للماضي العربي قبل الإسلامي بعدّه

جاهلية، إسقاط معكوس. إذن هي جاهلية أخرى من نوع مماثل، كانت الشعوب تعيشه في فسق وخواء روحي وجذب ثقافي وظلام، وعندما قدم نور الإسلام والإيمان تمكّن بقليل من الجهد، ودون مقاومة تذكر من هدي هذه الأقوام واخضاعها، لأنها كانت أصلاً تنتظر خلاصها من الوثنية والجهل وفق هذا السيناريو الحتمي. إذن ثمة غائبة ما ورائية تقبع خلف هذا الفهم للتاريخ، تصادر على حقائقه ووقائعه عبر تأويل يتسق مع السردية المشتركة للعقيدة، التي تقول إن تلك الشعوب التي أسلمت، ودخلت دين الله أفواجاً بملء إرادتها، كانت تنتظر قدرها المحتوم في الخلاص والهداية والنور، دون أن تبدي أي شكل من أشكال الرفض أو الممانعة، لأنها كانت تصبو إلى هذا اللقاء خلاصاً من بيداء وقفر الجاهلية. هذا هو التفسير الإسلامي الميتافيزيقي الأمثل للتاريخ. وهو تفسير ذو نمط اعتقادي يمتح من مرجعية إيمانية وغيبية ولا تاريخية، تتنافى مع مقدمات مناهج البحث العلمي والتاريخي. ولهذا لا تتوقع أن تجد بين الإسلاميين الكورد ممن يمكن أن يعتدّ بحضارة الميديين أو الحوريين، فهي في نهاية المطاف مجرد أمم وثنية وجاهلة بنظرها. إن هم يعتقدون بأن التاريخ الحقيقي والصحيح للكورد يبدأ مع الإسلام ولا ينتهي إلا به.

تفضي بنا هذه المناقشة إلى مصادرة أيديولوجية أخرى من مصادرات خطاب الإسلام السياسي ذي المرجعية القومية العربية غالباً، التي تستلب لها حركات الإسلام السياسي في كردستان بوجه عام، مع ملاحظة وجود أثر خاص وملمس لمرجعية الإسلام التركي-العثماني على حركات الإسلام السياسي في كردستان تركيا. وتنطوي هذه المصادرة على منطق وصائي يفرض على حركات الإسلام السياسي للقوميات غير العربية، أو التركية، التبعية لإرادة المرجعية المركزية سياسياً والاقتداء بنهجها، بذريعة عدم إثارة النعرات القومية أو الانقسام، يعترف محسن عبدالحميد، الزعيم الإخواني العراقي (كوردي

الأصل) قائلاً: إن أسلوب الإخوان مع القوميات غير العربية هو الدعوة إلى الأخوة الإسلامية وعدم إثارة النعرات القومية، فالإخوان لا يؤمنون إلا بالإسلام طريقاً للحياة والارتباط بين القوميات الإسلامية." (راجع: البوتاني، ٢٠٢٢، ٦٧)

ترجع إشكالية الإسلاميين الكورد، التنظيمية والسياسية، في علاقتهم مع الآخر، المسلم غير الكوردي، إلى أن حركات الإسلام السياسي المركزية، سواء العربية أو التركية، لا تجيز، من هذا المنطلق، استقلال حراكهم، سياسياً أو تنظيمياً، خشية نشوء مرجعية مركزية لحركات الإسلام السياسي الكوردي على أساس قومي، تنأى بنفسها وخطابها عن تلك وتنافسها. ويبدو مثيراً ملاحظة وجود هيمنة إخوانية مركزية موازية للهيمنة السياسية والإدارية للدول التي تتقاسم الوطن القومي للكورد، وخطاب أيديولوجي مركزي وإلحاق، بموازاة خطاب السلطة القمعية، موجه للمسلمين الكورد، يرفض، من منظور وصائي واستعلائي، أن يكون هناك حراك إسلامي سياسي، ذو طابع قومي في كوردستان، وبالمقابل يطالب المسلمون الكورد أن يكونوا مجرد قاعدة اجتماعية، فاقدة لأية هوية سوى الإسلام، لتلقي وتعزيد أيديولوجيا إسلامية ذي مرجعية قومية، عربية أو تركية. هكذا كان موقف الإخوان في العراق بشأن نشوء تنظيم إخواني كوردي مستقل في كوردستان، وكذلك هو موقف الإخوان الأتراك والسوريين، فهؤلاء يتذرعون بالسؤال، ما حاجة الإخوة الكورد لتنظيم مستقل، أو خطاب سياسي، طالما نحن وإياهم نشترك في العقيدة والانتماء وتجمعنا الأخوة في الدين والجهاد المشترك؟

ضمن هذا السياق أصبح الإسلامي الكوردي، موضوعاً للتبعية، ومعرضاً لنمطين من الخطاب الاستلابي والاقصائي، يصادران، في الوقت نفسه، على هويته وعلى إرادته في تقرير مصيره سياسياً. الأول هو خطاب سلطة القمع المركزية، التي تأبى الاعتراف بوجوده. والثاني، خطاب الإسلام السياسي،

المعارض للسلطة القومية كما يعلن عن نفسه، الذي يتماهى بالنتيجة مع مقاصدها في ممارسة السطو على الوعي القومي لدى الكورد الإسلاميين وتحريفه باتجاه البحث عن الخلاص في سياقات غير قومية، ودفع باهتمامه بعيداً عن واقعه القومي.

لقد ترتب على ما سبق من تبعية الإسلام السياسي المحلي لمرجعيات أيديولوجية غير قومية أن وقع الإسلاميون الكورد في مأزق سياسية، ليس من السهل التغافل عنها في الذاكرة القومية، ويذكر د. عبدالرحمن اسينداري، وكان إخوانياً في تنظيم دهوك (بادينان) إن الإخوان المسلمين الكورد امتنعوا عن المشاركة في انتفاضة آذار ١٩٩١م، التزاماً منهم ببيان المرشد العام للإخوان وقتئذ، محمد حامد أبي نصر، الذي صدر أثناء الانتفاضة الشعبية في كردستان ومدن جنوب ووسط العراق، وصف الانتفاضة بأنها مؤامرة لتقسيم العراق. (انظر: البوتاني، ٢٠٢٢، ١١٥) وهذا الموقف المستخف بالكفاح القومي لشعب كردستان وتضحياته من جانب الإخوان العراقيين لم يكن هو الوحيد، إذ سبق وأن أعرض هذا الحزب عن إدانة جرائم النظام البعثي ومذابحه الجماعية بحق المدنيين الكورد، سواء أثناء استخدام الأسلحة الكيماوية في مدينة حلبجة آذار ١٩٨٨م، أو أثناء سلسلة مجازر الأنفال، التي قضى فيها أكثر من ١٨٢ ألف مدني، من الأطفال والنساء والشيوخ الكورد. فقد التزم "الإخوان المسلمين" العراقيون، ومعهم إخوان العالم، صمتاً مخزياً واستهتاراً لا يمكن تجاهله في أي وقت من الأوقات أو نسيانه. هذه المواقف وغيرها، تعكس بقوة ازدواجية المعايير الأخلاقية لدى جماعات الإسلام السياسي، ولامبالاتها بالمبادئ الإنسانية حينما تتعارض مع ثوابتها الأيديولوجية ومصالحها السياسية، ولم تكن جماعات الإسلام السياسي في كردستان بحكم تبعيتها لتلك المرجعيات بمنأى عن هذا المأزق.

إن واحداً من أبرز الأمثلة على مازق الهوية لدى المثقف الإسلامي الكوردي نجده في مثال الشيخ الكوردي والعلامة الدينية محمد رمضان البوطي، الذي لم يشفع له إعلائه التبرؤ من انتمائه القومي من غلّ التكفيريين فعمدوا إلى اغتياله .

إذ رغم دأب البوطي، المعهود عنه، على النأي بنفسه عن النشاط السياسي المباشر، ومداهناته للنظام الحاكم في دمشق، إلا أنه وبسبب من سعيه إلى التطبع التام مع المجال الأيديولوجي السائد وجد نفسه منساقاً إلى نقض هويته القومية والتنكر لها، حيث انخرط في حمى الغيرة العروبية والإسلاموية المجانية، مع شيوخ الأزهر وفقهه الإرهاب في اليمن عبدالمجيد الزنداني، دفاعاً عن نظام صدام حسين، بزعم الدفاع عن العراق ووحدته في مواجهة الغزو الأمريكي. ففي لحظة من الحماسة الدينية مع مشاعر وهيجان مستمعيه من الجمهور الديني، المناصر لنظام صدام حسين، أعلن الشيخ البوطي في خطبته بأحد المساجد الدمشقية (٤ / ٤ / ٢٠٠٣م) إنه يضع انتماءه القومي (الكوردي) تحت قدمه طالما أنه يتعارض مع دينه، وحسب فهم البوطي كان أيّ تأييد للغزو الأمريكي أو سعي لإسقاط نظام المستبد وقتئذ يعدّ نقضاً لمبادئ الإسلام.

هكذا فرضت الهستيريا الجماعية، الدينية القومية، واللاعقلانية للجمهور العربي المتعاطف مع النظام العراقي، على الشيخ البوطي أن يظهر ورعه ويبرهن على تقواه الدينية من خلال تملق المزاج الإسلامي العروبي السائد. فكل من كان لا يؤيد أو يشدّ من أزر طاغية بغداد أو لا يناصر بقائه كان يعرض نفسه لأحكام الإدانة والتكفير والتخوين حالئذ. والواقع كان الكورد وقضيتهم يشكلان البؤرة المركزية لإدانات التكفيريين والعروبيين وقتئذ. وبدوره توصل الشيخ البوطي إلى قناعة بأن التقوى الظاهرية والمواعظ التي يسديها لجمهوره الديني وأتباعه لم تعد كافية لتبرئته من خطيئة ولادته الأصلية ككوردي، يشارك

بها انتماء هؤلاء "المارقين"، الساعين إلى إسقاط رمز من رموز "العروبة والإسلام" في بغداد. إذ خيِّمت شبهة عميقة على ضمائر جمهوره الديني ووعي أتباعه بشأن إخلاص شيخهم لدينه ولعقيدهم المشتركة، طالما ظل ملتزماً الصمت بشأن موقف الكورد في جنوب كردستان ورغبتهم في التخلص من طاغية بغداد.

الصمت لم يعد كاف، وحتى النفاق الظاهر والمداهنة، بنظر البوطي، وكان لابد من هذا التحدي الكبير بإعلان شتم نسبه وهويته، المغفلة أصلاً، بتلك الطريقة المبتذلة. ولو أمكنه فعل أكثر من ذلك لما تردد في حرق كل ما يتصل بكورديته ليثبت إخلاصه وتطبعه مع المجال الأيديولوجي للإسلام العروبي ويتوحد معه في الهوية والانتماء. وبذلك أصبح الشيخ البوطي، وحسب اعتقاده، حراً تماماً من كورديته ومتطهراً من الشبح الذي طارده طوال عمره، ويطارده كل إسلاموي كوردي، يريد أن يبرهن بإخلاص على انتمائه لخطاب الإسلام السياسي في الهوية.

خلاصة القول، الإسلام السياسي العربي، عروبي بامتياز، في بنائه وفي منطقته، وفي منظومة مفاهيمه، وهذا الانتماء العروبي شرط مقوم حتى لإيمانه، فلا يمكن فصل الإسلام عن العروبة لديه أو العكس. وبمعزل عن الشعارات الدينية المعلنة في إهاب مقدس لديه، فإن مفهوم الأمة الأنموذج، الذي يند عن الاختلافات العرقية والثقافية، يشكّل خلاصة النوستلجيا في المتخيل السياسي الإسلامي، ويتماهي مع الحدود الجغرافية والثقافية للعروبة، ويتطابق تماماً مع التصور الأيديولوجي القومي العربي للأمة والعروبة، الذي اكتسب شكلاً معلماً في خطاب البعث والناصريين. وتجدر الإشارة، بهذا الخصوص، إلى أن شدة الحماسة لمشروع الأمة الإسلامية دفعت بمنظر البعثيين ميشيل عفلق إلى الاعتقاد بأن الإسلام هو الذي منح العروبة شخصيتها وهويتها ورسالتها الخالدة،

وقد كان بمثابة الروح الخالقة للعروبة، وخلص بالنتيجة إلى الإقرار بأن الأمة العربية هي أمة الإسلام، وهذا ما أكد عليه المفكر الإسلامي محمد عمارة في قراءته لفكر عفلق (١٩٩٧، ٨٦) قائلاً "لا يخالجنأ أدنى شك في أن الرسالة الخالدة، التي عنها ميشيل عفلق هي الإسلام ذاته."

الإسلام السياسي (الكوردي)، بخلاف ذلك، بلا ملامح قومية ومتحلل من هويته وانتمائه، بل يجد في هذا التحلل شرطاً لإيمانه القويم وإخلاصه لمرجعيته السياسية. والحال أن الفرس أدركوا هذه المعادلة منذ أمد بعيد، ولهذا عدّوا من التشييع عتبة لفرسنة الإسلام، كي يستقلّوا بأنفسهم عن أية مرجعية غير قومية، غير فارسية. وبموازاة ذلك لم يخف آباء الإسلام السياسي التركي حماسهم للإسلام التركي في خصوصيته القومية، التي تعكس الشخصية التركية وتاريخها الإسلامي الخاص، الذي تطور في السياق التاريخي للإمبراطورية العثمانية، كزمان مرجعي له، واكتسب شكله في نطاقها، حيث كانت خاضعة لسيادة عنصر قومي دون بقية الشعوب المسلمة. إذ يعتقد هؤلاء جميعاً مع أنصارهم بأن هنالك إسلام تركي مطبوع بطابع الهوية القومية التركية وخصائصها، وهم يؤمنون بعمق بعبقرية وتفرد التاريخ التركي، وبالذور المميز للترك في نشر الإسلام وتأسيس الإمبراطورية العثمانية. وهذا الاعتقاد يستند إلى حس مشترك أعمق لديهم بأن الترك تمّ اختيارهم لدور قيادي ورائد في العالم الإسلامي.

من هذا الموقع برزت هوية أيديولوجية تلفيقية تشكّلت من عناصر ورموز دينية وقومية، تشابكت معاً بعمق لأجل خلق وعي مشترك بالانتماء، وراحت تؤثر بعمق في بناء تضامن جمعي بين الجماعة القومية والطائفية. هنا أصبح الدين، في خطاب الإسلام التركي، متشابكاً ومتماهياً مع الشعور الوطني، وصار يُستحضر في هذا السياق عادة لتوضيح الأصالة والتفرد الثقافي والعرقي للجماعة القومية، ولتسويغ سياساتها وأهدافها من خلال ربط مطالبها بشرعية فوق بشرية.

كذلك تستحضر الموارد النظرية للدين لتقدم إطاراً شرعياً لتفسير الأحداث السياسية وتبرير مطالب السلطة. يبدو جلياً أن الأولوية في هذا السياق تمنح في تعريف هوية الإسلام التركي للعقائد والممارسات الدينية الخاصة بالجماعة القومية على حساب الإسلام كدين كوزمبوليتي، من أجل غايات وأهداف سياسية. الأمر الذي من شأنه أن يسبغ قداسة على ممارسات السلطة السياسية ومزاعمها في تمثيل الأمة في نظر الأغلبية العرقية والطائفية. إنه ليس إسلام مجرد من الاهتمامات السياسية لإحدى الجماعات القومية، بل إسلام ذرائعي مدنس بالأهداف والمشاريع السياسية العملية، ويعبر عن رغبة دفينية في الوعي الجمعي لاستعادة الهيمنة والنفوذ على العالم الإسلامي.

واقع الحال إن (الإسلام السياسي الكوردي) لا يزال يشكو من مأزق ووعي الهوية، بين الانتماء إلى إيديولوجية سماوية لا تكثر بما هو دينوي، ووعي يتخطى أزمة الراهن بالقفز إلى الوراء نحو الماضي، ويلوذ بنوع من الإسلام الانقلابي النسقي الباكر من جهة أولى، وبين ما ينبغي أن يكون عليه هذا الوعي، حيث يفترض أن يكون وعياً دينوياً - نقدياً بواقع المجتمع القومي وتحدياته من جهة ثانية. وبالنتيجة يعيش وعياً تلفيقياً، متأرجحاً، يماه بين الأمة والدين، نعني بين الكوردايتي والإسلام، لمصلحة الأخير. وهو ليس كل الإسلام عموماً، إنما إسلام خاص مستمد من نمط نسقي سياسي ومذهبي معين. لكنه في نهاية المطاف يؤكد على نمط من الادعاء الشمولي في الوعي بالانتماء، ووعي كوني مجرد "المؤمنون أخوة" لا يلزمه بعبء مسؤولية تأكيد ما هو ذاتي وخاص والبرهان عليهما، أو يلزمه بتأكيدات الذات المرهقة.

هكذا ظلّ الكورد تاريخياً دون التوصل إلى تشكيل نوع من الوعي الذاتي - القومي بالإسلام أو التفكير الذاتي، ولسنا نظن أنهم نجحوا في تكريد الإسلام على نحو ما، نظير الشعوب المسلمة الأخرى، بقراءة تنطلق من واقعهم

القومي وتنتهي إليه. صحيح أن الإسلام الشافعي هيمن في الحقبة الأيوبية وانتشر من خلال الكورد حتى أصبح المذهب الأكثر رواجاً بين الكورد وعرب الشام ومصر. لكن لا يسعنا الزعم أنه يمثل الخصوصية الكوردية ويعبر عنها، نظير المذهب الشيعي بالنسبة للفرس. حيث تمكن الفرس من تطبيع الإسلام بخصوصيتهم القومية وبصيغة واضحة المعالم في زمن الصفويين. فالإسلام الشيعي الاثنا عشري، هو إسلام فارسي قومي، له طابعه القومي الخاص، ونواته الأيديولوجية وينتسب إلى تاريخ شعب وهوية قومية.

- الإرهاب والتسامح وحرية الاعتقاد.

برهنت حركات الإسلام السياسي، التي انطلقت حاملة لواء هذا الخطاب، حتى الآن، على أنها ألحقت أفدح الضرر بالمجتمعات التي ظهرت فيها خلال العقود الأربعة الأخيرة، إذ فشلت في تقديم نموذج سياسي ناجح، قائم على التسامح والتعددية والتعايش، يضمن حرية الاعتقاد والمساواة بين المختلفين دينياً. وهذه المبادئ التي سنناقش مآلاتها ومصائرهما في ضوء خطاب الإسلامي السياسي، هي التي يتطلع أي مجتمع إنساني إلى تحقيقها في نفسه، إذا أراد أن يعيش أعضاؤه بحرية وكرامة وسلام. ويكفي أن نلقي نظرة مقارنة على تجارب الإسلام السياسي وممارساته في أفغانستان، الجزائر، إيران، ليبيا والعراق، مصر وسوريا.. الخ حتى نخلص إلى نتائج مخيبة ومأساوية على هذا الصعيد، حيث أمسى العنف الديني والكراهية والتعصب والقسوة والتناحر الداخلي العناوين الأبرز لتلك المجتمعات المسلمة، وصارت علامات حصرية دالة عليها.

السؤال الأبرز بهذا الخصوص هو، لم باتت المجتمعات الإسلامية، دون بقية المجتمعات الدينية، بيئة يعصف بها العنف الديني؟ هل يشكل الدين علة الإرهاب؟ وهل يعدّ الدين الإسلامي، على وجه التحديد، مصدراً للإرهاب المتفشي في عالمنا المعاصر؟ ولماذا يتم اختزال العنف وتعريفه بالإسلام؟ ما

الذي يعنيه هذا الاقتران؟ ثم نتساءل، من موقع آخر، مع فرانسوا بورغا (انظر: ٢٠٠٦م، ١٤): هل العنف الذي واجهه الغرب في ١١ سبتمبر ولايزال، أيديولوجي أو ديني فقط؟ وهل بوسعنا التمييز بين تعصب ديني وعنف سياسي مضاد، حتى لو اجتمع الاثنان معاً أحياناً، دون أن يختلطا معاً رغم ذلك؟ لا تنحاز هذه الدراسة إلى البحث عن جذور الإرهاب في النصوص الدينية أو في ترسانة الفتاوى الفقهية المتعارضة، ذلك إن الاقتصار على المقاربة أو التحليل الثقافي لظاهرة الإرهاب الديني ينأى بها عن الموضوعية. وبوسع أي باحث أن يجد في معظم الأديان، وليس في الإسلام وحده، نصوصاً متعارضة ومفاهيم تحث وتقدس العنف وأخرى منددة به، وإن كانت بنسب متباينة كماً. واللافت في الأمر إن مثل هذه القراءات تشترك جميعاً في أنها تصبح طاغية، عند المراقبين والمثقفين ورجال الإعلام لدى تفسير ظاهرة العنف الإسلامي، بعد كل حدث إرهابي ذي طابع عالمي. فقد سادت هذه المقاربة بعد ١١ سبتمبر، وكذلك مع العنف الديني، الذي صاحب وقائع الربيع العربي، وعلى وجه الخصوص مع ظاهرة العنف الداعشي "حيث عاد الجدل نفسه حول ما إذا كان يعكس الوجه الحقيقي للإسلام أم غير ذلك... بيد أن عنف داعش الفائق المشهدي، دفع أكثر إلى التركيز على الطبيعة الدينية القروسطية في بعض الكتابات... وفي الحاليتين شاعت المقاربات الثقافية للإسلام، عبر إحالة العنف إلى النص الديني أو الإرث الفقهي." (الخطيب، ٢٠١٧م، ١٦).

بموازاة ذلك يلاحظ إن ثمة إفراط سياسي وانتقائية في استخدام مفهوم الإرهاب أو العنف الديني في وقتنا هذا تبعاً للمقاصد الأيديولوجية والمصالح. وبالمقابل نفترض بأنه لا يوجد دين إرهابي بذاته كدين، أو دين متسامح بذاته، لا يوجد دين أكثر إرهاباً أو أقل من دين آخر، مثلما لا يوجد دين أكثر تسامحاً أو أقل من غيره. الدين يصبح على هذا النحو أو ذاك عبر متلقيه ومعتقيه، أي

من خلال الذوات التي تحمله، وذلك عبر سياقات اجتماعية معقدة للغاية تلعب فيها المصالح المادية دوراً رئيساً في تحديد طبيعة هذا الدين وفهمه. ولهذا السبب لا يكثر البحث بالمساعي والاجتهادات التي تميّز بين إسلام معتدل وآخر متطرف، ولا يمنح أهمية لأيّ حكم دوغمائي يعتبر الإرهاب، سلوكاً وعقيدة، حكراً على الإسلام والمسلمين. ومن الناحية العلمية لا يبدو من الصواب الانحياز إلى إسلام صحيح في مواجهة إسلام آخر يعدّ متطرفاً أو خاطئاً. وليس من المفيد الإيحاء بأن التطرف الإسلامي ليس سوى انحراف عن الصراط المستقيم للإسلام، فمثل هذه القناعة قد تنزلق بنا إلى سفسطة جوفاء. (قارن مع: عبد الوهاب، ٢٠٠٢م، ١٦)

تقدم القراءة النقدية للتاريخ أمثلة قوية على تهافت مثل تلك التصورات، فمثلما كان الإسلام في العصور الوسطى يمثل ثقافة مجتمع منفتح ومتسامح، كانت المسيحية لواء البشر الأكثر قسوة وتعصباً حينها. في حين تتبرأ مسيحية أوروبا الغربية اليوم تماماً من مساوئ تلك الحقبة. وإسلام اليوم أبعد ما يكون عن روح إسلام تلك الحقبة الذهبية، إسلام أبي علاء المعري والإمام الشافعي وابن رشد. واليوم متطرفو الشرق من المسيحيين هم أقرب إلى المتطرفين المسلمين، جيرانهم، منهم إلى مسيحيي الغرب، وهم ليسوا أقلّ أصولية منهم وتشدداً. مثلما أن بوذيي بورما أقرب في تطرفهم إلى التكفيريين الإسلاميين منهم إلى بوذيي الهند الصينية وروح التسامح البوذي. لكن من المؤكد أيضاً أن أيّ دين حينما ينتحل دوراً سياسياً سيغدو ديناً تكفيرياً وإقصائياً إلى أبعد مدى، إذا انخرط في الصراع الاجتماعي والسياسي وأمسى تعبيراً أيديولوجياً عن مصلحة ما.

من المفيد أيضاً التذكير بقول عبد الرحمن الراشد إن كل المسلمين ليسوا يارهابيين، لكن من المؤكد أن معظم الإرهابيين هم من المسلمين. إذن، لا يمكن

بأيّ حال فكّ العلاقة بين الدين والإرهاب في جميع العصور، وليس في وقتنا الراهن فحسب، فعلى الدوام كان الدين يقدم الموارد النظرية لتبرير العنف ضد الآخر المختلف دينياً، على شكل فتاوى وأحكام، إلا أنه ينبغي الحذر من الجزم بأن العنف أو الإرهاب هو نتاج دين من الأديان لوحده. إن القناعة التي تقول "إن الدين يسبب العنف هي واحدة من أكثر الأساطير انتشاراً في الثقافة الغربية اليوم، وهي الأكثر تعويماً في الأوساط الثقافية والأكاديمية والإعلامية.... لكن بالمقابل فإن الحقائق الوحشية في تاريخ الأديان تفرض علينا أن ندرك بشكل قطعي وجود اقتران بين الدين والعنف. هذا العنف الذي ارتدى عبارة الدين، ألقى مراراً بظلاله، عبر التاريخ، على الدين والثقافة واستدرج عدداً هائلاً من البشر "الطيبين" إلى رقصته المدمرة." (كافو، ٢٠١٧، ٢٣-٢٤).

لا نجافي الحقيقة، إذن، عند القول بأنه ليس هنالك مؤمن إرهابي بذاته، ويتعبّر أكثر تحديداً ليس هنالك إرهابي مسلم أو مسيحي أو بوذي أو يهودي خالص، بل دائماً هنالك فرد إرهابي من هذا المعتقد أو الدين أو ذلك. وبالنتيجة فالعنف أو "الإرهاب الإسلامي" لا يصدر عن الإسلام كدين، ليس نتاجاً حصرياً بالإسلام وإن بدا كذلك في زمننا هذا، بل هو نتاج التاريخ الحديث للمسلمين، تاريخ صنّعه وكتبه أيادي كثيرة، منها أيادي الجار الإمبريالي المهيمن. (قارن: بورغا، ٢٠١٨، ٢٥).

فالفرّد الإرهابي هو إرهابي ليس لكونه مؤمناً أو متديناً بهذا الدين أو ذلك، إنما هو إرهابي لأنه وجد في شروط اجتماعية أو سياسية، تحضّه أو تحرضه على الإرهاب وعلى الكراهية المدمرة، ومن المحتمل أن يكون حامل أية عقيدة أو سردية أيديولوجية دنيوية إرهابياً إذا وُجد في هذه الشروط بالذات. إن هذه البيئة بالذات هي التي تحمله على قراءة الدين وفهمه على هذا النحو دون آخر ليجد فيه ما يبرر نزوعه نحو الكراهية والتعصب والقتل والتدمير. فهذه الشروط هي

التي تحمله على التصرف كإرهابي، وهو لم يولد كمشروع إرهابي لأنه وجد نفسه منتماً لهذا الدين أو ذلك. وفي يقيني إن الإرهاب المتلبس بلبوس الدين أو المذهب، المسمى بـ **الإرهاب المقدس**، سيكف عن الوجود متى ما انتفت تلك الشروط، ويكف أتباع هذا الدين أو ذلك عن التصرف كإرهابيين.

بالمقابل، ليس هنالك مؤمن متسامح بحكم دينه، أو بحكم طبيعة انتمائه الديني والمذهبي. فهو ليس متسامحاً دون غيره من مؤمني الأديان الأخرى، لمجرد أنه ينتمي لهذا الدين أو لهذا المذهب. كذلك ليس صحيحاً اعتبار المواطن الأوروبي متسامحاً لأنه يحمل إيماناً مسيحياً أو خلاف ذلك من القناعات الماورائية التي يحملها. إنما يكون الإنسان متسامحاً في الغالب لأنه يعيش في بيئة اجتماعية وثقافية تحمله على القبول بالآخر المختلف معه، ولأن نمط معيشته تحول دون التعصب ودون تكفير من يحمل قناعات ماورائية أو حتى سياسية مختلفة عنه. وهذه البيئة بالذات تنتفي فيها كل المقدمات والمبررات، التي تحمله على كراهية الآخر وتجعل من قراءته للدين ومن إيمانه به - ليس دينه ومعتقده فحسب وإنما جميع الأديان - عاملاً معزراً للتسامح.

كلّ دين، دون استثناء، مرشح لأن يكون دين تسامح أو ينقلب إلى الضد، ويغدو دين إرهاب وتكفير، إلى أقصى حدّ، ضمن سياقات معينة من الصراع على السلطة والنفوذ والمصالح. وعليه فإن الجذر الحقيقي للإرهاب لا يكمن في الدين بالذات، وإنما الشروط الواقعية المولدة للعنف الذي يتخذ شكل عنف ديني، كأسلوب وحيد للتعبير عن الرفض لدى الإنسان. إن العنف الديني في هذه الحالة ما هو إلا أسلوب منحرف ومشوّه للتعبير عن الرفض يلجأ إليه الإنسان كي يبرر بها مطالبه الواقعية والدينية إلى أقصى حدّ.

وبالنتيجة حينما يلجأ الإسلام السياسي في نهجه التكفيري إلى فرض وصاية شاملة على التفكير والحياة، من منظور تمثيله لوعي مطلق وامتلاكه

لحقيقة مطلقة، إنما يقع في تعارض مع الحقائق النسبية الأخرى، لهذا يتعذر عليه التحلي بالتسامح وقبول الاختلاف. إنه بحكم طبيعته المطلقة واحداً ولا يمكن إلا أن يكون واحداً ويُقصي البدائل الأخرى، لا يقبل أن يكون وإياها متعايشين ومختلفين في آن وعلى أرض واحد. لهذا يرى ضرورة في الإطاحة بها وحرقتها أو حذفها من الوجود، هنا يبدأ التمييز بين التدين والإرهاب بالتلاشي.

إن جماعات الإسلام السياسي بمعظمها، ولاسيما المتشددة منها، تنطلق في تكفيرها للآخرين من إيمانها بأنها وصية على المهمة المقدسة ومكلفة تكليفاً شرعياً بإقامة الحاكمية الإلهية وفرض شرع الله، لهذا تبرر لنفسها استخدام كل الوسائل بهدف الوصول لأهدافها التي لا تقل قداسة عن وسائلها. فهي تعتقد بأنها تمثل النهج الإلهي الحق، ومن واجبها وحققها أن تقضي على كل من لا ينتمي لغير هذا النهج... إنها ترى، كما وجدنا عند منظريها البارزين، إن جميع المجتمعات المعاصرة تعيش جاهلية ما قبل الإسلام، وكل ما حولها جاهلية، تصورات الناس وعقائدهم، عاداتهم وتقاليدهم وأعيادهم، وبالطبع الأعياد والمناسبات القومية كالنوروز، وجميع الموارد الثقافية التي تعبر عن هوية الشعب، فنونه وآدابه، عاداته وأذواقه، شرائعه وقوانينه.. الخ من هنا تكفر جميعها، وبالمقابل تبرر تلك الجماعات لنفسها استخدام كل الوسائل كي تفرض عقيدتها وتسود. (انظر: غازي، ٢٠٠٩م، ٥٣).

وتلجأ الحركات الإسلامية، من هذا المنطلق، إلى تكفير كل سلطة سياسية قائمة وكل نظام سياسي ومذهب فكري مختلف أيضاً. فهي ترى في الديمقراطية والعلمانية والليبرالية ومفاهيم حقوق الإنسان بأنها عقائد ضالة، لأنها تخالف شرع الله ومبادئه. وبالمقابل تسعى إلى الاستحواذ على السلطة بكل السبل بغرض فرض نمط معين من الإيمان والتدين على الدولة والمجتمع. وفي حال فشلها في الاستحواذ على السلطة عبر صناديق الاقتراع في ظل الديمقراطية،

تلجأ إلى الإرهاب لتحقيق هذا الهدف، ثم تنقلب على الديمقراطية تالياً. إن الديمقراطية في الأصل مرفوضة لديها ومكروهة، فهي، باعتقادها، عوضاً عن أن ترجع السيادة لله تقيم سيادة الشعب بدلاً منها، وهذا كفرٌ صريح. لهذا حينما تقبل تلك التنظيمات بالمسار الانتخابي الديمقراطي، في بعض الأحيان، لا تكون غايتها الحقيقية هي تكريس الخيار الديمقراطي، إنما بغرض الوصول إلى السلطة ومن ثم الإطاحة بالنظام الديمقراطي، وفرض نظامها الخاص وعقيدتها. وهكذا تعتقد معظم جماعات الإسلام السياسي، وبضمنهم حزب التحرير الإسلامي " بأن الديمقراطية نظام كفر، يُحرم الأخذ بها أو تطبيقها أو الدعوة إليها... وفي اعتقاد هؤلاء إن الديمقراطية التي سوقها الغرب الكافر إلى بلاد المسلمين هي نظام كفر، لا علاقة لها بالإسلام، لا من قريب ولا من بعيد، وهي تتناقض مع أحكام الإسلام تناقضاً كلياً في الكليات، وفي الجزئيات، وفي المصدر الذي جاءت الديمقراطية منه، والعقيدة التي انبثقت عنها، والأساس الذي قامت عليه، في الأفكار والأنظمة التي أتت بها... هو نظام مصدره البشر، ولا علاقة له بوحى ولا بدين." (مجموعة مؤلفين، ٢٠١١، ١١٣-١١٥-١١٦).

يثير خطاب الإسلام السياسي وممارسات تياراته قلقاً وهواجس عميقة لدى الأقليات الدينية وأصحاب العقائد المختلفة في المجتمع الكوردستاني بشأن مستقبلها وسط كل هذا الاستشراء للنزعة الدينية المتشددة ومظاهرها، ورفض تلك التيارات، الحاملة لمشروع هذا الخطاب، قبول الآخر المختلف. إذ من غير الممكن الحديث بثقة عن وعي مجتمعي قومي مشترك في ظلّ تنامي خطاب يكرّس الانقسام والتشردم بين المكونات الاجتماعية ويعزز التمييز بينها على أساس الهوية الدينية والمذهبية. إن هذا الخطاب الذي ينشد مجتمعاً مساوياً من المؤمنين، الذين يتماهون بصورة مطلقة مع العقيدة الدينية والمذهبية، يرفض أي اختلاف في العقيدة والدين، ويدين كل تباين في

المذاهب والأفكار. فكل تمايز من هذا القبيل يفضي إلى نفي الأمة ويقوّض انسجامها وفق منطق الإسلاميين، ولهذا ينحون إلى التعصب كردّ فعل على الاختلاف ويناهضون التسامح مع المختلف، الذي يشكّل تهديداً لهوية خطابهم ومنطقه الداخلي.

لقد غدا الوضع الإنساني المعاصر، عموماً، محكوماً بالتعايش والنزاع في الوقت نفسه، وهو الوضع الذي يقتضي مقداراً كبيراً من التسامح. ففي المجتمعات المتعددة الثقافات والعقائد، كالمجتمع الكوردستاني، الذي يحفل بالاختلاف في أنماط المعيشة والتفكير، وينطوي على تنوع كبير في العقائد والآراء والأفكار، يكتسب مفهوم التسامح أهمية حيوية ومركزية لأجل تماسكه وبقائه. ومن البينّ بأنه ليس للتسامح أيّ معنى أو أهمية في أوضاع المماثلة والنمطية في الأفكار والعقائد، وهو لهذا لا يرتدي أيّة قيمة في خطاب الإسلام السياسي الذي يطمح إلى تأسيس مجتمع نمطي من المؤمنين. من هنا يؤكد راينر فورست على الارتباط العضوي بين التسامح والتنازع، مشيراً إلى أن التسامح ينبثق عن التنازع ويولد من رحم النزاعات والاختلافات البشرية. إن التسامح يكتسب معناه في هذا السياق، حيث يمكن ممارسته وتبريره وسط المختلفين، سواء في الحياة الخاصة أو في المجال العام، وتنبع حاجتنا إلى التسامح كمبدأ من هذا الموقف بالذات.

يؤشر التسامح على الموقف من آراء الآخرين وعقائدهم ومصالحهم، بمقدار اختلافنا عنهم، كما يعكس مقدرة المرء على التعايش مع عاداتهم وأنماط السلوك لديهم. وتبرز الحاجة إلى التسامح بهدف الوصول إلى التفاهم والاتفاق حول المسائل الخلافية ووجهات النظر المتباينة، وبغرض الخروج على المصالح المتعارضة دون اللجوء إلى القسوة أو العنف أو الإقصاء. ويكاد أن يكون مسلماً به إن من بين كافة الأشكال التي اتخذها التعصب واللاتسامح في

تاريخ البشرية" يبرز الشكل الديني، اللاتسامح الديني، المسبب في حدوث القدر الأكبر من الأذى بين البشر." (الخليل، وآخرون، ١٩٩٢، ١٠٣) أما على الصعيد الكوردستاني فإن التاريخ يقدم لنا أمثلة صارخة، من هذا القبيل، عن مجازر وحروب الإبادة ضد الأزديين والأرمن، والمسيحيين، عموماً، تحت عناوين دينية.

وفي الوقت ذاته لا يمكن عدّ التسامح قيمة أخلاقية مجردة ومطلقة، منفصلة عن التاريخ والتطور. وهو ليس مجرد مبدأ يرنو من خلاله الإنسان إلى التعالي على تناقضات الواقع القائم، وإنما يتوقف معناه على ثقافة العصر السائدة، وعلى علاقاته الفعلية. وإذا ما فصلنا مفهوم التسامح عن سياقه التاريخي وعزونا إليه وجوداً مستقلاً عن التاريخ فإن من شأن ذلك أن يفقده كل قيمة إنسانية وعملية. ويمكن ترجمة هذا الهاجس عبر الأسئلة الإشكالية التالية: كيف يمكن أن نتسامح مع التكفير ونقرّ له بذات الحقوق الإنسانية في حين أنه ينفي هذه الحقوق عن أولئك الذين لا يدينون بدينه أو بمعتقده إلى الحدّ الذي يصل فيه إلى إرهابهم؟ هل التسامح يعني بالضرورة أن نتسامح مع غير المتسامحين أو مع المتعصبين، الذين يرفضون التسامح كمبدأ للتعايش؟ إذن، ما هي الظروف أو الشروط، التي تجيز للمرء، أو السلطة، ألا يكون متسامحاً مع غير المتسامحين، ويتنصل فيها من مسؤولية التسامح كواجب؟ أيّ مبدأ يمنع المرء ألا يكون متسامحاً مع غير المتسامحين؟ (انظر: الخليل، وآخرون، ١٩٩٢، ٣٣).

وتكتسب الأسئلة التالية على صعيد المجتمع الكوردستاني أهمية عملية استثنائية في مواجهة خطاب التطرف الديني، وهي: هل الالتزام بحريّة الآخرين وحقهم في التعبير يبرر السماح لكل مدّع أن يدعو، باسم الدين، إلى اغتصاب القاصرات والاعتداء الجنسي على الأطفال واحتقار المرأة وإهانتها والتحرّيش ضد حقوق الإنسان الطبيعية؟ هل العمل الديني، أي العمل في المجال الروحي

يبرر الحديث باسم الله (ج) والوصاية على الضمير الديني للمؤمنين؟ هل يسوغ مبدأ حرية الرأي منح كل معمم، يعتقد في نفسه الكمال الأخلاقي والروحي، حق الوصاية على سلوك الآخرين وقيمهم الأخلاقية وأذواقهم والحكم عليهم بالهرطقة والعهر؟ هل الدعوة إلى العنف الأسري والتحرّض ضد قيم المساواة بين الجنسين من الديمقراطية وحرية الرأي في شيء؟ هل إثارة الغوغاء ضد الحداثة والقيم الوطنية والسلم الأهلي يعدّ شأنًا خاصًا من شؤون الفرد الخاصة وحقًا من حقوقه في إبداء الرأي؟ وهل من مبرر لاستخدام المنابر العامة، الروحية والمدنية، في الترويج لثقافة الكراهية ضد المختلف وأصحاب المذاهب والمعتقدات الأخرى ويسوغ احتقار عقائدهم وقناعاتهم الدينية؟ هل من حرية الرأي في شيء أن تُكره الآخرين على نمطٍ محددٍ من التدين، ومن التمذهب، ومن الاعتقاد، ومن العبادة والطقوس؟ وأخيراً هل يجوز إرغام الآخرين على نمطٍ بعينه من السلوك الأخلاقي حتى يصبحوا أسوياء وعلى صراطٍ مستقيم وفق اعتقاد البعض؟ لمَ تفترض أصلاً الوصاية عليهم وتعتقد بأن الإيمان الذي لديك، والدين الذي أنت عليه، والمذهب الذي تؤمن به، ومن ثم الطريقة التي تعتمدها، والمدرسة أو الشيخ الذي تتبعه، هي الأصوب والأحق والأقرب إلى مقاصد السماء؟ وكيف لك أن تبرهن على ذلك؟ من منح لمثل هذا الطراز من رجال الدين الحق في التدخل في الإيمان الخاص للبشر وضميرهم كي يُكرههم على التكيف مع معتقداتهم وآرائهم، التي هي نتاج رؤوسهم وقناعاتهم الذاتية ووفقاً لنموذج إيمانهم المحدد وفهمهم المحدود للدين؟

إن هذه الأسئلة وغيرها قد تدفعنا إلى مراجعة بدايات مفاهيم حقوق الإنسان والتسامح، التي تنصّ على أن لكل إنسان الحقوق ذاتها بصرف النظر عن الدين والجنس والعرق، آخذين بعين الاعتبار ليس فقط الممارسات

السياسية والعملية لحركات الإسلام السياسي فقط، وإنما طبيعة الخطاب الإقصائي والتكفيري الذي تعلقه. وهنا تبرز أهمية التأكيد على حرية الضمير الديني والاعتقاد كمبدأ أساس لأيّ تسامح وتعايش بين المختلفين دينياً وفكرياً.

هنالك دائرة مستقلة خاصة بالفرد ينبغي أن تبقى بمنأى عن تدخل أية سلطة سياسية أو دينية. وكما يشير ستوارت مل، تشمّل هذه الدائرة ذلك الجزء من حياة الفرد وسلوكه الذي لا يخصّ إلا شخصه وحده، أو إن مسّ غيره من الناس فيكون ذلك بمحض إرادتهم وموافقتهم التي لا خداع فيها، واشتراكهم، وهذا هو نطاق الحرّية البشرية الخاص بها. إنه يشمّل أولاً مملكة الوعي الداخلية التي تتطلب حرّية الضمير بأوسع معانيها وحرّية الفكر والشعور، والحرّية المطلقة للرأي والعاطفة في كل المواضيع العملية أو النظرية العلمية أو الأخلاقية أو الدينية. وثانياً، حرّية تصميم خطة لحياتنا توافق طبعنا، وحرّية العمل وفق ما نحب ونرغب.. وثالثاً، تنشأ من هذه الحرّية لكل فرد ضمن الشروط نفسها حرّية التكتل بين الأفراد، حرّية الاتحاد والتضامن في سبيل أي هدف لا ينطوي على إيذاء الغير.. وكل مجتمع لا تحترم فيه هذه الحريات عموماً لا يكون حرّاً مهما كان شكل حكومته، ولا يكون أي مجتمع حرّاً حرّية تامّة إن لم تكن فيه هذه الحريات مطلقة وكاملة الشروط. والحرّية الوحيدة الجديرة بهذا الاسم هي حرّيتنا في أن نشد خيرنا بطريقتنا الخاصة ما دمنا لا نحاول حرمان الغير من خياراتهم ولا نعرقل جهودهم في الحصول عليها. (للمزيد يُنظر: مل، ١٩٥٧، ٦٠-٦١).

يعتبر ستوارت مل الفرد، في هذا السياق، هو صاحب الشأن الأول فيما يختص بإيمانه الذاتى ومعتقداته الدينية، ولا يعتد بمواقف الآخرين ودورهم فيه إلا في حالات التفاعل الإيجابي والحرّ. وما شأن المؤسسة الدينية به كفرد إلا

شأن جزئي غير مباشر يتعلق برغبته في التواصل معها. إن تدخل المؤسسة الدينية للتحكم بضمير الفرد الديني وطبيعة إيمانه الخاص يعدّ تعسفاً يقوم على ادعاء خاطئ بحق الحديث باسم الألوهية والدين القويم. وإن كان هذا الادعاء جائزاً فإنه يقود إلى الفوضى في العقائد، وإلى سوء التطبيق من قبل أناس يستغلون الدين لمآربهم وأهوائهم الشخصية. والضرر الذي قد يلحقه شخص مدّع من هذا النوع بالدين وعقائد الآخرين قد يكون ذا أثر خطير على غيره، وعلى المجتمع عموماً، إذا قُدّر له أن يستغل المنابر العامة للترويج لأفكاره. حيث يقود سلوك هذا الشخص إلى الإخلال بالسلم والوثام الاجتماعيين ويخرج عن نطاق حرّية الاعتقاد والتفكير والتعبير بمعناها الصحيح إلى نطاق فوض التكفير والتطرف.

إن حرّية الفرد مبررة لأنها- كما يرى عدد من مفكري الحرّية الفردية- تسهم في الصالح العام، وهي وسيلة قيّمة لغاية أعلى منها هي "الوثام الاجتماعي والتقدم الإنساني" الذي يهّم كلّ عضوٍ في المجتمع. وطالما هي كذلك فهي صحيحة، إلا أنها بخلاف هذه الغاية تعدّ تعسفاً لأنها تعتبر تعدياً على كرامة الإنسان وإرادته الحرة وتهديداً للسلم الأهلي. والغاية الوحيدة التي تجيز للبشر، أفراداً كانوا أم جماعة، أن يتدخلوا في حرّية أفعال أي واحد منهم إنما هي حماية الذات. (مل، ١٩٥٧، ٥٥) أي أن الغرض الوحيد الذي من أجله يمكن ممارسة السلطة في أيّ مجتمع حديث على عضوٍ منه رغم إرادته إنما هو دفع للأذى عن الغير. وهذا الأذى المعنوي أو المادي قد ينجم عن هذا الترويج للثقافة السامة التي قوامها إهانة كرامة الإنسان والتعصب والتمييز بحق الجنسين وتبرير القسوة أو العنف. من هنا تبدو جميع المؤسسات المدنية مدعوة للوقوف في وجه مثل هذه الأفكار والحدّ منها نظرياً ومادياً. فمثل هذه الأفكار تمسّ ضمير الفرد وكرامته وحقه في تقرير خياراته وفي المحصلة تمسّ حياته وحياة

المجتمع. وفي حال تعذر هذا الحدّ قانونياً وفعالياً ينبغي اللجوء إلى الاستنكار العام وهذا أضعف الإيمان لأن الامتناع عن فعل ذلك يعدّ مساهمة في الضرر. لا يكثر خطاب الإسلام السياسي بهذه الحدود أبداً، وإنما يحاول انتهاكها بشتى السبل وفرض الوصاية عليها. وتتصرف الجماعات الدينية التكفيرية على نحو فيه الكثير من الغطرسة والتسلط والصلف مستغلين مناخ الانفتاح في المجتمعات الديمقراطية لفرض هيمنتهم الروحية والمادية على الحياة العامة. ويستخدمون شتى وسائل الضغط والإكراه والمنابر العامة لتحقيق هذا الهدف.

وعلى صعيد آخر يلاحظ المكانة الاستثنائية، التي يشغلها رجال الدين الإسلامي في المجتمعات الآخذة بالانفتاح والدور الذي تلعبه المؤسسة الدينية فيها. وهذا الدور يعكس النزوع المتعاضم لدى طبقة رجال الدين نحو الهيمنة على المجال العام واستغلاله، وإعادة إنتاج نوع من السلطة المركزية على أرواح الناس وعقولهم، كسبيل لخلق نفوذٍ موازٍ للسلطة المدنية ضمن شروط النظام السياسي ذاته. وهذه الطبقة لا تكثر أصلاً ببقاء هذه الشروط وتحسينها إلا لجهة تعزيز دورها السياسي وترسيخه، مستغلة الشرعية القانونية والروحية المتاحة لها. ومن هذا الموقع تعيد إنتاج أشكال رتّة من الخطاب المعتقدى المضاد لقيم الحداثة والديمقراطية. وتروج لقيم روحية وأخلاقية انطلاقاً من مرجعية فكرية لا تنتمي أبداً لروح هذا العصر، واستناداً إلى قراءتها الخاصة، التي تعتقد أنها الشرعية الوحيدة للدين الإسلامي والصحيحة.

هنا نتساءل، وفي حدود سلطة رجال الدين على المجتمع وضمير الفرد، ما هو الحدّ الشرعي والقانوني لسيادتها الروحية والأخلاقية؟ هل يجوز الاحتفاء بقواعد الديمقراطية والحرية لفرض أشدّ أشكال المعتقدات تخلفاً وجهلاً، الأكثر إعاقة للنمو والتقدم الإنساني، الأشدّ تعارضاً مع مبادئ الديمقراطية

والحرية ذاتها؟ أين يجب وضع الحدّ وكيف يمكن تحقيق التوفيق المناسب بين حرية الاعتقاد والعبادة والتعبير للمؤسسات الدينية وبين استقلالية الضمير الفردي وحرية الإيمان لدى كل فرد من المواطنين؟ أين تبدأ سلطة المؤسسة الدينية ورجالها وأين تنتهي؟ ماذا ينبغي ويحقّ لها من أفعال وآراء وأساليب تبشير وترويج، وما طبيعتها، وأين تبدأ حرمة المجتمع والفرد؟ يتوقف على الإجابة عن هذه الأسئلة كل شيء تقريباً.

إن كلا من الفرد والمؤسسة الدينية يستطيع أن يمارس دوره العادل إذا هو احتفظ بما يخصّه أو يعنيه دون أن يفرض هيمنته الأدبية والروحية على الآخر قسراً. فيكون للفردية الحق في الاعتقاد الذي يعنيه وبهمه. وللمؤسسة الدينية الحق في التبشير بعقائدها داخل نطاقها الخاص دون إكراه أو قسر وبحيث لا تمسّ مباشرة عقائد الآخرين ومصالحهم.

- خاتمة.

بدا جلياً، مما سبق، إن المبادئ الاستراتيجية لخطاب الإسلام السياسي تتعارض إجمالاً مع مقدمات كلّ نظرية في القومية وكلّ فكر أو خطاب في الهوية القومية والانتماء لها. فالمقدمات المعقّدية التي ينطلق منها هذا الخطاب في مفهومه الأمة يُماه بين المعنى السياسي للأمة والمعنى الديني ويختزل الأول في الأخير، ويؤسس لجماعة دينية متجانسة مذهبياً، قائمة على العصبية الدينية، لا على المواطنة أو الولاء الوطني أو القومي. وبطلّ مثل هذا التصور تنتفي إمكانية الحديث بصورة مطلقة عن حقوق الأقليات الدينية وأصحاب العقائد المختلفة، التي تشكّل بمجموعها مكونات الأمة، مثلما تتلاشى إمكانية الحديث عن المساواة في المجتمع بين المذاهب واتباع العقائد المتنوعة.

إن هذه المقدمات تتناقض كذلك مع كل أشكال الهوية والانتماء للمجتمعات الحديثة، التي يُصنّفها الإسلامويون تحت حكم "الجاهلية"، مجتمعات جاهلية. في حين يقوم المجتمع البديل والمتخيل في هذا الخطاب، ويسعى هؤلاء إلى تحقيقه، على أواصر العقيدة الدينية دون غيرها، ويعرّف بموجبها، وليس بموجب الانتماء للأرض أو الثقافة واللغة. ولهذا يتنافى هذا الخطاب مع أيّ تعريف لمفهوم الأمة والجماعة القومية وغيرها من مفردات الخطاب القومي، كالإرادة القومية، الدولة، الشعب، إرادة الأمة، المواطنة، السيادة... الخ

تقوم بنية الوعي بالانتماء القومي وتشكل من عناصر مثل، الإرادة المشتركة، اللغة، الثقافة والتقاليد المشتركة، التاريخ، ومن تفاعل هذه القيم جميعاً، أو بعضها، ينشأ وعي مشترك بالمصير، تعززه المصالح المادية والسياسية، وترقى بشعور الانتماء من أشكاله الأولية إلى وعي سياسي عميق ومكثف بالتضامن المجتمعي، من الوجود بالقوة، كوعي أثنى أو عرقي إلى الوجود بالفعل كوعي قومي بالانتماء للأمة.

بالمقابل، يمنح خطاب الإسلام السياسي أولوية للانتماء الديني والمذهبي، ويرفض أي انتماء آخر، بعده شكلاً من أشكال وثنية الانتماء. ويزعم الإسلامويون، بأن المسلم، لا يشعر بالانتماء لأي بلد أو مجتمع قومي بقدر انتمائه للأمة الإسلامية، وأن المسلمين في كل مكان يمارسون بداهة انتماءهم الإسلامي بوعي ويشعرون بذلك ولا يعترفون إلا مكرهين بالانتماء القطري. هكذا يتكئ هذا الخطاب على إيمان بوجود وعي إسلامي، ثابت ولا تاريخي، يسود ويتحكم بجميع القوميات والشعوب المسلمة ويوحدها في الانتماء للأمة الإسلامية، دون أن يقر بأي تنوع أو تطور أو اختلاف في محتويات هذا الوعي لدى هذه الشعوب. فهو وعي متماه مع نفسه، يتسم بالانسجام والثبات، ولهذا يتعذر على هذا الخطاب تفسير تطور أشكال الوعي المعاصر والإقرار به، ويغدو عسيراً على إسلاميي كردستان فهم معاني الثورات القومية ومغزاها التاريخي، كثورة الشيخ عبيدالله النهري أو ثورة شيخ سعيد بيراني... الخ، إلا بوصفها ثورات دينية، لا قومية، هدفها نصره الإسلام، لمجرد أن قادتها كانوا من مرجعيات دينية إسلامية.

بهذا المعنى يصادر خطاب الإسلام السياسي على تاريخ الشعوب وعلى أشكال وعيها بالانتماء، وعلى تطلعاتها في تقرير المصير. فهو من منطلق منح الأولوية لمشروع الأمة الإسلامية ووحدة المسلمين سياسياً تحت سلطة الخلافة المنشودة، يتجاهل جميع المشاريع السياسية والاجتماعية الأخرى في التحرر والاعتناق ولا يبالي بها، ولا ترتدي تضحيات أي شعب في سبيل حريته القومية أهمية أو قيمة من وجهة النظر هذه، طالما وأنها تصب في صالح مشروع غير استعادة مجد الخلافة، وشعار "الإسلام هو الحل" الذي تعلنه تيارات الإسلام السياسي في كل مكان تبرر إسقاط شرعية أي مطلب قومي أو سياسي أو اجتماعي آخر، تحت أي عنوان كان.

إن العقدة المركزية في خطاب الإسلام السياسي اتجاه المسألة القومية، ناجمة عن الاعتقاد بأن الدولة القومية الطارئة هي علة تقسيم الخلافة الإسلامية وعاقبة على انهيارها. كان حسن البنا وأتباعه يعللون سيادة الجاهلية وضياع الدين كنتيجة لزوال السلطة الإسلامية، واعتبروا أن نموذج الدولة الوطنية، التي ورثوها بعد سقوط الخلافة، مطبوع بطابع الثقافة الغربية العلمانية وتحمل سماتها الجاهلية. فهي دولة متحللة من الأخلاق ومن الدين، بينما كان النموذج الإسلامي للدولة ذات غايات إلهية وسمات أخلاقية كونية.

فضلاً عما سبق، فإن هذا النموذج السياسي المستورد، المفروض على العالم الإسلامي من قبل الغرب الكافر، دولة "الطاغوت" تقوم على الشرك، حيث تؤسس سلطتها على إرادة الشعب- الأمة، غير إرادة الله، وتقيم حاكمية هي ليست حاكمية إلهية، وتخضع لسيادة قانونية، من صنع البشر، تعارض بها شريعة الله التي يجب أن تكون الوحيدة السائدة في العالم.

والحال بينما يضمن النظام الديمقراطي في الدولة الحديثة وجود تعددية سياسية واختلاف في المعتقدات والأفكار، ويكفل حقّ معارضة السياسات العامة، يؤسس خطاب الإسلام السياسي لسلطة مقدسة يُعدّ الخروج عليها بمثابة كفر صريح. وهذه نتيجة للقناعة المشتركة بين الإسلاميين بأن الإسلام نظام شامل، دين ودولة، مصحف وسيف، كما قال بذلك حسن البنا، وأفتى إن علاقة الدين بالسياسة من أصول الدين وليس من الفروع. إن التماهي بين الدين والسياسة وبالتالي بين السلطة الدينية والسلطة السياسية يكرّس بالضرورة قداسة السلطة الناشئة عن ذلك، بحيث تغدو أيّ معارضة لها بمثابة معصية أو هرطقة دينية.

بداية يرفض الإسلام السياسي مبدأ الديمقراطية، الذي يقرّ بتساو المواطنين والأفراد في تقرير خياراتهم السياسية بحرية، بعدّه بدعة غير إسلامية

لا يجوز الأخذ به، مستبدلاً إياه بمبدأ الشورى، الذي يدعي الإسلام السياسي أنه النموذج الإسلامي الأمثل لإدارة شؤون الرعية وحكمها. لكن الشورى التي تتحدث عنها الجماعات الإسلامية وتبشّر بها تنطوي على نزوع نوستلجي رجعي، حنين إلى شكل أولي وبسيط للاجتماع الإنساني، لم يكن له عهد بتحديات المجتمعات المعقدة والحديثة، وهو لا يتعدى مفهوم (التشاور) الذي كان سائداً فيها. وفي هذا برهان على النزوع المضاد للحدثة لدى أيديولوجية الإسلام السياسي. حيث تجد معظم حركات الإسلام السياسي مثالها في التقدم ونموذجها التاريخي الأمثل في العودة الوراثة إلى قرون سابقة، إلى زمن السلف الصالح وفق فهم ابن تيمية، لا طبقاً للزمن نفسه. يوضح سيوران ذلك بقوله إن: العودة إلى الأصول، هو مبدأ الفكر الأصولي الرجعي، الذي يتميز بعبادة البدايات. فكلما تكرّست وتعمقت هذه العودة زاد الانغلاق والانكفاء لديها وزاد العنف. الفكر الأصولي مضاد للفكر الحدائثي التطوري الذي غير الغرب.

الوعي القومي، بخلاف الوعي الديني، يترجمه الحس السليم بالهوية القومية والرغبة في الانتماء للجماعة القومية، دون النظر إلى عقائد الأفراد والطوائف المكونة للمجتمع القومي، وفي هذا السياق تلعب الثقافة القومية ذات الطابع الديني (التقاليد الدينية والروحية المشتركة، الطرق الصوفية. الخ) دوراً ملموساً في إسباغ طابع روعي على الشعور بالانتماء وتمنحه مغزى ما ورائي، دون أن تشكل سبباً في تطييف أو تقسيم المجتمع القومي.

وترتبط الهوية القومية ارتباطاً وثيقاً بالوعي القومي المجتمعي، وغالباً ما يشكلان معاً ويتحدان معاً في الوعي بالانتماء، ولهذا حينما تتم المصادرة على الوعي القومي، وذلك بتحريفه أو تزيفه بمضامين ومقاصد أخرى، تفقد الهوية القومية معناها بالنسبة لحاملها. ومن هنا تنمّي حركات الإسلام السياسي لدى أتباعها وعياً قوامه إن الخلاص الفردي الآخروي يكون عبر التبرؤ من

الاهتمامات الدنيوية والاجتماعية التي لها طابع قومي خاص، وعبر الترفع على القضايا القومية الآنية والتماهي مع خلاص الجماعة "الأمة" العابرة للحدود القومية. والحال إن الوعي القومي يتناقض في بنيته ومقاصده مع الوعي الديني، لأنه وعيٌ دنيوي بالمصالح والمصير المشترك للجماعة القومية، وليس دأبه البحث عن تضامن ديني فوق قومي بحثاً عن غايات ما ورائية مشتركة مع المختلفين عن هويته القومية. ولهذا يكرّس الوعي القومي تضامناً داخلياً على أساس الانتماء للمجتمع القومي أو الوطني والوعي بالمصير المشترك للكل، دون أن يلقي بالأعلى الاختلافات الدينية أو المذهبية في المجتمع.

هكذا يضيف الوعي القومي أهمية مركزية على إنجاز الوحدة والتضامن المجتمعي، ويترفع في الوقت نفسه على الاختلافات المعتقدية والتعدديات الدينية في المجتمع، عبر الإقرار بمساواة أتباعها في المكانة والدور، في الحقوق والواجبات، بينما ينشد خطاب الإسلام السياسي تضامناً أفقياً، فوق قومي، على أساس الإيمان الديني المشترك، ويخلف داخلياً تمييزاً عمودياً على أساس الهوية الدينية بين أبناء المجتمع الواحد، ثم يقوم بأمثلة هويته على أساس التجانس الديني والمذهبي في الإيمان، ومن هنا نفهم مغزى رفض خطاب الإسلام السياسي الاعتراف بالتعدديات الدينية والمذهبية في المجتمع.

يمنح الخطاب القومي أهمية مركزية، خاصة، للغة القومية المشتركة، التي تعدّ وعاءً لوعي الشعب بهويته الذاتية وتعبيراً عن ذاكرته الجمعية، في حين أن خطاب الإسلاميين يمنح العربية، لغة القرآن، قداسة تسمو بها فوق جميع لغات الشعوب الإسلامية. وتستحق الإشارة هنا إلى قول أحد رموز الإسلام السياسي التركي، ذي الأصول الكوردية، الشيخ سعيد النورسي، الذي ينطوي على ازدراء شديد بلغته القومية في الوقت الذي يتباهى فيه بالعربية والتركية، ويكاد أن يعدّ من الأولى شرطاً للعبادة والإيمان الصحيح، بصفتها واجباً دينياً! حيث قال إن:

تعلم العربية واجب، وتعلم التركية لازم، أما تعلم الكوردية فهو جائز. إن الذهنية التي تقبع خلف هذه الفتوى هي مصدر جزء كبير من الشعور الدوني لدى أتباع جماعات الإسلام السياسي اتجاه اللغة والثقافة العربية، حينما يعمدون إلى التمثّل بالعبادات والتقاليد العربية والتكني بأسماء عربية خالصة اعتقاداً منهم بإسلاميتها، مثل أسماء الصحابة، القادة والأعلام. والحق إن هذا الفضاء الرمزي، الذي يحاولون التطبع به وتمثله في سلوكهم، ليس إسلامياً خالصاً في مجمله، إنما تمتد جذور مكوناته (أسماء، إشارات، عادات، أزياء) إلى حقبة ما قبل الإسلام الجاهلية، خضعت للتبني والتعميم في سياق الحضارة الإسلامية.

وتتمثل المفارقة في أن هؤلاء عادة يزدرون بالثقافة الشعبية والعادات، التي يعدونها مخالفة للتقاليد الإسلامية وللسلوك السوي للمسلم، بينما يحاولون، بالمقابل، فرض الطراز الخاص بهم من العادات والأزياء والأسماء، المستعارة من الفضاء الثقافي والتاريخي العربي، باعتبارها إسلامية ومقدسة.

وهكذا بينما يعتد الخطاب القومي بالإرث الثقافي للجماعة القومية (التراث الشفاهي، الفن والموسيقى، الملاحم الشعبية والأساطير، التقاليد القومية، المناسبات والأعياد) التي تشكّل الذاكرة الجمعية للأمة وتوسّع هويتها الفريدة تبدي جماعات الإسلام السياسي امتعاضاً ونفوراً إزاءها، ولا تتردد في تكفير القائمين بها في أوقات كثيرة، بوصفها إرثاً وثنياً أو جاهلياً.

يتماثل هذا الموقف مع نظرتهم إلى التاريخ، إذ تختزل جماعات الإسلام السياسي التاريخ الحقيقي للشعوب الإسلامية في التاريخ الإسلامي، فلا ترى فيه شيئاً ناصعاً أو يستحق الاهتمام والثناء إلا ما هو إسلامي، وتعدّ كل ما سبق الإسلام جاهلية مماثلة لجاهلية العرب قبل الإسلام، غير جدير بالاهتمام والاعتداد أو التعريف به. وتفرض المصادرات العقدية هنا نزعة انتقائية تعسفية إلى التاريخ تقوم على إلغاء التاريخ القومي، غير الإسلامي، لتلك الشعوب،

حذفه وتشويهه بصفته تاريخاً لا يستحق إلا التبرؤ والتبرم منه. إن صفحات متخمة بالجاهلية والضلال في هذا التاريخ، غير جديرة بالاعتبار بها إلا بهدف إدانتها والبراءة منها حسب اعتقادها.

وعلى منوال جميع السرديات الأيديولوجية، التي تبرر غاياتها المطلقة بإسباغ القداسة عليها وبالمثل ادعاء العصمة لمعتنقيها والشرعية المطلقة، يعتقد الإسلام السياسي في نفسه الاستقامة العقدية والدينية، ويعدّ من نفسه يقيناً ممثلاً للإسلام الصحيح أو القويم. علماً إن مثل هذا التعريف "الإسلام الصحيح" يعتبر من أكثر المقولات التاريخ لغطاً وموضع التباس واستشكال، لا يمكن بأيّ حال من الأحوال التحقق من صحة مثل هذا الادعاء لدى أيّ جماعة أو فرد بالمقاييس العلمية. فصحيح الإسلام مثل صحيح المسيحية ينطوي على خلاف شديد، كانت كلّ فرقة دينية تنتحل لنفسها هذه الصفة لتبرير نزاعها مع الفرق الأخرى، وتمهّد بها رغبتها في التخلّص من منافسيها في العقيدة الدينية، إنها مجرد خرافة عصبوية، تزعم من خلالها كل جماعة أيديولوجية الكمال والصحة في عقيدتها.

يزعم الإسلام السياسي عموماً، امتلاك الحقيقة المطلقة في معتقده، على مستوى المعرفة والإيمان والأخلاق معاً، وهي حقيقة غير قابلة للنقاش أو الشك أو النقد. وكلّ منافسة محتملة أو إمكان حقيقة مختلفة، أو قناعة بديلة، تواجه لديه بالإقصاء والإلغاء المعنوي والمادي معاً. وهذا هو الخيار الوحيد لديه في مواجهة الأفكار المنافسة. ولهذا السبب يعدّ هذا النمط من التفكير السياسي المتطرف، بكلّ تلاوينه، والمستند إلى قداسة متوارثة ومتعالية نمطاً مضاداً للانفتاح والتسامح الإنساني والتقدم.

من هنا لا يمكن لأيّ فردٍ مستنير مؤمن بالتعددية والمساواة إلا أن يعتبر نفسه خصماً عنيداً للإسلام السياسي، ولا نعني في هذا السياق الإسلام كدين

وإيمان شخصي، إذ أن حياد المستنير إزاء الإسلام هو ذاته إزاء المسيحية والزرادشتية واليهودية والبوذية وجميع الأديان البشرية. المستنير خصم للإسلام السياسي لأنه إسلام بشريّ مؤدلج لأهداف بشرية أنانية، وليس إسلاماً إلهياً كما يدعي أصحابه. وهذا لا يعني بالضرورة أنه خصم للإسلام كما يعتقد هؤلاء، لأنهم ببساطة يماثلون في هذه الحالة بين أنفسهم وبين الإسلام وينصبون أنفسهم ناطقين أدياء باسم الله ونبيه، لأنهم ببساطة يعتبرون إسلامهم هو الوحيد الصحيح ويكفرون بقية البشر ومذاهبهم.

نعم، المستنير خصم لعنيد للإسلام السياسي، إسلام هؤلاء، لأنه مجرد أيديولوجيا بشرية مضادة للتاريخ وللتعددية والديمقراطية والمساواة. الإسلام، كدين ورسالة ووحى، براء من غايات كل من يتطلع إلى سلطة سياسية بعباءة الإسلام. نعم المستنير هو خصم للإسلام السياسي، إسلام هؤلاء، لأنهم ينصبون أنفسهم باسم الله أوصياء على إيمان البشر ومصائرهم ومصالحهم، علماً أن نبي الإسلام محمد (ص) نفسه لم يمنح نفسه هذا الحق. والحقّ فأن رجل الدين حين يتحدث في السياسة، وحين يمارس رجل الدين السياسة بصفته تلك، يغدو الدين مروفاً ونفاقاً لديه وتمسى السياسة طغياناً. علينا جميعاً أن نعلم جيداً أنه ليس مهمة السياسة إرسال الناس بالقوة إلى الجنة، أو حتى منعهم من الدخول إلى نار جهنم عنوة. مهمة السياسة هي إدارة شؤون البشر الدنيوية عبر البشر وبوساطة البشر وأخطائهم، لأن البشر أعلم بشؤون دنياهم.

مصادر البحث ومراجعته:

- البلوشي، صالح عبدالله (٢٠١٦م)، الإسلام السياسي وصناعة الخطاب الراديكالي، بيروت، مؤسسة الانتشار العربي.
- البنا، حسن (١٩٦٥م)، مجموعة رسائل، بيروت، دار الأندلس.
- البوتاني، عبدالفتاح علي (٢٠٢٢م)، الإسلام السياسي في إقليم كردستان العراق: ملاحظات وانطباعات تاريخية وسياسية، الطبعة الرابعة، أربيل.

- الخطيب، معتز؛ وآخرون (٢٠١٦)، **مأزق الدولة بين الإسلاميين والعلمانيين**، حرّره وقدم له معتز الخطيب، بيروت، جسر للترجمة والنشر.
- الخطيب، معتز (٢٠١٧م)، **العنف المستباح: الشريعة في مواجهة الأمة والدولة**، القاهرة، دار المشرق.
- الخليل، سمير؛ وآخرون، **التسامح بين شرق وغرب: دراسات في التعايش والقبول بالآخر**، ترجمة إبراهيم العريس، بيروت، دار الساقى.
- العبدولي، تهايمي (٢٠٠٧م)، **إسلام الكرد**، بيروت، دار الطليعة للطباعة والنشر.
- العثماني، سعيد (١٩٩٦م)، **الإسلام السياسي**، القاهرة، مكتبة مدبولي.
- العلام، عبدالرحيم (٢٠١٤م)، **الديمقراطية في الفكر الإسلامي المعاصر**، الطبعة الأولى، بيروت-الدار البيضاء، المركز الثقافي العربي.
- المؤدب، عبدالوهاب (٢٠٠٢م)، **أوهام الإسلام السياسي**، بيروت، دار النهار.
- المودودي، أبو الأعلى (١٩٦٧م)، **نظرية الإسلام السياسية**، دمشق، دار الفكر.
- المودودي، أبو الأعلى (١٩٨٠م)، **أ، الأسس الأخلاقية للحركة الإسلامية**، بيروت، مؤسسة الرسالة.
- المودودي، أبو الأعلى (١٩٨٠م)، **ب، الحكومة الإسلامية**، بيروت، المختار الإسلامي.
- المولى، سعود (٢٠١٢م)، **الجماعات الإسلامية والعنف: موسوعة الجهاد والجهاديين**، دبي، مركز المسبار للدراسات والبحوث.
- إمهال، إبراهيم؛ وآخرون (٢٠١٦م)، **الإسلاميون وقضايا الدولة والمواطنة**، الجزء الأول، بيروت، المركز العربي للأبحاث ودراسات السياسات.
- إمهال، إبراهيم؛ وآخرون (٢٠١٧م)، **الإسلاميون وقضايا الدولة والمواطنة**، الجزء الثاني، بيروت، المركز العربي للأبحاث ودراسة السياسات.
- برونيسن، مارتن فان (٢٠٠٧م)، **الأغا والشيخ والدولة: البني الاجتماعية والسياسية لكردستان**، ترجمة أمجد حسين، ج ١، بيروت، معهد الدراسات العراقية.
- بورغا، فرانسوا (٢٠٠٦م)، **الإسلام السياسي في زمن القاعدة**، ترجمة سحر سعيد، دمشق، دار قدمس.
- بورغا، فرانسوا (٢٠١٨م)، **فهم الإسلام السياسي**، ترجمة جلال بدلة، الطبعة الأولى، بيروت، دار الساقى.

- بوزرسلان، حميد (٢٠٠٩م)، تاريخ تركيا المعاصر، ترجمة حسين عمر، بيروت-الدار البيضاء، المركز الثقافي العربي.
- حوراني، البرت (١٩٦٨م)، الفكر العربي في عصر النهضة ١٧٩٨-١٩٣٩، تر: كريم عزقول، بيروت، دار النهار.
- دريفوس، روبرت (٢٠١٠م)، لعبة الشيطان: دور الولايات المتحدة في نشأة التطرف الإسلامي، ترجمة أشرف رفيق، القاهرة، مركز دراسات الغرب والإسلام.
- روا، أوليفيه (١٩٩٦م)، تجربة الإسلام السياسي، ترجمة نصير مروة، بيروت-لندن، دار الساقى.
- سويلي، إدريس؛ وآخرون (٢٠١١م)، الحركة الإسلامية في كردستان، دبي، مركز المسبار للدراسات والبحوث.
- عمارة، محمد (١٩٩٧م)، التيار القومي الإسلامي، القاهرة، دار الشروق.
- غازي، واثق (٢٠٠٩م)، الدين واحتكار الحقيقة، بيروت، الانتشار العربي.
- فوللر، غراهام أي. (٢٠٠٦م)، الإسلام السياسي ومستقبله، نقله إلى العربية محمد محمود التوبة، الرياض، العبيكان للنشر.
- فيلدمان، نوح (٢٠١٤م)، سقوط الدولة الإسلامية وصعودها، ترجمة الطاهر بوساحية، بيروت، الشبكة العربية للأبحاث والنشر.
- قطب، سيد (١٩٧٩م)، معالم في الطريق، الطبعة السادسة، بيروت-القاهرة، دار الشروق.
- قطب، سيد (١٩٩٣م)، نحو المجتمع الإسلامي، ط. ١٠، القاهرة، دار الشروق.
- كافو، وليام ت. (٢٠١٧م)، أسطورة العنف الديني، ترجمة أسامة غاوجي، بيروت، الشبكة العربية للأبحاث والنشر.
- مجموعة مؤلفين (٢٠١١م)، خلاصات أهم ما كتب عن الجماعات الإسلامية، دبي، مركز المسبار للدراسات والبحوث.
- مركز جسور للدراسات (مايو ٢٠١٧م)، الحركات الدينية في المشهد السياسي الكردي في سوريا، تركيا-عتاب، مركز جسور للدراسات، وحدة الدراسات.
- مكديويل، ديفيد (٢٠٠٤م)، تاريخ الأكراد الحديث، ترجمة راج آل محمد، بيروت، دار الفارابي.
- مل، ستوروات (١٩٥٧م)، بحث في الحرية، تقديم: ك.ف. شيلدز، ترجمة ونشر، دار اليقظة العربية، دمشق.

پوخته

پرسی نه ته وهیی له بهر روشنایی گوتاری ئیسلامی سیاسی!

ئهم ناویشانه پارادۆکسیکه قه باره و قوولایی ئه و کاره ساته ده رده خات که به کورد که وتوو له ماوهی هه موو میژوویدا له لایه ن پرژیمه سیاسییه کانه وه، ئه وانهی ئایینی ئیسلام و بانگاشه پیروژه که یان کردوو به ریپاز و پاساویک بو پیاده کردنی سیاسه تی چه وساندنه وه، نکۆلی لیکردن و قهرکردنی کورد تا کو ئیستا.

هه مان کات، زۆربه ی بزاف و ریپاز و حیزبه سیاسییه ئیسلامیه کان هاوهه لویست بوون له گه ل پرژیمه سیاسییه کانن نکۆلییان له مافه کانن گه لی کورد ده کرد؛ نه هه ر ئه وه، به لکو هه لویستی سه ر کرده و رابه ره کانن گه یشته به ئاستی ته کفیرکردنی کورد ته نیا له بهر ئه وه ی به ره نگاری و به ره په رچدانه وه ی سته م و چه وساندنه وه ی کردوو.

ئهم توێژینه وه یه پیداگری ده کات له سه ر ئه وه ی که بنیادی ئایدیۆلۆگیی فیکری سیاسی ئیسلامی باو و بنه ره ته عه قیده یه کانن، ناکوکن له گه ل داخوازییه کانن گوتاری رزگاریخوازی نه ته وه یی کورد و ئامانجه کانن؛ بویه ش لایه نگیری و پشتگیریکردنی گوتاری ئیسلامی سیاسی، بیگومان ئه مه ده بیته مایه ی له ده ستدانی هوشیاریی نه ته وه یی.

توێژینه وه که مان لایه نگیریی ئهم گریمانیه ده کات که ده لیت-بنچینه سیاسی و ئایدیۆلۆگییه کانن ئیسلامی سیاسی کوردی، دان پیاوانی راست و ئاشکرا به مافی چاره ی خوونووسی نه ته وه ی کورد له خو ناگرن به ده ر له پرۆژه ی ئومه تی ئیسلامی.

وشه سه ره کییه کان: ئیسلامی سیاسی، کیشه ی کورد، برایانی موسلمان، بزافه ئیسلامیه کان، گوتاری نه ته وه یی، مؤدیرنیزم، فره یی.

Abstract

The National Question in the Light of the Discourse of Political Islam

The blatant paradox reveals the size and depth of the tragedy that the Kurds have historically been subjected to by political regimes. These regimes have adopted Islam and its sacred discourse as a method and pretext for practising policies of denial, oppression, and extermination until today. Meanwhile, most parties and movements of political Islam are involved with these regimes in justifying regimes' repressive political practices against the Kurdish people elsewhere and denying their human plight. Further, some leaders of these movements accused Kurds of blasphemy because Kurds opposed dictatorship and rose against oppression.

This paper argues that the ideological structure of the prevalent political thinking of the Islamists and doctrinal confiscations that dominate Islamist discourse contradict the requirements of the democratic and emancipatory discourse of the Kurdish question and its political goal. The paper points out that the alignment with demands of the discourse of political Islam and accepting its ideological confiscations necessarily constitute an alienation of the national consciousness.

This discussion aims to answer the following question: Does the discourse of political Islam meet the requirements of the Kurdish national question and its goals of liberation, equality, and development? The counter hypothesis, which this research tends to agree with, says the political and ideological reference adopted by Kurdish Political Islam does not encompass a genuine recognition of the right of the Kurdish nation of self-determination away from the of political and ideological tutelage of the Islamic (Umma) project. The Umma, is significantly dominated by countries that collude in practising oppression and denial of the Kurdish identity.

Key Words

Political Islam, Kurdistan, Kurdish Question, Muslim Brotherhood, Islamic Movements, National Discourse, Modernism, Plurality.

رېځگانى گه ښتن به زانينى د نيايى لاى نه بو حامد غه زالى

م. ی. هاوکار حماد خدر

به شى فلهسه فه / کوليزى زانسته مرؤفايه تيبه کان / زانکوى راپه رين
hawkarhamad@gmail.com

پوخته:

مرؤف هميشه له ههر قوناغ و بارودوخى كدا بوو بېت هميشه له ههولى به دهسته ينانى زانينى كى راسته قينه دابووه، بو ئه م مه به سته ش رېگا و رېياز و ميتودى جياوازي گرتوته بهر و تاقي كردوته وه، غه زالى وه كو خوى ناماژى پيده كات كه م گروپى كه لامي و رېيازى فلهسه فى ماوه شاره زايى تيدا نه بوو بېت و له رېگه يه وه ههولى به دهسته ينانى زانينى كى گومان هه لنه گرى نه دابيت، هه رچنده مرؤف به هوى چهندين رېگاي جياواز ده توانيت بزانيت، وه كو (هه سته كانمان و نه قل)، به لام غه زالى نه و جوړه له زانينه رت ده كاته وه و پيوايه كه ناتوانين به هويانه وه هه موو شتيك بزائين، هه تاوه كو له دوا جاردا نه م زانينه ي به هوى رېيازى سوڤيزمه وه به ده سته هينريت په سهند ده كات، له كو تاييدا گه يشتين به و نه جامه ي غه زالى پيوايه ته نها زانينى سوڤيه كان هيچ جوړه گومانىك هه لئا گريت، چونكه له سه رچاوه يه كى كامل و بى كه مو كورتيه وه ده توانين به ده ستي به ينين، نه و يش خودايه، نه مه ش له رېگه ي نه و روونا كيه وه ده بېت كه خودا ده يپه خشينته نه و دلانه ي كه به نوورى ئيمان رووناك كراونه ته وه و له كار و كردار و گوفتارى ناشيرين پا كراونه ته وه، له م تويزينه وه يه دا به شيويه كى زانسته هه ردوو ميتودى شيكاري و به راوردكاري په پره و كراوه بو گه يشتن به ده رنه نجامي ك.

و شه سه ره كيه كان: غه زالى، زانين، سوڤيزم، گومان، نه قل، دلنبايى.

پێشهکی

بەشیوەیەکی گشتی تیۆری زانین یەکیکە لە لقه هەرە گرنگەکانی فەلسەفە، هەر لە کۆنەووە تا کو ئیستا گرنگییەکی زۆری پیدراوە لە نیو هزرقانان و هەولیانداوە و لەلامیکی گونجاوی سەرجهەم ئەو پرسیارانە بدەنەووە کە سەبارەت بە زانین کراون، ئایا زانین شیاو؟ سروشتی زانین چییە؟ سنووری زانین تا کۆیە؟ مرۆف توانای زانیی هەیه؟ ئەمانە و چەندین پرسیاری دیکە لەم بابەتانە، بەلام شیوازی و لەمداوەی ئەو پرسیارانە جیاوازیبوو، ئەمەش بە هۆی جیاوازی فەلسەفە و پێیازی فەیلەسووفەکان.

لەم لیکۆلینەووەدا باسی تیۆری زانیی غەزالی دەکەین، کە یەکیکە لە فەیلەسووفانی ئیسلامی و تیروانینیکی تارادەیهک جیاوازی هەیه لە هەموو ئەوانە کە زانین دەگیرنەووە بۆ ژیر و هەست، چونکە لە روانگەیی ئەودا ئەم رینگایانە هیچ دنیاییەکیان تیدانییە و لییانەووە ناگەینە زانییکی تەواوەتی، بەبۆچوونی ئەو زانین لەرینگەیی ئەو رووناکیەووەیە کە خودا دەپەخشینییەتی نیو دڵ، بەلام دلیک کە هەولدهات بۆ گەشتن بە سەرچاوەی سەرجهەم زانییەکان، گەشتن بەوێی کە هیچ شتیکی لە وینەیی نییە و بەهیچ شتیکی ناچوینری، هەرەها بە هەستەکان دەری ناکری و بە ژیریش ناتوانین پێیگەین، بەلکو تەنیا لە رینگەیی سۆفیزمەووە دەتوانین بەم جۆرە زانییە جەختە بگەین، ئەویش لە رینگەیی خۆ دابریی دەروونی مرۆف لە هەموو پەیوەندییەکی نادروستی ئۆبژیکتیفی نیو جیهان، یاخود بە واتایەکی دیکە لە رینگەیی دوورکەوتنەووە لە حەز و ئارەزوووە دنیاییەکان، ئەم جۆرە زانییەش پێویستی بە کۆششیکی زۆری دەروونی دەبیت دوای ئەووە خوا بەگەورەیی خۆی ناخی ئەو کەسە رووناک دەکاتەووە و زانیی پێدەبەخشیت ئیتر لەوێوە کەسی سۆفیزمی دەبیتە خواوەنی زانیی دنیایی و هیچ گومانیک لە زانییەکی ناکریت، هەربۆیەش ئەم جۆرەیی زانیی سۆفیزمەکان

به‌لای غەزالییه‌وه باشت‌ترین جۆری زانینه و له سه‌رووی سه‌رجه‌م زانینه‌کانی دیکه‌وه دایده‌نیّت.

له توێژینه‌وه‌که‌ماندا زیاتر هه‌ولمانداوه میتۆدی شیکاری به‌کاربه‌یئین بۆ رافه‌کردن و شیکردنه‌وه‌ی تیکسته‌کان .

پلانی توێژینه‌وه‌که: پیکهاتوه له دووبه‌ش و پینج باس، به‌شی یه‌که‌م له ژیر ناویشانی "ئه‌پستمۆلۆژی و میتۆدی زانین لای غەزالی" که پیکهاتوه له سێ باس، باسی یه‌که‌م به‌ناوی "سه‌ره‌تایه‌ک له باره‌ی ئه‌پستمۆلۆژیا" له‌م باسه‌دا هه‌ولمانداوه وه‌لامی ئه‌و پرسیاره سه‌ره‌کیانه بده‌ینه‌وه که له تیۆری زانیندا ده‌کرین، ئیمه‌ش به‌پیی ریبازه فه‌لسه‌فیه‌کان و هزرقانان وه‌لامی ئه‌و پرسیارانه‌مان داوه‌ته‌وه و رافه‌مان کردوون، هه‌روه‌ها به‌شیوه‌یه‌کی گشتی باسمان له پرۆسه‌ی زانین کردووه؛ باسی دووهم "میتۆدی گومان لای غەزالی" باسمان له‌وه کردووه که چۆن سه‌ره‌تا غەزالی که‌وتۆته گومان له سه‌رجه‌م ریباز و گرووپ و ئاینه جۆربه‌جۆره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه که هه‌بوون، هه‌روه‌ها ره‌تکردنه‌وه‌ی زانین له رینگه‌ی "هه‌ست و ژیر" وه‌کو سه‌رچاوه‌یه‌کی جه‌ختی زانین و هۆکاری ره‌تکردنه‌وه‌که‌یان؛ هه‌روه‌ها له باسی سێیه‌مدا "زانینی راسته‌قینه لای غەزالی" باسمان له‌و جۆره زانینه کردووه که غەزالی به‌راستی زانیوه و هه‌لیبژاردووه، ئه‌ویش رینگای سۆفیزمه له زانیندا، که به‌لای ئه‌وه‌وه دلنیا‌ترین جۆری زانینه .

به‌شی دووهم له ژیر ناویشانی "جۆر و پله‌کانی زانین لای غەزالی" که پیکهاتوه له دوو باس، باسی یه‌که‌م "جۆره‌کانی زانین لای غەزالی" له‌م باسه‌دا باسمان له جۆره‌کانی زانین کردووه که غەزالی دیاریکردوون، یه‌که‌میان زانینی ده‌روون که مرۆف له رینگه‌یه‌وه ده‌توانیّت به‌خودا بگات و بیناسی، دووهمیان زانینی زه‌مینی، غەزالی پێوايه مرۆف بۆئه‌وه‌ی له ژياندا به‌رده‌وامبێ پێویستی به

کۆمه‌لێک شت هه‌یه بۆئهو‌هی بیزانی و ژیاپی دنیاپی پێ رێکبخات، سێهه‌میان زانینی رۆژی دوایه که غەزالی پێواپه ئەم زانینه به‌رزتره له زانینی دنیاپی، مرۆف له دنیا‌دا پێویسته کاری باش بکات بۆئهو‌هی له دوا‌رۆژدا به‌خته‌وه‌ری؛ باسی دووهم "پله‌کانی زانین لای غەزالی" له‌م باسه‌شدا باسما‌ن له‌و سێ پله‌یه‌ی زانین کردووه که غەزالی بۆ زانین دیاری‌کردوون، ئەوانیش یه‌که‌م: زانینی خه‌لکی گشتیه، ئەم جو‌ره‌یان زانینی تیدا‌نیه و زانینه‌که‌یان به‌ شیوه‌ی داب و نه‌ریته، زیاتر لاسایه و پله‌یه‌کی نزمیان هه‌یه له‌ زانیندا، دووهم: زانینی زانستییه، ئەو زانینه‌ پله‌یه‌ک به‌رزتره له‌ زانینی خه‌لکی گشتی، چونکه ئەمانه پشت به‌ لۆژیک و به‌لگه‌ ده‌به‌ستن له‌ زانیندا، سێهه‌م: زانینی سۆفیه‌کانه و جیا‌وازه له‌ وانی دیکه به‌لای غەزالییه‌وه ئەم زانینه زانینی بالایه و له‌ هه‌موو جو‌ره‌کانی دیکه به‌رزتره، چونکه له‌ ژیر و هه‌ست تێپه‌ر ده‌کات و پرووه‌و جیهانیکی دیکه ئاراسته‌ ده‌گریت.

میتۆدی تو‌یژینه‌وه‌که: له‌م تو‌یژینه‌وه‌یه‌دا هه‌ردوو میتۆدی شیکاری و به‌راوردکاری به‌کارهێنراوه، میتۆدی شیکاری بۆ شیکارکردنی ئەو تیکستانه‌ی که له‌ کتێبه‌کانی غەزالی وه‌رمان گرتوون و میتۆدی به‌راوردکاری بۆ به‌راوردکردنی بۆ‌چوونه‌کانی غەزالی له‌گه‌ڵ فه‌یله‌سوفانی پیش‌خۆی و دوا‌ی خۆی.

پرسیاره‌ سه‌ره‌کیه‌کانی تو‌یژینه‌وه‌که:

- 1- له‌ چ رینگه‌یه‌که‌وه ده‌توانین زانینی راسته‌قینه‌ به‌ده‌ست به‌ینین؟
- 2- ئەو رینگایانه‌ کامانه‌ن که غەزالی له‌ به‌ده‌سته‌پێنانی زانینی راسته‌قینه‌ په‌یره‌وی ده‌کات؟
- 3- ئەو هه‌قیقه‌ت و راسته‌قینه‌یه‌ کامانه‌ن که غەزالی به‌دوا‌یاندا ده‌گه‌ریت؟
- 4- ئەو ریبازه‌ی که سۆفیه‌کان له‌ به‌ده‌سته‌پێنانی زانیندا په‌یره‌وی ده‌که‌ن به‌هۆیه‌وه‌ ده‌گه‌ین به‌یه‌قین - دلنیاپی؟

بەشى يەكەم: ئەپستمۆلۆژى و مېتۆدى زانينى لاي غەزالى

باسى يەكەم: سەرەتايەك لە بارەى ئەپستمۆلۆژى

ئەپستمۆلۆژىا يەكەكە لە لقە ھەرە گرنگەكانى فەلسەفە، ھەر لە سەرەتاوھ تاوھ كو ئىستا گرنگىيەكى زۆرى پىدراوھ لە نيو فەيلەسووفان، چەمكى "ئەپستمۆلۆژىا" بۇ يەكەم جار لە سەردەمى نوئى لە لاين (ج. ف. فير) لە سالى ۱۸۵۴ لە كىتپى "پرەنسىپەكانى مېتافىزىك" بەكارھىنراوھ، بەلام وھ كو بابەت دەگەرپىتەوھ بۇ سەرەتاكانى دەرکەوتنى فەلسەفە (ئىسماعيل، ۲۰۰۴، ۹).

پىناسەى ئەپستمۆلۆژىا: واژەيەكى ئاويتەيە لە دوو بېرگە پىكھاتوھ يەكەميان "ئەپستمۆ" بە واتاى زانين و دووھميان "لۆژىا" بە واتاى تيۆر، كەواتە ئەپستمۆلۆژىا بە واتەى "تيۆرى زانين"، بەلام لە زمانى فەرەنسىدا، جياوازى دەكرى لە نيوان تيۆرى زانين و ئەپستمۆلۆژىا لە بواری بەكارھىناندا، چونكە وشەى "ئەپستمۆلۆژى" بە واتاى "فەلسەفەى زانست" دىت، بايەخ بە خويندنەوھيەكى رەخنەيى دەدات بەرامبەر بە دەرئەنجامە زانستىيەكان و گريمانە زانستىيەكان، فەرەنسىيەكان ئەم واژەيە زياتر لە فەلسەفەى زانستەكان و ميژووھ فەلسەفەيەكاندا بەكاردينن، بەم شيۆھيە "تيۆرى زانين بە شيۆھيەكى گشتى گەرانە بەدواى زانين" (الحسيني، د.س، ۴).

لە سەردەمى نويدا بەم جۆرە باسى زانين دەكەن: كردهوھيەكى ھۆشەكئىيە لە رېنگەيەوھ ويناى شتتېك لە مېشكماندا دەچەسپىت، ھەندىك جار ئەم كردارە لە گەل خويدا ھەلچوونىك بەرجەستە دەكات ھەندىك جارئىش نا، ئەم واتايە ئامازەيە بۇ ئەوھى لە زەيندا پەيوەندىيەك بەرجەستە دەبىت، لە نيوان خودى دەرکپىكەر و بابەتى دەرکپىكراودا، تيۆرى زانينئىش ئەم كىشانە پراڤە دەكات، كە خود و بابەت بەرجەستەى دەكەن (صليبا، ۱۳۸۴ھ، ۳۹۲).

ئەگەر پیناسە‌ی چەمکی "زانین" بکەین: بریتییە لە دەرکپێکردنی فۆرمی شتەکان و بوونەوهران وەک ئەوەی کە هەیه یان بریتییە لە دەرکپێکردنی بابەتی تاییەت و سادە بەهۆی بەلگەو، (بەتراند رِسل) دە‌لێت "بریتییە لە و مێتۆدانە‌ی کە بۆ وە‌لامدانە‌وە‌ی دە‌وروبەر بە‌کاردێن. (س‌دیق، ۲۰۲۲، ۶) بە‌لام لە‌پرووی زاراو‌ییە‌و: بە‌رەمی بە‌رامبەرکێی و بە‌راورد و پە‌یوە‌ندی نی‌وان خودی دە‌رککەر و بابەتی دە‌رکپێکراو، جیا‌ده‌کری‌ته‌وه لە تە‌واوی پێ‌دراو‌ه شعور‌ییە‌کان، لە‌و پروو‌وه‌ لە یە‌ک کاتدا هە‌ل‌ده‌ستی بە‌ بە‌راورد‌کردن و لێ‌ک‌دانی ب‌روا‌پێکراو لە نی‌وان هە‌ردوو لایە‌نه‌کە واتا کۆ‌که‌ره‌و‌یه، یان پە‌یوە‌ندی خودی ه‌زرقانە بە ناو‌ه‌پۆ‌که ه‌زریه‌که‌یه‌وه، کە دە‌شی بە‌ دەر‌شتنێک دە‌ریب‌س‌رێت کە ئە‌گە‌ری پ‌استی و درۆی لە خۆ‌دا هە‌ل‌گرت‌بێ (الح‌سینی، د.س، ۲۹۵)، هە‌روه‌ها هە‌ندێک لە ه‌زرقانان و پیناسە‌ی زانین دە‌کەن: ئە‌و کرد‌اره‌یه کە م‌رۆف دە‌توان‌یت لە سایه‌وه لە‌لایە‌نی ژیری‌ه‌وه کۆن‌ترۆ‌لی بابە‌تێکی دی‌اری‌کراو ب‌کات بە‌ مە‌به‌ستی دۆزینە‌وە‌ی تاییه‌تمە‌ندییە دیار و جیا‌که‌ره‌وه‌کانی (ئیس‌ماعیل، ۲۰۰۴، ۲۲).

زانین پ‌له‌ی جۆ‌ره‌جۆ‌ری هە‌یه، ن‌ز‌م‌ترینان زانینی هە‌سته‌کی و بە‌رز‌ترینان زانینی هۆ‌شه‌کی پ‌ه‌تییە، بە‌م‌پێ‌یه ئە‌گەر زانین تە‌واو ب‌یت، ئە‌وا پ‌یویسته‌ بە‌تە‌واوی و دە‌قاو‌ده‌ق بە‌سەر واقی‌عدا جی‌به‌جی ب‌ک‌ری‌ت، بە‌لام ئە‌گەر زانین تە‌واو نە‌ب‌یت ئە‌وا تە‌نها دی‌وی‌کی شتە‌کانمان پ‌ی‌ده‌گە‌یه‌ن‌یت. زانینی سۆ‌فی‌گە‌ریش وە‌ک یە‌کیک لە جۆ‌ره‌کانی زانین، ئە‌و زانینە‌یه کە ه‌یچ گومان‌یک قبۆ‌ل ناکات، چون‌که زانراو لە‌لای سۆ‌فی‌ه‌کان خودی خودا و سی‌فاته‌کانیە‌تی، بە‌لام زانینی خود ئە‌وه‌نده‌یه کە تە‌نها بزانی‌ت کە خودا هە‌یه و یە‌که و شتی‌که، ه‌یچ شتی‌کی لە وێ‌نه‌ی نی‌یه و ه‌یچ شتی‌کی لێ‌ نا‌چ‌یت، بە‌لام سی‌فاته‌کانی ئە‌وه‌یه کە خودا (زانایه، بینه‌ره، بیه‌سه‌ره، پ‌ه‌یفه‌ره ... ه‌ت‌د) (صلیبا، ۱۳۸۵، ۳۹۴).

به‌شیوه‌یه‌کی گشتی تیوری زانین هه‌ولده‌دات وه‌لامی چه‌ند پرسیاریکی
سه‌ره‌کی بداته‌وه:

۱- ئایا زانین شیاوه؟

۲- ته‌گه‌ر شیاوه سنووره‌که‌ی تا کوئییه؟

۳- رېښگاکانی زانین چین؟

۴- سه‌رچاوه‌کانی زانین کامانه‌ن؟

۵- سروشتی زانین چیه؟

۶- ئایا خودی سروشتی زانین ریئالیستییه یان سروشتیکی ئیدیالی
(میثالی)یه؟ (محمد، ۱۹۸۵، ۲۷).

بۆ وه‌لامی پرسیارى یه‌که‌م و دووهم: دوو جوړ کومه‌له (گرووپ) به‌رچاو
ده‌که‌ون، که هه‌ولئ وه‌لامدانه‌وه‌ی ته‌و پرسیاره ده‌ده‌ن: یه‌که‌م: ته‌وانه‌ن که
گومان ده‌که‌ن و به (گومانگه‌راکان) ناسراون که ده‌بن به دوو به‌شه‌وه؛ دووهم:
ته‌وانه‌ن که دوگمن و به (دوگماتییه‌کان) ناسراون:

۱- گومانگه‌راکان: ۱- گومانی ره‌ها: ته‌پیرۆن به یه‌که‌م که‌س داده‌نریت که
بانگه‌شه‌ی بۆ ته‌م جوړه‌ی گومان کردووه، ته‌مانه گومان له‌پیناوی گومان
ده‌که‌ن، واتا گومان ده‌که‌ن و به‌گومانیش کو‌تایی پیده‌هینن، ته‌وانه بریار به‌سه‌ر
هیچ شتی‌کدا ناده‌ن، کاتی‌ک پرسیاریان لیده‌کریت وه‌لام ناده‌نه‌وه، یان ده‌لین:
نازانم، یان "من نازانم، نازانم که نازانم" ته‌مه‌ش یه‌کی‌که له‌وته به‌ناوبانگه‌کانی
ته‌م گرووپه (مدکور، ۱۹۸۳، ص ۱۰۳)

ب- گومانی میتۆدی: ته‌م جوړه له گومان پیچه‌وانه‌ی گومانی ره‌هایه،
فهلسه‌فه‌کار به‌ئاره‌زووی خو‌ی ته‌م جوړه گومانه به‌کارده‌هینن، به‌مه‌به‌ستی
ده‌رکیشان و هه‌له‌هینجانی زانیارییه‌کان، تا‌کو له‌م رېښگه‌یه‌وه ژیری خو‌ی له
هه‌موو جوړه هه‌له و بۆ‌چوونیکی هه‌له و بیکه‌لک پاک بکاته‌وه. (الطویل،
۱۹۷۶، ۳۱۵).

۲- **دۆگماتییه‌کان:** ئەم پڕیازە لە بەرامبەر پڕیازی گومانگه‌راکانی پێشوو، شوینکە و تەوانی پڕیازی دۆگمایی باوەرپێکی کویرانه‌یان بە زانینی بەدیھاتوو و لەلای مەرووف و اتا بەبێ هەولدان و رەخنەکردنی بیرو بۆچوونەکانیان، بە واتایەکی تر باوەریان تا ئەو پادەییە کە پێیانوایە ئەزموون هیچ پۆلێکی نییە لە بیرکردنەوەیاندا (عبدالرحمن، د.س، ۱۴۶).

بۆ وەلامی پرسپاری سێھم و چوارەم: رینگاکانی زانین چین؟ ئەو سەرچاوانە ی کە زانیمان لە لا بەرجەستە دەکەن کامانە؟ ئاماژە بە چەند پڕیازیکی سەرەکی دەکریت وەکو سەرچاوەی زانین، کە ھەر پڕیازە ویستوووەتی وەلامیکی برواھینەری ئەو پرسپارە بداتەو وە لەوانە:

۱- **پڕیازی ژیرەکی:** لایەنگرانی ئەم پڕیازە ژیر وەکو سەرچاوەی سەرەکی زانینی ژیرەکی مەرووف دادەنێن، ژیرگه‌راکان پێیانوایە ئەو (ئایدیا)کانی ناو ژیر بوونیکی زگماکیان ھەیە، ھەر لە سەرەتای لەدایکبوونەو مەرووف خاوەنی ئەم ئیدیانە، ھەر وەھا ئیدیکانی ژیر رەھا و جیگین، بە گۆرانی کات و شوین و اتایان ناگۆری (عطیو، ۲۰۰۳، ۱۶۲).

۲- **پڕیازی ئەزموونی:** لەم پڕیازەدا ئەزموون بنەمای زانینە، (ھەستەکان) وەك دەروازەییەك دادەنێن بۆ زانین، لە پروانگە ی ئەوانەو و شتیک لە ژیردا نییە ئەگەر سەرەتا بە ھەستەکاندا تێپەر نەبووبیت، بەم شیوەیە دژایەتی ھزرۆکە رەمەکیەکان دەکەن لە ژیردا، بەمپێیە زانین ناتوانیت لە ئەزموون تێپەریت، (السكری، ۱۹۹۹، ۵۱).

۳- **پڕیازی رەخنەیی:** لە نیوان ھەردوو پڕیازی ژیری و ئەزموونیدا، جۆریك زانینی نیوەندی (سەنتیزی) سەر ھەلەدات، کە پڕیازی رەخنەییە، "کانت" بەنویسنەری ئەم پڕیازە دادەنریت، کە رەخنە ی توند لە ژیر و ھەست دەگریت، ھاوکات فەلسەفە کەشی دەبیتە "فەلسەفە ی رەخنەیی" یان

"ترانسىندىتالى"، ئەوھى پەتكردەوھە كە ژير يان ھەست بە تەنيا ببنە ئامرازى زانين، بۆيە زانينى پەخنىيە لە لاي كانت بە پېكەوھە گرېدانى ژير و ھەست دەبېت، لە پەيوەندىيە دووچۆر لە زانينى پېشيانە (ئاپريۆرى) و پاشيانە (ئاپورستەريۆرى) (عطيو، ۲۰۰۳، ۱۷۶-۱۷۸).

۴- رېيازى بۆھاتنى راستەوخۆ (المذهب الحدسي): (حدس، تا ئىستا لە زمانى كورديدا واژەيەك يان تىگەيەكى لە بەرامبەردا دانەنراوھە، بەلام دەشېت لە لايەنى واتايەوھە نزيك بېت لە : ئيلھام يان "لېھەلاتن - بۆھاتن" سى خۆيى)، حدس دەركېيكردى راستەوخۆ واقىعە، يان تىگەيشتنى دەستبەجىيە ھەقىقەتە، ئەم رېيازە لە گەل فەيلەسووفى فەرەنسى (ھنرى بېرگسۆن) دەست پىدەكات، وەك توپۆزىنەوھە لە ھەقىقەت بەدەستورى (پامان)، حدس لە بئەرتدا كردارىكە لەسەر پەيوەندىيە خۆمان بە خۆمان وەستاوھە.

۵- رېيازى پراگماتى: ئەم رېيازە لە كوتايى سەدەي نۆزدە سەرى ھەلدا، لەسەر دەستى "چارلز ساندرز پېرس" راستەوخۆ دواي ئەمە كۆمەلەك كەس رېچكەي ئەويان گرتەبەر، لەوانە "ويليەم جيمس، فرديناند شيلەر، جۆن ديوى" لاي فەيلەسووفە پراگماتىيەكان ھەقىقەت دواي ئەوھە دەرك پىدەكرىت كە دەرنەجامەكان روودەدەن، بېرۆكەكان ناگەپىنەوھە بۆ ئەو بېريارانەي لە رېساكانەوھە ھەلېنجراون، بەلكو دەگەپىنەوھە بۆ ئەو رېژەيەي كە لە دەرنەجامەكانەوھە دەست دەكەوېت (نصرى، ۲۰۰۳، ۳۷۷).

۶- سەرچاوەي زانين لە ھزرى ئىسلاميدا: پروسەي زانين جىگەي بايەخى زۆرى موسلمانان بووھە، بە جياوازي رېچكە و رېيازە فەلسەفى و كەلامى و سۆفىيەكان، لە تېروانىنى ھزرى ئەواندا شوپىنكى تايەتى ھەبووھە، بۆ نمونە زانايانى كەلام تا ئەو رادەيە بايەخيان بە تيۆرى زانين داوھە، پىياناوبووھە زانين ئەركىكە داوات لىدەكرىت، يەكەم باسەكانيان كە دەروازەي ئەم بابەتەي

پێده‌گەنەوه، زانینی بنه‌ماکانی ئاینه، یه‌کیک له‌ قسه‌که‌ره‌کان تایبه‌تمه‌ند بووه له‌ بواری زانیندا ئه‌ویش "قازی عبدالجبار" بووه (الکمالی، ۱۹۹۳، ۱۳۸).

هه‌روه‌ها چه‌ن‌دین رینگه‌ی سه‌ره‌کی دیکه هه‌ن بۆ زانین له‌وانه ریبازی فینۆمیتۆلۆژی و ریبازی و جوودی و خه‌سه‌له‌ته‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان.

وه‌لامی پرسباری پینجه‌م و شه‌شه‌م: که ده‌لیت سروشتی زانین چیه؟ یان خودی سروشتی زانین ریئالیستییه یان سروشتیکی ئیدیالییه (میثالی)؟
ئه‌وانه‌ی وه‌لامی ئەم پرسباره‌ ده‌ده‌نه‌وه‌ ده‌بن به‌ دوو گرووپ:

۱- ریئالیستییه‌کان: پینانویه جیهانی ده‌ره‌وه‌ بوونی هه‌یه و له‌ رینگه‌ی هه‌سته‌کانه‌وه‌ ده‌رکی پێده‌که‌ین، هه‌سته‌کانیشمان واقع چۆن هه‌یه ئاوا بۆمان ده‌گوازنه‌وه، هه‌لگرانی ئەم رینگه‌یه‌ش پینان ده‌لین "ریئالیسته‌ ساده‌کان" (محمد، ۱۹۸۵، ۳۵).

۲- ئیدیالییه‌کان: ئەمانه‌ش دابه‌ش ده‌بن به‌سه‌ر چه‌ند کۆمه‌له‌یه‌ کدا:

ا- ئیدیالیستی خودیی: پینانویه زانین و راستی له‌ خود و هۆشی خۆماندا یه‌ له‌ گه‌ل له‌ دایکبوونمان به‌ شیوه‌یه‌کی ره‌مه‌کی مرۆف هه‌لیگرتوون.

ب- ئیدیالیستی بابه‌تی: پینانویه زانین و راستی له‌ بابه‌تی ده‌ره‌کیدان، به‌لام راستی ئەزموونی و هه‌سته‌کی نییه‌ به‌لکو راستی و زانین ئیدیالیین.

ج- ئیدیالیستی ره‌ها: پینویه رۆح پینینه‌یه و مادده‌ش له‌ دوا‌ی ئه‌و دیت، ئەمه‌ش له‌ و پرویه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌ که یه‌که‌م سه‌رچاوه‌ی بوون له‌ ژیری مرۆفدا نییه، به‌لکو هۆشباریه‌کی بابه‌تییه له‌ جیهانیکی تره‌وه‌یه، که به‌ رۆحی ره‌ها یان ژیری هه‌مه‌کی ناو ده‌بریت، ئەوانه‌ی که به‌م جووره‌ بیره‌گه‌نه‌وه‌ وه‌کو "هیگل، برادلی، جویکم، بوزانکیت، کروتشه... هتد" (الطویل، ۱۹۷۶، ۱۸۳-۱۸۹).

باسی دووهم: میتۆدی گومان لای غەزالی

غەزالی^(١)، لە سەردەمیەک ژیاوه که پەربووه لە جیاوازیی بۆچوون و ناکۆکی نیوان ئاراستە فەلسەفی و هزرییه کان و زانستی کهلام و سۆفیگەری، هەریه ک لەم گرووپانە خۆیان بە نوینەری گه‌یشتن به زانینی راستی و دلنیايي لیکراو دەزانن، هەربۆیه غەزالی خۆی به دەست هیچ یه ک لەو گرووپانە نه‌دا، چونکه گومان به‌شیک بوو له فەلسەفە ی ژیانی غەزالی. (سدیق، ٢٠٢٢، ٤٦)، مەبەستی بوو له رینگه‌یه‌وه بگات به ئامانج، واتا به دلنیايي، له‌لای غەزالی ئە‌گەر گومانە نه‌بیت بیرکردنه‌وه‌شت نابیت، چونکه گومانکردن رینگه‌یه‌که بۆ گه‌یشتن به زانینی دلنیايي (الفلاحی، ٢٠٠٣، ٩٤)، غەزالی باوهری وایه مرۆف ناتوانیت له رینگه‌ی فیرکردن یان خویندنه‌وه‌ی بابەتی فەلسەفی یان زانستی بگات به هەقیقەت و ئامانجه‌که‌ی بپیک، به‌لکو به‌م رینگایانه‌وه‌ ده‌روونی خۆی تووشی نامۆبوون و پارایی ده‌کات، بۆ نموونه زانایانی (الکلام) دواي لیکۆلینه‌وه‌کانیان و گه‌رانیان به‌دواي هەقیقەت له خویندنه‌وه‌ی بابەته‌ جو‌ربه‌جو‌ره‌کانه‌وه، نه‌یان‌توانی هەقیقەت بپیکن به‌لکو که‌وتنه‌ هه‌له و دژبیریه‌وه له کۆتاییدا رینگه‌ی گه‌یشتن به هەقیقەتیان ون کرد (مرحبا، ٢٠٠٧، ٦٩). هەر بۆیه‌ش غەزالی رینگه‌ی گومانی گرتە‌به‌ر و به‌رده‌وام بوو بۆ ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ، له‌و ماوه‌یه‌شدا ژیانی سۆفیايه‌تی و ته‌نیايي هه‌لبژارد، تاكو بتوانیت له‌و رینگه‌یه‌وه خۆی له‌و گومانه‌ قوولە‌ پرزگار بکات و ده‌روونی ئارام بپته‌وه و به هەقیقەت بگات (فخری، د.س، ٣٠١). غەزالی له‌ماوه‌ی ژیانییدا سه‌فه‌ری زۆری کردووه و زۆر به‌ولاتاندا گه‌راوه له ئە‌نجامی هه‌موو ئە‌و سه‌فه‌ر و گه‌رانا‌نه‌ تووشی جو‌ره‌ها ئاین و گرووپ و ریبازی جیا‌جیا بۆته‌وه، به‌لام هیچ کام له‌و گرووپ و ریباز و ئاینزایانه‌ نه‌یان‌توانی قه‌ناعەت به غەزالی به‌پین وه‌کو سه‌رچاوه‌یه‌کی دلنیايي زانین هه‌ر بۆیه‌شه ده‌لێت: "من له‌ناو گێژاوی ئە‌و هه‌موو

رېباز و گرووپ و ئاینزایانه ئازاری زۆرم کیشاوه، بۆئەوه‌ی بتوانم رینگایه‌کی راست بدۆزمه‌وه و خۆمی پێ له نشیو و لیته و زه‌لکاوی شوینکه‌وتن ده‌ر به‌یتم، و بتوانم رینگا راسته‌که هه‌ل‌بژیرم..." (نه‌قشه‌ندی، ۲۰۰۲، ۹۱).

بۆئهم مه‌به‌سته‌ش غەزالی پشت به‌و فەرمووده‌یه‌ی پینغه‌مبه‌ر (د.خ) ده‌به‌ستیت که ده‌لێت: "خه‌لکه‌که‌م ده‌بن به (۷۳) گروویی جیاواز، ته‌نیا یه‌کیکیان رزگاری ده‌بیت"، لێره‌وه غەزالی ته‌مه‌نیکی زۆر که‌وته سۆراخی راستی، هه‌روه‌ها گومان لێیان، جا چ له‌ رووکه‌ش بیت یان ناوه‌رۆکیان، هه‌روه‌ها فه‌یله‌سووف بن یان زانایانی که‌لام (غالب، ۱۹۷۹، ۴۰)، غەزالی ئەو هه‌ول و تیکۆشانه‌ی خۆی باس ده‌کات که داویه‌تی بۆ به‌ده‌سته‌پێانی زانین و رزگاربوون له‌ گومان به‌و جۆره‌ ده‌لێت: "باتینییه‌که‌ نه‌بوو شاره‌زاییم لێی نه‌بوویت، زاهیره‌یه‌که‌ نه‌بوو له‌ به‌ره‌می ئەو زاهیره‌یه‌یه‌ی تینه‌گه‌یشتیم، فه‌لسه‌فه‌یه‌که‌ نه‌بوو که‌ لێی نه‌کۆلمه‌وه، موته‌که‌ لیمیک نه‌بوو هه‌ولێ بۆنه‌ده‌م تا له‌ مجاده‌له‌که‌ی (مناقشه) تینه‌گه‌م، سۆفیه‌که‌ نه‌بوو به‌ وردی هه‌ولنه‌ده‌م بۆ تیگه‌یشتن له‌ سه‌رچاوه‌ی پاکی (صفاء) ه‌که‌ی" (نه‌قشه‌ندی، ۲۰۰۲، ۹۲).

به‌و شیوه‌یه‌ به‌رده‌وامبوو له‌ گومانه‌که‌ی، به‌جۆریک که‌ نه‌یده‌توانی له‌نیوان به‌ئاگابوون و خه‌وینیندا جیاوازی بکات، وه‌که‌ ئه‌وه‌ی گوتراوه ئیمه‌ کاتیک خه‌و ده‌بینین خه‌یالی وه‌ها ده‌که‌ین ئەو خه‌وینینه‌ دروست بیت، به‌لام کاتیک بۆمان ده‌رده‌که‌ویت که‌ خه‌ومان بینوه ئەو ده‌مه‌یه‌ که‌ به‌ئاگاین، ئەو ده‌ربرپانه‌ی غەزالی له‌ دۆخی گوماندا ده‌ریده‌برین خستبوویه‌ نیو قه‌یرانیکی ژیری و گیانی، به‌جۆریک ژیانی تیکدا‌بوو که‌ دا‌ییری‌بوو له‌ خویندن و ته‌نانه‌ت له‌ خیزانه‌که‌یشی (زیدان، ۱۹۸۹، ۱۷۸)، هه‌روه‌ها غەزالی گومانی له‌ ئامرازه‌کانی زانینیش ده‌کرد، (مه‌به‌ست له‌ ئامرازه‌کانی زانین، زانینه‌ له‌ رینگه‌ی هه‌ست و ژیر، ئامرازی زانین لای فه‌یله‌سووفه‌ ئەزمونییه‌کان هه‌سته‌کانن، لای فه‌یله‌سووفه‌

ژيريه‌كان ژيره (محمود، د.س، ۹۴). غزالى به پېچه‌وانه‌ى زورېك له فهيله‌سووفه‌كان گومانى له هه‌ردوو ټامرازه‌كه‌ى زانين ده‌كرد، سه‌ره‌تا له هه‌سته‌كانه‌وه سه‌ره‌تا ده‌گرېت، پېيوابوو زانين له رېگه‌ى هه‌سته‌كانه‌وه هيچ دلنيايي‌كه‌ى تېدا نيه، چونكه هه‌سته‌كان زورجار زانيارى هه‌له‌مان بو دېنن، بو نمونه (كاتيك سه‌يرى ټه‌ستېره‌يه‌ك ده‌كه‌ين به بچووكى و به شېوه‌ى دراوېكى كانزايى - دینارى ټاسن - ده‌رده‌كه‌وېت، به‌لام له راستيدا وانیه، چونكه به‌لگه ماتماتيكيه‌كان و فيزياييه‌كان و ټه‌ستېره‌ ناسان ټامازه به‌وه ده‌كه‌ن كه هه‌ندېك له ټه‌ستېره‌كان له زه‌وى گه‌وره‌ترن، به‌لام لاي ټيمه هېنده‌ى دیناريكى ټاسن ده‌رده‌كه‌ون) (الغزالي، ۱۹۶۰، ۲۲). غزالى باوه‌رى به ټامرازى زانينى هه‌ستى نه‌ما، وه‌ك گه‌يه‌نه‌رېك بو ټه‌و دلنيايي‌ه‌ى كه داوايده‌كرد، غزالى باوه‌رى وابوو زانين له رېگه‌ى ژيره‌وه زانينى‌كه‌ى جه‌ختتر و گشتگيرتر و سوودبه‌خستره، به جورېك ده‌توانين پشټى پېيه‌ستين له دژى زانين له رېگه‌ى هه‌سته‌كانه‌وه، چونكه زانينى ژيرى په‌يوه‌ندى به بيركردنه‌وه‌وه هه‌يه (غالب، ۱۹۷۹، ۴۶).

به‌هوى ټه‌و گومانه‌ قوول‌ه‌ى كه تووشى غزالى هاتبوو، دوودل بوو له په‌سه‌ندكردنى پريارى ژيرى وه‌ك بنه‌مايه‌ك بو دلنيابوون، كه ټه‌وه‌ش مه‌يلى بو گومانكردن له بنه‌ماكانى ژير له‌لا په‌يداكرد، ټه‌مه‌ش هاوسه‌نگى نيوان زانينى ژيرى و خه‌ونى نوستووه، غزالى وايدهبينيت دوخى به‌ئاگابوون وه‌ك دوخى نوستوو هه‌مان بينينى هه‌يه كه نوستوو شته‌كان ده‌بينيت، خه‌يال ده‌كاته‌وه له دوخه‌كان پېيوايه وه‌ستاو و جيگيره، ټينجا به ټاگا دېته‌وه بوى ده‌رده‌كه‌وېت هه‌موويان وه‌مېك بوون، وه‌ك په‌گه‌زى سه‌لمېتراو يان جيگر خويان نيشانى ژير داوه، به‌لام خه‌يال‌ټيكن هه‌رگيز به‌ده‌ست نايه‌ن و ژير ده‌خه‌نه گومانه‌وه، بويه ناكريټ متمانه به ژير بكه‌ين له كاتيكدانيارى له هه‌سته‌كانه‌وه بو ديت (عبدالمهيمن، ۲۰۰۱، ۱۳۶).

غەزالی دەلیت: "ژیر ههسته کان به درۆ دهخاتهوه، ههروهها به پێچهوانه شهوه ههسته کان ژیر به درۆ دهخه نهوه، وهك ئهوهی ناخۆشیه کی دلته زین هه بوو بیت له نیوان ژیر و ههستدا، ژیر به سه ر ههسته كاندا سه رده كه ویت، به لام له پریكدا بۆم دهركهوت دادوهی ژیر به هه له م دهبات، ههروهها گه ر دادوهی ژیر نه بایه به ردهوام ده بووم له باوه پرکردن، كهواته له دوای دهركکردنی ژیری دادوهی کی تر بوونی ههیه كه ژیرمان به درۆ دهخاتهوه له بریاره كانیدا، وهك چۆن دادوهی ژیری ههسته كانمان له بریاره كان به درۆ دهخاتهوه" (الغزالي، ۱۹۶۰، ۲۴)؛ ئەم بۆچوونه ته نهها ماوهیه ك غەزالی له سه ری به ردهوام بوو، چونكه دواتر جاریکی دیکه كهوتهوه گومان له ململانی نیوان ههست و ژیر، هه رچهنده ژیر له م مهیدانهدا به سه ر ههستدا سه رده كه ویت، به لام ههچ گه رتهیهك نییه كه خۆی بیاریزی و دوژمنیکی نوێ و توندتر و به ههترتری بۆ پهیدا نه بیت، كه به سه ریدا سه ربكه ویت (غالب، ۱۹۷۹، ۴۶)؛ غەزالی به م شیوهیه پێیوایه به لگه ی ژیری و ههستی ناتوانن بمانگه یه نه زانینی ههقی، به م شیوهیه به ئەزمونیکی قورسی گوماندا رۆیشت له ژیر و ههست وهكو ئامرازیکی گه یه نه ری دلنیا بوون، ئینجا چوه ژیر چاودیری خواجه تیهوه بۆیه دهلیت: "پهوشی دهروونم ئاسایی بۆوه، زهرووره ته ژیرییه باوه پرپیکراوه كان گه رانه وه باری ئاسایی خۆیان، به لام ئهوانه به هۆی ریكخراوی به لگه كان و ئاخافتنه وه نه بوو، به لكو له ریگه ی ئه و پرووناکییه (نور) وه بوو، كه خوا به مه زنیی خۆی خسته دل م یان سینهم، ئه و پرووناکییه کلیل زۆربه ی زۆری زانینه كانه، هه ركه سی باوه ری وابیت دۆزینه وه (كه شف) بهنده به به لگه ی ئازاد یان سه ربه خو، ئه وا له به زه یی خوا بۆخۆی كه م ده كاته وه"، مه به ستمان له و پرووناکییه دۆزینه وه ی دهروونه به (حدس)، ئەم هه ده سه ش سه رچاوه ی یه كه می زانینه لای غەزالی كه له سه رووی ژیر و

هه‌سته‌وه‌یه، که غه‌زالی له‌رینگه‌ی هه‌ده‌سه‌وه له گومانکردن پرزگاری ده‌بیت "به‌م شیوه‌یه غه‌زالی ئاماژه به میتۆدی که‌شفی سو‌فی ده‌دات وه‌کو سه‌رچاوه‌ی زانینی یه‌قین و ره‌ها" سو‌فیه‌کان خو‌یان له‌حاله‌تیکدا ده‌بیننه‌وه، که بیئاگان له‌خو‌یان و دابراون له هه‌سته‌کانیان و دو‌خیکه له‌گه‌ل ژیردا ناته‌بایه" (الغزالی، ۱۹۶۰، ۲۵).

باسی سیه‌م: زانینی یه‌قین لای غه‌زالی

له‌و لیکۆلینه‌وانه‌ی غه‌زالی سه‌باره‌ت به زانین و پرۆسه‌ی زانین پيشک‌ه‌شی کردوون، به‌م شیوه‌یه پیناسه‌ی زانین ده‌کات و ده‌لێت: "ئاشکرا‌بوونی زانراویکه که هیچ گومانیکه له‌گه‌لدا نه‌بیت، ده‌رفه‌تی ئه‌ندیشه و هه‌له‌ نه‌دات"، به‌لای ئه‌وه‌وه ئه‌م جو‌ره له زانین زانینی پیاوچا‌کانه، پیاوایه هه‌رکه‌سیک ئه‌م جو‌ره زانینه‌ی نه‌بیت، ئه‌وا زانینه‌که‌ی هیچ متمانه و پالپشتی و دلنیاویه‌کی نییه، هه‌ر زانستیکیش دلنیاویی نه‌بوو ئه‌وا زانینی جه‌خت (یه‌قین) نییه (الذین، ۱۹۸۸، ۴۷).

غه‌زالی به‌م شیوه‌یه خوازیارانی رینگای زانیا‌ری دابه‌شده‌کات به‌سه‌ر چوار گروویدا:-

۱- زانایانی که‌لام: ئه‌مانه ده‌لێن ئیمه‌ خاوه‌نی بیرو را و تیروانین، به‌لام غه‌زالی ده‌رباره‌ی زانایانی په‌یقه‌ر ده‌لێت: "دوا‌ی لیکۆلینه‌وه و پشکینیکه ورد بۆم ده‌رکه‌وت، که زانینی زانایانی که‌لام جو‌ریک له راستی تیدا‌یه ده‌توانن به ئامانجی خو‌یان بگه‌ن، به‌لام من بۆم ده‌رکه‌وت که ئه‌م جو‌ره زانینه نامگه‌یه‌نیت به ئامانج و ئاوات، چونکه ئه‌م زانینه‌ی ئه‌وان بۆ پاراستنی رپه‌وه‌ی ئه‌هلی سونه‌ت دانراوه له په‌یره‌وکارانی بیرو‌رای (بیده‌ه)" (الغزالی، ۱۹۶۰، ۲۵).

۲- زانینی باتینییه‌کان (الباطنیة): ئه‌مانه‌ش پیا‌نوا‌یه له پیا‌وای گه‌یشتن به راستی، پیا‌ویسته پيشه‌وا‌یه‌کی پاک هه‌بیت، بۆ ئه‌وه‌ی دادوه‌ری له نیوان

ناکۆکییەکاندا بکات، ھەروەھا پێیانوایە زانین لە پڕیگەیی فیربوونەووە دیت، سەرچاوەی زانیاری لای ئەوان ئیمامی (معصوم)ە، بەلام غەزالی پێیوایە ئەو دادوهری و پیشەواییە تەنھا پێغەمبەرە (د.خ)، کە دەتوانیت ئەم پڕۆلە بێنیت نەک کەسیکی تر، ئەم زانینە بەلای ئەووەوە لە ھەموو جۆرەکانی تری زانین لاوازتر و نزمتر، لە پاشان دەلێت: "سەرم لەو کەسانە سوردەمینیت، کە باوەریان وایە دەبیت لای مامۆستایەکی تاییبەت فیری زانیاری بێن، کەچی مامۆستاکەش نادیار (غائب) بیت، لە ھەمووی سەیرتر ئەوویە ئەگەر بلیی کامە ئیمامە مەعصومە کە تانە تا زانیاری لێ وەرگرین؟ دۆش دادەمین و وەلامیان نییە، چونکە نادیارە" (نەقشەندی، ۲۰۰۲، ۹۶).

۳- زانینی فەیلەسووفان: ئەمانە بەگشتی بەپڕیگەیی لۆژیک و ساغکردنەووە کاردەکەن، بەلام غەزالی باوەرپی وایە ژیری مرۆف توانای ئەووی نییە بتوانیت سەر لە ھەموو شتیک دەربکات و ھەموو نەناسراویک بناسیت، بەم جۆرە فەیلەسووفان دابەشکات بۆ سێ جۆر:

یە کەم: دەھرییەکان: ئەمانە کردگارییتی خوا پەتدەکەنەووە و پێیانوایە کە جیھان ھیچ دروستکەریکی نییە و ئەزەلییە، بۆیەشە غەزالی ئەمانە بەکافر (زەندیق) ناودەبات.

دووھم: سروشتییەکان: ئەمانە لە ئەنجامی لیکۆلینەووە لە سروشت و پیکھاتەکانی و سەرسامیان بەو سروشتە، باوەر بە خودا دینن وەک داھینەری جیھان، بەلام دەلێن کەسی مردوو زیندوو نابیتەووە، دوارۆژ و بەھەشت و دۆزەخ نین، ئەمانەش بەکافر دادەنیت.

سێھم: باوەردارەکان (لاھووتییەکان): غەزالی ئەو زانستانەیی کە پەییوستن بەفەلسەفەووە دابەشیان دەکات بۆ شەش بەش وەکو (ماتماتیک، لۆژیک، زانستی سروشتی، ئیلاھیات، سیاسی و ئاکار) غەزالی تیروانینی لەبەرامبەر ئەو زانستانە

په‌یوه‌ست ده‌کات به‌تیروانین و بۆچوونیان به‌رامبه‌ر به‌ئاین، بۆ نمونە لۆژیک هیچ دژایه‌تییه‌کی له‌گه‌ڵ ئایندا نییه و په‌تی ناکاته‌وه، به‌لام غه‌زالی له‌ کتییی دارمانی فه‌یله‌سووفان (تهافت الفلاسفة)، پێیوایه که فه‌یله‌سووفه ئیلاهییه‌کان تووشی ناکۆکی و له‌ رینگه‌ لادان بوونه‌وه به‌تایبه‌ت له‌م سێ برگه‌یه‌دا:

- ۱- فه‌یله‌سووفان ده‌لێن گه‌ردوون کۆنه‌هینده‌ی کۆنی خوا.
- ۲- پێیانوایه که خودا ته‌نها بابته‌ی گشتیته‌ی ده‌زانێ، به‌لام بابته‌ی تایبه‌تیته‌ی نازانی.

۳- پێیانوایه که جه‌سته‌ی مروّف زیندوو نابێته‌وه.

بۆیه‌شه‌ ئه‌م سێ برگه‌یه به‌ کوفر ده‌زانێ (الغزالي، ۲۰۰۳، ۴۸).

- ۴- زانینی سوّفیه‌کان: ئه‌مانه‌ش خۆیان به‌ نزیك له‌ خوا و خاوه‌نی بینین به‌ چاوی ده‌روون (مشاهده) و دۆزینه‌وه (مکاشفه) ده‌زانن (نه‌قشبه‌ندی، ۲۰۰۲، ۹۵).

غه‌زالی باوه‌ری وایه که رینگای زانینی دلنیايي له‌م چوار جۆره به‌ده‌ر نییه، به‌م شیوه‌یه گومانی له‌ سێ جۆر زانینه‌که‌ی سه‌ره‌وه ده‌کات و په‌تیا ده‌کاته‌وه، چونکه سه‌رجه‌م ئه‌و زانینانه‌ تاقي ده‌کاته‌وه، به‌لام ناتوانیته‌ باوه‌ر به‌ راستیه‌تی ئه‌و جۆره زانینانه‌ بکات بۆیه په‌تیا ده‌کاته‌وه و جۆری چواره‌م هه‌لده‌بژیرێ، به‌ بروای ئه‌و هیزیک له‌ مروّفدا هه‌یه له‌ سه‌رووی ژیر و هه‌سته‌وه‌یه، ئه‌ویش هیزیکه هه‌قیقه‌ت له‌ فۆرمیکدا ده‌بینیت، که به‌ هه‌ست و به‌ ژیر پێی ناگه‌ین، به‌لکو ته‌نیا له‌ رینگه‌ی چیژ (زه‌وق) هه‌وه پێیده‌گه‌ین، که ئه‌م جۆره‌ش له‌ زانین به‌ "سوّفیه‌ت" ناو ده‌بات، ئه‌مه‌ش نه‌ک به‌ ته‌نها هی موسلمانان بیت به‌لکو هی هه‌موو جیهانه و ئه‌وانه‌ی غه‌یره موسلمانیش ده‌توانن به‌م جۆره له‌ زانین بگه‌ن (عفیفي، ۱۹۶۳، ۲۳۹). غه‌زالی ته‌سه‌وف به‌ رینگه‌یه‌ک داده‌نیته‌ بۆ زانین، له‌ نووسینه‌کانیدا به‌ میتۆدیکی روون و ئاشکرا ده‌رباره‌ی زانینی سوّفیگه‌ری دواوه،

وەك شیوازیکی تەواو کراو لە رووی شیواز و میتۆد و بابەتە کە ی و ئامانجە کە ی، لێرەو دەشی تێۆرە کە ی لە زانیندا بە تیۆریکی تەواو کراو دابنن بە بەراورد لە گەل ئەوانە ی پیش خۆی، هەر وەها وەك شیوازیکی گەشەسەندوو لە هزری ئیسلامیدا بێنرخین، زانینی سۆفی بە لای ئەو وە زاده ی ئەزمونیکی پۆچی قوولە بەرپێگە ی وەرزی لەش و کۆششی دەروون، ئەم کۆششەش کە پالنه‌ری دەروونە بۆ تێپەراندنی جیهانی هەست و ژیره بۆ جیهانیکی کە تیدا دەروون دەگات بە یە کەم خۆشەویستی خۆی، لە رینگە ی (چێژ) هەو دەیناسی و پێدەگات (عبدالمهيمن، ۲۰۰۱، ۱۳۴).

تەسەوف لای غەزالی بە زانست و کردارە، بەلام زانست نەینی ئامیزە، هەر وەها لە گەل ئەو شدا بەرەو تێگەیشتن و هەقیقەتی تەواوەتی دەمانبات، کرداریش بریتییە لە پاککردنەوی دەروون لە هەموو شتیکی ناپەسند و ناپاک، ئەمەش بە ئامانجی ئەو ی تاوێ کو دەروون بگاتە ئەو رادە یی کە جگە لە خوا هیچی تری تیدا نەبێت، تەنھا بەزیکری خوا پرازیته‌و و ئاوەدان بکریته‌و (التکریتی، ۲۰۰۷، ۲۳۸). "ئەبو سەعیدی خەرراز" سەبارەت بە تەسەوف دەلێت: "سۆفی کە سیکە خواوەند دەروونی پاک کردۆتەو و پریکردوو لە پرووناکی (نور)، وە کە سیکە بە یادکردن و ناو بردنی خوا ئەگاتە ئەو پەری خۆشی"، هەر وەها "ئەبو بە کری شیلی" دەلێت: "سەرەتای تەسەوف خواناسییە و ئاکامە کە شی خوا بە تاک زانینە"، "ئەبو بە کری کە تانی" بەم شیو یە باسی تەسەوفی کردوو و دەلێت: "تەسەوف پاک ی و بینینە (التصوف صفاء ومشاهدة)، هەر وەها تەسەوف ئەخلاقە، ئەو کە سە ی رەوشتی لە تۆ بەر زتر بیت پرووناکی و پالیئوراویشی لە تۆ زیاتر دەبێت" (نەقشەندی، ۲۰۰۲، ۸۷).

غەزالی لە کتیی بووژاندنەو ی زانستە ئاینییە کان (احیاء علوم الدین) دا سەبارەت بەرپێگە ی تەسەوف دەلێت: "رینگە ی پیشخستنی تیکۆشان و

سرپینه‌وه‌ی سیفاته بیزراوه‌کان و نه‌هیشتنی هه‌موو تانه و ته‌شهره‌کانه، پشتبه‌ستنه به‌خودای گه‌وره، ئه‌گه‌ر ئه‌وه به‌ده‌ستهات، ئه‌وکات خودا دلّی به‌نده‌که‌ی به‌نووری خو‌ی و زانست رۆشنده‌کاته‌وه، به‌مه‌ش ره‌حمه‌تی خوا به‌سه‌ر ئه‌و دلّه‌دا ده‌رژیت و نووری لی‌ هه‌لدیت، سینه‌ده‌کریته‌وه و رازی مه‌له‌کووتی بۆ ئاشکرا ده‌بیّت، پر ده‌بیّت له هه‌قیقه‌ته‌کانی کاره خوداییه‌کان". ته‌سه‌وف شه‌یدا‌بوونی سه‌رچاوه‌ی سه‌رچاوه‌کان، یان سو‌راخی هه‌لسو‌وپرینه‌ری نه‌ناسراوی گه‌ردوون، هه‌روه‌ها تیکۆشانه بۆ ناسینی هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی ئه‌و دیوین، ئامانجه هه‌ره سه‌ره‌کیه‌که‌ی ته‌سه‌وف بریتیه له ناسینی جه‌ختی و گه‌یشتن به‌یه‌قین، واته‌برینی سنووری هه‌موو ئه‌و شتانه‌یه که به‌هه‌سته‌کان یان زه‌ین ده‌رکیان ده‌که‌ین، که‌واته ته‌سه‌وف له هه‌ست و ژیر تیپه‌ر ده‌کات (نه‌قشبه‌ندی، ۲۰۰۲، ۳۹، ۸۹). غه‌زالی پینوایه چه‌قی زانین و ئامرازی سو‌فی بۆگه‌یشتن به‌یه‌قین (دلّ‌ه)، نه‌ک ژیر، هه‌روه‌ها ناوه‌ندی خو‌شه‌ویستی خوداییه، زانست و زانین له دلّ و خو‌شه‌ویستیدا کورتده‌که‌نه‌وه به‌رۆح و به‌رزاندن (ته‌جه‌لای) ی نه‌ینی، که له راستیدا پروکاری شو‌قه‌ی هه‌مان شتن، که له کو‌تاییدا یه‌ک هیزی ناو‌راو به "دلّ" به‌دانا‌یه‌کی گشتی کو‌تایی دیت، مه‌به‌ست له "دلّ" به‌لای غه‌زالیه‌وه ئه‌و ترومپا سه‌نه‌وبه‌ریه نییه که له سینگدا‌یه، به‌لکو جوانی و نیانییه‌کی خواهانه‌ی نئه‌ستوو‌یه که مرو‌ف هه‌قیقه‌تی پیده‌رک ده‌کات، تییدا هه‌قی پی ده‌ناسیته‌وه و به‌نده خوای پی خو‌شده‌ویت، به‌ده‌ربرینیکی دیکه نیوه‌ندی پیرسه‌پتی زه‌وقیه له‌مرو‌فدا (عفی‌فی، ۱۹۶۳، ۲۴۲).

"دلّ" ده‌روونی مرو‌فه و هه‌قیقه‌تی خودای پی ده‌ناسیت، ملکه‌چی خودایه ئه‌گه‌ر له سیفاتی ناشیرین رزگار بکریت، به‌لام ئه‌گه‌ر رزگار نه‌کریت یان پاک نه‌کریته‌وه له سیفاتی ناشیرین ئه‌وا دو‌ژمنی سه‌رسه‌ختی خودایه، سیفاته پیسه‌کانی تییدا ده‌مینیته‌وه له فی‌ل و هه‌لخه‌له‌تاندن و دو‌رووی، له‌و کاته‌شدا

جەستەش دەبێتە شوینکەوتە ی ئەو بە تەواوتی، بەلام گەر بەتەواوی پاککرایەوه ئەو سێفاتانە ی لێ دامالدر، کە ناشیرین ئەوا هەقیقەتی زانین دەناسیتەوه و بەگەرترین زانین دەگات ئەویش ناسینی یان زانینی خودایە (الغزالی، ۱۹۹۰، ۱۷)، لە روانگە ی غەزالییەوه "دل" دوو دەرگای هەیه، یەکیکیان زانینی لێوه دەچیتە ژووری ئەویدی (وەهم)، سۆفی پراستگۆ شوینتیک لەنیوان هەردوو جیهاندا دەگریت کە (بەرزەخ) هەرۆک "جەلالەددینی رۆمی" دەلێت: "سۆفیزم لە نیوان دل و ژیردا جیاوازی دەکات، هەردووکیان دوو ئامرازن بۆ دەرککردن، هەرۆها جیاوازی لە نیوان هەردوو جۆری دەرککردنەکان دەکات بەوهی، کە دەرککردنی ژیری بە زانست ناو دەبات، دەرککردنی دلێش بە زانین و چیژ ناو دەبات، خاوەنی دەرککردنی جۆری یەکەم زانایە و خاوەنی دەرککردنی جۆری دووهم (ناسەر - عارف" ه عیفی، ۱۹۶۳، ۲۴۳).

هەرۆها دەربارە ی زانین لە رینگە ی دلەوه غەزالی نموونەیک دەهینیتەوه و دەلێت: "ئەگەر بێین حەوزیک هەلکەنین و هەول دەین لە چەند پروباریکەوه ئاوی بۆ بەرین، یان دەگریت حەوزە کە هیندە هەلکەنین تادەگاتە ئاویکی پروون و ساف، کە لەبنی حەوزە کە بێتە دەری"، مەبەستی ئەوهیه حەوزە کە دلە و پروبارەکانیش هەستەکانن، دەگریت لە رینگە ی هەستەکانەوه دل زانیاری وەرگریت یان تیگریت، بەلام ئەگەر هەستەکان بگرین دەگریت لە رینگە ی خەلۆت و پروا و دووره پەرزێییەوه ئەو زانینە بێتە ناو دلەکانمانەوه، دل خۆی بێتە سەرچاوە ی زانست و زانین (کارادوفو، ۱۹۸۴، ۱۸۲).

لێرەوه دەگەین بەوهی کە غەزالی نەیتوانی لەرینگە ی ئامرازەکانی زانین (هەست و ژیر)، بگاتە ئەو زانینە یەقینە ی کە داوا ی دەکرد، بۆیه رینگە یەکی تری هەلژارد ئەویش رینگە ی (سۆفیزم) بۆ گەیشتن بە زانین، چونکە ئەم

رېښگه يه ئه وان جياوازه له زانين له رېښگه ي هه ست و ژير، زانينى سوڤيه كان وه ستاوه له سه ر دوژينه وه - په رده له سه ر لادان، ئه مه ش له رېښگه ي پا ك كرده وه ي ده روونى كه سى سوڤيه له هه موو كرده وه يه كى ناشيرين، له م رېښگه يه وه به هه ق يان زانينى دلنبايى ده گات، يا خود به واتايه كى تر، زانينى كه سى سوڤى له رېښگه ي ئه و نووره ي (پووناكى) كه خوا به گه و ره يى خو ي ده يه خشېښېته ده روونى كه سى سوڤيه وه، لېره مروڤ ده تواني وه كو سوڤيه كان ده لېن: "گيانى خو ي بلنډ بكات تا راسته وخو ده گات به هه ق (خوا)، له و كاته دا پيوست به به لگه ي ژيرى و هه ستى نابيت له سه ر بوونى خوا"، به م شيويه به زانينيك ده گات كه جه خته و هيچ گومانىكى له گه لدا نيه ئه مه ش ئه و جو ره زانينه يه كه غه زالى داواى ده كرد (محمود، د.س، ۱۰۲).

بەشی دووهم: جۆر و پلەکانی زانین لای غەزالی

باسی یەكەم: جۆره‌کانی زانین لای غەزالی

غەزالی چەند جۆریکی زانین دیاری دەکات و لە نێوان سی جۆریان جیاوازی دەکات :-

جۆری یەكەم: زانینی دەروون: غەزالی سەبارەت بە زانینی دەروون

دەلیت: " پێویستە لەسەر خودی مرۆف خۆی بەباشی بناسیت، چونکە تاكو خۆی بە باشی نەناسیت پێگەیه‌کی دیکه‌ی نابیت بۆ ناسینی خوا، زانینی دەروون کلیله بۆ زانین و ناسینی خودا" له‌گه‌ڵ ئەمه‌شدا غەزالی پشت بە ده‌قیکی په‌یامبه‌ر (د.خ) ده‌به‌ستیت که ده‌فه‌رموویت: "ئه‌وه‌ی خۆی بناسیت خوداش ده‌ناسیت". هەر سەبارەت بەمه‌ له‌ کتێبه‌کانی په‌یامبه‌رانی کۆندا هاتوو هه‌ "هۆ مرۆف خۆت بناسه تاكو خودا بناسیت"، به‌ هه‌مان شیوه‌ له‌ ئینجیلیشدا هاتوو و ده‌لیت: "وه‌كو ئه‌وانه‌ مه‌بن که خۆیان بیرچۆته‌وه‌، چونکه‌ خۆای پاک و بێگه‌ردیان بیرچۆته‌وه‌"؛ مه‌به‌ست له‌ سه‌رجه‌م ئه‌و ده‌رپرینه‌ ئه‌وه‌یه‌، که غەزالی ده‌یه‌ویت جه‌خت له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ بکاته‌وه‌ هه‌یج مرۆفیک به‌ هه‌یج پێگه‌یه‌ک ناتوانیت بگات به‌ زانین و ناسینی خودا، گه‌ر پێشتر خودی خۆی نەناسیت، ناسینی که‌سه‌که‌ خۆی، مه‌رجه‌ بۆ ناسینی خودا؛ مه‌به‌ست له‌ گه‌یشتن به‌ ناسینی خودا به‌لای غەزالییه‌وه‌ گه‌یشتنه‌ به‌ راستیه‌ک که هه‌یج گومانیکه‌ی لی ناکریت و دوا پله‌ی هه‌موو زانینه‌کانه‌ (الغزالي، ١٩٩٠، ١٤).

له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌ هه‌ر ده‌باره‌ی ده‌روون غەزالی ده‌لیت: "ده‌روون زانا بوو، له‌ سه‌ره‌تای دروستبوونی رووناك بوو بۆ تیگه‌یشتن و داهێنان، به‌لام تووشی نه‌زانین بوو به‌ هۆی ئاوێته‌ و تیکه‌لبوونی له‌گه‌ڵ جه‌سته‌دا"، به‌ واتای ئه‌وه‌ی ده‌روون شتیکی پاک و زانایه‌، به‌لام کاتیک دێته‌ نێو جیهان تووشی به‌دکاری ده‌ییت، ئەمه‌ش به‌ هۆی به‌دی دونه‌ییه‌، بۆیه‌ پێویسته‌ خۆی له‌ هه‌موو

ئو به‌دییانه‌ی پزگار بکات که تووشی هاتوون، ئه‌مه‌ش له‌ی رینگه‌ی خو دوورخستنه‌وه‌ی ده‌بیت له‌ی هه‌موو ئه‌و هه‌وا و ئاره‌زووانه‌ی ده‌روون که له‌ی دنیا‌دا، ئه‌مه‌ش پئویستی به‌ی مان‌دوو‌بوونیکه‌ی زور هه‌یه، تا‌کو خو‌ی له‌ی ئاره‌زووانه‌ی پزگار بکات (الغزالي، د.س، ۲۵۱)، ده‌روون له‌ی لای غه‌زالی به‌ی دوو واتا دیت: یه‌که‌میان کوی هه‌موو ئه‌و خه‌سله‌ته‌ی ناشیرین و خراپانه‌یه که له‌ی مرؤفدا هه‌ن، ئه‌مه‌ش به‌ی هیزه‌ی ئاره‌لییه‌که‌ی مرؤف ناوی ده‌بات، که رووبه‌رووی ژیر ده‌بیته‌وه؛ دوو‌ه‌میشیان ده‌روونه، راستیه‌که‌ی خودی مرؤفه که جینگه‌ی زانینه‌ی دروسته‌کانه و له‌ی رینگه‌یه‌وه هه‌قیقه‌تی پیده‌ناسیته‌وه (الغزالي، ۱۹۹۰، ۲۱)، هه‌روه‌ها "جورجانی" له‌ی کتیبی "التعريفات" دا‌پیناسه‌ی ده‌روونی زینده‌وه‌ر ده‌کات و ده‌لیت: "ته‌وا‌بوونی جه‌سته‌ی یه‌که‌می سروشتیه له‌ی لایه‌نی ده‌رک‌کردنی زانینه‌ی گشتیتی و کرداره‌ی هزریه‌کان"، هه‌روه‌ها پیناسه‌ی ده‌روونی ئاقل ده‌کات که: "جه‌وه‌ریکی په‌تی ئه‌ستوویه، کاتیک ئه‌م ده‌روونه جیگیربوو له‌ی ژیر فه‌رماندا، نا‌ئارامی و پارایی نه‌ما به‌هوی ئاره‌زووه‌کانیه‌وه، به‌ی ده‌روونی دلنیايي ناو ده‌نریت" (الجرجاني، ۱۳۰۶هـ، ۱۰۷). هه‌ر له‌ی چوارچیه‌ی زانینی ده‌رووندا، غه‌زالی مرؤف له‌ی دروست‌کراوه‌کانی دیکه‌ی جیا ده‌کاته‌وه و ده‌لیت: "بزانه که‌ی خوی گه‌وره‌ی مرؤفی له‌ی دوو شت دروست‌کردووه، یه‌که‌میان جه‌سته‌یه‌کی تاریک و چر به‌شه‌که‌ی تریشی دلّه"، مه‌به‌ستی له‌ی "دل" ئه‌و به‌شه‌ی گرنه‌ی مرؤفه که له‌ی رینگه‌یه‌وه ده‌توانیت به‌ی هه‌قیقه‌ت بگات، کاتیک به‌ی نووری خودا پرووناک بکریته‌وه، هه‌روه‌ها غه‌زالی هه‌ریه‌ک له‌ی "جه‌سته و دل" به‌ی بواریکی گرنه‌ی ده‌زانیت له‌ی زانیندا و به‌ی شیوه‌یه‌ی باسی جه‌سته‌ی ده‌کات و ده‌لیت: "خوی گه‌وره‌ی کومه‌لیک شتی به‌ی هه‌موو مرؤفیک به‌ی خشیوه، که پئویستی پیه‌تی له‌ی زینیدا وه‌کو دل و جگه‌ر و میشک..."، مرؤف کاتیک بیر له‌ی مانه‌ی ده‌کاته‌وه ئیمانی به‌ی هیزه‌ی ده‌بیت و له‌ی رینگه‌یه‌وه ده‌زانیت، که خوی گه‌وره‌ی ئه‌وی به‌ی جوانترین شیوه‌ی دروست‌کردووه (الغزالي، د.س، ۲۱۴).

هەر وەها غەزالی پێیوایە کە دڵ نیوەندی زانین و خۆشەویستی خوایە، بەلام دڵیک کە پەردەیی بەسەردا درابیت و پەش بیت و هەوا و ئارەزووەکان داگیران کردبیت و کاریگەریی ژیری لەسەر نەبیت ئەم پێگەییە وەرناگریت (عفیفی، ۱۹۶۳، ۲۴۴). هەر لە پروانگەیی غەزالییەوه دڵ لە دوو لاوە لە جەستە بەرزتر و باشتر، یەکەمیان لەلایەنی زانستەوه خودا هێزی ئەوهی پێدەبەخشی تاکو هەموو زانستەکانی پێدەرکبات، لە شەریعەت و ئەندازە و ماتماتیک و پزیشکی و ئەستێرناسی... هتد، بۆ ئەوهی زانستی هەبیت سەبارەت بەوهی کە لە ئاسمان و زەویدا هەیه، هەر وەها دوووەمیان لەلایەنی هێزەوه دڵ لە پەگەزی فریشتەکانە، هەر وەکو چۆن جیهانی جەستەکان بە فرمانی خودا بەفریشتەکان سپێردراوه، وەکو باراندنی باران و هەلکردنی با... هتد، دلێش لە مەوفا خاوەنی هەمان هێزە (الغزالی، ۱۹۹۰، ۱۷).

جۆری دوووەم: زانینی جیهانیانە: پەلهی ئەو زانینە نزمتر و لاوازترە لە پڕۆژی دوایی و بەر لەمردنە، مەوفا هەر لە سەرەتادا بە کەم و کورتی لەدایک بووه، بەو واتایەیی زانینی سەبارەت بە شتەکانی سەر زەمین نییه، بەلام لە توانیدا هەیه بۆ ئەوهی بگاتە پەلهیەکی بەرز و تەواوەتی و بتوانی زانینی سەبارەت بە شتەکانی سەر زەمین هەبێ، لەپێناو بەردەوامبوون و مانەوهی لە ژياندا، لەبەر ئەوهی مەوفا پێکھاتوووە لە (لەش و دڵ) لەشیش پێویستی بە خواردن، جلۆبەرگ، شوینی حەوانەوه و... هتد هەیه، بۆ داڕێژکردنی هەموو ئەو شتانەش پێویستی بە زانین هەیه سەبارەت بە هەریەک لە بابەتەکانی سەر زەمین، لە لایەکی دیکەوه مەوفا پێویستە لە دنیادا ملکەچی بنەماکانی شەریعەت بیت، بۆ ئەوهی لە پڕۆژی دواییدا سەرفرازبێ و خوا ببینی، ئەمەش فێردەوسە و لووتکەیی بەختەوه‌رییه، بەلام هەرگیز ناشیت مەوفا خوا ببینی تاکو چاوه‌کانی نەکاتەوه و نەگاتە ناسینی خوا، بە هیچ شیوه‌یه‌کیش ناگاتە ئەو زانینە تاکو شتە

سه‌رسورپه‌ینه‌ره‌کانی سه‌ر زه‌مینیش نه‌زانئ که خوا دروستیکردوون، هه‌روه‌ها ناگاته زانینی دروستکراوه‌کانی به هه‌سته‌کانی نه‌بیت، به‌م شیوه‌یه زانینی زه‌مینی زانینیکی هه‌ستیه و مرؤف له رېښگه‌ی هه‌سته‌کانه‌وه ده‌توانئ پېیښگات، که خوا به چ گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتیک دروستیکردوون. لای غه‌زالی خوراکي دل زانینی خودا و خو‌شه‌ویستی که‌یه‌تی، هو‌کاری هیلاکیه‌که‌شی ئه‌وه‌یه کاتیک دل نقوم ده‌بیت له خو‌شه‌ویستی شتیک جگه له خوا، به هه‌مان شیوه جه‌سته‌ش کاتیک زیاده‌پرویی کرد له به‌کاره‌ینانی ئه‌و شتانه‌ی پېویستی پېیه‌تی له زه‌مین، وه‌کو خوراک و جل‌وبه‌رگ و شوینی خو پاراستن...هتد، ده‌بنه هو‌کاری به‌هیلاکچوونی (الغزالي، ۱۹۹۰، ۲۴-۲۵). مرؤف له ژيانی زه‌مینیدا پېویستی به زانست و زانین ده‌بیت، بو‌ئه‌وه‌ی کاروباری رۆژانه‌ی خو‌ی پئ رېکبخت، به‌م شیوه‌یه غه‌زالی سئ جووری زانست دیاری ده‌کات، ئه‌وانیش (سیاسی و دادوهری و بنه‌ماکانی شه‌ریعه‌تن)، ئه‌مانه ده‌بنه هو‌ی ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندیه‌کی باش له نیوان تاکه‌کانی کۆمه‌لگا دروستبیت و کۆمه‌لگایه‌کی باش داده‌مه‌زینن؛ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له زه‌مینیدا هه‌یه هه‌مووی بو جه‌سته‌یه و جه‌سته‌ش بو دلّه، کاری سه‌ره‌کی دلّیش ئه‌وه‌یه خودا بناسیت؛ لیره‌دا ئاماره بو فهرمووده‌یه‌کی په‌یامبه‌ر (د.خ) ده‌که‌ین که سه‌باره‌ت به‌دونیا گوتوویه‌تی: "احذروا الدنيا فانها اسحر من هاروت و ماروت" واتا ئاگاداری دنیابن، چونکه ساحیرتره له هارووت و مارووت، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه زیاده‌پرویی له دنیادا ده‌بیته هو‌ی زیان گه‌ياندن به دوارپۆژمان، به‌م شیوه‌یه مرؤف پېویسته له دنیادا زانین و ئاگایی هه‌بیت بو ئه‌وه‌ی تووشی هه‌له نه‌بیت و له دوارپۆژدا به‌خته‌وه‌ر بیت (الغزالي، ۱۹۹۰، ۲۴-۲۵).

جووری سییه‌م: زانینی دوارپۆژ: به‌بو‌چوونی غه‌زالی زانینی رۆژی دوایی له چاو ئه‌و زانینه‌ی له دنیادا هه‌مانه به‌رزتر و باشتره، چونکه زانینی رۆژی دوایی

وێه‌کو جە‌وهەر وایه و گۆرانی به‌سەردا نایه‌ت، که‌م ناکات، له‌ناوچوونی نییه، هه‌روه‌ها په‌رستن وازه‌ینانه له‌ خۆشی و ئاره‌زووه‌کانی نیو زه‌مین، به‌مه‌به‌ستی پرووکردنه‌ پۆژی دوایی، ئەو زوهده‌ی که‌ سوڤی ده‌یکات به‌ مه‌به‌ستی به‌خته‌وه‌ریه‌ له‌ پۆژی دوایی نه‌ک هه‌ر سه‌ر زه‌مین، چونکه‌ زانینی پۆژی دوایی چاکه‌یه‌کی بیکۆتایه؛ غه‌زالی زه‌مین به‌ پارچه‌ سه‌هۆلێک ده‌چوینێ کاتیکی له‌به‌ر تیشکی خۆردا دایه‌نێ، به‌ به‌رده‌وامی ده‌توێته‌وه‌ تا‌کو له‌ کۆتاییدا نامینێ و به‌ ته‌واوی له‌ناو ده‌چیت، به‌لام پۆژی دوایی به‌ پێچه‌وانه‌وه‌یه (مرحبا، ۲۰۰۷، ۶۹۳). زانینی دواپۆژیش ئەو زاینه‌یه، له‌ دوا‌ی مردنی مرۆفه‌وه‌ ده‌ستپێده‌کات، زانینی مردنیش ناتوانین بزاین ته‌نها دوا‌ی زانینی ژیان نه‌بیت، مرۆف پیکهاتوو له‌ له‌ش و دڵ، له‌ش پیکهاتوو له‌ (له‌ش و پۆح) له‌ش - له‌ کۆمه‌لێک شتی وه‌کو گوشت و ئیسک و خوین و پیست... هتد پیکهاتوو، به‌لام پۆح پێچه‌وانه‌ی له‌شه‌ و شتیکه‌ مرۆف ناتوانیت ده‌رکی پیکات، ئەم پۆحه‌ هه‌لمێکی ناسکه‌ له‌ خوین به‌رز ده‌بیتوه‌ و سه‌رچاوه‌ی ژیا‌نی مرۆفه‌ هه‌روه‌ها سه‌رچاوه‌یه‌کی سه‌ره‌کیه‌ بو‌ زاین (الغزالی، ۱۹۹۰، ۲۸). په‌یامبه‌ر (د.خ) باسی ژیا‌نی دواپۆژ ده‌کات و ده‌فه‌رمووی: "خه‌لک نوستوون کاتی گه‌ر مردن به‌ئاگا دینه‌وه، ژیا‌نی دنیا خه‌ویکه‌ به‌ به‌راورد به‌ ژیا‌نی دواپۆژ، کاتیکی مرۆف مرد ئەوه‌ی بو‌ ده‌رده‌که‌وی شته‌کان جیاوازن له‌وه‌ی که‌ له‌زه‌میندا بینونی"، مه‌به‌ستی لێره‌دا ئەوه‌یه‌ مرۆف کاتیکی له‌سه‌ر زه‌میندا ده‌ژی وه‌کو پێوارێک وایه، به‌شوینێکدا تیپه‌ر ده‌بیت و ده‌روات، بو‌یه‌ پیویست ناکات ئەوه‌نده‌ گرنگی به‌ ژیا‌نی زه‌مین و هه‌وا و ئاره‌زووه‌کانمان بده‌ین، چونکه‌ هه‌یچ زاینیکی راسته‌قینه‌ی لێ به‌ده‌ست نایه‌ت، ته‌نها به‌ گه‌رانه‌وه‌ نه‌بیت بو‌لای خوا، چونکه‌ زانینی راسته‌قینه‌ ته‌نها له‌ خه‌زینه‌کانی خوادایه‌ ئەمه‌ش کاتیکی مرۆف ده‌توانیت به‌ ده‌ستی به‌ینیت به‌ گه‌رانه‌وه‌ له‌ زه‌مینه‌وه‌ بو‌ لای خوا، به‌مپیه‌ کاتیکی مرۆف زانینی دواپۆژی

ده‌ستده‌که‌وئیت کاتیک دل په‌یوه‌ندی خوی ده‌پچرینئ له‌گه‌ل جیهانی ده‌روهه (زه‌مین) به‌ دوورکه‌وته‌وه له‌ خو‌شویستی مال و سامان (عبدال‌مه‌یمن، ۲۰۰۱، ۱۴۴).

باسی دووهم: پله‌کانی زانین لای غه‌زالی

غه‌زالی پی‌یوایه مرو‌قه‌کان له‌ چو‌نیه‌تی وه‌ده‌سته‌پینانی زانین په‌کسان نین ، هه‌روهه‌ها له‌وه‌شدا که پی‌یوسته‌ چ ریښگایه‌ک بگرنه‌به‌ر بو ټه‌وه‌ی زانست و زانین به‌ده‌ست بپنن ، به‌م شیوه‌یه غه‌زالی پله‌کانی زانین دابه‌شده‌کات بو سی پله :-

پله‌ی په‌که‌م: بیروباوه‌ری خه‌لکی گشتی ساده و ساکار: ټه‌م جو‌ره‌یان باوه‌رپکی داب و نه‌ریتی په‌تیه، ناتوانیت راستی ټاشکرا بکات، غه‌زالی پله‌یه‌کی نرم زانینان ده‌داتی، چونکه ټه‌وانه هیشتا خو‌یان له‌ کو‌تی هه‌سته‌کان رزگار نه‌کردووه، زانینه‌که‌یان له‌ هه‌سته‌کانه‌وه براوه‌ته‌وه، هه‌روهه‌ها پابه‌ندن پی‌یوه‌وه به‌ جو‌رپک ټه‌و زانینه‌ی له‌ ریښگای هه‌سته‌کانه‌وه ده‌ستیانده‌که‌وئیت باوه‌ری پی‌ده‌هینن، (ابوریان، ۱۹۸۳، ۲۰۴)، به‌بی ټه‌وه‌ی به‌دواداچوونی ورد و پوخت بو سه‌رچاوه‌که‌ی بکه‌ن، ټه‌مانه به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌ک پابه‌ندن به‌ ده‌قه‌کانی قورئان و سونه‌تی په‌یامبه‌روهه، به‌ جو‌رپک ناتوانن به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک تیابنپه‌رینن و لیان ده‌ربازبین و ناتوانن باسی فه‌لسه‌فه بکه‌ن، تا بینه‌ خاوه‌نی هزرنیکی ټازاد و ژیرمه‌ندانه‌ی خو‌یان، چونکه تیروانینی ژیرمه‌ندانه به‌لای غه‌زالیه‌وه له‌ کاروباری زه‌میندا ده‌ریایه‌کی گه‌وره‌یه ناکریت خه‌لکی گشتی بچنه‌ناوی، چونکه مه‌له نازانن؛ پی‌یوستیسه له‌سه‌ر خه‌لکانی گشتی که ده‌ست به‌ شته دیاره‌کانی قورئان و سونه‌ته‌وه بگرن، به‌بی لی‌کدانه‌وه "ته‌ئویل"، چونکه لی‌کدانه‌وه‌ی مرو‌قی گشتی به‌ که‌وته‌نه‌ ناو ده‌ریا ده‌چیت، پی‌یوسته له‌سه‌ر که‌سپک که مه‌له نازانیت له‌ رو‌خی ده‌ریا دوور بکه‌وئته‌وه، غه‌زالی به‌م شیوه‌یه باسی زانینی خه‌لکی گشتی ده‌کات و نمونه‌یه‌ک دینیتته‌وه و ده‌لایت: "ته‌گه‌ر که‌سپک

پێیان بلیت که که سیك له ناو خانووێه کدا ههیه، به بی ئهوهی بچنه ژوورهوه و بیینن یاخود گوێیان له دهنگی بییت یه کسه ر باوه ر ده کهن که که سیك له ژوورهوه له ناو خانووێه که دا ههیه"، ئەمەش بە لگه یه له سه ر سادیهی و نزمی باوه ر و زانینی خه لکی گشتی (حلمی، ۱۹۷۰، ۱۳۱).

پلهی دووهم: بیروباوه رێ زاناکان: به لای غه زالییهوه زانینی زاناکان پله یه ک به رزتره له زانینی خه لکی ساده، به لام له هه مان کاتیشدا پێیوایه ئەم جو ره زانینه له گه ل ئه وهی پله یه ک به رزتره له جو ری یه که م، به لام هه ر له جو ری یه که مه وه نزیکه نه ک له گه ل جو ری سییه م، که پله ی بالایه و به بیروباوه رێ سو فیه کان ناسراوه (الغزالی، ۱۹۷۵، ۲۶). زاناکان بانگه شه ی ئه وه ده کهن که خاوه نی تیروانین و بیرو بو چوونن، یاخود خاوه نی لیکۆلینه وه و به لگه کاری "ئیستدلال"ن، به شدارن له گه ل فه یله سووفان له رییازی لیکۆلینه وه، به لام غه زالی سه باره ت به م جو ره بیروباوه رێ پێیوایه که تیکه لاوکردن و به لاریدا بردن زیاتره وه ک له دۆزینه وه و زانین، له لایه کی تره وه پێیوایه که که سی زانا هیچ شتیك بو زانست زیاد ناکات (محمود، ۲۰۰۳، ۲۰۴)، غه زالی قسه و پروانگه کانی له سه ر زانا یان و هه موو ئه وانیهی کارده کهن له بواری توێژینه وه و پرسیارکردن زو ر کاریگه ر بوون، ئەم پروانگه یه ی غه زالی رو ژ له دوای رو ژ جیگه ر ده بوو، له ئەزموونه زانستییه کانی به ته واوی گه یشت به وه هه قیقه ته ی که بلیت زانستی زاناکان چاره سه ریکی کاتی و نه گو ره بو ئه وانیهی که گو مان و لیکچواندنیان هه یه، پێیوا بوو گه یشتن به هه قیقه ته ی شته کان و متمانه به خشین به ژیر له رپگه ی زانسته وه پێینا گه ین، چونکه هه رگیز زانست ناتوانی ت هه قیقه ت و راستی باوه رمان بو ده ربخات، چونکه زانست ئامرازی که بو دا کوکیکردن له هه ق نه ک ئامی ریک بی ت بو دۆزینه وه، هه ر بو یه شه غه زالی ده لیت: "گه یشتن به هه قیقه ته ی زانین له م رپگه یه وه له کردن نایه ت، چونکه زانست هیچ

دۆزىنە ۋە يەك و پىناسە يەك نادات بە دەستە ۋە تەنھا زانست دەتوانىت پاسەوانى بىروباۋەر بىكات، "جىاۋازى نىۋان غەزالى و زاناكان لە ۋەدا نىيە كە چ دەزانن، بەلكو لەسەر ئەو رېبازەيە كە دەيانگە يە نىت بە ھەقىقەت (قمير، ۲۰۰۷، ۶۵)، غەزالى ھەمان ئەو نمونەى بۆ جۆرى يە كە مى ھىنايە ۋە بۆ بىروباۋەرى زاناكانىش دەھىننە ۋە دەلىت: "گەر بە كەسىك بلىن كەسىك لەناو خانوۋە كدايە، تەنھا بە بىستى دەنگى ئەو كەسە يە كەسەر باۋەر دەكات كە كەسىك لەناو خانوۋە كدايە، بەبى ئەۋەى بچىتە ژوورە كە و كەسە كە بىستى"، جىاۋازى ئەم نمونەيە لەگەل نمونە كەى پىشتر، لە ۋەدايە لەم جۆرە ياندا كەسە كە گوۋىستى دەنگى ئەو كەسە بوۋە كە لەناو خانوۋە كدايە، ئەمەش بەلگەيە لەسەر ئەۋەى كە بىروباۋەرى زاناكان پلەيەك بەرزترە لە ھى خەلكى گشتى (حلمى، ۱۹۷۰، ۱۳۲).

پلەى سىيەم: بىروباۋەرى سۆفىيەكان: بە لاي غەزالىيە ۋە بىروباۋەرى سۆفىيەكان بىنىنى رۆشنايى يەقىنە، لەچاۋ جۆرەكانى دىكە پلەيەكى بالاي ھەيە، پلەى بالا ئامانجىكى بەرزە، ويستى راستگۆكانە بۆ گەيشتن بە رۆحانەت و دۇنيايى رەھا و بە نوورى يەقىن، بۆ گەيشتن بە زانىنى خوا و سىفاتەكانى (ابورىان، ۱۹۸۵، ۲۰۴)، ئەم جۆرە لە زانىن لە ئاست پروكارى دەرەۋەى دەقە قورئانى و فەرموودەكان گىرنايى، ھەرۋەھا تىروانىنى ژىرمەندانە و ئىستىلالى لۆژىكى قەناعەت يان پىناكات، بۆيە ئەوانە تىدەپەرنە سەر جۆرىكى دىكەى زانست كە خوا دەپەخشىننە دلى مرقۇقەۋە، بەۋەش خودا دەبىن بە رۆشنايى دۇنيايى، كە ئەمەش ئەو ئامانجە سەرەككىيە ھەۋلى بۆ دەدەن (حلمى، ۱۹۷۰، ۱۳۲). ئەم جۆرەش لە زانىن بە خۆ ماندوو كىردىكى زور دەبىت، تاكو ئەو رۆشنايى لە دلى كەسى سۆفى ھەلدەت، غەزالى پىيوايە ئەمە لەرېگەى بەلگەۋە پىناگەين، بەلكو لەرېگەى "چىژ" ھە دەبىت، ئەمەش دواى ۋەرزىكى زور بۆ

پاککردنەوهی دڵ و دەروون و برینی هەموو ئەو کۆسپانەیی که دینە پیشی، هەروەها پاککردنەوهی لە هەموو رەوشتە ناشیرین و خراپەکان و پرکردنەوهی دڵ و دەروون و پازاندنەوهی بە یادی خوا ئەوجار دەتوانیت بەو پلە بەرزەیی زانین بگات (بزون، ۱۹۷۷، ۱۴۲). بە هەمان شیوە غەزالی نموونە بۆ بیروباوەری سۆفییەکانیش دینیتەوه و دەلیت: "ئەوانە ئەگەر که سیك پێیان بلی که سیك لەناو ئەو خانووهدایە باوەری پێناکەن، تەنانهت ئەگەر گویشیان لە دەنگی بیت، تەنها کاتیک باوەر دەکەن ئەگەر بیسین و گوئیستی دەنگی بین، کهواتە زانینی سۆفییەکان "ئاشکراکردن، دۆزینەوه و بینین - مکاشەفە و مشاهەدە" یە (حلمی، ۱۹۷۰، ۱۳۲).

ئه‌نجام:

له ئه‌نجامی ئه‌م توژیژینه‌وه‌یه گه‌یشتین به‌م خالانه‌ی خواره‌وه :

۱- مروّف له چه‌ندین رینگه‌ی جیاوازه‌وه ده‌توانیت بزانی، بۆنموونه ده‌توانین له رینگه‌ی هه‌سته‌کانه‌وه بزاین، ئه‌مه‌ش ئه‌و رینگه‌یه‌یه که ریبازی ئه‌زمونه‌کان داوایان ده‌کرد له هزردها، به‌لام غه‌زالی به‌ پیچه‌وانه‌ی ریبازی ئه‌زمونه‌کان هه‌سته‌کان وه‌کو سه‌رچاوه‌یه‌کی زانینی راستی نازانیت و پێیوايه هه‌سته‌کان ناتوانن هه‌موو شتیك بزاین و سنووریکی دیاریکراویان هه‌یه ناتوانن له‌م سنووره‌ تیه‌ر بکه‌ن، بۆیه زانین له رینگه‌ی هه‌سته‌کانه‌وه به‌ زانینیکی ناراست و ناته‌واو ده‌زانیت.

۲- غه‌زالی رینگه‌ی سوّفیزمی گرت‌ه‌به‌ر له زانیندا، پێیوابوو که زانینی سوّفیه‌کان باشترین جوّری زانینه و زانینیکی راسته‌قینه‌یه و هه‌یچ گومانیکی له‌گه‌لدا نیه، چونکه له سه‌رچاوه‌یه‌کی کامل و بی که‌موکوری ئه‌م زانینه‌یان ده‌ستده‌که‌ویت ئه‌ویش خواجه که به‌ده‌ره له هه‌له.

۳- زانینی سوّفیزمه‌کان له رینگه‌ی ئه‌و پرووناکیه‌وه‌یه که خودا ده‌یه‌خشیته‌ ئه‌و دلانه‌ی که به‌ زیکری خوا رازاونه‌ته‌وه و له خه‌سه‌له‌تی ناشیرین پاک‌کراونه‌ته‌وه.

۴- زانینی سوّفیزمه‌کان له رینگه‌ی فی‌رکردنه‌وه یان مامۆستایه‌کی تابه‌ت به‌ده‌ست نایه‌ت، به‌لکو له رینگه‌ی کۆششیکی زوّری ده‌روونیه‌وه ده‌بیت، هه‌روه‌ها ده‌بیت بۆ خۆت به‌و ئه‌زمونه‌دا تیه‌رپیت تا پێیگه‌یت.

۵- زانینی خه‌لکی ساده زانینیکی پله‌ نزمه و زیاتر لاسایک‌کردنه‌وه‌یه، زانینه‌کان زیاتر به‌ شیوه‌یه‌کی داب و نه‌ریتیه، به‌بی ئه‌وه‌ی خۆیان بیربکه‌نه‌وه، ده‌توانین بڵین هه‌یچ جوّره زانینیکیان نیه.

- ٦- چەندین جۆر زانینی جیاواز هەیە، کە هەر خودیەک خواوەنی زانینیکی خۆیەتی جا ئەو زانینه زانینیکی بەرزبیت یان نزم.
- ٧- زانینی زانایان لە زانینی خەلکی سادە جیاوازه، چونکە ئەمانە زیاتر پشت بە لۆژیک و بەلگە دەبەستن بۆ زانینه کەیان.
- ٨- مەرووف پێویستی بە زانینی دنیایی دەبیت بۆئەوێ ژیانی پۆژانەیی خۆی پێی پێکبجیات و کۆمەلگەیهکی تەندروست و باش دروستبکات، هەروەها بۆئەوێ لە دواپۆژیدا بەختەوەر بیت.

په‌راویز:

(^۱) غەزالی ناوی (محمد کوری محمد کوری احمد الطوسی) یه له سالی (۴۵۰هـ - ۱۰۵۸ز) له طوس له‌دایک بووه که یه کیکه له شاره‌کانی خوراسان، فه‌یله‌سووف و سوّفی بووه، له که‌سایه‌تییه میژووویه‌کانی ئیسلام له‌قه‌له‌م ده‌دریّت، کاریگه‌ریه‌کی زۆری هه‌بووه له‌سه‌ر زانستی دونیا و دین له‌کۆنه‌وه تا‌کو ئیستا، باوکی پیاویکی هه‌ژار بوو کاری چینی سووف بووه زۆریشی زانست خو‌شده‌ویست، غەزالی له‌ماوه‌ی خویندنی‌دا دیالیکتیک و لوژیک و فه‌لسه‌فه‌ی خویندوووه، ابو‌المعالی الجوینی کاریگه‌ری له‌سه‌ر غەزالی هه‌بووه و ماوه‌یه‌ک خویندکاری بووه، له‌ دوای مردنی جوینی مه‌که‌ی جیه‌یشت و پرووی کرده به‌غداد له‌وئ وه‌ک مامۆستا داده‌مه‌زریّت ئەوکات ته‌مه‌نی ۳۴ سأل بووه له‌و ماوه‌یه‌دا ناوبانگیکی باشی په‌یدا‌کردوووه، هه‌ر له‌و قوتابخانه‌یه‌ی به‌غداد فه‌لسه‌فه‌ی به‌ قوولّی خویندوووه، به‌ره‌مه‌کانی فارابی و ابن‌سینای خویندۆته‌وه له‌ ئەنجامی ئەو خویندنه‌وه‌یه‌دا کتابه به‌ناوبانگه‌که‌ی به‌ ناوی "تهافت الفلاسفة" ده‌نووسی که له‌م به‌ره‌مه‌دا هیرش ده‌کاته سه‌ر فه‌یله‌سووفان و بی‌ئاگاییه‌که‌یان دیاری ده‌کات، غەزالی له‌ ماوه‌ی چوارسال له‌ به‌غداد به‌ کیشه‌یه‌کی ده‌روونی دژواردا تیه‌په‌رده‌بیت که له‌ کتابی "منقذ من الضلال" دا باسی کردوووه، غەزالی له‌ سالی (۴۸۸هـ - ۱۰۹۱ز)، به‌غداد به‌جی ده‌هیلّیت به‌ مه‌به‌ستی ئەوه‌ی که به‌جیته‌ حه‌ج دوایی جاریکی تر ده‌گه‌رپه‌ته‌وه به‌غداد، له‌ سالی (۴۹۹هـ - ۱۱۰۲ز) ده‌چیتته قوتابخانه‌ی "نيساپور"، له‌ دواییدا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بو "طوس" له‌وئ خه‌ریکی وتاریژی و خواپه‌رستی و وانه‌وتنه‌وه ده‌بیت به‌م شیوه‌یه به‌رده‌وام ده‌بیت، سالی (۵۰۵هـ - ۱۱۱۱ز)، کۆچی دوایی ده‌کات، غەزالی له‌ماوه‌ی ژیا‌نی‌دا چه‌ندین کتابی نووسیوه له‌ بواره‌ جۆربه‌جۆره‌کانی ژیان، توپه‌ره‌ران کۆک نین له‌سه‌ر رپه‌ژه‌ی به‌ره‌مه‌کانی هه‌ندیکیان پیا‌نوايه‌ نزیکه‌ی ۶۰۰ نووسراوی هه‌یه، به‌لام زۆربه‌ی باوه‌ریان وایه‌ نزیکه‌ی ۸۰ کتاپ و نامه‌ی هه‌یه، د. عبدالرحمن البدوی پیا‌نوايه‌ رپه‌ژه‌ی کتابه‌کانی غەزالی ۶۹ کتابه، هه‌روه‌ها جمیل صلیبا و کامل عیاد لیستیکیان بو کتابه‌کانی غەزالی داناه که ۲۲۸ نامه و کتابی له‌خۆ گرتوووه، به‌لام به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی گومان هه‌یه له‌ رپه‌ژه‌ی به‌ره‌مه‌کانی غەزالی. بروانه: (شمس‌الدین، ۲۰۰۳، ۹-۱۱).

ليستى سه رچاوه كان

يه كه م: به زمانى عه ره بى

- ١- بزون، حسن (١٩٧٧) المعرفة عند الغزالي النظرية التربوية والتعليمية، مؤسسة النشاء العربي، بيروت.
- ٢- التكريتي، ناجي (د. س)، الفلسفة الاخلاقية الافلاطونية عند مفكري الاسلام، دار الاندلس للطباعة والنشر والتوزيع.
- ٣- الجرجاني (١٣٠٦) كتاب التعريفات، ط ١، مصر.
- ٤- الحسيني، السيد جعفر (د. س)، معجم مصطلحات المنطق (عربي-انجليزي-فرنسي)، ط ١، مطبعة بقيق، دار الاعتصام للطباعة والنشر، (د. م).
- ٥- حلمي، محمد مصطفى (١٩٧٠)، الحياة الروحية في الاسلام، الهيئة المصرية العامة للتأليف والنشر، القاهرة.
- ٦- الذين، سميح عاطف (١٩٨٨)، الغزالي، دار الكتاب اللبناني، بيروت.
- ٧- ابوريان، محمد علي (١٩٨٥)، تاريخ الفكر الفلسفي في الاسلام، دار المعرفة الجامعية، الاسكندرية.
- ٨- زيدان، محمود (١٩٨٩)، نظرية المعرفة عند مفكري الاسلام، ط ١، دار النهضة العربية، بيروت.
- ٩- السكري، عادل (١٩٩٩)، نظرية المعرفة من سماء الفلسفة الى ارض المدرسة، ط ١، دار المصرية، القاهرة.
- ١٠- شمس الدين، احمد (٢٠٠٣)، تهافت الفلاسفة، ط ١، دارالكتب العلمية، بيروت.
- ١١- صليبا، جميل (١٣٨٥)، المعجم الفلسفي، ج ٢، ط ١ مطبعة سليمانزاده.
- ١٢- الطويل، توفيق (١٩٧٦)، اسس الفلسفة، القاهرة.
- ١٣- عبدالرحمن، السيد (د. س)، اسس الفلسفة، دار الوفاء لدنيا الطباعة والنشر، (د. م).
- ١٤- عبدالمهيمن، احمد (٢٠٠١)، نظرية المعرفة بين ابن رشد وابن عربي، ط ١، دار الوفاء لدنيا الطباعة والنشر، الاسكندرية.
- ١٥- عطيو، حربي عباس و موزة محمد عبيدان (٢٠٠٣)، مدخل الى الفلسفة و مشكلاتها، ط ١، دار النهضة العربية، بيروت.

- ١٦- عفيفى، ابو علاء (١٩٦٣)، التصوف الثورة الروحية في الاسلام، ط ١، دار المعارف، الاسكندرية.
- ١٧- غالب، مصطفى (١٩٧٩)، في سبيل الموسوعة الفلسفية، الموسوعة الفلسفية الشاملة، منشورات دار ومكتبه الهلال، بيروت.
- ١٨- الغزالي، ابو حامد (١٩٧٥)، أحياء علوم الدين، م ٣، دار الفكر، بيروت.
- ١٩- الغزالي، ابو حامد (٢٠٠٣)، تهافت الفلاسفة، تحقيق: احمد شمس الدين، ط ٢، دار الكتب العلمية، بيروت.
- ٢٠- الغزالي، ابو حامد (١٩٩٠)، رسالة في المعرفة، تحقيق: مهند الاعسم، ط ١، مطبعة العاني، بغداد.
- ٢١- الغزالي، ابو حامد (ب.س)، مجموعة رسائل الامام الغزالي (الرسالة اللدنية)، تحقيق: ابراهيم امين محمد، المكتبة التوفيقية، القاهرة.
- ٢٢- الغزالي، ابو حامد (١٩٩٠)، معارج القدس في مدارج معرفة النفس، منشورات وتوزيع المكتبة العالمية، بغداد.
- ٢٣- الغزالي، ابو حامد (١٩٦٠)، المنقذ من الضلال، تحقيق: جميل صليبا و كامل عياد، ط ٦، مطبعة جامعة دمشق.
- ٢٤- فخري، ماجد (د.س)، تاريخ الفلسفة الاسلامية، ت: كمال يازجي، دار المتحدة للنشر والتوزيع، بيروت.
- ٢٥- الفلاحى، عبدالله محمد (٢٠٠٣)، نقد العقل بين الغزالي و كانت، ط ١، المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر والتوزيع، بيروت.
- ٢٦- قمير، يوحنا (٢٠٠٧)، الغزالي، ط ٤، دار المشرق، بيروت.
- ٢٧- كارادوفو، اباروف (١٩٨٤)، الغزالي، ت. عادل زعيتر، ط ٢، المؤسسة العربية للدراسات والنشر والتوزيع، بيروت.
- ٢٨- الكمالى، محمد محمد الحاج حسن (١٩٩٣)، محاضرات في الفلسفة الاسلامية، ط ١، مؤسسة الفاو للنشر والتوزيع والاعلام، يمن.
- ٢٩- محمد، على عبد المعطي (١٩٨٥)، مقدمات في الفلسفة، دار النهضة العربية، بيروت.
- ٣٠- محمود، زكى نجيب (د.س)، نظرية معرفة، مكتبة الانجلو المصرية، القاهرة.

- ۳۱- محمود، عبدالحلیم (۲۰۰۳)، المنقذ من الضلال لحجة الاسلام الغزالي، ط ۱، دار الجیل للنشر والطباعة والتوزيع، بیروت.
- ۳۲- مرحبا، محمد عبدالرحمن (۲۰۰۷)، من الفلسفة اليونانية الى الفلسفة الاسلامية، ط ۲، م ۲، عویداد للنشر والطباعة، بیروت.
- ۳۳- نصري، هاني يحيى (۲۰۰۳)، المنطق و الاستمولوجيا، منشورات وزارة الثقافة، سوريا.
- ۳۴- مدكور، ابراهيم (۱۹۸۳)، المعجم الفلسفي، مجمع اللغة العربية، القاهرة.

دووه‌م: به زمانی کوردی

- ۳۵- ئیسماعیل، رییین ره‌سول (۲۰۰۴)، ئەپستمۆلۆژیا و فەلسەفە، ب ۱، چ ۱، دەزگای چاپ و په‌خشی رییین.
- ۳۶- نه‌قشبه‌ندی، ئەمین شیخ‌علاء‌الدین (۲۰۰۲)، تەسە‌وف چیه، چ ۲، چاپخانه‌ی ئۆفیس‌ی ژین، سلیمانی.
- ۳۷- سدیق، پ. د. حەسەن، حوسین (۲۰۲۲)، تیۆری زانین (زانین له‌نیوان فەلسەفە و ئاییندا)، زانکۆی راپەرین، چ ۱.

الغلاصة

المعرفة اليقينية ومنابعها عند ابو حامد الغزالي

الانسان في كل مرحلة من مراحل حياته وحالاته دوما في محاولات دؤوبة طمعا في الحصول على العلم الحقيقي واليقيني ومن اجل ذلك سلك الانسان شتى الطرق والمناهج وكما يشير الفيلسوف ابو حامد الغزالي انه لم يترك اي مذهب فلسفي او كلامي الا ولجأ اليه للحصول على العلم اليقيني الذي لايحتمل الشك.

هنا نود الاشارة الى ان الانسان قد يتمكن وعن طريق الحواس والعقل من الوصول الى معارف وعلوم شتى ولكن الغزالي رفض كل هذا وشك في قدرة العقل والاحساس في الوصول الى العلم اليقيني، وبعد جهد جهيد وفحص وتمحيص في علوم الاولين والآخرين وفي نهاية المسار توصل الى انه سيتمكن من ايجاد اليقين التام الكامل عن طريق المعرفة القلبية لأنها مستمدة من مشكاة القرآن والنبوة، ويكون ذلك عن طريق نور يقذفه الله تعالى في قلوب من يختاره من عباده الصالحين وينور قلبه ويطهر قوله وافعاله وعمله من الدنس والخطأ وفي دراستنا هذه دراسة تحليلية مقارنة تطرقنا الى فلسفة الغزالي بدقة وتعمق وتوصلنا الى عدة نتائج عرضناها في البحث .

الكلمات الدالة: الغزالي ، العلم، التصوف، الشك، العقل، اليقين.

Abstract

Ways of achieving Knowledge Certainty by Abu Hanid al Ghazali

At any stage and circumstance, human beings have always tried to achieve real knowledge. For this purpose, he has taken different paths and methods. Ghazali points out that he has tried almost all methods and philosophical ways to achieve a kind of knowledge without doubt. Although one can know in many different ways, such as (our feelings and reason), Ghazali rejects such knowledge and believes that we cannot know everything, until eventually adopts this knowledge because of Sufism. The Sufi knowledge has no doubt, because we can achieve it from a perfect source, which is God, through the light that God pours it into the hearts that have been enlightened by the light of faith and cleansed from sins, bad actions and words. This study used both analytical and comparative methods to reach desired conclusions.

Key words :Ghazali, knowledge, Sufism, doubt, reason, certainty

دروستەى رسته له زمانى كوردیدا به پىي ريزمانى په يوه ندىيانه

م. ی. نارام رهشید مه جید

وهزارهتی پهروهرده، بهرپوه بهرایهتی گشتی پهروهردهی که رکوک
arammajeed@gmail.com

پوخته

تویژینه وه که به ناو نیشانی (دروستەى رسته له زمانى كوردیدا به پىي ريزمانى په يوه ندىيانه) به. تیوری ریزمانی په یوه ندىيانه به کیکه له و تیوریانەى، که دروستەى رسته به دروستەى په یوه ندى داده نیت، واته په یوه ندى به ریزمانییه کان نه وانەن، که فۆرمی سه ره تایی و کوتایی رسته که پیکده هیین. له م تویژینه وه یه دا، له پرووی په یوه ندى به ریزمانییه کان وه له سه ر بنه مای نه و چه مکانه ی که له تیوری ریزمانی په یوه ندىيانه دا هاتوونه، له دروستەى رسته له زمانى كوردیدا ده کۆلینه وه.

تویژینه وه که به سه ر دوو به شدا دابه ش کراوه، له به شی یه که می تویژینه وه که دا بنه مای تیوری و گرن گترین چه مکه کانمان خستو وه ته پروو، که تیوره که له شیکردنه وه ی دروستەى په یوه ندىيانه ی رسته دا به کاریده هییت. به شی دوو هه می تویژینه وه که پینج ته وه ری له خو گرتو وه، ته وه ری یه که م به پى تیوری ریزمانی په یوه ندىيانه له پۆله په گهزه کان ده کۆلینه وه، ته وه ری دوو هه میش له دروستەى رسته ی ساده له زمانى كوردیدا له سه ر بنه مای چه مکه کانی تیوری ریزمانی په یوه ندىيانه ده کۆلینه وه، ته وه ری سیهه میش لی کۆلینه وه یه ک له دیارده ی پاسیف / بکه ر نادیارى له زمانى كوردیدا له روانگه ی ریزمانی په یوه ندىيانه وه له خو ده گریت و ته وه ری چوار هه م له

روانگه‌ی ریزمانى په یوه ندىانه وه دروسته‌ی رسته‌ی ئالۆز ده خاته پروو. له ته وهرى كۆتاییدا دروسته‌ی ده رپراوى بۆگه راوه (جیناوى خویى) له رسته دا به پى ریزمانى په یوه ندىانه خراوته پروو.

وشه سه ره كیه كان: ریزمانى په یوه ندىانه، په یوه ندىه ریزمانیه كان، تۆرى په یوه ندىه كان، دروسته‌ی رسته.

پیشه كى

ئهم توپژینه وه په بۆ خسته پرووى دروسته‌ی رسته په له زمانى كوردیدا به پى ریزمانى په یوه ندىانه. ریزمانى په یوه ندىانه وه كو تپوریکى زمانى به پشته ستن به چند بنه ما و چه مکیكى سینتاكسى وه كو په یوه ندىه ریزمانیه كان، دروسته‌ی رسته شته له ده كات. تپوره كه بۆ شته لكردن و دیاریكردنى دروسته سینتاكسىه كان گریمانه‌ی گهردوونى- بوونى universal ده كات، واته گریمانه‌ی ئه وه ده كات، كه ده توانیت بنه ماكانى تپوره كه بۆ خسته پرووى دروسته سینتاكسىه كان له هه موو زمانه كانى جیهاندا به كاربهیتیت.

هوى هه لپاردنى بابه ت:

له بهر ئه وه‌ی تپورى ریزمانى په یوه ندىانه گریمانه‌ی گهردوونى- بوونى بنه ماكانى ده كات، ههروه‌ها بۆ زانینى دروسته‌ی رسته له زمانى كوردیدا به پى ئهم تپوره، ئهم بابه ته بۆ توپژینه وه هه لپژیردراوه.

ئامانجى توپژینه وه كه:

رسته‌ی زمانى كوردى به پى چند تپوریک توپژینه وه له سه ر كراوه، ئامانجى ئهم توپژینه وه هه ش كاركردن و جپه جپكردنى بنه ما و چه مکه كانى ریزمانى په یوه ندىانه په بۆ خسته پرووى دروسته‌ی رسته له رپگه‌ی ئه و بنه ماپانه‌ی تپوره كه وه.

میتودی توئینه‌وه‌که:

توئینه‌وه‌که به پیتی میتودی (په سنی/اوه سفی - شیکاری) ئه نجامدراوه. بنه‌ما و چه‌مکه‌کانی ریزمانی په یوه نندیانه په سنکراون و پروونکراونه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌ما و چه‌مکه‌نه‌نمونه‌ی زمانى كوردی - زاری کرمانجی ناوه‌پراست - هینراونه‌ته‌وه، دواتر نمونه‌کان شیکراونه‌ته‌وه.

به‌شه‌کانی توئینه‌وه‌که:

ئهم توئینه‌وه‌یه جگه له پوخته (به سی زمان) و پیشه‌کی و لیستی سه‌رچاوه‌کان، له دوو به‌ش پیکهاتووه. به‌شی یه‌که‌م بو لایه‌نی تیوری و چه‌مکه‌کانی ریزمانی په یوه نندیانه ته‌رخان کراوه، گزنگترین ئه‌و چه‌مکه‌نه‌ی، که ریزمانی په یوه نندیانه بو دیاریکردن و خستنه‌پرووی دروسته‌ی رسته به‌کاریده‌هینت خراوه‌ته‌وو. له به‌شی دووه‌مدا باسی پوله په‌گه‌زه‌کان و دروسته‌ی رسته (ساده و ئالوز) کراوه، هه‌روه‌ها له هه‌ردوو دیارده‌ی بکه‌رنادیاری و ده‌رپراوی بو‌گه‌پراوه له روانگه‌ی ریزمانی په یوه نندیانه‌وه کراوه. له کو‌تاییدا چه‌ند ئه‌نجامیک خراوه‌ته‌وو، که توئینه‌وه‌که پیکه‌یشتووه.

۱. بنه‌مای تیوری

۱.۱. ریزمانی په یوه نندیانه Relational Grammar

ریزمانی په یوه نندیانه (کورتکراوه‌که‌ی RG په) له سالی (۱۹۷۴) دا له لایه‌ن هه‌ردوو زمانه‌وان David Perlmutter و Paul Postal وه‌کو تیوریه‌کی سینتاکسی پیشینازکرا، له سالانی دواتردا و هه‌تا کو‌تایی سالانی (۱۹۸۰) کاندا زیاتر کاری له‌سه‌ر کرا و بوو به تیوریه‌کی گه‌شه‌کردوو له توئینه‌وه زمانه‌وانیه‌کاندا (Barry J. Blake, 1990, 3).

تویژینه وه و کاره کانی ریزمانی په یوه نندیانه وه کو جیگره وه ی ریزمانی گویزانه وه سه ری هه لدا، چونکه Chomsky له کاره کانیدا له سالانی (۱۹۶۰)ه کاندایه رکه ریزمانیه کانی به چه مکی هه لگویزراوه داده نا، بو نمونه ئه رکی ریزمانیه بکه ر به ئه و فریزه ناویه داده نیت، که له هیلکاریه دروسته ی فریزدا راسته وخو ده که ویته ژیر دهسته لاتی رسته وه (S)، به لام بکه ر له ریزمانی په یوه نندیانه دا به پیکهاته یه کی سه ره تایی و سه ره کیی داده نیت (Matthews, P. H. 2007, 341). هه روه ها له ریزمانی په یوه نندیانه دا رسته وه ک توره کانی په یوه نندیه ئه رکیه کان شیتل ده کات نه ک به پیتی وه چه پیکهاته کان (Aarts, B., Chalker, S. and Weiner, E., 2014, 359)، ئه مه یش خالیکی تری پیچه وانیه ی ریزمانی به ره مه پیتان و گویزانه وه یه .

گریمانه ی بنه رته ی له ئه م ریزمانه دا ئه وه یه، که په یوه نندیه ریزمانیه کان وه کو (بکه ر و به رکار) رۆلی سه ره کی ده بین له سینتاکسی زمانه سروشتیه کاندایه، ئه مه له کاتیکدا له مؤدیله کانی دیکه ی ریزمانی گه ردوونیدا چه مکی دروسته ی وه چه پیکهاته constitute بو یاسا سینتاکسیه کان چه مکی سه ره کین (Bussmann, H., 1996, 997). ئه م به سه نته رکردنه ی په یوه نندیه ریزمانیه کان له ریزمانی په یوه نندیانه دا بو به هانده ر بو دوو گریمانه ی بنه رته ی:

a. په یوه نندیه ریزمانیه کان له دروسته ی رسته دا سه ره تایی و سه ره کین .

b. نواندنی دروسته سینتاکسیه کان به پیتی نواندنی دروسته ی وه چه پیکهاته ی سینتاکسی بو په سنکردنی دیارده ریزمانیه گه ردوونیه کان گونجاوین، له بری ئه وه رسته کان به پیتی توری په یوه نندیه کان شیتل ده کرین (سه رچاوه ی پیشوو، هه مان لاپه ره).

له ههردوو گریمانان که ی (a و b) دا ئه وه پروونه، که په یوه ندییه ریزمانیه کان رۆلی بنه رته تی و سه ره کی ده بین له ئه م تیورییه دا، بویه پیویسته جوړی په یوه ندییه کان و دابه شکردنی په یوه ندییه کان له ئه م تیورییه دا روون بکریته وه.

۲.۱. په یوه ندییه ریزمانیه کان

له ئه م تیورییه دا، په یوه ندییه ریزمانیه کان به توخمه بنچینه ییه پیویستییه کانى په سنکردنی رسته داده نیت. پیواژو (پروسه) سینتاکسییه کان به په یوه ندییه ریزمانیه کان وه ده به ستیته وه، نه ک به واتا وه. که واته تیورییه که به ئه رکه ریزمانیه کان ده ستی پیکرد و هه ولى نه دا ئه رکه ریزمانیه کان له هیچ چه مکیکی تره وه هه لگوییژیت، به لکو سینتاکسی له ریگه ی ئه رکه ریزمانیه کان وه روون کرده وه (Wimbish, John Stedman, 1987, 4).

له تیورییه که دا په یوه ندییه ریزمانیه کان بو دوو جوړ دابه ش ده کرین (Salih, M. H., 1985, 3):

(۱) په یوه ندییه کانى زاراوه term

(۲) په یوه ندییه کانى نا-زاراوه non-term.

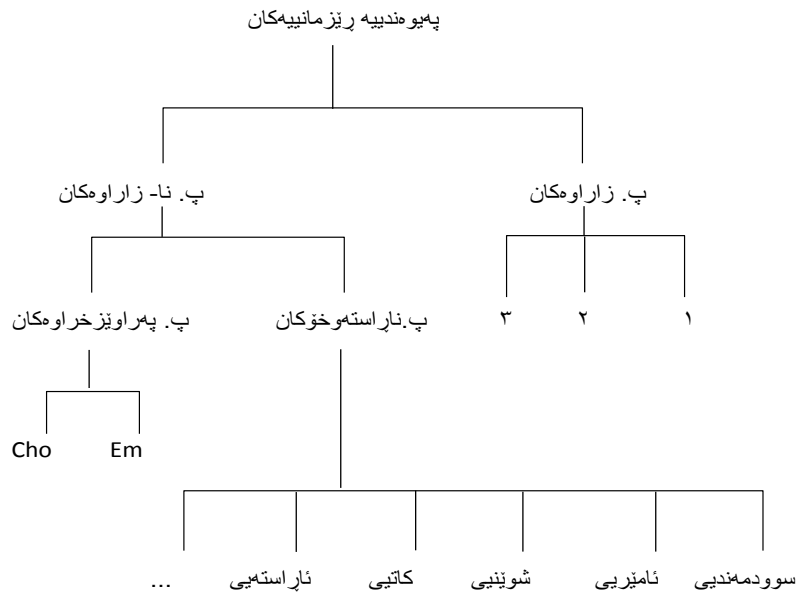
په یوه ندییه کانى زاراوه ئامازه به ئه م په یوه ندییه ریزمانیه کان ده کات: بکه ر ۱، بهرکاری راسته وخو ۲، بهرکاری ناراسته وخو ۳. ژماره کانى (۱، ۲، ۳) به شیوه ی زنجیره یی ئامازه به په یوه ندییه ریزمانیه کان ده کات، واته له بری بکه ر ده توانریت ژماره (۱) بنووسریت، بو ئه وانی تریش به هه مان شیوه یه. په یوه ندییه کانى بکه ر و بهرکاری راسته وخو (۱ و ۲) به شیوه ی پیکه وه یی پیکه وه به په یوه ندییه ناوه کی داده نرین، به لام بهرکاری راسته وخو و بهرکاری ناراسته وخو (۲ و ۳) به شیوه ی پیکه وه یی به بهرکار داده نرین (Barry J. Blake, 1990).

په یوه ندییه کانى نا-زاراوه بو دوو وه چه - پۆلی دیکه دابه ش ده کریت:

(a) په یوه نډیانه ناراسته و خوځکان oblique: سووډمه نډی، ئامیری، کاتی، شوینی، ناراسته یی، هتد.

(b) په یوه نډیانه په راویز خراوه کان Retirement: شه مۆر / بیکار chomeur (له پیگه و شوینه که ی خوی دابه زینریت) کورترکراوه که ی (Cho) یه، ههروه ها په یوه نډی ئیمیریتۆس / فه خری emeritus کورترکراوه که ی (Em) ه. شه مۆر Cho ټه و په یوه نډی ریزمانی یه، که له چینی سه ره تا دا په یوه نډی کی زاراوه یه، به لām له چینی کوتاییدا بو نا- زاراوه داده به زیت، بو نمونه په یوه نډی ریزمانی بکه ره له بکه ردیار بو بکه رنادیاردا. به لām په یوه نډی ئیمیریتۆس / فه خری Em ټه و توخمه وابه ستانه ن، که له کلۆزی / پرستله ی ته و او که ریدان (HARRIS, ALICE C., 1981).

بو کوی په یوه نډی کانی نا- زاراوه کورترکراوه ی N به کارده هینریت. ټه و په یوه نډی یه سه ره وه، له هیلکاری خواره وده دا ده نوینرین. هیلکاری (۱) نواندنی په یوه نډی ریزمانی کان له ریزمانی په یوه نډی یه دا

جگه له ټو په یوه ندىانه، په یوه ندىه كى دىكېش هه یه، كه په یوه ندىى پریدىكاتى پیده گوتړت و كورتكراوه كه ی به P دهنوسریت. هه موو په یوه ندىه كانى دىكه (زاراوه كان و نا- زاراوه كان) له رسته دا له په یوه ندىدان به پریدىكاتى رسته كه وه.

چه مكىكى دىكه ی گرنى له ریزمانى په یوه ندىانه دا چه مكى هه رهمى / هیراركى په یوه ندىانه یه، به پى ټم چه مكه په یوه ندىه ریزمانىه كان له سه ره و ریزبوندا به پى ناستى گرنىگان به شیوه ی هه رهمى ریز ده كړن، واته ټه وه ی له هه موویان سه ره تایتتر و سه ره كیتتره له سه ره تاوه دیت، دواتر هر به هه مان پیوه په یوه ندىه كانى تر به دوایدا دین (Salih, M. H., 1985, 3). ریزبه ندىى په یوه ندىه ریزمانىه كان به پى هه رهمى په یوه ندىانه له (١) دا ده خریتته روو.

١. هه رهمى په یوه ندىانه

$1 < 2 < 3 < \text{نا-زاراوه كان}$

له (١) دا ټه وه خراوته روو، كه په یوه ندىى ریزمانى بكه له هه موو په یوه ندىه كانى تر سه ره تایتتر و سه ره كیتتره، پاشان په یوه ندىى به ركارى راسته وخو، دواتر به ركارى ناراسته وخو. ټه و سى په یوه ندىه په یوه ندىه كانى زاراوه ن و كه وتوونه ته پيش په یوه ندىه كانى نا- زاراوه وه، چونكه په یوه ندىه كانى زاراوه به راورد به په یوه ندىه كانى نا- زاراوه له ټاستىكى به رزتردان و له دروسته ی رسته دا په یوه ندىى سه ره تابتى و سه ره كین و هه روه ها ټارگومیتتى پریدىكاتى رسته كه ن، پروانه نمونه ی (٢).

٢. فه رهاد كتیبكى به ټاسو دا.

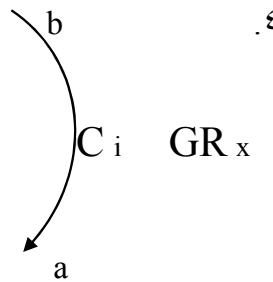
رسته ی (٢) به شیوه ی نواندى خشته یی له (٣) دا دهنوینریت.

(٣) نواندى خشته یی رسته ی (٢)

P	۳	۲	۱
پیدان	ئاسۆ	کتیب	فه رهاد

له ریزمانى په یوه ندىانه دا، به پى یاسای تاکایه تی / تایه تى تى چینی
 stratal uniqueness law بو هر چینی نایت له یه ک (۱، ۲، ۳) زیادتر
 هه بیت.

له توری په یوه ندىانه دا به لایه نى که مه وه یه ک گری رسته له خو ده گریت،
 په یوه ندى ریزمانى توخمیک له ریگه ی که وانه وه arc ده نویرت، پروانه (۴).

توری په یوه ندىانه ی (۴) نه وه ده خاته پروو، که له ئاستى / چینی (C i) دا
 توخمى a هه لگری په یوه ندى ریزمانیه که ی (b) یه و ناوی (GR x). ه. ژماره ی
 که وانه کان به پى ژماره ی په یوه ندىه کان ده گوریت.

۲. دروسته‌ی رسته له ریزمانى په یوه ندىانه دا

۱.۲. پوله ره گه زه کان

له ریزمانى په یوه ندىانه دا پوله ره گه زه کان بو دوو پول دابه ش ده کرین:

a. پوله ره گه زه بنه په تیه کان: ناو و کردار

b. پوله ره گه زه نابنه په تیه کان: ئاوه لئاو، ئاوه لکردار، پيشناوه کان،

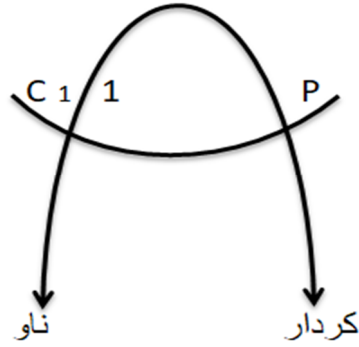
به ستنه وه ...

پۆله ره گەزى ناو ئاماژه به: كهس، شت، بىر/ئايدىا، شوين، دهكات. دهتوانریت له رستهدا وهكو په یوه ندىى بكه، بهركار، پریدىكات بهكاربهیتریت. كردار وشهیه كه ئاماژه به چالاكى، رهوشىك له بووندا، یان روودانىك دهكات و وهكو په یوه ندىى پریدىكات بهكار دههیتریت. بۆ پۆله ره گەزەكانى تریش هه مان پیناسه ی ریزمانى نه ریتیان بۆ بهكار دههیتریت له ریزمانى په یوه ندىانهدا. له رستهدا ناوهكان له كهس، شوين، شت،...دا به رجهسته دهبن و فۆرمى بكه یان پریدىكاتى رسته كه دهگرن، كردارهكان له رسته كهدا ناوهكان ته واو ده كه ن له ریگه ی ئاماژه دان به چالاكى، رهوشىك له بووندا، یان روودانىك. كهواته پۆله ره گەزى ناو و كردار بۆ دروستكردنى فۆرمى بنه رته یى رسته پۆله ره گەزى پیویست و بنه رته یى، هه ربۆیه له ئەم تیورییه دا په یوه ندىى ریزمانى بكه و پریدىكات به په یوه ندىى سه رته تایی رسته داده نرین، به جۆرىك له دواى پریدىكات وه په یوه ندىى بكه به ژماره (1) ئاماژه ی پیده كریت. پۆله ره گەزەكانى تر (نابنه رته ییه كان) به پیتی جۆره كه یان یان ده بنه دیارخه رى پۆله ره گەزە بنه رته ییه كه (وهكو ئاوه لئاو و ئاوه لكردار)، یان پۆله ره گەزەكانى تر ده به ستنه وه (پۆله ره گەزى به ستنه وه) (Haiku Deck, 2015).

۲.۲. دروستەى رسته ی ساده له (RG) دا

وهكو له پۆلینكردنى پۆله ره گەزەكانه وه روون بووه وه، هه ر رسته یه ك به لایه نى كه مه وه پیویستی به دوو په یوه ندىى هه یه، په یوه ندىى پریدىكات و په یوه ندىى بكه، بروانه (۵).

۵. نواندىى په یوه ندىى پریدىكات و په یوه ندىى بكه له (RG) دا

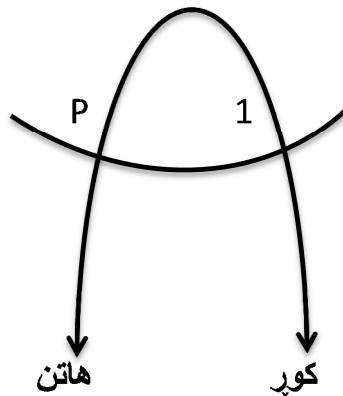

له (۵) دا، په یوه نندیی پریدیکات به پوله ره گزی کردار و په یوه نندیی بکه ر-۱- به پوله ره گزی ناو به خشراوه، هه ردوو په یوه نندییه که له چینی سه ره تادان -C1.

نواندنی رسته یه کی ساده له زمانى كوردیدا، تنها پیویستی به هه ردوو په یوه نندیی پریدیکات و بکه ر ده بیټ، پروانه (۶) و توری په یوه نندییه کانی له (۷) دا.

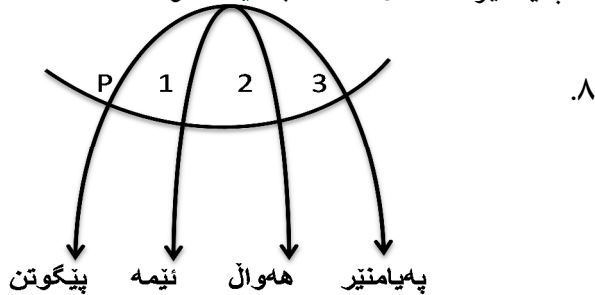
۶. کوره که هاتووه.

۷.

له (۶) دا، کرداری (هاتووه) په یوه نندی پریدیکات و ناوی (کوره که) په یوه نندی بکهری وه رگرتووه. هه ردوو په یوه نندیه کیش له توری په یوه نندیه کانی (۷) دا نویتراون.

ده گونجیت له زمانى كوردیدا هه ر سى په یوه نندیه سه ره تاییه که (بکهر، بهرکاری راسته وخۆ و بهرکاری ناراسته وخۆ) له رسته یه کدا ده ر بکه ون، پروانه نمونه ی (۸) و نواندنی توری په یوه نندیه کانی له (۹) دا. ۷. په یامنیتره که هه وائله که ی به نیمه گوت.

له (۸) دا، چوار په یوه نندی هه یه: په یوه نندی پریدیکات له کرداری (پینگوتن) دا، په یوه نندی بکهر-۱ له (په یامنیتر) دا، بهرکاری راسته وخۆ ۲- له (هه وائل) دا و بهرکاری ناراسته وخۆ ۳- له (نیمه) دا نویتراون.

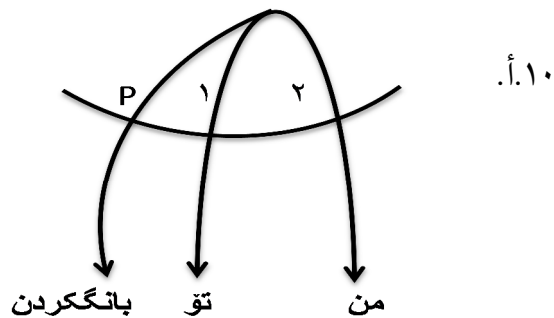
۳.۲. بکه رنادیار له (RG) دا

به لای Perlmutter و Postal (۱۹۷۷) هوه، مؤرفولوژی و سه ره و پرزبونى وشه کان و دۆخ به س نین بۆ په سنکردنی پیکهاتووی بکه رنادیار وه کو دیارده یه کی سیتاکسی گه ردوونى، بویه چند یاسایه کیان بۆ دیاریکردنی دروسته ی بکه رنادیار داناوه، که به په یوه نندیه ریزمانیه کانه وه په یوه ستن (Perlmutter, David, and Postal, 1977). بکه رنادیار له ریزمانى په یوه نندیانه دا پیواژویه که، که تیدا په یوه نندی بهرکار بۆ په یوه نندی بکه ر بهرز ده کریته وه، یان نزمکردنه وه ی په یوه نندی بکه ره، واته له ئەم تیورییه دا جیاواز له

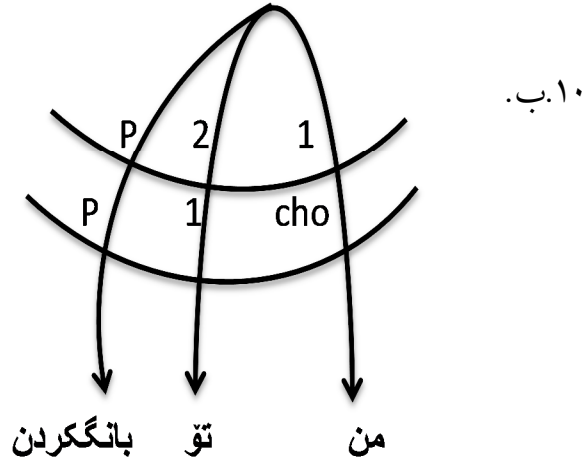
تیوری گویزانوه، بکه رنادیار به گویزانوه دانانیت، به لکو به پیواژوی به رزکردنه وه و نرمکردنه وهی هه پرمی په یوه نندیه کان داده نیت (سه رچاوهی پیشوو).

له دروسته ی په یوه نندیانه ی بکه رنادیاردا دوو چین هیه، چینی سه رته تا به هه مان شیوه ی چینی دروسته ی سه رته تا ی بکه ردیاره، به لام چینه کانی دواتر تووشی نرخاندنه وه ده بن (بروانه (۱۰- ب))، به رکاری راسته وخوی چینی سه رته تا بو بکه ر پیشده که وی، بکه ری چینی سه رته تا بو په یوه نندی شو مه ر داده به زیت. نه و بکه ره ی بو شو مه ر داده به زیت، به لایه نی که مه وه هه ندیک له تایه تمه ندییه ریزمانیه کانی نامینیت یان که م ده بیته وه، بکه ری شو مه ری (۹- ب) وه کو بکه ری (۹- ا) نییه، چونکه بکه ری شو مه ر له کو نتر و لکردنی ریککه وتنی سه ر کرداره که شکست ده هی نیت، نه وه ی کو نتر و لری ریککه وتنه که ده کات نه و بکه ره یه، که له چینی سه رته تا دا به رکاری راسته وخو بو وه (تو) و له چینی کوتاییدا (۹- ب) جیکه وته ی بکه ری-۱ گرتو وه. تایه تمه ندییه کی ریزمانیه دیکه، که بکه ری شو مه ر له ده ستی ده دات جیکه وته که یه تی، له (۹- ب) دا جیکه وته ی شو مه ر له رسته که دا جیکه وته یه کی په راویزی و سه رپشکیانه یه (Barry J.Blake, 1990)، بروانه (۹) و نواندنی تو ری بابه تانه که ی له (۱۰) دا.

۹.۱. من تو م بانگ کرد.

۹. ب. تۆ له لایه ن منه وه بانگ کرایت.

ده توانریت په یوه نندیه کانی نمونه‌ی (۱۰. ب)، که بو دروسته‌ی بکه رنادیاره، به شیوه‌یه کی نه بستراکت له (۱۱) دا بنووسرین.

P 2 1 .۱.۱۱

P 1 cho .۱۱.ب

نه و جوړه بکه رنادیارانه‌ی، که له دروسته که یاندا بکه‌ری شو مه‌ر نیه، وه کو رسته‌ی (پیاوه که دزه که‌ی کوشت) کاتیک ده کریت به بکه رنادیار (دزه که کوژرا)، لیره‌دا به رکار-۲- (دزه که) ده بیت به بکه‌ر -۱-، نه م جوړه بکه‌ره وه کو پیشتر باسکرا جیاوازه له بکه‌ری شو مه‌ر.

۴.۲. دروسته‌ی رسته‌ی ئالوز له (RG) دا

دروسته‌ی رسته‌ی ئالوز، که به لایه‌نی که مه‌وه له رسته‌یه کی / کلوزیک

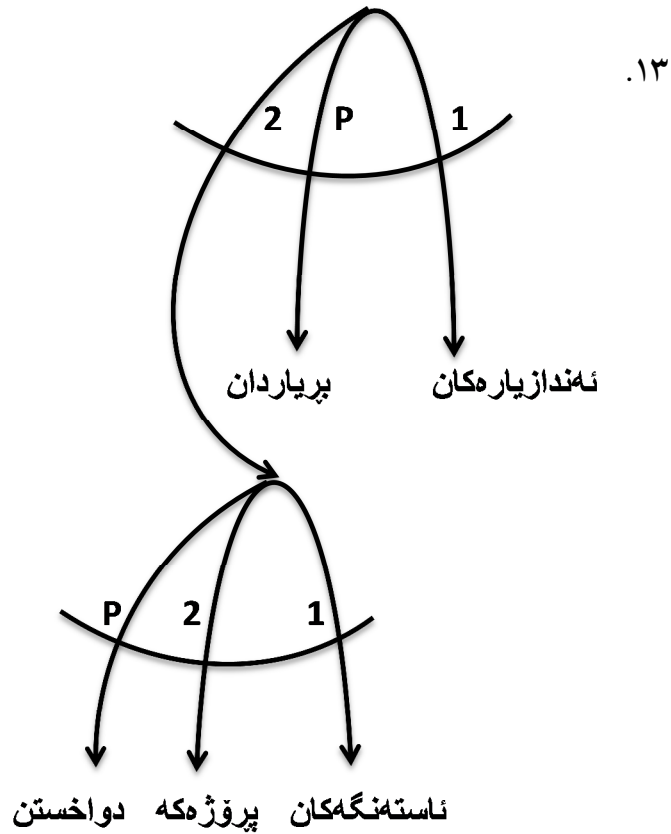
سه‌ربه‌خو و رسته‌یه کی وابسته پیکدیت (Richards, Jack C. and)

(Schmidt, Richards, 2002, p. 96)، له ریزمانی په یوه نندیانه‌دا رسته

وابسته که له ریگه‌ی که وانه‌یه که وه رسته سه‌ربه‌خو که ده به‌سیتیه وه

(Wimbish, John Stedman, 1987, 28)، بروانه (۱۲) و توری په یوه ندییه کانی له (۱۳) دا.

۱۲. ئەنداز یاره کان بریار یاندا، ئاستهنگه کان پرۆژه که دوانه خه ن.

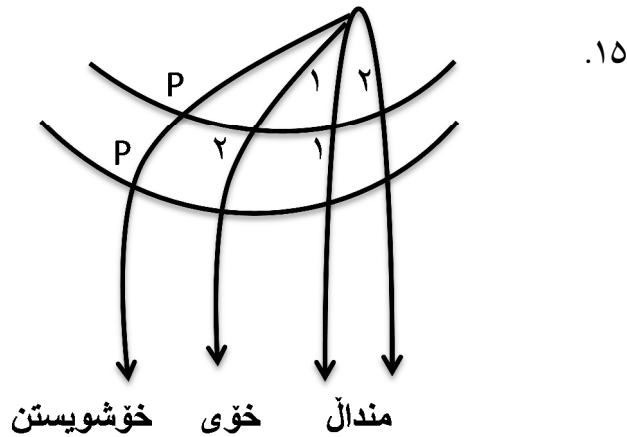
له (۱۳) دا، رستهى / کلۆزى (ئاستهنگه کان پرۆژه که دوانه خه ن) جیکه و تهى په یوه ندییه رژمانی بهرکاری راسته وخۆ -2- سی بو رستهى (ئەنداز یاره کان بریار یاندا) ی گرتووه، به لام له بهر ئه وهى په یوه ندییه که به شیوهى رسته ده رکه وتووه، واته په یوه ندییه پریدیکات - P -، بکه ر -1- و بهرکاری راسته وخۆ -2- سی له خۆ گرتووه، بۆیه پیویستی به نواندن توری په یوه ندییه هه یه.

۵.۲. دهرپراوی بۆگه پراوه له رسته دا

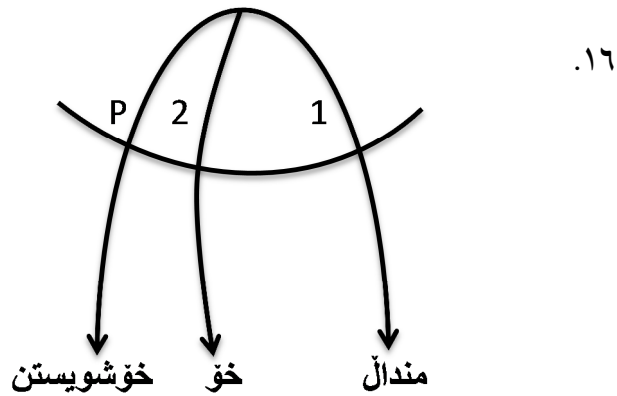
له دروسته ی ئه و رستانه ی، که دهرپراوی بۆگه پراوه یان reflexive تیدایه (وه کو جیناوی خۆی)، ئه وه بۆ جوړی په یوه نندی دهرپراوه بۆگه پراوه که دوو گریمانانه کراوه، پروانه نمونه ی (۱۴).

۱۴. منداله که خۆی خوښده ویت.

گریمانانه یه کیان پیوایه، که (منداله که) له توری په یوه نندیه کاندای دوو په یوه نندی دهنوینت بکه ر-1- و بهرکار -2-، بویه هه ردوو په یوه نندیه که له چینی سه ره تادا له ئاماژه به (منداله که) ده که ن، به لام دواتر گریمانانه که پیشیازی ئه وه ی کرد له چینی کو تاییدا په یوه نندی بهرکار -2- ئاماژه دهرپراوه بۆگه پراوه که بکات (خۆی)، چونکه له رسته که دا پیویسته بۆگه پراوه که په یوه نندی هه بیت. که واته له چینی کو تاییدا (منداله که) که وانه ی بهرکار -2- له ده ست ده دات و به دهرپراوه بۆگه پراوه که وه ده به ستریته وه (Perlmutter, D. and Postal 1984,)، پروانه (۱۵).

به پیتی گرمانه ی دوو ههم پیویسته هر له چینی سه ره تادا په یوه نندی بکه ر
-۱- بۆ (مندال که) و په یوه نندی به رکاری راسته و خو -۲- بۆ بۆگه راوه که / جیناوی
خویی ته رخا بکریت (Rosen, C., 1981)، پروانه (۱۶).

وه كو له داتا و نمونه كانی سه ره وه دا خراونه پروو، دروسته سینتاکسیه كان
له ریزمانی په یوه نندیانه دا بۆ په یوه نندیه ریزمانیه كان ده گه ریزیتته وه و به پیتی ئه و
په یوه نندیانه له دروسته یان ده روانیت، هر دیارده یه کی سینتاکسیی دیکه یش بۆ
په یوه نندیه ریزمانیه كان ده گه ریزیتته وه.

نهجامه كان

۱. دروسته ی رسته ی ساده له زمانى كوردیدا به پى ریزمانى په یوه ندىانه به لایه نى كه مه وه پيوستى به په یوه ندىى پریدىكات و بكه ر-۱- هه یه، هه روه ها ده شیت هه تا په یوه ندىه كانى به ركارى راسته وخو -۲- و به ركارى ناراسته وخو -۳- له رسته یه كى ساده دا ده ريكه ون.
۲. له رسته ی ئالوزدا رسته ی / كلوزى سه ربه خو جيكه و ته ی په یوه ندىى ده گرىت بو رسته كى سه ره وه ی خو ی.
۳. له بكه ر نادياردا، په یوه ندىى به ركارى راسته وخو -۱- جيكه و ته ی په یوه ندىى بكه ر -۱- ده گرىت، په یوه ندىى بكه ر -۱- ده بپته په یوه ندىى شو مه ر / بىكار.
۴. ده ربراوى بوگه راوه له رسته دا به پى دوو گرىمانه دوو توپرى په یوه ندىانه ی هه یه، هه روه ها به هو ی ئه و دوو گرىمانه یه وه په یوه ندىى به ركارى راسته وخو -۱- له دوو توپرى په یوه ندىانه ی جياوازا ئامازه به دوو وشه ی جياواز ده كهن.

سه‌چاوه‌کان

1. Aarts, B., Chalker, S. and Weiner, E. (2014) *The Oxford Dictionary of English Grammar*. 2nd edn. Oxford: Oxford University Press.
2. Blake, Barry J. (1990) *Relational Grammar*. 1st edn. London: Routledge.
3. Bussmann, H. (1996) *Routledge Dictionary of Language and Linguistics*. New York: Routledge.
4. Deck, H. (2015) 'Relational Grammar: How do the parts of speech work together?', 22 November. Available at: <https://www.haikudeck.com/relational-grammar-education-presentation-9JuO2AsHJl#slide0>.
5. Harris, Alice C. (1981) *GEORGIAN SYNTAX: A study in relational grammar*. Cambridge: Cambridge University Press.
6. Matthews, P. H. (2007) *The concise Oxford Dictionary of Linguistics*. 2nd edn. Oxford: Oxford University Press.
7. Perlmutter, D. and Postal P. (1984) 'Impersonal passives and some relational laws', in *Studies in Relational Grammar 2*. Chicago: University of Chicago Press.
8. Perlmutter, David, and Postal, P. (1977) 'Toward a universal characterization of passivization.', in Perlmutter, David, (ed.) *Studies in Relational Grammar 1*. Chicago: University of Chicago Press.
9. Richards, Jack C. and Schmidt, Richards (2002) *Longman Dictionary of Language Teaching and Applied Linguistics*. 3rd edn. Essex: Pearson Education Limited.
10. Rosen, C. (1981) *The Relational Structure of Reflexive Clauses: Evidence from Italian*. Harvard University.
11. Salih, M. H. (1985) *Aspects of Clause structure in Arabic Standard: A study in Relational Grammar*. University of New York.
12. Wimbish, John Stedman, (1987) *A relational grammar of Ilocano*. Texas: University of Texas.

المخلص

(بنية الجملة في اللغة الكوردية من منظور القواعد العلائقية)

تعد نظرية القواعد العلائقية من النظريات التي تعد بنية الجملة الى البنية العلائقية، أي بمعنى ان العلاقات القواعدية هي التي تتبلور الصياغة الاولية والنهائية للجملة.

ينقسم البحث الى قسمين، في القسم الأول عرضنا الجانب النظري و أهم المفاهيم التي تركز عليها النظرية في تحليل البنية العلائقية للجملة. أما القسم الثاني يتضمن أربعة مباحث، المبحث الأول يدرس التصنيفات حسب نظرية القواعد العلائقية، والمبحث الثاني يدرس بنية الجملة البسيطة في اللغة الكوردية أستنادا الى مفاهيم نظرية القواعد العلائقية، والمبحث الثالث يتضمن دراسة ظاهرة المبني للمجهول في اللغة الكوردية من منظور القواعد العلائقية، والمبحث الرابع يعرض بنية الجملة المعقدة من منظور القواعد العلائقية. والمبحث الأخير يدرس الضمائر الأنعكاسية في الجملة.

الكلمات الدالة: القواعد العلائقية ، العلاقات النحوية ، شبكة العلاقات، بنية الجمل.

Abstract

Sentence Structure in the Kurdish Language according to Relational Grammar

The theory of Relational Grammar is one of the theories that considers the structure of the sentence to the relational structure, that is grammatical relations are what form the initial and final formulation of the sentence.

The research is divided into two parts. In the first part of the research, we presented the theoretical basis and the most important concepts on which the theory is based in analysing the relational structure of the sentence. The second section of the research includes four sub-parts, the first section studies categories according to the theory of Relational Grammar, the second section studies the simple sentence structure in the Kurdish language based on the concepts of Relational Grammar theory, and the third section includes a study of the passive phenomenon in the Kurdish language from the perspective of Relational Grammar, and the section fourth presents complex sentence structure from the perspective of Relational Grammar. In the last section we study a reflexive clause.

Key-Words: Relational Grammar, Grammatical relations, Relations Network, Sentence Structure.

رۆلی بنه مایین دهنگسازیی د وەرارا سەر وایا هۆزانا کوردیدا هۆزانین کرمانجییا ژۆری وهک نمونه

م. کاوه طاهر ظاهر

پشکا زمانی کوردی - کۆلیژا زمانان - زانکۆیا دهۆک

E-mail: kawa.kurdi8396@gmail.com

پوخته یا فه کۆلینی:

دهنگسازى ئیکه ژ ئاستین زمانی وپۆلهکی باش دینیت ژ دیارکردنا دهنگین گشتی و دهنگین تایبته ب زمانهکی دیارکریقه، د ئهقی فه کۆلینیدا مه ههولدايه رۆلی دهنگسازیی د بواری ئهدهبیدا دیار بکهین ب تایبته تی د هۆزانیدا، فۆن و فۆنیم وهکو پیکهینه رین سهره کین دهنگسازیی د بواری زمانقانییدا رۆلی ئهوان هاتیه دیارکردن و گهلهک فه کۆلین ل سهر هاتینه ئه نجامدان، بهلی رۆلی ئهوان د بواری ئهدهبیدا وهک پیدقی کار ل سهر نه هاتیه کردن.

د ئهقی فه کۆلینیدا مه رۆلی فۆن و فۆنیم د ئاڤا کردنا سهر وایی د هۆزانا کوردیدا ل قوناغین جودا دیار کردیه، بۆ ئهقی مه بهستی ژى هندهک نمونین هۆزانی وهکو کهرهسته یا فه کۆلینی هاتینه شپۆفه کردن، ئهف فه کۆلینه ژ بلی پيشه کی و ئه نجامان چهند سهره بابه ته کین دی ب خوڤه دگریت.

په یقین سهره کی: فۆن، فۆنیم، سهر وای، دهنگین سهر وایی، هۆزان.

- پیشه کی

۱- نافونیشانی فه کۆلینی:

ئه ف فه کۆلینا ب نافونیشان (رۆلی دهنگسازیی د ئافاگردنا سهروایی د هۆزانا کوردیدا، هۆزانین کرمانجیا سهری وه ک نمونه، فه کۆلینه کا شیکارییه)، کو تیدا به حسیی فون و فونیم هاتیه کردن و رۆلی ئهوان د ئافاگردنا سهروایی د هۆزانا کوردی هاتیه دیارکردن، بو ئه فه مه به ستهی ژی هنده ک هۆزانین کوردی یین ژ جورین جودا هاتینه شروقه کردن.

۲- گرنگییا فه کۆلینی:

گرنگییا ئه فه فه کۆلینی د هندیدایه، داکو رۆلی دهنگان د تیکستین ئه ده بیدا و ب تاییه ت د هۆزانیدا دیاربکه یین.

۳- ریبازا فه کۆلینی:

ئه ف فه کۆلینه ل دویف ریبازا شیکارییی هاتیه ئه نجامدان.

۴- ئارمانجا فه کۆلینی:

ئارمانج ژ نفیسینا ئه فه فه کۆلینی گه هشتنا به رسفا ئه فان خالین ل خوارینه: ا- ئایا فون و فونیم وه کویه که یین سه ره کیین دهنگسازیی چ رۆل هه نه د به ره مین ئه ده بیدا ب تاییه ت د هۆزانیدا؟

ب- ئایا دهنگ دشی ت ب شیوه یه کی چالاک رۆل هه بیت د ئافاگردنا سهروایی د هۆزانا کوردیدا ب گشتی؟

ج- ئایا چ په یوه ندی د ناقه را دهنگ و هۆزانیدا هه یه، په یوه ندیه کا ئیک لایه نه یان دوو لایه نه؟

۵- که ره ستهی فه کۆلینی:

ئه ف فه کۆلینه ب شیوه زاری کرمانجیا سهری ده فوکا باهدینی هاتیه نفیسین و نمونه ژی ل هه ر چوار جورین (کلاسیکی، فۆلکلوری، نوی، نویخواز) هاتینه وه رگرتن و شروقه کردن.

۶- نافه پۆكا فه كۆلينيى:

ئەف فه كۆلینه ژ سى پشكان پيكدەيت، پشكا ئيكيى ب نافونيشانى (فۆنەتيك و فۆنۆلۆژى وەك يەكەيىن دهنگسازيى)، و ئەفان تەوهران ب خوڤه دگريت: (فۆنەتيك، فۆنۆلۆژى). پشكا دوويى ب نافونيشانى (سەروا)، كو تيدا بەحسى ئەفان تەوهران ھاتيه كرن (زاراڤى سەروايى، پيناسين سەروايى، پيكدەيت سەروايى). پشكا سيى ب ناف و نيشانى (شروڤه كرن و ديار كرن) دهنگين سەروايى د ھۆزانا كورديدا، كو تيدا نمونين ھۆزانى يين ھەرچار جورين (كلاسيكى، فۆلكلورى، نوى، نوپخواز) ھاتينه شروڤه كرن و دهنگين سەروايى ھاتينه ديار كرن.

پشکا ئیککی: فۆنه تیک و فۆنۆلۆژی وهک به که یین دهنگسازیی

۱- فۆنه تیک:

فۆنه تیک لقه که ژ ئاستی دهنگی و دهیته هژمارتن لقه کی سهره کی ژ زمانی، واته ئەم وهسا دبینن کو فۆنه تیک ئەو قالبی زمانیه دهرباره ی چاوانیا دروستکرنا دهنگان و لیکدانا فۆنیمان فه کۆلینا ئەنجام ددهت، ههروهسا ئەم دشیین بیژین فۆنه تیک گرنگییی ددهته چاوانیا دروستبوونا دهنگان ژلایی ئەندامیت ئاخفتنیقه و فه گوهاستنا دهنگان ئەوژی ب هاریکاریا پیلیت ههوای و چاوانیا وهرگرتنا دهنگان ژلایی گوهداریقه، بو پتر زانین بهری خۆ بده ئەفی وینهی:

(ئهمین، ۲۰۰۴، ۴۶)

که واته جهی دهنگسازیی د ئەفی ده لیقییدا دکه قیته دگه ل فه کۆلینین ده نگی، ئانکو ئەوان فه کۆلینین لسه فۆنن دهنگی دهینه کردن.

فۆنه تیک (ئهرک و سنوور):

أ- پیناسه:

سه بارهت چه مکی فونه تیکی یی هاتیه وهرگرتن ژ په یقا (فون) یا یونانی و ب واتایا (دهنگ) ددهت و ئەف هیمايه // بو دهیته دانان، بهلی سه بارهت پیناسه کرنا ئەفی زارافی هاتیه گوتن کو ((فونه تیک به شیکه له زانستی زمان و دهرباره ی دهنگه کانی ئاخافتنی مروّف ددهوی له سیستم و یاسایان ده کۆلیته وه)) (حاجی مارف، ۱۹۷۶، ۳)، واته ههروه کو دیار فونه تیک پشکه کا

زمانییه و گرنگیی بدهنگین ئاخافتنا مروۆی ددهت كا ههر دهنگهك چاوا دروست دبیت، ههروهسا پیناسه كا دی بقی رهنگی هاتیه كرن و دبیتیت: ((فونه تیک ئه و لقهی زانستی زمانه كه له كه رهسه هه ره خاوه كانی زمان ده كۆلیته وه و شییان ده كاته وه)) (ئه مین، ۲۰۰۴، ۴۷). واته ئه م دشین بیژین فونه تیک ئه و لقی زمانییه كو فه كۆلینی لسه ر تاكه دهنگین زمانی دكه ت، گه له ك پیناسه یین دیتر ژلایی زمانقانا نقه بۆهاتینه كرن، لی دبنه رته دا بۆ ئیک و اتا هاتینه بكاره ییان.

ب- ئه رك و سنوور:

فونه تیک فه كۆلینی ل سه ر دهنگین زمانی دكه ت ب گشتی ئه وان دهنگان ژى دابه شی دوو پشكان دكه ت ئه وژی (كه رتی و ناكه رتی) و هه ر ئیک ژ ئه وان دابه شی سه ر چه ند لقیین دیترین بچووك دبیت: ئه و دهنگین زمانییه كو لده می شلو فه كردنی به ر كه رتكردنی دكه فن وه كو (دهنگ و برگه) و هه ر ئیک ژئه وان دابه شی سه ر چه ند جو ره كان دبیت.

دهنگ:

سه باره ت دانه نیاسینا دهنگی گه له ك پیناسه بۆهاتینه كرن ئیک ژ ئه وان دبیتیت: ((دهنگ، له له رینه وه یه کی شه پۆلیانه یی نیو ناوه ندیکی هه واییدا، له ئاکامی له رینه وه ی له شیكه وه دیته دی، له و له شه له راویه كه كه له دووتوی هه وادا به ده ووروبه ری له شه چاوگه دهنگییه كه دا په خش و به لاو ده بیته وه، له و فرمانه وه جو ره چری و شاشبوونییکی ریکوپیک له ناوه نده هه وایه كه دا دروست ده بن)) (سالار، ۲۰۰۰، ۱۱)، واته لقیی بۆمه دیاردبیت كو دهنگ گریدایی فشار و شه پۆلین فیزیکینه دناف هه وایدا ئه ف چه نده ژى دروست دبیت ژئه نجامی لقینا له شی سه ره کی (ژیدهر) و لدیقدا ئه ف دهنگه ده ووروبه رین فی

لهشی پهرش و به لاف دبیت. ههروهسا (دهنگ) ژى دابهشى چهند جوره كان دبیت:

۱- کونسۆنانت:

کونسۆنانت ب شیۆین جوداجودا هاتیه پیناسه کرن، به لی د بنه پرتدا ئەف بۆچوونه تارادهیه کی نزیکی ئیکن بۆ نمونه هاتیه گۆتن کۆ: (دبیژنه وان دهنگان کونسۆنانت، لدهمی ئاخفتنی هندهك ژوان ئەندامین ئاخفتنی ئەوین دهفیدا نزیك ئیک دبن و ناهیلن ئەف دهنگه ب شیوهیه کی نازاد دهربکه فن ب ریكا ئەوی ههوايي ئەوی ژ سیهین مرووفی دهیت دهمی ئاخفتنی) (حاجی مارف، ۱۹۷۶، ۳۵) کهواته دهنگین کونسونانت ئەو دهنگن لدهمی دهربرینی ری لی دهیتته گرتن. دهنگین کونسونانت دزمانی کوردیدا ئەفه نه

(ب، پ، ت، د، گ، ک، ق، ج، چ، ف، ق، ز، س، ش، خ، ح، ه، غ، ع، پ، و، م، ی، w، y، ن، ل، ر، ژ).

۲- قاول:

قاول ژ لایئ فوناتیکی و فونۆلوجیقه گهلهك پیناسه بۆ هاتینه کرن تارادهیه کی نزیك ئیکن ئیک ژوان ((ژلایئ فۆنه تیکفه قاول ئەو دهنگن یین لدهمی به ره مهینانی تووشی ژ به ره به سته کی یانژی به رته نگیه کی نابن)). (عهلی و عهبدوللا، ۲۰۱۹، ۱۳۲)، کهواته ئەو دهنگین لدهمی دهیتته دهربرین ریكا ههوايي ناهیتته گرتن. ژلایئ فونۆلوجیقه ((قاول ئەو یه که نه دکه فنه کوپیتکا برگی)). (عهلی و عهبدوللا، ۲۰۱۹، ۱۳۳)، دهنگین قاول دزمانی کوردیدا ئەفه نه (ا، ه، ی، -، و، و، و).

۳- بزروکه سه میقاوول:

فه کۆلین لسه ر قان جوره دهنگان ب دروستی نه گه هشتینه چ ئەنجامان، به لی سه بارهت پیناسه یا ئەوان هاتیه گوتن: (ئەو فۆنیمن ئەوین دچیوونا خۆدا

فاول و دبکارئینانیدا کونسنانتن (هالۆ، ۲۰۰۷، ۱۶)، واته ئەم دشیین بیژین ئەو دهنگن وه کو وینه دهنگین فاوولن، بهلی ددهمی دچنه دئاستی پرگهیی یان مورفیمی یان وشهیی هتد. ئەرکی کونسنانتان دبینن. دزمانی کوردیدا ئەفه نه (w- i, و-y)

۴- دهنگین گر و کپ

ئەفهژی دزفریته فه سه ر گلو تسی دهمی ئاخفتنی بۆنموونه ئیک ژپیناسان دبیتیت : (دهنگی گر ئانکو ئاوازه دار ئەو دهنگن لدهمی ئاخفتنی پهردین دهنگی دلهرزن بهلی دهنگی کپ ئەودهنگن لدهمی ئاخفتنی پهردین دهنگی ناله رزن ئانکو بی ئاوازن) (ههورامانی، ۱۹۷۳، ۶۶-۶۷) واته ئەم دشیین بیژینه ئەوان دهنگان دهنگین گر کول دهمی ئاخفتنی پهردین دهنگی دهه ژیین وه کو درکاندنا دهنگین (ف، ب، د... هتد) ههروه سا ئەم دشیین بیژینه ئەوان دهنگان دهنگین کپ کو لدهمی ئاخفتنی پهردین دهنگی ناله رزن وه کو دهنگین (ف، پ، ت... هتد) . بقان رهنگین خواری دهنگین گر و کپ هاتینه بهرامبه ر کرن:

کۆنسونانتین کپ	کۆنسونانتین گر
پ	ب
ت	د
ک	گ
چ	ج
ش	ژ
ف	ڤ
س	ز
خ	ڭ

--	ع
--	ح
--	م
--	ن
--	ل
--	ل
--	پ
--	ر
--	(w-)و
--	(y-)ی
ق	--
ه	--

۲- فۆنۆلۆژی:

ئەو لقی زمانییه کو فه کولینی ل سەر دهنگین تایبهتین زمانه کی دیارکری دکهت ههروهسا فه کولینی ل سەر هندی دکهت دابزانیت ئه ری دقئ زمانیدا (کهرتی و ناکهرتی) چ رۆل دگیرن و فه کولینی ل سەر یاساییت زمانی دکهت. (فۆنۆلۆجی خواندنا سیسته می دهنگی یی زمانیه و چ په یوهندی ب شیوی دروستکرنی و فیزیکی درکاندنا دهنگانقه نینه). (عهلی و عهبدو لّلا، ۲۰۱۹، ۱۲۱).

واته ئەم دشیین بیژین فۆنۆلۆجی فه کولینی ل سەر دهنگین زمانه کی تاییهت دکهت ئه وژی لده می درکاندنن دناف ئەندامیت ئاخفتنیدا، ههروهسا بو دیار دبیت کو جهی دهنگ سازی دقئ لقیدا دهیته گوهرین چونکه فونیمین هه ر زمانه کی جودانه ژ زمانه کی دیتر.

(فۆنۆلۆژى سنوور و ئەرك):

أ - پىناسە:

فۆنۆلۆژى وەكو زاراف يا ژدوو پەيفان ھاتىە وەرگرتن، پەيفا ئىكى فۆن (phone) ب واتا دەنگ و پەيفا دووى (loges) ب واتا (دەنگ) دەيت. كەواتە ئەم دىيىن بىژين فۆنۆلۆژى زانستە كە قەكولىنى ل سەر دەنگان دكەت و فۆنۆلۆژى بقى رەنگى ھاتىە پىناسە كردن: (فونولوژى لقه كە ژزانستى زمانى كو قەكولىنى ل لايەنى دەنگىيى زمانەكى دياركرى دكەت) (ھالۆ: ۲۰۱۱، ۸) واتە ئەم دىيىن بىژين فونولوژى ئەو لقى زمانىە كو قەكولىنى ل سەر دەنگىيى زمانەكى تايەت دكەت وەكو (زمانى كوردى، زمانى ئىنگلىزى... ھتد) ھەر ئىك لىدىف ياسا و دەستوورين وى. ھەروەسا ھاتىە گوتن: (فۆنۆلۆژى ئەو زانستەيە كە لە دانە دەنگەكان (فونىمەكان) ى ھەر زمانىك بە گوپرى سىستەمىكى ديارىكراو و رىكخراون و پى دەگوتريت دەنگ سازى (فۆنۆلۆژى) (وھلى، ۱۹۹۹، ۷۶) كەواتە ئەم دىيىن بىژين ئەو زانستە كو قەكولىنى ل سەر تاكە دەنگىيى زمانەكى تايەت ل دىف ھندەك ياسايىت رىكخستى و ئاشكرا دكەت. ژبلى قان پىناسان گەلەك پىناسين بو ھاتىنە كرن بەلى تارادەيەكى باش بو ئىك مەبەست ھاتىنە بكارھىنان.

۱ - فۆنىم:

فۆنىم دەيتە ھژمارتن ب پشكا سەرەكى بو قەكولىنىن فۆنۆلۆژى. ھەروەسا دزمانىدا دەمى قەكولىن ل سەر دەيتە كرن ئەف نىشانە // بو دەيتە دانان، بەلى سەبارەت پىناسە كرنا فونىمى زانايان ب چەندىن شىوھيان پىناسە كرىيە وەكو كرىستال دىيىت: ((فۆنىم بچووكترىن يەكەيە د سىستەمى دەنگىيى زمانىدا ئەوژى ل دىف تىورا فۆنۆلۆجىيا تەقلىدى))، ديسان جورج يۆل دىيىت: ((ھەر يەكەيەك ژ دەنگى، كو بشىت واتايى د زمانىدا بگھورىت دىيىننى فۆنىم)).

(عهلی و عهبدوللا، ۲۰۱۹، ۳۴) (فونیم بچووکتترین دانهیا بی واتا یا زمانی یه) (عمر، ۲۰۰۴، ۴۸) واته ههر وه کو دیار فونیمی چ واتا نینه، به لکو بتنی تاکه دهنگه که دزمانیدا. ههر دهنگه کئی کو بیته فونیم سی مهرج پیدفین ئه و مهرج ژی ئه فه نه:

یه که م/ئاخفتنکه ری زمانه کئی دیارکری ههست ب هه بوونا وی فونیمی بکه ن وه کو دهنگین (پ، ژ، گ... هتد) دزمانی کوردیدا.

دووهم/بیته ئه گه ری گورینا واتی و هک:

$$د + ا + ر = دار$$

فونیم فونیم فونیم = مورفیم

بی واتا بی واتا بی واتا = واتا

سیهه م/دنموونیت جودا جودا یین وی زمانیدا دووباره بیته فه واته (وشه) وه کو فونیم (ا) ئه م دشین دگه ل وشادا ب کارینین وه کو (دار، بار، چار، ... هتد)، واته ههر دهنگه کئی دزمانه کئی دیارکریدا ئه ف مهرجه سه ر نه هیته جیه جیکرن نابیه فونیم.

فونیم	نموونه
ئ	ئه ز
ا	سال
ب	به روار
پ	پیفاز
ت	ته مه ل
ج	جان
چ	چاف
خ	خه م

دار	د
پاف	پ
مه‌ره‌ز	ر
زافا	ز
ژن	ژ
سه‌ر	س
شه‌پ	ش
عه‌ره‌ب	ع
غه‌واره	غ
فه‌له‌ك	ف
داف	ف
كه‌ر (گوه‌دریژ)	ك
كه‌ر (پارچه)	ك
لاپه‌ره	ل
مه‌یموون	م
نوك	ن
هه‌فیر	ه
وه‌ره	و
چوو	وو
بۆ	ۆ
ئازادی	ی

۲- ئەلهفۆن:

ئەلهفۆن ژى ئىك ژ يه كه يين فه كۆلينا فۆنۆلورثييه و دهيتته هژمارتن ب يه كه يه كا گرنگ دناف زمانيدا ، گه لهك فه كۆلين هاتينه ئەنجامدان بو دانه نياسينا ئەلهفۆنى ژلايى رامانغان و فه كۆله رانقه بو نموونه هاتيه گوتن : (ئەلهفۆن له ته دهنگي كه به هۆى دركاندنه وه دروست ئەبى (ميكانيكى) وه يا دهنگي ك تۆزيك ئەگۆرئ و پهنكى دهنگي كى ئاشنا وەرئەگرئ و ئەلهفۆن هيچ ده وريكى لينگويستيكي نابيني) (وهيس ، ۱۹۸۴ ، ۶۲) واته ئەلهفۆن دهنگه كه ژ ئەنجامى ده بريني دروست دبیت يان دهنگه كه لدهمى نقيسينى كيم دهيتته گۆرين و وينى دهنگه كى نياس وەردگريت و چ رۆلين گۆرينا واتايى نابينيت . ههروهسا هاتيه گوتن : (جه گرتنا دوو دهنگان دئيك ژينگه هدا و واتا ناهيتته گۆرين) (سهليم ، ۲۰۱۲ ، ۶۰) واته ئەلهفۆن ئەو دهنگن دهمى دهيتته بكارهينان جهيتيك نابيته ئەگەرئ گۆرينا واتايى وه كو دهنگين (س - ص ، ت - ط ... هتد) بو نموونه وه كو پەيفين :

صال — سال

تەشت — طەشت

۳- رونا نا برگه يان :

۱- ب هژمار كرنا (ئ) و (i)

ئەگەر ئەم قان ههردوو دهنگان ب هژميرين وه كو فۆنيم دى مه ئەف

جۆرين برگه يان هه بن :

۱- CV بو

۲- CCV خوه

۳- CVC كه و

۴- CVCC دهست

۵- ccvc خوار، چوار

۶- ccvcc خوارد

(عهبدوللا: ۲۰۰۸، ۷۳)

ب - ب هژمارنه کرنا (ئ) و (i)

ئه گهر ئه م ئه قان ههردوو دهنگان نه هژمیرین وه کو فونیم دی مه چهند

برگه یین جوراوجور هه بن ژئهوان:

۱- c چ، ل؛ ژ

۲- cc دل، مل، گل

۳- ccc رنگ، گرت

۴- cccc گرفت

پشکا دووی:

سهروا:

۱- زارافی سهروایی:

زارافی سهروایی ژ زمانه کی بو زمانه کی دی دهیته گوهورین، ئانکو ههر نه ته وهك لدویف سروشتی زمانی خو نافه کی بو سهروایی د دانه، بو نمونه د زمانین ته وروپیدا زارافی (پیم) یی بهرنیاسه، ئه ف په یقه ژی بو کومه کا په یقین که فن د زفریتن، بو نمونه د گریکا که قندا زارافی (ئاریسموس) ب واتایا ژماره دهاته بکارهینان، ههروهسا د لاتینییدا (پیتوس) ب واتایا عاده ت و (پیم) ب واتایا هه ژمار دهاتن.

په یفا (پیم) ب واتایا هه ژمارتن دهات پاشی هاته فه گوهاستن بو زمانی پۆمانی و نزیککی واتایا کاری (پیماره) ب واتایا دانان هاته بکارهینان، د فه ره نسیا که قندا ب هه مان واتا دهات؛ پاشی و نزیککی سالآ (۱۱۷۰) زاینی ئه ف په یقه بو جارا ئیککی هاتییه فه گوهاستن بو زمانی ئه لمانی ب واتایا سهروا

(پیم) و ب دروستی ل سالآ (۱۶۲۴) زاینی ب واتایا سەر وایا هۆزانی هاته بکارهینان و ل ئه وروپا به ربه لآف بوو (جمیل، ۲۰۱۵، ۲۶).

د زمانیی عه ره بیدا زاراقی (القافیه) دهیته بکارهینان، چونکی د زمانیی عه ره بیدا په یفا (قفا) بو دویف چوونا تشته کی دهیت، یا زانایه کو په یفین سەر واییی ژیی ئیک لدویف ئیکیی دچن و ل دو ماهییی هه می وه کی ئیک دهینه فۆنه تیککردن، له ورا ئه ف زاراقه ژ بو دیرین هۆزانی دهیته بکارهینان (الرازی، ۱۹۸۱، ۵۴۷).

ژ بهر موسولمان بوونا گه له ک نه ته وه یین جودا؛ زاراقی (قافیه) بو ماوه یه کی دریز نا ف په خه نیا ئه ده بیاتین نه ته وه یین موسولماندا دهاته بکارهینان، هه تا ئه فرۆکه ژیی ئه ف زاراقه یی بکاره و دهیته بکارهینان، بو نمونه د زمانیی فارسیدا ئه ف زاراقه ل گه ل زاراقی (قافیه) دهینه بکارهینان "سەر وای، قافیه شعری (ئه نوهر، ۲۰۰۷، ۳۴۹).

د نا ف په خنا کوردیدا، هه تا سالین حه فتی و هه شتیان ژ چه رخی بیستی هه مان زاراقی (قافیه) یی عه ره بی دهاته بکارهینان، هه نده ک په رتووک و گوتارین کوردی ل ئه وی سهرده می ئه ف زاراقه بکارهینانه، بو نمونه (مارف خه زنه دار) ئیکه م په رتووکا کوردی ل سهر بابه تی کیش و سهر واییی ل سالآ (۱۹۶۲) یی ب نا ف "کیش و قافیه له شیعری کوردیدا" چاپکرد. (خه زنه دار، ۱۹۶۲، ۵۸).

د په خنا کوردیدا؛ ب تاییه تی ل دو ماهیکا سه دی بیستی زاراقی (سەر وای) گه له ک به لآف بوو دنا ف نفیسانین کوردیدا و ب تاییه ت ژ لاییی په خه گرانقه دهیته بکارهینان، سه باره ت په سه نایه تی په یفا (سەر وای) دوو بوچوون ژ لاییی (عه زیز گهردی) هاتینه دیارکردن، یا ئیکیی ئه وه کو ئه ف په یفه د بنیاتدا په یفه کا فارسییه و هاتیه نا ف ئه ده بیاتی کوردیدا، د بوچوونا دوویدا دیبژیت د

ناوچەيا گەرمياندا دوو پەيقين نزيك ژ ئەوي دەينه بكارهينان ئەوژى (سەرھۆ) و (سەروا) نە و پاشى ل دەفەرین دىژى بە لاڧوويه (گەردى، ۱۹۹۹، ۲۳).

ھەر ديسان زیدەبارى ئەو ھەردوو پەيقين (سەروا) و (قافىه) كو ب شىۋەيەكى گەلەك بە لاڧ دناڧ ئەدەبىياتى كوردیدا دەينه بكارهينان، ھندەك جاران پەيڧا (پاشبەند) ژى دەيتە ديتن بەلى ب پىژەيەكا گەلەك كيم (بیمار، ۱۹۹۲، ۶).

۲- پیناسەيىن سەروايى:

سەرواژى ۋەكى ھەر بابەتەكى دى بۆچوونين جودا بخۆڧە دگريت، بۆ نموونە ئيك ژ ئەوان بۆچوونان سەروا ب ۋەكەھىيا دەنگان دناڧ نىڧەدیرین ھۆزانى ۋەسڧ دكەت و دىيژيت "سەروا ژ ۋەكئىكيا د ناڧەرا دەنگاندا پىكدهيت، ئەوژى د ناڧەرا دوو نىڧەدیرین ھۆزانى يان پتر" (گەردى، ۱۹۹۹، ۲۴).

ھەروەسا بۆچوونەكا دى ئەو ھەروا كۆمەكا دەنگانە و ژ ھندەك جھين ھۆزانیدا دووبارە دبن و دىيژيت "سەروا كۆمەكا دەنگانە ژ ئيك پارچا موزىكى پىكدهيت، ھۆزانقان د دىرا ئىكيدا بكاردەينيت و دەھمى دووماھيىن نىڧەدیرین دوويدا دووبارە دكەت" (زەھدى و يوسف، ۲۰۰۷، ۲۶۹).

ھندەك نڧيسەر و پەخنەگرين دى ب ھورى دچنە دناڧ بابەتى سەروايدا و باس ل دەنگ و پەيقين سەروايى دكەن و دىيژن: "سەروا پىتەكە يان كۆمەكا پىت و بزويئانە ل دووماھييا نىڧەدیرا ئىكى و دووى" (حەمەخان، ۲۰۰۴، ۲۵۱). دياردبن.

كەواتا سەروا ژ ئەوان پىتان (دەنگەر يان بى دەنگ) پىكدهيت كو "ئاوازا ئەوان ۋەكو ئىكبن و دكەڧنە دووماھييا دىرین ھۆزانى" (سجادى، ۱۹۶۹، ۱۰۳).

بەربە لاڧتىن چوارچۆڧەيا ھۆزانا كلاسسىكا كوردى ل جۆرى سەروا ستونىيە، ئەڧ ھۆزانه "سەر ئىكەتيا سەرواىيە يا ھاتىيە دانان كو يا گرىداى مەرجىن كىش و سەرواىيە" (مارون، ۲۰۰۸، ۱۵۶).
گەلەك ژ ھۆزائىن كلاسسىكى و نوپىن كوردى ل سەر ئەڧى چوارچۆڧەيا ھاتىيە دانان. ئەڧە پارچەكە ژ ھۆزانا كلاسسىكا كوردى كو ب ئەڧى چوارچۆڧەيا ھاتىيە ڧە ھاندن:

رەمزىن تە دجانان نە ب ئەندازە درازن
ھەر يەك ب ھزار رەنگ رەوانى مە دخوازن
وان دەربە ل جانى من وەكى بەرق و بروسكان
رەمزىن تە د جانان نە تنى سىنە گودازن
جانا ژ جەفايا تە و زولمى چ خەبەر دىن
كو تىر ژ جەورا تە د دلدا مە ب گازن

(جزيرى) (جميل، ۲۰۱۵، ۳۱)

- پەيڧىن سەرواىيە: درازن، دخوازن، سىنە گودازن، ب گازن
- دەنگىن سەرواىيە: (ا، ز، ن).

د دىرا ئىكىدا؛ ھەردوو نىڧەدىر د سەروا دارن: (درازن، دخوازن) بەلى د دىرپىن دوويى سىيدا ب تنى سەروا د نىڧەدىرا دووي دياردين: (سىنە گودازن، ب گازن).

ب - سەروا ھەمەرەنگ:

ئەڧ جۆرە سەرواىيە دەنگ و پەيڧىن ھەمە جۆر بخۆڧە دگريت، ئانكو پتر ژ جۆرە كى دەنگان و پەيڧان تىدا دەينە بكارھىنان ژ بەرھندى ب سەرواىيە ھەمەرەنگ دەيتە نياسىن، سەبارەت ئەڧى چەندى (مارف خەزنەدار) دىيىت:
"مەبەستا مە ژ سەرواىيە رەنگا و رەنگ ئەو سەروانە يىن د ھۆزائىدا دەين

گوهورپین، واته هه موو سهروایین هۆزانئ وه کو ئیک نابن، هۆزانه که چهند جوره سهروایه ک تیدا هه نه " (خهزنه دار، ۱۹۶۲، ۶۲).

ژ بلی هۆزانین فۆلکلۆری و نویین بیکیش، ئەف جوره سهروایه د هۆزانا کیشدارین وه کی جووت سهروا و چوارخشته کی و سی ریزی و چوارینه و پینجینه و شه شینه ... هتد دهیته بکار هینان، بو نمونه:

وهلاتی باف و کالی مه کو تی چوون

حه یا کو ئیرو ئەم ژى تیده رابوون

چ وژدانه کو ئەم ژى بوونه بی یار

دبن دهستان دهمانه دلکول و ژار

- په یقین سهروایئ: دپرا ئیکئ: چوون، رابوون، دپرا دووی: یار، ژار.

- دهنگین سهروایئ: دپرا ئیکئ: (وو، ن)، دپرا دووی: (ا، ر)

د ئەقی هۆزانیدا دئ بینین کو سهروایین هه مه رهنگ هاتینه بکارهینان،

له ورا ب سهروایا هه مه رهنگ دهیته هه ژمارتن (جمیل، ۲۰۱۵، ۳۱).

پشکا سیئ:

شروقه کردن و دیارکردنا دهنگین سهروایئ د هۆزانا کوردیدا

سهروا د هۆزانا کوردیدا، دشیاندایه لدویف جورین هۆزانئ دابه شی

چوار جورین سهره کی بیت: هۆزانا کلاسیکی و هۆزانا فۆلکلۆری و هۆزانا

نوی، هۆزانا نویخواز، هه ر جوره کی هنده ک تایبه تمه ندیین سهروایئ بخوقه

دگریت و تاراده یه کی جیاوازه ژ تایبه تمه ندیین جورین دیتر.

د ئەقی پشکیدا دئ هه ولدهین هه رچوار جورین هۆزانا کوردی بهر

چاف بکهین و تایبه تمه ندیین سهروایئ د هه ر جوره کیدا ب نموئین هۆزانئ

شروقه بکهین ب تایبه تی سهروا ل سه ر ئاستئ دهنگان و چوارچووئی کو

بابه تی مه یئ فه کۆلینییه:

دهنگین سهروایین:

۱- دهنگی سهروایین: ل.

۲- دهنگی پاش سهروایین: ت.

۳- دهنگی پیش سهروایین: ا.

دیت د هندهك نموناندا دهنگین پیش سهروایین و پاش سهروایین نه بن
ب تنی دئی دهنگی سهروایین هه بیت، ئه گهر دهنگی سهروایین ئیک ژ ئه فان
فولین دریزیت (ا، ی، و، و)، وه کی ئه فی نمونال خوارین:

شهفهك رهوشه ن ژ ئه نوارا ته جهل

موباره کتر ژ سه د نورو غه پرا

(شاه په رته وئ هه کاری)

۱- دهنگی سهروا: ا.

۲- دهنگی پاش سهروا: نینه.

۳- دهنگی پیش سهروا: نینه (جمیل، ۲۰۱۵، ۱۶۸).

د ئه فان نموناندا دئی بینین کو هندهك دهنگین (فاول و کونسناند)
رۆله کی باش گیراینه د ئافا کردنا سهرواییدا.

ب- چوارچۆفه یین سهروایا هۆزانا کلاسیکیا کوردی:

ههر وه کی بهری نووکه مه ئامازه پیکری کو سهروال هۆزانا
کلاسیکیا کوردیدا زانستییه، دیسان ئه فی جۆره هۆزانئ گه لهك چوارچۆفه یین
سهروایین ب خۆفه دگریت و گرنگترین و بهر به لاقترین چوارچۆفه یین سهروایا
هۆزانا کلاسیکی ئه فه نه:

۱- سهروا ئیکگرتی (ستوونی):

ئه فه ئیکه ژ بهر بلاقترین جۆری چوارچۆفی د هۆزانا کلاسیکیا کوردیدا،
ئه وان هۆزانان بخۆفه دگریت یین کو ژ دهستییکا هۆزانئ هه تا دوماهیکی ئیک
سهروا هه بیت، وه کی نموناله خوارین:

ب نارئ فورقه تی سوهم ژ فهرقی سهر چه تا پیدایا
خه دهنگا غه فله تی نوهم ژ بهرقا لامعا تیدایا
خه دهنگا فورقه تی ره عده دلئ ئه و غه فله تی لی دهرت
دبیژم: وهر جه بهل بت ئه و بکه ربت وی د گافی دا
هه چی فورقه ت نه دی هجران نه بی من داغ و که ی لینه
ژ بل دهر بی د هجرانی فراقی رووح و جان کی دا

- دهنگین سهروایی: (ی، د، ا) (جمیل، ۲۰۱۵، ۱۶۹).

۲- جووت سهروا (مهسنه وی):

جووت سهروا ژ جورین چوارچۆفه یی هه مه ره نگه، ئانکو ههر دیره کی
سهروایا خویا تایبهت هه یه و جیاوازه ژ سهروایا دیره دیتر (حه مه خان، ۲۰۰۴،

۱۷۰)، وه کی نموونال خواری:

گه گهش دبوو ئاگری ئه فینی

پهروانه دما ژ بووی زینی

ههر دوو وی حالی دا عیانی

بی پهرده سهرا و بی نهوانی

(مه م و زینا خانی)

- دهنگین سهروایی: دیرا ئیک: (ی، ن، ی)، دیرا دووی: (ا، ن، ی).

۳- سی ریزکی (سی مالکی):

ئه ف جوره ژ سی مالکان پیکدهیت و پاشی سی مالکین دی د دویقدا

دهین و ههر سی مالکان پیکفه خودان ئیک سهروانه و سی مالکین دویقدا

خودان سهروایه کا دینه، وه کی نموونال خواری:

قه برئ بتنی چ عیبره ته
روح کیشان چندان زه حمه ته
ئه و ههر وه کو قیامه ته
ئه و وه قتی کو تیتن ئه جهل
رهنگ و صورهت دبن تیکههل
لیکفه دبن هیستی و وه صهل

(شیخ نوره دین بریفکانی)

- دهنگین سهروایی: کویلا ئیککی: (ه، ت، ه)، کویلا دووی: (ه، ل).

ع- چوارین:

ئه ف جوړه ژ چوار نیفه دیران پیکدهیت، وهك چوارینین خه یام و
چوارینین بابا تاهیری عوریا و تا (دۆسکی، ۲۰۰۵، ۱۸۶). چوارین ب
گه لهك شیوه یان دیاردییت و گه لهك جارن ناڤین جوړاوجوړ هه نه، وه کی چوار
خشته کییا ته مام و چوار خشته کییا نه ته مام. ئه فال خواری نموننه که ژ
چوارخشته کییا ته مام:

په یغام و بشارهت مه گه هشتی
نازك زه رییی سوپه رییی حوور سرشتی
ره مزادوو هیلالان خهت و خالان قه د و قشتی
نادم ب شه مالین ب شه پالین د بهشتی

بورهین ته ب هقرانه سه ری ده عوائی
سونبول ژ ته ره ف هاتینه سه ره غه و غائی
دا ههر ژ دل ریش بکن یه غمائی
فه رهاد ژ دهستی ته شیرین شه هلائی

(جزیری)

- دهنگين سهروايي: چوارينا ئيكي: (ش، ت، ي)، چوارينا دووي: (ا، ئ،

ئ).

۵- پينجينه:

پينجينه ئه وه كو هر كۆپلهك ژ پينج ديړان پيكدهيّت و چوار ديړين
ئيكى خودان هه مان سهروانه به لي ديړا پينجي خودان سهروايه كا جياوازه "
پينجينه (تخميس و موخه ممهس) ل سهر چند پارچه يان دابهش دبيت، هر
پارچهك خودان تايه تمه نديا سهروايي بيت و ئه و سهروا جاره كا دى ده مي
پينجينا دا دووباره بيت" (حه مه خان، ۲۰۰۴، ۱۷۷)، وه كي ئه ف نمونا ل
خواري:

تو دزاني غه يري ته نينه مه پرا فه رياره رس
گه ر بكه قم ده ستي من ناگره ژ غه يري ته تو كه س
پيلكه كو ئه ف فه لهك دانيه ناقا مه مه قه س
بي خه بهر مامه ژ وه بي سالخ و بي پورس و حه س
نينه خاي شهف و رورژي مه ژ دهردان يهك نه فه س
بولبول سهر شاخي گول تم ئيستراني ئه و دكن
كوري زي وهك ده وله مه نداني حه ريص مال توپ دكن
مريشو و زي تم دخوازن مرنى بي كيف دكن
گووگيان دهر شه كه رستان زه وق و گوڤه ندى دكن
ژ فه قيري ئي ده ست بر سهر لي دخه تم ميش و به س
(سهر دائي)

- دهنگين سهروايي: پينجينا ئيكي: (ه، س)، پينجينا دووي: (د، ك، ن)،

ده مي پينجينه ياندا ريزا پينجي ب هه مان سهروايي ب دووماهيك ده يت.

- دهنگي سهروايي: (ه، س).

۶- شه شینه:

شه شینه بریتیه ژ پارچه کا هۆزانی کو ژ شه ش نیشدیپران پیدهیت و هه می پیگفه واتایه کا سهربه خو بدهن خودان هه مان سهروا بن. (کاوانی، ۱۹۹۹، ۱۶۳)، نمونه بو شه شینی ئه قال خواریی:

مه نه دی مسلئ ته شیرین ب قئ شوق و نه فه ری
ته ب وان زولف و په ران پهت و گری دا جه گه ری
ژ فراقا ته مه جان له و کو دی ئاه و که سه ری
ژ خودئ راب گهین دۆستی ژ من وی خه به ری

ئه ی نه سیمئ سوبه هی ما د مه جالا سه حه ری
سه د سه لاما ن بگهینی ژ مه وی له ب شه که ری
(سه ید قه دری جزیری)

- دهنگین سهروایی: (ه، ر، ئ).

ئه فه هنده ک چوارچۆفه یین هۆزانا کلاسیکیا کوردی بوون، کو خودان سهروایه کئ زانستینه و ب شیوهیه کی هوری و ری کویپنک هاتینه دارپشتن، د ئه قان هه می نمونه ناندای بینین کو دهنگین زمانی چ فۆن و چ فۆنیم، چ فاو ل چ کۆنسانت رۆله کئ مه زن د گپن د ئا فاکردنا سهرواییدا و گیانه کئ میوزیکی دده نه هۆزانی و راسته وخۆ کاریگه رییب ل سه ر گوهی گوهداری په یدا دکهن.

۲- سهروا د هۆزانا فۆلکلۆریا کوردیدا:

هۆزانا فۆلکلۆری ب که قنترین هۆزانا کوردی دهیته دانان، د ئه قئ جۆره هۆزانیدا گرنگییه کا مه زن ب سهروایی هاتیه دان، چونکی پرانییا هۆزانیین فۆلکلۆریین کوردی ژ بو ستران گوتنی هاتینه دانان و ئه قئ چه ندی ژ پیتهقی ب سهروایه کئ ب هیزه.

ب شىۋەيە كى گىشى سەروايا ھونەرى و يا كى ب قاولە كى ب دووماھىك
بھىت د ھۆزانا فۆلكلورىا كوردیدا رۆلە كى مەزىن دىنن، دىسان پىرانييا پەيىن
سەرواينى د ئەقى جۆرە ھۆزانىدا ژ سى دەنگان يان پىر پىكدهيت. ھۆزانا
فۆلكلورىا كوردى ژ سى جۆران پىكدهيت ئەوژى (ستران، بەيت، لاوك و
حەيران) (جەمىل، ۱۸۱، ۲۰۱۵).

أ- سەروا د سترانا فۆلكلورىدا:

جووت سەروا ديارترين جۆرە كو د سترانا كرمانجىيا نافەراست دەيتە
بكارهينان، بەلى سەروا د سترانا دەقەرا بەھدىناندا ھەمەرەنگە و پىر ژ
چوارچۆقە كى بخۆقە دگىت، ئەقال خواریى نمونەكە ژ سترانا كرمانجىيا
نافەراستە كو ب شىۋەيە جووت سەروا ھاتىيە قەھاندن

چارۆگ چەرمى دىن و ئيمانم
لەتۆى تەيمانۆ خۆت دە نیشانم
چاوان ئەرەژى زولفان داتىرى
لە خوا ناترسى بە جىمان دىلى

(فۆلكلورى گەرميان)

- دەنگىن سەرواينى: د دىرا ئىكىدا سى دەنگن (م، ن، ا)، بەلى د دىرا
دوویدا دوو دەنگن (ئ، ي).

ئەقەژى نمونەكە ژ سترانا فۆلكلورىا دەقەرا بەھدىنان كەو ب
چوارچۆقەيا ئىكگرتى ھاتىيە قەھاندن:

ھای چیاوا چیاوا	مالا بابم چیاوا
سەر قىتۆب گول و گیاوا	مالا بابم چیاوا
شاخ زراف لى مەشیاوا	مالا بابم چیاوا
سەر چیاكى كوردستان	بەر چیاكى كوردستان

پرن ل رەز و بیستان پرن ل رەز و بیستان
مهسکه نی باب و دۆستان مالا بایم چیاوا
- دهنگین سهروایی: کۆپلا ئیککی: (ی، ا، و، ا)، کۆپلا دووی: (س، ت، ا،
ن).

ب - سهرواد بهیتین کوردیدا:
بهیت چیرۆکه کا فۆلکلۆرییه ب شیوی هۆزانی دهیته گوتن و خودان
سهلیقه کا تایبه ته، پرانییا جارن ژ چوار ریژان پیکدهین ب ئەفی شیوهی (أ أ أ
أ)، ئەفه نمونه که ژ بهیتا (خانئ له پ زیپین).
خانئ رابوو چیکریه
قهستا بن چیاپی کریه
قیرییه کا راهیلایه
شیر ده رکه تبوو ژ پیشیه
- دهنگین سهروایی: (ی، ه) (جمیل، ۲۰۱۵، ۱۸۷).

ج - سهرواد هۆزانی کیشا خو مالیدا (حهیرانۆک) وهك نمونه:
حهیرانۆک هونه ره کی سهرواداره و ل سه ر بنه مایئ بهندان هاتییه دانان،
چوارچۆفه یین سهروایی د ههیرانۆکییدا گه له ك وهك (أ أ أ، أ ب أ، أ ب أ، أ أ أ
أ)، ئەفه ئیکه ژ نمونه یین چوارچۆفه یی (أ أ أ).
هه ری شفانو شفانی شه کا
ته ره ختی شۆری لسه ر کیله کا
ته چاف یی لمن دلئ گه له کا
(زهرو، ۱۹۸۷، ۱۴).

- دهنگین سهروایی: (ه، ك، ا).

د ئەفان نمونان وەسا بۆ مە ديار دىت كو دەنگىن زمانى رۆلە كى مەزن
د ئاڧا كوردا سەرواينى ل ھۆزانا فۆلكلورىا كوردیدا ھەيە ب تايبەتى دەنگىن
(ڧاۆل) چونكى موزىكە كا خۆش ددەتە ھۆزانى، ژ بەر ھندى دى بينين
ھۆزانين فۆلكلورى ب ساناهيترن بۆ سترانى ژ ھۆزانين دىتر چونكى ھەلگىرى
سەرواىە كى خۆمالينە.

۳- سەروا د ھۆزانا نويا كوردیدا:

ھۆزانا نوى خودان سەرواىە كى رىكخستىە و ياسا و دەستوورين تايبەت
ھەنە، ب تايبەتى ھۆزانين كيشداردا، د ھۆزانا نويدا چوارچۆڧەين ھەمەرەنگ
دەينە بكارهينان و ئەڧى چەندى وە كرىە كو سەروا د ئەڧى جۆرە ھۆزانيدا يا
ئالۆزە (جەمىل، ۲۰۱۵، ۱۹۷). ئەڧا خوارى نموونە كە ژ ھۆزانا نوى يا كوردى:

گەر نىچىرفان ژ نىچىرى برەڧىت، چبەكەم ئەز

زارۆل بەر سىنگى داين نەڧىت، چبەكەم ئەز

(سندى، ۲۰۰۲، ۵۲).

- دەنگىن سەرواينى: (ڧ، ي، ت)، چونكى پەيڧا پاش سەروا (چبەكەم

ئەز) ھاتىبە بكارهينان.

ئەڧال خوارى نموونە كا دىبە ژ ھۆزانا نوى يا كوردى كو ب چوارچۆڧە كا

دى ھاتىبە ڧەھاندن ئەو جۆرى سەروا ستونىبە:

ئەي باروو ژ چرايە

خوينا مە يى بى بوھايە

ئيش و ئازارت لەبەرچى

ئەم ژيانەت كەي رەوايە

پرسيار نەكە بۆچى ھووومە

واھە (راستى) يا خويايە

(سندى، ۲۰۰۲، ۱۲۳).

- دهنگین سهروایی: (ا، ی، ه).

د هۆزانا نوی یا کوردیدا، سهرواب شیوهیه کئی ریکخستی هاتییه دانان و چوارچۆقهیی هه مه رهنگ هاتییه بکارهینان، ئه فهژی وه کریه کو سهروایی جهه کئی دهستیشانکردی نه بیت و یا ئالۆزبیت، دگهل هندیرا پۆله کئی مهزن دینیت د ریکخستن و بنیاتنانا ئاوازی د هۆزانا نوی یا کوردی.

ع- سهروا د هۆزانا نویخوازدا:

د هۆزانا نویخوازدا چ چوارچۆقهیی دهستیشانکردی نینه، ئانکو دهنگ و په یقیین سهروایا نویخواز ههر وه کی یین هۆزانا نوییه، بتنی ئه و نه بیت کو مه ودایی رسته یا هۆزانی دهستیشان دکهت ییی ره چاوکرنا ژماره یا دیرین هۆزانی، ئه فه نموونه که ژ هۆزانا نویخوازا کوردی:

عهلۆی مریشک دزین

ناقئ وی کر عهلو مریشک

عهلۆی بهران دزین

ناقئ وی کر عهلو بهران

عهلۆ کهت خزینا پاشای

ناقئ وی کره عهلی خان

ل خوه خر کرن نازک، جوتن

غولام، خولام

عهلۆ هه ی کۆدی رهش

هۆسا بلا خه لک بچیه دام

(کوفلی، ۲۰۰۵، ۵۷).

- دهنگین سهروایی: (د، ز، ی، ن).

- دهنگین سهروایی: (ا، ن).

- دهنگین سەر وایى: (ا، م).

هۆزانان د هندهك هۆزانين نويخووزدا جۆره سەر وایه كى بهرزه
بكاردهينيت، هەر چهنده كارىگهرييه كا مهن ل سەر مويوزيكا هۆزانى پيدا
دكته بهلى مرؤف ب ساناهى ههست پى ناكته، وهكى ئەف نمونال
خوارى:

ئەز نزانە..

كانى من تو بهرى نوكه ل كويشفه ديتى

دكيژ ده ميذا

بوويه ميّهئانا خهونا من

بهرى چياريهان بدن

بهرى كه قوت ماجال رويى به فرى بدن

تو وينه كى لفلقؤك بووى

جار د ده گرى

جار د شكلى

جار دا كهنى و دهيه باى پرچا شه كرى

ناف زيندانا

كيشه و سەر وای هۆزانا من

(قوچان، ۲۰۰۹، ۱۳۳).

- دهنگین سەر وایى: (ن، ا، م، ن).

د هۆزانا نويخووزدا سەر وایين هه مەرهنگ هاتينه بكارهينان و
مويوزيكا كه خؤش دايه هۆزانى، كه واتا دهنگين زمانى رۆله كى مهن ديين د
ئاڤا كردنا سەر وایه كا چيژبه خش بو گوهدارى.

د ئەفئى قه كۆلينيدا و د ئەنجامى شروڤه كردنا هندهك نمونين هۆزانى د
قؤناغين جودا و ديار كردنا سەر وایى ورۆلى دهنگان د ئاڤا كردنا سەر وایى د
هەر قؤناغه كيدا، ئەم گه هشتينه ئەفان ئەنجامين ل خوارى:

ئەنجام:

- ۱- دهنگین زمانی (فۆن و فۆنیم)، د بواری زمانقانییدا دهرپرینی ژ دهنگین گشتی و تایه تی دکهن و فۆنیمی شیانی گوهۆرینا واتایان ههیه ده می فۆنیمه ک ب فۆنیمه کا دی بهیته گوهارتن د ناف په یفه کیدا، به لی د هۆزانییدا دی گیانه کی هونه ری دهنه هۆزانی و دبیه خودان مویوزیکه کا کاریگهر بو ئاخفتکه ری و گوهداری.
- ۲- د زمانقانییدا مۆرفیم هه که هاته دابه شکردن دی و اتا خو ژ ده ست ده ت و واتا نامینیت، به لی ل هوزانییدا د شیاندایه کو په یفا سهروایی بهیته دابه شکردن و بو دهنگین سهروایی و مویوزیکه هۆزانی ژ ده ست نه ده ت.
- ۳- هۆزانا کلاسیکیا کوردی خودان سهروایه کی زانستینه و ب شیوه یه کی هوری و ری کویپیک هاتینه دارشتن، دهنگین زمانی چ فۆن و چ فۆنیم، چ فاو ل چ کونسانت رۆله کی مه زن دگپرن د ئافاکردنا سهرواییدا و گیانه کی میوزیکی دده نه هۆزانی و راسته و خو کاریگه رییی ل سه ر گوهی گوهداری په یدا دکهن.
- ۴- دهنگین زمانی رۆله کی مه زن د ئافاکردنا سهروایی ل هۆزانا فۆلکلۆریا کوردیدا هه یه ب تایه تی دهنگین (فاو ل)، چونکی میوزیکه کا خو ش دده ته هۆزانی، ژ بهر هندئ دی بینین هۆزانیین فۆلکلۆری ب ساناهیترن بو سترانی ژ هۆزانیین دیتر چونکی هه لگری سهروایه کی خو مالینه.
- ۵- فۆن و فۆنیم که ره ستین خا فن بو به ره م هینانا هه رجۆره سهروایه کی و د هه ر جۆره هۆزانه کیدا و گه له ک چالاک و خودان دهسته لاتن و په یوه ندیه کا دوولایه ن د نافه را دهنگ و هۆزانییدا هه یه و ته ماکه ری ن ئیک و دوونه.
- ۶- هۆزانقان د هنده ک هۆزانیین نویخوازدا جۆره سهروایه کی به رزه بکاردهینیت، هه ر چه نده کاریگه رییه کا مه زن ل سه ر مویوزیکه هۆزانی په یدا دکه ت به لی مرۆف ب ساناهی هه ست پی ناکه ت.

- ۷- د هۆزانا نوى يا كوردیدا، سهروا ب شيوه يه كى رىكخستى هاتيه دانان و چوارچۆفه يى هه مەرهنگ هاتينه بكار هينان، ئەفهزى وه كرىه كو سهروايى جهه كى دهستنيشان كردى نه بيت و يا ئالۆزبيت، دگهل هندپرا پۆله كى مهزن دىبيت د رىكخستن و بنیاتنانا ئاوازی د هۆزانا نوى يا كوردیدا.
- ۸- سهروا گيانى هۆزانیه.

ليستا ژێدهران

۱- پەرتووك

أ- ب زمانى كوردى:

- ۱- سالار، ئەحمەد (۲۰۰۰)، دهنگسازى، چاپى يه كه م، ههولير.
- ۲- زهرو، ئەحمەد عەبدوللا (۱۹۸۷)، سترانا ليريكى (حهيرانووك)، مطبعة الزمان، بغداد.
- ۳- مارف، ئەوره حمان حاجى (۱۹۷۶)، زمانى كوردى له بهر رۆشنايى فونه تيكدا، چاپخانه ي كۆرى زانبارى كورد، به غدا.
- ۴- سندی، به درخان (۲۰۰۲)، زيما رين چياى، ده زگه ها سپيريز يا چاپ و وه شانى، دهوك.
- ۵- كاروانى، به كر شاکر (۱۹۹۹)، عهلى فه تاح دزه يى شاعير و نووسەر و تيكۆشەر، كتيپخانه ي نيشتمانى كوردستان، ههولير.
- ۶- دۆسكى، ته حسين ئيبراهيم (۲۰۰۵)، شاكارا ئەحمەد ئى خانى: مه م و زين، ده زگه ها سپيريز يا چاپ و وه شانى، دهوك.
- ۷- عهلى، دلشاد (۱۹۹۸)، بنياتى هه لبه ست له هۆزراوه ي كوردیدا، ليكۆلینه وه يه كى ره خه يى به راوردكاره، چاپخانه ي رهنج، سليمانى.
- ۸- هالۆ، ديار عەبدولكه ريم سه عيد (۲۰۱۱)، ياساين دهنگى د كورديا ژووریدا (گوفارا به هدينان)، ده زگه ها سپيريز، چاپخانا خانى، دهوك.
- ۹- سه ليم، زي رين خورشيد (۲۰۱۲)، ئەلۆمۆرف د زمانى كوردیدا، ده زگه ها سپيريز، چاپخانا خانى، دهوك.
- ۱۰- كۆفلى، سه لمان (۲۰۰۵)، تير ژ كفانا دوه شين و بهر تينه من، وه شانين ئيتيا نفيسه رين كورد، دهوك.

- ۱۱- عەلی و عەبدوللە، شیرزاد سەبری، عەبدولسەلام نەجمەددین (۲۰۱۹)، فۆنۆلۆجی، دەزگای نالبەند/دهوك.
- ۱۲- بابان، شیرکو (۲۰۰۴)، دەنگسازیی و بڕگەسازی لە ریزمانی کوردیدا، چاپخانەی وهزارەتی پەرۆردە، ههولیر.
- ۱۳- بيمار، عبدالرزاق (۱۹۹۲)، کیش و موسیقای هەلبەستی کوردی، چاپخانەی دار الحرية، بغداد.
- ۱۴- گەردی، عەزیز (۱۹۹۹)، سهروا: لیکۆلینه و هیهکی شیکاری بهراورد له شیعری کوردیدا، چاپخانەی وهزارەتی پەرۆشەنبیری، ههولیر.
- ۱۵- سجادی، علاء الدین (۱۹۶۹)، نرخ شناسی، چاپخانەی (مهعارف)، بهغدا.
- ۱۶- عەبدوللە، عەبدولسەلام نەجمەددین (۲۰۰۸)، شیکردنەوهی دەقی شیعری له رووی زمانه وانییه وه، چاپا ئیکتی، چاپخانا حاجی هاشم، ههولیر.
- ۱۷- وهیس، غازی فاتح (۱۹۸۴)، فۆنەتیک، چاپی یه کهم، چاپخانەی ئەمینداریتی گشتی رۆشنیری و لاوانی ناوچهی کوردستان.
- ۱۸- عمر، فاضل (۲۰۰۴)، چەند ئاورەك ل زمانی کوردی، چاپا ئیکتی، چاپخانا وهزارەتا پەرۆردی، ههولیر.
- ۱۹- ئەنۆه، کاوه (۲۰۰۷)، فەرهنگی کاوه: فارسی - کوردی.
- ۲۰- هه ورامانی، محەمه د ئەمین (۱۹۷۳)، سه ره تاییك له فیلولوژی زمانی کوردی، چاپی یه کهم، چاپخانەی مه عاریف، بهغداد.
- ۲۱- بکر، محەمه د (۲۰۰۴)، کیش و ریتمی شیعری فۆلکلۆری کوردی، زنجیره ی پەرۆشەنبیری، دەزگای چاپ و بلاوکردنەوهی ئاراس، ههولیر.
- ۲۲- جەمیل، مه سعود (۲۰۱۵)، قوناغین کیشناسیا هۆزانا کوردی، چاپخانا خان، دهوك.
- ۲۳- خەزنەدار، معروف (۱۹۶۲)، کیش و قافیە له شیعری کوردیدا، مطبعة الوفاء، بغداد.
- ۲۴- حەمه خان، نووری فارس (۲۰۰۴)، عەرۆزی کوردی، دەزگای چاپ و بلاوکردنەوهی ئاراس، ههولیر.
- ۲۵- ئەمین، وریا عومەر (۲۰۰۴)، چەند ئاسۆیه کی تری زمانه وانی، بهرگی یه کهم، چاپخانەی وهزارەتی پەرۆردە.

ب-ب زمانئ عه ره بی:

- ۱- مصطفی و ابو زید، عبدالرؤف زهدی وسامی یوسف (۲۰۰۷)، مهارة علم العروض والقافية، جمعية الاسراء.
- ۲- الرازی، محمد بن ابی بکر (۱۹۸۱)، مختار الصالح، دارالكتاب العربی، بیروت.
- ۳- مارون، جورج (۲۰۰۸)، علما العروض والقافية، المؤسسة الحديثة للكتب، لبنان.

۲- گۆفار:

- ۱- وهلی، حوسین عه لی (۱۹۹۹)، زانکویا دهوک، (مروفا به تی - نه کادی می)، ژماره (۶)، په ره بنده (۲)، چریا ئیکئی.

المخلص

((دور أسس الفونولوجي في تطوير القافية في الشعر الكوردي، والشعر الكرمانجي انموذجاً))

يعتبر علم الاصوات احدى مستويات اللغة ، وتلعب دورا مهما في تحديد الاصوات العامة والاصوات الخاصة فيما يتعلق بلغة معينة، في بحثنا هذا حاولنا ان نوضح دور علم الاصوات في مجال الادب وبالاخص في مجال الشعر. لقد تم الخوض في بحوث عدة دور الصوت والحرف (فون وفونيم) كعناصر رئيسية لتكوين الاصوات في مجال اللغة ، ولكن لم يتم البحث بالشكل المطلوب دورهم في مجال الادب.

في هذا البحث تطرقنا الى دور فون وفونيم في بناء القافية في الشعر الكوردي في مراحل مختلفة. ولغرض استيضاح ذلك التجأنا الى تحليل بعض الامثلة الشعرية كأدوات البحث، كذلك بالاضافة الى مقدمة واستنتاجات ، يتضمن البحث مضامين اخرى.

الكلمات الدالة: الصوت، الحرف، القافية، اصوات القافية، شعر

Abstract

The role of phonology bases in developing the rhyme in Kurdish poetry, Kurmaji poetry as example

Phonology is one of the language levels and it has a significant role in expressing the specific sounds and the general sounds of a particular language. In this paper we seek to show the role of phonology in the literary field, specifically poetry.

The role of the phone and the phoneme as major components of phonology in the field of linguistics is illustrated and explained and researches have been done on the relevant topic previously but their role in literature has not been clearly clarified and has not been worked on it much.

In this paper, we have shown the role of phone and phonemes in building the rhythm of Kurdish poetry in different stages. For this purpose, many some poetic examples as research tools have been explained in it. This paper except the introduction and conclusion consists of many other topics.

Keywords: Phone, Phoneme, Rhythm, Sounds of Rhythm, Poetry.

میتافۆری چه مکیی رهنگ له زمانی کوردیدا

م. ی. روخسار نه بی مه قدید

فاکه لئی په روه رده - زانکوی سوران
rwkhsar.maghdid@soran.edu.iq

پوخته

تویژینه وهیه که به ناویشانی (میتافۆری چه مکیی رهنگ له زمانی کوردیدا)، که تیدا هه ولده دا میتافۆری چه مکیی رهنگه بنه رتهیه کان له زمانی کوردیدا شیکاته وه.

به مهش ئه وه پرونده بیته وه، که هه ریه که له رهنگه کانی (سپی، رهش، زهرد، سهوز، سوور، شین) ده توانن بین به بواری سه رچاوه (source domain) بو خستنه پرووی زانیاریه کانی ناو بواری ئامانج (target domain)، که بواریکی ئه بستراکته، بویه زانیاریه کانی ناو ئه م بواره به شیوهیه کی کۆنکریتی ده خرینه پروو. ههروه ها میتافۆری چه مکیی رهنگه کان ده که ونه هه ردوو ناوچه ئه ریئی و نه ریئییه واتاییه کان، ئه مهش ده گه ریته وه بو جیاوازی بیرکردنه وهی مرؤف و فه ره نکه جیاوازه کان.

وشه سه ره کییه کان: میتافۆری چه مکیی، بواری سه رچاوه، بواری ئامانج، نه خشه سازی، رهنگ.

پیشه کی

ناویشانی توژیینه وه که: بریتیه له (میتافۆری چه مکی پهنگ له زمانی کوردیدا)، که تیدا هه ولده دا میتافۆری چه مکی پهنگه کان له زمانی کوردیدا شیکاته وه.

هۆی هه لباردنی بابه تی توژیینه وه که: گرنگی تیۆری میتافۆری چه مکی له واتاسازی زانیندا و پۆلی له خسته پرووی میتافۆری چه مکی پهنگه کان به جۆریک، که جگه له واتا هه مه کییه که یان ده توانی واتا چه مکیه که یان به پیی ئه و ده ورو به ره کۆمه لایه تی و فه ره نهنگیه ی، که هه یانه بخاته پروو.

گرنگی توژیینه وه که: له وه دا خۆی ده بینیتته وه، که هه ولده دا له روانگی تیۆری میتافۆری چه مکی وه ک تیۆریکی گرنگی بواری واتاسازی زانینی چه مکه جیا وازه کانی پهنگ له زمانی کوردیدا بخاته پروو، به پشتبهستن به و روانینه که لتووری و زانینیه ی، که ئاخپوهری کورد سه باره ت به چوارچپوه جیا وازه کانی پهنگ هه یه تی، هه روه ها هه ولده دا ئه وه روونبکاته وه، که میتافۆری چه مکی پهنگه کان ناوچه ئه رینیه واتاییه کان یان ناوچه نه رینیه واتاییه کان داده پۆشن.

ریبازی توژیینه وه که: له م توژیینه وه یه دا ریبازی (وه سفی)، له چوارچپوهی واتاسازی زانینی و تیۆری میتافۆری چه مکی بو وه سفکردنی بابه ته کان به کارهاتوو، به مه بهستی ده ستیشانکردنی میتافۆره چه مکیه کانی پهنگ له زمانی کوردیدا.

که رسته ی توژیینه وه که: زمانی کوردی زاری ناوه پراسته، بو ئه م مه بهسته پشت به داتا کانی فه ره نهنگه یه ک زمانیه کوردیه کان و سه لقه ی زمانی توژیهر به ستره وه.

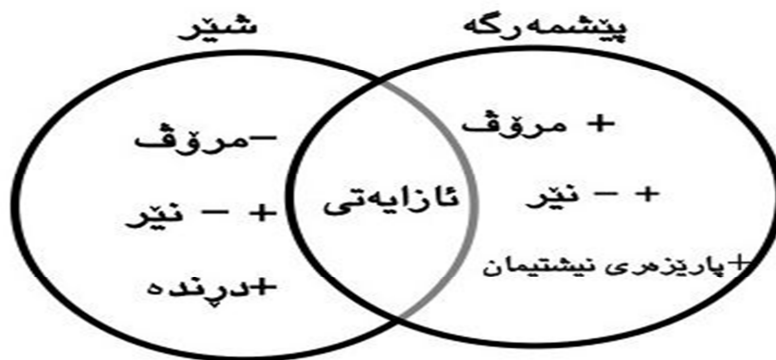
سنووری توژیینه وه که: شیکردنه وهی میتافۆری چه مکی پهنگ له چوارچیوهی واتاسازی زانییه وه، که تیدا جگه له سه لیهی زمانی توژیهر، پشت به هر یه که له فهرهنگه کانی: (فهرهنگی نه ناھیتا، فهرهنگی کوردستان، فهرهنگی خال، هه نانه بۆرینه، فهرهنگی شیخانی) به ستراوه. ناوه رۆکی توژیینه وه که: جگه له پیشه کی و نهجام چهند ته وه ره یه ک ده گرته خۆی، وه کو میتافۆری چه مکی، که تیدا تیشک خراوه ته سه ره تاکانی سه ره لدانی تیوره که و بنه ما ریبه ریبه کانی ئەم تیوره به به راورد به میتافۆری دیرین، هه روه ها هه ریبه که له میتافۆری ئاراسته یی، ئۆنۆلۆژی و رۆنانی، وه ک جۆریک له جۆره کانی میتافۆری چه مکی خراونه ته پروو، له گه ل لایه نی کاره کی توژیینه وه که، که بریتیه له میتافۆری چه مکی پهنگ له زمانی کوردیدا و له کۆتاییدا لیستی سه رچاوه کان و پوخته ی توژیینه وه که به زمانی (عه ره بی و ئینگلیزی) خراونه ته پروو.

1-1 میتافۆر

میتافۆر به یه کییک له ته کنیکه گرنه گه کانی ئاخپوه ران داده نری له کرده ی قسه کردندا ئەم گرنه گییه شی وایکردوو، که له بواره رۆشنیریبه جیاوازه کاندای درک به گرنه گی و کاریگه ریبه بکری بۆیه توژیینه وه کان له باره ی میتافۆر ئاراسته ی جیاوازیان وه رگرتوو به تایبه ت له بواره کانی (ئه ده ب و زمان) دا، هه ر ئەمه ش وایکردوو، که ئه رستۆ وه ک تایبه تمه ندیه کی زمانی شیعی وینای بکات و پینوایه، که میتافۆر "ئه وه یه ناوی شتییک بۆ ناوی شتیکی دیکه به کاربی، ئەمه ش به هۆی گواستنه وه وه ده بی له ره گه زه وه بۆ جۆر، یان له جۆره وه بۆ ره گه ز، یان له جۆره وه بۆ جۆر، یان بۆی هه یه به هۆی هاوئهرکی بی" (ئه رستۆ، 2011، 78)، که واته ئه رستۆ دیارده ی میتافۆری په یوه سترکردوو به

زمانى ئەدەبەو، چونكه هەر له درێژهى ئەم باسە و تايهت به زمانى شيعرى ئەوه روونده كاتهوه، كه "ئەو زمانە شيعريه‌ى وشەى ناباوى تيدا به كارى، به رزى و شكۆمەندى تيداىه و له سهرووى ئاستى زمانى رۆژانه‌وهيه" (ئەرستۆ، 2011، 83)، به كارنەهينانى وشەى باوئيش كاتى دروستەبى، كه شاعير به تەكنيك و شىوازىكى زمانى تايهت، كه له زمانى ئاسايى خەلكى جياده كاتهوه، بۆ ئەم مەبەستە مېتافۆر وەكو تەكنيكىكى زمانى له كردهى داهينانى به رهه‌مى ئەدەبى خۆى دەبينتەوه، هەر ئەم باوه‌رەشه وایكردوه، كه مېتافۆر وەك بابەتتىكى جوانكارى و رەوانبىژى له شيعردا سه‌يربكرى. ئەم تېروانينەش به تېروانينىكى ئەدەبى بۆ مېتافۆر داده‌نرى، بەلام ئەوه به مانای ئەوه نايه، كه مېتافۆر تەنها له چوارچۆه‌ى زمانى شيعريدا كۆنكرىت دەكرى، چونكه ديارده‌يه‌كى زمانى بلاوه و له زۆر به‌ى شيوه‌گەيانندنەكانى بىركردنەوه‌دا دەبينرىت وەك ئاخوتنى رۆژانه، گوتارى رۆژنامه، نووسىنى فەلسەفى، رۆمان، شيعر... هتد (عەلى، 2000، 118)، كه‌واته مېتافۆر تەنها بوارى به‌كارهينانى ئەدەب ناگرىتەوه، بەلكو پانتاييه‌كى فراوانى زمانىش دەگرىتەوه، ئەم به‌رفراوانيه‌شى زياتر له ئاستى سيمانتيكدا دركى پىده‌كرى، چونكه "واتاى رسته و دەرپراوه‌كان له زماندا تەنها له واتاى پىكنه‌هاتوون، بەلكو زمان پىكهاته و دروسته‌يه‌كى ئىجگار ئالۆزه" (مه‌حمود، 2012، 173)، ئەمەش به‌ واتايە دى، كه دەرپرينە زمانيه‌كان جگه له واتا فەرهنگيه‌كه‌يان پىشيني واتاى نافەرهنگيشان لىده‌كرى مېتافۆریش يەكپكه له‌و تەكنيكه‌گرنگانەى، كه له بوارى زماندا رۆلنىكى فراوان دەگرىت له پىشكه‌شكردنى واتاى نافەرهنگى. به‌مەش دەبى به بواریكى گرنكى سيمانتيكى لىكسىكى ئەگەرچى "له كرده مۆرفۆلۆژى و سىنتاكسىيه‌كاندا دروستەبىت، بەلام پرۆسه‌يه‌كى مۆرفۆلۆژى نيه، بەلكو فراوانكردنى واتاى وشە‌كانه، واته سوود وەرگرتنىكى نوويه له‌و

وشانهی که له زماندا هه ن" (عه بدولا، 2022، 61)، به مهش واتای فه رههنگی وشه کان سیمای واتایی دیکه وهرده گرن، چونکه "زمانی میتافۆری پریده دات، که قسه کهر واتایه ک، مه به ستیک، به وشه و ده برپینیک ده برپرن، که واتای فه رههنگی نه گه یه نیت" (حسهین، 2009، 70)، یان به واتایه کی دیکه ده کړی بگوتری "ئه وهی له میتافۆردا رووده دات نیشانه یه کی واتایی ده گوازیته وه نیشانه یه کی واتایی دیکه ش که م به ها ده کړیت" (ئه حمهد، 2012، 195)، به لام گواستنه وهی واتا به شیوه یه کی سه رپشکی و ره ها نیه، چونکه کاتی وشه یه ک بو ئامازه کردن به و شتانه به کار ده هینری، که له بنه رتدا هاوشیوهی ئه و شتانه ن، وشه که بۆیان به کارهاتوو به واتایه کی شاراو، ئه وا وشه که به کارهینانیکی میتافۆری ده بی (لوبنر، 1399، 92)، واته ده بی نزیکایه تی و نیشانه یه کی هاوبه ش هه بی له نیوان ده برپراوه زمانیه کاندا بو ئه وهی میتافۆر بینته کایه وه بو نمونه: له ده برپینیکی وه ک (پیشمه رگه شیره) ده بی نیشانه یه کی هاوبه ش هه بی له نیوان (پیشمه رگه - شیر) دا، ناکړی به شیوه یه کی هه ره مه کی به یه که وه هاتنی ئه م دووانه به میتافۆر دابندرین بو زیاتر روونکردنه وهی ئه مه سه رنج له م نه خشه یه ی خواره وه بدنه:

نه خشه ی ژماره (1) نیشانه ی واتایی هاوبه ش بو ریگه پیدانی میتافۆر (عه بدولا، 2022، 64).

به راورد به بۆچوونه كانى پيشوو له سهر چه ند بنه مايه ك داده پيژرين و جيايان ده كه نه وه له و بنه ماينه ي، كه پيشتر سه باره ت به م بابه ته خرابوونه پروو، كه تيدا جۆرى كار كردنى ههردوو كيان له چه ند خاليكدا ده خه نه پروو:

بنه ما ريبه ريبه كانى ميتافۆرى ديرين:

1. ميتافۆره كان په يوه ستن به پرسى زمان، نه وه ك بير كردنه وه و كردارى

مروىي.

2. هه موو ميتافۆرىك به شيوه ي (A برىتسه له B) رۆده نرى و سيما كانى

(A) له ريگه ي (B) ده گوازي نه وه وه ك ده برى نيكي زمانى.

3. بۆيه ميتافۆره كان ته نها ليكچوونى نيوان هه بووه كان ده خاته پروو،

ناتوانى ليكچوونى نوى به يئته كايه وه.

بنه ما ريبه ريبه كانى ميتافۆرى چه مكي:

1. ميتافۆر به شيوه يه كى سه ره كى په يوه سته به بير كردنه وه و كردارى

مروىيه وه ته نها له پرووى فۆرمى زمانيه وه ده كرى وه ك بابه تيكي زمانى بيرى

ليكرى ته وه.

2. أ. ده توانرى ميتافۆره كان له سهر بنه ماى ليكچووندا رۆبينرىن، به لام

ليكچوون له زۆر باردا له سهر بنه ماى ميتافۆره سه ره تاييه كان دامه زراون، كه

ئيمه به كرده يى ده يانزانين و ده توانين بيانناسينه وه.

ب. هه رچه نده ره نكه ميتافۆره كه له سهر بنه ماى ليكچوونه جياوازه كان

رۆندرابن، وه ك له سه ره وه خرايه پروو، به لام ئيمه ئه و ليكچوونانه به گرنگ

ده زانين، كه ميتافۆر دروستي كرده وه.

3. رۆلى سه ره كى ميتافۆر ئه وه يه، كه تيگه يشتن له جۆرىك له ئه زموون

له پرووى جۆرىكى ديكه وه بنوينى (ليكاف و جنسن، 1397، 185). به

سه رنجدان له هه ريه ك له م خالانه ي، كه له سه ره وه دا خرايه پروو ئه وه

روونده بیته وه، که له جۆری یه که میاندا بواری به کارهینانی میتافۆر تاراده یه ک بواریکی کۆنکریتییه به جۆریک، که ناتوانی تیگه یشتن بۆ چه مکی نوی بهینیتته کایه وه، ته نها له چوارچیه ی زماندا کارده کا، به لام میتافۆری چه مکی بواریکی فراوان له بیرکردنه وه و چالاکیه کانی مرۆف ده گریته خۆی و پۆلکی گرنگ ده گپری له هینانه کایه وه ی چه مکی نوی و وینا کردنی له چوارچیه ی فۆرمیکی زمانیدا، چونکه میتافۆری چه مکی له بنه پرتدا تیگه یشتن و ئەزموونکردنی شتیکه و نواندنیته تی به شتیکی دیکه (هاشمی، 1398، 125)، بۆ ئەم مه به سه ته له یکوف و جۆسن ئاماژه به دوو جۆر ئەزموون ده کهن (لیکاف و جانسن، 1397، 186)، ئەوانیش:

A. ئەزموونی تاقیکاری

مه به ست لپی ئەو جۆره ئەزموونه یه، که مرۆف له ژيانی پۆژانه ییدا سه روکاری له گه لدا هه یه و به شیوه یه کی ئەزموونی پیندا تیده پیری یان پیندا تیپه ریوه.

وه ک: گفتوگو جه نکه.

واته پرۆسه که ته نها له چوارچیه ی وینا کردن نامینیتته وه، به لکو بووه به ئەزموون ئەزموونه که ش له پیری فۆرمیکی میتافۆری ده رده بردری.

B. لیکچوونی ئەزموونی

له م جۆره یاندا ته نها سیما ئەزموونیه کان به شیوه یه کی لیکچوونی وینا ده کرین واته ئەزموونه که کرده یی نییه بۆ نموونه:

ژیان یاریی قومه ره.

له م ده ربینه دا ده کری قسه کهر قومه ری نه کردبی، به لام کۆزانیارییه که ی سه باره ت به (قومه ر) و ئەزموونی تاییه تی خۆی سه باره ت به (ژیان) پیری پیده دا، که میتافۆریکی هاوشیوه ی ئەم میتافۆره ی سه ره وه بهینیتته کایه وه.

کهواته پۆنانی واتایی چه مکه هزریه کان له سه ر بنه مای ئه زموونی مرۆفه (صفوی، 1399، 367)، بۆئوهی هزریش له پۆی بواری چه مکی دیاریکراوه وه کردهی تیگه یشتن بۆ بواری چه مکی تر بهینیه کایه وه. میتافۆری چه مکی پیشیازی دوو بواری چه مکی ده کا ئه وانیش:

A. بواری ئامانج Target domain

B. بواری سه رچاوه Source domain

بواری ئامانج بواریکی ئه بستراکته، زانیاریه کانی ناو ئه م بواره به هۆی بواری سه رچاوه وه روونده کرینه وه، چونکه بواری سه رچاوه به زۆری شتانیکی کۆنکریتی و به رجه سته له خو ده گری، که تیگه یشتن لیان ئاسانتره به به راورد به بواری ئامانج (روشن و اردییلی، 1399، 125)، ههروه ها له نیوان ئه م دوو بواره شدا په یوه ندیه ک هه یه، که به کرۆکی میتافۆری چه مکی داده نری ئه ویش نه خشه سازیه (Mapping)، که ئه رکی پراکتیزه کردنی تایبه تمه ندیه کانی نیوان هه ردوو بواری (ئامانج-سه رچاوه) یه، که له شیوهی میتافۆردا له یه کتر نزیکبوونه ته وه (مه ند، 1398، 108)، بۆ نمونه له میتافۆری چه مکی (عیشق سه فه ره) نه خشه سازی نیوان بواری سه رچاوه و بواری ئامانج ده کری به م شیوه یه ی خواره وه روونکریتته وه:

بواری سه رچاوه / گه شت	نه خشه سازی	بواری ئامانج / عه شق
گه شتیاران	←	عاشقان
هۆکاری گواسته وه	←	په یوه ندی عاشقانه
گه شت	←	پیره وی روداوه کان له په یوه ندیه که دا
به ره سته کانی سه ر پیگا که	←	کیشه کانی ناو په یوه ندیه که
بریاردان له گه شتکرن	←	بریاردان له په یوه ندیه که
ئامانجی گه شته که	←	ئامانجی په یوه ندیه که

خشته ی ژماره (1) نه خشه سازی نیوان بواری ئامانج و سه رچاوه (اونز و گرین، 1399، 391).

که واته پرۆسه ی نه خشه سازی له نیوان بواری سه رچاوه (گه شت) و بواری ئامانج (عیشق) میتافۆری چه مکی (عیشق گه شته) به ره مهیناوه، ئه مه ش له ریگه ی ئه و زانیاریانه ی، که له بواری سه رچاوه وه گوازاونه ته وه بو بواری ئامانج.

3-1 جۆره کانی میتافۆری چه مکی

به وپینه ی توژی نه وه که له پروانگه ی واتا سازی زانییه و له م چوار چیوه شه دا (له یکو ف و جونسن) میتافۆری چه مکیان به سه ر سی جۆر دابه شکر دووه، که پیکهاتوون له میتافۆری ئاراسته یی، ئونتۆلوژی و پۆنانی.

هیلکاری ژماره (1) جۆره کانی میتافۆری چه مکی

1-3-1 یه که م: میتافۆری ئاراسته یی Orientational Metaphor

به پروای له یکو ف و جونسن ئه م جۆره ی میتافۆر به به راورد به میتافۆری پۆنانی جیاوازه، چونکه له م جۆره یاندا پۆنانی چه مکی نابیتته هۆی پۆنانی چه مکیکی دیکه، به لکو ته وای چه مکه کان له په یوه ندیه کی ریکه خراودان له سیسته می چه مکیدا، که وابه سته ن به ئاراسته فه زاییه کانه وه، چونکه زۆر به یان مامه له یان له گه ل ئاراسته فه زاییه کانه وه ک: سه ره وه، خواره وه، ناوه وه، ده ره وه، پیشه وه، دواوه، دوور، نزیک... هتد (لیکاف و جانسن، 1397، 22)، واته به پیی ئه م بۆچوونه هه ریه ک له م چه مکه فه زاییه ی، که خراوه پروو ده بنه هۆی چوار چیوه ی دارشتنی میتافۆری چه مکی ئه م بۆچوونه ش له وه وه سه رچاوه ی

گرتووه، که "جهستهی مرۆف شوینمه‌ند و شوینگره و کرده‌وهی جهسته له گه‌ل دهره‌وهیدا په‌یوه‌ندی هه‌یه، که بریتیه له هه‌مه‌ریی ته‌وه‌ره - فیزیکی" (په‌شابادی، 1399، 157)، یان به واتایه‌کی دیکه "قسه‌که‌ر به‌ئو شیوه‌یه وینای ده‌کات، که جهستهی ئاخپوهر پۆلی هه‌یه له ئاخاوتنه‌کان و که جیکه‌وتهی ئاخپوهر به‌گویره‌ی ئەم ئاراستانه دیاریده‌کرین، به‌و شیوه‌یه‌ی جهسته‌مان به‌رکه‌وتنی ده‌بیت له‌گه‌ل ئەو ده‌وره‌یه‌ر فیزیکییه‌ی که تیدا ده‌ژین، هه‌ر بۆیه ئەم ئاراستانه چه‌مکیکی ئاراسته‌ییانه دروسته‌که‌ن" (ئیسماعیل، 2020، 196)، واته ئەم ئاراسته فه‌زاییانه خۆشه‌کی نین، به‌لکو پیره‌یان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ ئەزموون و فه‌ره‌هنگی ئیمه، هه‌ر بۆیه‌ش ده‌توانین به‌پیی جیاوازیی فه‌ره‌هنگه‌کان جیاوازیان لیکه‌وتیه‌وه (لیکاف و جانسن، 1397، 24)، هه‌ر ئەم وابه‌سته‌یه‌شی به‌ فه‌ره‌هنگه‌وه واده‌کات "هه‌ندی جار ئەم میتافۆرانه به‌ میتافۆری شوین یان دیاریکه‌ری شوین ناوبرین، چونکه ئاراسته‌کانی شوین ئەنجامی کارلیک‌کردنی نیوان مرۆفه‌کان و ئەو ژینگه‌ فیزیکییه‌ن که مرۆفه‌کان تیدا ده‌ژین. بۆیه‌ش مرۆف بواری ئاراسته شوینییه‌کان به‌کارده‌هیتنی بۆ ئەزموونکردن و ویناکردنی بواره ئابستراکته‌کانی وه‌کو بر/چه‌ندی، هه‌ست و سۆز، پایه‌ی کۆمه‌لایه‌تی" (جه‌واد، 2021، 55)، بۆ نمونه: ئاراسته شوینییه‌کانی (سه‌ره‌وه، خواره‌وه) وینای چه‌ند هه‌لوێستیککی جیاواز ده‌که‌ن:

1. نرخ‌ی دۆلار دابه‌زینیکی به‌رچاوی تۆمارکرد.

2. تام به‌رز بۆته‌وه.

3. مه‌سه‌ود محمه‌د پینگه‌یه‌کی به‌رزی پۆشنیری هه‌یه.

به‌روانین له‌ هه‌ریه‌ک له‌م نمونه‌ی سه‌ره‌وه‌دا ئەوه‌ پوونده‌بیتته‌وه، که له‌ رسته‌ی (1) دا ئاراسته‌ی شوینی (خواره‌وه) ئاماژه‌ به‌ (بر و چه‌ندی) ده‌کا، به‌لام له‌ نمونه‌ی (2) دا ئاراسته‌ی شوینی (به‌رز) دۆخی ته‌ندروستی خستۆته‌پوو،

هه رچی نمونه ی (3)یه ئاراسته ی شوینی (بهرز) پایه ی کومه لایه تی وینا کردوه. به م پییه ش ئه وه ی روونده بیته وه ئه وه یه، که فه ره ننگه جیاوازه کان رۆلکی کاریگه ر ده گیرن له ریکخستن و وینا کردنی چه مکه کاندایه و ده بنه چوارچیه بو دارشتنی میتافۆری ئاراسته یی.

1-3-2 دووهم: میتافۆری ئۆنتۆلۆژی

هه ریه که له جو ره کانی میتافۆری چه مکی ئه گه رچی ئه رککی هاوبه ش کو یانده کاته وه، که پرۆسه ی به چه مکه کردنه، به لام له ورده کارییه کانیاندا له چۆنییه تی پرۆسه ی به چه مکه کردن هه ریه که یان ریکاری تاییه ت به خۆی ده گریته بهر به م جو ره میتافۆری ئۆنتۆلۆژی ریکه یه کی دیکه پیشکه شه کا بو تیگه یشتن و خستنه روی چالاکیه کانی مرۆف ئه ویش ئه وه یه، که لایه نه هۆشه کییه کان له چوارچیه یه کی فیزیکی ده خاته پروو، چونکه به بروای له یکوف و جۆسن بو تیگه یشتن له ئه زمونه کانمان ده کری ههستی بکریته وه، چونکه میتافۆری ئۆنتۆلۆژی ریکه کانی بینینی چه مکه ئه بسترکته کانی ههست و چالاکی و بیروکه وه ک بوونیک یان مادده یه ک پیشکه شه کا (هاشمی، 1389، 129)، یان به واتایه کی دیکه "پرسی ئه بسترکته یه وه ک چالاکی، سۆزداری یان بیروکه به شتی به ردهست و بابته تی ماددی، بوونه وه داده نی" (غفوو، 2018، 48)، که واته میتافۆری ئۆنتۆلۆژی ریکه یه کی تر ده کاته وه بو وینا کردنی ئه زمونی فراوانی مرۆف به تاییه ت تیگه یشتن له ئه زمونه ئه بسترکته یه کان به شیوه یه کی ورد و چر، که بواری تیگه یشتن ئاسانتر و وردتر ده خاته پروو، به لام به شیوه یه کی گشتی به هۆی وردی بواری کارکردنی میتافۆری ئۆنتۆلۆژی دابه شه بی به سه ر سی جو ردا ئه وانیش:

A. میتافۆری بوون و مادده Entity or substance metaphor

B. میتافۆری ده فری Container metaphor

C. میتافۆری به کهسکردن Personification

ههروهک له پێشتردا ئهوه روونکرایهوه، که ههريهک له جۆرهکانی میتافۆری چه مکی بنه ما و شیوازی کارکردنی تايهت به خۆی ههیه، بهلام له گهڵ ئهوهشدا دهکری له ناو ههريهک له م جۆرانهشدا بواری کارکردن و شیوازه کهی وردتر بیهتهوه ئه م دیاردهیهش له میتافۆری ئۆنتۆلۆژی به دیدهکری به جۆریک، که دابهشبووه به سه ر سی جۆردا، بۆیه توێژینهوه که به پێویستی دهزانی بواری کارکردنی ههريهک له م جۆرانه بخاته روو:

A. میتافۆری بوون و ماده

له م جۆره یاندا چه مکه ئه بستراکته کان به جۆریک وینا ده کرین، که به رانه ر بن له گهڵ جیهانی واقع (هه لکه وت) دا، واته پێویسته چه مکه ئه بستراکته کان وینا کردنیان له چه مکیکی ئایدیالی و ناروون بگوازینه وه بۆ چه مکیکی روونی ئه زموونی تاقیکاریی بۆ نمونه: چه مکی (خیانهت)، که ره گیکی قوولی ههیه له ناو فه رهنگ و هزری کورددا، له بنه رتدا چه مکیکی ئه بستراکته، به لام هه ندیکجار وه ک (بوون) یک ئامازه ی پیده کری و ده رده بردری، وه ک له ده ربرینی (خیانهت کوردی به م رۆژگاره گه یاند)، ده رده که وئ، چه مکی (خیانهت) وه ک که رسته یه ک وینا کراوه، که بوونیکی فیزیکی ههیه و کرده یه کی ئه نجامداوه.

B. میتافۆری ده فری

به وپیهی، که ئیمه بوونه وه ریکی فیزیکی و خاوه ن جهسته یه کی دیاریکراوین سنووری ئیمه له گهڵ جیهانی ده ره کی جیا ده کاته وه. واته وه ک ده فریک واین، که ئاراسته یه کی رووه و ده ره وه ی خۆمانه و ئاراسته یه کی رووه و ناوه وه یه، که له سه ر بنه مای ته نه فیزیکیه کان وینا کراون، که چوونه ده ره وه له یه کیکیان واتای چوونه ژووره وه یه له ئه وی دیکه یان (لیکاف و جانسن، 1397،

42)، كه واته ده كرى وينا كردنى چه مكه ئه بستر اکتیه كان له سه ر ئه م بنه مايه وينا بكرين، چونكه "هه نديكجار چه مكيك يان جه سته ي مرؤف وه ك ده فريك ده بينرى بۆ له خوگرتنى بير، سۆز يان ماتريالى جياجيا" (عه باس، 100، 2022)، به مەش جه سته ي مرؤف ده بيته ده فريك، كه چه مكه ئه بستر اکتیه كان ده گرته خو ي بۆ نموونه:

گولم! دلّم پره له دهر د و كول

ده ليم برؤم له شاره كه ت (ئيلخانى زاده، 2007، 67).

به وردبوونه وه له نيوه ديپرى يه كه م ئه وه دهر ده كه وي، كه (دل) وه ك ده فريك وينا كراوه، كه (دهر د و كول) ي له خوگر تووه، واته بوته ده فريك بۆ چه مكه ئه بستر اکتیه كانى (دهر د و كول) وه ك ئه وه ي بوونىكى مادديان هه بي.

C. میتافۆرى به كه سكر دن

له ديار ترين جو ره كانى میتافۆرى ئونتۆلۆژيه، چونكه وينا كان له سه ر بنه ماى جه سته ي فيزيكى مرؤف ده نوينى به جو ريك، كه كار و چالاكيه كانى مرؤف له سه ر بنه ماى تا يبه تمه ندييه مرؤيه كان ده نوينى. واته پۆلينيكى گشتيه، كه كۆمه لىك میتافۆرى به ر فراوان ده گرته وه، كه هه ريه كه يان لايه نيكى ديارى كراوى مرؤف هه لده بژيرن (ليكاف و جانسن، 1397، 37)، ئه م به پيوه ر كرده ي جه سته ي مرؤف وش وه ك يه كه يه كى فيزيكى ده گه رپته وه بۆ ئه و گرنگيه ي، كه له پرؤسه ي رۆنانى چه مكد ا پشتى پيده به سترى له چوار چيوه ي واتا سازى زانينيه وه. كه واته به شيوه يه كى گشتى ده كرى بگوترى "به كه سكر دن مامه له كردنى ئۆبجېكتي كه وه ك مرؤف، بينينى بابه تيكي فيزيكيه وه ك مرؤف، جگه له بابته فيزيكيه كان چه مكه ئه بستر اکتیه كانيش شياوى به كه سكر دن و ده شى بوونىكى مرؤيه انه يان پيبدرى" (عه باس، 2022، 101)، كه واته به پيى ئه م روانيه ده كرى بابته فيزيكيه كان و ئه بستر اکتیه كانيش ئه م بواره ي میتافۆر دابپوشن بۆ نموونه:

به دلتیاییه وه منیش له بری چاره سهر
مژده ی نه خووشخستی جیهانم پییه (مه حمود، 2021، 64).
له م دهر برینه ی سهر وه دا (جیهان) وه ک مرؤف وینا کراوه، به جوریک که
چه مکی نه بسترکتی (نه خووشی) دراوه ته پال.

1-3-3 سییه م: میتافۆری پۆنانی

مه به ست لئی نه و میتافۆرانه ن، که چه مکیک له پوانگه ی چه مکیکی
دیکه به شیویه کی میتافۆری دنوینن واته پۆنانی نه زموون و چالاکیه کانی
مرؤف به هۆی چه مکی دیکه وه (Lakoff and Johnson, 1980, 197)، به و
واتایه ی چه مکیک به هۆی واتای چه مکیکی دیکه روونده کریتته وه، چونکه له م
جۆره ی میتافۆردا بواری سهر چاوه پیکهاته ی زانیاری دهوله مند بو چه مکی
ئامانج پیکه شه ده کا (KÖVECSES, 2002, 33)، که واته بواری سهر چاوه له
رینگه ی پرۆسه ی نه خشه سازییه وه له یه ک نزیک بوونه وه دروستده کا له گه ل
بواری ئامانجدا به مه به ستی لیکدانه وه ی زانیاریه کانی بواری ئامانج، بو نمونه:
رپک له سهری ماره که ت دا.

له م نمونه ی سهر وه دا نه وه روونده بیتته وه، که (سهری مار) بوته بواری
سهر چاوه، که کۆمه لیک زانیاری ناروون و ئالۆزی روونکردوته وه، که مه به ست
لئی پیکانی ئامانجیک و رده، به مه ش میتافۆری چه مکی (گفتوگو جهنگه)
ده نوینن.

1-4 میتافۆری چه مکی رهنگ له زمانی کوردیدا

رهنگه کان به بابه تیک گرنگی توپژینه وه زمانه وانیه کان داده نرین، به
تایبته له پوانگه ی واتا سازی زانییه وه، چونکه رهنگه کان به پپی نه زموون،
فه رهنگ، داب و نه ریت ده توانن واتا و دهر برینی جۆراو جۆر به پینه کایه وه
(romi, 2019, 136)، واته رهنگه کان سهر پرای نه و واتایه ی له و چوارچیه و

تیگه‌یشتنه هه‌مه‌کیه‌ی، که هه‌یانه چه مکی فراوانتر داده‌پۆشن، هه‌ر ئه‌م هۆکاره‌شه واده‌کا، که توێژینه‌وه‌که به‌پشتبه‌ستن به‌ مۆدی‌لی (کوڤیچیش) له چوارچۆیه‌ی تیۆری میتافۆری چه مکیدا ره‌نگه‌کانی زمانی کوردی شیکاته‌وه و بیانخاته‌پروو، چونکه (کوڤیچیش) میتافۆر به‌ دیارده‌یه‌کی زانیی-که‌لتووری (فه‌ره‌نگی) داده‌نێ (Amozada and others, 2012, 239). چونکه له‌ دیدی (کوڤیچیش) میتافۆر و فه‌ره‌نگ په‌یوه‌ستن به‌ یه‌کتیه‌وه به‌و پێیه‌ی زمان لایه‌نیکی گرنگی فه‌ره‌نگه‌ و فه‌ره‌نگیش بریتیه‌ له‌ تیگه‌یشتن و درک‌یکردنی هاوبه‌ش بۆ جیهان، بۆیه‌ درک‌کردنی بابه‌تی ماددی، ئه‌بستراکت و پرووداوه‌کان تیگه‌یشتنی ئیمه‌یه‌ بۆ جیهان. له‌به‌ر ئه‌م هۆکاره‌ش ناتوانی‌ رۆلی میتافۆره‌کان له‌ درک‌کردن بۆ دیارده‌ و پرووداوه‌کانی ده‌ورو به‌رمان پشتگۆی بخری (صراحی، 1393، 100)، به‌ واتایه‌کی دیکه‌ تیگه‌یشتن له‌ میتافۆری چه مکی په‌یوه‌سته به‌ فه‌ره‌نگ و دنیا‌بینی مروفه‌وه. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش گۆرانی میتافۆری چه مکی په‌یوه‌ست ده‌کا به‌ دوو هۆکاره‌وه ئه‌وانیش:

A. جیاوازیی ئه‌زموون.

B. جیاوازیی ئاستی زانین. (KÖVECSSES, 2012, 29).

جیاوازیی ئه‌زموون مه‌به‌ست لێی ئه‌و پرۆسه‌یه، که تێیدا تاک ده‌خاته به‌رده‌م پرۆسه‌ی رۆنانی چه‌مکه‌کان به‌پێی ئه‌زموون و دنیا‌بینی خۆی به‌ جۆریک، ئه‌گه‌ر پرۆسه‌ چه‌مکسازیه‌که پرۆسه‌یه‌کی هه‌مه‌کی و جیهانی بوو، ئه‌وا ئه‌زموونێکی هه‌مه‌کی به‌ره‌مدێنێ، به‌لام ئه‌گه‌ر پرۆسه‌که له‌ چوارچۆیه‌یه‌کی دیاریکراودا رۆنرا، ئه‌وا تیگه‌یشتن له‌ چه‌مکه‌کان له‌م چوارچۆیه‌دا ده‌بێ، که چه‌مکه‌کانی تیدا رۆنراوه. هه‌رچی جیاوازی ئاستی زانین (مه‌عریفی) یه‌ له‌م جۆره‌یاندا تیگه‌یشتن سه‌باره‌ت به‌ چه‌مکه‌کان به‌یه‌ک شیوه‌ روونادات، هه‌ر بۆیه‌ش ده‌بێته‌ هۆی جیاوازی و جۆراوجۆری له‌ پرۆسه‌ی

میتافۆری چه مکیدا، بهم پیهش ده کرئ تاکه کان له چوارچیوهی فهرهنگی کومه لایه تی چندان چه مکی جیاوازی په یوه ست به فهرهنگ و دنیا بینه که یان بنوینن.

بۆ ئەم مه به ستهش توژی نه وه که هه ولده دا، میتافۆری چه مکی پهنگه کان بخاته پروو، به تاییه ت هه ریه ک له پهنگه کانی (سپی، رهش، سوور، سهوز، زهرد، شین)، چونکه پهنگه کان له شیوه هه مه کییه که یاندا له سه ر ئاستی جیهاندا هاوشیوه، به لام ژماره یه کی دیاریکراویان په نگدانه وهی زه مینه و فهرهنگی کومه لایه تی نه و زمانه یه، که پهنگه کان تییدا به کارهاتوون (kirmani, 2018, 166)، چونکه به کارهینانی پهنگه کان و چه مکه که یان زۆر به ی جار وابه سته یه به توخمه کومه لایه تی و فهرهنگیه کانه وه.

یه که م / پهنگی سپی

ئهم پهنگه له زمانى كوردیدا پانتاییه کی فراوانی هۆشی ئاخیه رانی داپوشیوه، نه گه رچی چه مکه هه مه کییه که ی واتایه کی ئه ری نی هه یه، به لام نه وه به و واتایه نایه، که ئاخیه رانی زمانه که پاریزگاریان له چه مکه هه مه کییه که ی کردب، که واتایه کی ئه ری نی هه یه، چونکه بواری به کارهینانی فراوانتر بووه و به جوریک هه ردوو ناوچه ی ئه ری نی و نه ری نیه واتاییه کان داده پۆشی به پیی چوارچیوهی به کارهینانه که ی میتافۆری چه مکی جیاواز ده نوینیت، ههروهک له نمونه کانی به شی (A) دا خراونه ته پروو:

A.

1. په گه ز په رستی: زۆر به ی نه ورو پییه کان سپی پیستن.
2. خۆ به ده سته وه دان: ئالای سپی بۆ دوژمن هه لئا که ی ن.
3. پاک (شه رف): به دوو پرووی سپی له مالی باوکی پویشت.
4. چاوه پروانی: چاوم سپی بوون تا خویندنم ته واو کرد.

5. ئەزموون: ریشسپی گوند گرفته کانی چاره سەر کردن.
6. دوعا: پرووت سپی بی کچی خۆم.
7. بیتوانا (سست): دەست و پێ سپی هیجت پیناکری.
8. پیربوون (قهیره): که زییه ی سپی له مائی باوکی نواندنه وه.
9. به توانا (کارزان): سهرم له بهر هه تاو سپی نه کردوه.
10. دۆخی تهندروستی: کاتیک به برینداری گهیشتمه سهری سپی هه لگه رابوو.
11. نه بوونی رهنگی تایهت: چه کی سپی خراوه ته به رده مم.
12. ترس: وه کو کاغه ز سپی بوویه وه.
13. خاوینکردنه وه: مه نجه له کانم سپیکردنه وه.
14. ئاشکراکردن: تا ئیستا چه ندین درۆم لی سپیکردۆته وه.
15. پاککردنه وه: سیوه که م بو سپی بکه.
16. هه ره شه کردن: بییه سهر ریگام چاوانت سپی نه که م.

به کارهینانی رهنگی سپی له گه ل هه ریه ک له چه مکه نه بستراکته کانی (ره گه زپه رستی، خۆبه ده سه ته وه دان، شه ره ف، چاوه پروانی، ئەزموون، دوعا، بیتوانا، پیربوون (قهیره)، به توانا، دۆخی تهندروستی، نه بوونی رهنگی تایهت، ترس، پاککردنه وه، ئاشکراکردن، هه ره شه کردن، خاوینکردنه وه)، توانیویه تی زانیاریه کانی ناو ئەم بواره به شیویه کی کۆنکریتی روونبکاته وه و له رپی ویناکردنیان و ده رپرینیان له چه ندین چوارچیویه جیاواز به جۆریک، که هه ریه که له چه مکه مانی (ره گه زپه رستی، خۆبه ده سه ته وه دان، چاوه پروانی، بیتوانا، پیربوون (قهیره)، دۆخی تهندروستی، ترس، هه ره شه کردن) ناوچه ی نه رینی واتاییان هه یه، به لام چه مکه کانی دیکه ی وه ک (پاککردنه وه، ئاشکراکردن، نه بوونی رهنگی تایهت، به توانا، دوعا، ئەزموون، پاک (شه ره ف)،

خاوینکردنهوه) ناوچهی ئهرینی واتاییان داپۆشیوه ئهمهش دهگهڕێتهوه بۆ ئهوه
ئهزموون و زانییهی ئاخپوهری کورد له روانگهی فهرههنگه کهیدا سهبارهت بهم
رهنگه دهیخاته پروو.

دووهم / رهنگی رهش

له فهرههنگ و دنیا بینی کورددا، رهنگی رهش ههم له پرووی ئیستاتیکی
و ههم له پرووی زانییهوه سروشتیکی نه رینی ههمه کی ههیه ههروهک له م دیره
شيعرهی نالیدا پروونده بیتهوه:

له سایه ی کوفری زولفت دل (فنا في النور) ی ئیمانه

مه لین زولمهت خراپه، وه سلی په روانه له شهودایه (نالی، 1387، 564)

به سه رنجدان له م دیره شيعره ئه وه به ده رده کهوئ، که رهنگی رهش وه کو
(کوفر) و دیاردهیه کی نه رینی وینا کراوه، ئهم وینا کردنهش په یوه سته به دنیا بینی
کورد سه بارهت به (کوفر)، که ره گاژۆی ناو فهرههنگه کهیه تی، به لام به پروای
نالی نه ری بوونی ئهم رهنگه په یوه ست نییه به هۆکاریکی لۆجیکی یان له وه وه
سه رچاوهی نه گرتووه، که مرۆف ته نها ده توانی ئه زموونی نه رینی ئهم رهنگه
بکا، به لکو پییوایه ده کری چه مکی ئه رینی شی ئه زموون بکری یان درکی
پییکری، که ئه زموونی (په روانه، ئیماندار) ییه، که ره شی بووه ته هۆکاری
دروستکردنی رووداویکی ئه رینی.

بۆیه میتافۆری چه مکی ئهم رهنگه به په یوه ستبوونی به ئه زموون و دیارده
فهرههنگی و کۆمه لایه تییه کان هه ردوو ناوچهی ئه رینی و نه رینییه واتاییه کان
داده پۆشی وه ک له نموونه کانی (B) دا خراونه ته پروو:

.B

1. ره گه زپه رستی: به هۆی ره گه زپه رستی یاریزانیکی ره شپییست یاریگای
جیهیشت.

2. دو عالی کردن: پروپهشی دنیا و قیامت بی.
3. ماندوو بوون: له کاتی ئیشدا په شهه لگه رابووین.
4. خه م و خه فهت: جه رگی په شکردم.
5. به دبه ختی: ئه و ناوچاوانه په شهی من نایهینی.
6. ناخۆشی: رۆژگارتان په شکردین.
7. بیهیوایی: په شینم به رانه به به لینه کانی بایدن.
8. زه بروزه ننگ: حکومه تی به عس په شگیرییه کی زۆری کوردانی کردوو.
9. پرسه: سه رتاپای شار په شی پۆشیوه.
10. دهروونپیس: که سیککی هه ناو په شه.
11. نه مان: له سه ر دونیا په شپۆوه.
12. گونا هبار: دلّی په شپوو، بۆیه نوێژ ناکا.
13. له بهر چا وکه وتن: له بهر چاوم په شپووی به م کاره ی ئه نجامتا.
14. گه مارۆ (قه ده غه کردن): سوپای پاسداران خرایه لیستی په شه وه.
15. کرین و فروشتنی نایاسایی: له بازاری په ش نرخه گه نم گران بووه.
16. سرینه وه (لیخۆشبوون): قه رزه کانی په شکردمه وه.

به سه رنجدان له هه ریه ک له م ده رپرینانه ی به شی (B) دا تیبینی ئه وه ده کری، که میتافۆری چه مکی ئه م په ننگه زیاتر ناوچه نه رینییه واتاییه کان داده پۆشی، به لام له گه لّ ئه وه شدا به راده یه کی به رته سک ناوچه ی ئه رینی واتاییش داده پۆشی، به و پییه ی بواری به کاره ی تانه که وابه سته یه به دیارده کۆمه لایه تی و فه ره نه نگیه کانه وه، به جوړیک په نگی په ش بۆته بواری سه رچاوه بۆ هه ریه که له چه مکه کانی (په گه زپه رستی، دو عالی کردن، ماندوو بوون، خه م و خه فهت، به دبه ختی، ناخۆشی، بیهیوایی. زه بروزه ننگ، پرسه، دهروونپیس، نه مان، گونا هبار، له بهر چا وکه وتن، گه مارۆ، کرین و فروشتنی

نایاسایی) له پێی ئەزموونێکی فیزیکی و کۆنکریتی شیکردوونەتەو و زانیارییه کانی خستوونەتەرۆو، بەلام له گەڵ ئەوەشدا هەندى میتافۆرى چه مکی پهنگى رهش هه لگري چه مکی جیهانین (Universal) به وپیهی هاوبه ندییه کیان دروستکردوو له نیوان ئەزموون و تیگه یشتی گه لان وه کو چه مکه کانی (گه مارۆ، کرین و فروشتنی نایاسایی)، که پهنگه له پێی وه رگێران و به ریه ککه و تنی فه رهنگه کان هاوبه ندییه نیوان ئەم چه مکه نه دروستبووی. به وردبوونهوه له هه ریه که له نمونه کانی سه رهوه ئەوه ده رده که وى، که هه موو چه مکه کانی پهنگى رهش ده که ونه ناوچه نه رینیه واتاییه کان، جگه له چه مکی (سپینه وه) نه بێت، که ناوچه ی ئەرینى واتایى دا پۆشیه.

سپه م / پهنگى سه وز

ئەم پهنگه له فه رهنگ و دنیا بینی کورددا چه مکه هه مه کییه که ی تاراده یه کی زۆر بێ لایه نه، به لام به هه مان شیه ی پهنگه کانی دیکه ناوچه ئەرینى و نه رینیه واتاییه کان داده پۆشى و جیاوازی به کارهێنانى میتافۆرى چه مکی هه ریه ک له م دوو ناوچه یه ش په یه وه سته به ئەزموونى کۆمه لایه تی و فه رهنگی ئاخیه رانی زمانه که وه ک له نمونه کانی به شی (C) شیکراوه ته وه:

C.

1. خه رجی: مووچه که م به سه وزى خواردوو.
 2. پرووان: له بهر سپ و سه رما نه مامه کان سه وز نه بوون.
 3. پێگه پیدان: گلۆبى سه وزى بو هه لکردین.
 4. پیرۆزى: هه ر که س ئەم تاوانباره سزابدات ده ستنى سه وز ده بێ.
- هه ریه ک له چه مکه کانی (خه رجی، پرووان، پێگه پیدان، پیرۆزى) وه کو بواری ئامانج زانیارییه کانیان له پێگه ی پهنگى (سه وز) وه ک چه مکیکی بواری سه رچاوه روونکراونه ته وه، به وپیه ی زانیارییه کانی بواری سه رچاوه کۆنکریتین

و ده توان کردی تیگه‌یشتن ئاسانتر بکه‌ن به به‌راورد به بواری ئامانج، که بواریکی ئه‌بستراکته. میتافۆری پهنگی سه‌وز به به‌راورد به په‌نگه‌کانی (په‌ش، سپی) که م به‌ره‌متره ئه‌مه‌ش ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بو ئه‌و سروشته‌ی په‌نگه‌که هه‌یه‌تی له ویناکردن و نواندن ئه‌زمون و دیارده فه‌ره‌ه‌نگیه‌کاندا. به‌وردبوونه‌وه له هه‌ریه‌ک له م نمونانه‌ی سه‌روه‌وه ئه‌وه روونده‌بپه‌ته‌وه، که چه‌مکه‌کانی (په‌نگه‌پیدان، په‌روزی) ناوچه‌یه‌کی ئه‌رینی واتایان هه‌یه له هزری ئاخپه‌راندان، به‌لام چه‌مکی (خه‌رجی) ناوچه‌یه‌کی نه‌رینی واتایی داپۆشیوه، هه‌روه‌ها چه‌مکی (پروان) ناوچه‌یه‌کی نه‌رینی واتایی داپۆشیوه، به‌لام سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ش ده‌کری به‌پیی ده‌وروبه‌ری به‌کاره‌ینراو ناوچه‌ی ئه‌رینی واتایش داپۆشیت.

چوارهم / په‌نگی زه‌رد

میتافۆری چه‌مکی په‌نگی زه‌رد به به‌راورد به په‌نگی سه‌وز به‌ره‌مه‌دارتره له زمانی کوردیدا، هه‌روه‌ها ده‌توانی هه‌ر دوو ناوچه‌ی ئه‌رینی و نه‌رینیه واتاییه‌کان داپۆشی و وه‌کو بواری سه‌رچاوه‌ زانیاریه‌کانی بواری ئامانج به‌خاته‌پروو وه‌ک له نمونه‌کانی به‌شی (D) دا خراوه‌ته‌پروو:
D.

1. لیتان: که‌نگرم زه‌ردکردن بو زستان.
2. گه‌یین: کاله‌که‌که زه‌رد نه‌بووه.
3. سیسبون: گه‌لای داره‌که زه‌رد بووه.
4. ترسان: له ترسی پۆلیس په‌نگی زه‌رد بووه.
5. نه‌خۆشی: ئه‌م منداله زه‌رتکی گرتوووه.
6. گونا‌ه‌کار: خوايه‌ پرووزه‌ردی دنیا و قیامه‌تمان نه‌که‌ی.

په‌نگی زه‌رد بو هه‌ر یه‌که له چه‌مکه‌کانی (لیتان، گه‌یین، سیسبون، ترسان، نه‌خۆشی، گونا‌ه‌کار) بووه‌ته بواری سه‌رچاوه‌ و زانیاریه‌کانی سه‌باره‌ت

به م چه مکه به شیوهیه کی بابه تی خستۆته پروو، واته له سه ر بنه مای نه خسه سازی نیوان بواره چه مکیه کان له ری بواریکی کۆنکریتی و دیاریکراوه وه لیکدانه وه ی بۆ بواریکی دیکه کردووه، زانیاریه کانێ ناو بواره کۆنکریتییه که شی په گاژۆی فه ره نه نگ و نه زموونی تاکه کان، جگه له مه ش چه مکه کانێ (سیسبون، ترسان، نه خو شی، گونا هکار) ناوچه ی نه ری نی واتایان دا پۆشیوه، به لام چه مکه کانێ دیکه ی (گه یین، لیتان) ناوچه ی نه ری نی واتایان دا پۆشیوه.

پینجه م / پهنگی سوور

چه مکی هه مه کی ئەم پهنگه له زۆربه ی فه ره نه نگه کاندایه کی نه ری نی هه یه، به لام میتافۆری چه مکیه که ی به پی نی نه زموون و ده رکه وته فه ره نه نگیه کان چوارچۆیه ی به کاره ی تانه که ی فراوانتر ده بی و ناوچه نه ری نییه واتایه کانیش داده پۆشی ههروه ک له نمونه کانێ (E) دا خراوه ته پروو: E.

1. هه ره شه کردن: چاوسوور کردنه وه له خه لک ئاکامی باشی نابێ.
2. برژاندن: گۆله به پۆژه ی سوور کرده وه.
3. شه رمکردن: له شه رمی مامۆستاکه ی سووره لگه را.
4. تاوانبار: ده ستی به خوینی سه دان هاوالاتی سووره.
5. بیگوناخ: پروو سووری قیامه ت بی.
6. سنووردانان: هیللی سوور نه به زی نی.

به سه رنجدان له م ده ربرینانه نه وه روونده بیته وه، که چه مکه کانێ (هه ره شه کردن، برژاندن، شه رمکردن، تاوانبار، بیگوناخ، سنووردانان) میتافۆری چه مکیه کانیا ن په گاژۆی ناو فه ره نه نگه ی کوردن و له ده ربرینه زمانیه کاندایه رهنگیان داوه ته وه. پهنگی (سوور) یش وه کو بوا ری سه رچاوه ئه رک و پۆلیکی

گرنگی ههیه له شیکردنهوه و خستنه پرووی زانیارییه کانی ئەم چه مکانه به جۆریک، که هه ریه که یانی په یوه سترکردوو به چوارچیوهیه کی کۆمه لایه تیی جیاواز و زانیارییه کانی به شیوهیه کی کۆنکریتی خستۆته پروو، به لام ئەوه به و واتایه نایه، که هه موو زانیارییه کانی بواری ئامانج به شیوهیه کی بهرجهسته و کۆنکریتی پروونده کاتهوه، به لکو هه ندیکجار به شیوهی ئەبستراکت دووباره زانیارییه که داده پێژیتهوه، واته بواری سهراوه، که بواریکی کۆنکریتییه زانیارییه کانی به شیوهیه کی ئەبستراکت ده خاته پروو، ههروه ها هه ریه که له چه مکه کانی (هه ره شه کردن، شه رمکردن، تاوانبار، سنوردانان) ده که ونه ناوچه نه رینییه واتاییه کان، به لام چه مکه کانی (برژاندن، بنگوناح) ناوچه یه کی ئه ریئی واتایان هه یه.

شه شه م / پهنگی شین

میتافۆری چه مکی پهنگی شین له فه ره نگ و دنیاینی تاکی کورددا بایه خیکی گرنگی هه یه هاوشیوهی هه موو ئەو ره نگانهی پیشووتر خراوه پروو، ئەمه ش به هۆی ئەو چالاکییهی، که له ویناکردن و خستنه پرووی چه مکه کاندای هه یه تی به جۆریک، که توانیوه تی هاوبه ندیی چه مک له نیوان جیهانی فیزیکی و ئەبستراکتدا به ییتته کایه وه وه ک له نمونه کانی (F) دا خراوه ته پروو:

F.

1. پرووان: به هۆی باران بارین گه نمی ئەمسالمان شین بوو.
2. گه وره (قه باره): ئەو شینه درۆیهت له کوی هیتا؟
3. هه لچوون: بو ئاوا خۆت شین کردۆته وه؟
4. پرسه: شینی شه هیدان ناکه یین، تا سه رنه که وین.
5. پیداکرتن: دیسان له من شینبوویه وه.

میتافۆرى چەمكىي رەنگى (شىن) بۆتە بواری سەرچاوه بۆ بواری ئامانج، كە خۆى دەبىنیتەوه لە چەمكەكانى (پرووان، قەبارە، هەلچوون، پرسە، پىداگرتن)، بە جۆرىك كە ئەو چەمكە هەمەكییەى، كە لە زەينى مرۆفدايه فراوان دەبى و لە چوارچۆهەى فەرھەنگ و زانینی مرۆف. بە تايبەت ئەو زانینەى لەرپى هەستى (بىنين)هوه چەمكسازى بۆ دەكرى رۆلێكى كاریگەر دەگيرى لە رۆنانى میتافۆرى چەمكىي رەنگ، بەمەش رەنگەكان زانياريه ئەبستراكتەكان بە پشتبەستن بە روانینی فەرھەنگى لە چوارچۆهەى كۆنكریتی و بەرجەستەدا دەخاتەرۆو، بەجۆرىك كە هەريەكە لە چەمكەكانى (قەبارە، هەلچوون، پرسە، پىداگرتن) ناوچەيه كى نەرينى واتايان داپۆشيوه، بەلام چەمكى (پرووان) دەكەوێتە ناوچە ئەرینيه واتاييه كان.

ئەنجام

- بە پشتبەستن بەو داتايانەى، كە لەم توێژینەوهيهدا خراونەتەرۆو میتافۆرى چەمكىي رەنگ لە زمانى كوردیدا هەلگري چەمكىي قوولى فەرھەنگى و كۆمەلایەتیین و بواری بەكارھێنانیان بە بەراورد بە فەرھەنگەكانى ديكە جياوازه.

- هاوشيوهى دياردە زمانيه كانى تر چەمكى هاوبەش و جيهانبيان هەيه، كە دەكرى لە رپى جۆراوجۆرهوه گوازرابنەوه بۆ نيو زمانە جياوازهكان، واتە هەندىك لە میتافۆرە چەمكيه كانى رەنگ لە زمانى كوردیدا ناوچەبين و پەيوەستن بە فەرھەنگى كوردەوه، بەلام هەندىكى تريان جيهانين وهك لە میتافۆرى چەمكىي رەنگەكانى (پەش، سپى، سەوز) خراوتەرۆو.

- میتافۆرى چەمكىي رەنگ لە زمانى كوردیدا، فۆرمى هاوبەشى وشە دروستدەكەن، بەلام هۆكارى پشت ئەم هابەشيه لە ئەزموون و زانینی جياوازهوه

سه رچاوه یان گرتوو، وه کو چه مکی (پرووان) له هه ریه که له رهنگه کانی (شین، سهوز) دا.

- هه ر شهش رهنگه کانی (سپی، رهش، سوور، زهرد، سهوز، شین) ناوچه ئه رینی و نه رینییه واتاییه کان داده پۆشن، ههروهک له داتاکاندا پروونکراوه ته وه به جوړیک، که رهنگی سپی (۸) واتای نه رینی و (۸) واتای ئه رینی ههیه، واته ئه م رهنگه به به راورد به رهنگه کانی تر زۆرتین به کارهینانه کانی که وتوو ته ناوچه ئه رینییه واتاییه کان، ئه مهش به پیچه وانهی رهنگی رهش، که زۆرتین به کارهینانه کانی که وتوو ته ناوچه نه رینییه واتاییه کان به جوړیک، که (۱۵) جار به شیوهی نه رینی و (۱) جار به شیوهی ئه رینی به کارهاتوو.

- هه ریهک له رهنگه کانی (زهرد، سوور) بواری به کارهینانیا یه کسانه، به جوړیک، که (۴) جار که وتوو نه ته ناوچهی نه رینی واتایی و (۲) جاریش ناوچهی ئه رینی واتایی، هه رچی رهنگی سهوزه (۲) جار به شیوهی ئه رینی و (۱) جاریش به شیوهی نه رینی به کارهاتوو، به لام رهنگی شین (۴) جار ناوچهی نه رینی واتایی و (۱) جاریش ناوچهی ئه رینی واتایی داپۆشیوه.

- میتافۆر به شیکی دانه براوه له بیرکردنه وه و چالاکیه مروییه کان و میکانیزمی که، که له رییه وه چه مکه ئه بستراکتیه کان به شیوهیه کی پروونتر گوزارشتیان لیده کری و ده خرینه پروو.

- رهنگه کان چه مکی هه مه کیان ههیه له زمانه جیاوازه کاند، به لام به پیی ده و روبه ری فهرهنگی و کۆمه لایه تی و فیزیکی چه مکی میتافۆری جیاواز رۆده نین.

سه رچاوه کان

به زمانی کوردی

- عه باس، ئاشنا فارس (2022)، میتافۆر له شیعره کانی قوتابخانه ی باباندا تووژینه وه یه کی سیمانتیکی مه عریفی، نامه ی ماستهر، کۆلیژی پهروه رده، زانکۆی سه لاهه ددین.
- مه محمود، ئافیس تا که مال (2012)، پرۆسه سایکۆلۆژییه کان له زمانی کوردیدا، چاپخانه ی له ریا، سلیمانی.
- ئه رستۆ (2011) هونه ری شاعر، و. عه زیز گه ردی، چاپی دووهم، خانه ی چاپ و په خشی رینما، سلیمانی.
- ئه حمه د، بیستون حه سه ن (2012)، کۆمه له وشه و پیکه وه هاتن له زمانی کوردیدا، چاپخانه ی له ریا، سلیمانی.
- عه لی، به کر عومه ر (2000)، میتافۆر له روانگه ی زمانه وانیه وه، نامه ی دکتۆرا، کۆلیژی زمان زانکۆی سلیمانی.
- عه بدولا، دلیر قادر (2022)، گرفته واتاییه کانی وه رگپیرانی ئامیریی، نامه ی ماستهر، کۆلیجی پهروه رده ی بنه رته، زانکۆی سلیمانی.
- حه سین، شیلان عومه ر (2009)، ئیدیۆم چه شن و پیکه اتنی له زمانی کوردیدا، چاپخانه ی ره نج، سلیمانی.
- ئیسماعیل، شیلان ئه حمه د و به هره سه لام حه مه غه رب (2020)، میتافۆرییه چه مکیه کان له زماندا، گۆفاری زانکۆی گه رمیان، ژماره (3) ی سالی 2020.
- غه فوور، مسته فا (2018)، ئیدیۆم و په هه نده کانی، چاپی یه که م، چاپخانه ی رۆشنیری، هه ولیر.
- جه واد، هۆشه نگ فارووق (2021)، بوخته یه کی تیۆری میتافۆره چه مکیه کان و په پره وکردنی به سه ر هه ندی ئیدیۆمی کوردیدا، گۆفاری ئه کادیمیای کوردی، ژماره 49، سالی.
- په شابادی، یه دوللا (1399)، خواستنی ئاراسته یی له شیعری عه بدوللا په شیو دا، پژوهشنامه ادبیات کردی، سال 6، شماره 1، پیاپی 9، بهاروتابستان.

به زمانی فارسی

- روشن، بلقیس و اردبیلی، لایلا (1399)، مقدمه ای بر معناشناسی شناختی، چاپ سوم، نشر علم، تهران.

- خصلتی، حمید و همکاران (1401)، تحلیل استعاره مفهومی ساختاری <<هستی>> در غزل های بیدل دهلوی، متن پژوهی ادبی، دوره 26، شماره 92، تابستان.
- گندمکار، راحله (1398)، یسویگی استعاره هایی مفهومی؛ تحلیلی انتقادی بر مبنای زبان فارسی، علم زبان؛ سال 4، شماره 10 پاییز و زمستان.
- هاشمی، زهره (1398)، نظریه استعاره مفهومی از دیدگاه لیکاف، ادب پژوهی، شماره، دوازدهم، تابستان.
- لؤبئر، سباستیان (1399)، در آمدی بر معناشناسی، ترجمه. جلال رحیمیان، چاپ و صحافی روز، چاپ اول.
- صفوی، کورش (1399)، در آمدی بر معنی شناسی، چاپ ششم، انتشارات سوره مهر، تهران.
- مهند، محمد راسخ (1398)، مکاتب زبان شناسی، چاپ یکم، چاپ و صحافی فرهنگ بان.
- صراحی، محمدامین (1393)، روی کردی رده شناختی، به استعاره هایی مربوط به رنگ در زبان فارسی، فصلنامه علمی - پژوهشی زبان پژوهشی، دانشگاه الزهرا، سال ششم، شماره 11، تابستان.
- کرمانی، معصومه (2018)، بررسی شناختی رنگ واژهی " سفید " در زبان فارسی: با تکیه بر نظریهی سرنمون و مقولات مرکز- پیرامونی SABARD, YEAR,16/SAYI/ISSUE32/ BAHAR/SPRING.
- اونز، وی ویان و گرین، ملاتی (1399)، زبان شناسی شناختی، ترجمه: جیهانشاه میرزاییگی، چاپ دوم، انتشارات آگاه، تهران.
- لیکاف، جورج و جانسن، مارک (1397)، استعاره هایی که با آن زندگی می کنیم، ترجمه، جیهانشاه میرزاییگی، چاپ یکم، چاپ و صحافی فرهنگ بان.

به زمانی ئینگلیزی

- Abdulrahman, Almas Nasradeen (2016), An investigation of conceptual Blends in the figurative language of English Advertisements: A cognitive semantic Approach, university of Sulaimani.
- Lakof, George and Johnsn, mark (1980), the metaphorical structure of the human conceptual system, cognitive science 4.
- Wang, Haixia (2011), integrating language and culture through conceptual metaphor in teaching Chinese as foreign language, Master of education,

University of Pittsburgh.

- amouzadeh, Mohammad and others (2012), A cognitive study of colour terms in Persian and English Procedia- social and behavioral science 32.
- romi, Najat o. kareem (2019), colour-related idiomatic expressions in English and Kurdish, koya university journal of humanities and social science.
- KÖVECSSES, ZÖLTÄN (2002), metaphor: A practical Introduction, oxford university press.
- KÖVECSSES, ZÖLTÄN (2005), metaphor in culture universality and variation, Cambridge university press.
- KÖVECSSES, ZÖLTÄN and others (2012), Cognition and culture the role of the metaphor and metonymy, EÖTVÖS University Press.

سه رچاوهی داتاگان

- مه حمود، رامیار (2021)، من شهوینکی دلته نگم ههیه، چاپی یه کهم، چاپخانهی نه ندیشه، تاران.
- ئیلخانی زاده، سواره (2007)، زه مزه مهی زولال، کوکردنه وهی، عه بدولخالق یه عقووبی، چاپی یه کهم، ده زگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، ههولیر.
- خال، شیخ محهمه دی (2005)، فرههنگی خال، چاپی دووهم، ده زگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، ههولیر.
- شیخانی، عه بدولوه هاب (2009)، فرههنگی شیخانی، چاپی یه کهم، چاپخانهی خانی، دهوک.
- موکریانی، گیوی (1999)، فرههنگی کوردستان، چاپی یه کهم، ده زگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، ههولیر.
- نالی، (1387)، لیکۆلینه وه و لیکدانه وهی مه لا عه بدولکه ریمی موده پرپیس و فاتیح عه بدولکه ریم، چاپی شه شه م، انتشارات کردستان، سنه.
- هه ژار (1396)، فرههنگی هه نبانه بۆرینه، چاپی یه کهم، چاپخانهی پویا، تهران.
- رهشید، یوسف (2013)، فرههنگی نه ناھیتا، چاپی یه کهم، چاپخانهی موکریانی، ههولیر.

ملخص

الاستعارة المفاهيمية للون في اللغة الكوردية

يحاول بحث تحليل الاستعارة المفاهيمية للألوان الأساسية من منظور هذه النظرية.

يوضح هذا أن أيًا من الألوان (أبيض، أسود، أصفر، أخضر، أحمر، أزرق) يمكن أن يصبح المجال المصدر لتمثيل المعلومات في المجال الهدف، وهو حقل مجرد، لذلك يتم تقديم المعلومات في هذه المناطق بطريقة ملموسة. تندرج الاستعارات المفاهيمية للألوان أيضًا في كل من المناطق الدلالية الإيجابية والسلبية، بسبب الاختلافات في التفكير البشري والثقافات.

الكلمات الدالة: الاستعارة المفاهيمية، مجال المصدر، مجال الهدف، التماثل، لون.

Abstraction

A research entitled (Conceptual Metaphor of Color in Kurdish Language), which attempts to analyze the conceptual metaphor of basic colors from the perspective of this theory.

This explains that any of the colors (white, black, yellow, green, red, blue) can become the source domain to represent the information in the target domain, which is an abstract field, so the information in these areas are presented in a concrete manner. Conceptual metaphors of colors also fall into both positive and negative semantic zones, due to differences in human thinking and cultures.

Key words: conceptual metaphors, source domain, target domain, mapping, colour.

مەزراڧندى جۆرەكانى ئەفسانە لە رۆمانى كوردىدا (كۆچرەو كۆچرەو)ى عەبدوللا سەراج بەنموونە

پ. د. نەزاد وەقاس سەئىد
بەشى كوردى / كۆلىژى پەروەردە
زانكۆى سەلاخەددىن / ھەولېر
nawzad.saeed@su.edu.krd

نعمە قەرەنى ئىسماعىل
بەشى كوردى / كۆلىژى پەروەردە
زانكۆى سەلاخەددىن / ھەولېر
neamah.ismail@su.edu.krd

پوختە

ناونىشانى ئەم تويژىنەو ھە بىرېتىيە لە "مەزراڧندى جۆرەكانى ئەفسانە لە رۆمانى كوردىدا، كۆچرەو كۆچرەو ى عەبدوللا سەراج بەنموونە". ئەم تويژىنەو ھەولېكە بۆ خستەرووى جۆرەكانى ئەفسانە لە روانگەى جىاجىاوە، واتە تويژىنەو ھەئەو پۆلىنانەى بۆ جۆرەكانى ئەفسانە كراو ەخاتەروو . لەم تويژىنەو ەدا مەزراڧندى و تەكنىكەكانى جەختىان دەكرىتەسەر ، ئەمەش بەمەبەستى خستەرووى چۆنىەتى مەزراڧندى ئەفسانەكانە لە رۆمانەكەدا، واتە ھەر ئەفسانەبەك بە چ جۆرە تەكنىكەك مەزرىندراو ەخرىتەروو. واتە ئامانجى تويژىنەو ھەكە بەرباس خستى چۆنىەتى مەزراڧندى ئەفسانەبە لە رۆماندا. گرنگى تويژىنەو ھەكە خستەرووى ئەو ھە، كە چۆن جۆرەكانى ئەفسانە لە پىناو گەياندى مەبەستى جۆراو جۆردا لە دەقى رۆماندا دەمەزرىنرى. بە واتاى ئەو ھە، تويژىنەو ھەكە تىشك دەخاتە سەر چۆنىەتى رەنگدانەو ھەى جۆرەكانى ئەفسانە و تەكنىكەكانى مەزراڧندى لە رۆماندا. تويژىنەو ھەكە دابەشكراو ەتە سەر دوو تەوەر. تەو ھەرى بەكەم جگە لە سەرەتايەكى كورت تەرخانە بۆ ناساندى

چەمک و زاراوەی مەزراندن، پاشان تیشک دەخریتە سەر تەکنیکە کانی مەزراندن، دواتریش پیناسە ی ئەفسانە. تەوهری دووهم جۆره کانی ئەفسانە و مەزراندنی جۆره کانی ئەفسانە لە رۆمانی کۆچرە و کۆچرەوی عەبدوڵلا سەراج لەخۆ دەگرێ. لە کۆتاییشدا ئەنجام، سەرچاوە کان و پوختە ی توێژینه وە کە بە زمانی ئینگلیزی و عەرەبی دەخرینه پروو.

وشە سەرەکیەکان: مەزراندن، تەکنیکە کانی مەزراندن، ئەفسانە، جۆره کانی ئەفسانە، کۆچرە و کۆچرەو.

١. سەرەتا

ئەفسانە وە ک کۆنترین ژانری ئەدەبی و مەزراندنی لە ژانریکی نوێی وە ک رۆماندا، دەبیتە هۆی لە ناو نەچوون و بە نەمری هیشتنە وە ی ئەو ئەفسانانە ئەمە لە لایە ک ، لە لایە کی تریش دەبیتە هۆی بە بەرز سەیرکردنی ئەم رۆمانانە، جگە لە مانەش رۆمانی سەردە میانە لای میللە تانی تری وە ک ئەمریکای لاتین، فۆلکلۆر بە گشتی و ئەفسانە بە تاییە تی بۆتە سەرچاوە ی داھێنان و ناسینە وە ی ئەم میللە تە ، بە مەش بە کارھێنانی ئەفسانە و گەرانی وە بۆ فۆلکلۆر وە ک مۆرکیکی نوێی رۆمانی ئەمریکی و دواتر ئەوروپی دەرکە وتووہ. نووسەری کوردیش بە مەبەستی پامان و خستە پرووی تیروانینیکی سەردە میانە و بۆ گەیانندی پە یامە کە ی لە بارە ی ئەو کیشە و ئاریشانە ی لە ئارادایە، پێویستە پشت بە ئەفسانە کان بەستی و بیانمە زریینی.

کۆچرە و کۆچرەو، رۆمانیکە پریە تی لە ئەفسانە ی کوردی و بیانی ، رۆماننوس توانیویە تی سوود لە چەندین جۆری ئەفسانە وە ربگری و لە دەقە کەیدا و بە تەکنیکی جیاواز بیانمە زریینی. عەبدوڵلا سەراج بۆ گوزارشتکردن لە و نەھامە تیانە ی بە درێژی میژوو بە سەر گەلی کورددا هاتووہ

وەک بابەتی کۆرپەوی کوردان لە ساڵی ۱۹۹۱ دا لە دوتوویی پۆمانیکدا بە ئاگیانەوه جۆره کانی ئەفسانە ی مەزراندوه.

۱.۱ ناساندنی مەزراندن (زاراوه، چه مەک، پیناسه)

زاراوه ی مەزراندن بەرامبەر بە وشە ی (توظیف) ی عەرەبی و (use) ی ئینگلیزی و (استخدام) ی فارسی دیت. لە فەرھەنگی (لسان العرب) دا بە مانای (مەزراندنی شتی لەسەر خۆی، بە شیوەیە کە ناچاربووی بیمەزریتی) دیت (ابن المنظور، ۴۸۶۹). واتە لە پرووی زاراوه ییەوه مەزراندن وەکو پێویستیە ک بو گە یاندنی مەبەستی ک ئەنجام دەدریت .

مەزراندن لە ئەدەبدا، بە واتای ئەوه دیت، کە نووسەر پە یوہەندییە کی نوئ لە گە ل کە لتوووردا بینادە کا و بە کاریدی تی، جیا لە وه ی کە تەنھا گە یاندنی مەبەستی ک بی، لە م قۆناغە شدا بە زیادکردنی بە های نە مری ئە و کە لتووورە، کاتی ک کە لتووور دە بی تە هیمایە ک بو هە موو سە ر دە مە کان و پە یوہە ست ناب ی بە سە ر دە مێ کی دیاری کرا و دە ر ئە نجامە کانی شی سیمای نوئ وەر دە گرن، نووسەر هە ل یاندە بژیری و لە بە ر هە مە کە یدا دە یانمە زری تی ، بو ئە وه ی لە گە ل ئە زموونە کە یدا بگۆنجی و گوزارشت لە خە مە کان بکات، بە مە ش ئامانجی کی دوولایە ن دە ستە بە ر دە کات ، بە مانا گشتگیری بە کی جۆری ک لە رە سە نایە تی و گشتگیری بە بە ستە وه ی ئە زموونی مرقایە تی بە ئە زموونی خۆ ی دە بە خشی، لە لایە کی تریشە وه دە رە نجامە کان دە ولە مە ند دە کات بە زیادکردنی دە لالە تی نوئ بو بە دە ستە پینانی ژیا نیکی نوئ (زاید، ۱۹۹۷، ۵۸-۵۹).

زۆر جار نووسەر لە کردە ی مەزراندندا سوود لە حیکایە ت و خە یالی ئە فسانە یی وەر دە گری ت بە و واتایە ی ((مەزراندنی فۆ لکلۆر هە روا بە ئاسانی و سە ر پێ ییە وه نییە، هەر تە نیا گواستە وه ی بیرو کە و کە ش و هە وای فۆ لکلۆری بە س نییە.....، بە لکو پێویستە سوود لە هیزی ئە ندیشە ی هە قایە تی ئە فسانە یی و خورافی وەر بگیری)) (رە شید، ۲۰۰۷، ۸۸).

کەواتە مەزراندن تەکنیکی ئەدەبی و ھونەرییە، کە دەنگی ئیستا و رابوردوو بەیەکدەگەینی و تیکەڵی دەکات، بەمەبەستی گەیانندی پەيامیک لە بەرھەمی ئەدەبیدا. (علي عشري) لە بارەى مەزراندنی کلتورەو دەلی ((مەزراندن واتە بەکارھێنانی دەرەنجامەکانی کە لە پوور، بە بەکارھێنانی ھونەری و ئاماژەیی، کە بە شیوەی رەمز بيمەزینى بو لە خوگرتنی رەھەندەکانی سەردەم لە دیدی شیعری شاعیرە کەو، بەم پێیە شاعیر تاییەتمەندی ئازارەکانی خوێ بەسەر دەرەنجامەکانی کە لە پوور دادەبەزینى و دەبیتە دەرەنجامیکی کە لە پووری سەردەمیانە و گوزارشت لە تالترین خەمەکانی شاعیری ھاوچەرخ دەکات، لەو کاتەى کە شاعیر ھەلگری ھەموو رەسەنایەتی و ئەسەلەتیکى / پاکیزەییەکی کە لە پوورە، کە پەيوەندییەکی تۆکمە لە نیوان کە لە پووری کۆن و دیدی شیعری ھاوچەرخ دروست دەبیت و نابیتە شتیکی سەپیندراو)) (رحاحلة ٢٠٠٧، ١٥-١٦).

بەکارھێنانی ئەو دەرەنجامی کە لە پوور لە ئەنجامی ((سوود وەرگرتن لە کەرەسەى خاوی کە لە پوورە بو دەقی ئەدەبی و بارگاویکردنیانە بە دید و بوچوونی نوێ کە لە دەقە رەسەنە کە دا بە شیوەیەکی روون بەرچاو نە کەوتوو، کە بگونجی لە گەڵ شیوە ھونەری و ئیستاتیکە کەیدا)) (المفرح، ١٤٢٦، ٢٠). ئەفسانە لە خوگرى کۆمەلێک رەگەز و رەھەند و ھیما، دەشی نووسەر ئەم رەگەز و ھیمايانە جارێکی تر لە تیکستیکی ئەدەبیدا بيمەزینىتەو. بەم پێیە مەزراندن ((باشترین شیوازە، کە رەگەزەکانی ئەفسانە تیدا تیکچرژاو و تیکەڵ بەیەک ناکرین، بەلکو لە رێگای ئەو دەلالەتە نوێیانەى کە وەری دەگرن سەرلەنوێ زیندوو دەکرینەو)) (زاید، ١٩٩٧، ٦١).

مەبەست لە تەکنیکی مەزراندن چۆنییەتی ئاماژەکردن و بەکارھێنانی ئەفسانەییە لە رێگەى تیکەیشتن لە ھیما و ئاماژە و دەرەنجامەکانییەو و دواتر

نوسەر چۆن لە رېگەى فېلى زمانەوانى و تەكنىكەكانى ھونەرى نوسىنەو، لە دەقى رۆمانىكدا بىانمەزرىنى دووبارە ژيانان بى بىەخشىتەو، مەغزا و مەبەستەكەى بگەيىنى.

۲.۱ جۆرەكانى مەزراڧندى:

زاراوى رەخنى ئەفسانەيى لە كارى لىكۆلەرانى قوتابخانەى ئەدەبى بەراوردكارى فەرەنسيدا چەسپا و لىكۆلەنەو ئەدەبىيەكان لە رەوانگەى ئەفسانەكانەو بەكارىان ھىتاو ھەرەك (بىربرونال)ى رەخنەگر كاتى مېتۆدى (رەخنى ئەفسانەيى) لە سالى ۱۹۹۲ دانا، كە بە نوپترىن مېتۆدى رەخنىيى دادەنرى و لەو دەقە ئەدەبىيەنە دەكۆلەنەو كە ئەفسانەيان تىدايە، بە وتەيەكى گابرىل گارسىا ماركىز دەستى پىكرد كە دەلى ((ھەر چىرۆكىك كە دەياننوسىن دە ھەزار سالى ئەدەبى لەدواوئە، نەك تەنھا لە پشت ھەر چىرۆكىك، بەلكو لەدواى ھەر دەقىكىش، ھىز و مەزنى ئەو داب و نەرىتانە، تاكە پاساوىك نىيە بۆ گرنگىپىدانى مېژوونووسانى ئەدەب، بەلكو رېگەش دەدات بە لىكۆلەنەوئەكى فراوان لە بارەى ئامادەبوونى ئەفسانەكان لە دەقى ئەدەبىدا، لەگەل ئەو دەستكارىانەى (تەدىلات) كە بۆى زىاد دەكات ئەوئەش لە رەوانگەى ئەو ترووسكايى و رەوناكەيى كە لىيەو ھەرىدەگرى، بۆ ماوئەكە وا گومانم دەكرد دەتوانىن چەند ياسايەك دابنئىن، بەلام ئەدەب بە جىاوازى بابەتەكە بەرگرى ترى دەكرد. ئەمرو ھەرىكە لە (دەركەوتن، گونجاندىن، برووسكەيى) ى ئەفسانەكان لە دەقدا ھەكو دىاردەيەكى ھەمىشە نوپبوونەو دادەنئىم، ئەم پۆلئەنى كە پىشنىازم كروو ھىچ مەبەستىكى نىيە، تەنبا خستەسەرى كەمىك لەو رۆناكەيە و دانانى جۆرىك لە شىكردنەوئەى ئەدەبىيە ئەوئەش رەخنى ئەفسانەيە)) (brunel,1992, 72).

برونال لە ڕیگە ی پەخنی ئەفسانەییەوه گرنگی بە جیهانی ئەفسانە و ئەو پەییوەندییە لە گەڵ ئەدەبدا هەیه تی دەدات، بۆ ئەمەش سی یاسای دانا^(۱)، ئەوانیش :

۱. دەرکەوتن

۲. گونجاندن

۳. برووسکەیی (brunel,1992, 72-81)

۱.۲.۱ دەرکەوتن (التجلی-Emergence):

بریتییه لە دەرکەوتنی پەگەزێکی ئەفسانەیی لە بەرهەمی ئەدەبیدا، که لەسەر تاکە دەقیک ناوەستی، بە لکو لهوانه یه سهراپای کاری نووسەرێک بگریتهوه، لهوانه شه لهسەر ره گەزێکی ئەدەبی لە لایەن کۆمەڵێک نووسەر یان ئەدەبی نەتەوهیه ک بوەستی . (برونال)یش وای دەبینی که ئەم جۆره شیکردنەوهیه، واتە پەخنی ئەفسانەیی زیاتر پەوایه تی / شه رعیه ت وەرده گری ئە گەر بەرێکەوتی ئەفسانەیی لە دەقه که دەستی پینه کردبێ، بە لام ئەمەش مانای ئەوه نییه تهنها به شیکردنەوهی پروکاری دەرەوهی دهق واز بهیترێ، بە لکو پیوسته شیکردنەوه که له ناوه وه قوول بیته وه ، لهوانه یه بۆ ئەم شیکردنەوهیه ش زیاتر شه رعیه ت بە دەست بینی، کاتی به ئاماده بوونی ئەفسانە دەستی پیکردبێ، دەرکری به وه سفکردنیکی سه ریپی واز له دهقه که بهیترێ دەرکەوتنیش به چەند ته کنیکی دەرده پردری : (brunel,1992, 72_73)

۱. ته کنیکی ناو نیشان: کلیل دهقه و ئاماژه یه بۆ ناوه روکه که ی، به شیوه ی

ئاشکرا یان نا ئاشکرا دیت که پیوستی به پروونکردنەوه ده بیت.

۲. ته کنیکی ده ست پیکردن: له میانه ی دهسته واژه یه ک له ده ست پیکری دهقه

ئەدەبیه کهیدا دەرده که وئ، بۆ نمونه: (پەندیک یان وتیه ک یان پسته یه ک که

پێویستی بە تێرمان و لیۆردبوونەوه هەبێ و پێویستی بە ڕوونکردنەوه بێ لە پەراویژدا.

۳. ناچاری / پێویست (اللازمة): بریتییە لە دووبارەبوونەوه لە دەقی ئەدەبیدا، بۆ نموونە دەستەواژەیە ک بە شیوەیەکی دیاریکراو دووبارە دەبیتهوه و دەچەسپێ بە شیوەیە ک نەتوانی لێی دابیری.

۴. دەقئاویژان (التناص): دەقئاویژان بە ڕەنگ و بۆی دەق یان کۆمەڵە دەقیکی تیکچەرژاو دادەنرێ، گەلی جار نووسەر لە ڕیگەیی مەزراندنی چەند دەقیکی تردا، دەقیکی نوێ بەرھەم دەھێنێ لەو کاتەدا زۆر جار نووسەر پەنا بۆ دەقی کە لەپووری کە ھەلگری ھێما و ڕەمزی ئەفسانەیین دەبات و دەقئاویژانە کە دەردەکەوێ.

ھەرچەندە جیاوازیە ک ھەبێ لە نێوان مەزراندن و دەقئاویژاندا، چونکە ھەندێ لیکۆلەر و نووسەر دەقئاویژان بە جۆرەکی مەزراندن دادەنن، بەلام ھەندیکیان بە جیاوازی دەبینن، (سید البحر اوي) ((مەزراندن بە جۆریک لە جۆرەکانی دەقئاویژان دادەنێ، بەلام دەقئاویژان تەنیا دەق دەگریتهوه، ھەرچی مەزراندنە دەق و کەسایەتی و رووداو و ھەموو قالبە ئەدەبیەکان دەگریتهوه، ھەروەھا دەقئاویژان تەنیا دەقی کە لتووری ناگریتهوه بە لکو دەقی ھاوچەرخیش لەخۆ دەگری)) (المفرح، ۱۴۲۶، ۲۰).

۵. وەرگرتن و تێھەلکێشکردن (الاقْتباس و التضمین): وەکو وەرگرتنی دێرە شیعریک یان رستەبە ک یان دەقیکی ئەفسانەیی و تێھەلکێشکردنی لە دەقیکی نوێدا.

۶. تەکنیکی ڕەوانبێژی (شیوەی ڕەوانبێژی - الصور البلاغية): لەم تەکنیکەدا ڕەگەزی ئەفسانەیی بە ڕوونی دەردەکەوێ بە ھۆی لیکچوون یا خواستن یا درکە....

۷. پاشخانی ئەفسانەیی: نووسەر بە ئەنقەست پەگەزیکی ئەفسانەیی دیار بە کارناهیێنی، بەلکو پشت بە باکگراوندیکی ئەفسانەیی دەبەستی و لە پێگەیی لیکچوواندن و نزیککردنەوه و لە ژێر سیپەری هیما و ئاماژەکان دەیمەزریێنی، لێره‌دا دەقەکش دوو واتا دەبەخشی: یەکه‌میان هونەری راستەوخۆیە و دووهمیشیان ناراستەوخۆ و لیکدانەوه‌ی پێویستە، که باکگراوندە ئەفسانەییە که دەنوێنی و نووسەر ناوی ئەفسانە که بە ئاشکرا دەرنابریێت (ئەم حالەتەش پێویستی بە نووسەر و خوێنەرێکی روشنبیر هەیه).

۸. بنیادی هونەری:

لە تەکنیکی پیشووتر نزیکە، نووسەر پشت بە پەیکەری گشتی ئەفسانە دەبەستی، ئەگەر جیاوازی‌ش لە ناوهرۆکه‌که‌یدا هەبێ، دنیاویکی هونەری بۆ دەقیکی داھێنەرانی سازدەکات، که ئاماژە بۆ ئەفسانەیه‌ک بکات.

که‌واتە دەرکه‌وتنەکانی لە سێ حالەتدا بەدی دەکرین:

أ. راشکاو و تەواو (صریحاً و تەماماً): لە ناویشان یان ناچاری یان دەقئاویزان دەرده‌که‌وێ. بۆ نمونە بە راشکاوی ئاماژە بە ناو یان سیفەتیک، بکات.

ب. پاژەیی (جزئی): لە پێگەیی ئاماژەکردنەوه بە بەشیک یان سیفەتیک لە سیفەتەکانی پەگەزیکی ئەفسانەیی، بۆ ئەوه‌ی ئەو بەشە ئاماژە بۆ گشت بکات. ئەمەش لە وێنەیی ره‌وانیێزیدا دەرده‌که‌وێ.

ت. پەنھان و تەمومژاوی (مبهما و مضمراً):

بلاوترینیانە لە داھێنانی ئەدەبیدا، چونکە پەنھانی و شاراوہیی پەگەزە ئەفسانەییە مەزریێنراوہ که پەهەندی فراوان بە داھێنەر دەبەخشی و پانتاییەکی فراوانتری دەلالەتیش بە خوێنەر دەدات.

۲.۲.۱ گونجاندن (شیاوبون، المطاوعة) - Flexibility:

بریتیه له توانای په گهزی ئەفسانهیی، له گۆران و پیکهاتهی دهقی ئەدهیدا، که هاوشانی بیری داهینەر و فەلسەفە کەیی بێت به هۆی کردەیی نەرمی و گونجانەوه، په خهنگر ده توانی نه گۆر و گۆرانکاریه کانی په گهزی ئەفسانهیی دهستنیشان بکات، که له سروشتی وشه کهوه ده رده چیت. له ریگهیی سپینه وه و زیادکردن، یان تیکه لکردن یا خود لیکچوواندندا، هەر بۆیه بیر برۆنال دهلی ((من گونجاندن به کارناهیتم، ته نیا بۆ وشهیه کی نزیکهیی نه بی که زه حمهت بی و نه توانی به ئاسانی خۆی بدات به دهسته وه. وشه که له یه ک کاتدا ئاماژه به نەرمی له چرکردنه وه و بهرگری له په گهزی ئەفسانهیی ده کات له دهقی ئەدهیدا)). (brunel,1992, 77)

له گونجانندا دهقی ئەفسانهیی تایبه تمه ندیه گه وه ره یه کانی له دست نادات، به لکو شیوه و روخساری جیاواز وه رده گری، چونکه وشه ی گونجاندن (لاستیکی) له بنه رتدا (خاوه ن هیما و ئاماژه یه کی فیزیاییه، له ده ستپیکیی به کاره ی تانیدا، له په گهزی فیزیاییه وه ده ستی پیکردوه، ئینجا گوازاوه ته وه بۆ زمان و دواتریش له ناو په گهزه کانی دهقی ئەدهیدا به کارهاتوه، له بهر ته وه ی مهزاندنی ئەفسانه و هیما ی ئەفسانهیی له لایه ن نووسه رانه وه پشت به ته کینیکی گونجاندن ده به ستیت، چونکه ئەگه ر وانه کات، ئەوا کاره که ی ته نیا وه کو کۆپیه ک یان ره خه نه یه ک ده بێت، که واته گونجاندن بۆ گوزارشتکردن له واقعیک که ئەسته م بی ده ستی به سه ردا بگیری ت به کاردیت). (عوادی، ۲۰۱۱، ۳۵-۳۶)، گونجاندن له چه ند دۆخی کدا ده رده که وی، ئەوانیش:

أ. لیکچوون و هاوشیوه بوون (التمائل والتشابه): واته لایه نی لیکچوونی نیوان په گهزی ئەفسانهیی و په گهزی ئەدهبی.

ب. شیواندن و گۆرانکارییه کان (التشویهات والتغیرات): نووسه ر پشت

بەو جیاوازیانەی نێوان پەگەزی ئەفسانەیی مهزری‌نراو و زیادکردن و کەمکردنەوهی پەگەزی ئەدەبی دەبەستێ. کەوا پانتاییه‌کی واتایی له نێوان هەردوو پەگەزدا دروست دەبێ. هەروەک چۆن یه‌کیکیان سەنتەری داوه‌که بێت و دووه‌میشیان لایه‌کانی بۆ خەلقکردنی جیهانیکی تر که له جیهانی ئەفسانە نه‌چێ.

ت. لێلی و تیروانینی جیاواز (جۆراو جۆر، تعدد الرؤی): نووسەر په‌نا بۆ پێچان و داپۆشین و ناروونی دەبات، له‌گەڵ لێلی پەگەزه‌ ئەفسانەییه‌که بگونجێ. ئەمەش بوار به‌ زۆری خۆیندنه‌وه‌کان و لیکدانه‌وه‌کان دەدات.

٣.٢.١ برووسکه‌یی (تیشکدانه‌وه، پەنگدانه‌وه، الاشعاع)، Irradiation.

تیشکدانه‌وه جیا له‌ ئاماژه‌ فیزیاییه‌که‌ی، ئەرکی نوێ به‌ ئەفسانە دەبه‌خشی، که بریتین له‌ سیبەر و خەرمانه‌ و ئاماژه‌ واتاییه‌کان که پەگەزی ئەفسانەیی مهزری‌ندراو ده‌یه‌خشی، به‌ یارمه‌تی کرده‌ی گونجان و نهرمی و پله‌ و راده‌ی گونجاندنی له‌گەڵ ئاسۆی چاوه‌پروانکراوی خۆینەر (جبابلیه‌، ٢٠١٧، ٢٠٨). ئەم تاییه‌تمه‌ندیانه‌ش نووسەر به‌ کاریان دینێ تاکو له‌ پوخته‌ی کاره‌ ئەده‌یه‌که‌ی تیشک بداته‌وه، له‌ کاتی ده‌ستپێکردنی ده‌ق وه‌کو ناوئیشانیکیان سهره‌تایه‌ک، پێشکه‌شکردنێکی بڕگه‌یه‌ک له‌سه‌ر به‌رگی کۆتایی کتیییک پەنگ ده‌داته‌وه. یاخود وه‌ک پێویسته‌ک له‌ ناو ده‌ق یان رسته‌یه‌کی تۆکمه‌ و چڕ یان وه‌کو ئاماژه‌یه‌ک بۆ پەگەزی ئەفسانەیی. هەر له‌ به‌ر ئەمانه‌ش له‌وانه‌یه‌ پەگەزی ئەفسانەیی ده‌رکه‌وتنێکی ئاشکرای نه‌بێ له‌ ده‌قدا. که‌واته‌ لێره‌دا دوو سه‌رچاوه‌ی لاوه‌کی بۆ برووسکه‌دانه‌وه‌ی ئەفسانە له‌ ده‌قدا هه‌یه‌ ((یه‌که‌میان کۆمه‌لێک به‌ره‌می نووسه‌ریکی دیاریکراو به‌ جۆریک وینه‌ ئەفسانەییه‌که‌ له‌ ده‌قیکی ئەو نووسه‌ره‌دا ئاماده‌یی هه‌بێ، به‌لام له‌وانه‌یه‌ له‌ ده‌قیکی تردا به‌شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ ئاماده‌یی هه‌بێ. دووه‌میان، خودی ئەفسانەیه‌که‌ به‌

ناچارى لە بیرهوهرى و خهيالى نووسەر برووسكه ده داته وه ، كه پيوستى به وه نيه به راشكاوانه گوزارشتى ليوه بكات)) (عوادى ، ۲۰۱۱ ، ۳۷) ، بويه ره گهزى ئەفسانەيى ئاماژه و هيمايه كى گرنه له ده قدا ، ئەگەر ناديار و ليليش بى ، پيوسته تواناي برووسكه دانى هه بى .

۳.۱ پیناسەى ئەفسانە

دۆزینەوهى پیناسەيه كى گشتگيرى ئەفسانە كارىكى زه حمه ته ، له بهر ئەوهى چەند جۆرو وه زيفهيه كى جياوازی ههيه و زانايان و ليكۆله ران ههريه ك له روانگه ي ميۆد و ريبازى بواره كى خويه وه ناساندوويانه ، ئەم روانگه جياجيايانه ناساندنى ئەفسانەى ئالۆزكردووه . ههروهك (ئۆگهستين) سه باره ت به ئالۆزى چيه تى ئەفسانە ده لى ((ئەگەر كه سيك پرسیار له من نه كات ، ئەوا من ده زانم چيه ، ئەگەر ئاره زووى روونكردنه وه شم كرد بۆ ئەو كه سه ي ليم ده پرسى ، ئەوا من نايزانم)) (راثفين ، ۱۹۸۱ ، ۹).

له كتيبي (Man and his symbols) ده روونشيكارى سويسرى (كارل گوستاف يونگ) له باره ي سهختى ناساندنى ئەفسانە وه ده لى ((هه موو ئەو هه ولانه ي بۆ شروقه كردنى ئەفسانە و چه مكه كى دراوه ، نه بۆته هوى ئەوه ي لى تيبگه ين ، به لكو به پيچه وانوه وای كردووه زياتر له ناوه پۆكه كى دوور بكه وينه وه و زياتر دۆشدا بمينين)) (عبدالطوب ، ۲۰۱۹ ، ۶) ، بويه چەندين پیناسەى جياواز له دید و گوشه نيگا و پسپۆرى جياوازه وه بۆ ئەفسانە كراوه .

(ميرسيا ئەلياده) فهيله سووفى رۆمانى له كتيبي (ملاح من الاسطورة) دا له باره ي ئەفسانە وه ده لى ((ميژوويكى پيرۆز ده گيرپته وه و پيشاندهرى رووداويكه له زه مەنى سه ره تاييه سه ر سورهيته ره كانه وه پرووى داوه)) (ئەلياده ، ۱۹۹۵ ، ۱۱) . به گویره ي ئەم ناساندنه ، ئەلياده جهخت له سه ر مۆركى پيرۆزى و حه قيقه تى روودانى ئەفسانە له زه مەنى به راويدا ده كاته وه .

بەسەرھاتىكى كلتورىيى زۆر ئالۆزە، دەكرى لە روانگەى جۆراو جۆرەو شەرۋە
بكرى)) (عبدالتاب، ۲۰۱۹، ۱۳).

۱.۲ جۆرەكانى ئەفسانە

جۆراو جۆرى لە پۆلىنكردىنى جۆرەكانى ئەفسانەدا بۆتە يەككىك لەو كىشە
و گرفتانهى پروبەرووى ھەر توپزەرىكى بوارى ئەفسانە دەبىتتەو، لەبەرئەوھى
ئەفسانە بابەتتىكى كۆن و ئالۆزە و پەيوەندى بە زانستەكانى ترەو ھەيە، ھەر بۆيە
ھەر لىكۆلەرېك بەپىي تېروانىن و پىپۆرىي خۆى ئەفسانەى پۆلىنكردووھ.
ھەرچەندە پۆلىنى جياجىاي بۆ كراو، بەلام ئەمە ئەو ناگەيەنى كە جۆرو
پۆلىنەكان لىكترىك نەبن ياخود دووبارە نەبنەوھ.

(نەبىلە ئىبراھىم) جۆرەكانى ئەفسانەى پۆلىن كىرەتە سەر پىنج جۆر،
ئەوانىش ((ئەفسانەى نەرىت و بۆنە ئانىيەكان، ئەفسانەى ئەفراندىن، ئەفسانەى
شىكارى، ئەفسانەى ھىماكارى (ھىمايى)، ئەفسانەى قارەمانى خواوئەند)) (نەبىلە
ابراھىم، ۱۹۷۴، ۱۶-۲۱) ن.

(ئەحمەد كەمال زەكى) ىش بە شىوہيەكى تارادەيەكى زۆر نرىك لەو
دابەشكردەنى سەرەوھ، چوار جۆر ئەفسانەى دەستنىشان كىرەوھ، ئەوانىش
((ئەفسانەى ئانىنى، ئەفسانەى شىكارى، ئەفسانەى ھىماكارى، مېژوووى
ئەفسانە)) (زكى، ۱۹۷۹، ۴۶-۵۱) ن.

(موھەمەد عەجىنە) بەشىوہيەكى وردتر و پروونتر جۆرەكانى ئەفسانەى
پۆلىن كىرەوھ بۆ ((ئەفسانەكانى دروست بوونى گەردوون، ئەفسانەى
ھەسارەيى، ئەفسانەى دياردە سروشتىيەكان، ئەفسانەى گيانەوھ)) (عجىنە،
۱۹۹۴، ۱۲۲-۲۸۱).

(فەرھاد عەزىز خۆشناو) بەشىوہيەكى گىشتگىرو بە لەخۆگرتنى زۆرەيى
ھەرەزۆرى جۆرەكانى ئەفسانە، پىشنىيازى سى جۆرى سەرەكى كىرەوھ،
ئەوانىش:

- ١- ئەفسانە ی ئاسمانی و اتا جیهانی پیش بوونی مرۆف
- ٢- ئەفسانە ی زەمینی و اتا جیهانی لە کاتی بوونی مرۆف
- ٣- ئەفسانە ی بن دنیا و اتا جیهانی دوا ی بوونی مرۆف)) (خۆشناو، 2013، ٢٠٠).

(د. مەولود ئیبراهیم) لە کتیی (گەران بە دوا ی نەمریدا) جۆره کانی ئەفسانە ی کوردی بە م شیوە یه ی خوارەووە دەستیشان کردوو:

١- ئەفسانە ی خواوەندە کان (اسطورة)

٢- ئەفسانە ی پالە وانیه تی

٣- ئەفسانە ی دلدار ی

٤- ئەفسانە ی ژنخواستن

٥- ئەفسانە ی گەران بە دوا ی نەمریدا

٦- ئەفسانە ی گەران بە دوا ی بەخت

٧- ئەفسانە ی سپردۆزی

٨- ئەفسانە ی ئەفراندن

٩- ئەفسانە ی گیانلە بەران

١٠- ئەفسانە ی لافاو)) (حەسەن پ، ٢٠٢١، ٤٩-٥٢).

بە پشتبەستن بە و سەرچاوانە ی سەرەووە و بە لە بەرچاوە کردنی لایەنی پراکتیکی توێژینه وە کە، لە پۆلینکردنی جۆره کانی ئەفسانە دا، دەکرێ ئەم جۆرانە ی خوارەووە دەستیشان بکریت:

١- ئەفسانە ی ئەفراندن

٢- ئەفسانە ی نەریت و بۆنە ئاینیه کان (الطقوسية)

٣- ئەفسانە ی هیماکاری (هیما یی - پەمزی)

٤- ئەفسانە ی گیانلە بەران

٥- ئەفسانە ی میژووی

۶- ئەفسانەى چاكە و خراپە

۲.۲ مەزراڧندى ئەفسانە لە رۆمانى كۆچرەو كۆچرەوى عەبدوﻻﻻ سەراچ دا رۆمانى (كۆچرەو كۆچرەو) لەلایەن (عەبدوﻻﻻ سەراچ) هوه له سالى ۲۰۰۳دا نووسراوه. ناوه پۆك و بابەتى ئەم رۆمانە سىاسى و نەتەهوىيە و كۆرەوى كوردانى سالى (۱۹۹۱) پروداوى سەرەكى رۆمانەكەيه، باس لە ئىش و ئازارو بى ئومىدى تاكى كورد دەكات كه به درىزايى مېژوو تووشى چەندىن ئازار و كىشه بووه و برسېه تى و نەهامەتى و دەربەدەرى زۆرى چەشتووه. سەراچ وه كو نووسەرېكى به ئەزموون به تىكەلكردن و سوود وەرگرتن له چەندىن جۆرى ئەفسانەى بيانى و كوردى ئەم رۆمانەى نووسىوه و تىيدا له رېگەى تەكنىكەكانى (دەركەوتن و گونجاندن و برووسكەيى) يهوه ئەفسانەكانى مەزراڧندن .

لەم تەوه رەدا هەولداوه به پىي شىكردنەوهى ئەو رۆمانەى كه وهك نموونه وەرگىراوه، جۆره كانى ئەفسانە دەستىشان بكرىت، پىويستە ئەو راستىهش بگوتى كه هەندى نموونهى ئەفسانەكان دوو دەلالەت له خۆ دەگرن واتە دەشئ نموونهيهك بكهويته زىر چەترى زياتر له جۆرېكى ئەفسانەدا بەلام لىرەدا تويزەر له خستنه پرووى جۆرى ئەفسانەكەدا رەچاوى ئەوهى كردوو كه نووسەر به چ مەبەستىك ئەفسانەكەى مەزراڧندوو، لەسەر ئەم بنەمايه جۆره كەى دەستىشان كردوو.

يه كه م: ئەفسانەى ئەفراڧندن:

مەبەست له ئەفسانەى ئەفراڧندن گىرانهوى سەرەتاي دروستبوونى جيهانه و ئەم گىرانهوىهش به پىي چۆنيه تى تىگەيشتن و بىركردنەوهى هەر مىللەتتىك دەگۆرى. لەبەرئەوهى ئەم جۆرهى ئەفسانە (پانتاييهكى فراوان له هزر و بىروباوهر و فەلسەفه و كلتور و مېژوو مىللەتان گرتۆتەوه، لەبەرئەوهى ئەوئىش

هەلقولای جۆری بیرکردنەوه، ژینگە و کلتوری ئەم میللەتانەیه و هەر میللەتیکیش بە جۆریک باس لە ئەفسانە ی دروستبوونی گەردوون دەکات) (خۆشناو، ۲۰۱۳، ۱۲۷).

بێگومان پالنه‌ری یه‌که‌م له‌ پشت دروستبوونی ئەفسانەکان، تێرمان بووه‌ له‌ سیستەمی گەردوون و هەولدان بووه‌ بۆ شرو‌فه‌کردنی ئەم سیستەمه‌، بۆیه‌ مرو‌فیش له‌ بابەته‌ ناروونه‌کانی کۆلیوه‌ته‌وه‌ و لێکدانەوه‌ی جیا‌جیای بۆکردووه‌. سروشتی زۆریک له‌ مرو‌فه‌کانیش وایه‌ حەز به‌ زانینی ورده‌کاریی شته‌ ناروون و نه‌زانراوه‌کان ده‌که‌ن، هه‌روه‌ک پامان له‌ گەردوون و پرسیارکردن له‌وه‌ی که‌ چۆن دروست بووه‌ و به‌ چەند قۆناغی‌کدا تێپه‌ریوه‌، تا گه‌یشتۆته‌ ئەو قۆناغی که‌ چۆن پرووه‌ک و مرو‌ف و گیانه‌وه‌ران دروست بوونه‌، هه‌ر بۆیه‌ به‌کۆنترین جۆری ئەفسانە داده‌نری‌ت. میرسیا ئەلیاده‌ پێی وایه‌ ((ئەفسانە ی بنه‌چه‌، به‌ گێرانه‌وه‌ی ئەفسانە ی ئەفراندنی گەردوون ده‌ست پێده‌کات)) (خۆشناو، ۲۰۱۳، ۱۲۷).

ئەمەش ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نی که‌ پێش هه‌موو شتی‌ک گەردوون به‌هه‌موو پێکهاته‌کانیه‌وه‌ (ئاسمان و زه‌وی و ئەستیره‌ و...هتد) دروست بووه‌، بۆیه‌ مرو‌فی به‌رایی ئەم جۆره‌ ئەفسانەیان وه‌کو ئامرازیک به‌کارهێناوه‌ بۆ تیگه‌یشتن له‌ چۆنیه‌تی ئەفراندنی ئەم گەردوونه‌. که‌واته‌ ئەفسانە ی ئەفراندن ((پرو‌سه‌ی دروستبوونی گەردوون و ئەو گۆرانکاریانه‌ی به‌سه‌ریدا هاتووه‌ وینا ده‌کات)) (علی، ۱۹۷۸، ۱۶).

له‌و کاته‌ی که‌ مرو‌فه‌کان چیرۆکی دروستبوونی گەردوون ده‌گێرنه‌وه‌ هه‌ر میللەتیک به‌ جۆریکی جیاوازی لێکدراوه‌ته‌وه‌ و گێراویته‌وه‌. بۆ نمونه‌ له‌ ئەفسانە ی بابلی دا: (پێش دروستبوونی ئاسمان و زه‌وی توخمی ژیان هه‌بووه‌ که‌ ئەو توخمه‌ ئاویتیه‌که‌ بووه‌ له‌ نیرینه‌ و مێینه‌، نیرینه‌که‌ له‌ ئاوی شیریندا بووه‌ که‌ ناوی (دابشو‌یه‌، مێینه‌ش له‌ ئاوی سوێردا که‌ پێی ده‌وتری‌ت (تیامه‌) هه‌ردوو

توخم تیکه‌ڵ بوون (مومو) لە دایک بوو. که بریتیه له (وشه) له و سیانه نیرینه‌یه‌ک په‌یدا بوو که (لکسمبۆ)یه و مینه‌یه‌کیش که ناوی (لکسامۆ)یه په‌یدا بووه. له و دووانه‌ش (ئه‌نشار) دروست بوو به‌واتای جیهانی سه‌روو، (کیشار) به‌واتای جیهانی خواروو دروست بوو، ئه‌وجاره سیانه‌یه‌کی تر دروست بوو ئه‌وانیش (ئه‌نو) خواوه‌ندی ئاسمان و (له‌یل) خواوه‌ندی زه‌وی و (ئه‌یا) خواوه‌ندی ئاو بوون. دواتر ناکۆکی که‌وته‌ نێوان (ئه‌بسۆ) که‌یه‌کیک بوو له‌ خواوه‌نده‌ گه‌وره‌کان له‌ گه‌ڵ خواوه‌ندی بچووک، له‌ ئه‌نجامدا شه‌ر هه‌لگیرسا، له‌م شه‌ره‌دا (مه‌ردۆک) به‌سه‌ر (تیامه) دا سه‌رکه‌وت. ئینجا مه‌ردۆک ویستی کاریکی گه‌وره‌ بکات. ئه‌ویش هات لاشه‌ی (تیامه) ی کرده‌ دوو له‌ ته‌وه، له‌ له‌ تیکیان ئاسمان و له‌ ته‌که‌ی تر زه‌وی دروست کرد، ئینجا دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌م کاره‌ی ته‌واو کرد، سالی کرد به‌ (١٢) مانگ و که‌وته‌ دروستکردنی پۆژ و مانگ و ئه‌ستیره‌کان و پرووه‌ک و گیانه‌به‌ران پاشی ئه‌وانه‌ مرۆفی دروست کرد له‌ قور و خوین) (ابراهیم، ١٩٧٤، ١٧).

له‌ هه‌ندێ ئه‌فسانه‌ی تردا باس له‌ هاوسه‌رگیری نێوان زه‌وی و ئاسمان کراوه، که‌ پۆژ و مانگ و ئه‌ستیره‌یان لێوه‌ بووه. (له‌ سه‌ره‌تادا ئاسمان و زه‌وی هاوسه‌رگیری ده‌که‌ن و به‌یه‌که‌وه‌ نووسان، بۆیه‌ گه‌ردوون تاریک بووه، دواتر زه‌وی مندا‌له‌ کانی له‌ دایک ده‌بێ که‌ پۆژ و مانگ و ئه‌ستیره‌کانن، به‌لام له‌ شوینه‌ ته‌نگ و تاریکه‌ خه‌ریک بوون ده‌مردن (ده‌خنکان)، بۆیه‌ بیران کرده‌وه که‌ ئاسمان و زه‌وی لێک جیا‌به‌که‌نه‌وه‌ تا بواری هه‌ناسه‌دانیا‌ن هه‌بێ، هه‌ندێ تیریا‌ن هاو‌یشت ئاسمان له‌ زه‌وی جیا‌بۆوه‌ و مندا‌له‌ کانی‌ش بریاریا‌ن دا له‌ ئاسمان بژین، بۆئه‌وه‌ی به‌رامبه‌ر دایکه‌ زه‌وی بن و دایکه‌ که‌ بتوانێ هه‌رده‌م سه‌یریا‌ن بکات) (بن منصور، ٢٠١٥، ٤٠). هه‌ر بۆیه‌ زه‌وی به‌یه‌که‌م دایک و یه‌که‌م سه‌رچاوه‌ی به‌ پیت و فه‌ری داده‌نریت.

لەناو میللەتی کوردیشدا باسی چۆنیەتی دروستبوونی گەردوون کراوە، ئەفسانەیی ئەفراندن بەپێی ئاقیستا و دەقە پەهلەویەکان باس کراوە. هەرۆهە لە ئەفسانەییەکی ئیزیدیشدا بەم شیوەیە دروستبوونی دنیا و مەرفەکان لێکدراوەتەوه کەوا ((لەراھیی خودی هەبۆ، چ دی نە، خودی بۆ خۆ گەشیە ک چیکر و ل سەر دەریایان دگەریا و پاشی (درە) یە ک بخۆ چیکر و بۆ ماوی چل سالان دگەل دابوو. پاشی پینە ک لێداو (درە) پەقی، ژکار دیا وی ئاسمان پەیدا بوو و ژ پرتین وی ستیرو چیا و ئەرد پەیدا بون و پاشی ژ روناھیا خۆ شەش خدای پین (مەلیاکەت) پین وە کی خۆ پەیدا کەرن)) (حیتۆ، ۱۹۹۷، ۲۰).

بە کۆنترین جۆری ئەفسانە دادەنرێت و تێیدا بە چەندین شیوە باس لە دروستبوونی گەردوون و زەوی و ئاسمان و مەرف و روو و گیانەوهران دەکرێت. پۆماننووسان ئەم جۆری ئەفسانەیان بە شیوازی جیاواز لە پۆمانەکانیاندا مەزراندووە.

عەبدوڵلا سەراج هەر لە سەرەتای پۆمانی (کۆچرە و کۆچرە و) دا شیکردنەوێهە کی ئەفسانەیی جیاواز لە ئەفسانەکانی تری بۆ دروستبوونی گەردوون و هەسارەکانی ئاسمانەو دەکات کە دەلی: ((بیر لە بازە و گەردوون (یونیڤێرس Universe) دەکەمەو، ئەم گشت کۆستارانە، مەجەرپرانە لە تەوهری خۆیاندا دەسوورپینەو. وەرزه کان، شەو و پۆژ دەهینن، رادەکشین، دەگەوزینەو، دەخولینەو و بگرە، دەزین... دەپرسم: ئایا وە ک ملوانکە بە داویکەو هەلکیشراون، یان وە ک دژە ناتەباکان، وە کو چەند بەندکراویک لە ژووریکی تەنگدا دەبی پیکەو بن هەر چەند حەز بە بوونی یە کتر ناکەن... هیشتا وەلامی دروستم چنگ نە کەوتوو...)) ل ۱۰-۱۱، پۆماننووس باسی کەون و چۆنیەتی ریزبوونی هەسارە و مەجەرپەکان دەکات و شیکردنەو بۆ چۆنیەتی ریزبوونیان دەکات کە لە شیوەی ملوانکە یە کە و بە داوی یە کدا هاتوون یاخود

ریزبوونەکیان بە شیوەیەکی ناچارییە و حەز بە بوونی یەکتەر ناکەن. ئەمانە ئاماژەن بۆ ئەفسانەی ئەفراندنی گەردوون و زەوی و ئاسمان، کەوا بە تەکنیکی دەرکەوتن وەک پاشخانیککی ئەفسانەیی مهزاندوویەتی و شیکردنەوی بۆ کردوو. (دەکرێ بگوترێ رۆمانووس لیکدانەویەکی ئەفسانەیی نوێی بۆ ئەفراندنی گەردوون داھێناوە).

لە شوێنیککی تردا نووسەر زەوی بە دایک دەچوینێ و دەلێ پێویستە مەرۆفەکان پاداشتی شیریی ئەو دایکە بدەنەو، لە پۆمانە کەدا بەم جۆرە هاتوو: ((دەیانویست لە چەقی خۆما، بێ هوودە بسوورپیمەو! گوتم: ئیمە قەرداری ئەم خاکەین. منداڵ چۆن دەتوانی پاداشت و قەرەبووی گوێ مەمکی دایکی بداتەو!! چۆن؟!)) ل ۱۲.

هەر وەها باسی لە باوەشگرتنی خاک دەکات بۆ مەرۆفەکان وەک دایک سەیری زەوی دەکات و دەلێ: ((زەوی ژیانە. مەرۆفایە تیمان بە خاکەوێ. ئەو تانی لە تەنیا یی ئەم مەلبەندەدا، خۆت بە تەنیا نازانی و (جیگات) باوەشی بۆت کراوێه)) ل ۱۲.

نووسەر لیکچوواندنیکی لە نیوان زەوی و دایکدا دروست کردوو و تەکنیکی دەرکەوتنی بە کارھێناوە.

کارەکتەری سەرەکی ئەم پۆمانە بە دەم رێگاوە بیر لە دروستبوونی بچووکترین تا گەورەترین گیانەوەرانی سەر زەوی دەکاتەو و دەلێ ((بیر لە بچووکترین ئەمیا و یۆگلینا و پارامسیۆمی ژیر میکروۆسکۆب دەکەیتەو، هەتا دەگاتە گەورەترین نەهەنگی شین و دایناسۆر و فیل. دەپرسی درەخت و کەرۆو و قەوزە چۆن هەلدەسوورپین؟!)) ل ۵۶ هەر وەها باسی ئەفراندنی زەویش دەکات کە بە شیوەیەکی جیاواز لە شیکردنەوی پێشووتر هاتوو ((زەوی لە نیوان شاخی گایە و... گا لە سەر پستی حووت و... حووتیش لە دەریایە. هەرگیز... نا))

ل ٥٦. کاره‌کتەری سەرەکی ناو پۆمانە که ئەو پرسیاره ئاراستە ی مامۆستایه‌کی ئاینی ده‌کات و ده‌یه‌وێت تیڤگات، به‌لام وه‌لامی ده‌ست ناکه‌وێت و سه‌رباری ئەمه‌ش سه‌رزه‌نشست ده‌کری. لێره‌دا پۆماننووس سوودی له‌ ته‌کنیکی ده‌رکه‌وتن بینه‌وه و تیدا وه‌رگرتن و تیپه‌ل‌کیشکردنی به‌کاره‌یناوه، واته‌ ئەو شیکردنه‌وه ئەفسانه‌بیه‌ی بۆ ئەفراندنی زه‌وی کراوه وه‌کو خۆی مەزراندوویه‌تی.

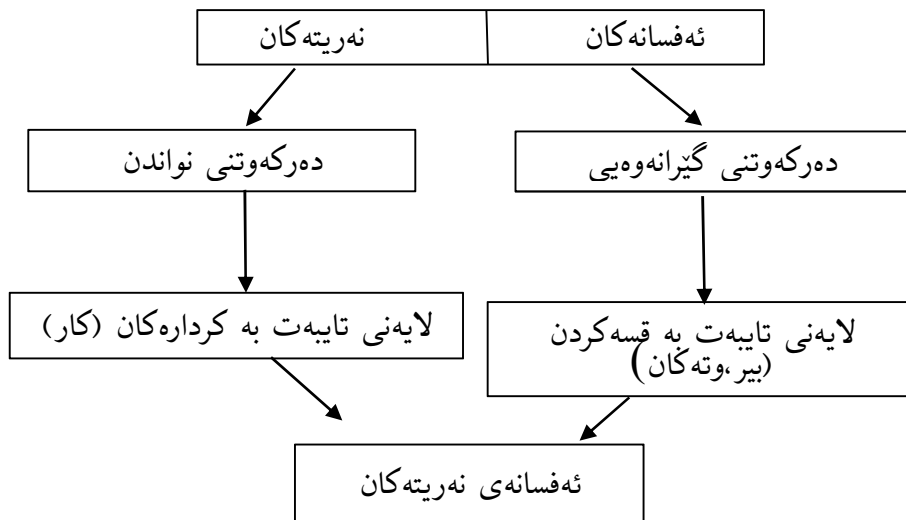
هه‌روه‌ها له‌ شوێنیکێ تریشدا نووسه‌ر ئاماژه به‌ ئەفراندنی مرۆف و زه‌وی ده‌کات و زه‌وی به‌ دایک و ناخی زه‌ویش به‌ مندال‌دان ده‌چوینێ مرۆفی به‌وه‌ رووه‌که‌ چواندوووه‌ که‌ بۆ مانه‌وه‌ی له‌ ژیان و نه‌فه‌وتانی له‌ ناخی زه‌وییه‌وه‌ به‌رز ده‌بیته‌وه‌ و به‌ره‌و پرووناکی و ژیان هه‌نگاو ده‌نی، ئیمه‌ی مرۆفیش هه‌موو کات چاوه‌ڕپێ هه‌له‌هاتی ئەو پۆژه‌ین له‌ پیناو سه‌ربه‌ستی و یه‌کسانی و ئاسووده‌یی. کاره‌کتەری سه‌ره‌کیش رووه‌که‌ پیرۆزه‌که‌ی ده‌ستکه‌وتوووه‌ و ده‌لی: ((گه‌ر بشمرم، روو له‌ رنووه‌ ده‌مرم. خو من له‌ تۆویک که‌متر و بێ فه‌رتر نیم! که‌ هه‌میشه‌ له‌ ره‌حمی زه‌وییه‌وه‌ بۆ ژووانی پرووناکی به‌رز به‌رز ده‌بیته‌وه‌)) ل ٩٤. هه‌روه‌ها سیفه‌تی زینده‌وه‌رانی پێی به‌خشیوه‌ کاتی ده‌لی ((هه‌ناسه‌ی زه‌ویت بیست)) ل ٩٣، ئەمانه‌ ئاماژهن به‌ ئەفسانه‌ی ئەفراندنی دایکه‌ زه‌وی که‌ به‌شیوه‌یه‌کی پاژیی له‌ جۆری ته‌کنیکی ده‌رکه‌وتندا مەزرینراوه‌.

دووم: ئەفسانەى نەرىت و بۆنە ئاینیەكان:

نەرىت بریتىيە لە داب و نەرىتى كۆمەلگایەكى دیارىكرائو، ھەروەھا ھەموو ئەو بۆنانە دەگریتەو، كە بە بیروباوەرى ئەزمووننەكرائو ھە پەيوەستن... نەرىت لە بنەرتدا و لەرپىگەى دووبارەكردنەو ھە بەردەوامى ياسا بونياتنەرەكانىيەو، بەرەو تەرخانكردنى بەردەوامى رپووداویكى كۆمەلایەتى يان ئەفسانەى دەروا، كە لە پيشدا ئەو نەرىتەى بونياتناو. بەم پىيە، زۆر بەى كات نەرىت بریتى دەبى لە خولقاندن و بەئىستاكردنى رابوردوویكى لىل، بەلام لەلای بەكارھىنەرانییەو ھەكو كوردەى كى ئاینى ناسراو (بوخوف، ۲۰۱۲، ۵۹). واتە نەرىت و بۆنە ئاینیەكان پەيوەندیان بە ئەفسانەكانەو ھەى ھەى و لە رپىگەى رپووداویكى كۆمەلایەتى يا ئەفسانەىیەو كە لە سەرەتادا رپووداوە، ئەم پەيوەندییە دەخاتەرپوو، بەو مانایەى ئەو نەرىت و بۆنانە لە ئەفسانەكانەو ھەردەكەون. ھەروەك (جیمس فریزەر) پىي وایە كە ((ئەفسانە لە نەرىتەكانەو ھەلئىجراو. دواى تىپەرپوونى ماوہى كى زۆر لە بەجىگەياندى نەرىتەى تايبەت و پچرانى پەيوەندى لەگەل بونياتنەرانى ئەم نەرىتە، نەرىتە كە لە واتا و ھۆكار و ئامانجەكانى دادەمالرئ و رپوونكردنەو ھە بیانووى نەرىتە كە ھەك پىوستىيەك بەرھەم دى. لىرەدا ئەفسانە بۆ ھىنانەو ھى بیانو بۆ نەرىتەى پىروزی كۆن سەرھەلدەدا)) (السواح، ۱۹۸۸، ۱۵).

پىوستە ئەو ھەش بگوترى كە ئەفسانە بەشپوہى كى گشتى تەنھا گىرانەو ھى چىرۆكىك نەبوو، بەلكو ئەو نەرىتانەى لەخۆ گرتوو كە رەنگدانەو ھە شىوازی ژيانى مرؤف و بارە كۆمەلایەتەكەى ئەو سەردەمى نواندوو. بەواتایە كى تر ئەفسانە ((نە بۆ كات بەسەربردن پەیدا بوو، نە بۆ تام لى چەشتن، بەلكو پىوستىيەك بوو لە پىوستىيەكانى ژيانى كۆمەلایەتى مرؤفى سەرەتايى و ئەم چەشنە ئەفسانەى بریتىيە لەلایەنى قسەى، يان دەرپرینى زارى بۆ ئەم بۆنە

و نەرىتە ئاینیانه و بایه خىكى گەورەى بووه لەوەدا كە نەرىت و بۆنە كانى بەسۆز و كارىگەرانه خستۆتە كایهوه و بەسەرى بردووه و سازاندووویه تی و هۆیه ك بووه بۆ چەسپاندنى باوهر سەبارەت بە دیاردە كانى بوونەوهەرى)) (موكرى ، ۱۹۸۴ ، ۴۱)، بەم پینە ئەفسانە دەرخرەى لایەنى زارەكى بۆنە و نەرىتە ئەو كردهوانەیه كە خوشگوزەرانى كۆمەلگا دەپاریزى، كەواتە دەكرى بگوترى نەرىت و بۆنە ئاینیه كانى لایەنى كرده كین و ئەفسانە كانی لایەنى زارەكى ئەم نەرىتانهن، چونكە ئەفسانەى نەرىت و بۆنە ئاینیه كانى بەدیاردە كانى پەرستنهوه بەستراونه تەوه، جا بەهەر شیوازو ریگهیه ك بى. ئەم هیلکارییهى خوارهوه ئەم جۆرهى ئەفسانە زیاتر روونده كاتهوه:

هیلکاریى (۱) په یوه ندىی نیوان ئەفسانە كانى و نەرىتە كانى لە نیوان دەرکەوتنى گیرانه وهیى و دەرکەوتنى نواندندا (له بوخنوف، ۲۰۱۲، ۶۱ وەرگیراوه).

نمونهى ئەم جۆرهى ئەفسانەيه وه كو ئەفسانەى بابلى (ئىنوما ئىلىش) لای عىراقىيەكان و ئەفسانەى (ديونىسىس)ى يۆنانى و (ئۆزىرىس) لای مىسىرىيەكانە (الجورانى، ۱۹۹۸، ۲۳).

ئەفسانەى ئۆزىرىس يەككە لە ئەفسانە بەناوبانگەكانى مىسر، ھەرچەندە ئىستا وه كو چىرۆكىك دەگىردىتەوه، بەلام لەكاتى خۆيدا وه كو نەرىتىكى چەسپاو بووه و پىورەسم و نەرىتى تايبەت بە ژيان و مردن و دواى مردنى ھەبووه كە پەيوەندى بە چاندن و درويئە كەردنەوه ھەبووه كە چەندىن دياردەى گەردوونى و سروشتى و مروىي رووندەكاتهوه، ئەم ئەفسانەيهش بەم شىوہيه ھاتووه: ئۆزىرىس كە خواوہندى پىت و بەرەكەتە لە كۆتايى پىت و بەرەكەتى زەويدا ئەمرى ئەمجا لەگەل گەرانەوہى پىت و بەرەكەتيدا زىندوو ئەبىتەوه، لەسەر تەخت دائەنىشى و بىريار ئەدات لەسەر چارەنووسى ئەو گيانانەى كە ژيانان بەجى ھىشتووہ. بۆيە ئەم ئەفسانەيه پەيوەندى بە نەرىتى مردوو مۆميا كەردنەوہى ھەيه. ئەفسانەكە دەلى: ئۆزىرىس كورى زەمىن بوو، (ئىزىس)ىش كە ھاوبەشى ئەكرد لە كەردەوہى چاكەدا و ژنىشى بوو (سىث) پىلاتىكى لە ئۆزىرىسى براى كەرد و توانى بىگرى و بىخاتە سىندوو قىكەوه و فرى بداتە ناو رووبارى نىلەوه. بەلام (ئىزىس) لاشەكەى دۆزىيەوه و دىسان (سىث) لاشەكەى فراندەوه و پارچە پارچەى كەرد ھەر پارچەيهى تووردايه شوئى، بەلام ئىزىس پارچەكانى دۆزىيەوه و تىكى خستەوه و گيانى بەبەردا كەردەوه، بەلام ئۆزىرىس زەمىنى بەجى ھىشت و بوو بە پاشاى ئەو شوئىنەى كە گيانى زەمىنى تيا بەجى دىلى (دەردەجى) (موكرى، ۱۹۸۴، ۴۱-۴۲).

ھەموو ئايىنە ئاسمانى و زەمىنىيەكان سەرچاويەكى گىرنگن لەبەردەم نووسەران، بۆ ئەوہى سوود لە داب و نەرىتى ئاينى و چىرۆكى پىغەمبەران (س. خ) و خواوہندەكانى ئاينە بەرايىەكان وەربىگرن، بە مەبەستى پىشاندان و

دەرپرینی مەغزا و مەبەستەکانی نووسەر ئەمەش بە تێکەڵکردنیان لە گەڵ کێشە ی سەردەم دەبێت، بە ئامانجی گەیانندی پەیامەکانیان. مەرقشی بەراییی بۆ هەر دیاردەیه‌ک خواوەندیکی دانابوو دەیانپەرست، جیاواز لە ئاینی ئاسمانی که خواوەنی تەنیا خوا ی تاک و تەنیا.

نووسەر لەم پۆمانەدا چەندین ئەفسانە ی ئاینی وەکو بەسەرھات و ناوی پیغەمبەران و ناوی خواوەندەکانی شارستانیەتە کۆنەکان و ئاینی زەردەشتی بەکارھێناوە. بۆ نموونە لە ئاینی زەردەشتیدا باس لە (زەردەشت و ئاھورامەزدا و ئەھریمن و بازەکە ی زەردەشت) کردوووە لە و کاتە ی که کارەکتەری سەرھەکی لە کۆرەووە کەدا رێدەکات و سەر ھەلدەپرێ و بازێک دەبینی، نووسەر ئەم بازە بە بازەکە ی زەردەشت دەچوینێ که دەلی ((بازێکی چیا یی نزم، ھەرە نزم دەفرێ و سیبەرەکە ی سەرت پی ھەلدەپرێ. لاپەرە ی ئاسمانی خۆ ی لە ڕەنگاوی خۆلەمیشی ھەلکیشاوە. بازەکەش، وەکو بازەکە ی زەردەشت، پەر قاوہیی و دەنووک زەرد. دەشی ھەر ئەو پی. زەردەشت.. زەر...دەشت. دەشتایی و تو. زیری تیزاب. خۆت بەزارا^(۲) دەزانی...)) ل ۵.

لە شوینێکی تردا دەلی ((ئەو تانی بازێکی چیا یی لە ڕەنگی بازەکە ی زەردەشت نەوی نەوی بە بان سەرمەووە دەفرێ...)) (ل ۸۷-۸۸) کەوا راستە و خۆ ناوی زەردەشت دینی و ئاماژە بۆ ناوانەکە ی دەکات، بەشیوہی لیکچوون و ھاوشیوہبوون لە نیوان ھەردوو بازەکە بە تەکنیکی گونجاندن مەزراندوویە تی .

کارەکتەری سەرھەکی خۆ ی بە زەردەشت دەچوینێ و جوانی سروشتی کوردستان و بۆن و دەنگی ئەم سروشتە ھەستەکانی تژی دەکەن و لە دلخۆشیان وەختە بال بگرن و بفرن کہ دەلی، ((... دەبمە زەردەشتیکی پاماو... کیشم نامینێ و... بال دەگرم... دەخوایم بفرم...)) ل ۹. ھەر وەھا لە شوینێکی تردا ھەستەکە ی پیچەوانە بۆتەووە کاتی سەیری کۆرەوان دەکات و ترس و

برسیەتی شالۆی بۆ هیناون که دەلی ((...چوار مەشقیه کی زەردهشتیانە دادەنیشی و بیر لە سەدان مەرگی کۆچرەووە که دەکەیتەووە)) ل ۱۱، رۆماننوس بە تەکنیکی دەرکەوتن و بە شیوەی لیکچوواندن ئەم ئەفسانەییە مەزراندوووە.

لە شوینیکی تردا (ئاهورامەزدا)ی خواوەندی خێرو چاکە ی ئایینی زەردهشتی وەکو پەرمزیکی بالآ هیناوەتەووە. نووسەر دوو جار دووبارە ی کردۆتەووە که لەو تەهی ئادەم پیغەمبەر (س.خ.) لە بەهەشت دەرکراوە هەموو مەروفاوەتی ویل و سەرگەردانی (یەکسانی و کامەرانی و ئاسوودەیی) بالان و بەدەستیان ناکەوێت. که دەلی ((پروات بە یەکسانی بالآ، کامەرانی بالآ و ئاسوودەیی بالآ نەمابوو، ئەو سییەت بە تەیری عەنقا، قەقنەس و سەمەندەر دەزانی، که لە بارەگای زیۆس و ئاهورامازدا و یەهوهشدا نین)) ل ۹۴، لێرەدا نووسەر سوودی لە تەکنیکی گونجاندن بینیو تێیدا بە لیکچوون و هاوشیو بوونی مەزراندوووە.

رۆماننوس لەم رۆمانەدا ئاماژە ی بە ناوی چەندین پیغەمبەرە یان کردەووە کانیان کردوووە وەک (ئادەم، ئەیوب، نوح، موسا، مەسیح، دانیال، یونس)، بۆ نمونە نووسەر لە چەندین شوین باسی تۆفان و کەشتیە کە ی نوح پیغەمبەر دەکات، ئاماژە بەو دەکات که کاتییک کارەکتەری سەرەکی بەناو دۆل و چیا و سروشتی کوردستاندا گوزەر دەکات، چیا وەک کەشتی نوح دەبینی دەلی ((چیات بە کەشتی نوح زانی)) ل ۱۲، که وای چیاش وەکو کەشتی نوح رزگارکەری ئەو کەسانە یە که بەسەرییەوون، لێرەدا نووسەر لە تەکنیکی دەرکەوتندا سوودی لە لیکچوواندن بینیو و ئەفسانە کە ی مەزراندوووە. نووسەر بە شیوەیە کی ناراستە و خۆ ئاماژە ی بە گۆچانی موسا پیغەمبەر کردوووە، ئەو گۆچانە ی وەکو کەرەستە یە کی راستە قینە مامە لێ لە گەل دەکری، لەبەر ئەو ی لە چەندین شوین لە قورئانی پیرۆزدا ناوی هاتوووە هەر وەک لە سورەتی ئەلشوعە رادا:

((فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطُّوْدِ الْعَظِيمِ)) (سورة الشعراء، آية: ٦٣)، واته ((ئەوسا ئیمه وه‌حیمان نارد بۆ موسا که: به‌عه‌ساکه‌ت بماله‌ به‌ ده‌ریاکه‌دا، (هه‌ر که‌ ئەو کاره‌ی کرد) ده‌ریا شه‌ق بوو و هه‌ر رینگه‌ و شه‌قامیکه‌ی ده‌وره‌ درا به‌ شه‌پۆله‌ی گه‌وره‌ی ئاو، که‌ وه‌ک کیه‌وی گه‌وره‌ و مه‌زن وا بوو (ئاوه‌که‌ هه‌له‌درایه‌وه‌ دوانزه‌ کۆلانی بۆ دوانزه‌ تایه‌فه‌که‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل دروست کرد و به‌ نیوانیاندا په‌رینه‌وه‌))^(٣) ئەو گۆچانه‌ خاوه‌ن هه‌تیه‌کی له‌ راده‌به‌ده‌ر بووه‌و به‌ فه‌رمانی خوای گه‌وره‌ بۆ کاره‌ی چاکه‌ به‌ کارهاتوو، موسا پیغه‌مبه‌ر (س. خ.) به‌ فه‌رمانی خودا و به‌هه‌تیه‌ی ئەو گۆچانه‌ گه‌له‌ی به‌نی ئیسرائیلی له‌ ژیر زوڵم و زۆرداری فیرعه‌ن رزگار کرد. له‌م رۆمانه‌دا گه‌یه‌ره‌وه‌ وه‌سفی کاره‌کته‌ری سه‌ره‌که‌ی ده‌کات و باس له‌و گومانانه‌ی ده‌کات و ده‌له‌ی ((...گومانته‌ له‌و گۆپاله‌ کرد که‌ ده‌بووه‌ مار یان رۆوباری نیله‌ی شه‌ق کرد)) ل ٥٤، له‌و کۆره‌وه‌دا گه‌له‌ی کورد به‌گه‌شتی و پیشمه‌رگه‌ به‌ تایه‌ته‌ی پیوسته‌ی به‌ هه‌تیه‌کی زۆر (په‌رچوو ئاسا) بوو که‌ له‌و حاله‌ته‌ ناخۆش و به‌ئازاره‌ رزگار یان بکات. نووسه‌ر به‌ ته‌کنیکی برووسکه‌یه‌ی مه‌زاندوویه‌ته‌ی، که‌وا پیوسته‌ خۆینه‌ر لیکدانه‌وه‌ی بۆ بکات و باگراوه‌ندیکی ئاینی و ئەفسانه‌ی باشی هه‌یه‌ی بۆ ئەوه‌ی بزانی که‌ گۆچانه‌که‌ی موسا پیغه‌مبه‌ر (س. خ.) بۆ چ مه‌به‌ستیه‌ک به‌ کارهاتوو.

له‌ شوێنیکه‌ی تر دا رۆماننووس ئاماژه‌ به‌ (زیوس) خوای خواوه‌نده‌کانی یۆنانی کردوو. (زیوس یان جویتتر)، سه‌ره‌تا خوای رووناکی و ئاسمانی بوو، به‌لام ورده‌ ورده‌ بوو به‌ خوای خواکان و خواوه‌نی بریاری ره‌ها بوو ده‌توانی هه‌موو شتیه‌ک بیه‌نی و بزانی،... ئەگه‌ر هه‌ر شتیه‌ک به‌ پیچه‌وانه‌ی خواستی ئەو با، تووره‌ ده‌بوو زه‌وی و ئاسمانی ده‌له‌رزاند، له‌ هه‌مان کاتدا زیوس خوایه‌کی ژیر و میه‌ره‌بان بوو، بۆ هه‌ر شتیه‌ی له‌ پێشدا تاوتوی ده‌کرا و به‌ قانونی بنه‌ره‌تی و

چارەنووسەوه بەراوردی دەکات، تا سیستەمی دنیا تێکنەچیت) (شفا، ۲۰۰۵، ۵-
۶)، زیوس لەم پۆمانەدا بەم جۆره هاتوو: ((پیم نالین : له کام سەردەم و
شوینیکدا، ئەو قەقەس و سەمەندەر و تەیری عەنقاییە نیشتوونەتەوه؟ دلّیام...
تەنانەت له باره گای زیوس و ئاهورامازداش نین، نەبوونە و نابن...)) ل ۱۵،
نووسەر ئەم ئەفسانەییە بە تەکنیکی گونجاندن لە شیوهی لیکچوون و
هاوشیوه بوون مەزراندوو.

هەندی له ژماره کانی پەهەندیکی ئەفسانەییان وەرگرتوو و له خۆیانەوه
نەهاتوون، چونکە زۆر دووبارە دەکرێنەوه و له نیو بیروباوەری کۆنی میلیلتان و
شارستانیەتەکاندا گرنگی پێدراوه. هەرۆک ژماره ((۱-۲-۳-۷-۹-۱۲-۱۳-۱۴ -
۴۰)) (مولود، قەدەغە، ۹۴). بۆ نموونه ژماره (۷) که ژمارهییەکی ئایینی و پیرۆزە
هەرۆک (حهوت تەبەقەیی ئاسمان و حهوت تەبەقەیی ژیر زهوی و حهوت
جار تەوافکردن بە دەوری که عەبی پیرۆز، هەرۆهە خوای گەورە له سورەتی
(یوسف) دا دەفەر مویت ((وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ
عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِن
كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ (آیة ۴۳))، واتە (شەویک پاشا خەونیکی سەیری بینی و بو
بە مەراقی و له کۆبوونەوهیە کدا) وتی: بەراستی من له خەومدا بینیم که حهوت
مانگای قەلەو له لایەن حهوت مەنگای لەر و لاوازهوه خوران، حهوت
گولە گەنمی سەوز و جوان و حهوتی وشکیشم بینی، ئەی زانا و شارەزایان ئەم
خەوم بۆ لیکبەنەوه ئەگەر خەون لیکبەنەوه.))^(۴)

لەم پۆمانەشدا نووسەر ژماره حهوتی بە ئەفسانەیی ئەفراندنەوه بەستۆتەوه
که دلّی ((ئێژن: زهوی و ئاسمان و زیندەوهری بە شەش پۆژ دروست کردوو
بۆ تەماشاکردن و بەزم و گەمەیی خۆی: له پۆژی حهوتەمیندا، پشوی داوه!!))
ل ۷۷، لێرەدا پۆماننووس بە پشتبەستن بە چیرۆکی ئەفراندنی زهوی و ئاسمان له

ئایینی مەسیحی و یەهودیدا و لە پروانگە ی ئەوانەووە خستووێتە پوو، کە بەشیوەی دەقئاویژان لە تەکنیکی دەرکەوتندا مەزراندووێتە.

سێیەم- ئەفسانە ی هیماکاری (هیمایی- پەرمزی):

زۆربە ی ئەفسانەکان تا لەسەر بنیاتیکێ رەرمزی دروست بوونە و پیکهاتوونە، لەبەرئەووەی لە بنەرەتدا ئەفسانەکان بەهۆی هیماکانەووە دەدوین یاخود خویندەنەووەیەکی پەرمزی بۆ دیارده کە دەکەن. مرۆفی بەرایی وەکو راستیەک سەیری پەرمزەکانی ناو ئەفسانەکانی کردوو، بەلام کاتی بیروهۆشی گەشە ی کردوو و مەعریفە ی فراوانتر بوو، بە گومانەووە سەیری کەسایەتیە ئەفسانەییەکانی کردوو، بۆیە ئەو کەسایەتیانە ی بە شیوەیەکی پەرمزی مەزراندوو و ئەمەش جۆری ئەفسانە ی هیماییە (پەرمزی)، کە لەم قۆناغەدا پەیدا بوو، لەبەرئەووەی ئەم قۆناغە ((پیشکەوتووترە لەو قۆناغە ی کە ئەفسانەکانی پیشوو تیدا پەیدا بوو (گەردوونی و نەریت و بۆنە ئاینیەکان)، ئەم چەشنە خۆی نابەستیتەووە تەنیا بە گەردوونەووە، بەلکو لەناو جەرگە ی ژیانی ئادەمیزادەووە هەلئەقولی) (موکری، ۱۹۸۴، ۴۲).

کەواتە ئەم جۆرە ی ئەفسانە ئەو هیمایانە لە خۆ دەگری کە پیوستیان بە پروونکردنەووە هەیه و گوزارشت لە قۆناغیکێ ئالۆزتر لە ئەفسانەکانی تر دەکات، بەلام بە شیوەیەکی گشتی نزیکیکەکی لە گەل ئەفسانە ی شیکاریدا هەیه وەک لە ئەفسانە ی ئەفراندن و بۆنە ئاینیەکانەووە، لەبەر ئەووەی ئەم جۆرە ئەفسانە یە ((بەشیوەیەکی خوازیی گوزارشت لە بیروکەیهکی ئاینی یان گەردوونی دەکات)) (غراب خدیجە، ۲۰۱۴، ۱۱).

لە ئەفسانە ی هیمایدا ((هیز و دەسەلات دەگۆریت بۆ هیمایهکی بەرجەستەکراو سیفەتەکانی مرۆف لە خواوەندەکان یان پالەوانە خورافیەکان دادەمالینێ و ئاویتە دەبی لە گەل هەندی لە توانا سنووردارەکانی مرۆف بەو

هېزە گەورەيەى كە تواناى خۆى دووپات دەكاتەوہ بۆ رۆوبەرۆوبوونەوہ و زالبوون بەسەرىدا)) (خورشيد ، ۱۹۷۸ ، ۲۵) ھەرۆھەا ھەندى كەسايەتى كە تايبەتمەندىيەى لە رادەبەدەريان ھەيە بوونەتە ھېمايەك كە لە رېزى خواوہندەكان يان پالەوانەكان تيدەپەرىنى .

نموونەى ئەم جۆرەى ئەفسانەيەش لە ناو زۆرەيەى ميللەتان بوونى ھەيە ، بۆ نموونە لەكلتورى (ئىغرىقى)دا ھەرۆھەكو ئەفسانەى بسىشيە و كيويىد و فينوس^(۵) .

سيزيف:

سيزيف پاشايەكى يونانى بوو ، بەيەكەىك لە گالئەچارترين كەسايەتییەكانى مېتۆلۆژياى يونانى دادەنرى ، كە توانى خواى مەرگ (ئانائوس) ھەلخەلەتينييت . بەمەش زيۆسى گەورەى خواكانى توورپە كرد و بەوہ مەحكومى كردبوو كە بى ناوپر تاويرە بەردىكى قورس بەرەو لووتكەى شاخىك ببات كە لەبەر قورسىيەكەى ، دووبارە لەويۆہ غلۆر دەبۆوہ بۆ خوارەوہ ، كە ئەمەش كاريكى بى ئەنجام و بېھوودەيە ، بۆيە خواوہندەكان باوہريان وا بوو كە ھىچ سزايەك نىيە ھيندەى ئەو سزايە سەخت بى كە ھەم بېھوودەيە و ھەم ئومىدى ھىچى لى ناكري (كامۆ ، ۲۰۱۴ ، ۱۹۵) . رۆمانووس بۆ ھەمان مەبەست ئەم ئەفسانەيەى مەزراڧدووە . لەكاتى كۆرەوہكەى كوردان ، كە چ ھەستىكى ئائومىديان ھەبوو و بەرەو كەنارىكى ناديار ھەنگاويان دەنا ، نووسەر وەكو رەمزىكى بى ئومىدى و بېھوودەيى وەريگرتووە كە دەلى ((ئەگەر سيزيف ئەفسانەى نموونەى ناھومىدى بى ، وا ئيمە بووينە ھەزاران سيزيفى راستەقىنەى سەدەى بيستەم ، كۆلمان بەشانەوہيە . ئائومىدى لەپاش ئائومىدى بەرپيمان دەگرى)) . ل ۴۴ ئەم ئەفسانەيە لە فۆرمى ليكچوواندن و ھاوشيوە بوون لە تەكنىكى گونجانندا مەزرىئراوہ .

فینۆس:

خوداوەندی عەشق و جوانی و بەبیتییە لە ئەفسانە ی پۆمانییە کاندایا، لە ئەفسانە ی یۆنانیشدا بە ناوی (ئەفرۆدیت) دیت، کچی (زیوس)ە. هەندی لە پۆمانەکان باوەریان وابوو کە فینۆسی خواوەند لە دەریادا لەدایک بوو و لە کەری دەریا (زبد البحر) دروست بوو. پۆمانووس ئاماژە ی بە هەمان ئەفسانە کردوو و زۆر بەشیوەیەکی راستەوخۆ باسی کردوو و دەلی ((چۆن فینۆس لە کەفچری شەپۆلە کانهو هاتۆتە وجود؟!)) ل ٥٤، لێرەدا فینۆس وەکو پەرمزی جوانی و قەشەنگی بەکارهاتوو. گێرەرەووی ناو پۆمانە کە باس لە گومانی کارەکتەری سەرەکی دەکات کە چۆن فینۆس بەو هەموو جوانییە ی خۆیەو لە کەف و کەری سەر دەریا دروست بوو، بە تەکنیکی دەرکەوتن و شیوی دەقئاویزان مەزریئراو، چونکە دەقی ئەو ئەفسانە یە لە زۆربە ی سەرچاوی خواوەندە کانی پۆمانی و یۆنانیدا ئاماژە ی پێدراو.

پرومسیۆس:

یەکیک بوو لە شەرکەرە بەهێزە کانی تیتانییەکان، بەلام لە شەری نیوان خواوەندە کانی ئۆلەمپیک و تیتانییەکان، سەرەتا بەشداری نەکرد و دواتریش کە زانی تیتانییەکان تیکدەشکین هاتە بەری خواوەندەکان، خوی خواکان (زیوس) کردیە راویژکاری خوی، بەلام پرومسیۆس ئەو قینە ی هەر لە دل مابوو، بۆیە مروفه کانی فییری زانست و دانایی خواکان دەکرد و وای دەکرد شت فییر بن و سەر بۆ خواوەندەکان دانهنەوین، ئەمەش (زیوس) ی توورە کرد، هەرەها بەمەش نەووستا پارچە یە ک لە پۆژی دزی و دایە مروفه کانی. زیوس لێی توورە بوو، بەهاوکاری چەند خواوەندیکی تر پرومسیۆسیان دەستگیرکرد و دەست و پێیان زنجیر کرد و لەسەر بەرزایی کتووە کانی قەوقازدا بە تاشە بەردیکیان بەستەو، هەموو پۆژیک هەلۆیەکی دەنارد بە درێزایی پۆژ جگەری

دەخوارد بەشەو بە جی دەهیشت، بەلام جگەر لە خۆوە پەیدا دەبۆوە، بۆ بەیانی هەلۆ دەستی دەدایەووە کاری خۆی، دوای ئەوە هەرقەل توانی پرۆمسیۆس رزگار بکات (رەسول، ۲۰۱۰، ۱۸).

پۆمانووس ئەم ئەفسانەییە مەزراندوووە تا کەسایەتی ئەفسانەیی پرۆمسیۆس لە گەڵ پیغەمبەر موسادا بەراورد بکا و چۆنیەکیەکی لە نیواناندا دروست بکا لەوەدا کە هەردووکیان سوودیان بۆ گەلەکیان هەبوو و پریگای راستیان پیشان داوان، کارەکتەری سەرەکیش خۆی وەکو ئەوان دادەنێ و دەلێ ((هەندەم نەماوە خۆم بە موسا بزنام ، یان پرۆمسیۆس... ئەوا منیش پوووەکی تیشکدەر بۆ گەلەکەم بە خەلات و دیاری دەبەم)) ل ۷۸، مەبەستی ئازادی و رووناکیە بۆ گەلی کورد. بەتەکنیکی گونجاندن ئەم هاوشیۆه بوونەیی دروست کردوو.

کچی کافرۆش و سفنکس (ابوالهول / Sphinx)

کچی کافرۆش لەناو کوردەواریدا بە رەمزی جوانی ناسراوە، چیرۆکی ئەفسانەیی لەسەر دروست بووە کە کچی کوردی زۆر جوان و دلگیر و سەرنجراکیش بووە، کاتی ئینگلیزهکان هاتوونەتە کوردستان لە سالی (۱۹۱۸ز) ئەفسەریکی ئینگلیز حەزی لێ کردوو و لەگەڵ خۆی بردوو ، واتە رفاندووینە، لە کاتی دەلێن لەناو فرۆکەدا بوو خۆی فری داوە بۆ ئەوەی نەبیتە دیلی دەستی چەپەلی ئینگلیز ، ئیتر ئەم رووداوە بۆتە چیرۆکی ئەفسانەیی و دەماو دەم گێردراوەتەو). (پیربال، ۲۰۰۹، ۱۹۲)

(سفنکس) بوونەووەریکی ترسناکە لە ئەفسانەیی یۆنانی و میسریەکاندا هەیه. لاشە شیره و سەری ژن و بالی هەلۆیە، شاری (تیبە) لێ دەترسین تا ئۆدیب دیت و نەینییە کە چارەسەر دەکات.

پۆمانووس پەرمزی جوانی کچی کافرۆش و پەرمزی ترس و کوشتنی سفنکس بەیەکهووە وەکو دوو شتی پێچەوانەی یەکتەر دینیتتەو، گێرەرەووە باس لە کیشانی وینەیی بۆراقیک دەکا لەسەر دەرگای سندوووقە دارینەکانی جاران که دەلی ((جاریک وینەیی بۆراقیکت کیشا و جووتە بالەکهیت لە پەری تاووس پەنگاند، نەرمە زینیکی پەنگاوپەنگ بەپشتییەو. تۆ بۆ ئەو مێعراجە (کچی کافرۆش) ت دانابوو لە جیاتیی کهسیکی دی... لەژیری نووسیت: ئەمەییە sphinx) سفنکسی کوردەواریمان)) ل ٧٣ له ریگهی ئەم گێرانهووەی، گێرەرەووە باس لە کهسایەتی سەرەکی دەکات، که جاریکیان وینەییەکی لەسەر دەرگای سندوووقە دارینەکیان کیشاوە و دەیویست وینەیی کچی کافرۆش دەرچی، بەلام کاتی وینەکه تەواو دەبی، بۆراقیک و جووتی بالی کیشاوە، و وینەیی سفنکس دەرچوووە که داویەتیە پال نەتەووی کورد. پۆمانووس هەردوو پەرمزی تەنیا بە شیوەی ناوھێنان مەزراندوووە که پێویستی بە شیکردنەووە هەییە. تەکنیکی دەرکهوتندا بەراشکاوانە ناوی هەردوو ئەفسانەیی هیناوە و مەزراندووویەتی.

ئینانا و میدۆزا:

ئینانا: خواوەندیکی میزۆپۆتامیایە که بەخواوەندی خۆشەویستی و جوانی و سیکس و ئارەزوو و بەپیت و فەری و جەنگ و دادپەروری و دەسەلات بەستراوەتەو. سەرەتا لەلایەن سۆمەریەکانەووە دەپەرسترا، دواتریش لەلایەن ئەکهدی و بابلی و ئاشوریەکان بەناوی (عەشتار) پەرستراوە.

میدۆزا: ئەفسانەییەکی گریکییە دەلی (کچیکی زۆر جوان و قەشەنگ هەبوو. ناوی میدۆسا بوو، هەموو کات بە جوانیی خۆی نازیووە و گوتووویەتی: من لە (ئەئینا)ی خواوەندی هونەر و حیکمەت و زانیاری گریکی جوانترم، بۆیە ئەم خواوەندە کردووویەتیە گیانلەبەریکی زۆر ناشیرین و رقی لی بۆتەو، بەشیوەییەک ناشیرینی کردوووە که قژو کهزییەکانی کردۆتە مار و روخساریکی

ناشىرىنى پىداو، ھەر كەسىك سەىرى (مىدۆسا)ى كىرەبى يە كسەر بۆتە بەرد) (يونس، ۱۹۸۳، ۱۹۹).

نوسەر زۆر بە وردى و تىرۆتەسەلى ئاماژە بەو ئەفسانە سۆمەرىيە دەكات و گىرەرەو وەسفى ھەستى كارەكتەرى سەرەكى دەكا دوای دىمەنى سامناكى كۆمەلكوژى و زىندەبەچال كىردنى كوردان (كە وريا بۆى گىرايەو)، دەلى ئەم ئەفسانەيە بە مولكى خۆت دەزانى بەشدارىت لەو گەشتە كىردووە لەگەل خواوئند (ئىنانا) بۆ عالەمى ژىر زەمىن لە پىناو پىزگار كىردنى مرۆف لە مردن و تارىكى. كەوا لەوئىش شازنى ژىر زەمىن (خوشكى ئىنانا)يە خۆى بۆ پىشوازيە كى سامناك ئامادە كىردووە نوسەر بۆ چىنى ئەم دىمەنە (پىرووداوە) سوود لە ھەردووە ئەفسانەى (ئىنانا) سۆمەرى و (مىدۆزا)ى گىركى وەرگىرۆو (مىدۆزا ئاسا خۆى بۆ پىشوازيە كى سامناك تەيار كىردووە، تۆ ئەم ئەفسانە سۆمەرىيە بە مولكى خۆت دەزانى، بۆيە لەگەل ئىنانادا، پىكەو دەدەبەزى بۆ ناخى ژىر زەوى) ل ۸۰، رۆمانووس لىكچوواندن و ھاوشىو بوونىكى دروست كىردووە و بە تەكنىكى گونجاندن مەزراڧندوويەتى، لەنىوان ئەو ئىش و ئازارەى كە لەگەل خواوئند (ئىنانا)دا لە عالەمى ژىرەو بە دەستى خوشكەكەى چەشتوويانە، لەگەل ئەو دىمەنە سامناكەى كە كارەكتەرى لاوہ كى (وريا) باسى زىندە بەچال كىردنى كوردانى كىردووە بە دەستى رۆمى بەعسى. لە ھەمان كاتدا (ئىرىشكىگال)ى وەكو رەمىزى دىندە و خوئىن مژ ھىناو تەو كە سەر كىردە دىكتاتورەكانى بەو چواندووە كە دەلى ((نەك لە ژىر زەمىن، ئەو تە لە سەدەى بىستەم و لەسەر گۆى ئەو زەويەدا، ئىرىشكىگال بەرگى دەيان ھۆلاكو و نىرۆن و مۆسۆلىنى و پاتىستا و گوبلز و مۆباسا و ھىتلەر و سەددامى پۆشيو!! ئەوانە ھەرگىز ناگەنە پلەوپايەى سەددامى لەمەر خۆمان بۆيە ھىچ ناو و ناتۆرەيە كى وەكو خوئىن مژ و فاشىست و نازى و دىندەى لى نانىم، با ناوہ كەى خۆى بى و بەس)) ل ۸۰.

چوارەم- ئەفسانەى مېژووى:

لە پەيوەندىي نىوان ئەفسانە و مېژوودا* جۆرى ئەفسانەى مېژووى بەرھەم دىت، لەم جۆرەدا (مېژوو و خورافە تىكەل كراوہ (بەيەكەوہ دىت)، لە شىوہى حىكايە تىكە كە لە نەوہيەك بۆ نەوہيەكى تر دەگوازىتەوہ و لە كۆمەلەك توخمى مېژووى و كۆمەلەك شتى نائاسايى و سەيرو سەمەرە و لە رادەبەدەر پىكدىت) (زكى، ١٩٧٩، ١٢).

ھەرەك دەزانين مېژوو لە گەل دەركەوتنى نووسين دەست پىدەكات، بەلام ئەفسانەكان بۆ پيش ئەو كاتە دەگەرىنەوہ، ھەر لە سەرەتاوہ ئەفسانەكان شىوازىكى گىرانەوہيان ھەبووہ و پرن لە توخمەكانى (پالەوان، پروودا، شوين،.....) ھەرەھا ناوہرۆك و مەبەستى سەرەكى بابەتەكە خالى گرنكى ئەفسانەكە بوو.

ئەوانەى باسگران لەناو ئەفسانەكاندا رەھەندىكى مېژوويان تۆماركردوہ لە نىو نەوہكاندا دەماودەم گىردراونەتەوہ وەكو مېژوويكى تۆمار نەكراوى لى ھاتوہ. يان بەواتايەكى تر بۆ نمونە ھەندى كەسايەتى يان پرووداوى مېژووى ھەيە، بەھوى كردهوہ لە رادەبەدەرەكانيان لە ئاستى واقع بەرز بۆتەوہ و بۆ ئاستىكى ئەفسانەيى، نمونەى جۆراو جۆر ھەيە بۆ ئەم جۆرەى ئەفسانە وەك: ((داستانى گلگامش) لای بابليەكان (سۆمەريەكان) و (شەرى تەروادە) لای يونانيەكان ھەرەھا ئەفسانەى (تۆفان) و كۆمەل كۆزى بە ئاگرى ئاسمانى يان (الاعاصير)) (الجوارى، ١٩٩٨، ٢٤). ئەفسانەكانى ئەم نمونانەى سەرەوہ لەسەر بنەمايەكى مېژووى راستەقینە و تىكەل بەرەگەزەكانى خورافە دامەزراون.

رۆمانووس ناوى كەسايەتى ئەفسانەيى مەغۆلەكان (ھۆلاكۆ)ى تەنيا بە ئاماژە ھىناوہ. ھۆلاكۆ: سەركرديهكى مەنغۆليا (مەغۆلى) بوو كە توانى زۆربەى ولاتانى باشوورى رۆژئاواى ئاسيا داگير بكات. مەغۆلەكان بە خوین رىژ و

دڵپەق و درپەندە دادەنرێن. پۆماننوس باس لەو ئازار و نارەحەتیانە دەکات کە لە رینگای کۆرەووە کەدا تووشی هاتوون. لەسەر زاری گێرەرەووە باسی کارەکتەری سەرەکی دەکات دەلی (پاش شەش حەوت شەو و پوژ، بەو رینگە دوورو درێژەدا، لە ئاشیانەیی خۆت هەلکەندرای و کەوتیتە ژێر سمی ئەسپە کێویەکانی هۆلاکو و تازە مەغۆلەکانەووە، شارەکانیان کردە ئەسینا و بابل و سادوم و عامورا)) ل ۷۷. مرۆف لە شوینی خۆی سەنگینە، ئەگینا دەکەوتیتە بەر زەبرو زەنگی زالمەن، بەشیوەی لیکچوون و هاوشیوەبوون بە تەکنیکی گونجاندن مەزراندوویەتی، ئەم لیکچوونەش لە نیوان هۆلاکو و سەرکردەکانی حزبی بەعس بوو، لەرووی درندایەتی و زولم و ستەمکردن و وێرانکردنی شارەکان.

ئەسکەندەری شاخدار یان ئەسکەندەری مەقدونی لەم پۆمانەدا وەکو کەسایەتیەکی میژوویی ئەفسانەیی ناوی هاتوووە و باس لە نەینیی شاخەکانی دەکات. کەوا لە ئەفسانەییەکی کوردی وای دەگێرەووە (ئەسکەندەر لەبەر ئەوەی شاخی هەبوو، هەر کەسێک ببوایە سەرتاشی و باسی شاخەکانی بۆ خەلک بکردایە، ئەسکەندەر دەیکوشت، دەلی: سەرتاشیک ماوەیەکی زۆر سەرتاشی ئەسکەندەر بوو و باسی ئەو نەینییەکی نەکردوو، بەلام تا دەهات رەنگ زەرد و لاواز دەبوو، پوژیک چوو لە حەکیمیکی باسی حالی لاوازیی خۆی کرد، ئەویش گوتی تۆ نەینییەکت لە دلدایه و پێویستە بیدرکینی، سەرتاشیش گوتی ناتوانم لەی هیچ کەس باسی بکەم، چونکە تیا ی دەچم. حەکیمیش گوتی برۆ لە دەشت لەناو چالیک بە دەنگی بەرز نەینییەکتە بیدرکینە، ئەویش بەم شیوەیە ئەنجامیدا. پاش ماوەیەکی باران باری و لەناو چالەکە قامیش سەوز بوو، شوانان لەو قامیشە (نای)یان دروست دەکرد و کاتی فوویان تێدەکرد، نای دەیگوت: (ئەسکەندەر دوو شاخی هەیه، ئەسکەندەر

دوو شاخی ھەبە. (حەسەن ١، ٢٠٢٠، ٢١٩-٢٢٠). لە پۆمانی (کۆچرە و کۆچرە) یشدا بەم شیوێ ھاتوو (بوویتە بە سەرتاشە کە ی ئەسکەندەری شاخدار، کە چۆن رازی پەنگاوی دەروونی، بە گۆیی قامیش و زەل و نەستاندا چرپاند. تۆش لێرەدا، رازی نەھێنە کەت پەھا کرد... بۆ گۆیچکە ی شەو و تاریکی و تەنیا یی...) ٨٧، نووسەر، لەم ئەفسانە یەدا درکاندنی نەھێنی شاخی ئەسکەندەر لە لایەن سەرتاشە کە ی و درکاندنی نەھێنی کارەکتەری سەرەکی بە گۆیی شەو و تاریکی و تەنھاییدا، لێکچوون و ھاو شیوێ بوونیکی دروست کردوو و بە تەکنیکی گونجاندن مەزراندوویەتی.

پینجەم- ئەفسانە ی گیانە وەرەن:

ئەم جۆرە ی ئەفسانە ھەرۆک لە ناو کە ی ئاماژە ی پێدە کا، ئەو زیندە وەرەن کە پە یووستن بە ئەفسانە کانە وە، کە لە ئەفسانە کانی ھەندی میللەت و کلتووری جیا وازدا دەردە کە و ن. ئەم گیانلە بەرەنە خاوەنی ھێز و چەند تاییە تەمەندی و سیفە تێکن کە لە ئاژە لانی تر جیا یان دە کاتە وە. گیانلە بەرەن لە ئەفسانە کاندای پۆلی خۆیان ھەبە و گەلی جار وە کو یارمە تیدەری خوا وەند و مەروڤە کان دەردە کە و ن، واتە ((لە زۆر بە ی ئەفسانان گیانلە بەر یان ئەو تە پۆلی سەرەکی ھەبە و ئەفسانە کە لە سەر پۆلی ئەو بە رامبەر بە مەروڤ و کە سایە تییە کانی تری نیو ئەفسانە دامە زراو، یان ھەر سەر لە بەر گیانلە بەرەن ئەفسانە کە بە پێو دە بەن. لەم جۆرە ئەفسانانە شدا گیانلە بەرەن زۆر پە وشتی چاک و خرابی مەروڤ لە کار و کردە وە کانیاندا پە پەرە دە کە ن و شیوێ سەروشتی خۆشیان دە پارێزن)) (حەسەن پ، ٢٠٢٠، ٥٢).

قەقنەس

سەراج لە و پۆمانە دا ناوی چەند گیاندار یکی ھینا وە و بۆ مە بەستی جیا جیا مەزراندوویەتی، بۆ نموونە لە دوو شوین ناوی قەقنەس و عەنقا ی ھینا وە، کە

هەردووکیان هەمان بەلەندەن، قەقنەس بەلەندەییەکی خەیاڵییە لە داستانە کۆنەکانی عەرەب و فارس و گریکی و پۆمانی و میسری ... بە کاریان هیناوه، وەکو بیچوووە بەلەندەییەکی پیرۆز بە کاریان هیناوه، داستانیککی یۆنانیی کۆنە، بەلەندەکی خۆی و هیلانەکی دەسووتینی و دەبیت بە خۆلەمیش، دووبارە لەو خۆلەمیشەووە دروست دەبیتەووە.

سەراج ئەو بەلەندەییە بە نەمانی یەکسانی و کامەرانی و ئاسوودەیی چواندوووە، کە دەلی ((... پروات بە یەکسانی و کامەرانی و ئاسوودەیی بالا نەمابوو، ئەو سیبەت بە تەیری عەنقا، قەقنەس و سەمەندەر دەزانی.)) ل ۹۴. واتە لە ریگەیی تەکنیکی دەرکەوتنەووە لە شیوەیی لیکچوون و هاوشیوەبووندا مەزراندووویەتی.

مار

پۆمانووس بە پەیفەکانی (مار، شامار، ماری ئاشقە و ماشقە) ئاماژەیی بەم خشۆکە کردوووە، مار لە ئەفسانەکاندا (یەکیکە لەو زیندەووەرانەیی کە بە هەموو شیوەییەکی بە چاکە و خراپەووە، پالەوانیەتی ئەفسانە دەکات) (حەسەن ۱، ۲۰۲۰، ۳۶۴). نووسەر لە شوینیکدا باسی نەدرکانندی نەیینی دەکات لەلایەن کارەکتەری سەرەکییەووە و بە ئەفسانەیی شامارانی دەبەستیتەووە و دەلی ((ئەو پرازە پیرۆزە، ئەو نەیینیە متفەرکە، ... بە سانایی بو گوزارشت ناکری، چونکە دنیای لەگەڵ ئاشکراکردنی، دەستبەجی بینایت کویر دەبی ... ئەووە قسەیی (شامارەکییە.)) ل ۶، لیرەدا شامارەکی وەکو دۆستیککی مرۆف دەرکەوتوووە، پۆمانووس بە بنیادیکی هونەری بە تەکنیکی دەرکەوتن مەزراندووویەتی.

کەچی لە شوینیککی تردا مار وەکو دۆزمنی یەکەمی مرۆف و ئەنجامی کوشتنی یەکیک لە مارەکانی ئاشقە و ماشقە، وا هاتوووە ((... دۆزمنی کۆنینه مانە!! دایکە حەوای لە خشتە بردوووە و ... ئیمەمانان، من و تۆی کلۆلی لە

بەهەشتی دلارا بێبەری کردوو!!)) ل ٧١، سەراج بە شیۆه‌یه‌کی هونەری ئاماژە بەو ئەفسانە‌یه‌ ده‌کات و بە تەکنیکی ده‌رکه‌وتن مەزراندوو‌یه‌تی.

هەندی له‌ بالنده و گیانه‌وه‌ر هەن که وینه و رەهەندیکی ئەفسانە‌ییان وەرگرتوو، بۆ نموونه‌ په‌پوله‌سلیمانە، که ئاماژە‌یه‌ بۆ ئەو بالنده‌یه‌ی له‌لایەن پیغه‌مبەر سلیمان‌وه‌ ئەرکیکی پی سپێدرابوو. ئەو بالنده‌یه‌ (په‌پو سلیمانە) له‌ناو میلله‌تاندا چه‌مکیکی پیروزی وەرگرتوو و رابه‌رایه‌تی بۆ چه‌زرتی سلیمان کردوو، له‌بەرئەوه‌ی خوای گه‌وره‌ به‌هری تیگه‌یشتنی له‌ زمانی ئاژەلان پی به‌خشیوه‌، بۆیه‌ په‌پوله‌سلیمانە هه‌والی راست و ته‌واوی له‌بارە‌ی (مه‌مله‌که‌تی سه‌به‌ئی) بۆ چه‌زرتی سلیمان بردوو. له‌م رۆمانه‌دا رۆمانووس لیکچوواندنیکی دروستکردوو له‌ نیوان کاره‌کته‌ری لاوه‌کی (وریا) و هه‌موو ئەو ئیش و ئازارانه‌ی به‌ ده‌ستی ده‌سه‌لاتدارانی به‌عسیه‌کانه‌وه‌ی چه‌شتوو له‌گه‌ڵ ئەسه‌په‌کانی (ژیرنیکا و جه‌واد سه‌لیم و شه‌ودیز) که ئەوانیش له‌بەر ئازاره‌کانیان ده‌یانویست بفرن و بینه‌ بالنده، رۆمانووس ده‌لی: ((...تۆ له‌ ئاستیاندا، ئەسه‌پکی سه‌رکیش و په‌سه‌نیت، له‌و ده‌مانه‌دا بیر له‌ ئەسه‌په‌کانی ((ژیرنیکا)) و ((جه‌واد سه‌لیم، و شه‌ودیز)) ده‌که‌یته‌وه‌، که‌وا له‌ناو ژانه‌کانیان، زامه‌کانیان ده‌یانویست و ده‌یانه‌وی بال بگرن و بینه‌ په‌پو سلیمانکه‌)) ل ٧٣، ئەمه‌ش به‌تەکنیکی ده‌رکه‌وتن به‌شیۆه‌ی بنیادی هونەری مەزری‌تراوه‌ که‌وا به‌ ناراسته‌وخۆ سوودی له‌ هیزی فرینی په‌پو سلیمانە وەرگرتوو.

شه‌شه‌م- ئەفسانە‌ی چاکه‌ و خراپه‌:

ئەم ئەفسانە‌یه‌ له‌ دوو به‌شی دژ به‌یه‌ک پیکدی‌ت و له‌ چاکه‌ و خراپه‌ی مروّقه‌کان ده‌کولێته‌وه‌. ئەم جۆره‌ی ئەفسانە‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ قووناغیکی پیشکه‌تووتری بێرکدرنه‌وه‌ی میلله‌تان، به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ سه‌ره‌تای میژووی جۆره‌کانی تری ئەفسانە، چونکه‌ ئەفسانە‌ی چاکه‌ و خراپه‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ

قۇناغى باوەرپوون بە ئاينە ئاسمانىيەكان. بۆيە ھەروەكو پيشتەر بەدوای ھۆكاری روودانى دياردە سروشتىيەكان نەدەگەرا و شىكردنەوہى جۆراوجۆرى نالۆژىكى بۆ نەدەکرد، بەلكو ئەم دياردە سروشتىيانەى بۆ ھىزى خودا و باوەرپوون بە ئاينە ئاسمانىيەكانەوہ دەگەراندەوہ.

لە ئەفسانەى چاكەدا ((مروڤە چاكەكان كەسايەتى واقىعى ناو مىللەتن و بەكردەوہ باشەكانى كەسىماى باشە و قارەمانىيەتە لە كەسانى تر جيا دەكرىنەوہ، ئەركى ئەفسانەش لەو حالەتەدا ئەوہىە كە چاكە بەرجەستە بكات، بۆئەوہى بىتتە نمونەيەك و چاوى لىبكرى)) (ابراهيم، ۱۹۷۴، ۴۹-۵۰)، ئەمەش دەگەرپىتەوہ بۆ تىروانىن و متمانەى ھەر مىللەتەك بۆ ئەو جۆرە كەسايەتەيانە كە وەكو نمونەيەكى چاكە و خىركەر دەربكەون و لە كار و كردهوہكانياندا رەنگبداتەوہ، ھەموو كات كەسىكى يارمەتيدەرە و خوڤەويستى دەبەخشى.

ئەفسانەى خراپە، بەپىچەوانەى ئەفسانەى چاكەيە، لەم جۆرەدا باسى مروڤى خراپەكار دەكرىت، كەوا ئالنگارى (تحدى) گەردوون (دنيا، جيهان) دەكات لە پىناو تىركردنى حەز و ئارەزووہ ماددىيە تايبەتەكانى خوڤى، بە شىوہيەكى خراپ و ناشىرىن وىناى مروڤ دەكات و (بىرۆكەى خراپە لە كەسىكى ديارىكراو بەرجەستە دەكات، تەنيا خراپە ئەنجامدەدات دوور لە ياسا ئاسمانىيەكان ئەمەش دەبىتە ھۆى لەعنەت لىكردن لىي. ئەو جۆرە مروڤە لەسەر ھەوا و ھەوہستى شەيتان دەبى (دیت و دەچى / يسىر) لەو كاتەدا دوو شت بەسەرىدا زال دەبى، يەكەمیان گومانە، گومان لە ئايىن و تواناى دروستكەر (خواكەى) دەكات، دووہمیان (طموح)ە كە بە دوای ھۆكاری ھەموو شتەيدا دەگەرپى ھەتا ئەو شتانەش كە ناتوانرى شىكردنەوہى بۆ بكرى). (ابراهيم، ۱۹۷۴، ۵۳).

کەسایەتییە کانی ئەم جۆره ئەفسانە یە لە کۆتاییدا تووشی لە دەستدانی
هەموو شتێک دەبن لە ژیاناندا، چونکە مەروۆفی خراپە کار و خۆبەزلزان نەفرەتی
ئاسمانی لیکراوە و ئارامی و دلناییی و سەقامگیری دەروونی لێ
سەندراوەتەو.

خدیری زیندە: لە لای زۆریک لە ئایینە ئاسمانییەکان بە کەسیکی پیرۆز
داده نرێ و هەندیک بە پیغەمبەر و هەندیک بە پیاوچاک و فریادپرسی
هەزاران و لێقەوماوانی دادەنن، کە روخساریکی نوورانی هەیه و لە شیوەی
پیاویکی ریش سپی دەردەکەوێ. هەندێک پرا هەیه کە دەلێن ئاوی حەياتی
خواردۆتەو و نەمرە، بۆیە لە هەموو کات و ساتیک و لە هەر شوێنیکدا بێ بە
ئەمری خواي گەورە بە هانای کەسانی ژێردەستە و لێقەوماو دەچێ.

لە پۆمانی (کۆچرە و کۆچرەو)دا، کاتی کارەکتەری سەرەکی گەفتوگۆ
لە گەل ئەو مێروولانە دەکات کە لە رێگای کۆرەووە کەدا گەنمی ئەوانی
خواردوو و دەلێ نەماندزیو، بە لکو بە قەردوقول لە سەرمانی بنوسن. دەیهوێ
برسیەتی میللەتی کورد لە کۆرەووە کەدا پیشان بدا، دواتریش مێروولەکان بە
خدیری زیندە دەسپێرێ، لە بەر ئەوێ خدیری زیندە پاسەوانی بێ دەسەلاتەکانە
و پەرمزی پیاوچاکی و فریادپرسی لێقەوماوانە، دەلێ ((... دەی بە (خدیری
زیندە) ت دەسپێرم. دوور بیت لە هەزاران پاژنە ی کەمتەرخەم و سمی
هەزاران بەرانی کۆی. ئەوانە بە لای ناگەهانن و پەریشانان دەکەن.)) ل ٧٦،
لێرەدا دەکری مەبەستی پۆماننووس میللەتی کورد بێ و بە خدیری زیندەیان
بەسپێرێ، لە بەر ئەو بارە ناھەموارە ی تووشی بوون لە کاتی کۆرەووە کەدا، ئەمەش
بە شیوەیەکی راشکاوانە تەنیا ناوی خدیری زیندە ی هیتاوە و بە تەکنیکی
دەرکەوتن مەزراندوویەتی.

یەهودا/یەهوزا: یەکیکە لە شاگردە کانی پیغمبەر عیسا (س.خ). لە کتیبی پەیمانی نوێ و لە قورئاندا ئاماژە بە خیانهتی یەهودا بەرامبەر بە مەسیح کراوە. کەوا بەرامبەر چەند پارچە زیویک شوینی مەسیحی بە جووله که کان گوتوووە و خیانهتی لێ کردوووە و رادهستی ئەوانی کردوووە. ئەم خیانهتەش بە یەکیک لە بەناوبانگترین خیانهتەکانی میژوووی مرقایەتی دادەنری. بە هەمان شیوە نووسەر لەم پۆمانەدا یەهوزای وەکو کەسیکی خراپ پیشان داوە و باسی ئەو ماچە دەکات کە یەهوزا بە جووله که کانی گوتبوو کاتی گەیشتینە ئەو شوینە ئەو کەسە ماچم کرد ئەو مەسیح (عیسای ناسریه)، بۆیە عیسا (س.خ) و تە بەناوبانگە کە ی پێ گوت (ئەی یەهودا ئایا بە ماچیک مرقف رادهست دەکە ی؟) ، لێرەدا یەهودا وەکو کەسیکی خراپی ئەفسانەیی دەردەکەوێت. (سەراج) دەیهوێ ئەو بەخاتەر و کە کاری خراپە و دزین و ئازار و ئەشکەنجەدانی میللهتی کورد وەکو نمونە یەکی نەشاز بینیتەو، بۆیە کەسە خراپە کانی بە یەهودا چواندوووە کاتی دەلی ((... یەهوزا مەسیحی ماچ کرد و... ماچکردن بوو هیمای بەدکاری و مەرگهین!!)) ل ٤٠، بەمەش لیکچوون و هاوشیوەبوونی لەنیوان دوژمنانی گەلی کورد و یەهوزا دروست کردوووە و بە تەکنیکی گونجاندن مەزرااندووویەتی.

ئەنجام

۱. مەزراندن وەکو تەکنیکی ئەدەبی و ھونەری ، دەنگی ئیستا و رابوردوو بە یەک دەگەیەنێ و نووسەرەکان بۆ گەیاندنی پەيامی جیاواز بەکاری دێنن .
۲. لە پۆمانی کۆچرەو کۆچرەودا کە بابەتە سەرەکیەکی کۆچرەوی کوردانی سالی (۱۹۹۱)، زۆرتەری جۆری ئەفسانەییانی و کوردی تێدا مەزینراوە، وەک: ئەفراندن، نەریت و بۆنە ئاینیەکان، پەمزی، میژوویی، گیانلەبەرەکان، چاکە و خراپە .
۳. زۆرتەری جۆری ئەفسانەیی مەزیندراوە لە پۆمانی کۆچرەو کۆچرەودا بریتییە لە ئەفسانەیی نەریت و بۆنە ئاینیەکان و ئەفسانەیی پەمزی .
۴. پۆماننووس لە مەزراندنی جۆره‌کانی ئەفسانەدا پشتی بە چەند تەکنیکەکانی مەزراندن بەستووە، ئەوانیش (دەرکەوتن، گونجاندن، برووسکەیی)ن، لە نێو ئەو تەکنیکانەشدا (دەرکەوتن) لە دوو جۆره‌کی تر زیاتر بە کارهاتووە .

پەراویزەكان

- (^۱) بۆ زانیاری زیاتر لەبارەى ئەم یاسایانەى برونالەووە پروانە (جابللیە، ۲۰۱۷، ۲۰۵-۲۰۸، عوادى، ۲۰۱۱، ۳۲-۳۷، بن بوط، ۲۰۱۳، ۲۴-۲۶).
- (^۲) زارا: سەبارەت بە و ناوانەى كە ئەم ئاینەى پێ ناسینراوە، ناووە راستەقینەكەى لە ئاقیستادا (زارا شوەشترا)یە، پروانە: شەنوكەوێك دەربارەى ناوی پێغەمبەر زەردەشت . Astana . org.
- (^۳) وەرگێرانی ئەم ئایەتە لە تەفسیری ئاسان، نووسینی بورهان محمد امین وەرگێراوە.
- (^۴) وەرگێرانی ئەم ئایەتە لە تەفسیری ئاسان، نووسینی بورهان محمد امین وەرگێراوە.
- (^۵) بۆ زانیاری زیاتر پروانە: نبیلة ابراهیم، ص ۱۹-۲۰.

سەرچاوەكان

۱. قورئانی پیرۆز
كوردی:
۲. پیربال، فەرهاد (۲۰۰۹)، كورد لە دیدى رۆژەلاتناسەكانەو، چ ۳، چاپخانەى شقان، هەولێر.
۳. حیو، عارف (۱۹۹۷)، نەژاد و پەیدا بوونا ئەفسانەى، گ. پەیف ژ (۵).
۴. حەسەن أ، مەولود ئیبراهیم (۲۰۲۰)، پێكهاوەى ئەفسانەى كوردی، چ ۱، چاپخانەى تاران، مالى سوهره وەردى.
۵. حەسەن ب، مەولود ئیبراهیم (۲۰۲۰)، قەدەغە شكین دارەپێی ئەفسانەى كوردی، چ ۱، چاپخانەى تاران، مالى سوهره وەردى.
۶. حەسەن پ، مەولود ئیبراهیم (۲۰۲۰)، گەران بەدوای نەمریدا، چ ۱، چاپخانەى تاران، مالى سوهره وەردى.
۷. خوشناو، فەرهاد (۲۰۱۳)، ئەفراندن و مردن لە ئەفسانەى كوردیدا بەپێى ئاقیستا و دەقە بەهله و یەكە، هەولێر، چاپخانەى حاجى هاشم.
۸. پەسول، عەزەددین مستەفا (۲۰۱۰)، لیکۆلینەووی ئەدەبى فۆلكلورى كوردی، چ ۳، هەولێر، دەزگای چاپ و بلاوکردنەووی ئاراس.

۹. رەشید، سایبر (۲۰۰۷)، رۆمانی کوردی خویندەنەو و پرسیار - بەشی یەکەم، دەزگای چاپ و بڵاوکردنەو هی ئاراس، هەولێر.
۱۰. سەراج، عەبدوڵلا (۲۰۰۳)، رۆمانی کۆچرە و کۆچرەو، هەولێر، دەزگای چاپ و بڵاوکردنەو هی ئاراس.
۱۱. شفا، شجاع الدین (۲۰۰۵)، ئەفسانە ی خواکان- زیوس-، وەرگێڕانی بۆ کوردی: عومەر رەسول خدر، چ ۱، سلیمانی، چاپخانە ی قانع.
۱۲. کامبل، جۆزیف (۲۰۲۰)، پالەوانی هەزار روو، و: سەلاح حەسەن پالەوان، چ ۱، سلیمانی، چاپخانە ی سەردەم.
۱۳. کامۆ، ئەلبیرت (۲۰۱۴)، ئەفسانە ی سیزیف، و. ئازاد بەرزنجی، ناوەندی غەزەلنووس، چاپخانە ی تاران.
۱۴. محمد امین، بورهان (?). تەفسیری ئاسان.
۱۵. موکری، کامهران (۱۹۸۴)، ئەدەبی فولکلۆری کوردی، چ ۱، هەولێر، چاپخانە ی زانکۆی سەلاحەددین.

عەرەبی:

۱. ابراهیم، نبیلة (۱۹۷۴)، أشكال التعبير في الادب الشعبي، مصر (القاهرة)، دار النهضة، مطبعة دار العالم العربي.
۲. ابن منظور، ب. ت، (?). لسان العرب، مصر، دار المعارف.
۳. ایلیداد، میرسیا (۱۹۹۵)، ملامح من الاسطورة، ت: حسیب کاسوچه، سوریه، دمشق، منشورات وزارة الثقافة.
۴. بن بوط، فاطمة زهراء (۲۰۱۳)، تجلیات الاسطورة في رواية (رامه و التنين) ل ادوارد الخراط، رساله ماجستير، جامعة العربي بن مهدي- أم البواقي، الجزائر.
۵. بن منصور، رجاء (۲۰۱۵)، الاسطورة في الرواية الجزائرية، اطروحة دكتورا، كلية اللغات، قسم اللغة العربية. جامعة الحاج الخضر- باتنة، الجزائر.
۶. بوخنوف، شهيرة (۲۰۱۲)، أساطير و طقوس الاستقاء و استقبال الربيع في منطقة خرائط (بجاية)- مقارنة اثولوجية، ماجستير، جامعة مولود معمري- تیزی وزو- كلية الاداب و اللغات، الجزائر.

٧. جبايلة، لويزة (٢٠١٧)، *الرؤيا الاسطورية في الشعر عبدالعزيز المقالح*، دكتورا، كلية اللغة والادب العربي و الفنون، جامعة باتنه، جزائر.
٨. الجوراني، و داد جاسم (١٩٩٨)، *الرحلة الى الفردوس والجحيم في اساطير العراق القديم*، بغداد، المكتبة الوطنية.
٩. خديجة، غراب (٢٠١٤)، *تجليات الاسطورة في الرواية الحوات و القصر ل : الطاهر وطار، الماجستير، جامعة العربي بن مهدي- ام البواقي- كلية الاداب و اللغات- قسم اللغة و الادب العربي.*
١٠. خورشيد، فاروق (١٩٧٨)، *اديب الاسطورة عند الغرب، جذور التفكير و اصالة الابداع، الكويت، عالم المعرفة، سلسلة كتب شعرية يصدرها المجلس الوطني للثقافة والفنون والادب، ع ٢٨٤.*
١١. راثفين، ك. ك. (١٩٨١)، *الاسطورة، ت: جعفر الخليلي، ط ١، بيروت، منشورات عويدات.*
١٢. رحاحلة، احمد زهير عبدالكريم (٢٠٠٧)، *توظيف الموروث الجاهلي في الشعر العربي المعاصر، ماجستير، كلية الدراسات العليا، الجامعة الاردنية.*
١٣. زايد، علي عشري (١٩٩٧)، *استدعاء الشخصيات التراثية في الشعر العربي المعاصر، القاهرة، دار الفكر العربي.*
١٤. زكي، احمد كمال (١٩٧٩)، *الاساطير، ط ٢، بيروت، دار العودة.*
١٥. السواح، فراس (١٩٨٨)، *مغامرة عقل الاولي، دمشق، دار الحكمة.*
١٦. عبد التواب، أيمن (٢٠١٩)، *الاسطورة الاغريقية من النشأة الى التفسير، القاهرة.*
١٧. عجينة، محمد (١٩٩٤)، *موسوعة أساطير العرب عن الجاهلية و دلالاتها، ط ١، بيروت- لبنان- دار الفارابي.*
١٨. علي، عبدالرضا (١٩٧٨)، *الاسطورة في شعر السياب، الجمهورية العراقية، منشورات وزارة الثقافة والفنون، سلسلة دراسات.*
١٩. عوادي، ياسمينه (٢٠١١)، *تجليات الاسطورة في " رواية فاجعة الليلة السابعة بعد الالف - رمل المائة ج ١ لواسيني الاعرج، درجة ماجستير، كلية الاداب و اللغات، جامعة قاصدي مرباح ورقلة، جزائر.*

٢٠. المفرح، حصه بنت زيد سعد (١٤٢٦)، *توظيف التراث الادبي في القصة القصيرة في الجزيرة العربية*، ماجستير، كلية الاداب، جامعة الملك سعود.
٢١. يونس، عبد الحميد (١٩٨٣)، *معجم الفولكلور*، بيروت.
فهره نسی:

1 . Brunel, p. (1992). *Mythocritique*, prsses Universitaires de France.

لینکی ئەلیکترۆنی : <https://www.albawabhnew.com>

شەنوکه وییک دەربارە ی ناوی پێغەمبەر زەر دەشت Astana. org.

المخلص

توظيف الأسطورة في الرواية الكوردية كوجرهو كوجرهو ل عبدالله سراج نموذجاً

هذه الدراسة هي محاولة لبيان أنواع الأساطير من وجهات نظر مختلفة. أي بمعنى أن البحث يعرض التصنيفات المختلفة لأنواع الأساطير. وفيها يتم التأكيد على التوظيف والتقنيات، وذلك لإظهار كيفية توظيف الأساطير في الرواية، أي نوع التقنية التي تركز فيها كل أسطورة. أن الغرض من البحث هو مناقشة كيفية توظيف الأسطورة في الرواية. تكمن أهمية البحث في إظهار كيفية استخدام أنواع الأساطير في نص الرواية لتحقيق أغراض مختلفة. وهذا يعني أن البحث يركز على انعكاس الاسطورة بأنواعها وتقنيات توظيفها في الرواية. ويستند البحث إلى جزئين، فالجزء الأول مدخل نظري لعرض مصطلح ومفهوم التوظيف والأسطورة، ثم يسلم الضوء على تقنيات التوظيف. والجزء الثاني يتناول أنواع الأساطير وتوظيفهم في رواية كوجرهو كوجرهو ل عبدالله السراج. وفي النهاية تعرض النتائج وقائمة المصادر.

الكلمات الدالة: توظيف، تقنيات التوظيف، الاسطورة، انواع الاسطورة، كوجرهو كوجرهو.

Abstract

The Use of Myth in Kurdish Novel, Abdullah Saraj's Kochraw Kochraw as an example

This study is entitled "The Use of Myth in Kurdish Novel, Abdullah Saraj's Kochraw Kochraw as an example". The study is an attempt to present the types of myth from different perspectives, that is, it highlights the classifications for the types of myths. In this study, the Use of myth and its techniques are emphasized in order to present how the myths have been used in the novel. That is, the study is concerned with various techniques of the Use of myth in the mentioned novel. The significance of the study lies in the way myth is reflected in Kochraw Kochraw' novel. The study is divided into two parts. The focus of the first part is on introduction, the concept and term of Use, the definition of myth and then Use techniques. The second part embraces the types of myth and the Use of myth types in Abdullah Saraj's Kochraw Kochraw. Finally, the conclusion, references and Arabic and English abstracts of the study are presented.

Use, Techniques of Use, Myth, Types of myth, Kochraw Kochraw